

סֵפֶר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

שְׁנַת - ה'תשע"ד - ה'תשע"ה

חֶלֶק - רס"ה

וְהוּא קִבְץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה יִסְדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרָרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִכָּל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יִהְיֶה מִי שִׁיְהֶיּהּ.

*

בְּנוֵי וּמֵיֶסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֵּפוֹן

בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִים לִיה

רַבִּי נֵתָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,

וּמְשַׁלְכִים בְּפִסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמִדְּרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבָא לְדַפּוּס עַל-יְדֵי חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב יִבְנָאֵל

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהרא"ש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

להזמנות ספר זה וספרים נוספים

עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח

תוך 48 שעות

* * *

לתרומות והשתתפות בזיכוי הרבים
"הצדקה בעבור הדפסת הספרים שמגלים את האמונה
היא הפדיון נפש הגדול ביותר שהצדיק עושה עושה"

בנק מזרחי טפחות

בנק: 20 / סניף: 462 / מס' חשבון: 477625

שם ניצני הקודש הוצאה לאור

ניתן לשלוח את האסמכתא

למייל או לוצאפ - 054-2287882

לתרומה בביט - 0545848878

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אוֹמֵר (יְשַׁעְיָה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ הַאֲזְכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ" הַפֶּעַל כֹּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כִּרְחֻמֵּי וּכְרַב חֲסֵדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מִדְּרָשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מִבֵּיאִין לְפָנָיו וְתִבְרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שֵׁי", וּמֵהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מִבֵּיאִין לְפָנָיו, אֵלּוּ שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסֵדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֱמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעֲנִיִּים וְלְאֲבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלִרְשָׁיִם וְלְדַכָּיִם, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עֲמָהֶן, שֶׁנֶּאֱמַר (יְשַׁעְיָה נח, ח) "וְהֵלֵךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלּוּ מִבֵּיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמִקְבְּלִין פָּנָיו, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פָּנֶיךָ", מֵה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעֲצָמוֹ וּמִסְדִּיר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּפָסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שֹׁכֵר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שֶׁנֶּאֱמַר (יְשַׁעְיָה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפִּילוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שֶׁאֲדָם אוֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ

הַקְדָּמָה

לְחַבְרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מִבִּינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שָׂכָר טוֹב, כַּנֶּגֶד צְדָקָה וּגְמִילוֹת חֲסִדִים.

וּמָה שָׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מִלְמַד שְׂאוּרוֹ וְזָרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲשֶׁךְ וְאַפְלָה מִמְרָאָה פְּנִיּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (יִשְׁעִיָּה נח, י) "וְתִפֵּק לְרַעֲב נִפְשֶׁךְ וְנִפֵּשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזָרַח בַּחֲשֶׁךְ אוֹרְךָ וְאַפְלַתְךָ כַּצְּהָרִים", וְאִף מִחֲשֻׁבָה טוֹבָה שֶׁאָדָם מִחֲשֵׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שָׂכָר טוֹב עֲלֵיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְוָי"ה וְלַחֲשָׁבֵי שְׂמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מִלְמַד שְׂפוֹתֵינִי אוֹתוֹ בְּסֶפֶר זְכוֹרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזָכוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר (שָׁם) "וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוֹרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְוָי"ה וְלַחֲשָׁבֵי שְׂמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאכֹל וְיִשְׂבַּע מִטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר (יִשְׁעִיָּה נח, יא) "וְנִחַךְ הַיְוָי"ה תְּמִיד וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחֲצָחוֹת נִפְשֶׁךְ", "וְנִחַךְ הַיְוָי"ה תְּמִיד" זוּ מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחֲצָחוֹת נִפְשֶׁךְ" זוּ מַעֲדָנֵי עוֹלָם הַבָּא שֶׁמֵהֵן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם.

וְהִנֵּה זְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזִכּוּיוֹת חֲנָם לְהַשִּׁיב לְשׂוֹאֲלֵי וְלְדוֹרְשֵׁי שְׁלוֹמֵי זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה רְצוּפוֹת, וּמִסְתַּכֵּם עַד עַכְשָׁו עָרַב רֵאשׁ הַשָּׁנָה תִּשְׁס"ד לְיִזְתָר מַעֲשָׂרִים אֶלְף מִכְתָּבִים, וְכִבֵּר נִדְפְּסוּ עַד עַכְשָׁו אַרְבָּעִים פָּרָכִים, שֶׁבָּהֶם קָרוֹב לְשִׁבְעַת אֲלָפִים

הַקְדָּמָה

מִכְתָּבִים הַפְּלוּלִים מִכָּל מִינֵי נושָׁאִים שְׁבַע עוֹלָם, אֲמוּנָה, שְׁמִחָה, הַתְּחַזְּקוֹת, שְׁלוֹם בַּיִת, וְשְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְקוֹנוֹ, וְשְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, דְּבוּרִים עֲרָבִים וּנְעִימִים לְחִזְקַת בַּחוּרִים וְאֲבָרְכִים שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מִה שְׁעוֹבֵר יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת הַשְּׁלֵכוֹת וְכוּ', צְרוֹת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וְהַרְפַּתְקָאוֹת וְכוּ', וְהִיא הַמִּכְתָּבִים הָאֵלֶּה לָּהֶם כְּמִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֵיפָה.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הָאֵלֶּה נִכְתְּבוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ עֲצוּמָה, שֶׁהַפְּקָרְתִּי אֶת עֲצָמִי וְאֶת זְמַנִּי הִיָּקַר בְּשִׁבִיל לְעֶזֶר לְהַזוּלָת, וְרַבִּים הִצְלַתִּי מִמּוֹת לְחַיִּים מִמֶּשׁ עַל יְדֵי הַמִּכְתָּבִים הָאֵלֶּה, וּמִה גַם שְׁאֵלָפִים נְשָׁמוֹת קִבְלוּ וּמְקַבְּלִים חַיּוֹת מִהַמִּכְתָּבִים הָאֵלֶּה, וּנְתַקִּים בִּי (תְּהִלִּים סח, ל') "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שִׁי", וּמִהוּ שִׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֶּה שִׁי שֶׁל צְדָקָה, שִׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שִׁי שֶׁל מְשָׁרִים, שִׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שִׁי שֶׁל רַחֲמִים, שִׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעֲנִיִּים וְלְאֲבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלַגְּדָפָאִים, קָשִׁי יוֹם, נִשְׁבְּרֵי לֵב, וּמְרִירֵי נֶפֶשׁ כִּי כָּל אֵלֶּה הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ עַל יְדֵי גֵדֵל הַרְצוֹנוֹת וְהַפְּסוּפִים שֶׁל הַנְּפֹשׁוֹת הַשְּׁבוּרִים שֶׁהִרְצוּ אֶת מִכְתָּבֵיהֶם אֵלַי, וְכָל אֵלֶּה הַמִּכְתָּבִי הֵם תְּשׁוּבוֹת לְשֵׁאלוֹתֵיהֶם.

וּמַחֲמַת שְׁעֵדִין אוֹחֲזִים בְּאֲמִצֵּעַ הַדְּפוּס מִכְתָּבִים מְשַׁנֵּת תִּשְׁמ"ה תֵּאֲרִיכִים שֶׁל לְמַעְלָה מִעֲשָׂרִים שָׁנָה, וְעַד שֶׁיִּגְיֵעוּ לְשָׁנִים

הַקְדָּמָה

אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלום לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר, וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכינת עזו ותברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

ספר

אֲשֶׁר בַּנַּחַל

כַּרְךָ רס"ה

ד' קע.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תבוא, ט"ז אלול ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חס ושלום שלא יפגס לכם מחשבה כזו להתגרש, אתם זוג
מן השמים, ואסור לכם בשום פנים להתגרש אלא תשתדלו לכבד
וליקר אחד את השני, ולעשות כל מיני פעולות שבעולם לא לריב
ביניכם, ואז תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש ברוך הוא,
ידוע הספור שספרו לנו חכמינו הקדושים (שיר השירים רבה פרשה
א' סימן ל') מעשה באשה אחת בצידן ששהתה עשר שנים עם בעלה
ולא ילדה, אתון גבי רבי שמעון בן יוחאי בעיין למשתבא דין
מדין, אמר להון חייכון כשם שנודווגתם זה לזה במאכל ובמשתה
כך אין אתם מתפרשים אלא מתוך מאכל ומשתה, הלכו בדרךכו
ועשו לעצמן יום טוב ועשו סעודה גדולה ושיכרתו יותר מדאי,

כִּיּוֹן שְׁנַת־שִׁבְּהַ דַּעַתּוֹ עָלְיוֹ אָמַר לָהּ בְּתִי רְאִי כָּל חֶפֶץ טוֹב שֵׁישׁ לִי בְּבֵית וּטְלִי אוֹתוֹ וּלְכִי לְבֵית אָבִיךָ, מִה עֲשֵׂתָהּ הִיא לְאַחַר שֵׁישָׁן רְמִזָּה לְעַבְדֶּיךָ וּלְשִׁפְחוֹתֶיךָ וְאָמְרָה לָהֶם שְׂאוּהוּ בַמָּטָה וּקְחוּ אוֹתוֹ וְהוֹלִיכוּהוּ לְבֵית אָבָא, בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה נִנְעַר מִשְׁנַת־יָהּ כִּיּוֹן דְּפָג חֲמָרִיהָ אָמַר לָהּ בְּתִי הֵיכָן אֲנִי נִתּוֹן, אָמְרָה לִיהָ בְּבֵית אָבָא, אָמַר לָהּ מִה לִי לְבֵית אָבִיךָ, אָמְרָה לִיהָ וְלֹא כָּךְ אָמַרְתְּ לִי בְּעָרְב, כָּל חֶפֶץ טוֹב שֵׁישׁ בְּבֵיתִי טְלִי אוֹתוֹ וּלְכִי לְבֵית אָבִיךָ? אֵינְךָ חֶפֶץ טוֹב לִי בְּעוֹלָם יוֹתֵר מִמֶּךָ! הֲלָכּוּ לָהֶם אֶצֶל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְעָמַד וְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם וְנִפְקְדוּ, לְלַמְדָּךְ מַה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹקֵד עֲקָרוֹת אֶף צְדִיקִים פּוֹקְדִים עֲקָרוֹת, וְהָרִי דְבָרִים קָל וְחֲמֹר וּמַה אִם בְּשׁוֹר וְדָם עַל שְׂאֵמֶר לְבָשָׁר וְדָם, שְׁכַמּוֹתוֹ אֵינְךָ לִי חֶפֶץ בְּעוֹלָם טוֹב מִמֶּךָ נִפְקְדוּ, יִשְׂרָאֵל הַמְּחַכִּים לִישׁוּעַת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם וְאוֹמְרִים אֵינְךָ לָנוּ חֶפֶץ טוֹב בְּעוֹלָם אֵלָּא אַתָּה עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, הָרִי נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ.

וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כְּמוֹ הַזּוּג הַזֶּה לִהְיוֹת שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרֹדְאִי לֹא יַעֲזוֹב אֶתְכֶם, וְתִזְכְּרוּ לְהַפְקֵד בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא.

רְאוּ לְבִדּוּק אֶת הַתְּפִלִּין אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת וְלִהְיוֹת בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלִּין חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר. וְכֵן לְבִדּוּק אֶת מְזוֹזַת הַבַּיִת אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת. וְעַל כָּלֵם לְשֹׁמֵר שֶׁבֶת קֹדֶשׁ, וְאַתָּה תְּדַלְקִי שְׁתֵּי נֵרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, שְׁזָה כְּנֶגֶד זְכוֹר וְשִׁמּוֹר, וְלִהְיוֹסִיף עוֹד ד' נֵרוֹת לְד' אוֹתִיּוֹת הַיְיָ"ה, וּבַעֲת הַדְּלָקַת הַנֵּרוֹת תִּבְקְשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיתֵּן לְךָ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בֶּן וּבֵת, כִּי הַתְּפִלוֹת שְׂאֵשָׁה מִתְּפַלֵּלַת בַּעֲת הַדְּלָקַת הַנֵּרוֹת זֶה מְאֹד מְאֹד מְקַבֵּלַת בְּשָׂמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה

ד' קצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תְּבוּא, ט"ז אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מַה שֶּׁהָאֲרִיז"ל הִזְהִיר לֹא לְהִתְוֹדוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּנִנְתּוֹ עַל לֹמֵר הַנֶּסֶח "אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ" וְכוּ', וְכֵן לֹא לֹמֵר אֶת הַנֶּסֶח "עַל חֲטָא" וְכוּ', אֲבָל לְהִתְוֹדוֹת בְּפֶה מְלֵא, אֵין בְּזֶה שׁוּם אֲסוּר, כִּי זֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה כְּמוּבָא בְּרַמְב"ם (פֶּרֶק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה הֵלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שֶׁבְּתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עֵבֵר אָדָם עַל אַחַת מֵהֵן בֵּין בְּזוּדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה וְיָשׁוּב מִחֲטָאוֹ חָיֵב לְהִתְוֹדוֹת לְפָנֵי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֶאֱמַר (בְּמִדְבָר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהִתְוֹדוּ אֶת חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר עֲשׂוּ" זֶה וְדוּי דְבָרִים וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה כִּי צִדָּד מִתְוֹדֵין אוֹמֵר אֲנִי הַשֵּׁם חֲטָאתִי עֲוִיתִי פָשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כֶּךָ וְכָךְ וְהָרִי גַחְמָתִי וּבוֹשָׁתִי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה, וְזֶהוּ עֵקֶרוֹ שֶׁל וְדוּי וְכָל הַמְּרִבָּה לְהִתְוֹדוֹת וּמֵאָרִיךְ בְּעִנְיַן זֶה הָרִי זֶה מְשַׁבַּח; וּמוּבָא בְּזֵהָר (פְּנִיחַס רַל"א). מֵאֵן דְּמִפְּרָשׁ חוֹבְיָה, כִּי דִינָא בְּדִילִין מִינֵיהּ, בְּגִין דְּבִר נֶשׁ קָרִיב לְגִרְמִיָּה, וְלֹא אֲתַדֵּן עַל פּוּמִיָּה. וְתוּ, לֹא שְׂבִיק לְמַקְטָרְגָא לְאוּלְפָא עֲלֵיהּ חוֹבָא מוּמָא. דְּבִר נֶשׁ יְקָדִים וְיִמָּא, וְלֹא יְהִיב דּוּכְתָא לְאַחְרָא לְמִימָר. כְּדִין קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא מְחִיל לֵיהּ, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (מְשִׁלִי כַח) וּמוֹדָה וְעוֹזֵב יְרוּחָם.

[מִי שֶׁמִּתְוֹדָה עַל הַחֲטָאִים שָׁלוּ עַל יְדֵי זֶה עוֹזְבִים אוֹתוֹ בֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה וְאֵינָם דְּנִים אוֹתוֹ כָּלֵל, כִּי אָדָם קָרוֹב אֲצֵל עֲצֻמוֹ וְאֵינוֹ

נִדוֹן עַל פִּי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נוֹתֵן לְהַמְקַטְרֵג לְקַטְרֵג עָלָיו וְלִלְמַד עָלָיו חוֹב, אִם אָדָם חָטָא יְקַדִּים וַיֹּאמֶר אֵת זֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יִתֵּן שֶׁהַמְקַטְרֵג יִגִּיד אֵת זֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִזּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב "מוֹדָה וְעוֹזֵב יְרוּחָם".

וְלָכֵן מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְכּוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל וְתַמִּיד מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְפָרֵשׁ אֵת חֲטָאֵיו לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ וּמִתְוַדֶּה, אֵינּוּ זֶה מִשֵּׁם עַד שְׁמוּחֵלִין לוֹ, וְעַל כֵּן אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁמְרַגֵּיל אֵת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְסַפֵּר לוֹ הַכֹּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', וְאִיךְ שִׁיְצְרוּ מִתְגַּבֵּר עָלָיו, וְהוּא טוֹעֵן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מִינֵי טַעֲנוֹת וְאִמְתְּלוֹת וְכוּ', שֶׁהוּא רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֵת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אָבֵל יִצְרוּ מִתְגַּבֵּר עָלָיו, וּכְבָר הַכְּשִׁיל אוֹתוֹ בְּמֵה שֶׁהַכְּשִׁיל אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֵיךְ לְתַאֵר וְאֵיךְ לְשַׁעֵר מֵה שֶׁנַּעֲשָׂה מְכַל הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ שֶׁכָּל חֲטָאֵיו מִתְהַפְּכִים לְזַכִּיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁפָּרֵשׁ רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ב) אֵת הַפְּסוּק (יִרְמְיָה נ') "בְּיּוֹם הַהוּא יִבְקֹשׁ עוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינְנוּ", כִּי לַעֲתִיד יִהְיֶה כָּלוֹ תְּשׁוּבָה, וְעַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה זְדוֹנוֹת נַעֲשִׂין זְכִיּוֹת (יוֹמָא פ"ו:), וְיִהְיֶה נַעֲשָׂה מַעֲבְרוֹת יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה, וְעַל כֵּן יִבְקֹשׁוּ אִזּוֹ הָעוֹנוֹת, כִּי יִבְקֹשׁוּ וְיִחַפְּשׁוּ אִזּוֹ אַחַר עוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל, אִיךְ לִוְקַחִין עוֹד אִיזָה עוֹוֹן כִּדֵּי לַעֲשׂוֹת מִמֶּנּוּ תּוֹרָה? וְזֶה "וְאֵינְנוּ", כִּי יִהְיוּ כָּל הָעוֹנוֹת נִכְלָלִין בְּאֵין, הֵינּוּ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁשֵּׁם הָעוֹנוֹת נִתְהַפְּכִין לְזַכִּיּוֹת עַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה, שְׁזֵהוּ בְּחִינּוֹת 'יְרִידָה תְּכִלִּית הַעֲלִיָּה', וְזֶה (הוֹשַׁע י"ד) "שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹ"ה אֶלְקִיךָ כִּי כִשְׁלַת בַּעֲוֹנֶךָ", הֵינּוּ עַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה יִהְיֶה נַעֲשָׂה מִהַעֲבְרוֹת בְּחִינַת (יִשְׁעִיָּה נ') "וְהַמְכַשְׁלָה הַזֹּאת תַּחַת יָדֶךָ", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ) אֵלּוֹ דְּבָרֵי תּוֹרָה שֶׁאֵין אָדָם עוֹמֵד עֲלֵיהֶם אֶלָּא אִם כֵּן נִכְשָׁל בָּהֶם, עֵין שָׁם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תַּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' קעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוּא, ט"ז אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מִצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם הִיא גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, כְּמֵאמָרְם ז"ל (תנא
דְּבִי אֱלִיהוּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקָשׁ מֵהָאָדָם רַק שִׁיכְבֵּד אָב וְאִם; וְאָמְרוּ
(פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׁבַח־מִוֵּרֹת כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאָמְרוּ
(קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו
וְאִמוֹ, בְּזִמְנֵן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכְבֹדוֹנִי;

רוֹאִים מְזֵה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֵה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁאָבָא מְכַרִּיחַ אֶת הַבֵּן שְׁלוֹ שִׁיעֵמַד בְּאִיזָה
מְקוּם אִיפֵה שֶׁהוּא בְּטוּחַ יִכְשֵׁל בְּרֵאיוֹת אֶסוּרוֹת, וְיָבֵא לְחֻטָּאִים
בְּעֵרִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', הוּא לֹא צָרִיךְ לְשִׁמּוֹעַ אוֹתוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן כְּמוֹ
שְׁכַתוּב (וַיִּקְרָא י"ט ג') "אִישׁ אִמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת שְׁבֹתַי תִּשְׁמְרוּ
אֲנִי הוֹי"ה אֱלֹקֵיכֶם", וּפְרַשׁ רַש"י "וְאֶת שְׁבֹתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ", סִמְךָ
שְׁמִירַת שְׁבֹת לְמוֹרָא אָב לּוֹמַר אִף עַל פִּי שֶׁהִזְהַרְתִּיךָ עַל מוֹרָא אָב,

אם יאמר לך חלל את השבת אל תשמע לו, וכן בשאר כל המצות: "אני הוי"ה אלקיכם" (יבמות ה') אתה ואביך חייבים בכבודי, לפיכך לא תשמע לו לבטל את דברי.

בודאי מה טוב ומה נעים שתברח באיזה בית הכנסת ותלמד שם, שאין למעלה מזה, כמובא בשלחן ערוך (יורה דעה סימן רמ"ו סעיף כ"ב) ברית כרותה שכל הלומד בבית הכנסת לא במהרה הוא משפח, וכל היגע בתלמודו בצנעה מחכים, שנאמר (משלי י"א) "ואת צנועים חכמה" וכל המשמיע קולו בשעת תלמודו מתקיים בידו אבל הקורא בלחש במהרה הוא שוכח; ובדבר זה אביך צודק, כי זה לא בריא לבחור צעיר לשבת לבד בחדר כל היום, אלא טוב שיהיה בין אנשים.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך פתיבה וחתימה טובה

ד' קעג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מי תבוא, ט"ז אלול ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אסור חמור להכניס פחד בעם ישראל, כאלו מי יודע שהולך לקרות, מספיק שעם ישראל סובלים צרות ויסורים מרירות ומכאובים עניות ודחקות מחלות וחלאים רעים וכו', וכו', מה יש עוד להפחיד את עם ישראל, אדרבה צריכים לדעת שיהיה לנו שנה

טובה ומתוקה, שנה של גאֵלה, שעשו וישמעאל ישחטו אחד את השני, ועם ישראל יעמוד מן הצד ויסתכלו בנקמתם, שהקדוש ברוך הוא ינקם את דם ישראל השפוף זה אלפים שנה בגלות הארץ והמר הזה על ידי עשו וישמעאל, הגיע כבר הזמן להגאל מהגלות הארץ והמר הזה, ולכן אסור להכניס פחדים בנשמות ישראל, יותר טוב להחדיר בעם ישראל את האמונה פשוטה בו יתברך שהוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ובודאי הקדוש ברוך הוא ישמר על עם ישראל.

ולכן אשרי מי שמחדיר בעצמו את אמתת מציאותו יתברך, ומכניס במח מחשבתו שהוא יתברך נמצא ואין בלעדו נמצא, והכל לכל אלקות גמור הוא, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות פחד סימן כ"ה) כששוכחים את השם יתברך ואינם נשענים עליו, על ידי זה מתפחדים מאמות; ולכן אסור להפחיד את עם ישראל, שהם בכלל נביאי שקר.

וידוע שהבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, הקפיד מאד מאד על אלו המגידים המפחידים את ההמון עם בדברי מוסר שלקהם וכו', וקראם "נחשים השרפים" אשר נאמר עליהם (במדבר כ"א ו') "וישלח הוי"ה בעם את הנחשים השרפים" שהם המוכיחין המעוררים חס ושלום דין על בני העולם וכו', (עין ספר "תולדות יעקב יוסף" פרשת קדושים - אות ה'). ולכן צריכים מאד מאד להזהר לא להפחיד את המון עם בעונשים קשים ומרים וכו', שעל ידי זה מרחקים אותם מהקדוש ברוך הוא, וזה גורם בדיוק ההפך מהפונה העליונה לקרב את נשמות ישראל אליו יתברך.

וְלִכְּנֵן אֵין מַה לְפַחַד כְּלָל, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְעַם יִשְׂרָאֵל שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנַת גְּאֻלָּה וַיִּשׁוּעָה, שְׁנָה שְׁנֹזְכָה לְרֵאוֹת בְּנִקְמַת דָּם יִשְׂרָאֵל הַשְּׁפוּף זֶה אֲלֵפִים שְׁנָה עַל לֹא דָבָר, רַק מִפְּנֵי שְׁאַנְחָנוּ יְהוּדִים מְאֻמִּינִים בּוֹ יִתְבַּרְךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזְכָה לַחַיּוֹת וְלְרֵאוֹת אֶת זֶה בְּמוֹ עֵינֵינוּ.

הַמֵּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' קעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא, ט"ז אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעַתִּי אֶת צְרִיכָה לְקַחַת עוֹרֶךְ דִּין טוֹב, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹצִיא אֶתְכֶם מֵהַפֶּחַ הַזֶּה.

נָא וְנָא רְאִי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת קֹדֶשׁ, כִּי כָּל מִי שֶׁשׁוֹמֵר שַׁבַּת הַשַּׁבַּת שׁוֹמֵר עָלָיו, וְלִכְּנֵן אֶת וּבַעֲלֶיךָ תִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם לְשֹׁמֵר שַׁבַּת קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבַּת יִשְׁמַר עָלֶיךָ.

תִּקְבְּלִי עַל עֲצָמְךָ לְהַדְלִיק נֵרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ תִּשְׁתַּדְּלִי בְּעַת הַדְּלָקַת הַנֵּרוֹת לְשֹׁפּוֹךְ דְּמַעוֹת כַּמִּים, כִּי אִזּוֹ הַתַּפְּלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מֵתַפְּלֶלֶת מְאֹד מְקַבְּלַת בְּשָׂמִים, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבָר זֶה, כִּי הַדְּלָקַת הַנֵּרוֹת זֶה מִצְוָה נְדִירָה שְׁנֹתָנוּ לְנִשּׁוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (תְּנַחֲמוּא מְצוּרָע) מִנִּין שְׁחֵיב אָדָם לְהֵיוֹת זֶהִיר וְזָרִיז בְּהַדְּלָקַת הַנֵּר בַּשַּׁבַּת, שְׁנֵאמַר (יִשְׁעִיָה נ"ח) "וְקִרְאתָ לַשַּׁבַּת עֲנָג" זֶה הַדְּלָקַת הַנֵּר

בְּשֶׁבֶת, וְלָמָּה נִמְסְרוּ לְאִשָּׁה, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיא כְּבֹתָה נָרוּ
שֶׁל עוֹלָם, דְּכַתִּיב (מְשָׁלִי ה') "נָר הַיְיָ"ה נִשְׁמַת אָדָם" לְפִיכֶן תִּשְׁמַר
הַדְּלָקָת הַנָּר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּחֲחִילִי לְשֹׁמֵר שֶׁבֶת קֹדֶשׁ, וְאֵז
הַשֶּׁבֶת יִשְׁמַר עֲלֵיכֶם וַיֹּאִיר לָכֶם הַמָּזֹל.

הַמְּאַחֵל לָךְ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' קֶעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תְּבוּא, ט"ז אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נָרוּ יֹאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ח) אֵינן שׁוֹם יֹאִישׁ
בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֵינן דְּבַר כְּזֶה לְהַתִּיאֵשׁ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁבוּדָאֵי יֵשׁ
לָךְ אֶת בֵּת זוּגָךְ, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (סוֹטָה ב.) אַרְבָּעִים יוֹם קוֹדֵם יִצִּירַת
הַזָּלָד בֵּת קוֹל יוֹצֵאת וְאוֹמֶרֶת בֵּת פְּלוֹנִי לְפְלוֹנִי; וּמוֹכָא בְּתַקוּנִים
(תְּקוּן י"ד) עַל יְדֵי שְׁאָדָם חוּטֵא עַל יְדֵי זֶה קָשָׁה לוֹ לְמַצֵּא אֶת בֵּת
זוּגוֹ, וְעַם כָּל דָּא, דְּחִזֵּר בְּתִיּוּבְתָא חִזֵּר וְיַהֲבִינֵן לִיה בֵּת זוּגוֹ; הַבְּעִיָּה
שְׁכָל אֱלוֹ שְׁחָטָאוּ וְכוּ', שְׁעַל יְדֵי זֶה נִתְעַכֵּב מְצִיאַת זוּגוֹ, עוֹד
נִעֲשִׂים בְּרַרְנִים וְכוּ' שְׁלֵא כָל הַצָּעָה שְׁמַצִּיעִים לָהֶם מוֹכְנִים לְקַחַת
וְכוּ' וַיְדוּעַ מַה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבָמוֹת ס"ג.) נַחֲתִית דְּרַגָּא
נְסִיב אֵיתָתָא, אַתָּה צָרִיךְ לְרַדַּת מְדַרְגָּה וְאֵז תִּמְצֵא אֶת הַזוּג שְׁלָךְ,
כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל בְּחוֹר הוּא גְּאוּתָן וְכוּ', וְלֹא מֵתָאִים לוֹ לְקַחַת אֶת זו
אוֹ אֶת זו וְכוּ', אֲנִי הֲכִי חֲכָם וְהֲכִי יָפָה וְכוּ', אַקַּח אֶת זו? אוֹ אֲנִי

הכי חכם והכי יפה והכי משכל וכו', אקח את זו? והוא מסתובב ומחפש את הבת זוג שלו כפי הדמיון שנכנס בו כאלו מי יודע מה הוא? והוא רוצה שייבוא אליו זוג משהו שעדיין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפש וכו', ומסתובב ויוצא לפגישות פן ואולי אמצא את בחירת לבבי שתבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור מחכה עד שיוולד זוג כזה, ובין כך הוא לא קולט שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופס את עצמו רואה שהוא כבר בגיל שלושים, ומה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות סג.) נחית דרגא נסיב איתתא, תרד מדרגה ואל תחזיק מעצמך כל כך גדול וכו', ואז תמצא בקלות בת זוג מה שיתאים לך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתחזור בתשובה שלמה, ותמצא למצא את בת זוגך, ותבנה בית נאמן בישראל, ותהיה הכי מאשר בחיך.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

ד' קצו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תבוא, ט"ז אלול ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע') שהצדיק יש לו כח המושך, הוא כמו מגנט וכו', ולכן לא בחנם שכל מי שבא פעם

אחת אצל ציון רבנו ז"ל כבר יש לו משיכה להיות שמה עוד הפעם, ודבר זה נמצא אצל כל אחד ואחד שזכה להיות פעם אחת אצל ציון רבנו ז"ל, שרוצה ללכת עוד כמה פעמים, אבל דבר זה צריך להביא את האדם לשמחה עצומה, שתהלה לאל זכה להיות אצל ציון רבנו ז"ל, ובדאי יקבל את התקון שלו, כמו שהבטיח רבנו ז"ל שכל מי שיבא אל ציונו הקדוש בעיר אומאן, ויתן פרוטה לצדקה, ויאמר העשרה מזמורי תהלים הנקראים תקון הכללי, אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו וכו' וכו', יוציאו מהשאול תחתית שנפל לשם. ולכן את צריכה מאד מאד לשמח שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל ולרקד בכל יום על גדל הזכות שהיה לך, כי אין לך דבר יותר חשוב משמחה.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירונו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' קעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוּא, ט"ז אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל מִי שֶׁמִּתְגַּרֵּשׁ צָרִיךְ לְדַעַת מְרֵאשׁ שְׁזָה מֵה שְׂיִקְרָה לְבִסּוּף
שְׂיִשְׂאָר בּוֹדֵד וְכוּ' אֲמַלֵּל וְכוּ' עֲצוּב וּמְדַכָּא וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי
שְׂיִישׁ לוֹ שְׂכָל וְהִבְעֵל לֹא מִתְגַּרֵּשׁ מֵאֲשֶׁתּוֹ, וְהָאִשָּׁה לֹא מִתְגַּרֵּשֶׁת
מִבְּעֻלָּה, אֲלֵא מִשְׁלִימִים יַחַד, בּוֹדָאֵי תְּמִיד יֵשׁ חֲלוּקֵי דִיעוֹת בֵּין
זוּג, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲמַר רַבְּנּוּ ז"ל
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן פ') שְׁעַקֵּר הַשְּׁלוֹם כְּשֶׁשְׁנֵי הַפְּכִים
מִתְחַבְּרִים יַחַד, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי הַזּוּג שֶׁמִּשְׁלִימִים בְּכָל פְּעַם, אִף שְׂיִישׁ
בִּינֵיהֶם וּפְוָחִים וְכוּ'.

רַבְּנּוּ ז"ל אֲמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רס"ה) שְׂקוּדִים
שֶׁהַנְּשָׂמוֹת יוֹרְדִים כָּאֵן בְּזֵה הָעוֹלָם, לְמַעְלָה הֵם נִשְׁמָה אֶחָד,
וּכְשִׁיּוֹרְדִים לְזֵה הָעוֹלָם מִתְפַּצְּלִים, הַזְּכָר יוֹרֵד דְּרָךְ זוּג הוֹרִים אֶחָד,
וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדֶת דְּרָךְ זוּג הוֹרִים אֶחָד, וְעַד שֶׁמוּצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי
לוֹקַח זְמַן כִּי יֵשׁ הַמוֹן עֲפוּבִים, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (סְנֵהֲדוּרִין כב.) קֶשֶׁה
זוּוּגוֹ שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יַם סוּף, וְהִרְגַע שֶׁמוּצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי,

הם מתאחדים יחד וזו השמחה הכי גדולה. ולכן אשרי הזוג שתמיד משלימים ביניהם, ולא מתגרשים, הגרושין זה לא פתרון מהצרות, זה רק מביא יותר ויותר צרות, בדידות וכו', עצבות ומרירות ודכאון וכו', כעס על עצמו ועל כל העולם וכו', ולכן לפני שזוג הולכים להתגרש שיחשבו פעמים אם זה פדאי וכו' וכו', ואשרי הזוג שהולכים אל צדיק אמת שעושה ביניהם שלום בית וחוזרים לגור ביחד באהבה גדולה מאד.

אם את צריכה ישועה הכתבת הראשונה והאחרונה זה הקדוש ברוך הוא, שתרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, כי אין הקדוש ברוך הוא מואס בתפלות ישראל, וכל מה שהם מבקשים ממנו יתברך הם מקבלים, אבל גם בתפלה צריכים הרבה סבלנות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (דברים רבה פרשה ב' סימן י"ז) על הפסוק (דברים ד' ז) "כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרבים אליו כהו"ה אלקינו בכל קראנו אליו", מהו בכל קראנו אליו? אמרו רבנן יש תפלה שנענית לארבעים יום, ממי את למד ממשה, דכתיב (דברים י"ח) "ואתנפל לפני הו"ה ארבעים יום" וגו', ויש תפלה שנענית לכ' יום, ממי את למד מדניאל דכתיב (דניאל י') "לחם חמודות לא אכלתי עד מלאת שלשה שבועים ימים ואחר כך אמר הו"ה שמעה הו"ה סלחה" וגו', ויש תפלה שנענית לשלשה ימים, ממי את למד מיונה, דכתיב (יונה ב') "ויהי יונה במעי הדגה" וגו' ואחר כך "ויתפלל יונה אל הו"ה אלהיו ממעי הדגה", ויש תפלה שנענית ליום אחד, ממי את למד מאליהו, דכתיב (מלכים א' י"ח) "ויגש אליהו הנביא ויאמר" וגו', ויש תפלה שנענית לעונה, ממי את למד מדוד, דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפלתי לך הו"ה עת

רְצוֹן", וַיֵּשׁ תְּפִלָּה שְׁעֵד שְׁלֵא יתְּפַלֵּל אוֹתָהּ מִפְּיֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲנֶה, שְׁנֵאמֶר (יִשְׁעִיָּה ס"ה) "וְהָיָה טָרֵם יִקְרְאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

ד' קֵצַת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוּא, ט"ז אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׁיֵשׁ לִי שְׂמֵאֵז שְׁלִקְחָתָ אֶת הַפְּקוּחַ עַל הַתְּלִמוּד תּוֹרָה אֵיךְ שְׁנִשְׁתַּנָּה הַכֹּל, אֲבָל מִמָּשׁ הַכֹּל מֵהַקְּצָה אֵל הַקְּצָה, וְרֵאוּי לְךָ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד כִּי הוֹלֵךְ לִי בְּהַחַיִּים שְׁהִילָדִים שְׁלָנוּ יִקְבְּלוּ חֲנוּךְ עַל טְהָרַת הַקְּדוֹשׁ כְּפִי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה עוֹלָה אֲצִלִּי עַל הַכֹּל, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ בְּעֶבֹדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת וְתִרְאֶה שְׁעוֹד תִּקְבַּל שְׁכָרְךָ בְּזֶה הָעוֹלָם.

תִּתְּבוֹנֵן אֶתָּה וְאֶשְׁתָּךְ אֵיךְ שְׁזִכִּיתִי לְחַתֵּן אֶת שְׁלֵשֶׁת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וּכְכֹר זְכִיתֶם לְהִיּוֹת סִבָּא וּסְבָתָא, מִי הֵיָה מֵאֲמִין לְדַבֵּר בְּזֶה? וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁהַכֹּל בְּזִכּוֹת שְׂמִסְרָתָ אֶת נִפְשְׁךָ כָּל יְמֵיךָ עַל הַחֲנוּךְ, וְזֶה מִשְׁתַּלֵּם כִּי תִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לְךָ עוֹד יְלָדִים, וְתִרְאֶה

שְׁתוּכַל לְחַתֵּן אֶת כָּל יְלָדֶיךָ בְּקִלּוֹת, וְתִרְוֶה רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצֶיךָ.

תְּעוֹרֵר הַרְבֵּה אֶת הַתְּלַמִּידִים שִׁיעֲנוּ אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא בְּקוֹל גָּדוֹל, וְכֵן קִדְשָׁה וּבְרַכּוּ, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת ק"ט:ט) אֵינן הָעוֹלָם מִתְקִים אֲלָא בְּשִׁבִיל הֶבֶל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' קַעֲט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תְּבוּא, ט"ז אֱלוּל ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּגִּיד לְחֵבֵר שְׁלֶךְ וְכו', שְׁלוֹקַח סְמִים, שְׂאֲנִי לֹא רוֹצֶה לְרֹאוֹת אוֹתוֹ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן בִּיבְנָאֵל, וְאִף שְׁטוּעֵן שֶׁהוּא בְּגַמְיָלָה אֲנִי לֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ פֹּה, וְאֵינן עוֹנֵשִׁין אֲלָא אִם כֵּן מְזִהִירִין, כִּי לְבִסוּף נִצְטָרְךָ לְהַעֲבִיר אוֹתוֹ אֶל הַמְּשֻׁטָּרָה וְכו', הוּא כְּבָר עָשָׂה פַּעַם שׂוֹד מְזוּיִין וְכו', וּמָה אֲנִי צָרִיךְ מִשְׁפָּחָה כְּזוֹ שִׁיִּסְתּוֹכְבוּ בִּינֵינוּ? וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ וּמְזִהִיר אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה שֶׁהוּא יֵצֵא מֵהַשְׁיֹתֵר מְהֵרָה, כִּי אַחֲרֵת הוּא יִשְׁלַם עַל זֶה מְחִיר כְּבֹד מְאֹד, כִּי הוּא יִהְיֶה בְּיַדִּי הַמְּשֻׁטָּרָה, יְבַנְּאֵל זֶה לֹא מְעָרִי מְקַלֵּט וְכו', וְאֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִים שׁוֹם מְסוּמָמִים וְכו', שׁוֹם תְּמַהוֹנִים וְכו'.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתקיים את כל מה שאני מבקש אותך.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

ד' קפ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר פי תבוא, י"ז אלול
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה מכרח לדעת שעצם הפעם זה עוון חמור מאד מאד, כמאמרם ז"ל (שבת ק"ה:) המקרע בגדיו בחמתו והמשבר כליו בחמתו והמפזר מעותיו בחמתו, יהא בעיניך כעובד עבודה זרה, שכן אומנתו של יצר הרע היום אומר לו עשה כך, ולמחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו עבד עבודה זרה והולך ועובד; פי המאמין האמתי שמאמין שדבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, הוא אף פעם לא יהיה בכעס, ואם הוא בכעס, סימן שלא מאמין בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והכל ממנו יתברך, ולכן כפי הפעם, כן דוחה את השכינה ממנו, ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים ס"ו): כל אדם שכוועס, אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו; ואמרו (נדרים כ"ב.) כל הכוועס אפלו שכינה אינה חשוכה כנגדו, ומוסיף טפשות על טפשותו; וזה טרוף הדעת פשוטו כמשמעו, כי הכפעסן מאבד את הדעת והשכל שלו לגמרי, עד שלא מסגל לחשב ישר, ואמרו חכמינו הקדושים (זהר חדש נח) לא יהיה כך אל זר, שלא תהיה נח לכעוס, כי זה עבודה זרה ממש, כי הוא דוחה את הקדוש ברוך הוא ממנו,

כְּשֶׁאָדָם בְּכַעַס הוּא מֵרָאה שְׁהוּא פָּגוּם מְאֹד מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי כַּעַס יְכוּלִים לְהַכִּיר אֶת הָאָדָם, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סימָן קפ"ד) עַל יְדֵי הַחֶטֶם יְכוּלִים לְהַכִּיר אֶת הַנוֹאֵף, כִּי בְּאֵמֶת מוּבָא בְּדַבְרֵיו (שיחות הַר"ן סימָן רמ"ט) עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ל"ח ז') "וַיְהִי עַר רַע בְּעֵינַי הַיְוִי"ה", לָמָּה לֹא כָּתוּב 'רָשָׁע' אֶלָּא 'רַע'? אֶלָּא מִי שְׁעוֹבֵר עַל חֻטֵּא הַמְּגִנָּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה וְהוּא נוֹאֵף, עַל יְדֵי זֶה הוּא תָּמִיד בְּכַעַס שֶׁנִּקְרָא רַע, לְשׁוֹן בִּיּוֹ, הוּא תָּמִיד עֲצָבָנִי, וְזֶה מֵה שֶׁכָּתוּב בְּזֵהָר (נִשְׂא קל"ז): בְּחוֹטְמָא אֲשַׁתְּמוּדַע פְּרָצוּפָא, הֵינּוּ עַל יְדֵי הַחֶטֶם מְכִירִים אֶת פְּרָצוּף הָאָדָם בְּהַאי חוֹטְמָא אֲתַפְרָשָׂא מִלָּה, דְּכַתִּיב (שְׁמוּאֵל ב' כ"ב) "עֲלֵה עֲשֵׂן בְּאִפּוֹ" וְגו', הֵינּוּ דֶרֶךְ הָאֵף בָּא הַכַּעַס וְהָרְצִיחָה, וְלִכֵּן עַל יְדֵי הַכַּעַס שֶׁל הָאָדָם מְכִירִים אֶת כָּל הָאָדָם, וְהוּא מְגַלֶּה אֶת כָּל עֲנִינּוֹ וְכוּ', וְהָעֵבֶר שֶׁלּוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְעֲצָבָנִי, כִּי אֶת קְלוֹנוֹ הוּא מְגַלֶּה בְּרַבִּים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִם אַתָּה לֹא תִשְׁנֶה אֶת הַגִּישָׁה שֶׁלְּךָ לְאֲשַׁתְּךָ, וְתוֹצִיא אֶת כָּל הָעֲצָבִים שֶׁלְּךָ עָלֶיהָ וְכוּ', אֲזִי לְבִסוּף תִּתְגַּרְשׁוּ, רְאֵה כִּי הִזְהַרְתָּ וְכוּ'.

בְּכָלֵל אַתָּה צְרִיךְ לְרְאוֹת לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל אֲסוּר נִדְהָ שְׁזָה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וְזָכַר מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדְהָ י"ג): כִּן אִוְמָנְתוֹ שֶׁל יֶצֶר הָרַע הַיּוֹם אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֵן, וְלִמְחָר אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֵן וְלִמְחָר אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֵן וְלִמְחָר אוֹמֵר לוֹ לֵךְ עֲבֹד עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד; הַיֶּצֶר הָרַע מִתְחִיל עִם קְלוֹת קִטְנָה וְכוּ', וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁרוֹאֶה שֶׁהִצְלִיחַ אֲזִי הוֹלֵךְ עִם קְלוֹת יוֹתֵר גְּדוּלָה וְכוּ', וְכֵן לְאֵט לְאֵט הוּא תוֹפֵס אֶת הַבֶּן אָדָם בְּרִשְׁתּוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן הַחֶכֶם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ וּמִתְרַחֵק תִּכְף וּמִיד מִהַקּוֹלָא הַכִּי קִטְנָה.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים
האלו בתוך לבך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום וכתובה וחתומה טובה

ד' קפא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר פי תבוא, י"ז אלול
ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך שאנחנו נכנסים בעוד שבת אחד בזה
העולם, וראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקינו שזכינו
להבראות מזרע ישראל, והקדוש ברוך הוא נתן לנו מתנה את יום
השבת, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (שבת י:): אמר לו הקדוש
ברוך הוא למשה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה ואני
מבקש לתנה לישראל לך והודיעם; ואמרו צדיקים שזכי השמיעה
שומעים את זה כל ערב שבת איך שמשה רבנו מכריז ומודיע לעם
ישראל שהנה שבת קדש בא, ותשתדלו מאד לשמר את השבת, כי
שבת היא הכלי לקבל בה את כל הברכות, ורבנו ז"ל אומר (לקוטי
מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ו) שמשה רבנו נמצא בכל אבר ואבר אצל
האדם, ומעורר אותו לקיים את המצוה ששייך אל האבר הזה,
ובודאי שכל הרמ"ח אברים והשס"ה גידים שומעים את הכרוז על
המתנה שהקדוש ברוך הוא נותן לנו בכל שבוע מחדש את יום
השבת, ועל זה ראוי לנו לשמח מאד כל השבת, כמו שאמר רבנו
ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ז) צריך להזהר מאד להיות שמח
וטוב לב בשבת, כי מעלת וקדשת שבת גדולה ויקרה מאד, שאי
אפשר לתאר ולשער כלל, וצריך לנהג שמחה גדולה בשבת קדש,

וּלְבָלִי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְרַבּוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שִׁבְתָּ בְּכֹל מִיְּנֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, הֵן מַלְבוּשִׁים כְּפִי מַה שְּׂיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת שִׁבְתָּ כְּלָה רוּחַנִית כְּלָה קִדְשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חוֹל, וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשִׁבְתָּ, לֹא הָיִיתָ מִפְּסִיק לְרַקֵּד כָּל הַשִּׁבְתָּ מְרַב שִׂמְחָה שְׂאֵתָה יְהוּדֵי מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהָיָה הַשִּׁבְתָּ יָקָר בְּעֵינֶיךָ.

וּבִאֲמַת אֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר לְבְנֵי אָדָם מַה זֶה שִׁבְתָּ? שְׂאֵז כְּבִיכּוֹל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאִיר אֹרֹךְ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלָא מְאֹד שְׂאִין בְּשִׁשֶׁת יְמֵי הַחוֹל, וּמִי שֶׁרַק פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם יְכוֹל לְהִרְגִישׁ בְּשִׁבְתָּ אַחֲרֵת לְגַמְרֵי, כִּי שִׁבְתָּ זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ, כְּמוֹבֵא בְּזֵהָר (יְתָרוֹ פ"ח) מֵהוּ שִׁבְתָּ? שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׂמָא דְשְׁלִים מְכֻלָּא סְטָרָא, שִׁבְתָּ הוּא הַשֵּׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבִיכּוֹל מְאִיר אֹרֹךְ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלָא מְאֹד בְּלִי שׁוֹם לְבוּשִׁים, וְאִם אָדָם הָיָה מְכִין אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׁשֶׁת יְמֵי הַחוֹל לְיוֹם הַשִּׁבְתָּ, אֵז הָיָה מְרַגֵּשׁ בְּשִׁבְתָּ אֹר כְּזֵה שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, מְלַבֵּד שְׁכָל יוֹם וְיוֹם יְכִין אֶת עֲצָמוֹ לְשִׁבְתָּ שְׂזָה מַה שְׂאֲנַחְנוּ סוֹפְרִים אֶת הַיָּמִים, הַיּוֹם רֵאשׁוֹן בְּשִׁבְתָּ וְכוּ', הַיּוֹם שְׁנֵי בְּשִׁבְתָּ וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׂמַגִּיעִים לְיוֹם הַשִּׁבְתָּ שְׂאֵז הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל לְהִתְעַנֵּג בּוֹ, כְּמוֹבֵא בְּזֵהָר (פְּקוּדֵי רַנ"ח) עַל הַפְּסוּק (קַהֲלַת ח' ט"ו) "וּשְׂבַחְתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׂמִיחָה אֲשֶׁר אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי אִם לְאָכַל וּלְשִׂתוֹת וּלְשִׂמּוֹחַ וְהוּא יִלְוֶנוּ בְּעַמְלוֹ יְמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹקִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ", שְׂזָה סוֹכֵב עַל הַשִּׁבְתָּ שְׂאֵז הִיא מְצוּה גְדוֹלָה מְאֹד לְאָכוֹל וּלְהִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגֵי שִׁבְתָּ, וּלְשִׂמּוֹחַ עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבִשְׂכַר זֹאת יִזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא.

וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (חיי מוה"ר"ן סימן ל"ב) מְדוּעַ שָׁלַא תְּהִיָּה שְׁמִיחַ כָּל הַשַּׁבָּת? וּמָה צְרִיכִים כָּל הַשַּׁבָּת? רַק לְאֹכֹל וְלִשְׂמֹחַ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת ט"ז כ"ה) "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם לְהוִי"ה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֶהוּ בַשָּׂדֶה", מָה סֵךְ הַכֹּל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָנוּ? יְלָדִים תֹּאכְלוּ כִּי הַיּוֹם שַׁבָּת, וְגַם אֵת זֶה לֹא יִכּוּלִים לְקַיֵּם? עַיִן שָׁם, וְלָכֵן עָלִינוּ לְקַבֵּל אֵת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (תְּנַחֲמוּמָא בְּרַאשִׁית) כְּבוֹד שַׁבָּת כְּאֵלֶּף תַּעֲנִיּוֹת;

וְאָמַר הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי צְבִי זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, בֵּן יַחֲדוֹ שֶׁל הַבַּעַל שָׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, אֶל הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי פְּנַחֵס מְקַאֲרִיץ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁשִׁמְעַ מְאֲבִיו, שְׁכַדִּי לְזִכּוֹת לְקִדְשֵׁת שַׁבָּת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ הַכְּנָה גְדוֹלָה בְּעֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ, וְכְמוֹ שְׁכָתוּב (בְּשַׁלַּח ט"ז ה') "וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֵת אֲשֶׁר יְבִיאוּ", וְעַקֵּר הַהֲכָנָה הוּא לִידַע שֶׁזֶה הַשַּׁבָּת הָרַאשׁוֹנָה שְׁלוֹ, וְכֵן הַשַּׁבָּת הָאַחֲרוֹנָה שְׁלוֹ, וְאִם אָדָם חוֹשֵׁב כֶּךָ, אֲזִי יִקַּבֵּל אֵת הַשַּׁבָּת בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, וְדָבָר זֶה מִסְפָּרִים מִהַצְדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מוֹוִיטְפַעֶסֶק זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁכָל שַׁבָּת הָיָה אֲצִלוֹ שַׁבָּת חֲדָשׁ לְגַמְרִי, כְּאֵלוֹ עֲדִין אֵף פַּעַם בְּעוֹלָם לֹא זָכָה לְשַׁמֵּר שַׁבָּת, וְכֵן צִיר בְּדַעַתוֹ שֶׁזֶה הַשַּׁבָּת הָאַחֲרוֹנָה שִׁישׁ לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלָכֵן כָּל שַׁבָּת הָיָה אֲצִלוֹ עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי, וְאָמַר הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף מְפּוֹלָנָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁשִׁמְעַ מְרַבּוֹ הַבַּעַל שָׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, עַל זֶה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (פְּתוּבוֹת כ"ג:) מֵת בְּעֶרֶב שַׁבָּת סִימֵן יָפֵה לוֹ, שְׁאִם אָדָם מְפַנֵּה אֵת עֲצֻמוֹ מִכָּל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כְּאֵלוֹ הוּא מֵת כְּדִי לַעֲשׂוֹת הַכְּנָה לְשַׁבָּת, עַל יְדֵי זֶה הַשַּׁבָּת יֵאִיר לוֹ בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, וַיֵּאִיר עָלָיו מֶלֶךְ הַכְּבוֹד

בְּעִצְמוֹ בְּהֶאֱרָה נִוְרָאָה וְנִפְלְאָה כְּזוֹ שֶׁלֹּא טַעַם טַעַם שֶׁבֶת מִיָּמָיו, אֲשֶׁרֵי לוֹ.

עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיָן אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מִנְחָה עֶרְבִית, וְמִי שְׁזוֹכָה לֹמַר בְּכָל יוֹם כְּמָה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחֹת הָר"ן סִימָן קכ"ז) שְׁמָה שְׁנוּהֶגִין לֹמַר תְּקוּנִים בְּאֱלוֹל, שְׁהִנְגוּן שֶׁל הַתְּקוּנִים, וְגַם מִהַחֲלִישׁוֹת הַלֵּב שֵׁישׁ לְכָל אֶחָד אֶז מַחְמַת שְׁכָל אֶחָד מִתְאַחֵר אֶז בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ יוֹתֵר מְרַגִּילוֹתוֹ, מְכָל זֶה נַעֲשֶׂה דְבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעְלָה;

וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לֹמַר בְּכָל יוֹם בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים כְּמָה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר שְׁזֵה זְכוּךְ הַנֶּפֶשׁ גְּדוֹל מְאֹד.

יַעַן שְׁאֲנַחְנוּ כְּבָר קְרוּבִים לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, רְצִיתִי מְאֹד שְׁכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנָּשִׁים יִסְעוּ בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת הַזֶּה אֶל צִיּוֹן הַתְּנָא רַבִּי מְאִיר בַּעַל הַנֶּס וְיֹאמְרוּ שֶׁם סְלִיחוֹת לַעֲוֹרֵר רַחֲמִים שָׁמַיִם עַל עֲצֻמְנוּ וְעַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי אֲצֹלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מִתְפַּלֵּל עַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְדָן אֶת כָּלֵם לְכַף זְכוּת, כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם הָרָשָׁע רַק מְקַטְרֵג עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעֲלִינוּ לְהוֹרִיד אֶת כָּל הַקְּטוֹרוּגִים עַל יְדֵי שְׁנִתְפַּלֵּל עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְמִצָּא רַק אֶת הַטוֹב בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְאֵנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ לְהִתְפַּלֵּל גַּם עָלַי שְׁאֲזוּכָה לְרַפּוּאָה שְׁלָמָה רַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרַפּוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְכִתִּיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

ד' קפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר פִּי תְבוּאָה, י"ז אֱלוּל
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

רְאֵי לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבָּת הַזֹּאת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֲרָה
וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אֲשֶׁה שְׁמוּסָרֶת אֶת נַפְשִׁי כָּל הַשַּׁבָּת
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְהִיא מִתְאַפְּקֶת לֹא לְהִכָּנֵס בְּעֲצָבִים וְכַעַס
בְּכָל יוֹם הַשַּׁבָּת, כִּי אִף שְׁכַעַס אָסוּר כָּל שְׁשַׁת יְמֵי הַחֹל, מִכָּל שְׁכֵן
וְכָל שְׁכֵן בְּשַׁבָּת צָרִיכִים לְהִזְהָר מִכַּעַס יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי שַׁבָּת אֲזוּ מְאִיר
עֵצֶם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְקִנּוּת לְעֲצָמֵנוּ מֵדַת
הַסְּבָלָנוּת וְלֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס כָּלָל, וּמוֹבָא דְבַר פְּלֵא בְּתַקּוּנִים (תַּקּוּנֵי
זֶהר תַּקּוּן כ"ד) בְּשַׁבָּת גִּיהֵנוּם לֹא שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם וְלֹא הַמְּמַנִּים שְׁלוֹ,
בְּגִלְלֵי זֶה צִוָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל (שְׁמוֹת ל"ה) "לֹא תִבְעֲרוּ
אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבַּחְתֵּיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", וְאִם אָדָם מִבְּעִיר בְּשַׁבָּת אֵשׁ,
אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲנִי הֵייתִי מִכְּבֵּה אֶת הָאֵשׁ שְׁלֵא תִשְׂרַף,
וְאַתֶּם מִבְּעִירִים אוֹתָהּ? אַתֶּם תִּשְׂרְפוּ בְּגִיהֵנוּם, בְּגִלְלֵי זֶה "לֹא
תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבַּחְתֵּיכֶם", הֵינּוּ אֵשׁ הַכַּעַס, שְׂזָה מְהִפֵּךְ אֶת הַגּוֹף
לְגִיהֵנוּם, וְמָה הוּא הַגִּיהֵנוּם בְּגוֹף? הַכְּבֵד שְׁבוּ הַמְּרָה שֶׁהוּא גִיהֵנוּם
סֵם הַמּוֹת, סֵם שֶׁל אֵל אַחֵר, חֲרָבוֹ שֶׁל מְלֶאךֶה הַמּוֹת, וְעָלִיו נֹאמֵר
(מְשָׁלִי ה') "וְאֶחְרִיתֶה מֶרֶה כְּלַעֲנָה חֲדָה כְּחֶרֶב פִּיּוֹת", הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם
בְּכַעַס, הַגּוֹף שֶׁלּוֹ בּוֹעֵר כְּמוֹ תַנּוּר אֵשׁ, וְהוּא רוֹתַח מְאֹד וְכוּ', וְלִכֵּן
צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְהִיּוֹת בְּשַׁבָּת בְּכַעַס, רַק לְהַשְׁתַּדֵּל
לְקִנּוּת לְעֲצָמוֹ אֶת מֵדַת הַסְּבָלָנוּת, וְלְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת,
כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) צָרִיךְ לְהִזְהָר
מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב בְּשַׁבָּת, כִּי מַעֲלַת וּקְדֻשַׁת שַׁבָּת גְּדוּלָּה

וַיִּקְרָה מְאֹד, שָׂאֵי אֶפְשָׁר לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְנַהֵג שְׂמֻחָה גְדוֹלָה בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ, וְלִבְלִי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִהְרַבּוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבַּת בְּכֹל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וְשִׁתְיָה, הֵן מַלְבוּשִׁים כְּפִי מָה שְׂיוֹכֵל, כִּי אֲכִילַת שַׁבַּת כְּלָה רוֹחֲנִית כְּלָה קֹדֶשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחֵר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חוֹל, וְאִם הֵייתָ יוֹדַעַת מָה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשַׁבַּת, לֹא הֵייתָ מִפְּסִיקָה לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבַּת מְרַב שְׂמֻחָה שְׂאֵת יְהוּדִיָּה מְאֲמִינָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִיָּה הַשַּׁבַּת יָקָר בְּעֵינֶיךָ מְאֹד מְאֹד, וְרוֹאִים אִיךָ שֶׁהַסֵּמֶךְ מ"ם בָּא לְאֲדָם דִּיקָא בְּשַׁבַּת לְהַפְרִיעַ לוֹ אֶת הַשַּׁבַּת, וְתַמִּיד נַעֲשֶׂה קֶטְטָה אוֹ וּכְנֹחַ בְּבֵית בְּיוֹם הַשַּׁבַּת דִּיקָא, כְּדֵי לְהַפֵּר מִהַבֵּית קֹדֶשֶׁת הַשַּׁבַּת, וְלִכְן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ שְׁכָל הַשַּׁבַּת יִהְיֶה רַק שְׂמֻחָה וְאַהֲבָה, וְלִשְׁמֹר עַל הַשַּׁבַּת שְׁלֵא יִהְיֶה בּוֹ שׁוֹם עֲצָבוֹת אוֹ מְרִיבָה וּקְטָטָה, אוֹ וּכְנֹחַ, אוֹ לְהַכְשִׁיל חֵס וְשְׁלוֹם בְּאַיִזָּה אֶסוּר שֶׁל חֲלוּל שַׁבַּת, וְלִכְן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד תַּמִּיד הַלְכוֹת שַׁבַּת, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה בְּקִי בְּדִינֵי שַׁבַּת, כְּדֵי שְׁלֵא יָבוֹא אֵף פַּעַם לְהִקַּל בְּקֹדֶשֶׁת הַשַּׁבַּת.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַע עוֹלָם שְׁבַע מוֹצָאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ הַזֶּה תִּסְעֵי עִם כָּל נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶל הַצִּיּוֹן הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְאִיר בַּעַל הַנֶּסֶם לומר סְלִיחוֹת, וְלַעֲוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם עַל עֲצָמָנוּ וְעַל כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַנִּתְּוֹנִים בְּצָרָה וְצוּקָה, וְצְרִיכִים רַחֲמִים שָׁמַיִם מְרַבִּים, וְכֵן תִּתְפַּלְלֵי גַם עָלַי לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְכִתִּיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

ד' קפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבּוֹא, י"ז אֱלוֹל
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁבְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת לִפְנֵי שְׁמַתְחִילִים לְהַגִּיד סְלִיחוֹת
אֶצֶּל צִיּוֹן הַתְּנַא רְבִי מְאִיר בְּעַל הַנֶּס, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לֹמַר כְּמָה דְבָרֵי
כַּבוּשִׁים וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְהַעֲקֹר לְעִקּוֹר מְאִתָּנוּ כָּל
מִינֵי לְשׁוֹן הָרַע וְרַכִּילוֹת וְלִיצְנוֹת שְׂזָה אָבִי אֲבוֹת הַטְּמָאָה, כִּי כִּךְ
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרִכִין ט"ו). כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע מְגַדִּיל
עוֹנוֹתָיו כִּנְגֵד עֲבוּדָה זָרָה גְלוּי עֲרִיזוֹת וְשִׁפְיֵכוֹת דְּמִים, כָּל כִּךְ חֲמוֹר
עוֹזֵן לְשׁוֹן הָרַע, וְכֵן אָמְרוּ (שֵׁם) כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע כְּאֵלוּ כִּפָּר
בְּעֶקֶר, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים י"ב) "אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שֶׁפְּתִינוּ אֲתָנוּ
מִי אֲדוֹן לָנוּ", וְאָמְרוּ (בְּרָאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ח סִימָן נ') לְשׁוֹן הָרַע
נִמְשָׁלָה כַּחֲזָן, שֶׁמִּכָּה בְּרַחוּק כִּךְ הִיא לְשׁוֹן הָרַע דְּאֲמוֹר בְּרוּמֵי
וְקָטִיל בְּסוּרְיָא;

וְלִכֵּן זֶה כָּל כִּךְ חֲמוֹר, כִּי אֶחָד מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים עַל הַזּוּלָּת,
וְהַלְשׁוֹן הָרַע מִתְקַבֵּל, וּמְאֲמֵלִים אֶת הָאָדָם שֶׁדְּבָרוֹ עָלָיו עַל לֹא
דָּבָר, וְזֶה כָּל כִּךְ קָשָׁה לְהַנְצִיל מִזֶּה, עַד כְּדֵי כִּךְ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (פְּבָא בְּתָרָא קס"ה). רַבָּם בְּגִזֵּל וּמַעוּטָם בְּעֲרִיזוֹת, וְהַכֵּל
בְּלְשׁוֹן הָרַע, וְלִכֵּן מֵאֲחֵר שֶׁכְּלָנוּ נִכְשָׁלִים בְּעוֹזֵן הַחֲמוֹר שֶׁל לְשׁוֹן
הָרַע, אֲזִי רְאוּי לְעוֹרֵר עַל זֶה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שֶׁקְּהֵלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה תִּהְיֶה
קְהֵלָה מִיַּחַדָּת בְּמִינָה, וְשִׁיחֵיהָ הַשְּׁלוֹם וְהַאֲחֻדוֹת וְהַאֲהָבָה בֵּינֵיהֶם
מְצוּיָה.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רַס"ה בְּנַחֲל לַא

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזֶכֶה לְבָנוֹת קְהֵלָה קְדוֹשָׁה עַל
טְהֻרַת הַקֹּדֶשׁ, וְנֹזֶכֶה לְהִיּוֹת מִמְּזֻכֵי הָרַבִּים תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' קפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֹב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְבוּא, י"ז אָלוּל
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַעֲלוֹן "הַלִּיכוֹת עוֹלָם" יוֹצֵא כֹל כֶּף יָפֵה שְׁזֵה מִמֶּשׁ מִפָּאָר אֶת
קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה, אָשֶׁר בְּאַמַּת אֵין לָנוּ מֵה לְהִתְבַּיֵּשׁ עִם הַקְּהֵלָה
הַקְּדוֹשָׁה שְׁלָנוּ מִשׁוֹם קְהֵלָה בְּעוֹלָם, אֲף שְׁנִמְצָאת בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה
נְדַחַת וְכוּ', זֹה הַמַּעֲלָה שֶׁל קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה שְׁדִיקָא בְּמִקּוֹם נְדַח
כְּזֵה שְׁנֹזֶכֶה לְבָנוֹת אִימְפֵרִיָה כְּזוֹ אַחַר מְנִיעוֹת וַרְדִּיפּוֹת וְכוּ',
וְרַשְׁעוֹת וְאַכְזָרִיּוֹת שְׁעוֹשִׂים לָנוּ וְכוּ', שְׁאַנְחָנוּ לֹא מְקַבְּלִים כְּלוֹם,
אַבֵּל מִמֶּשׁ כְּלוֹם וְכוּ', אֶפְלוּ מֵה שְׁמַגִּיעַ לָנוּ עַל פִּי הַחֶק גַּם אֶת זֵה
אַנְחָנוּ לֹא מְקַבְּלִים, עִם כֹּל זֹאת שְׁנֹזֶכֶה לְבָנוֹת קְהֵלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ,
זֵה שְׁמַחְתִּינוּ וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַ בְּזֵה מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְּלָחָה שְׁתוּכַל לְהוֹצִיא בְּכֹל שְׁבוּעַ
אֶת הַעֲלוֹן הַזֶּה, וְכֹל הַשֵּׁשׁ מוֹצִי"ם שִׁיתְאַחַדוּ יַחַד לְעֹזֵר לְהוֹצִיא
מִכַּח אֶל הַפַּעַל עַל יְדֵי שְׁכָל אַחַד יִכְתֹּב אִיזָה כְּתִיבָה אוֹ תְּשׁוּבָה
הַלְכָה לְמַעֲשֵׂה, וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל דְּבַר שְׁבִקְדָשָׁה בַּהֲתַחֲלָה

זֶה קָשָׁה, אָבֵל לְבִסּוּף מִשְׁתַּלֵּם וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבִיא גַם אֶת
הַהוֹצָאוֹת עַל זֶה.

חִזַּק וְאַמֵץ מְאֹד כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד
מִקְנָה שְׂיִהְיֶה כָּבֵד סוּף לְכָל הַמַּחְלֻקוֹת וְהָאֵי הַבְּנוֹת, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' קִפָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תְבוּא, י"ז אֱלוֹל
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹמְרִים בְּשֵׁם צְדִיקִים 'אֵם מְחַפְּשִׁים מוֹצְאִים, אֵם כֵּן מֵה
לְחַפֵּשׂ וְלִמְצֹא? חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֵת בְּרִיאָה וּמֵה אֶת סֵתֵם
צְרִיכָה לְקַחַת בְּדִיקוֹת כְּדִי שְׂתַהֲיִי מִסֵּפֶר עַל הַתִּיק שֶׁל הַרוֹפֵא אוֹ
הַרוֹפֵאָה וְכוּ', וְאַחֵר כֵּךְ שֶׁהוּא יוֹכֵל לְקַבֵּל עַל זֶה כֶּסֶף מִהַבְּטוּחַ
שֶׁלְךָ וְכוּ'.

אֶת צְרִיכָה לְשִׁמַּח שְׂאֵת בְּרִיאָה וּשְׁלֵמָה וְלֹא חֶסֶר לָךְ שׁוֹם
דְּבַר, וְלִכֵּן שְׁלֹא יִפְחִידוּ אוֹתְךָ הַרוֹפֵאִים שְׁצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּדִיקוֹת
וְכוּ', זֶה סֵתֵם לְהַפְחִיד בְּנֵי אָדָם כְּדִי שְׂיִהְיֶה לָהֶם עוֹד תִּיק רְפוּאִי
וְיִקְבְּלוּ עַל זֶה כֶּסֶף וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וַיְהִי לָךְ אַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

הַעֲקֵר תְּבַדְּקִי אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית, כִּי בְּבֵית שֵׁשׁ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת אֲזִי אֵין שָׁם שׁוּם שְׁלִיטָה שֶׁל מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלִי לְשָׁמֵר שַׁבָּת וְאֵז הַשַּׁבָּת יִשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְתִדְלָקִי לְכַבוֹד שַׁבָּת נְרוֹת, וּבְעֵת הַדְּלָקָה הַנְּרוֹת תִּבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְפַּרֵּךְ כָּל מַה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי אֵז עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם לְאַשָּׁה, וְכָל מַה שֶּׁהִיא מְבַקֶּשֶׁת הִיא תִקְבַּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' קפו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבָּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא, י"ז אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לָתֵת בְּכָל יוֹם תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ שֶׁהַחֲזִיר לָךְ אֶת נִשְׁמָתְךָ, וְתִהְיֶה רְגִיל לָתֵת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעַל יְדֵי זֶה יִתְרַחֵב לָךְ בְּהֵפֵל, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ב') שֶׁתּוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה שֶׁעָשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׂאֵדָם סוֹבֵל זֶה רַק מִחֲמַת שֶׁהוּא תְּמִיד בּוֹכָה וּמְבַכָּה שָׁמַיִם וְאָרֶץ כְּאֵלוֹ הוֹלֵךְ רַק לוֹ הֵכִי גְרוּעַ וְכוּ', וּמִזֶּה בְּעֶצְמוֹ הוּא נִכְנָס בְּלַחֲץ וְדַחֲק יוֹתֵר וַיּוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן יַעֲזֵ לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל לְהַרְגִיל אֶת עַצְמֵנוּ לָתֵת

לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל כָּל דְּבָר, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְרַחֵב הַלֵּב וְיוֹצֵא מִכָּל מִינֵי צְמֻצוּמִים, כִּי בְּאַמֶּת הוּא יִתְבָּרֵךְ אָב הַרְחֻמָּן הַמְּרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו.

אַתָּה צְרִיךְ לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲבוֹד קֶשֶׁה, כִּי אַחֲרֵי הַתְּקַפֶּת לֵב צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת.

תְּנִיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת בְּכָל יוֹם וְתוֹזְכָה לְבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, וְכִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִנְחוֹת מ"ד). כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין מְאַרִיךְ יָמִים, וְעַל כָּלֵם רֵאֵה לְשָׁמֵר שִׁבְתָּ, כִּי הַשִּׁבְתָּ מְעַשְׂרֵת, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי י') "בְּרַכַּת הַיְוָי"הּ הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצָב עִמָּה" בְּרַכַּת הַיְוָי"הּ הִיא תַעֲשִׂיר זוֹ הַשִּׁבְתָּ, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּבְרָךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי".

וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁסֶגְלָה לְפָרְנֶסָה לְבָרֵךְ בְּרַכַּת הַמְּזוּן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּבִקּוּל וּבְשִׁמְחָה, וְזֶה מְסֻגָּל לְעִשְׂרוֹת נִפְלְאָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי י') "בְּרַכַּת הַיְוָי"הּ הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצָב עִמָּה", הֵינּוּ שֶׁמְבָרֵךְ אֶת בְּרַכַּת הַמְּזוּן בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, זֶה מְסֻגָּל לְעִשְׂרוֹת, וְכֵן לְהַזְהֵר מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַיִם וְכוּ', וְלִכְּנֵן מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה תִּקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַיִם כְּשֶׁאַתָּה קָם בְּבֹקֶר וְכוּ', וְכֵן כְּשִׁיּוֹצְאִים לְשִׁירוֹתַיִם וְכוּ', וְכֵן לִפְנֵי הָאֲכִילָה לְטוֹל יָדַיִם עִם נְטִילָה דִּיקָא וְכוּ', כִּי נְטִילַת יָדַיִם מְסֻגָּלָה לְהַנְצִל מִעֲנִיּוֹת, כִּי עַל נְטִילַת יָדַיִם רֵאשִׁי תְּבוֹת עֲנִי, מִי שֶׁמְזַלְזֵל בְּנְטִילַת יָדַיִם נַעֲשֶׂה עָנִי, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְתָּ ס"ב:) אָמַר רַב חֲסֵדָא אֲנָא מִשְׁאֵי מְלֵא חֲפְנֵי מִיָּא וַיְהִיבּוּ לִי מְלֵא חֲפְנֵי טִיבוֹתָא; [אֲנִי נְטִילְתִי יְדֵי עִם מְלֵא מִיָּם, נִתְּנוּ לִי חוֹפְנִים מְלֵא טוֹב, כִּי רַב חֲסֵדָא הָיָה עֲשִׂיר גְּדוֹל מְאֹד, וְהַכֵּל בְּזִכּוֹת נְטִילַת יָדַיִם שֶׁהָיָה מְקַפִּיד עַל זֶה], וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שֵׁם) כָּל הַמְּזַלְזֵל בְּנְטִילַת יָדַיִם בָּא לְיַדֵּי עֲנִיּוֹת, וְכִּי נִפְסַק בְּשִׁלְחָן

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִי"ד - חֶלֶק רַס"ה בְּנַחֲלָה

עָרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימָן קנ"ח סְעִיף ט') צָרִיךְ לִיזְהַר בְּנִטְיִילַת יָדַיִם שְׁכָל הַמְזוּזָל בְּנִטְיִילַת יָדַיִם חָיִב גְּדוּי וּבָא לִיָּדֵי עֲנִיּוֹת וְנִעְקָר מִן הָעוֹלָם; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְפִּיד עַל נִטְיִילַת יָדַיִם עִם שְׁפַע, וְעַל יָדֵי זֶה תִּזְכֶּה לְעֲשִׂירוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבֵת שְׁלוֹם וּכְתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה

ד' קפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבֵת קָדֵשׁ לְסֹדֵר פִּי תְּבוּאָה, י"ז אֱלוֹהֵי הַתַּשְׁעִי"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שְׂאִין לְךָ שֵׁם, וּכְשֶׁלֹּא נוֹתְנִים לְאָדָם שֵׁם אֲזַי אֵין לוֹ חַיִּים, וְסוֹבֵל מֵה שֶׁהוּא סוֹבֵל וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן עָלֶיךָ לְהוֹסִיף תַּכְּף וּמִיד שֵׁם, כְּדֵי שֶׁהַמְזוּל שֶׁלְךָ יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה וְתִצְלִיחַי בְּחַיִּיךָ, כִּי הַשֵּׁם זֶה הַנֶּפֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּוּיִים לְהִילָדִים שְׂאִין לָזֶה שׁוֹם עָרֶךְ וְכוּ'.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁצְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְיִלָּדִים, כִּי כְּפִי הַשֵּׁם כֶּךָ נִמְשָׁךְ נִשְׁמַת וּמְזוּל הִילָדִים, לִכֵּן מֵה טוֹב

ומה נעים לתת שם אחר צדיק או אחד משמות האבות והאמהות הקדושים, או הנביאים והנביאות וכו', שם תנ"כי, כמובא מהצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך מליזענסק זכותו יגן עלינו, (נעם אלימלך - במדבר) שהשם יתברך ברוך הוא גזר בבריאת העולם שיהא כף וכף שמות ראובן וכף וכף שמות שמעון ועתה כשנתגלגל איזה אדם בעולם ונותנין לו שם בשם צדיק אחד שהיה כבר בעולם זה גורם לאיש הלזה שיהיה גם כן צדיק מחמת שנתעורר האור של הצדיק שהוא בעולם העליון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום וכתיבה וחתומה טובה

ד' קפת.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר פי תבוא, י"ז אלול ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אומר לך, מצד אחד אני המום מכל הספורים שאתה כותב לי וכו' וכו', ומצד שני אני נותן לך תודה גדולה שאתה מקים לא תעמד על דם רעף, ולפני עור לא תתן מכשל, אבל מצד שלישי רציתי מאד שתכתב לי בפרטיות מאיפה המידע שלך? ואף שאני אדבר אתך בטלפון ביום ראשון, עם כל זאת רציתי

שְׁבִמוּצָאֵי שַׁבַּת תִּרְאֶה לְכַתֵּב תִּכְף וּמִיד כִּי אָנִי צָרִיךְ לְדַעַת כָּל פֶּרֶט
וּפְרֵט מֵאִיפֹה יֵשׁ לְךָ אֶת כָּל הַמִּידַע הַזֶּה?

בֵּין כֶּךָ צָרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי
בְּאִמַּת רוּאִים כְּשֶׁאָדָם לֹא לֹמֵד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, הוּא עָלוּל
לַעֲשׂוֹת אֶת הַטְּעִיּוֹת הַכִּי גְדוּלוֹת בְּחַיָּיו, אֶפְלוּ שְׂיִהְיֶה מוֹרֵה צַדִּיק
וְכוֹן וְכוֹן, כִּי דָף גְּמָרָא זֶה שְׂמִירָה לְנַפֶּשׁ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזֶהֶר לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא חֵק וְלֹא יַעֲבוֹר, שְׁזֶה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע.

עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוּל הַקְּדוּשִׁים צָרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד
לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַנְיָן אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית,
וּמִי שְׁזוֹכָה לֹאמֵר בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר אֵין לְמַעַלָּה מְזֵה,
כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קכ"ז) שְׂמָה שְׁנוּהֶגִין לֹאמֵר
תְּקוּנִים בְּאֱלוּל, שְׂהַנְּגוֹן שֶׁל הַתְּקוּנִים, וְגַם מֵהַחֲלִישׁוֹת הַלֵּב שְׂיִשׁ
לְכָל אֶחָד אֶז מַחְמַת שְׁכָל אֶחָד מִתְּאַחֵר אֶז בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ יוֹתֵר
מְרַגְּלוֹתוֹ, מִכָּל זֶה נַעֲשֶׂה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוּלִים לְמַעַלָּה;

וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לֹאמֵר בְּכָל יוֹם בִּימֵי אֱלוּל הַקְּדוּשִׁים
כַּמָּה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר שְׁזֶה זְכוּף הַנֶּפֶשׁ גְּדוּל מְאֹד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' קפ"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְר כִּי תְּבוּא, י"ז אֱלוּל
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשֵׁין ו). כָּל שְׂאִינוּ יוֹדַע בְּטִיב גִּיטִין וְקְדוּשֵׁין לֹא יֵהָא לּוֹ עֶסֶק עִמָּהֶם,

אֲנִי לֹא יוֹדַע עַל סִמְךָ מִי וְעַל סִמְךָ מִה וְכוּ', אַתָּה מְסִדֵּר קְדוּשֵׁין, שְׁזָה עֲוֹן פְּלִילִי מִצַּד הַחֶק, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל מִצַּד הַלְכָה זֶה הַפְּקָרוֹת גְּדוּלָה מְאֹד וְכוּ', וְלִכֵּן רְצִיתִי תַכְּף וּמִיד שֶׁתִּכְתָּב לִי תְּשׁוּבָה עַל זֶה וְכוּ'.

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ לִפְנֵי שְׁיֵהִיָּה מְאַחֵר שֶׁתִּפְסִיק לְתַת הַרְצָאוֹת לְנָשִׁים וְלִבְנוֹת וְכוּ', כִּי לְבִסוּף יִתְגַּלֶּה קְלוּנָף בְּרַבִּים, וּמֵה אַתָּה צָרִיךְ אֵת זֶה? וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשֵׁין פ"ב). כָּל שְׁעֶסְקִיו עִם הַנָּשִׁים סוּרוּ רַע, וּפִרְשׁ רַשִׁ"י סוּרוּ רַע, מְנַהֲגוּ רַעָה, קְרִיבוּתוֹ רַע, לְהַשְׁתַּדֵּל עִמּוֹ שְׁיֵהִיָּה סֵר אֵלָיו וּבֹא לְבֵיתוֹ; וְלִכֵּן אֲסוּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לְגַבֵּר לְלַמֵּד עִם נָשִׁים, וְאִין עַל זֶה שׁוּם הִתַּר, אֲלֵא אִם אֲשׁוּתוֹ עִמּוֹ כָּל הַזְּמַן, וְאֲסוּר לְהִתְיַחַד עִם אִשָּׁה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן, כִּי צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַזְהֵר מְאֲסוּר יַחּוּד אֲשֶׁר רַב הַפּוֹסְקִים אוֹמְרִים שֶׁהוּא אֲסוּר מְדַאוּרֵייתָא, וְאַחֲרִים אוֹמְרִים שֶׁהוּא רַק מְדַרְבָּנָן, אֲבָל יַחּוּד אִשָּׁה בֵּין גְּבָרִים זֶה בְּיָדָאֵי חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּקָלוֹת יְכוּלִים לְהַכְשֵׁל בְּעוֹנוֹת חֲמוּרִים מְאֹד מְאֹד, וְכֵן אָמְרוּ (עֲבוּדָה זָרָה ל"ו): שְׂאִין אֶחָד מִתְיַחַד עִם כָּל עֲרִיּוֹת שְׁבַתוֹרָה כִּי אֲשַׁת אִישׁ אֲסוּר לְהִתְיַחַד עִם גְּבָרִים שֶׁהוּא דְאוּרֵייתָא וְכוּ', וְאַתָּא דָּוִד וְגוֹר אֶפְלוּ אִיחּוּד דְּפְנוּיָה, שְׁזָה גַם כֵּן אֲסוּר. וְזֶה לֹא חוּמְרָא אֲלֵא אֲסוּר חֲמוּר מְאֹד שְׁסוּפוֹ רַע, כְּמוֹ שֶׁקָּרָה אֲצִלָּךְ, וְלִכֵּן אֲסוּר לָךְ יוֹתֵר לְלַמֵּד עִם נָשִׁים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן, מִשׁוּם (שְׁבַת י"ג). לָךְ לָךְ אֲמַרִי נִזְרָא סְחוּר סְחוּר לְכַרְמָא לֹא תִקְרַב.

אָנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה אַתָּה מִתְעַרֵב בְּזוּג שֶׁהִתְחַתְּנוּ וְכוּ', מֵאַחַר שֶׁהָיָה מִה שֶׁהָיָה וְכוּ', וְאִם יִתְפּוּצֵץ הַסְּפּוּר אֲזִי אַתָּה מִפָּרֵק אֶת מִשְׁפַּחְתְּךָ, וְכֵן אַתָּה מִפָּרֵק מִשְׁפַּחַת זוּג טָרִי וְכוּ'.

יְדוּעַ אֲצַלְנוּ מִה שֶׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל 'אֲצִלִּי מִה שֶׁחֲכַמֵּינוּ הִקְדוּשִׁים אוֹמְרִים זֶה הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר', וְלִכֵּן אִם חֲכַמֵּינוּ הִקְדוּשִׁים הִקְפִּידוּ כָּל כֶּף שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְגַבֵּר שְׂיִכוּת עִם נָשִׁים זְרוֹת יִהְיֶה מִה שֶׁיִּהְיֶה זֶה תוֹרָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְלִכֵּן תִּשְׁמַר עַל עֲצֻמָּה מֵהַיּוֹם וְהַלָּא שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם שְׂיִכוּת עִם נָשִׁים, כִּי אִם יִתְפּוּצֵץ הַסְּפּוּר בְּחוּץ, אַתָּה תִּגְרַם חֲלוּל הַשֵּׁם נוֹרָא מְאֹד, וְלִכֵּן רֵאֵה כִּי הִזְהַרְתָּ, חֲבָל מְאֹד שֶׁיִּתְחַלֵּל שֵׁם שָׁמַיִם עַל יְדֶךָ וְכוּ', וְאַל תִּלְבִּישׁ אֶת עֲצֻמָּה בְּמַצּוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁאַתָּה מְקַרֵב בְּנוֹת וְנָשִׁים אֶל הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן מִי שְׂיִישׁ לוֹ קֶשֶׁר עִם נָשִׁים סוּרוֹ רַע, אָנִי מְקוּהָ לְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת זֶה טוֹב טוֹב בְּלִבְךָ, וְתִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנַי שֶׁיִּהְיֶה מֵאַחַר, וְדִי לְחַפְיָמָא.

הַמֵּאַחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' קצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרַב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבוּא, י"ז אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי עַל הַצַּעַר שְׂיִישׁ לָךְ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הָיִיתִי אוֹמֵר לָךְ שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁבְּעוֹלְךָ יִפְסִיק

לְלַמֵּד עִם נָשִׁים, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הִקְפִּידוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמְרוּ (קְדוּשֵׁין פ"ב.) כָּל שֶׁעֲסָקְיוּ עִם הַנָּשִׁים סוּרוּ רַע, וּפְרַשׁ רַש"י סוּרוּ רַע, מְנַהֲגוּ רַעָה, קָרְבוּתוֹ רַע, לְהַשְׁתַּדֵּל עִמּוֹ שִׁיְהֵא סָר אֵלָיו וְכָא לְבֵיתוֹ; וְלִכֵּן אֲסוּר בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן לְגַבֵּר לְלַמֵּד עִם נָשִׁים, וְאִין עַל זֶה שׁוּם הִתֵּר.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזוּב אוֹתָךְ, אֲבָל אֵת צְרִיכָה לְשָׁמֵר עַל בְּעַלְךָ שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ יוֹתֵר עֵסֶק עִם שׁוּם אִשָּׁה בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבֵת שְׁלוֹם וְכִתִּיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

ד' קצא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבֵת קִדְשׁ לְסִדֵּר כִּי תָבֹא, י"ז אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיִחִיו

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְכֶם.

זֶה מֵה שְׁאֲנִי תָמִיד מְרַבֵּה לְדַבֵּר שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֵינָי וְלִדְעַת שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֵת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדֵּק וּבִמְשָׁפֵט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְאָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לַחֲשֹׁב עַל עֲתִידוֹ וְכו', כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁבֵת קנ"ג.) רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר שׁוֹב יוֹם אֶחָד לְפָנָי מִיתָתְךָ, שְׁאֵלוּ תִלְמִידָיו אֵת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְכִי אָדָם יוֹדֵעַ אִיזְהוּ יוֹם יָמוּת, אָמַר לְהֵן וְכָל שָׁפָן יָשׁוּב הַיּוֹם שְׁמָא יָמוּת לְמַחֵר וְנִמְצָא כָּל יָמִיו בְּתִשׁוּבָה;

וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז עִם כָּל הַטּוֹב וְהַמְצוּוֹת שְׂזוֹכִים לְקַיֵּם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי זֶה כָּלוּ רוּחַ, וְרַק זֶה מֵה שְׂיִלְוָה אוֹתָנוּ, כָּל מְצוּוָה וְכָל דְּבַר טוֹב, כָּל תְּפִלָּה וּתְחִנָּה וּבִקְשָׁה וְכוּ', כָּל הַתְּחַזְּקוֹת לְהִתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה שְׂתִהְלֶה לָּאֵל 'שְׂלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי' וְנִבְרָאנוּ מְזַרְע יִשְׂרָאֵל, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעֲלָה, וְרַק זֶה מֵה שְׂיִלְוָה אוֹתָנוּ, וְלָכֵן אָסוּר לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, אֲלֵא לְדַעַת שְׂכַל מֵה שְׂקוּרָה סְבִיב יְכוּל לְקָרוֹת גַּם לָנוּ וְכוּ', כִּי הַכֹּל רְמִזִּים שְׂמֵרְמִזִּים לָנוּ שְׂאִין הָעוֹלָם הֶפְקֵר וְכֻדָּאֵי לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׂלָמָה אֵלָיו יִתְפָּרֵךְ, וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הוּא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה לְשִׂמְחָה עִם נְקֻדַּת יְהוּדִיתֵנוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' קצב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדֵּר כִּי תְבוּאָה, י"ז אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שְׂיֵשׁ לִי שְׂאֵתָה מְשִׁקִּיעַ בְּתוֹךְ הַיְלָדִים וְכוּ', וְאֵנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂזֵה גְדֵלַת מְלָמֵד שְׂלוֹקַח תְּלַמִּידִים חֲלָשִׁים וְכוּ', תְּלַמִּידִים מְרַדְּנִים וְכוּ', תְּלַמִּידִים קָשִׁים וְכוּ', וּמֵהֶפֶךְ אוֹתָם לְיִהְיֹוּמִים, וְזֶה זוֹכִים רַק עַל יְדֵי טוֹב, הֵינּוּ לְלִכְתּ אִתָּם בְּדֶרֶךְ טוֹבָה וְלִשְׁחַד אוֹתָם בְּדַבּוּרִים טוֹבִים וְלְהַפְּלִיג בְּמַעֲלָתָם, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מְשָׁלִי ט' ח') "אֵל תוֹכַח לֵץ פֶּן יִשְׁנֹאֵךְ הוֹכַח לְחֲכָם וַיֵּאֱהָבְךָ" וּפְרָשׁוּ חֲכָמֵי הַמוֹסֵר אֵל תוֹכַח לְאָדָם בְּצוּרָה כְּזוֹ אֵתָה לֵץ וְכוּ' וְאֵיךְ עֲשִׂיתָ דְּבַר כְּזֶה וְכוּ'?

כי על ידי זה הוא ישנא אותך, אלא תוכיח אותו אתה חכם כזה בודאי היה טעות מה שעשית וכו' או בודאי שכחת, ועל ידי זה יאהבך, כי את התלמידים צריכים תמיד לשחד עם דבורים טובים ולקרב אותם וכו', וכמו שספרו לנו חכמינו הקדושים (תענית כ"ד). רב איקלע לה הוא אתרא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא, נחית קמיה שליחא דצבורא אמר משיב הרוח ונשב זיקא אמר מוריד הגשם ואתא מיטרא, אמר ליה מאי עובדך, אמר ליה מיקרי דרדקי אנא ומקרינא לבני עניי כבני עתירי, וכל דלא אפשר ליה לא שקלינא מיניה מידי, ואית לי פירא דכוורי, וכל מאן דפשע משחדנא ליה מיניהו ומסדרין ליה ומפיסין ליה עד דאתי.

[רב הגיע לאיזה עיר והיה שם בצרת, וגזר להתענות כדי שירד גשם, ולא ירד גשם, פתאום קם אחד והיה שליח צבור, ורק התחיל לומר "משיב הרוח" התחילו לנשוב רוחות "מוריד הגשם" התחיל לבוא גשם עז, שאל אותו רב מה העבודה שלך שבזכות זה שהתפללת וכבר הגיע רוחות וגשמים? ענה ואמר אני מלמד תינוקות ואני מלמד לכלם שוים בין בני העניים ובין בני עשירים, ומי שאין לו כסף אני לא לוקח ממנו תשלום, ויש לי ברכה של דגים (אקוריום) וכל ילד שמתרשל בהלמוד, אני משחד אותו עם דגים, ומפיס אותו בכל מיני פיוסים עד שהוא בא ולומד].

מאד נהניתי מהחדושים של התלמידים, ובכלל מכל הדרך שאתם לומדים בקשיות ופולפולים וכו', וזה גרם לי הרבה נחת רוח, תגיד את זה לכל הכפתה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליחו ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

הַמֵּאַחַח לְךָ שָׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' קצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר כִּי תָבוֹא, י"ז אֱלוּל
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁהֵהָרִיזוֹן יַעֲבוֹר בְּקַלּוֹת וְתוֹלִידֵי
בְּקַלּוֹת, רַק תִּהְיֶי רְגִילָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמַאֲד
מְסַגֵּל לְלִידָה קְלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן
כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהֵבִיא שְׁנוֹי בְּמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע; וְלֶכֶן טוֹב שְׁתֹּאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת
כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת יוֹדַעַת בַּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק
יַעֲקֹב מִשֵּׁה אֶהְרֶן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק
לִוְרִיא אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא
מְבַרְסֵלָב, רַבִּי נִתָּן מְבַרְסֵלָב וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד כָּל מֵינֵי שְׁמוֹת שֶׁל
צְדִיקִים שְׁאֵת רַק זֹכְרַת תִּהְיֶי רְגִילָה לֹמֵר אֶת זֶה מִיַּדֵּי פַעַם, וְאַחַר
כֵּךְ תֹּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שְׁתוֹלִידֵי בְּקַלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם שְׁבֻזְכוֹת הַזְכָּרַת שְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים שְׁהַזְכָּרְתִּי לְפָנֶיךָ בְּזִכְרוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם
שְׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שְׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקַלּוֹת וְלֹד בְּרִיא בַּחוּשָׁיו
וּבְאֵיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לַעֲבוֹר אֶת הַהֶרִיזוֹן בְּקַלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מֵינֵי
עֵין הָרַע שְׁלֹא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים
וּבְנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׁיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנֶךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי

חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

אודות הדלקת הנרות, את צריכה להגיד תנאי שאת עדין לא מקבלת עליך שבת, כי הרי את צריכה לנסע משם אל האמא, ולכן תדלקי כעשרים דקות לפני הזמן, ותוכלי להתפלל לפני הנרות להקדוש ברוך הוא על כל מה שאת צריכה, ואחר כך את יכולה לנסע אל האמא, אבל את צריכה להגיד תנאי שאני עדין לא מקבלת שבת כי את צריכה לנסע.

... נרו יאיר ראה לדוח לי כל פרט ופרט מה שקורה בחנוות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם שבת שלום וכתיבה וחתימה טובה

ד' קצד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר פי תבוא, י"ז אולול ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... שיחיו

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מבקש אתכם שיהיה ביניכם שלום בית ואהבה גדולה מאד מאד, והבנה הדדית, ואף פעם לא לערב זר מבחוץ וכו' וכו', תמיד צריכים לזכור מה דהיה הנה וכו' וכו', ויכולים לעשות התחלה חדשה וכו', ואם רוצים להצליח בתי נשואין, צריכים לזכור את הכלל הזה אשר איש ואשה צריכים להיות ותרנים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות

הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲבָל הֶרְגַע שְׂרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דְּעוּ לָכֶם שְׁזֵה הַסְּמ"ךְ מ"ם שְׂבָא לְשֹׁבֵר אֶת הַבַּיִת, הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבָדוּ פְּלַג גּוּפָא, חֲצִי גּוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוּף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבֵּק בְּאַשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, זֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהֶרְגַע שֶׁהַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׂאֶחָד יוֹתֵר מִהַשְּׁנִי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, וְהָהוּא פְּחוּת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, זֶה כְּבָר נִקְרָא סְמ"ךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂרוּצָה שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, צָרִיךְ לְדַעַת שְׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוּף אֶחָד, וְכִמוֹ שְׂאֲמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (קִהְלֵת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שְׁיִפּוּל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וּלְאֶחָד אֵיךְ יַחֵם", וְלִכֵּן אִם רוּצִים שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְשֻׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבְּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וְאֵז הֵם חֲצִי חֲצִי שְׂתַפִּים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יַחִיו בִּיחַד בְּאַהֲבָה וּבְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נִשְׂוֹאֵיהֶם.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַכְנִיסוּ אֶת הַדְּבֻרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבַכֶּם וְאֵז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' קצ"ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תָבוּא, י"ז אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה עֲכָשׁוּ לְהַשְׁקִיעַ הַרְבֵּה בְּמַדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְכִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּהָ גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה תָּמִיד, וְלִהְיֶתגָּבֵר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ. וְכָל הַחוּלָאֵת הַבָּאִין עַל הָאָדָם, כְּלָם בָּאִין רַק מִקְּלִקוּל הַשְּׂמֻחָה וְכוּ', וְכִפִּי קְלִקוּל הַשְּׂמֻחָה וְהַנְּגוּן, כֵּן בָּא הַחוּלָאֵת עַל הָאָדָם, וְגַם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים הָאָרִיכוּ בְּזֶה, שֶׁכָּל הַחוּלָאֵת עַל יַדֵּי מְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת, וְהַשְּׂמֻחָה הוּא רְפוּאָה גְדוּלָה בֵּין בְּגִשְׂמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְצָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכָל הַכּחוֹת, לְהִיּוֹת אֶךְ שְׂמִיחַ תָּמִיד. כִּי טָבַע שֶׁל הָאָדָם לְמַשׁוֹךְ עֲצָמוֹ לְמְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת מִחֲמַת פְּגָעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֵא יִסּוּרִים, עַל כֵּן צָרִיךְ לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה תָּמִיד וּלְשַׂמַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יוּכַל ;

וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ אַחַר הַלֵּידָה אֶת צְרִיכָה לְעֵבוֹד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, שְׂאִין דְּבַר גְּדוּלָה מְזֵה, כִּי הַשְּׂמֻחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וּמְקַרְבֶּת אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וּכְתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' קצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קָדֵשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבוּא, י"ז אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי תֵרַד מְזֶה מְלַעֲשׂוֹת גַּמ"ח כִּי רַק תִּסְתַּבֵּךְ, וּמָה אֶתָּה
צְרִיךְ אֶת זֶה?

בְּעֵינַי הַבְּנִיָּה וְכו', תֶּאֱמִין לִי שְׁאֲנִי לֹא מִתְמַצָּא בְּזֶה וְכו',
וְאֶתָּה צְרִיךְ לְשִׂאוֹל מִי שֶׁכֵּן מִתְמַצָּא בְּזֶה וְכו'.

עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד
לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיָן אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֶה עֶרְבִית,
וּמִי שְׁזוֹכָה לֹאמַר בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר אֵין לְמַעְלָה מְזֶה,
כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קכ"ז) שְׁמָה שְׁנוֹהֲגִין לֹאמַר
תְּקוּנִים בְּאֱלוֹל, שֶׁהִנְגוֹן שֶׁל הַתְּקוּנִים, וְגַם מִהַחֲלִישׁוֹת הַלֵּב שְׁשִׁישׁ
לְכָל אֶחָד אֶז מַחְמַת שְׁכָל אֶחָד מִתְאַחֵר אֶז בְּבֵית הַמְּדָרֶשׁ יוֹתֵר
מְרַגְּלוֹתוֹ, מְכָל זֶה נַעֲשֶׂה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעְלָה;

וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לֹאמַר בְּכָל יוֹם בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים
כַּמָּה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר שְׁזֶה זְכוּךְ הַנֶּפֶשׁ גְּדוֹל מְאֹד.

הַמְּאַחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם וְכִתִּיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

ד' קצו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא, י"ז אֱלוֹל
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּוֹדָאֵי כָּל הַצְּמִצּוּם וְהַלְחֵץ הַזֶּה קָרָה לָךְ מְאֹד שְׁנַעְצָרְתָּ וְכו',
 עִם כָּל זֹאת אַתָּה צָרִיךְ לְצִאת מִזֶּה, כִּי לֹא יְכוּלִים לְחִיּוֹת כָּכָה כָּל
 הַחַיִּים עִם לְחֵץ וְדַחַק וּפְתָדִים וְכו' וְכו', רְאֵה לְשִׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ כִּי
 (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשָׁלַיִם בְּרֻכּוֹת פָּרָק
 ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ
 אִי אֶפְשָׁר לְשְׂנִיחֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצְאָת שָׁם
 הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיֵהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי
 שְׁלוֹם אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא
 שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אַתָּה יְכוּל לְנַסֵּעַ לְאוּמָן לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְלֹא לְפַחַד מְכֻלּוּם, לֹא
 יִהְיֶה, לֹא דַחַק וְלֹא לְחֵץ, מוֹהֲרֵנִי תַּזְכֵּנִי אָמַר לְהַבִּין שְׁלוֹ ר' יִצְחָק
 ז"ל אַתָּה יְכוּל לְעֲמוֹד אֶפְלוּ מִרְחוֹק וְאַתָּה רוֹאֵה מִשָּׁם אֶת הַצִּיּוֹן,
 אַתָּה כָּבֹד יְכוּל לְהַגִּיד תְּקוּנָה הַכְּלָלִי, וְלִכֵּן אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְפַחַד
 מִהַדַּחַק וְלְלַחֵץ שְׂיֵהִיָּה, הַעֲקֹר לְהִיּוֹת סְמוּךְ וְנִרְאֶה לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל,
 אֵל תִּפְנֹס בְּשׁוּם פְּתָדִים וְלַחֵץ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁסוּף כָּל
 סוּף יִהְיֶה לָךְ דִּירָה מְשֻׁלָּךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
 שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיֵהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
 תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' קִצְת.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבּוֹא, י"ז אֱלוּל
 ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת רוּחַ שְׁאַתָּה גּוֹרֵם לִי בְּזֶה שְׁאַתָּה מַחְזִיק אֶת הַיְלָדִים אֲשֶׁר הֵם נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת מִמֶּשׁ יְהוֹמִים, אֲשֶׁר צְרִיכִים רַק לְטוֹשׁ פְּחוֹת אוּ יוֹתֵר, הֵינּוּ יֵשׁ יְהוֹמִים שְׁמִכְרָחִים לְלַטֵּשׁ אוֹתָם הַרְבֵּה, וַיֵּשׁ מְעַט, אַבְּל צְרִיכִים תְּמִיד לְזָכֹר שֶׁהֵם נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֹל יִגִּיעָה וְטָרְחָה שְׂיִגְעִים וְטוֹרְחִים אַתָּם, זֶה זְכוּת נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, וּבְזְכוּת זֶה יִתֵּן לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בֶּן זָכֹר, רַק תִּרְאֶה לְשַׁמַּח עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוֹשִׁים צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַנְיָן אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֶה עֶרְבִית, וּמִי שְׁזוֹכָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם כְּמָה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר אֵינן לְמַעְלָה מִזֶּה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קכ"ז) שְׁמָה שְׁנוֹהֵגִין לֹמֵר תְּקוּנִים בְּאֱלוֹל, שֶׁהַנְּגוֹן שֶׁל הַתְּקוּנִים, וְגַם מִהַחֲלִישׁוֹת הַלֵּב שְׂיֵשׁ לְכֹל אֶחָד אֶז מַחְמַת שְׁכָל אֶחָד מִתְּאַחֵר אֶז בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ יוֹתֵר מְרַגִּילוֹתוֹ, מְכָל זֶה נַעֲשֶׂה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעְלָה;

וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוֹשִׁים כְּמָה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר שְׁזֶה זְכוּךְ הַנֶּפֶשׁ גְּדוֹל מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעִדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם וְכִתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' קצט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבּוֹא, י"ז אֱלוֹל
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאָת חַן לְךָ עַל כָּל הַדְּוִוּחִים שְׁאַתָּה מְדַוּחַ לִי, וְאֲנִי צָרִיךְ
לְדַעַת אֶת זֶה כָּל פְּרִט וּפְרִט, כִּי סוּף כָּל סוּף כָּל מָה שֶׁקָּשׁוּר אֵל כֶּסֶף
אֵין לִי בְּזֶה שׁוֹם מוֹשָׁג, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ בֵּין יְמִינִי וּבֵין שְׁמָאֲלִי וְכוּ',
וְזֶה לֹא בְּזִיוֹן לֹא מְרַמֵּז שֶׁבְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְהִטְעוֹת אוֹתִי וְכוּ', וְלִכְּן כָּל
מָה שְׁאַתָּה מְגַלֶּה לִי וְכוּ' וְכוּ', אֶתָּה מְקִיִּים 'לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רַעֲדָךְ',
'וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל'.

אֵין אֶתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר גְּדֵל הַזְּכוּת שֵׁיִשׁ לְךָ שְׁאַתָּה לֹא מְדַ
דָּף הַיּוֹמִי בְּרַבִּים, שֶׁדָּבַר זֶה עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּת, כִּי לְמוֹד תּוֹרָה
בְּרַבִּים דּוּחָה אֶפְלוּ בְּנֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, עַד כְּדֵי כֶּךָ גְּדֵלָה זְכוּתָךְ.

עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים צְרִיכִים לְהִזָּהַר מְאֹד מְאֹד
לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַנְיֵן אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרַבִית,
וּמִי שֶׁזּוֹכֶה לֹא מְרַמֵּז בְּכָל יוֹם כְּמָה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶה־רֵן אֵין לְמַעְלָה מְזוּהָ,
כְּמוֹ שְׁאַמֵּר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קכ"ז) שֶׁמָּה שְׁנוֹהֶגֶין לֹא מְרַמֵּז
תְּקוּנִים בְּאֱלוֹל, שֶׁהַנְּגוּן שֶׁל הַתְּקוּנִים, וְגַם מִהַחֲלִישׁוֹת הַלֵּב שֵׁיִשׁ
לְכָל אֶחָד אֶז מַחֲמַת שֶׁכָּל אֶחָד מִתְּאַחַר אֶז בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ יוֹתֵר
מְרַגְלוֹתוֹ, מְכַל זֶה נַעֲשֶׂה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוּלִים לְמַעְלָה;

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רַס"ה בְּנַחֲל נא

וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לֹמַר בְּכָל יוֹם בֵּימֵי אֱלֹהֵי הַקְּדוּשִׁים
כַּמָּה דַּפִּים תִּקְוֵנִי זֶהָר שְׁזָה זְכוּךְ הַנֶּפֶשׁ גְּדוּל מָאָד.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּכְתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' ר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבּוֹא, י"ז אֱלֹהֵי
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי הַבֵּן שֶׁלְךָ וְכוּ', זֶה בְּעֵינֵי רְצִינִית, וְאֵת צְרִיכָה תַכְף וּמִיד
לְדַבֵּר עִם זֶה אוֹ עִם הָרֵב ... נִרוּ יָאִיר אוֹ עִם הָרֵב ... נִרוּ יָאִיר, אוֹ
עִם שְׁנִיָּהִם, כִּי מְכָרְחִים לְטַפֵּל בְּזֶה וּלְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת הַבֵּן,
זֶה לֹא חֲכָמָה לְהַשְׁפִּיל תִּלְמִיד וְכוּ', וּבִפְרֹט שֶׁהוּא לֹא יִרְגִישׁ מְקַפָּח
שְׁזָה עֲוֹן חֲמוּר לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה לְיִלְד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּכְתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבּוֹא, י"ז אֱלֹהֵי
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו

לְנִכּוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְשַׁמַּח יַחַד כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הֶלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשְׁנֵיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָאת שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחָהּ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מִכְּנִיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּזְכּוּ לְבָנוֹת בַּיִת יָפָה וְרַחֲב, וְתִזְכּוּ לְקַיֵּם שְׁמָהּ מְצוֹת הַכְּנָסֶת אוֹרְחִים, וְהַשְׂכִּינָה יִשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְהַיְלָדִים שְׁלָכֶם יִהְיוּ שְׂמוּרִים מִכָּל רָע, אֵל תִּדְאָגוּ עִכְשָׁו נִכְנָסֶת שְׁנָה חֲדָשָׁה, וּנְשַׁמְעַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבּוֹא, י"ז אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מַה שְּׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי, מִיֵּלָא כָּל הַשָּׁנִים וְכוּ' וְכוּ', עַל זֶה אֵין לִי מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ, אֲבָל מַה שְּׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִכְשָׁו עִמִּי וְכוּ', פִּשׁוּט אַתָּה מְקִים 'לֹא תַעֲמֹד עַל

דָּם רַעַף, וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל, כִּי סוּף כָּל סוּף כָּל מָה שֶׁקָּשׁוּר אֶל כֶּסֶף אֵין לִי בְּזֵה שׁוֹם מוֹשֵׁג, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ בֵּין יְמִינִי וּבֵין שְׁמָאֲלִי וְכוּ', וְזֶה לֹא בְּזִיוֹן לֹא־מֵר שֶׁבְּקָלוֹת יְכוּלִים לְהַטְעוֹת אוֹתִי וְכוּ'.

תְּהִלָּה לְאֵל אֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מִהַתְלַמּוֹד תּוֹרָה וּמִהַבֵּית סֵפֶר אֵיךְ שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּצוּרָה הַכִּי טוֹבָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזֶכֶה הַשָּׁנָה לְשָׁנָה פּוֹרְיָה בְּחֻנוּף הַיְלָדִים, כִּי זֶה כָּל מַגְמָתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר כִּי תָבוֹא, י"ז אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יֵרַב טְרֵדוֹתַי שְׁיֵשׁ לִי יוֹם יוֹם, דְּחִיתִי עַד עַכְשָׁו לְכַתֵּב לָךְ, הַבֵּן שְׁלִי ר' ... נ"י, מְאֹד מְפֹלֵא אֶת עֲבוּדְתְךָ שְׁאֵת עוֹבְדַת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, הַכִּי בְּדִיקָנוֹת וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּזָכוֹת זֶה יִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְתִירוּוֵי רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְנֹזֶכֶה לְהַרְחִיב אֶת גְּבוּלֵי הַקְּדוּשָׁה שְׁיִהְיֶה לָנוּ שָׁנָה פּוֹרְיָה בְּחֻנוּף הַיְלָדִים אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלִיל בְּעֵדוּךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּי תְּבוּא, י"ז אָלוּל
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... שְׂיִחִיו

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שְׂאַתֶּם
מְשֻׁמְחִים אוֹתִי עִם זֶה שְׂאַתֶּם מִתְקַדְּמִים עִם עוֹד כַּרְךְ אֲשֶׁר בְּנַחֵל
וְעִם עוֹד כַּרְךְ אֲשֶׁר בְּנַחֵל וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה הָעֲשִׂירוֹת הֵכִי גְדוּלָה,
וְיָדוּעַ שְׂשָׂאוּ צְדִיקִים, הֲרִי אַתֶּם מְקַבְּלִים בְּכָל פַּעַם מַצּוֹת
סְנֵדקָאוֹת שְׂזָה מְסַגֵּל לְעֲשִׂירוֹת, אֵיפֹה הָעֲשִׂירוֹת שְׁלָכֶם? וְעַנּוּ:
תְּהִלָּה לְאֵל כָּל סֵפֶר שְׂאֵנִי זוֹכָה לְהַדְפִּיס זֶה הָעֲשִׂירוֹת הֵכִי גְדוּלָה
שְׂאֵינְךָ עוֹד עֲשִׂירוֹת יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוּ, וְגַם אֲנִי אוֹמֵר אֶת זֶה כִּכָּה, וְלִכֵּן
אֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָכֶם עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאַתֶּם מוֹסְרִים אֶת נַפְשְׁכֶם
לְהַכְנִיס עֲכָשׁוּ בְּדַפּוּס כַּרְךְ ק"ל וְכַרְךְ קל"א, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׂבִזְכוֹת זֶה יִמְתַּק מִמְּכֶם כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְתִירוּ רַב
נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וּמִי שְׂאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמֵר
לְצְרוֹתֵיכֶם דִּי, וְיִתְרַחֵב לָכֶם בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת גַּם יַחַד, וְאֲנִי מְאֹד
מְאֹד שְׂמֵחַ עַל הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמְחַת שְׂאַתֶּם מְבִשְׂרִים לִי עַל הַיְלָדִים,

אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רס"ה בְּנַחֲל נה

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבוֹר בְּקִלּוֹת וַיּוֹלִידוּ בְּקִלּוֹת בָּנִים
וּבָנֵי בָנִים, יוֹלְדוּ לָכֶם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים וָרַבְעִים תִּזְכּוּ לְרֵאוֹת.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבּוֹא, י"ז אָלוּל
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ שְׂאֵתָה זֹכָה וּמִזֹּכָה אֶת
הַרְבִּים בְּזֶה שֶׁהַכִּנְתָּ אֶת בֵּית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל "הַיֵּכַל הַקֹּדֶשׁ" בְּאוֹמֵן,
אֶף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מִקְשָׁה עָלֶיךָ מִכָּל הַכוֹוֹנִים וְכוּ', וְכוּ', אָבֵל אֵי
אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּפֶה וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּכַתֵּב מַעֲלַת הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁלָּנוּ
בְּאוֹמֵן, שְׁמוֹהֵרנ"ת ז"ל אָמַר שֶׁכָּל הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָהּ בְּזֶה, וַיְבֹא הַיּוֹם
שֶׁיִּתְגַּלֶּה לְךָ מַעֲלֵתְךָ בְּשָׁמַיִם וְכוּ', וּבְיָדֵי תִקְבַּל חֲזֹרָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ
שֶׁפַע כְּפָלִים לְתוֹשִׁיָה כְּהִנָּה וְכִהְנָה, וְהַעֲקֹר שֶׁכָּל שׁוֹנְאֵיךָ וּמִתְנַגְּדֵיךָ
וְכוּ', שְׁשָׁמַיִם לְךָ רַגְלִים וְכוּ', יִפְּלוּ לְפָנֶיךָ וְלֹא יוֹכְלוּ לְךָ בְּשׁוֹם פָּנִים
וְאֶפֶן.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְךָ כֶּבֶד נַחַת וְשְׁלוֹת
הַנֶּפֶשׁ, וְתִרְוָה רַב נַחַת דְּקֹדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ שֶׁיְהִיוּ בְּרִיאִים
בְּנַפְשָׁם וּבְשִׁכְלָם, וְאַתָּה וְאַשְׁתְּךָ תִּהְיוּ בְּרִיאִים וְהִכִּי מְאֹשְׁרִים
בְּחַיֵּיכֶם.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּפִי
רְבוּי הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ',

עם כל זאת כבר למד אותנו רבנו ז"ל את הלמוד העמק שגלה (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ה) על הפסוק (תהלים ד') "בַּצֹּר הִרְחַבְתָּ לִּי" הֵינּוּ שָׁגַם אֶפְלוּ בְּהִצָּרָה בְּעֲצָמָה, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְרַחֵב לָנוּ, כִּי אִם יִסְתַּכֵּל הָאָדָם עַל חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יִרְאֶה שְׂאֵפְלוּ בְּעַת שְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מֵצָר לוֹ, גַּם בְּהִצָּרָה בְּעֲצָמָה, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְרַחֵב לוֹ, וּמְגַדִּיל חֲסֵדוֹ עִמוֹ, וְזֶה "בַּצֹּר הִרְחַבְתָּ לִּי", הֵינּוּ אֶפְלוּ בְּתוֹךְ הִצָּרָה בְּעֲצָמָה, נִתְּתָ לִי הִרְחַבְתָּ בְּתוֹכָהּ, מִלְּבַד מֵה שְׂאֵנוּ מְצַפִּים שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרְוֹב מִכָּל הִצָּרוֹת, וְיִיטִיב עִמָּנוּ מְאֹד, אֲךָ אֶפְלוּ גַם בְּהִצָּרָה בְּעֲצָמָה מְרַחֵב לָנוּ, תָּמִיד צְרִיכִים לְרֹאוֹת רַק אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה אִתָּנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד עַכְשָׁו, וְעוֹד נֹזְכָה לְרֹאוֹת הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת.

אני מאד מבקש אותך שתהיה חזק בלמוד דף היומי גמרא בכל יום חק ולא יעבור, אפלו שאתה לא מבין הכל, תקים מה שאמרו חכמינו הקדושים הקדושים (עבודה זרה י"ט) לעולם ליגרים איניש ויהדר ליסבר, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זכותו יגן עלינו (חדושי אגדות), וכן החיד"א זכותו יגן עלינו (פתח עינים), הינו שאמירת אותיות התורה תזכר את נשמתו, ולכן אל תהיה בטלן תחטף בכל יום דף גמרא, שזה חיות לנפש, ואשרי מי שלא מטעה את עצמו, ואם היית יודע מה זה ללמד דף גמרא ליום אפלו בגירסא, היית מקפיד על זה מאד מאד, כי דף גמרא שומרת את האדם מכל פגעי ונגעי הזמן וכו', גמ'רא' זה ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה גבריאל, מיכאל רפאל אוריאל, שמי שחזק בלמוד דף גמרא ליום ממשיך על עצמו את הארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם וּכְתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצִיבִים וַיְלֶךְ, י"ט אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִשְׂאָר עוֹד שְׁבוּעַ אֶחָד לְנִסְיָעָה הַקְדוּשָׁה
לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֶן, וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַת מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקֵינוּ
עַל אֲשֶׁר בְּנַחֲל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וְתִהְיֶה לָּאֵל אֲנַחְנוּ מוֹכֻנִים וְעוֹמְדִים
לְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְפָרוּשׁ אָמַר (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ג) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי
עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיא פְּלֵא אֶצְלִי מֵאַחַר שֶׁהִמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאַמִּינִים
לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלַי שְׂיִהְיוּ כָּלָם עַל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֵר, כִּי כָּל עֲנִין שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר
לְעִשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ לֹא יִחְסֹר אִישׁ, וּמִי שֶׁזוֹכֵה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רֵאוּי
לוֹ לְשִׁמְחַת מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (נַחֲמִיָּה ח') "אֶכְלוּ מַעֲדָנִים וְשָׂתוּ
מִמֵּתִיקִים כִּי חֲדוֹת הָיוּ" הוּא מְעֻזְכֶם" וְזֶה נֹאמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה,
וְאָמַר (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גָּדוֹל,
וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאֵין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירוּשָׁה מְאַבּוֹתִי, רַק הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיֵא

אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי.

נא ונא תעשה כל מה שביכולתך רק להתחזק ולא להשבר משום דבר, ואף שעובר עליך משברים וגלים, זכור מה שאמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן רכ"ה) מה לכם לדאג מאחר שאני הולך לפניכם, ומה אם הנשמות שלא הכירו אותי כלל הם מצפים על התקונים שלי, מפל שכן אתם, וכתב מוהרנ"ת ז"ל (שם) וכן אפלו אלו שלא זכו להכיר את רבנו ז"ל בחייו, כשיבואו על קברו הקדוש ויסמכו עליו, וילמדו ספריו הקדושים, וירגילו עצמם לילך בדרכיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, בודאי יש להם על מה שייסמכו. אשריהם אשרי חלקם, ולא יאשמו כל החוסים בו, כי כבר גלה דעתו בכמה לשונות בפרוש וברמז שכל מה שעוסק עמנו אינו בשבילנו לבד, כי אם את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה;

כמוכא (שיחות הר"ן סימן ר"ט) שכל התורות והשיחות שלו אינם בשבילנו לחוד. כי אם "את אשר ישנו פה ואשר איננו פה" (דברים כ"ט י"ד) (ועין ברש"י שפרש ואשר איננו פה, ואף עם דורות העתידים לבוא, והבין). וכמה פעמים דברנו עמו מענין זה ורמז לנו בדבריו להודיע לדורות הבאים את כל מעשי השם הגדול שעשה עמנו. ופעם אחת אמר בפרוש: גם לבניכם תודיעו את כל התורות והשיחות הנפלאות והנוראות והמעשיות וכיוצא בהם אשר גלה לנו, ואמר אז זה הפסוק בהתלהבות גדול כגחלי אש, (דברים ד' ט) "והודעתם לבניך ולבני בניך" (ואמר בזו הלשון: אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך גיטאן) ואמר ברתת וזיע בהתלהבות נורא "והודעתם לבניך ולבני בניך"; ותאמין לי עם זה שאנחנו לומדים בכל יום את ספריו רבנו ז"ל, ראוי לנו לשמח מאד

מָאד, כִּי בְּפִרּוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימֵן קצ"ב) אָשֶׁר פָּנִיו שָׁכְלוּ וְנִשְׁמְתוּ הֵם נִמְצְאִים בְּתוֹךְ הַסְּפָרִים שָׁלוּ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁבְּזֶה הוּא מְקַרֵּב אֵלָיו, וְרֹאֵי לָנוּ לְשִׁמַּח שְׁאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּי אֲמַת כְּזֹה, רַבֵּי שְׁמַחֲזֵק וּמְעוֹדֵד וּמְשִׁמַּח אוֹתָנוּ, וּמְקַרֵּב אוֹתָנוּ אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ פְּתִיכָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

הַיּוֹת שְׁגַם הַשָּׁנָה אֲנִי שׁוֹכֵר מִחֲבֵרַת שְׁמִירָה שְׁיִבּוֹאוּ לְשִׁמּוֹר חֲמַשׁ לַיְלוֹת בַּעַת שְׁאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ יִהְיוּ אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַיּוֹת שְׂזָה עוֹלָה הוּן תּוֹעֲפּוֹת, רְצִיטֵי שְׁכָל מְשַׁפְּחָה יִשְׁתַּתְּפוּ עִם סֵךְ פְּעוּט שֶׁל ח"י שְׁקָלִים, וְזֶה יִהְיֶה לְהַמְתַּקַּת הַדִּינִים, וְתִרְאֶה לְמַסֵּר אֶת זֶה בְּמִשְׁרָד, וְלִקְבֹּל עַל זֶה קִבְּלָה שְׁנַתְּ אֶת זֶה עֲבוּר הַשְּׁמִירָה.

ד' רז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נְצִבִים וְיִלְךְ, י"ט אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עַז וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, וְאֲדַרְבֵּה רְאוּי לָךְ לְשִׁמַּח מָאד מָאד שֶׁבְּעֵלְךָ נוֹסֵעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֶת צְרִיכָה לְעֹזֵר לְבַעֲלֶךָ בְּכָל מַה שְׁאֵת רַק יְכוּלָה, הָעֵקֶר שִׁיְהִיָּה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, וְתִזְהִירִי אֶת בְּעֵלְךָ שִׁיִּנְצֵל אֶת כָּל רִגַע וְרִגַע שְׁיִישׁ לוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְהַיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְלְהַתְפַּלֵּל שֵׁם עַל שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, כִּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲזֵ דְנִים אֶת הָאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ח:) בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה נִדוֹן מַה יִּהְיֶה בְּסוֹפוֹ, הֵינּוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יוֹם הַדִּין וְהַנּוֹרָא שְׁדִינִים אֶת כָּלֵם כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, מַה יִּהְיֶה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד

בְּשָׁנָה זוֹ, מִי לְחַיִּים מִי לְמֹות וְכוּ', מִי בְּחִנִּיקָה וּמִי בְּשִׁרְפָה וְכוּ', וְכֵן אָמְרוּ (בִּיצֵה ט"ז). כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה, הֵינּוּ שָׂאז כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקָצִיב לְאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן תַּעֲמִדִי חֲזַק שְׁבַעֲלֶךָ יְבֹלָה אֶת כָּל יְמֵי שְׁהוֹתוֹ בְּאוּמָן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְבַקֵּשׁ עַל שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וְשִׁיחֵיהָ לָכֶם בְּרִיאוֹת וְחַיִּים וּפְרֻנְסָה בְּנֶקֶל, וְנַחַת מֵהִילָדִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי אַז הוּא הַזְּמַן הַנִּכְוֵן לְזֶה, וּבְיָדָי בְּזֶה שְׁתַּעֲזְרִי לְבַעֲלֶךָ לְנִסְעֵ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוּמָן, יִהְיֶה לָךְ חֵלֶק בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי לְנָשִׁים לֹא שִׁיךְ לְנִסְעֵ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ שֵׁם קְבוּץ כָּל כֶּךָ גְּדוֹל וְכוּ', אֲשֶׁר כַּמָּה רְחוּבוֹת סָבִיב צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל מֵלֹא עִם גְּבָרִים, וְלֹא שִׁיךְ שֶׁהַנָּשִׁים בְּכֻלָּם יוּכְלוּ לְגַשֵּׁת אֶפְלוֹ אֶל רְחוֹב אֶחָד שֶׁסְמוּךְ אֶל הַצִּיּוֹן מֵרְבוּי הַגְּבָרִים וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא שִׁיךְ שְׂאֲשָׁה תִסַּע אֶל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עֲדִיף שְׁתַּזְרֹז אֶת בַּעֲלָהּ שִׁיסַּע, וְהוּא כִּכְּר יַפְעֵל גַּם בְּשִׁבְלֶיךָ, כִּי הַבַּעַל הוּא רֹאשׁ הַבַּיִת וְהוּא יַפְעֵל לְכָל הַבַּיִת, וְאֲשָׁה שְׁעוֹזֶרֶת לְבַעֲלָהּ לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, נִחָשֵׁב בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁהִיא הֵיטָה שָׁמָּה, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכוֹלְתָךְ שְׁבַעֲלֶךָ יִהְיֶה גַם בֵּין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן, וְאֲשֶׁרִי הָאֲשָׁה שְׁמִזְרֹת אֶת בַּעֲלָהּ לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן.

נֹא וְנֹא רֹאֵי לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עַז רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְלִדְעַת שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדֵק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצוּמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כִּדִּי כֶּךָ שְׂאֲמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֵלֶין ז): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵ קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קוֹדֵם מִלְמַעְלָה, וְלִכֵּן כָּל מַה שְׂאֵת צְרִיכָה תְּבַקְשִׁי רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְכֶךָ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרֻשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הָלָלוּ שְׂאֵיִן לָהֶם לֹא מֶלֶךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן

וְלֹא אֲנִי וְתוֹמִים וְאִין לָהֶם אֶלָּא תַּפְלָה זֹו בְּלִבְד אָמַר דָּוִד לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֶל תְּבַזֶּה אֶת תַּפְלָתָם (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתֵּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׁבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְיָ" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תַּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

הֵיטֵב שְׁגַם הַשָּׁנָה אֲנִי שׁוֹכֵר מִחֻבְרַת שְׁמִירָה שִׁיבּוֹאוּ לְשֹׁמֵר חֲמִשׁ לַיְלֹוֹת בְּעֵת שְׂאֵנִי שְׁלוֹמִנוּ יִהְיוּ אֶצֶל צִיּוֹן רְבוּנוּ ז"ל, וְהֵיטֵב שְׁזָה עוֹלָה הוֹן תּוֹעֲפוֹת, רְצִיטִי שְׁכָל מִשְׁפָּחָה יִשְׁתַּתְּפוּ עִם סֶךְ פְּעוֹט שֶׁל ח"י שְׁקָלִים, וְזֶה יִהְיֶה לְהַמְתַּקֵּת הַדִּינִים, וְתִרְאִי לְמַסַּר אֶת זֶה בְּמִשְׁרָד, וְלִקְבֹּל עַל זֶה קְבֻלָּה שְׁנַתָּת אֶת זֶה עֲבוֹר הַשְּׁמִירָה.

ד' רח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְצִיבִים וְיִלְךְ, י"ט אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדָה לְךָ עַל הַמִּידַע שֶׁאַתָּה מוֹדִיעַ לִי, כִּי דְבָרִים אֵלוּ אֲנִי צָרִיךְ לְדַעַת פְּשוּט לֹא לְפֹול בְּפֹחַ, אִף שֶׁבְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתִי, עִם כָּל זֹאת כָּבֵר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי כ"א

ל"א) "סוס מוכן ליום מלחמה ולהי"ה התשועה", הינו שאדם צריך לעשות פעולות בגשמיות וכו', והקדוש ברוך הוא בודאי לא יעזוב אותו, ובפרט מי שמדבק את עצמו בו יתברך הקדוש ברוך הוא עושה עמו נסים, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות יראה סימן י"ט) מי שדבוק תמיד ביראת השם יתברך, הקדוש ברוך הוא עושה לו נסים; ולכן אני מאד מבקש אותך שכל דבר חריג שקורה תודיע לי כי אני מכרח לדעת הכל.

אני מאד מאד שמח שאתה לומד בכל מוצאי שבת עם האברכים וזה זכות גדולה מאד מאד, יעזר הקדוש ברוך הוא שהזכות הזו יגן עליך ועל כל בני ביתך, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב זכות הרבים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

ד' רט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים וילך, י"ט אלול ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מודה לך על כל מידע שאתה כותב לי, כי אני צריך לדעת את זה, והקדוש ברוך הוא יעזר שנוזכה לבנות את

קִהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְנִצְלִיחַ לְבָנוֹת קִהְלָה שֶׁל תּוֹרָה וְשֶׁל חֶסֶד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְאַחֵל לְךָ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְצֻכִים וַיִּלָּךְ, י"ט אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

(בְּרִכּוֹת ה:): רַב הוֹנָא תְּקִיפּוּ לִיה אַרְבַּע מָאָה דְּנִי דְחַמְרָא עַל לְגַבְיָה רַב יְהוּדָה אַחוּהַ דְּרַב סָלָא חֲסִידָא וְרַבְּנָן וְאָמְרִי לֵה רַב אָדָא בַר אַהֲבָה וְרַבְּנָן וְאָמְרוּ לִיה לְעֵין מַר בְּמִילִיָּה אָמַר לְהוּ וּמִי חֲשִׁידָנָא בְּעֵינֵינֵיכוּ אָמְרוּ לִיה מִי חֲשִׁיד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְעֵבִיד דִּינָא בְּלָא דִּינָא אָמַר לְהוּ אִי אִיכָא מָאן דְּשָׁמִיעַ עָלֵי מַלְתָּא לִימָא אָמְרוּ לִיה הַכִּי שְׁמִיעַ לָן דְּלָא יְהִיב מַר שְׁבִישָׁא לְאַרִיסִיָּה אָמַר לְהוּ מִי קָא שְׁבִיק לִי מִיָּדִי מִיָּנִיָּה הָא קָא גְּנִיב לִיה כּוּלִיָּה אָמְרוּ לִיה הֵינּוּ דְאָמְרִי אִינְשֵׁי בְּתַר גְּנַבָא גְּנוּב וְטַעְמָא טַעִים אָמַר לְהוּ קְבִילְנָא עָלֵי דִיהִיבְנָא לִיה אִיכָא דְאָמְרִי הֲדַר חָלָא וְהוּהוּ חַמְרָא וְאִיכָא דְאָמְרִי אִיְקָר חָלָא וְאִיזְדַּבֵּן בְּדַמִּי דְחַמְרָא: וּפְרַשׁ רִשׁ"י שֶׁהַחֲמִיצוּ אַרְבַּע מֵאוֹת חֲבִיזוֹת שֶׁל יֵין, וְאָמְרוּ לוֹ הַחֲכָמִים לִיעֵין מַר בְּמִילִיָּה שְׁיִפְשַׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו, וְעַל זֶה עָנָה רַב הוֹנָא אִי אִיכָא דְשָׁמִיעַ עָלֵי מִלְתָּא לִימָא. אִם יֵשׁ בְּכֶם שְׁשֻׁמַע עָלֵי דְבַר שְׂאֲנִי צְרִיךְ לְחֹזֵר בִּי יוֹדִיעֵנִי: וְעֵנוּ וְאָמְרוּ לוֹ שְׂאֲתָה לֹא נוֹתֵן לְפּוֹעֵל שְׁלָךְ 'שְׁבִישָׁא'

חֶלְקוֹ בְּזִמְרוֹת הַגָּפֶן שְׁחֹתְכִין מֵהֵן בְּשַׁעַת הַזְמִיר, וּתְנֵן (בְּבֹא מְצִיעָא ק"ג.) כְּשֵׁם שְׁחֹלְקִין בֵּינָן כֶּךָ חֹלְקִין בְּזִמְרוֹת וּבְקִנִּים, שְׁרִיגִים מִתְּגַמְיֵנָן שְׁבִשִׁין (בְּרֵאשִׁית מ'): וְעַל זֶה אָמַר לָהֶם רַב הוֹנָא, מִי שְׂבִיק לִי מִיָּדִי מִיָּנִיהָ? וְכִי אֵינוֹ חָשׁוּד בְּעֵינֵיכֶם שֶׁהוּא גּוֹנֵב לִי הַרְבֵּה יוֹתֵר מִחֶלְקוֹ? עֲנוּ לוֹ הַחֲכָמִים בְּתֵר גְּנָבָא גְּנוּב וְכוּ', הַגּוֹנֵב מִן הַגְּנָב אִף הוּא טוֹעַם טַעַם גְּנָבָה.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתְּפָרֵשׁ לִי הַיֵּטֵב אֶת הַמְּאָמַר חֲזו"ל הַזֶּה לְעוֹבְדָא וּלְמַעֲשֵׂה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אַתָּה מוֹרֵה צְדָק, וְלֹא־חֲרוֹנָה יֵשׁ שְׁמוּעוֹת שְׂאֲחָד עוֹבֵד אֶצֶל הַשְּׁנִי וְכוּ', וְתַחַת הַגֵּב שֶׁל הַבַּעַל הַבֵּית הוּא עוֹשֶׂה עֲסָקִים מֵאוֹתוֹ סְחוּרָה וְכוּ', בְּלִי יָדִיעַת הַבַּעַל הַבֵּית וְכוּ', הָאֵם מִתֵּר לְעִשׂוֹת דְּבָר כָּזֶה? הָאֵם זֶה לֹא נִקְרָא גְּנָבָה, אֶפְלוּ שְׂטִיטְעָן טַעֲנַת גְּנָב שֶׁהַבַּעַל הַבֵּית גּוֹנֵב מִמֶּנּוּ, אֲשֶׁר לְכַאוּרָה לֹא כָּל כֶּךָ בְּטוּחַ אִם זֶה נָכוֹן, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת כה:): אָדָם קָרוֹב אֶצֶל עֲצָמוֹ וְאִין אָדָם מִשִּׁים עֲצָמוֹ רְשַׁע; וְלִכֵּן אָדָם מִתִּיר לְעֲצָמוֹ הַרְבֵּה דְּבָרִים וְכוּ' (יַעֲן שְׂשֻׁאֲלָתִי אֵיזָה רַב וְהוּא הַתִּיר לִי לְעִשׂוֹת דְּבָרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ'). וְלִכֵּן שְׂאֲלָתִי: אַתָּה מוֹרֵה צְדָק, הָאֵם אָדָם יָכוֹל לְגַנֵּב אֶת הַבַּעַל הַבֵּית תַּחַת הַגֵּב שְׁלוֹ וְאַחַר שְׁלָפִי דַעְתּוֹ הַבַּעַל הַבֵּית עוֹבֵד עָלָיו וְלִכֵּן מִתֵּר לִי לְעַבּוֹד עָלָיו. הָאֵם אֵין זֶה מַה שְׂאֲמָרוּ הַגּוֹנֵב מִן הַגְּנָב אִף הוּא טוֹעַם טַעַם גְּנָבָה. רְצִיתִי לְשַׁמוֹעַ אֶת דַּעְתְּךָ עַל זֶה, כִּי זֶה שִׁיךְ לְעוֹבְדָא וּלְמַעֲשֵׂה הַיּוֹם אֶצֶל כָּלֶם.

הַמְּאָחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' ריא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְצִבִים וְיֵלֶךְ, י"ט אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיהָ

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכָל מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָזֶה מְקוֹר מְדוּרֵי דוֹרוֹת, וְאִין לְלַעַג עַל שׁוֹם מְנַהֵג מְמַנְהֵגֵי יִשְׂרָאֵל, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׁכָּר דּוֹב מְבַעַלְזָא זְכוּתוֹ יִגְן עָלֵינוּ, כְּשֶׁאָדָם שׁוֹאֵל עַל מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל אֵיפֹה זֶה כְּתוּב? יֵשׁ בְּזֶה רֵיחַ שֶׁל כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת וְכוּ', כִּי כֶּף הַתְּחִילוֹ הָאִפִּיקוֹרְסִים וְהַכּוֹפְרִים לְלַעַג מְמַנְהֵגֵי יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁלַעְגוּ עַל מְצוּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְנִעְקְרוּ לְגַמְרֵי מַהִיְהוּדוֹת וְכוּ'.

וְהִנֵּה הַעֲנִיִן שֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּצַעֲיָהּ לְכֵן בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת זֶה מוּבָא בְּסִפְר "דְּבַרֵי תוֹרָה" (חֵלֶק ו' סִימָן ס"ח) מֵהָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי חַיִּים אֶלְעָזָר מְמוֹנְקָאטְשׁ זְכוּתוֹ יִגְן עָלֵינוּ וְזֶה לְשׁוֹנוֹ שָׁם. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת כג:): גִּי' בֵּיתוֹ עֲדִיף מִשׁוֹם שְׁלוֹם בֵּיתוֹ; וּפְרַשׁ רַש"י זֶה הַדְּלָקַת גֵּר בְּשֶׁבֶת וְכוּ', וּמִמֶּנָּה נִמְשָׁךְ פְּרִנְסָה טוֹבָה, וְלִכֵּן יֵשׁ לוֹמַר גִּי' בְּגִימְטְרִיא צְעִי"ף עַל דְּרָךְ שְׁאָמְרוּ דוֹרְשֵׁי שְׁמוּעוֹת (בְּרֵאשִׁית כ"ד ס"ה) "וְתַקַּח הַצְּעִיף" וְאָמְרוּ דוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת צְעִי"ף רֵאשִׁי תְּבוֹת עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין פְּרִנְסָה. וְעַל כֵּן יֵשׁ לוֹמַר מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל וּבֵית יַעֲקֹב אֵלּוֹ הַנְּשִׁים כִּי בְּעֵת הַדְּלָקַת גִּי' שְׁבַת לוֹכְשׁוֹת הַצְּעִי"ף שֶׁל שְׁבַת, עֵינֵי שָׁם. כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ פְּרִנְסָה עַל שְׁשֵׁת יָמֵי הַחוּל.

וְיִדוּעַ אֲשֶׁר בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת הָאִשָּׁה יְכוּלָה לְפַעַל אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְלָדִים, וְזֶה מְרָמֵז בְּפָסוּק (ישעיה נ"ו ג') "וְאֵל יֹאמֵר הַסְּרִיס' הֵן אֲנִי עֵץ יִבֵּשׁ" סוֹפֵי תְּבוֹת סִינ'ר. שְׁאָסוּר לְהַתִּיאֵשׁ אֶפְלוֹ שֶׁהַרּוֹפְאִים אוֹמְרִים שֶׁהָאִשָּׁה עֵקְרָה, אוֹ הַבְּעַל עֵקְר

וּסְרִיס שְׁלֹא יְכוּלִים לְהִבְיֵא יְלָדִים וְכוּ' אֵין דְּבַר כְּזֶה, בְּעֵת הַדְּלָקָה הַנִּירוֹת יְכוּלִים לְפַעֵל אֶצֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי תַפְלָה שְׂיִהְיֶה לָהֶם יְלָדִים, וְגַם יְלָדִים טוֹבִים, וְלִכֵּן נוֹהֲגוֹת הַנְּשִׁים הַכְּשׁוּרוֹת שְׁלוֹבְשׁוֹת בְּעֵת הַדְּלָקָה הַנִּירוֹת סִינָר דִּיקָא, שֶׁהוּא סוּפֵי תַבוֹת "וְאֵל יֹאמֶר הַסְּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יִבֶּשׁ".

וְכֵן יֵשׁ לוֹמֵר עַל פִּי מַה שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית ב' ב') "וַיִּכַּל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי" וּפְרַשׁ רַש"י מַה הָיָה הָעוֹלָם חֹסֵר? מְנוּחָה! "בָּאת שֶׁבֶת בָּאת מְנוּחָה" כְּלַתָּה וְנִגְמְרָה הַמְּלָאכָה; וְזֶה אֲשֶׁר סִינָר עוֹלָה כְּמִסְפֵּר (בְּרֵאשִׁית מ"ט ט"ו) וַיִּרְ"א מְנַח"ה כִּי טוֹב וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נִעְמָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכָּה לְקִיָּם אֶת כָּל מְנַהֲגֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא לְלַעַג עַל שׁוּם מְנַהֵג, כִּי כָּל מְנַהֵג שְׁנַהֲגוּ אַבוֹתֵינוּ וְאַבוֹת אַבוֹתֵינוּ יֵשׁ עַל זֶה מְקוּר.

הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' ריב.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְצִיבִים וַיִּלָּךְ, י"ט אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכַא מְצִיעָא ע"ה): אֶחָד מֵהַדְּבָרִים שְׂאָדָם הוּא מֵהַצּוּעִקִים וְאֵינָם נִעְנִים, דְּבִישׁ לִיָּה בְּהָא מְתָא וְלֹא אֲזִיל לְמְתָא אַחֲרִיתָא; [מִי שָׁרַע לוֹ בְּעִיר זֹאת וְלֹא הוּלָךְ לְעִיר

אחרת, הרי הוא מהצועקים ואינם נענים, כי הוא חייב בדבר הזה, מי אומר לו לגור דוקא במקום שרע לון, ואותו דבר בענין עסק הפרנסה, אם אדם מרגיש שמנצלים אותו בעבודתו ומכבידים עליו את העל וכו', ועושים כנגדו עלולות וכו', ראוי לו לברח משם, ולמה אתה צריך להיות במקום שאין יכולים לסבל אותו?

עליך לדעת כי פרנסה הוא בידי הקדוש ברוך הוא, ולכן אתה צריך רק לבקש ממנו יתברך על פרנסה קלה, ואומנות נקייה, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, וכן להיות רק בשמחה, ושיהיה לך גדלות המוחין, אל תסתובב ממרמר ושבור כאלו אבדה תקותך וכו', ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידיך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח, ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם בן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קודם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות

אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

המאחל לך פתיבה וחתימה טובה

ד' ריג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים וילך, י"ט אלול ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי זה גנבה, ואתה פשוט גנב פתוח, וחבל מאד שהבעל הבית אויזו אותך בעבודתך, כי מה יש לך להתערב בעסק הבעל הבית? הוא מתר לו להרויח כמה שהוא רוצה, וזו זכותו המלאה, כי זה נקרא משא ומתן, שהוא קונה בזול, ומוכר ביקר, אבל אתה רק פועל פשוט, ואיך אתה מוצא לעצמך התר תחת הגב של הבעל הבית לעשות עסק עם המוכר? ולכן דע לך שאתה גנב, ולבסוף גנב משלם כפל כפלים. ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות גנבה וגזלה סימן א') מי שנפתה לבו לגזול וכיון שהתיר לעצמו גזלת חברו, הרי הוא מוכן לכל חטא ועון, ואין תקנה להסירו מדרכו הרעה.

ובאמת מצינו ספור כזה בדברי חכמינו הקדושים (ברכות ה'): רב הונא תקיפו ליה ארבע מאה דני דחמרא על לגביה רב יהודה אחוה דרב סלא חסידא ורבנן ואמרי לה רב אדא בר אבהו ורבנן ואמרו ליה לעין מר במיליה אמר להו ומי חשידנא בעינייכו אמרו ליה מי חשיד קודשא בריך הוא דעביד דינא בלא דינא אמר להו

אי איכא מאן דשמייע עלי מלתא לימא אמרו ליה הכי שמייע לן דלא יהיב מר שבישא לאריסיה אמר להו מי קא שביק לי מידי מיניה הא קא גניב ליה כוליה אמרו ליה הינו דאמרי אינשי בתר גנבא גנוב וטעמא טעים אמר להו קבילנא עלי דיהיבנא ליה איכא דאמרי הדר חלא והוה חמרא ואיכא דאמרי אייקר חלא ואיזדבן בדמי דחמרא: ופרש רש"י שהחמיצו ארבע מאות חביות של יין, ואמרו לו החכמים ליעין מר במיליה שיפשפש במעשיו, ועל זה ענה רב הונא אי איכא דשמייע עלי מילתא לימא. אם יש בכם ששמע עלי דבר שאני צריך לחזור בי יודיעני: וענו ואמרו לו שאתה לא נותן לפועל שלך שבישא חלקו בזמורות הגפן שחותרין מהן בשעת הזמיר, ותנן (בבא מציעא ק"ג.) כשם שחולקין ביין כך חולקין בזמורות ובקנים, שריגים מתרגמינן שבשין (בראשית מ'): ועל זה אמר להם רב הונא, מי שביק לי מידי מיניה? וכי אינו חשוד בעיניכם שהוא גנוב לי הרבה יותר מחלקו? ענו לו החכמים בתר גנבא גנוב וכו', הגנוב מן הגנב אף הוא טועם טעם גנבה. רב הונא טען שהאריס שלו גנוב ממנו וכו', על זה ענו לו מה זה שיף אליך אם אתה גנוב ממנו אזי אתה גם כן נקרא גנב, וחזר בתשובה יש אומרים שחזר החמץ להיות יין, ויש אומרים שמכר את החמץ במחיר של יין. הרי שלך לפניך שאפלו רב הונא היה לו טענה צודקת שהאריס גנוב ממנו וכו' אף על פי כן העירו לו חכמינו הקדושים שהגנוב מן הגנב גם כן נקרא גנב וחזר בתשובה.

אבל אצלך זה פשוט גנבה, אתה רק פועל פשוט ומה אכפת לך מה שהבעל הבית עושה? כי כך זה במשא ומתן, קונים בזול ומוכרים ביקר, ומה יש לפועל להתערב בין הבעל הבית לסוחר? ואם הוא לוקח כסף תחת הגב של הבעל הבית הוא פשוט גנב פתוח, עם כל הכבוד לך אתה עובר על לאו של "לא תגנב".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחְזִיר אוֹתָךְ בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

הַמְאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רי"ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְצֻבִים וְיִלְךְ, י"ט אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי תָמִיד נֹגֵד עֲנִיִן שֶׁל שְׂתָפוֹת, כִּי לֹא יִמְלֹט שְׁלִבְסוּף שְׂתָפִים
 לֹא יִתְחִילוּ לְרִיב, וְעַל פִּי רַב דְּבַר זֶה מִתְחִיל עִם הַנָּשִׁים, אִשָּׁה שֶׁל
 אַחַד אוֹמֵר אֶתָּה עוֹבֵד יוֹתֵר קָשָׁה מֵהַשָּׁנִי וְלִכֵּן מִתֵּר לְךָ לְגַנֵּב וְכוּ',
 וְכַךְ הִיא מְסִיתָה אוֹתוֹ לְגַנֵּב וְלַעֲשׂוֹת עוֹלוֹת וְכוּ', וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד
 לְךָ שְׁעֵדִין לֹא רָאִיתִי שְׂשִׂתָפִים יִצְלִיחוּ, תָמִיד יֵשׁ בֵּינֵיהֶם דִּין
 וּדְבָרִים וּמְחֻלָּקָת, גְּנֻבוֹת וְעוֹלוֹת, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי הָאָדָם שֶׁלֹּא לוֹקַח
 שׁוֹם שְׂתָף, עֲדִיף שִׁיְהִיָּה לְךָ עֵסֶק קָטָן בְּלִי שְׂתָפוֹת, מְלֵהַגְדִּיל אֶת
 הָעֵסֶק עִם שְׂתָף, שְׂאֵז יִסְבֵּל מֵהַ שִׁיִּסְבֵּל וְכוּ' וַיְהִיָּה לוֹ הַרְבֵּה עֲגָמַת
 נֶפֶשׁ וְכוּ', וּמֵה גַם שֶׁהַשְׂתָּף יְרִיב אֶתוֹ וַיִּקַּח אוֹתוֹ לְמִשְׁפָּטִים וְכוּ',
 וְלִכֵּן עֲדִיף שִׁיְהִיָּה הָעֵסֶק שֶׁלְּךָ בְּלִי שׁוֹם שְׂתָפִים אֲפִלוּ שִׁיְהִיָּה עֵסֶק
 קָטָן, אֲבָל תָּמִיד תִּדְעַ שְׁזֶה שֶׁלְּךָ.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְקַחַת שְׂתָף אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֵסֶק

שְׁלוֹ, לְהַרְבוֹת בְּצַדָּקָה לְעַנְיִים, וְזֶה הַשְׂתָּף הַכִּי טוֹב.

הַמְאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נֹצְבִים וְיִלָּךְ, י"ט אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה אֶת הַתְּקוּן הַפְּלִי שֶׁהוּא תְּקוּן גָּמוּר לַפָּגַם הַבְּרִית, פָּגַם הַמַּקְרָה שְׁזָה קוֹרָה לְרַב הָעוֹלָם בְּשׁוֹגֵג וְכוּ', מְלִבֵּד זֹאת אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת מ"ו). עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים כ"ג י') "וַיִּנְשְׁמֶרֶת מִכָּל דְּבַר רַע" מִכָּאֵן אָמַר רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יֵאִיר אֵל יְהִרְהוּר אָדָם בַּיּוֹם וַיָּבֹא לַיָּדִי טְמֵאָה בְּלִילָה; אֲשֶׁר גַּם הִהְרַהוּרִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם בְּשׁוֹגֵג, כִּי אִף בַּר יִשְׂרָאֵל לֹא מִהְרַהֵר בְּמִזִּיד, אֶלֶּא הִרְוּחוֹת וְהַשְּׂדִים הַמְּסֻתוֹבְבִים בְּעוֹלָם מִתְּדַבְּקִים בְּאָדָם, וּמִזָּה בָּא לוֹ הִהְרַהוּרִים רָעִים, וּכְכֹל שֶׁהִקְלָפוֹת נֶאֱחָזוֹת בּוֹ, כְּמוֹ כֵּן הוּא נִכְשָׁל בְּפָגַם הִרְהוּרִים, וּבְלִילָה הוּא בָּא לַיָּדִי חֲמוּם וַיִּוצֵא זָרְעוֹ לְבִטְלָה, אֲשֶׁר מִזָּה נִבְרָאִים נְשִׁמוֹת עֲרֻטֵילָאִין וְכוּ', שֶׁמְסֻתוֹבְבוֹת בְּעוֹלָם וְגוֹרְמִים לוֹ צֶעַר רַב מְאֹד, עַד כְּדֵי כִּף שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכוֹת ו.) תִּנְיָא אַבָּא בְּנִימִין אוֹמַר אֵלְמְלִי נִתְנָה רְשׁוּת לְעֵין לְרֵאוֹת אֵין כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לְעֲמוּד מִפְּנֵי הַמְּזִיקִין, אָמַר אַבְיִי אֵינְהוּ נְפִישִׁי מִיֵּן וְקִימִי עֲלֵן כִּי כְּסֵלָא לְאוּגִיאָא אָמַר רַב הוֹנָא כָּל חַד וְחַד מִיֵּן אֶלְפָא מְשֻׁמְאֵלִיָּה וְרַבְּבִתָּא מִימִינִיָּה;

וְאָמְרוּ (זִהַר בְּרֵאשִׁית י"ט): עַל הַפְּסוּק (קִהְלֵת ב' ח') "וַתַּעֲנֹגוֹת בְּנֵי הָאָדָם שְׂדָה וְשְׂדוֹת", תַּעֲנֹגִי בְּנֵי אָדָם דְּמִתַּעֲנִגִי בְּשִׁינְתָּא דְלִילָא, נִפְקָא מִנִּיָּהוּ שְׂדָה וְשְׂדוֹת וְכוּ', וְהֵם צְרִיכִים תְּקוּן גְּדוּל מְאֹד, כִּי הֵם נוֹקְמִים בְּאָדָם אַחַר מִיתָתוֹ שֶׁהוֹלְכִים אַחַר מְטָתוֹ, כְּמוּבָא

בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קמ"א) וְזֶה לֹא לְבִזְיוֹן גָּדוֹל מְאֹד וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וְלִכֵּן הִבְטִיחַ רַבְּנֵנוּ ז"ל מִי שִׂיאֵמַר אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְּהִלָּים הָאֵלוּ הַנִּקְרָאִים תְּקוּן הַכְּלָלִי, שִׁיּוּעִיל לוֹ מְאֹד לְתַקֵּן אֶת הַפָּגָם הַזֶּה, וּמִכָּל שְׂכָן כְּשִׁיזְכֶּה לְבוֹא אֶל צִיּוּנוֹ הַקָּדוֹשׁ וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדָּקָה, אֶפְלוֹ אִם עֲצָמוּ וּגְבָהוּ חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאוּ מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, כִּי הֵם הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרֵא מַחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו שְׂנוּקָמִים בּוֹ בְּחַיָּיו וְלֹא אַחַר מוֹתוֹ, עִם כָּל זֹאת אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ט) וְלְתַקֵּן כָּל הָעֲבֻרוֹת בְּפִרְטוּיֹת הֵם רַבִּים מְאֹד, וְכִבֵּד עַל הָאָדָם, וְאֵי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן אוֹתָם כִּי יֵשׁ דְּקָדוּקִים וּפְרָטִים רַבִּים בְּכָל לְאוֹ וְלֹאוֹ, וְכֵן צָרִיד לְתַקֵּן כְּלָלִיּוֹת הַגִּידִין שֶׁהוּא סוּד (דְּבָרִים ד') "וַיִּגְדַּל לְכֶם אֶת בְּרִיתוֹ", וְאִז עַל יְדֵי תְּקוּן הַבְּרִית שֶׁהוּא כְּלָלִיּוֹת הַגִּידִין, נִתְּתַקֵּן מִמֵּילָא כָּל הַלְּאוֹיִן שֶׁעָבַר, וְנִמְשָׁךְ לָהֶם לְבִנְיָנוּיּוֹת, הֵינּוּ שֶׁכָּל חֲדָשׁ מוֹחִין חֲדָשִׁים, כִּי מֵה שֶׁהָיָה מוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה שְׁזָה פָּגָם חָמוּר מְאֹד, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְתַקֵּן כִּי הֵם מְקוֹמוֹת צָרִים וְדָקִים שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבוֹא לְשֵׁם שׁוּם תְּקוּן כִּי אִם עַל יְדֵי תְּקוּן הַכְּלָלִי, שֶׁהוּא זוֹרֵק תְּקוּנִים בְּכָל מְקוֹם הַצָּרִים וְכוּ'.

וְלִכֵּן אָמַרְתָּ "תְּקוּן הַכְּלָלִי" מוֹעִיל לְתַקֵּן אֶת כָּל הַחֲטָאִים שֶׁשִּׁיכִים אֶל תְּקוּן הַבְּרִית, וּמִכָּל שְׂכָן כְּשִׁזְכֶּה לְבוֹא אֶל צִיּוּן רַבְּנֵנוּ ז"ל וְנוֹתֵן פְּרוּטָה לְצַדָּקָה וְאוֹמַר שָׁם אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְּהִלָּים הָאֵלוּ הַנִּקְרָאִים תְּקוּן הַכְּלָלִי, בְּוֹדָאֵי אֶפְלוֹ אִם עֲצָמוּ וּגְבָהוּ חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו, רַבְּנֵנוּ ז"ל יוֹצִיאוּ מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא רְאוּי לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְּהִלָּים הָאֵלוּ הַנִּקְרָאִים תְּקוּן הַכְּלָלִי, כִּי הֵם תְּקוּן גָּמוּר לְפָגָם הַבְּרִית, וְלְבִטְלָה אֶת הַשְּׂדִים וְהַרוּחוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ מַחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו, אֲשֶׁר מִשָּׁם בָּא עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, וְעַל יְדֵי שְׂאָדָם אוֹמַר אֶת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי זֶה גַם סִגְלָה נִגְדַּת הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרֵא, וְלִהְיוֹת עַל עֲצָמוּ

פּרַנְסָה, וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים שְׁאֵם אָדָם חָזַק בְּזֶה לֹאמַר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֵשְׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְהִלִּים שְׁגָלָה רַבְּנוּ ז"ל, וְאִין לֹא מַה לִּחְשֹׁב יוֹתֵר, כְּמוֹ שְׁאֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל שְׁעָקֵר תִּקּוּן הַבְּרִית לְבַל יִהְיֶה רַחֵם וּלְבַל יִחְשֹׁב עוֹד בְּזֶה שְׁקוּרִין 'נִישְׁט אֵיבַעֵר טראכטִין', הֵינּוּ תַכְּף וּמִיד כְּשֹׁאוֹמֵר אֶת הָעֵשְׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְהִלִּים הָאֵלוּ שְׁהֵם תִּקּוּן הַכְּלָלִי, שְׁלֹא יִחְשֹׁב יוֹתֵר מְזֶה, וְיִתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְמוֹחִין חֲדָשִׁים, כִּי הָעֵשְׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְהִלִּים אֵלוּ הֵם תִּקּוּן גָּמוּר לְפָנֵם הַבְּרִית, וְאִין עוֹד לִחְשֹׁב יוֹתֵר מְזֶה, אֶלֶּא יִתְחִיל מִחֲדָשׁ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

וּבְעֵינֵי חֲטָא מִזִּיד וְכו', אִין דְּבַר כְּזֶה, שׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל לֹא חוּטָא בְּמִזִּיד, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סִימָן פ"ט) עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (אֲבוֹת פָּרָק ד') עֲבָרָה גּוֹרֶרֶת עֲבָרָה, כְּשֹׁאֲדָם עוֹבֵר עֲבָרָה חֵס וְשְׁלוֹם, אֲזִי הָעֲבָרָה גּוֹרֶרֶת אוֹתוֹ לְעִבּוֹר עֲבֵרוֹת אַחֲרוֹת וְכו', וְלִכֵּן אִם נִכְשַׁל פְּעַם בְּשׁוּגַג בְּאִיזָה עֲבָרָה, אֲזִי מִמִּילָא נִמְשָׁךְ אַחַר כֶּךָ שְׁעוֹשֶׂה עוֹד עֲבָרָה רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, עַל כָּל פְּנִיָּם אִין דְּבַר כְּזֶה שְׁיִהוּדֵי שְׁנִשְׁמָתוֹ נִמְשַׁכֵּת וּדְבוּקָה בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרְךְ שְׁיִחְטָא בְּמִזִּיד, אֶלֶּא הַחֲטָא הָרֵאשׁוֹן שְׁחָטָא בְּשׁוּגַג, מוֹשַׁכֵּת אוֹתוֹ לַחֲטָא עוֹד חֲטָאִים וְכו', וְעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לְלַמֵּד זְכוּת עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל וְלִמְצֹא אֶת הַטּוֹב שְׁבוּ, כִּי הוּא לֹא חֲטָא בְּמִזִּיד כְּלָל, אֶלֶּא נִכְשַׁל בְּעוֹזֵן בְּשׁוּגַג, וְעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ שְׁיַעֲשֶׂה עוֹד חֲטָאִים וְכו'.

עַל כָּל פְּנִיָּם עֲלִינוּ לְסַלֵּק אֶת דַּעְתָּנוּ וְשִׁכְלָנוּ הַמְדַמִּים וְלַהֲרַגִּיל אֶת עֲצָמָנוּ לֹאמַר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֵשְׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְהִלִּים שְׁנִקְרָאִים תִּקּוּן הַכְּלָלִי, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבַל עַל שׁוּם דְּבַר, וְלֹא לְהִסְתַּכַּל עַל שׁוּם בֶּן אָדָם שְׁאוֹמֵר אַחֲרַת, אִין לָנוּ אֶלֶּא דַּבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

ידוע שְׁהַצְדִּיק רַבִּי אַבְרָהָם בְּרַבִּי נַחְמָן ז"ל אַחַר שְׁדַבֵּר עִם אָדָם אָמַר אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים שְׁנַקְרָאִים תְּקוּן הַכְּלָלִי, כִּי הִיָּה חוֹשֵׁשׁ עַל מָה שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ג) שְׁהַדְּבוּר שְׁמַדְבֵּר רָשָׁע יָכוֹל לְהַזִּיק לוֹ, כִּי הַדְּבוּרִים שֶׁל הָרָשָׁע שֶׁהוּא בֵּר דַּעַת מוֹלִידִים נֶאֱוָף בְּהַשׁוּמַע וְכוּ', וְלִכֵּן הִיָּה אוֹמֵר תְּמִיד אַחַר דְּבוּרוֹ עִם אֵיזָה בֶּן אָדָם אֶת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי.

הַמֵּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

ד' רטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְצִבִים וְיָלֵךְ, י"ט אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַתְּנָא אוֹמֵר (אָבוֹת פָּרָק א') עֲשֵׂה לָךְ רַב, כִּי אָדָם מְכָרַח שְׂיִהִיָּה לוֹ רַב, כִּי בְּלִי רַב הוּא יָכוֹל לְהַטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ מְאֹד מְאֹד, וְהָרַב הָאֵמֶת הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ יָכוֹל לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו גַּם כֵּן אוֹר וְחַיִּים וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אַבְּל אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְפִיר מְקוּמוֹ וּלְבַטֵּל אֶת עַצְמוֹ כָּל כְּלוֹ לְפָנֵי הָרַב, וְאִזּוּ יָכוֹל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, וְכַכֵּל שְׂמֵכְטֵל אֶת עַצְמוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּמוֹ כֵּן נַעֲשֵׂה כְּלִי לְקַבֵּל מִרְבוֹ רַבּוּי שְׁפַע מוֹחִיז דְקֻדְשָׁה, וּמְכַל שְׁכֵן וְכֵל שְׁכֵן כְּשִׁשׂוּאֵל מִרְבוֹ כָּל הַסְּפָקוֹת שְׂיִשׁ לוֹ, עַל יְדֵי זֶה מִרְאָה בְּטוֹל אֶל רַבּוֹ, כִּי תוֹרָה הִיא וְלִלְמַד אֲנִי צָרִיךְ (עֵין בְּרֻכּוֹת ס"ב.), אֵף עַל פִּי שְׂרַבּוֹ מְבִישׁ אוֹתוֹ, שְׁאָמַר רַב לְרַב כְּהֵנָּא: צֵא לָאוּ אוֹרַח אֲרַעָא הוּא, עֵין שָׁם, וְאֵף עַל פִּי כֵּן הוּא לֹא מִתְּפַעֵל מְזַה שְׂרַבּוֹ מְבִישׁ אוֹתוֹ עַל שֶׁהוּא שׂוֹאֵל כָּל פֶּרֶט וּפְרֻט מִרְבוֹ - עַל יְדֵי זֶה הוּא זוֹכֵה שְׂיוּצָא מִמֶּנּוּ בֶּן גְּדוּל בְּתוֹרָה

יֹתֵר מֵרַבּוֹ, כְּמֵאֲמָרָם וְז"ל (בְּרִכּוֹת ד) וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ מִפִּיבִשֶׁת שֶׁהָיָה מְבִישׁ דָּוִד בְּהִלְכָּה, לְפִיכֵךְ יֵצֵא מִמֶּנּוּ כְּלָאֵב, וּפְרִשׁ רַש"י שֶׁהָיָה דָּוִד מְקַטֵּין עֲצָמוֹ זָכָה וְיֵצֵא מִמֶּנּוּ כְּלָאֵב, וְזֶה מָה שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְדוּת אוֹת בָּנִים סִימָן ס"ו) מִי שֶׁהוּא מְקַטֵּין אֶת עֲצָמוֹ בְּפָנָי רַבּוֹ וְשׂוֹאֵל מִמֶּנּוּ כָּל הַסְּפָקוֹת, אָף עַל פִּי שֶׁרַבּוֹ מְבִישׁ אוֹתוֹ, עַל יְדֵי זֶה זֹכָה, שִׁיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ בֶּן שֶׁהוּא גְדוֹל בְּתוֹרָה יֹתֵר מֵרַבּוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכֶּה לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, וְנִקְטֵין אֶת עֲצָמָנוּ לְפָנָיו, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכֶּה לָרַב טוֹב הַגְּנוּז עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכְנִים וְלִכְנֵי בָנִים תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' ריז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נִצְבִּים וְיִלָּךְ, י"ט אֱלוֹל ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמַר, שֶׁהוֹרִיד אֶת נְשִׁמַּת בְּתוֹ מְסוּד (דְּבָרִים ל"ג ב') אִשׁ דָּוִד ל'מוֹ, שְׁזָה רֵאשִׁי תְּבוֹת אִד'ל', וְהִיָּתָה הַבַּת הַזֹּאת מְאֹד מְאֹד חַבִּיבָה עַל אָבִיהָ, עַד שֶׁהָיָה נוֹהֵג לְשַׁלַּח עִמָּה שְׁלִיחִיּוֹת סוּדִיּוֹת שֶׁאָף אֶחָד לֹא יָדַע וְכוּ', וּפְעַם שֶׁאָלוּ אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ אֶת רַבֵּנוּ ז"ל מָה רָאָה הַסְּבָא רַבָּא שְׁלָכֶם הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ כָּל כֶּךָ לְהַתְּפָאֵר מִהַסְּבָתָא שְׁלָכֶם אֲדַל? עָנָה וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל הַסְּבָתָא אֲדַל הִלְכָה תְּמִיד עִם יָב

אֵשׁ לְהִבָּה אֵיךְ זֹכִים לְהַשְׂרִיף עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם וְכוּ', אֵיךְ זֹכִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְתַמִּיד בְּעַר לְבָבָה אֶל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא.

יְדוּעַ שֶׁהַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשָׁה הִיָּה לוֹ שְׁתֵּי יְלָדִים, הַבַּת אֲדָל, וְהַבֵּן צָבִי, אֲדָל בָּתוֹ הִיָּה לָהּ שְׁלוֹשׁ יְלָדִים, שְׁתֵּי בָנִים רַבֵּי בְּרוּךְ מִמְּעוֹבָבוֹ זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ, רַבֵּי אֶפְרַיִם מְסִידֵלְקוֹב זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ, וְבַת יְחִידָה פִּיגָא, וְהִיא הִיָּתָה אִם רַבְּנוּ ז"ל.

הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכָּה לְחַקוֹת אֶת הַצְּדִיקִים וְהַצְּדִיקָנוּת בְּמַעֲשֵׂיהֶם הַקְּדוּשִׁים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' ריח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצִיבִים וְיָלֵךְ, י"ט אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ שְׂאֵדָם בָּא לְזֶה הָעוֹלָם רַק לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ לְקִיָּם אֶת מְצוּוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים, וְלִשְׁמַח בָּהֶם מְאֹד מְאֹד, וְכָךְ יַעֲבוֹר אֶת הַשְּׁבָעִים שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְכוּ', וְהִיָּה שֶׁשׁ וְשִׁמַּח לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנוֹ, כִּי כָּל בֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל זֹכָה שֵׁשׁ לוֹ בְּכָל יוֹם מֵאָה מְצוּוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְרוּשְׁלַיִם בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ה') תִּנִּי בְּשֵׁם רַבֵּי מֵאִיר אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאֵינוֹ עוֹשֶׂה מֵאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמַע וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲרִיָּה, וְאוֹכֵל אֶת פָּתוֹ וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲרִיָּה, וּמְתַפְּלֵל שְׁלֵשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר

וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוּוֹת וּמְבַרְךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאִין הַמְצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וּתְפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפֶתַח, מִלָּה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְתּוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלַתִּיךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנוּנָה מִלְּאֶךָ הָיְיָ"ה סְבִיב לִירְאִיו וַיַּחֲלִצֵם".

וְאֶפְּלוּ אֶחָד שְׁעֵדִין רְחוֹק לְגַמְרֵי וְכו', עִם כָּל זֹאת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת נ"ז). עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאִי רִקְתָּךְ, אֶפְּלוּ רִיקְנִין שְׁבָךְ מְלֵאִים מְצוֹת כְּרַמּוֹן; וְאִיךְ? כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָרֵי שְׁלַח) כָּל הַכּוֹפֵר בְּעִבּוּדָה זָרָה מוֹדָה בְּכָל הַתּוֹרָה; וְכָל בֶּר יִשְׂרָאֵל כּוֹפֵר בְּעִבּוּדָה זָרָה, נִמְצָא שֶׁהוּא מְקַיֵּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שְׂאֶפְּלוּ הַרִיקְנִין שְׁבָךְ מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרַמּוֹן.

עִם כָּל זֹאת בְּרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַבְּרִיאָה שְׂאָדָם צְרִיךְ גַּם לְעִבּוֹד כְּדִי לְפָרֵס אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת בְּנֵי בֵיתוֹ וְאֶת יְלָדָיו, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת פְּרָק ב') יִפֶּה תְּלַמּוּד תּוֹרָה עִם דְּרֹךְ אֶרֶץ, שְׂיִגִיעַת שְׁנִיָּהֶם מִשְׁכַּחַת עוֹן. וְכָל תּוֹרָה שְׂאִין עֲמָה מְלֵאכָה, סוֹפָה בְּטִלָּה וּגוֹרֶרֶת עוֹן; וּמֵאֵז שְׁחָטָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן נִתְקַלַּל הָאָדָם (בְּרֵאשִׁית ג') "בְּזַעַת אֶפְיֶךָ תֹאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבֶךָ אֶל הָאָדָמָה", וְלִכֵּן אָדָם חָכָם תְּמִיד מְחַפֵּשׁ אַחַר עִבּוּדָה קְלָה וְכו', מִי אֹמֵר שֶׁהוּא צְרִיךְ לְמִשׁוֹךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת הַקְּלָלָה בְּמוֹ מוֹבֵן הַמִּילָה? (שָׁם) "אֲרוּרָה הָאָדָמָה בְּעִבּוּרָךְ בְּעִצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאֶכְלַתְּ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה", אָדָם צְרִיךְ לְהִיּוֹת פְּקֻחַ וְתְּמִיד לְקַחַת עִבּוּדָה כְּזוֹ שֶׁהוּא אוֹהֵב לְעִבּוֹד, וְאוֹהֵב לְעִשׂוֹתָהּ, וְלֹא יִקַּח עַל עֲצָמוֹ עִבּוּדָה שֶׁהוּא שׁוֹנֵא וְקִשָּׂה לוֹ וְכו', וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"א) כְּשֶׁאָדָם זֹכֵה אֲזִי הַמְּלָאכָה שְׁלוֹ הַיָּא כְּמוֹ ל"ט מְלָאכֹת הַמְּשָׁכָן, וְאִם הוּא לֹא זֹכֵה הַמְּלָאכָה שְׁלוֹ הַיָּא כְּמוֹ ל"ט מְלָקוֹת, הֵינּוּ אִם אָדָם זֹכֵה וְתַמִּיד שָׁשׁ וְשִׁמְחָה וַיֵּשׁ לוֹ בְּטַחוֹן עֲצָמֵי, אֲזִי אֶפְלוּ שְׁצָרִיךְ לְעֵבֹד הָעֲבוּדָה, אֲצָלוּ כְּמוֹ שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּתַקוּן הָעוֹלָם, וּבְדִיּוּק כְּמוֹ שֶׁהוּא הָיָה צָרִיךְ לְבָנוֹת אֶת הַמְּשָׁכָן, בְּוֹדָאֵי הָיָה שָׁשׁ וְשִׁמְחָה אֲזוֹ, כִּי יֵשׁ לוֹ הַזְדַּמְנוֹת לְבָנוֹת אֶת הַמְּשָׁכָן, כְּמוֹ כֵּן אִם אָדָם דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ וְהוּא צָרִיךְ לְעֵבֹד, אֲזִי בְּוֹדָאֵי עָלָיו לְתַקֵּן אֵיזָה תַקוּן בְּהַבְרִיאָה, וְהוּא שָׁשׁ וְשִׁמְחָה עִם הַמְּשָׁרָה שֶׁנִּתְּנָה לוֹ, אֲבָל אִם אָדָם לֹא זֹכֵה וּמְכַל שָׁכָן כְּשִׁחוּטָא בַר מִינָן, עַל יְדֵי זֶה אֵיזָה עֲבוּדָה שְׁלֵא יִתְּנָה לוֹ הוּא יִרְגִישׁ מִמֶּשׁ כְּמוֹ שְׁקִיבַל ל"ט מְלָקוֹת וְכוּ', הוּא תַמִּיד שָׁבוּר וְכוּ', מְרַגִישׁ מְרִירוֹת וְדַכְאוּן וְכוּ', וְקָשָׁה לוֹ מְאֹד הָעֲבוּדָה שֶׁנִּתְּנָה לוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן הִחָכְם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ מִחֲפֵשׁ עֲבוּדָה כְּזוֹ שֶׁהוּא יֹאחֵב, וְזֶה יִהְיֶה קָל מְאֹד לְעִשׂוֹתָהּ.

הַמֵּאחֲל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

ד' ריט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצִיבִים וַיִּלָּךְ, י"ט אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּמַצֵּב שְׁלֹכֶם אֶתֶם צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְדַחֵק עַל הַיָּלָד שֶׁהוּא מְכָרַח לְדַבֵּר, אֲלֵא לְשַׁחַק אֶתוֹ בְּכָל מִינֵי מְשַׁחֲקִים וְכוּ', וּלְשַׁמַּח אֶתוֹ בְּכָל מִינֵי שְׂמֵחוֹת, וּלְדַבֵּר אֶתוֹ הַרְבֵּה כְּדֵי שְׁלֵאט לֵאט יִקְלַט אֶת הַדְּבוּר, תִּנְסוּ שָׁנָה אַחַת לְהַכְנִיס אֶתוֹ לְגַן רְגִיל עִם גִּנְנַת

שְׁלוֹב הַמְּסִיעַת לִילְדִים מִתְקַשִּׁים בְּלַמּוּדִים וְכוּ', הָעֵקֶר תִּשְׁמְרוּ
מְאֹד לֹא לְדַחֵק אֶת הַיֶּלֶד שֶׁהוּא מְכַרַח לְדַבֵּר וְכוּ', כִּי אִזּוֹ הוּא יִגְדֵל
מִפְּחָד וְכוּ', אוֹ יִגְדֵל מִגְּמָגֵם וְכוּ', צְרִיכִים הַמּוֹן סְבֻלָּנוֹת לִילְד כְּזֶה.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׂאֵתָהּ וְאַשְׁתָּךְ צְרִיכִים הַרְבֵּה לְהַתְפַּלֵּל אֶל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְשִׂיתְפַּתַּח מִהֵר, כִּי מֵה
שְׂתַפְּלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

תִּקְבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם לְשֹׁמֵר שַׁבָּת, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת יִשְׁמַר עֲלֵיכֶם,
וְאַשְׁתָּךְ תִּדְלִיק גִּירוֹת שֶׁל שַׁבָּת, וְאִזּוֹ בַּעַת הַדְּלָקָת הַגִּירוֹת תִּתְפַּלֵּל
הַרְבֵּה עַל פְּתוּחַ וּבְרִיאֹת הַיֶּלֶד וְכוּ', כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאָמָא מִתְפַּלֵּלֶת
בַּעַת הַדְּלָקָת הַגִּירוֹת, מְאֹד מְקַבְּלוֹת וּמְרַצוֹת בְּשָׂמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רב.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְצִיבִים וְיִלְךְ, י"ט אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֲנִי הַכֵּרְתִי טוֹב טוֹב אֶת הַסְּבָא שֶׁל הַרְבֵּי שְׁלֵךְ, רַבִּי אֵיִתְמָר
מִנְדְּבוּרְנָא זצ"ל, שְׂהִיָּה בְּנֹו שֶׁל רַבִּי מֵאִיר מְקַרְטִישְׁנִיף זְכוֹתוֹ יִגַּן

עֲלֵינוּ, שֶׁהִיא בְּנוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבֵּי מְרַדְכֵי מִנְדְּבוּרְנָא זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ וְלֹא מֵבִין מַה אַתָּה כָּל כֶּךָ מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל וְכו', וְהַלֵּב שֶׁלְךָ כָּבֵד עָלֶיךָ מֵהִתְחַוְּשָׁה שְׂאוּלֵי אַתָּה עוֹזֵב אֶת דְּרֶךְ נְדֻבּוּרְנָא? הֲאֵם כְּשֶׁאָדָם מִקְפִּיד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וּמִתְמִיד בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, וְכֵן מִתְמִיד בְּש"ס בְּבִלֵי יְרוּשָׁלַיִם תּוֹסֵפְתָא וְכו', וְכו', בְּזֹאת אַתָּה עוֹזֵב אֶת דְּרֶךְ נְדֻבּוּרְנָא? הֲאֵם הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבֵּי מְרַדְכֵי מִנְדְּבוּרְנָא זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ הִיא לּוֹ דְּרֶךְ אַחֲרֵת מִדְּרֶךְ זֶה? הֲלֹא יְדוּעַ שֶׁהָרַב הַקָּדוֹשׁ מִסְאֲטָמָר זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ בְּעַל "דְּבַרֵי יוֹאֵל", וְאַחֲרָיו הָרַב הַקָּדוֹשׁ מְסִיגוּט זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ בְּעַל "עֲצֵי חַיִּים", שֶׁלְחָם אָבִיהֶם הַקָּדוֹשׁ בְּעַל "קִדְשֵׁת יוֹם טוֹב" בְּהִיוֹתָם קִטְנִים אֶל הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבֵּי מְרַדְכֵי מִנְדְּבוּרְנָא זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ שִׁיבְרַכֵּם, וְכֵן עָשָׂה הַצַּדִּיק וַיְבַרֵךְ אוֹתָם, וְהִזְהִירָם וְאָמַר לָהֶם, יְלָדִים תִּרְאוּ לְפָטֵם אֶת עֲצָמְכֶם הַרְבֵּה עִם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י, כִּי הַכִּרְתִּי הַרְבֵּה גְדוּלִים שְׁלֹא יָדְעוּ אֵיפֹה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גָּר מִפְּנֵי שְׁלֹא לָמְדוּ חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י, רוֹאִים מִכָּל זֶה אֶת הַמַּעֲלָה שֶׁל הָאָדָם שְׁזוּכָה לְלַמֵּד וְלִסֵּים בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רֶש"י, אֲשֶׁרֵי לּוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ.

וְכֵן יְדוּעַ הַסְּפּוּר שֶׁפַּעַם אַחַת הִיא הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבֵּי מְרַדְכֵי מִנְדְּבוּרְנָא זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ בְּעִיר חוּסֵט, וְהִזְמִינוּ הַבְּעַל "עֲרוּגַת הַבְּשָׂם" שִׁיבּוֹא לְבַקֵּר אֶת הַיְשִׁיבָה שְׁלוֹ, כִּידוּעַ שֶׁהִיא לּוֹ יְשִׁיבָה גְדוּלָה עִם גְּדוּלֵי מוֹבְחָרֵי תַלְמִידֵי חֲכָמִים שֶׁמְשֵׁם יֵצְאוּ רַבָּנִים גְּאוּנִים וְשִׁמְשׁוּ בְּרַבְּנוּת בְּעָרִים גְּדוּלִים בְּהוֹנְגְרִיָה, וְנִעְנָה לְבַקְשָׁתוֹ, וְכִשְׁנֹכְנֵם הַצַּדִּיק הַסֵּתֶפֶל אֵיךְ שֶׁכֻּלָּם לּוֹמְדִים בְּהַתְמַדָּה, וְאַחַר כֶּךָ כְּשִׁיצָא וְלִיָּה אֹתוֹ הַבְּעַל "עֲרוּגַת הַבְּשָׂם" שָׂאֵל אֶת הַצַּדִּיק נֹו מַה

אַתֶּם אוֹמְרִים עַל הַתְּלַמִּידִים שְׁלִי? עֲנֵה וְאָמַר אֵין לָהֶם יִרְאַת שָׁמַיִם, וְנִבְהָל הַבַּעַל "עֲרוּגַת הַבְּשָׁם" מְאֹד, וְשָׂאֵל לָמָּה שֶׁהַצְּדִיק יֹאמַר כֵּךְ? עֲנֵה וְאָמַר מִפְּנֵי שֶׁלֹּא מְסִימִים כָּל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאַחַד תְּרֻגוּם, וְהַצְּדִיק נָסַע לְדַרְכּוֹ, וְהַבַּעַל "עֲרוּגַת הַבְּשָׁם" הֵלֵךְ וְחָקַר אֲצֵל כָּל תְּלַמִּידוֹ, וְכֹלֶם אָמְרוּ שֶׁזֶּה לֹא יוֹצֵא לָהֶם לְסִיִּם שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאַחַד תְּרֻגוּם בְּעֶרְבַּ שַׁבָּת, כִּי אַז הוּא יוֹם בְּחִינָה שֶׁהַבַּעַל "עֲרוּגַת הַבְּשָׁם" בּוֹחֵן אֶת הַתְּלַמִּידִים מֵה לְמִדּוֹ, וְנִרְעַד הַבַּעַל "עֲרוּגַת הַבְּשָׁם" וְרָאָה שֶׁהַצְּדִיק הָיָה צוֹדֵק, וְלִכֵּן דָּחָה אֶת הַבְּחִינָה עַל יוֹם רֵאשׁוֹן.

רוֹאִים מְזֵה רַבָּנִים גְּאוּנֵי עוֹלָם מְאַיִזָּה סִבָּה שֶׁרַק לֹא הָיָה וְכוּ', לֹא סִימוּ שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאַחַד תְּרֻגוּם כָּל שָׁבוּעַ וְכוּ', מֵה נֹאמַר קִטְנֵי עֲרֵךְ כְּמוֹנוֹ? אֲנָשִׁים שְׂאָף פַּעַם לֹא פָּתְחוּ חֲמֵשׁ, וְאַפִּילוֹ לֹא יוֹדְעִים אֶת הַמַּעֲלָה שֶׁל לְסִיִּם כָּל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאַחַד תְּרֻגוּם, וְלָמָּה לְמַנוּעַ מֵהֶם מִפְּנֵי אִיזָּה חוּמְרָא וְכוּ', בְּשַׁעָּה שֶׁיְּכוּלִים לְקַיֵּם אֶת עֲצוֹת רַבָּנּוֹ ז"ל שֶׁהוּא הַדֶּרֶךְ הַכִּי קָלָה לְזִכּוֹת לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּהַתְּמַדָּה, וְלְזִכּוֹת לְטִיֵּל וְלִהְיוֹת בְּכֹל מְקוֹמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר יְדוּעַ שְׂאֲצֵל רַבָּנּוֹ ז"ל הָיָה הַעֲקָר לְמוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

וְלִכֵּן אֲנִי לֹא מִבִּין מֵה לְכַךְ נּוֹקֵפִךְ שְׂאִתָּה עוֹזֵב אֶת דֶּרֶךְ נְדִבּוֹרְנָא וְכוּ', אֲדַרְבָּה תְּתַמִּיד בְּסַפְרֵי רַבָּנּוֹ ז"ל, וְיִהְיֶה לָךְ לֵב בּוֹעֵר אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁלְּמַד הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מֵרַדְכֵי מִנְדִּבּוֹרְנָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שֶׁשְׂאֵלוֹ אוֹתוֹ פַּעַם לָמָּה שֵׁם הַמְּשַׁפְּחָה שֶׁלָּהֶם הוּא לוֹיִיפֵעֵר? וְעֲנֵה שֶׁלְּבוֹ רֵץ תְּתַמִּיד אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ בְּתַבְּעָרָה גְּדוּלָּה מְאֹד [לוֹיִיפֵעֵר בְּאִידיש זֶה רֵץ].

זְכִיתִי לִהְיוֹת כְּכֹר שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּצִיּוּנוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּעִיר בֵּישְׁטָאנָא, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת

עצמך משום דבר בעולם, אלא תקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין ומתוך הסדור דיקא, וכן תברך ברפת המזון מתוך הסדור שזה סגלה לעשירות, וכן תתבודד הרבה עמו יתברך לספר את לבך אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ועל כלם שתתמיד בלמוד תורה הקדושה מקרא משנה גמרא מדרש הלכה ואגדה, ותהיה תמיד שמח, ותחביא את ההתקרבות שלך אל רבנו ז"ל, כדי שלא יבלבלו אותך שליחי הסמ"ך מ"ם שמאד מאד שונאים את רבנו ז"ל, ואז תצליח דרכך.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

ד' רכא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים וילך, י"ט אלול ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין שבכל יום אני מקבל ממצע בין מאה וחמשים למאתים מכתבים וכו', ולכן אם אני יוכל לענות רק לאחוז אחד גם כן כבר טוב וכו', אבל יש מאמר החכם "מה שהרצון רוצה, הזמן לא נותן", ולכן אתך עמך הסליחה.

רבנו ז"ל גלה לנו דרך נורא ונפלא מאד, והוא 'התבודדות', שיחה בינו לבין קונו, שאדם ירגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, וכל מה שהוא צריך שיבקש רק ממנו יתברך, וירבה לדבר עמו יתברך, ואז יראה נסים נגלים שיעשה עמו הקדוש ברוך הוא, וכבר לא יצטרך את אף אחד, כי הוא

יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַתְּפִלָּה, וְתַכְףּ וּמְיָד כְּשִׁמְרָגִילִים אֶת עֲצָמָם בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת תְּמִיד לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, אֲזִי אָדָם אֵף פַּעַם לֹא לְבַד, אִיפֹה שֶׁהוּא רַק הוֹלֵךְ, וְאִיפֹה שֶׁהוּא רַק לֹא עוֹמֵד, הוּא נִמְצָא עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּעֵין שְׁאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יִלְקוּט דְּבָרִים רַמְזוֹ תַּתְכ"ה) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ד' ז') "כִּי מִי גוֹי גְדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרִבִּים אֵלָיו כְּהוֹי"ה אֱלֹקֵינוּ בְּכָל קְרָאֲנוּ אֵלָיו", מַעֲשֵׂה בְּסִפְיָה אַחַת שֶׁהִיְתָה כְּלָה שֶׁל נְכָרִים וְהָיָה בְּתוֹכָהּ יְהוּדִי אַחַד הַגִּיעוּ לְנִמְלֵ אַחַד אֲמָרוֹ לְאוֹתוֹ יְהוּדִי טוֹל מַעוֹת וְעֵלָה לְנִמְלֵ וְקַח לְנוּ מִשָּׁם מְאוּמָה, אָמַר לָהֶם לֹא אֶכְסֵנְאִי אֲנִי וְאֲנִי מַכִּיר לְהִיכֵן אֵלָיךְ, אֲמָרוּ לוֹ יֵשׁ יְהוּדִי אֶכְסֵנְאִי, בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ אֱלֹקֶיךָ עִמָּךְ, הוֹי "אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרִבִּים אֵלָיו", זֹאת אוֹמֶרֶת יְהוּדִי הוּא אֵף פַּעַם לֹא לְבַד, אִיפֹה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ הוּא הוֹלֵךְ עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן אֲמָרוּ (שם) בְּכָל קְרָאֲנוּ אֵלָיו בְּכָל לְשׁוֹן שִׁישְׁרָאֵל קוֹרְאִין לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹנָה אוֹתָם; נִמְצָא שְׁעַל יְדֵי שִׁמְרָגִילִים אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ שְׁזָה נִקְרָא אֲצֵל רַבְנוּ ז"ל הַתְּבוּדוֹת, אֲזִי הוּא אֵף פַּעַם לֹא לְבַד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֵר שְׁתַּזְכְּי לְקִים אֶת זֶה, וְאֲזִי יִהְיֶה לָךְ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, וְאֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, כִּי אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ יְכוּלִים לְפַעַל אֶת הַכֹּל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

ד' רכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵ נְצִבִים וְיִלְךְ, י"ט אֱלוֹלַי ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יום הכּפּוּרִים מְכַפֵּר עַל כָּל הָעוֹנוֹת שְׁאֵדָם חָטָא בֵּינוּ לְבֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי עֲצוּמוֹ שֶׁל יוֹם מְכַפֵּר, כְּמוֹכֵן מִי שְׁמַאֲמִין בְּזֶה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא כ.) שֶׁטֶן בְּיוֹמָא דְכַפּוּרֵי לִית לִיה רְשׁוּתָא לְאַסְטוּנִי, בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים אֵין לְהַשְׁטֵן רְשׁוּת לְקַטְרַג עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה כ"א סִימָן ד') יוֹם הַשְׁטֵן גִּימְטְרִיא שִׁס"ד שְׁכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה הַשְׁטֵן מְקַטְרַג וּבִיוֹם הַכַּפּוּרִים אֵינוֹ מְקַטְרַג; וְאָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ס"ה סִימָן ט"ו) עָשׂוּ הָרָשָׁע מִתְלַכְלֵךְ בְּעוֹנוֹת כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה וְאֵין לוֹ בְּמָה יִכְפֹּר, אֲכָל יַעֲקֹב מִתְלַכְלֵךְ בְּעוֹנוֹת כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה וּבָא יוֹם הַכַּפּוּרִים וַיֵּשׁ לוֹ בְּמָה יִכְפֹּר, שְׁנֵאֲמַר (וַיִּקְרָא ט"ז) "כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר"; וְכֵן אָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ל"ה) "שְׁחוּרָה אֲנִי" כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה, "וְנֵאֲוָה אֲנִי" בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים; כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שְׁנַתֵּן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה שְׁמוּחַל לָנוּ עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ שְׁחַטָּאנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וּבְשִׁבִיל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲמָא וַיִּשְׁלַח) "כִּי גְדוֹל יוֹם הַיּוֹי"ה וְנִרְאָ מְאֹד", זֶה יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְאָמְרוּ (תְּנַא דְּבִי אֲלִיָּהוּ רַבָּה פֶּרֶק א') "יָמִים יִצְרוּ וְלֹא אֶחָד בָּהֶם" זֶה יוֹם הַכַּפּוּרִים לְיִשְׂרָאֵל, לְפִי שְׁהִיתָה שְׁמֻחָה גְדוֹלָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנַתְנוּ בְּאַהֲבָה רַבָּה לְיִשְׂרָאֵל, מְשָׁלוּ מְשָׁל לְמָה הִדְבָּר דּוּמָה לְמִלְךָ בְּשׂוֹר וְדָם שְׁהִיו עֲבָדָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ מוֹצִיאִין אֶת הַזְּבָלִים וּמְשַׁלְּיכִין אוֹתוֹ כְּנֶגֶד פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ, וּכְשֶׁהַמֶּלֶךְ יוֹצֵא וְרוֹאֶה אֶת הַזְּבָלִים הוּא שְׂמַח שְׂמַח גְדוֹלָה. לְכַךְ נִדְמָה יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁנַתְנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַהֲבָה רַבָּה וּבְשְׂמֻחָה. וְלֹא זוּ בְּלִבְד אֶלָּא בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא מוּחַל לְעוֹנוֹתֵיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֵין מִתְעַצֵּב

בְּלִבּוֹ אֶלֶּא שְׁמַח שְׁמַחַה גְּדוּלָּה; הֵרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ שְׁיוֹם הַכַּפּוּרִים
מִכֶּפֶר אֶת כָּל הָעוֹנוֹת שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה וְשֶׁל כָּל הַשָּׁנִים קוֹדֵם.

עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְדַעַת שְׁיוֹם הַכַּפּוּרִים מִכֶּפֶר רַק עַל עֲבֵרוֹת
שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם בְּרוּךְ הוּא, אָבֵל עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ בְּשׁוֹם
פָּנִים וְאִפֵּן לֹא מִתְכַּפֵּר בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים עַד שְׁיִרְצֶה אֶת חִבְרוֹ,
כְּמֵאמָרָם ז"ל (יּוֹמָא פּה:): עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים
מִכֶּפֶר, עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ אִין יוֹם הַכַּפּוּרִים מִכֶּפֶר עַד
שְׁיִרְצֶה אֶת חִבְרוֹ; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁשׁוֹמֵר עֲצֻמוֹ לֹא לְהַצִּיק וּלְצַעַר
אֶת חִבְרוֹ כִּדֵּי שְׁלֵא יִצְטָרֵךְ לְבַקֵּשׁ אֶת מְחִילָתוֹ.

אִף עַל פִּי כֵּן צְרִיכִים לְדַעַת שְׁתִּשׁוּבָה מוֹעֵלֶת בְּכָל יוֹם וְיוֹם,
כִּי תִכְף וּמִיד כְּשֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה עַל יְדֵי זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מוֹחֵל לוֹ מִיד, וּבִפְרָט כְּשֶׁמְתוּדָה עַל עוֹנוֹתָיו, לֹא זֶז מִשֵּׁם עַד
שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (תּוֹרַת כְּהֵנִים בְּחֻקוֹתֵי)
אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁמִיד שֶׁהֵם מְתוּדִים עַל עוֹנוֹתֵיהֶם מִיד אֲנִי
חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם שְׁנֵאמַר (וַיִּקְרָא כ"ו) "וְהִתוּדוּ אֶת עוֹנֵם וְאֶת עוֹן
אֲבֹתֵם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מְעָלוּ"; וְכֵן כָּתַב הַרְמָב"ם (פְּרָק א' מֵהַלְכוֹת
תִּשׁוּבָה הַלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שְׁבַתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֵׂה אִם
עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֵן בֵּין בְּזוּזוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשֶׁיַּעֲשֶׂה תִשׁוּבָה
וְיָשׁוּב מִחֻטְאוֹ חַיֵּב לְהִתוּדוּת לְפָנֵי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֵאמַר (בְּמִדְבָר
ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ וְגו'" "וְהִתוּדוּ אֶת חֻטְאֵתֵם אֲשֶׁר עָשׂוּ"
זֶה וְדוּי דְבָרִים וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה כִּיִּצַד מְתוּדִין אוֹמֵר אֲנִי הַשֵּׁם
חֻטְאֵתִי עוֹיֵתִי פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כֶּךָ וְכֶךָ וְהִרִי נַחֲמֵתִי וּבּוֹשָׁתִי
בְּמַעֲשֵׂי וְלַעֲלוֹם אֲנִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה וְזֶהוּ עֵקֶרוֹ שֶׁל וְדוּי וְכָל הַמְרָבָה
לְהִתוּדוּת וּמֵאֲרִיךְ בַּעֲנִין זֶה הֵרִי זֶה מִשְׁבַּח; וְאִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
אֶת גְּדֵל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ

בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ אָב הַרְחֵמֵן הַמְטִיב לְבְרִיּוֹתָיו, וְרַק רוּצָה שְׁנָשׁוּב אֵלָיו עִם לֵב אָמֵת לֵב נָכוֹן, וְהוּא בּוֹדֵאֵי יְמוֹחֵל לָנוּ, כִּי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי הֵם בְּנָיו, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים י"ד א') "בָּנִים אַתֶּם לַהוֹי"ה אֱלֹהֵיכֶם", וְכְמוֹ שְׁאָבֵא מוֹחֵל לְבֵן שְׁלוֹ אֶפְלוֹ שְׁעָשָׂה לוֹ מֵה שְׁעָשָׂה וְכוּ' וְכוּ', בְּאֵין עֶרְךָ כָּלֵל אֲבִינוֹ שְׁבַשְׁמִים מוֹחֵל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

הַמְאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצֻבִים וַיֵּלֶךְ, י"ט אֱלוֹל ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנֶכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן הֵייתִי מְצִיעַ לָכֶם לְגֶשֶׁת אֶל בֵּית הַחוּלִים לְנִיאָדוֹ בְּנִתְנִיָּה וְשָׁמָּה לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּדִיקוֹת, כִּי זֶה בֵּית חוּלִים מְאֹד מְאֹד רְצִינִי וַיֵּשׁ לָהֶם רוּפְאִים רְצִינִיִּים וְכוּ', וּמֵה שְׁהֵם יִגִּידוּ תַעֲשׂוּ.

עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא תִגִּיד לְאַשְׁתָּךְ בְּשָׁמִי:

"אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידִי בְּקִלוֹת, רַק תִּהְיֶי רְגִילָה לֹדֵמֶר בְּכֹל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמָאֵד מְסָגֵל לְלִדָּה קִלָּה, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבִּיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שְׁתֹּאמְרֵי בְּכֹל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל

הַצְדִּיקִים שְׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבֵּי יִצְחָק לוֹרְיָא אֲשַׁכְּנַזֵּי, רַבֵּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבֵּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא מְבַרְסָלַב, רַבֵּי נִתָּן מְבַרְסָלַב וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל צְדִיקִים שְׁאֵת רַק זֹכְרַת תְּהִי רְגִילָה לֹמַר אֵת זֶה מִיְדֵי פַעַם, וְאַחַר כֵּן תֹּאמְרֵי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שְׁתּוּלִידֵי בְּקָלוֹת":

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם שְׁבֻזְכוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְדִּיקִים שֶׁהַזְּכָרְתִּי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁים שֶׁהָיָה לָּהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאֵיבָרָיו, וְאִזְכָּה לְעִבּוֹר אֵת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתַסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִזְכָּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֵת רְצוֹנְךָ, וְאִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נֶחֱת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יִהְיוּ לְרְצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ י"י צוּרֵי וְגֹאֲלֵי אָמֵן בֶּן יְהִי רְצוֹן.

אֵי אֲפֹשֶׁר לְתַאֲר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁל אִשָּׁה שֶׁהִיא בְּהֲרִיזוֹן כְּשֹׂאוֹמֶרֶת הַרְבֵּה שְׁמוֹת הַצְדִּיקִים שֶׁמְשַׁדֵּד אֵת הַטֵּבַע, וּמְמַשִּׁיךְ לְהֵאֲשֶׁה נְסִים וְנִפְלְאוֹת, וְכֵן לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וּבִקְשָׁה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, וְתִהְיֶה בְּרִיאָה וְתוֹלִיד בְּקָלוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצֻבִים וְיִלָּךְ, י"ט אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד לְחֹשֵׁב רַק מִהֲקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְעַל יְדֵי זֶה יוּכַל לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו, וּבִפְרָט אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת צְרִיכִים לְקַשֵּׁר אֶת הַמְּחֻשְׁבָּה אֶל הַדְּבוּר, וְעַל יְדֵי זֶה נִדְבֵּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּתִפְלָה נֶאֱמַר (דְּבָרִים י" כ"א) "הוּא תְּהַלְתֶּךָ וְהוּא אֱלֹקֶיךָ", וְרַבְּנּוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ט' וְסִימָן קי"ב) שֶׁבְּשַׁעֲהָ שְׁאָדָם מִתְפַּלֵּל צָרִיךְ לְהִכָּנֵס בְּתוֹךְ תְּבוּת הַתְּפִלָּה, הֵינּוּ לְקַשֵּׁר אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ אֶל הַדְּבוּר שֶׁהוּא מְדַבֵּר בְּתִפְלָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל רַק מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִסִּיר מֵעֲצָמוֹ אֶת כָּל הַמְּחֻשְׁבוֹת זְרוֹת הַבָּאוֹת דִּיקָא בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, כְּמוּבָא בְּדְבָרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל'), וּמוּבָא מִצְדִּיקִים שֶׁזֶה סוּד הַפְּסוּק (אֶסְתֵּר ט') "אָמַר עִם הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֻשְׁבְּתוֹ הִרְעָה", כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, וּמְקַשֵּׁר מִחְשַׁבְתּוֹ אֶל תּוֹךְ הַדְּבוּרִים שְׁאוּמְרִים, הֵינּוּ תְּבוּת הַתְּפִלָּה, עַל יְדֵי זֶה נִתְבַּטַּל מִמֶּנּוּ מִחֻשְׁבוֹת רָעוֹת.

אֵף עַל פִּי כֵּן כְּשֶׁאָדָם חָטָא עַל יְדֵי זֶה מִתְגַּבְּרִים עָלָיו הַמְּחֻשְׁבוֹת זְרוֹת שֶׁהֵם בְּעֲצָמָם הָעוֹוֹנוֹת שְׁמֻסְבָּכִים אוֹתוֹ וְכוּ', וְאִסוּר לוֹ לְהִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל, אֲלֵא לְהַמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּסְדוּר כְּמוֹ יֶלֶד קֶטָן בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם דְּבָר, רַק לְהַמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּפִשְׁטוּת גְּמוּר, וְאִזּוּ יִבְקַע מִחְשַׁבְתּוֹ מִתּוֹךְ כָּל

הַמְחִצוֹת וְהַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת שֶׁהֵם עֲנִינֵי דְמֻכְסִין עַל עֵינַיִן, שְׁלֵא זֹכָה לְרֵאוֹת בְּעֵינַי שְׂכָלוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְלִכֵּן אֲסוּר לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְכֹל הַתְּפִלָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאִז יֵאִיר עָלֶיךָ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ, וְלִכֵּן תִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֶה תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, כִּי כִשְׁבַר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְהִכְנִיס בְּמַח מַחְשָׁבָתוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה.

הַמְּאַחֵל לָךְ פְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

ד' רכה.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאוּן לְסֹדֵר נְצִיבִים וְיִלְךָ, י"ט אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד

הִיּוֹת שֶׁהַשָּׁנָה הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה יִהְיֶה שְׁנַת שְׂמִיטָה וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ קוֹנִים כְּבָר אֶת הָאֲתֵרוּגִים לְפָנָי רֵאשׁ הַשָּׁנָה כְּדֵי שְׁלֵא נִכְנָס בְּשׁוּם שְׂאֵלוֹת בְּהִלָּכָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִרְשֵׁם בְּחִנּוֹת שְׁלָנוּ "בְּרֶסֶלֶב סְנָטֵר" כְּדֵי לְהַשִּׁיג אֶת הַד' מִיָּנִים בְּחִנּוֹת שֶׁהַקִּמְתִּי "בְּרֶסֶלֶב סְנָטֵר", וַיֵּשׁ לָנוּ אֲתֵרוּגִים מְבַחֲרִים תַּחַת הַשְּׂגָחַת הַ"בֵּית הוֹרְאָה" שְׁלָנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי

שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁל קְהֵלֵתֵנוּ הַקְדוּשָׁה לְקִנּוּת אֶת הַד' מִיָּנִים אֶךְ וְרַק ב"בְּרִסְלָב סְנָטֵר" שֶׁהִקְמַתִי בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְאַף אֶחָד לֹא יֵהִינן לְקִנּוּת אֲצֵל יַחִיד שְׁרוּצָה לְשׁוֹבֵר אֶת הַשּׁוֹק ב"בְּרִסְלָב סְנָטֵר", כִּי הַחֲנוּת הַזֹּאת הִיא חֲדוּשׁ שֶׁבְּחִידוּשִׁים, מְקוֹם שָׂאָף פְּעַם לֹא הָיָה פֶּה יִהְיוּת, וְאֲדַרְבָּה הַעֲבִירוּ פֶּה עַל הַדָּת אֶת עֲדַת הַתּוֹנִינְסָאִים וְאֶת עֲדַת הַתִּימָנִים בְּאֲכֻזְרִיּוֹת גְּדוֹלָה וְכוּ', פִּידוּעַ לְיִוְדָעִים וְכוּ', וְהִנֵּה נִתְקַיֵּם "וְנִהְפֹךְ הוּא" שְׁמוֹכְרִים אֶת כָּל הַמְצוּוֹת סְפָה וְד' מִיָּנִים וְכוּ', וְכֵן צִיצִית תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת וְכוּ', בְּרִישׁ גְּלִי, וְכָל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם בָּאִים לְקִנּוּת "וּפְנֵי הֶמֶן חֲפוּ", הַסֵּמ"ךְ מ"ם שֶׁהוּא מְנַע אֶת הַיְהוּדִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעִים שָׁנָה, עוֹמֵד מֵהַצַּד וּמִתְפּוֹצֵץ וְכוּ' וְיִוְעָצוּ אוֹמְרִים לוֹ "אִם מְזַרְעֵ הַיְהוּדִים מְרַדְּכִי אֲשֶׁר הַחֲלוּת לְנַפֵּל לְפָנָיו לֹא תוֹכֵל לוֹ כִּי נָפֹל תְּפֹל לְפָנָיו", אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת הַזֶּה שֶׁבְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ זְכִיתִי לְהִקְיֵם חֲנוּת שֶׁל דְּבָרִים שֶׁבְּקִדְשָׁה בְּמְקוֹם כְּזֶה שָׂאָף פְּעַם לֹא הָיָה פֶּה זָכַר שֶׁל יְהוּדִים, וְתִהְיֶה לְאֵל הַיּוֹם יוֹתֵר מֵאַרְבָּעִים יְשׁוּבִים שֶׁסָּבִיב יִבְנֹאֵל בָּאִים אֲנִישִׁים לְקִנּוּת כָּל מִיָּנִי תִשְׁמִישִׁי קְדוּשָׁה, אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת רוּחַ שְׁגוּרָמִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְהוּדִים תְּמִימִים שֶׁמְנַעוּ מֵהֵם אֶת הַיְהוּדִים בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים, וְהִנֵּה תִהְיֶה לְאֵל הֵם שׁוֹקְדִים וּבָאִים לְהַחֲנוּת שֶׁהִקְמַתִי בִּיבְנֹאֵל "בְּרִסְלָב סְנָטֵר", כָּל מֵה שִׁיְהוּדִי צָרִיךְ בְּנִקְדָּה אַחַת, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְרִאוּת לְקִנּוּת אֶת הַד' מִיָּנִים אֶךְ וְרַק בְּהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנָטֵר", וְשִׁשׁוֹם יַחִיד לֹא יִמְכַר, כִּי בְּזֶה הוּא שׁוֹבֵר אֶת הַחֲנוּת.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹזֵר לִי לְפַתַּח יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַחֲנוּת שְׁזֶה זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרֵי דוּרוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל לְקִנּוּת שָׁם אֶת כָּל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ בְּעֵנֵינִי יְהוּדִים, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת

הַעֲנִין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה שְׂיִהוּדֵי בּוֹדֵק אֶת הַמְּזוּזוֹת שֶׁלוֹ וְכוּ', אוֹ קוֹנֵה מְזוּזוֹת חֲדָשׁוֹת וְכוּ', אוֹ תַּפְּלִין וְצִיצִית וְכוּ', עֵין לֹא רָאֶתָה אֶת גְּדֻלַּת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, יִזְכְּנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תָּמִיד לְהִיּוֹת מְמוֹזְכֵי הַרְבִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נְצִיבִים וַיֵּלֶךְ, כ' אֱלוֹל ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים חֲזוּק בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כְּפִי כָּל הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ מְמָשׁ, אַזִּי צָרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ מְמָשׁ, וּמוֹהַרֲנֵ"ת ז"ל אָמַר מַה שְׂאוּמְרִים בְּשֵׁם מֵאֲמַר הַחֶכֶם 'אֵין רִגַע בְּלֹא פְּגַע' אַזִּי הָעֶצֶה לָזֶה 'אֵין רִגַע בְּלֹא תַּפְּלָה', כִּי פְּגַע הוּא לְשׁוֹן תַּפְּלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית כ"ח) "וַיִּפְּגַע בְּמִקּוֹם", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵכוֹת כ"ו): וְאֵין פְּגִיעָה אֶלָּא תַּפְּלָה, שֶׁנֶּאֱמַר (יְרֵמְיָה ז' ט"ז) "וְאֶתָּה אֵל תִּתְּפַלֵּל בְּעַד הָעָם הַזֶּה וְאֵל תִּשָּׂא בְּעַדֵם רְנָה וַתַּפְּלָה וְאֵל תִּפְּגַע בִּי"; אָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִשְׁפֹט אֶת עַצְמוֹ עַל כָּל דְּבַר מַה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה וְכוּ', אִם הוּא לֹא יוֹצֵא מִהֶלְכָּה וְכוּ', וְאִם הוּא לֹא עוֹשֶׂה עוֹלוֹת לְמִישֶׁהוּ וְכוּ', וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ט"ו) כִּי עַל יְדֵי מִשְׁפָּט שֶׁאָדָם שׁוֹפֵט אֶת עַצְמוֹ עַל יְדֵי זֶה הוּא יְכוֹל לְזַכּוֹת לְאוֹר הַגְּנוּז, שְׂיֵאִיר עָלָיו אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהֶאֱרָה נּוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִפְרֵי שׁוֹפְטִים) כְּשֵׁישׁ דִּין לְמִטָּה אֵין דִּין

למעלה; כי כשאדם שופט את עצמו פה למטה, אז אין עליו כבר שום דין ומשפט למעלה, ומובא בזהר (פנחס רל"א). מאן דמפרש חוביה בי דינא בדילין מיניה, בגין דבר נש קריב לגרמיה, ולא אתדן על פומיה, ותו, לא שביק למקטרגא לאולפא עליה חובא מומא. דבר נש יקדים ויימא, ולא יהיב דוכתא לאחרא למימר. כדין קודשא בריה הוא מחיל ליה, הדא הוא דכתיב, (משלי כח) ומודה ועוזב ירוחם;

[מי שמפרש את החטאים שלו לפניו יתברך, אזי הבית דין של מעלה בדלים ממנו, כי אדם כבר הקדים ובא ודן את עצמו, ולכן לא דנים אותו רק על פיו, ובזה שהוא מתחרט על מה שהוא עשה, אז לא מניחים כבר את המקטרג שיקטרג עליו, והקדוש ברוך הוא מוחל לו].

ולכן אשרי אדם שיום ושעה שעה מדבר אל הקדוש ברוך הוא, ושופט את עצמו, ועל ידי זה נמתק ממנו כל הדינים, ואין עליו שום דין לא למעלה ולא למטה, והוא נעשה בן חורין ממש.

נא ונא תשתדל מאד מאד לעשות כל מה שבדרךך ללמד בכל יום את הדף היומי, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש, ואשרי מי שחזק בלמוד דף גמרא בכל יום, שזה ישמר אותו מכל רע, וימשיך עליו את הארבע מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות גמרא, גבריאל מיכאל רפאל אוריאל, ואפילו רק בגירסא לגרס את הדף זה יתן לך ספוק נפשי מאד, ואפילו ללמד בלי הבנה זה יעזר לך, כי חבל על כל יום שעובר בלי למוד דף גמרא, שזה שמירה לאדם ומדביק אותו אל האור אין סוף ברוך הוא, ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס ולומד בכל יום דף גמרא, שאז ממשיך על עצמו צלם אלקים, ולכן תהיה חזק מאד מאד

בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה לְלַמַּד דָּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגִירְסָא, כִּי כִּךְ אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עִבּוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיְגָרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב
דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קָאָמַר שְׁנַאָמַר (תְּהֵלִים קי"ט כ')
"גָּרְסָה נִפְשֵׁי לְתַאֲבָה", וּמוּבָא בְּזֵהָר (קְדוּשִׁים פ"ה:): וּמֵאֵן
דְּתִיאֻבְתִּיהָ לְמַלְעֵי בְּאוּרִייתָא [וּמִי שְׁיִישׁ לוֹ רְצוֹן לְלַמַּד תּוֹרָה] וְלֹא
אֲשַׁפַּח מֵאֵן דְּיוֹלִיף לִיהָ, [וְלֹא מוּצָא מִי שְׁיִלְמַד אוֹתוֹן] וְהוּא
בְּרַחֲמֵימוֹתָא דְּאוּרִייתָא, לְעֵי בְּהָ [וְהוּא מְרַב אֶהְבָּה לּוֹמַד תּוֹרָה]
וּמְגַמְגֵּם בְּהָ, בְּגַמְגוּמָא דְּלֹא יָדַע. [וּמְגַמְגֵּם בְּלְמוּד וְלֹא מִבֵּין מַה
שְׁלוּמַד] כָּל מְלָה וּמְלָה סְלָקָא [כָּל מְלָה וּמְלָה עוֹלָה לְמַעְלָה
בְּשָׁמַיִם] וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי בְּהֵיָא מְלָה [וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁמַיַח עִם הַמַּלְאִים שֶׁהוּא גּוֹרֵם] וְקַבִּיל לָהּ, וְנִטַּע לָהּ סְחַרְנִיָּה דְּהַהוּא
נַחֲלָא, [וּמְקַבֵּל אוֹתָם מַלְאִים וְנוֹטַע מִזֶּה אֵילָנוֹת סְבִיב עַל נַחֲל
הָעֵלְיוֹן] וְאַתְעֵבִידוּ מֵאֵלֵין מֵלֵין אֵילָנֵין רַבְרַבִּין, וְאַקְרוּן עַרְבֵי נַחֲל,
[וְנוֹעֲשִׂים מֵאֵלוּ הַמַּלְאִים שְׁמַגְמָגֵם בְּתוֹרָה אֶפְלוּ שֶׁהוּא לֹא מִבֵּין,
אֵילָנוֹת גְּדוֹלוֹת, וְנִקְרְאִים עַרְבֵי נַחֲל]. מְכַל זֶה רוּאִים אֶת מַעְלַת
הָאָדָם שְׁזוּכָה אֶפְלוּ לְגַמְגֵּם בְּתוֹרָה, אֵיךְ שְׁזָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
לְמַעְלָה.

וְעַל כֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף
גְּמָרָא, וְזֶה יֵצִיל אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְאֵנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְטוֹבָתְךָ
הַנִּצְחִית שְׁתַּצִּית אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט, וְדַע לָךְ שְׁכָל זְמַן שְׂאָדָם חֲזָק
בְּלְמוּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ בְּגִירְסָא, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדֵי מְאֵמִין
בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִרְגַע שֶׁהוּא מְחַסֵּר אֶפְלוּ יוֹם אֶחָד מְלַלְמַד
דָּף גְּמָרָא, כְּכַר נִכְנַס בּוֹ סְפָקוֹת בְּאַמוּנָה, וּבְפִירוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רי"ד) שֶׁהַקְלָפָה הַמְּחַטְטָאת אֶת הָעוֹלָם בְּכָל
מֵינֵי לְכָלוֹךְ נִקְרְאת לִילִי"ת, שְׁעוֹלָה כְּמִסְפֵּר תְּלִמוּד וְעַל יְדֵי לְמוּד
תְּלִמוּד מְבַטְלִים אוֹתָהּ לְגַמְרֵי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְלָפָה נִקְרְאת עַל שֵׁם

יִלְלָה שְׂאָדָם מִיֵּל מֶרֶב צַעַר וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמֵאֲבֵד לוֹ אֶת
 הַרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם לִילָה, שְׂאֹז הוּא זְמַן
 חֲשָׁךְ, וְעַל יְדֵי לְמוֹד תְּלֻמוֹד מֵאִיר לוֹ הַלִּילָה בְּסוֹד (תְּהִלִּים קל"ט)
 "וְלִילָה כַּיּוֹם יֵאִיר", וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵד תְּמִיד גִּמְרָא שְׁהִיא
 תְּלֻמוֹד, שְׁעַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לוֹ אֶפְלוֹ בְּגִלוֹתוֹ הַמֵּר, וַיֵּאִיר עָלָיו מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד אֹרֹו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה יִכּוֹל לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
 בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְזֶה יִפְתַּח לוֹ אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, שְׁעַל זֶה הִזְהִירָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל יוֹתֵר מִהַכֵּל, כִּי בְּלִי
 הַתְּבוּדָדוֹת אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן רכ"ח) בְּוֹדָאֵי נְמָצָאִים
 כְּשֵׁרִים אֵף עַל פִּי שְׂאִין לָהֶם הַתְּבוּדָדוֹת. אֲבָל אֲנִי קוֹרָא אוֹתָם
 "פְּלִיטִים" מְבַהֲלִים וּמְבַלְבְּלִים, וּפְתָאוּם כְּשִׁיבֹא מְשִׁיחַ וַיִּקְרָא
 אוֹתָם יֵהִיוּ מְעַרְבָּבִים וּמְבַלְבְּלִים. אֲבָל אֲנַחְנוּ נִהְיָה דוּמִים כְּמוֹ
 הָאָדָם אַחַר הַשִּׁינָה שְׁדַעְתוֹ נֹחָה וּמִיִּשְׁבַת הֵיטֵב, כֵּן תִּהְיֶה דַעְתָּנוּ
 נֹחָה וּמִיִּשְׁבַת עָלֵינוּ בְּלִי מֵהוּמָה וּבְלִבּוֹל וְכוּ', וְזֶה שִׁיךְ בְּתֵי יוֹם
 יוֹם, מִי שְׁמִתְבוּדָד עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, יֵשׁ לוֹ יִשׁוֹב הַדַּעַת אַחֲרָת, וְתִמִּיד
 הוּא בּוֹדֵק אֶת עַצְמוֹ אִם הוּא לֹא גוֹנֵב מִמִּשְׁהוֹ מְשִׁהוֹ וְכוּ', וְאִם
 הוּא לֹא מִתִּיר לְעַצְמוֹ אֵיזָה הֶתֵר וְכוּ', שְׁדַרְכֵן שֶׁל בְּנֵי אָדָם לְהִתִּיר
 לְעַצְמוֹ גְּזֵל וְכוּ', וְאֲבָק גְּזֵל וְכוּ', עַם כָּל מִינֵי תוֹאֲנוֹת וְכוּ', וְכֵן אִם
 הוּא לֹא עוֹשֶׂה עוֹלוֹת לְמִיִּשְׁהוֹ וְכוּ', כִּי כֶּךָ אָמַר הַחֶכֶם מְכָל אָדָם
 (קִהְלַת י"ב י"ד) כִּי אֶת כָּל מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יָבֵא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל נַעֲלָם
 אִם טוֹב וְאִם רַע", הֵינּוּ מִמֵּנוּ יִתְבָּרֵךְ אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְחַמֵּק, כָּל אָדָם
 שְׁהִרַע לְהַשְׁנִי בְּאֵיזָה אֶפֶן שָׂרָק לֹא יִהְיֶה, הוּא יִקְבֵּל אֶת זֶה חֲזָרָה פִּי
 כְּמָה וְכְמָה וְכוּ', וְלִכֵּן עֲדִיף שְׂאָדָם יִשְׁפוֹט אֶת עַצְמוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל
 שְׁעָה אִם הוּא לֹא לוֹקַח מִמִּשְׁהוֹ מְשִׁהוֹ שְׁלֵא שִׁיךְ לוֹ, וְכֵן אִם הוּא
 לֹא עוֹשֶׂה עוֹלָה לְמִיִּשְׁהוֹ, כִּי לְכִסּוֹף מְשַׁלְּמִים עַל זֶה מְחִיר כְּבֹד
 מָאֵד, וְתֹאמִין לִי שְׁלֵא כְּדָאֵי כָּל הַצַּעַר וְהִיסוּרִים וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ

שְׁמַקְבְּלִים חֲזָרָה פִּי אֶלֶף אִם מְצַעְרִים יְהוּדֵי וְכוּ', וּמִכָּל שְׁכָן אִם מְצַעְרִים צַדִּיק שְׁדָבוּק בּו יִתְבָּרֵךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִים וַיֵּלֶךְ, כ' אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

רְאֵי לַעֲשׂוֹת כָּל מָה שְׁבִיִּדֶךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּלְהִתְחַזֵּק וּלְהִחְזִיק מְעַמָּד, עַל אֵף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים וְגָלִים מִיָּד יוֹם בְּיוֹמוֹ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק עַל גְּדֹל רַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֵרָחֵם עָלֶיךָ וְכוּ', וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְתָּ ל: עַל הַפְּסוּק (קִהְלַת ח' ט"ו) "וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׁמִחָה" זֶה שְׁמִחָה שֶׁל מִצְוָה, (קִהְלַת ב' ב') "וְלִשְׁמִחָה מִה זֶה עָשָׂה", זֶה שְׁמִחָה שְׂאִינָה שֶׁל מִצְוָה, לְלַמֶּדְךָ שְׂאִין שְׁכִינָה שׁוֹרָה לֹא מִתּוֹךְ עֲצָבוּת וְלֹא מִתּוֹךְ עֲצָלוּת וְלֹא מִתּוֹךְ שְׁחוּק וְלֹא מִתּוֹךְ קִלּוֹת רֹאשׁ וְלֹא מִתּוֹךְ שִׁיחָה וְלֹא מִתּוֹךְ דְּבָרִים בְּטָלִים אֶלֶּא מִתּוֹךְ דְּבַר שְׁמִחָה שֶׁל מִצְוָה, שְׂנֵאֲמַר (מְלָכִים ב' ג' ט"ו) "וְעֵתָה קָחוּ לִי מְנַגֵּן וְהָיָה כְּנֵגַן הַמְּנַגֵּן וְתִהְיֶה עָלָיו יַד הַיָּי"ה";

ותהלה לאל יש לכל בר ישראל המון מצוות, ובפרט אשה
 שנתנו לה תשע קבים שיחה וכו', עליה לנצל את זה לדבר עם
 נשים ולחזק ולעודד ולשמח אותן, שזו המצוה הכי גדולה שרק
 יכול להיות, כי אם יש לאשה כבר כח הדבור, למה שלא תנצל את
 זה לדברים טובים, לחזק נשים שבורות שעובר עליהן משברים
 וגלים וכו', מבית ומבחוץ, ובזה שאשה מחזקת אשה אחרת זו
 הצדקה הכי גדולה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן
 ק"ו) לפרש את הפסוק (תהלים מ"א) "אשרי משכיל אל דל", הינו
 כשהוא בקטנות המוחין, ומשכיל עצמו לבוא לגדלות המוחין, אזי
 "ביום רעה ימלטהו הוי"ה" נמתקין כל הדינין. ואם לא יכול
 בעצמו לבוא לגדלות המוחין, עצה לזה, שישכיל אחרים, ועל ידי
 זה נתעורר גם אצלו; וזה גם חזוק לעצמה, כי אם אשה מדברת
 עם חברתה או עם שכנה דבורי אמונה והשגחה פרטית, או
 משוחחת ומפטפטת עמה וכו', כדי לשמח אותה, אין עוד צדקה
 יותר גדולה מזה, ומה גם בשעה שהיא מדברת עם הזולת,
 הדבורים יחזרו אליה, והיא תקבל גם כן חזוק מזה, ולכן תהיי
 חזקה לדבר הרבה עם נשים מענין השמחה וכו', ולהתחזק בכל
 המצבים הכי קשים וכו', וזו המצוה הכי גדולה, כי בפרוש גלה
 לנו רבנו ז"ל לשמח יהודי זה לא דבר קטן ולא דבר פשוט, ואמר
 הצדיק הקדוש רבי מנחם מענדיל מויטעפסק זכותו יגן עלינו (פרי
 הארץ מטות מסעי) העצבות היא הקלפה היותר קשה מכלם שהרי
 העבודה זרה נקראת על שמה (תהלים קט"ו ד) "עצביהם כסף וזהב"
 ונאמר (הושע ד, י"ז) "חבור עצבים", וכן אין לה שיכות עם השם
 יתברך אשר אצלו יתברך נאמר (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר
 לפניו עז וחדוה במקומו" ואמרו (שבת ל:) אין השכינה שורה אלא
 מתוך שמחה; ולכן ראי תמיד לדבר משמחה, ותראי שזה יועיל
 לך מאד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רכת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֹצְבִים וְיִלָּךְ, כ' אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ, אַחֵר שְׁנִסְפָם בֵּינֵינוּ כְּבֹר שְׁנַתִּים שְׁאַתָּה מְקַבֵּל סְכוּם שֶׁל כַּעֲשָׂרַת אֲלָפִים שְׁקֵל כְּדֵי שְׁלֹא תִמְכַּר בְּבֵית וְכו', רַק כָּל הַזְכִּיּוֹת הוּא לְחַנוּת שְׁלֵנוּ "בְּרִסְלָב סֶנְטֵר".

וּבִיּוֹתֵר אֲנִי מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ אֵיךְ שְׁאַתָּה יְכוּל תַּחַת הַגֵּב לְלַכֵּת אֶל הַסּוֹחֵר וְלַעֲבֹד עָלֵינוּ וְכו', עִם הַתֵּר וְכו', וּפְהָ אַתָּה גַם ... וְכו', שְׂדִידוּעַ שְׁהַדְבָר הֶרְאֵשׁוֹן ש... צָרִיךְ לְהִיּוֹת שׁוֹנֵא בְּצַע, וְאִם לֹא אֲזִי הוּא מֵאַחַד מֵהַ ... שְׁעַלִּיהֶם אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קל"ט). תִּנְיָא רַבִּי יוֹסִי בֶּן אֱלִישֶׁע אֹמֵר אִם רְאִיתָ דוֹר שְׁצָרוֹת רַבּוֹת בָּאוֹת עָלָיו צֵא וּבְדַק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל שְׁכָל פְּרַעְנוֹת שְׁבָאָה לְעוֹלָם לֹא בָּאָה אֲלֵא בְּשִׁבִיל דִּינֵי יִשְׂרָאֵל; וְאֲמָרוּ בְּזֵהָר (רַעֲיָא מֵהֵימְנָא נְשָׂא קכ"ה): וְאַתְהָדְרוּ אֵינּוֹן עֵרַב רַב רַעֲיִין עַל יִשְׂרָאֵל, עֲאֲנָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְאַתְמַר בְּהוּ (יְחֻזְקָא לֵד) "וְאַתָּן צֵאֲנִי צֵאֲנִי מֵרַעֲיַתִּי אָדָם" וְכו', [הָעֵרַב רַב הֵם נַעֲשִׂים רוּעִים עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם צֵאֲנֵי שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא], וְאֵינּוֹן עֵרַב רַב, אֵינּוֹן עֲתִירִין, בְּשִׁלּוּהָ, בְּחֻדּוּוּא, בְּלֵא צַעֲרָא, בְּלֵא יְגוֹנָא כָּלָל, [אֱלוֹ הָעֵרַב רַב הֵמְנָהִיגִים הֵם עֲשִׂירִים וְיֹשְׁבִים בְּשִׁלּוּהָ בְּשִׁמְחָה בְּלֵי צַעַר וּבְלֵי יְגוֹן כָּלָל], גְּזֻלְנִין מְאִירִי שׁוֹחַד, דְּאֵינּוֹן דִּינִין רִישֵׁי עֲמָא. (בְּרַאשִׁית ו) כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ חֲמָס מִפְּנֵיהֶם, עָלִייהוּ אֲתַמַּר (אֵיכָה א) הִיוּ צָרִיָּה לְרֵאשׁ, [הֵם גְּזֻלְנִים

לוֹקָחִים שָׁחַד, וְהֵם הַדַּיָּנִים וְהָרָאשִׁים שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאֵלוּ הַצָּרִים
נַעֲשִׂים רָאשִׁים].

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁתִּשְׁנֶה
אֶת דַּעְתְּךָ, אוֹ תַעֲזֹב אֶת הַ... לְגַמְרֵי וְכוּ'.

הַמְּאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רכט.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִּים וַיְלֵךְ, כ' אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתְּךָ, וּכְדַאי
לְבַדּוֹק אֶת זֶה עִם רוּפָא, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח אֶת מְלֶאךְ רְפֹאֵל
שִׁיעֲמַד עַל יָמֵי הַרוּפָא, וְהוּא יִהְיֶה שְׁלִיחַ טוֹב לְרַפְאוֹת אֶת אֲשְׁתְּךָ.

בְּעֵינַי הֵבֵן שְׂרוּצָה לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי
חֶלְקְךָ שְׂאֵתָה יָכוֹל לְזַכּוֹת אוֹתוֹ, כִּי הוּא מְסַכֵּן כְּמוֹ יֶלֶד יִתוּם שְׂאִין
לוֹ לֹא אָבָא וְלֹא אִמָּא וְכוּ', וְלָכֵן תִּקַּח אֶת זֶה בְּכֶתֶב הַן מִהָאָבָא וְהֵן
מִהָאִמָּא שֶׁהֵם נוֹתְנִים לָךְ רְשׁוֹת לְקַחַת אוֹתוֹ, וְזֶה זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד
מְאֹד, כִּי מְסַכֵּן הַיֶּלֶד מֵהָשָׂהוּא עוֹבֵר בְּבֵית וְכוּ'.

אֵתָה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂמִיחָה שְׂאֵתָה מְכַנִּיס בְּלִבִּי בְּזֶה
שֶׁהַיֶּלְדִּים בָּאִים אֵלֶיךָ הַבֵּיטָה לְלַמַּד תּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמְּאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִּים וּיְלֶךְ, כִּי אֵלּוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁחִסִּידוֹת בְּרַסְלָב זֶה חִסִּידוֹת פְּתוּחָה וְכוּ',
כִּי רַבְּנוּ ז"ל הוּא מִתְּנָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וּלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּמוֹ
שְׁאָמַר בְּפִרוּשׁ רַבְּנוּ ז"ל (תַּיִי מוֹהֲר"ן סִימָן שֵׁל"ט) אֵיטָא בְּמִדְרַשׁ
(בְּרַאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ד סִימָן כ"א) עַל פְּסוּק (יִחְזַקְאֵל ל"ו כ"ו) "וְנִתְּתִי
לָכֶם לֵב בְּשׂוֹר", אֵל תִּקְרִי בְּשׂוֹר אֲלֵא בְּסוֹר, שְׂיִהְיֶה כָּל אֶחָד בְּסוֹר
בְּחֶלֶק שֶׁל חֲבֵרוֹ, לֵב בְּסוֹר אוֹתִיּוֹת בְּרַסְלָב, הֵינּוּ שְׁכָל הַצְּרוֹת שְׁעַם
יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים מִפְּנֵי שְׂיִישׁ לָנוּ לֵב הָאֲבָן, שְׁאֶחָד לֹא מִבִּין אֶת הַשְּׁנֵי,
וְלֹא מִעֲנִין לְהִבִּין אֶת הַשְּׁנֵי, כְּמוֹ שְׁתֵּי אֲבָנִים וְכוּ', וְזֶה מֵה שְׁאוּמַר
הַנְּבִיא (שֵׁם) "וְהִסִּירוֹתִי מִכֶּם אֶת לֵב הָאֲבָן וְנִתְּתִי לָכֶם לֵב בְּשׂוֹר",
שְׂזֶה יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה שְׁאֲדָם יִהְיֶה לוֹ לֵב שֶׁל בְּשׂוֹר, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא פּוּד.) אֶהְבֵּה דוּחַקַת אֶת הַבְּשׂוֹר, הַרְגַע שְׂיִישׁ
לְאָדָם לֵב בְּשׂוֹר, הוּא יִבִּין אֶת הַשְּׁנֵי וַיֵּאֱהָב אֶת הַשְּׁנֵי וַיַּעֲזֹר לְהַשְּׁנֵי,
וְזֶה כָּל הָעֲנִין שֶׁל חִסִּידוֹת בְּרַסְלָב, שְׁהֵם אוֹתִיּוֹת לֵב בְּסוֹר, כִּי אוֹת
ש' מִתְּחַלְּפֶת בְּאוֹת ס', כִּי אָדָם צְרִיךְ לְעִבּוֹד עַל מִדּוֹתָיו לְעִקּוֹר
מִמֶּנּוּ אֶת הַלֵּב הָאֲבָן שְׂזֶה מִדַּת הָאֲכֻזְרִיּוֹת שְׂיִישׁ בּוֹ, מִדַּת הָאֲנוּכִיּוֹת
שְׂיִישׁ בּוֹ, וְאִזּוּ דִּיקָא יִזְכֶּה לְלֵב בְּשׂוֹר, לְאֶהָב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל,
וְלְהַרְגִישׁ בְּכָאֵב הַזּוֹלָת, וַיִּשְׁתַּדֵּל לְעִזּוֹר, שְׂזֶה כָּל חִסִּידוֹת בְּרַסְלָב,
וְזֶה לֹא שִׁיךְ לְזֶרֶם אֶחָד וְכוּ', זֶה מִתְּנָה לְכָל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּלְכָל
הָעוֹלָם כְּלוּ.

וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שְׁלֵאֲחֲרוֹנָה מִתְפָּרָסִם הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלֹא רַק נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִמְשָׁכִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, מִכָּל הַחוּגִים וּמִכָּל הַחֲסִידוֹת וּמִכָּל הַיְשִׁיטוֹת וְכוּ', אֲלֵא אֶפְלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם מִתְעַנְיָנִים בְּהַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אִיךְ שְׂמַחֲזֵק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת, וּמַחֲזֵק אֶת כָּלֵם, וּמְדַרִיךְ אֶת כָּלֵם בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּוֹ יִתְהַפֵּךְ לְבוֹ לֵב הָאֶבֶן, שְׁזָה הַיִּצָּר הָרַע הַסְּמִיךְ מ"ם שְׁעֵנִינוּ רַק לַעֲשׂוֹת רַע לְהַזּוֹלֵת וְכוּ', וַיְהִיָּה נַעֲשֶׂה לְבוֹ לֵב בְּשָׂר, שְׁזָה הַיִּצָּר טוֹב שְׁעֵנִינוּ רַק לַעֲשׂוֹת טוֹב לְהַזּוֹלֵת וְכוּ', אָבֵל עֵקֶר הַהֲתַקְרָבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל צָרִיךְ לְהִיּוֹת לְנִקּוֹת אֶת הַשֶּׁכֶל שְׁלוֹ לְגַמְרִי, וְלֹא לְלַכֵּת עִם הַשֶּׁכֶל הָעֲצָמִי, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ג) הָעֵקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשָּׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׂבִדּוֹר, וּלְקַבֵּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמֶר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קֶטֶן וְדְבַר גְּדוֹל. וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מְדַבְּרָיו יִמִּין וְשְׂמָאל, כְּמוֹ שְׂאֵמֶרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִפְרֵי שׁוֹפְטִים) 'אֶפְלוּ אוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין תְּצִיֵּת אוֹתוֹ', וְלִהְשַׁלִּיךְ מֵאֵתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וּלְסַלֵּק דַּעְתוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שֶׁכֵּל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֹּל מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׂבִדּוֹר. וְכֵל זְמַן שְׁנִשְׂאָר אֶצְלוֹ שׁוֹם שֶׁכֵּל עֲצָמוֹ, אֵינּוּ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינּוּ מְקַשָּׁר לְהַצְדִּיק; כִּי הָעֵקֶר לְבַטֵּל אֶת שְׁכֻלוֹ הַמְּדַמָּה וְהַבְּדוּי לְגַמְרִי, וְלַצִּיֵּת אֶת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתַּקְרָבוֹת.

וְלָכֵן מִי יְכוֹל לְהַקְרָאוֹת חֲסִיד בְּרִסְלָב, רַק מִי שְׂמַצִּיֵּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמִּילָה, וְהוּא צָרִיךְ לְהִרְאוֹת מְרָאָה מְקוּם מְאִיפָה הוּא לּוֹקַח אֶת הַנְּהַגְתּוֹ מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִם לֹא יְכוֹלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, אֶת צְרִיכָה לְהַבִּיין שְׁזָה בְּכָלֵל לֹא שִׁיךְ לְרַבְּנוּ ז"ל.

יש לנו מאמר בדברי רבנו ז"ל שמדבר מאד מאד חריף נגד בגדים קרועים ומלכלכים, וזה לשונו שם (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכ"ז) הבגדים הם בסוד החשמ"ל, שהוא שמירה. ועל כן הבגדים יהיו שלמים תמיד ולא קרועים כי הוא קלוקל השמירה, הבגדים בעצמן תובעין את האדם אם לא נזהר בשמירתן לכבדן כראוי ולהחזיקן בנקיות; הרי שלך לפניך איך שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד ללכת עם בגדים נקיים ועם בגדים שלמים, ולא עם בגדים קרועים, וידוע איך שרבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד שילכו עם בגדים נקיים ולא קרועים, ומוהרנ"ת ז"ל אמר שאת הכל הוא יכול לחקות את רבנו ז"ל אבל לא בענין נקיות, כי אצל רבנו ז"ל היה אפלו הסליות של הנעלים נקיות, וכן ידוע שפעם בא מוהרנ"ת ז"ל עם תלמידו ר' נחמן טולטשינער ז"ל אל ציון רבנו ז"ל, והיה הבגד של ר' נחמן טולטשינער ז"ל קרוע, ואמר לו מוהרנ"ת ז"ל תחזור ותתפר את הקרע ואחר כך תבוא אל ציון רבנו ז"ל, ענה ואמר אני רוצה לבוא אתכם ביחד ואחר כך אני יתפר, והקפיד עליו מוהרנ"ת ז"ל ואמר לו 'אם לא מציתים את רבנו ז"ל למה צריכים לבוא אליו? כל כך הקפיד גם על זה מוהרנ"ת ז"ל על נקיות ולא ללכת עם בגדים קרועים.

וכן ידוע את הספור שפעם הלכה אדל בתו של רבנו ז"ל עם כמה מנשות אנשי שלומנו עבור צדקה, ובאמצע הדרך ירד גשם שוטף וכל הנשים התלכלכו להן השמלות והנעלים מהבץ, רק בתו של רבנו ז"ל יצאה נקיה, ושאלו הנשים איך הצלחת להחזיק את הבגדים נקיים? ענתה ואמרה: האבא שלי למד אותי איך יכולים ללכת בבוץ ולא להתלכלך וכו', על כל פנים איך שהוא בברסלב נקיות זה יסוד היסודות, וכן לא ללכת עם בגדים קרועים, ורבנו ז"ל הקפיד על זה יותר מהכל, וכן מובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי

מוֹהֲרֵי"ן חֵלֶק א' סִימָן כ"ט) שְׁבָגְדִים לְבָנִים וְנָקִיִּים זֶה בָּא מִתְקוֹן הַבְּרִית, כִּי אִם אָדָם הוֹלֵךְ עִם בָּגְדִים מְלַכְלָכִים וְקָרוּעִים וְכוּ', בְּזֶה מֵרָאָה שֶׁהוּא פָּגוּם מְאֹד רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן, וְהֵמַח שְׁלוֹ מְעַרְבָב וּמְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל וְכוּ' וְכוּ'.

זו דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל וְשִׁיטַת בְּרֶסֶלֶב, וְאִי אֶפְשָׁר לְשַׁנוֹת אֶת זֶה בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, וּמָה לַעֲשׂוֹת כִּי דִבֵּר רַבְּנוּ ז"ל הוּא שְׁטַח פְּתוּחַ, וְלָכֵן כָּל אֶחָד בָּא עִם הַמַּח הַמְעַקֵּם שְׁלוֹ וְכוּ', וְעַם הַדְּרֹךְ הַמְעוֹתָת שְׁלוֹ וְכוּ', וְאוֹמֵר שֶׁזֶה חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב, וְזֶה הַמְצָב הָעָגוּם הַקָּיִם עַכְשָׁיו, וְלָכֵן כָּל מִי שְׁרוּצָה לְדַעַת מָה זֶה חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב, עָלְיוּ לְהִתְמַיד בְּ"שִׁיחֹת הָרִ"ן" וּבְ"חֵי מוֹהֲרֵי"ן" שֶׁהֵם הַשִּׁיחֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁרִשְׁמָם מוֹהֲרֵי"ת ז"ל, וְרַק זֶה דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל וְלֹא צְרִיכִים לְשִׁמוּעַ וּלְהִתְנַהֵג מָה שֶׁבַּעֲרֵל אוֹמֵר וְשִׁמְעֵרֵל אוֹמֵר וְכוּ' וְכוּ'.

אַקְנֵה שְׂאֵת וְעוֹד מִי שְׁרוּצָה לְהִבִּין מָה זֶה חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב וּמָה רַבְּנוּ ז"ל רוּצָה מֵאֲתָנוּ תְּבִינּוּ.

הַמְּאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רלא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נְצִבִים וְיִלָּךְ, כ' אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכוּן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַבְּעִיָּה שֶׁלָךְ מִפְּנֵי שְׂאֵת לֹא בְשִׂמְחָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז״ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר״ן חֶלֶק ב' סִימָן כ״ד) מְצֹוֶה גְּדוּלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתַּגְּבֵר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ. וְכָל הַחוּלָאֵת הַבָּאִין עַל הָאָדָם, כָּלֵם בָּאִין רַק מְקַלְקוֹל הַשְּׂמִחָה וְכוּ', וְכִפִּי קְלַקּוֹל הַשְּׂמִחָה וְהַנְּגוּן, כֵּן בָּא הַחוּלָאֵת עַל הָאָדָם, וְגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים הָאֲרִיכוּ בְּזֶה, שֶׁכָּל הַחוּלָאֵת עַל יְדֵי מְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת, וְהַשְּׂמִחָה הוּא רְפוּאָה גְּדוּלָה בֵּין בְּגִשְׂמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְצָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכָל הַכּוֹחוֹת, לִהְיוֹת אֶךְ שְׂמִיחַ תָּמִיד. כִּי טֵבַע שֶׁל הָאָדָם לְמִשׁוֹךְ עֲצָמוֹ לְמְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת מִחַמַּת פְּגָעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֹא יְסוּרִים, עַל כֵּן צָרִיךְ לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוּלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יוּכַל;

וְאָמַר רַבְּנוּ ז״ל (חֵי מוֹהֲר״ן סִימָן תַּקצ״ג) שְׂאֵפְלוּ בְּעֵת הַצַּעַר וְהִרְחִיק מֵעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְכֵן מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיְסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאֲבִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק לִהְיוֹת אֶךְ שְׂמִיחַ תָּמִיד, וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מָה דְאֶפְשֵׁר בָּמָה שְׂמוּצָא בְּעֲצָמוֹ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה עֲדִין, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְלֹא נִקְדוֹת טוֹבוֹת, כְּמֵאמָרָם ז״ל (בְּרִכּוֹת נ״ו.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') ״כִּפְלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ״ מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שְׂבָךְ מְלֵאִים מִצּוֹת כְּרִמּוֹן; וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל צָרִיךְ לְשִׂמְחָה בָּמָה שְׂזָכָה שְׁלֹא עֲשׂוּנֵי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְכוּ', וְלִהְפֹךְ אֶת כָּל הַיְגוּן וְאֲנָחָה וְהַצַּעַר וְהַיְסוּרוֹן לְשִׂמְחָה גְּדוּלָה, וְצָרִיכִים לְשִׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מֵעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּמְדַכְאוּן שְׂזָה אֲבֵי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה וְכוּ', וְאֶפְלוּ שֶׁהַסְּמִיךְ מ״ם רוֹצֵה לְשִׁבֵּר אוֹתוֹ לְגַמְרֵי וְלוֹמַר לוֹ שְׂאִין לוֹ כְּבָר שׁוּם תִּקְוָה וְתוֹחֵלֶת, עִם כָּל זֹאת רְאוּי לוֹ לֹמַר לְעֲצָמוֹ, אֶךְ עַל פִּי שְׂאֲנֵי כְמוֹ שְׂאֲנֵי וְכוּ', אֶךְ עַל פִּי כֵּן זְכִיתִי לִהְיוֹת מְזוּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלִקְיָם כְּמָה

מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם מְזוּזָה, וְצִדְקָה, וְשִׁבְתָּ, וְטָהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְכִיּוּצָא, וְאִף עַל פִּי שְׁגָם בְּעִשְׂיֵית הַמְצוּוֹת הֵם כְּמוֹ שֶׁהֵם וְכוּ', אִף עַל פִּי כֵן עַל כָּל פָּנִים יֵשׁ בָּהֶם בְּוֹדָאֵי נִקְדוּת טוֹבוֹת מְאֹד, שְׁנַעֲשֶׂה מֵהֶם שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי הָרִי אֶפְלוּ עַל יְדֵי הַמְצוּוֹת שְׁנַעֲשִׂין עַל יְדֵי פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי כָל זְמַן שֵׁשׁ יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו, מִתְפָּאֵר בּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַרְבֵּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ"ט) "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר".

וְצָרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר הַמָּרָה שְׁחוּרָה וְהַעֲצָבוֹת מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם יוֹתֵר מִן הַכֹּל, וְקִשָּׁה לְשִׁבְרָה יוֹתֵר מִכָּל הַמַּדּוּת, וּמְזַקֵּת לְהָאָדָם מְאֹד יוֹתֵר מִהַכֹּל. וְכָל עֵקֶר הַתְּרַחֲקוּת שֶׁל כָּל אָדָם מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הִיא רַק מִחֻמַּת עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוּרָה וְדִכְאוֹן שְׁמִתְגַּבְּרִים עָלָיו, עַל כֵּן צָרִיכִין לְרִאוֹת לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר אֶפְלוּ בְּעֵת שֶׁצָר לְהָאָדָם וְדַחוּק לוֹ מְאֹד בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, הֵן בְּפִרְנֹסַת הַנֶּפֶשׁ, הֵן בְּפִרְנֹסַת הַגּוּף, אִף עַל פִּי כֵן צָרִיךְ לְרִאוֹת לְבִטָּח תְּמִיד בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁסוּף כָּל סוּף לֹא יַעֲזוּב הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן רְאוּי לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר; וְזֶה הַתְּכֵלִית וְהַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֵל זֶה.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִם תִּכְנִיסִי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבְךָ, אֲזִי יִהְיֶה לָךְ בְּמָה לְחַיּוֹת, וְתַהֲנִי כָּל דְּקָה וְשִׁנְיָה מְזִיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְתִדְבְּרִי רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִהְיֶה לָךְ חַיִּים מִתּוֹקִים.

הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

ד' רלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִּים וּיְלֶךְ, כִּי אֵלּוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְבֹאָר בְּפִרוּשׁ בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (יורה דעה מילה סימן רס"ה) שְׁבַעַת
בְּרִית צְרִיכִים לַעֲמוּד, וְכֹתְבוּ הַפּוֹסְקִים עַל זֶה שֶׁשָּׂה טְעָמִים לְמָה
צְרִיכִים לַעֲמוּד, א'. שְׁנֵאֲמַר (מְלָכִים ב' כ"ג ג') "וַיַּעֲמֵד כָּל הָעָם
בְּבְרִית", ב'. מִפְּנֵי שֶׁהַבְּרִית מִלָּה הוּא כְּקִבְּלַת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה
שְׁמוּפִיעַ בַּעַת קִיוֹם מִצּוֹת מִלָּה, וְלֶכֶן עוֹמְדִים לְכַבּוֹד הַשְּׂכִינָה, ג'.
מִפְּנֵי כְבוֹדוֹ שֶׁל אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא שְׁנִמְצָא בַּעַת בְּרִית, ד'. מִפְּנֵי כְבוֹד
הַמִּצְוָה הָעוֹסְקִים בָּהּ, ה'. מִשּׁוּם מָה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(מְדַרְשׁ אַגְדָּה בְּרֵאשִׁית) שֶׁעַד שֶׁלֹּא מָל אַבְרָהָם אָבִינוּ, הָיָה נוֹפֵל בְּשַׁעַת
שֶׁהַשְּׂכִינָה הִיָּתְהָ מְדַבֶּרֶת עִמוֹ, וּמִשְׁמָל הָיָה מְשִׁיחַ עִמוֹ וְהָיָה עוֹמֵד,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית י"ח כ"ב) "וְאַבְרָהָם עוֹדְנוֹ עֵמֵד לְפָנָי הַיּוֹי"ה",
ו'. אָמְרוּ צְדִיקִים בְּזִכּוֹת מִצּוֹת מִלָּה יִהְיֶה לָנוּ תְּקוּמָה וְעִמִּידָה,
וַיִּגְאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתָנוּ מִגְּלוּתֵינוּ בְּזִכּוֹת הַמִּילָה.

מֵאַחַר שֶׁזֶה שְׁאוּמֵר אֶת הַבְּרָכָה 'בּוֹרָא פְּרֵי הַגֶּפֶן' 'אֲשֶׁר קָדַשׁ
יְדִיד מִבְּטָן' וְכו', אֲזִי הוּא צְרִיךְ לְטַעַם מֵהֵינְן שֶׁהוּא בָּרַךְ עָלֶיהָ, וְלֹא
צְרִיךְ מְלֹא לְגַמְיוֹ, אֲלֵא טְעִימָה בְּלֶכֶד, כְּמוֹבֵא (טוּרֵי זֶהב סַעִיף קָטָן
י') וְעַל זֶה אֲנִי סוֹמֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּכָל בְּרִית שֶׁהָרִי נִמְצָא
שֶׁם אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וּמוֹחֵלִין לְאָדָם אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָיו, אֲשֶׁרֵי מִי
שְׁנִמְצָא בַּעַת בְּרִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רלג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִּים וַיֵּלֶךְ, כ' אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְטַשְׁעֵרִין זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמַר שְׁבֹזָה שְׂאֲדָם בָּא
אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְרוּאָה שְׁמָה אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָרִי זֶה כְּמוֹ
שֶׁהוּא מִסְתַּכֵּל עַל פְּנֵי רַבְּנוּ ז"ל מִמֶּשׁ, כִּי כָּל אֶחָד הָרִי מִקְּבֵל אֶת
שְׁכַל רַבְּנוּ ז"ל וְכו'.

בְּאִמַּת מוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קצ"ב)
שֶׁפְּנֵיו שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָא בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר שְׁלוֹ, וְלִכְּן כָּל מִי שְׁלוֹמֵד
יֹתֵר "לְקוּטֵי מוֹהַר"ן" רוּאָה יֹתֵר אֶת רַבְּנוּ ז"ל כִּי שֵׁם נִמְצָא פְּנֵיו
שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק.

וּבְאִמַּת מוֹבָא דְּבַר פֶּלֶא בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ מְאֹר עֵינַיִם לְהָרַב
הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נַחוּם מְטַשְׁעֵרְנוּבִיל זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (מִסְכַּת שְׁבֹת)
שִׁישִׁיבָה עַל יַד סִפְרוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק, נִחְשָׁב כְּהַשְׁתַּטְחוֹת עַל קַבְרוֹ, עֵין
שֵׁם, וּפְלֵא עַל גְּבֵי פֶלֶא שְׂדֵי קָא מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִיו כָּל כֶּךָ חוֹלְקִים עַל
חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב שֶׁהוֹלְכִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, בְּשַׁעָה שֶׁהִסְבֵּא רַבָּא
קְדִישָׁא שְׁלָהֶם אָמַר שְׁבֹזָה שְׂאֲדָם לוֹמֵד אֶת סִפְרוֹ הַצַּדִּיק נִחְשָׁב
כְּאֵלּוּ הוּא מְשַׁתַּטַּח עַל צִיּוֹנוֹ מִמֶּשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִים וַיִּלֶךְ, כ' אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לא יכולים להגיד לאדם איפה לגור, כי כך אמרו חכמינו
הקדושים (סוטה מ"ז). חן מקום על יושביו, ולכן כל אחד ואחד
צריך לגור איפה שמושיך לבו, וצריך להיות שמח איפה שהוא
נמצא, כמו שגילה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ד)
ששאלו הסבי דבי אתונא את רבי יהושע בן חנניא איפה האמצע
של העולם? והראה רבי יהושע בן חנניא עם אצבעו פה, שאלו
אותו מי אומר שכה הוא? אמר להם רבי יהושע בן חנניא, תביאו
חבלים ותמדדו ותראו שאני צודק, ומגלה רבנו ז"ל שיש בזה סוד
נפלא מאד, כשמתחילים הבלבולים על האדם איפה המקום הכי
טוב בשבילו להיות ולגור? אזי העצה להגיד לו פה, איפה שאני
נמצא שם אמצע העולם, ואם הקלפות מתעוררים ושואלים מי
אומר שכה הוא? על זה מגלה רבנו ז"ל שאם אדם הוא בשמחה,
אזי מוצא את הקדוש ברוך הוא בכל מקום, ואם בחרתי לגור
במקום מסוים וכו', אני צריך לדעת שכאן זה מקומי, ומכאן אני לא
הולך אפלו שיהיה מה שיהיה, אני שמח בחלקי, ואז ימצא את

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמָקוֹם שֶׁבָחָר לְגוֹר שְׁמָה, וְזֶה שְׁאָמַר הָאֲרִיז"ל הַיְיָ"ה בְּהִכָּאָה עוֹלָה כְּמִסְפַּר מְקוּ"ם, הֵינּוּ כְּשִׁכּוֹתָבִים י' פַּעַם י', ה' פַּעַם ה', ו' פַּעַם ו', ה' פַּעַם ה', זֶה עוֹלָה כְּמִסְפַּר מְקוּ"ם, וַיֵּשׁ לֹאמַר אֶפְלוּ כְּשֶׁאָדָם מְקַבֵּל מִכּוֹת, (הֵינּוּ שְׁעוֹבֵר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים) אִם הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְנִסּוֹת אוֹתוֹ אִיךָ לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד, אֲזִי הוּא מוֹצֵא אֶת הַמָּקוֹם שְׁלוֹ.

וְלִכֵּן תַּחֲלִיטוּ אַתֶּם אִיפֹה שְׁאַתֶּם רוֹצִים לְגוֹר, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּחַיֵּיכֶם, רַק אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּכְבְּדוּ וְתִאָּהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְזֶה סוּד הַצְלָחַת הַנְּשׂוֹאִין, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשְׁנֵיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיֵהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאִהְבָּה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִּים וַיִּלָּךְ, כ' אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לְהִגִּיד לוֹ שְׂאֵתָה לֹא יְכוּל בְּיוֹם אֶחָד לְעֵבוֹר סֵפֶר נִקְדָּה! אַתָּה צָרִיךְ לְזַכֵּר שְׂאָדָם אָסוּר לוֹ לְהִפְנֹס בְּלַחֲץ מִשּׁוֹם דְּבָר, כָּל חֻכְמַת הַחַיִּים זֶה לְהִקָּל מִמֶּנּוּ אֶת הַחַיִּים וְלֹא לְהִלְחִיץ אֶת עֲצָמוֹ, וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְהִגִּיד לוֹ שְׂיִתֵּן לָךְ לְכָל הַפְּחוֹת שְׁבוּעַ אֶחָד לְעֵבוֹר וּלְהִגִּיהַ סֵפֶר.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁגַם חֻכְמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רַעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֻמַּת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וּלְהִפָּךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׂחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲמוּא שְׁמַיִי) אֵינן הַשִּׂמְחָה מִמְתַּנֶּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמִיחַ לְמָחָר, וְלִכֵּן רְאֵה לְחַטֵּף שְׂמְחָה וְלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשָׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

ד' רלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נְצִבִים וְיִלְךְ, כ' אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יָאִיר

לְנִכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הָרַבִּים עַל יְדֵי הַפְּצַת הַסְּדוּרִים "עַת רְצוֹן", וְתוֹכֵל לְהַדְפִּיס וְלַחְזוֹר וְלְהַדְפִּיס, כִּי זֶה תִּקְוֵן לְנִשְׁמָתְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַפְּרוּשׁ הַזֶּה נִכְתָּב בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוֹלָה מְאֹד וּבְסִיעֵתָא דְשְׂמִיָּא גְדוֹלָה מְאֹד שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתֹאֵר וְלְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִי שֶׁרַק מְעִין בְּהַפְּרוּשׁ הַזֶּה נִמְשָׁךְ וְנִתְלַהֵב לְבוֹ אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ.

אֵתָה לֹא צְרִיךְ לְהַשְׁבֵּר שְׂאֵתָה לֹא יְכוּל לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי בְּזֶה שְׂאֵתָה בִּיבְנָאֵל וְתַעֲשֶׂה שְׂמָה אֶת הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלָנוּ, וְתִשְׁמַר עַל הַיְלָדִים שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּבוּ וְכוּ', וְלֹא יַעֲשׂוּ רַעַשׁ וְכוּ', זֶה כִּבְר דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד וְזֹכוֹת הָרַבִּים שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתֹאֵר וְלְשַׁעַר כָּלֵל.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנִּין דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתֹאֵר וְלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמַנִּין דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עַת רְצוֹן, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ הַיְוָי"ה עַת רְצוֹן" אֵימְתִי עַת רְצוֹן בְּשַׁעַר שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדָּר מְצַלִּי אָמַר דְכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיד", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהִלְכוֹת מִתְּנֻת עֵנִים הִלְכָה ט"ו) גְּדוֹלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֵּךְ מִתְּפַלְלִין שְׁנֹאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיד" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחוֹן עֶרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לְתַן צַדִּיקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהַר לְפָנַי כָּל

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רַס"ה בְּנַחֲל קִיָּא

תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֵז נִכוּן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ
שֶׁלֹּא יִחְזֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלְתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִּים וַיִּלָּךְ, כ' אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכוּן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵת מוֹסְרַת אֶת
נֶפֶשְׁךָ עֲבוּר חֲנוּךְ הַיְלָדִים שְׂאֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְכֹל מִיָּנִי שְׁנוּיִים שְׂאֵת
מְשֻׁנָּה לְטוֹבַת הַיְלָדִים אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת הַזּוּג הַנִּפְלָא ... שְׂיַחֲיוּ, וְאֵת לֹא
צְרִיכָה לְדַאג, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְךָ נַחַת מְפֹל יוֹצְאֵי חֶלְצֶיךָ
וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִּים וַיִּלָּךְ, כ' אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאֻמוֹנַת חֻכְמִים בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּדוֹלָה, כְּמוֹ שְׁאֵמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ב) עַל יְדֵי אֻמוֹנַת חֻכְמִים שְׁמֵאֲמִין שְׁכָל דְּבַרְיָהֶם וּמַעֲשֵׂיָהֶם אֵינוֹ פְּשׁוּט, וַיֵּשׁ בְּזֶה רְזִין וְסוּדוֹת, עַל יְדֵי זֶה מְלַבִּישִׁים אֶת הַשְּׂכִינָה עִם לְבוּשֵׁינָה וְנִהוּרִין; וְכִכֵּל שֵׁישׁ לְאָדָם אֻמוֹנַת חֻכְמִים כֵּן הוּא רוֹאֵה נְסִים נְגָלִים עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל, וְכֵן אֵמַר רַבְּנוֹ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת הַצְּלָחָה סִימָן י"ט) עַל יְדֵי אֻמוֹנַת חֻכְמִים בָּא הַצְּלָחָה; וְכֵן אֵמַר רַבְּנוֹ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת צְדִיק סִימָן ק"ל) עַל יְדֵי אֻמוֹנַת צְדִיקִים נִמְתָּק הַדִּין, וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לוֹ אֻמוֹנַת חֻכְמִים, שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא יְבוֹא לְאֻמוֹנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת י"ד) "וַיֵּאֱמִינוּ בַּהוֹי"ָה וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ" אִם בְּמִשֶּׁה הָאֱמִינוּ קַל וְחֹמֶר בַּהוֹי"ָה? בָּא זֶה לְלַמְּדֵךְ שְׁכָל מִי שְׁמֵאֲמִין בְּרוּעָה נֶאֱמָן כְּאֵלוֹ מֵאֲמִין בְּמֵאֲמֵר מִי שְׁאֵמַר וְהָיָה הָעוֹלָם; וְלִכֵּן אִם אָדָם אֵין לוֹ אֻמוֹנַת חֻכְמִים סִימָן שְׂאֵין לוֹ גַּם אֻמוֹנָה בַּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שְׁמֵתְחַזֵּק בְּאֻמוֹנַת חֻכְמִים שְׂאֵז יִרְאֶה נְסִים וְנִפְלְאוֹת, כִּי יֵשׁ בְּכַח הַצְּדִיק לְבַטֵּל אֶת הַטֵּבַע, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מוֹעֵד קָטָן ט"ו): מִי מוֹשֵׁל בִּי צְדִיק שְׂאֵנִי גּוֹזֵר גּוֹזֵרָה וּמְבַטְּלָהּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמֵתַפְּלֵל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רל"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֶצְבִים וַיִּלָּךְ, כ' אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲזָקִי מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר שׁוּם תְּפִלָּה וְשׁוּם תַּחֲנֻה לֹא חוֹזֶרֶת רִיקָם, כִּי כָּל תְּפִלָּה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, רַק תִּרְאִי לְשִׁמְח אֶת בְּעֵלְךָ וְכו', וְאִם הוּא לֹא יִכּוֹל לְנַסֵּעַ הַשָּׁנָה אֶל תִּשְׁבְּרֵי אוֹתוֹ, אֲדַרְבֶּה תִּרְאִי לְחִזּוֹק אוֹתוֹ וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְח אוֹתוֹ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁהַשְׁכִּינָה יִהְיֶה בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׁכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הֵלָכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׁכִינָה, וּבִמְקוֹם שְׁהַשְׁכִּינָה נִמְצְאָת שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְת' י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֶל תְּפַחְדֵי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת, רַק תִּהְיֶי רְגִילָה לּוֹמֵר בְּכֹל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמַאֲד מְסַגֵּל לְלִדְהָ קָלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יִכּוֹלִין לְהִבְיֹא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטָּבֵע; וְלִכֵּן טוֹב שְׁתֹּאמְרֵי בְּכֹל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת יוֹדַעַת בַּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֵּׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי, רַבֵּי יִצְחָק לּוּרְיָא אֲשַׁכְּנֹזֵי,

רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פיגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' ועוד כל מיני שמות של צדיקים שאת רק זוכרת תהיי רגילה לומר את זה מידי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולדי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבור את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצלחי.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

ד' רמ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים וילך, כ' אלול ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אָנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה אֶתָּה סוֹעֵר כָּל כֶּךָ וְכוּ', הֵייתָ צָרִיךְ לְדַעַת מֵרֵאשִׁי אֲשֶׁר אָמַר הֶחֱכַם מִכָּל אָדָם (קֹהֶלֶת י' כ') "כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל הַכְּנָפַיִם יִגִּיד דְּבָר", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית י"א). וְשָׂמָא יֹאמֵר אָדָם מִי מַעִיד בִּי, אַבְנֵי בֵיתוֹ שֶׁל אָדָם וְקוֹרוֹת בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם מַעִידִים בּוֹ, שְׁנֹאֲמַר (חֲבֻקוּק ב' י"א) "כִּי אֲבָן מִקִּיר תִּזְעַק וְכַפִּיס מֵעֵץ יַעֲנֶנָּה", דְּבִי רַבִּי שִׁילָא אָמְרֵי שְׁנֵי מְלָאכֵי הַשָּׂרַת הַמְּלִיזִין לוֹ לְאָדָם הֵן מַעִידִין עָלָיו, שְׁנֹאֲמַר (תְּהִלִּים צ"א י"א) "כִּי מְלָאכֵיו יַצִּיחַ לָךְ", רַבִּי חֲדָקָא אוֹמֵר נִשְׁמַתּוֹ שֶׁל אָדָם הִיא מַעִידָה עָלָיו, שְׁנֹאֲמַר (מִיכָה ז' ה') "מִשְׁכַּבְתָּ חִיקָךְ שָׁמַר פֶּתַחֵי פִיךָ", וַיֵּשׂ אוֹמְרִים אֲבָרְיוֹ שֶׁל אָדָם מַעִידִים בּוֹ וְכוּ', עֵינַי שָׁם, הֲרֵי שֶׁלָּךְ לִפְנֵיךָ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַחֲבִיא מַעֲשֵׂה הָאָדָם שְׁעוֹשָׂה, וְלָכֵן צָרִיכִים מֵרֵאשִׁי לַחֲשׁב מַה יִּהְיֶה בְּסוֹף, וְלֹא בַחֲנָם שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין פ.ב.) כָּל שְׁעֶסְקִיו עִם הַנָּשִׁים סוּרוֹ רַע.

עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת שְׁעַל כָּל דְּבָר יְכוּלִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּמַעֲלַת הַתִּשׁוּבָה לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, עַד שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְלֻקוּט הוֹשַׁע רְמֵז תְּקַל"ב) "שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹי"ה אֱלֹקֶיךָ" אָדָם עוֹמֵד וּמַחֲרֵף וּמַגְדֵּף בְּשׁוֹק וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה תִשׁוּבָה בֵּינִי לְבֵינֶךָ וְאֵנִי מְקַבֵּלְךָ; הֵישׁ עוֹד עוֹוֹן כָּל כֶּךָ חֲמוֹר שְׁאָדָם מַחֲרֵף וּמַגְדֵּף כָּלִפִּי מַעֲלָה? אֵף עַל פִּי כֵן אוֹמֵר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹא תַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה וְאֵנִי מוֹחֵל לָךְ, וְכֵן אָמְרוּ (מְדַרַּשׁ תְּהִלִּים מִזְמוֹר י"ח) שְׁכָל הָעוֹשֶׂה תִשׁוּבָה מַעֲבָרָה שְׁבִידוֹ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹסִיף לוֹ כְּבוֹד וְקוֹרָא לוֹ שֵׁם חֲבִיב; וְאָמְרוּ (פְּסָחִים קי"ט). יְדוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָרוּסָה תַחַת כְּנָפֵי הַחַיּוֹת כְּדִי לְקַבֵּל בְּעַלְי תִּשׁוּבָה מִיַּד מַדַּת הַדִּין;

וְזָכַר גַּם זְכוּר אִם אַתָּה תַחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, הַעֲוֹנוֹת שְׁלָךְ יִתְהַפְּכוּ לְזִכְיֹת, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ וּתַחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עִם יָב אֲמֵת לֵב נָכוֹן, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פָּרָשָׁה י"ט סִימָן ד') עַל הַפְּסוּק (אִיּוֹב ל"א) "בַּחֲוִץ לֹא יִלִּין גֵּר" שְׂאִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹסֵל לְבָרִיָּה, אֲלֵא לְכָל הוּא מְקַבֵּל, הַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים בְּכָל שְׁעָה וְכָל מִי שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ לְפָנַי לְפָנַי, לְכָךְ הוּא אוֹמֵר "בַּחֲוִץ לֹא יִלִּין גֵּר"; וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא פ"ו:) בּוֹא וּרְאֵה שְׁלֵא כְּמִדַּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִדַּת בְּשׂוֹר וְדָם, מִדַּת בְּשׂוֹר וְדָם מְקַנֵּיט אֶת חֵבְרוֹ בְּדָבָרִים, סִפְק מִתְּפִיס הַיִּמְנוֹ סִפְק אֵין מִתְּפִיס הַיִּמְנוֹ, וְאִם תֹּאמַר מִתְּפִיס הַיִּמְנוֹ, סִפְק מִתְּפִיס בְּדָבָרִים סִפְק אֵין מִתְּפִיס בְּדָבָרִים, אֲבָל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה בְּסִתְרָה, מִתְּפִיס מִמְנוֹ בְּדָבָרִים, שְׁנֵאמַר (הוֹשַׁע י"ד ג') "קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל הָיְי"ה", וְלֹא עוֹד אֲלֵא שְׁמַחֲזִיק לוֹ טוֹבָה, שְׁנֵאמַר (שִׁם) "וְקַח טוֹב", וְלֹא עוֹד אֲלֵא שְׁמַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ הַקְּרִיב פָּרִים שְׁנֵאמַר (שִׁם) "וַיִּשְׁלַמָּה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ".

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ו') עַקֵּר הַתִּשׁוּבָה יִשְׁמַע בְּזִיוְנוּ יָדָם וְיִשְׁתַּק, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁלֵא תִגִּיב וְלֹא תַעֲנֶה וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, רַק לִשְׁתַּק, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְר הַמְּדוּת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן ע"ז) כְּשֶׁתִּשְׁמַע חֲרַפְתָּךְ וְתִשְׁתַּק תִּזְכֶּה שְׁיַעֲנֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקִשְׁתָּךְ; וְאָמַר (שִׁם אוֹת מְרִיבָה סִימָן פ"ו) מִי שְׁשׁוֹמֵעַ חֲרַפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק, עַל יְדֵי זֶה נִתְבַּטַּל מִמְנוּ רְבוֹת רַעוֹת שְׁהֵיָה רְאוּיִין לְבוֹא עָלָיו; וְאָמַר (שִׁם סִימָן כ"ט) מִי שְׁשׁוֹמֵעַ חֲרַפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק נִקְרָא חֲסִיד, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת נַפְשׁוֹ; וְאָמַר (שִׁם אוֹת הַמִּתְקַת דִּין סִימָן פ"ד) עַל יְדֵי שְׁתִּיקָה נִמְתַּק הַדִּין. וְאָמַר (שִׁם אוֹת אֲמוּנָה סִימָן ט"ז) כְּשֶׁמְחַרְפִּין אוֹתָךְ וְאַתָּה שׁוֹתֵק תִּזְכֶּה לְהִבִּין תְּרוּץ עַל קִשְׁיוֹתֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְרוּחַ בִּינָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּמִּיד תַּשָּׂאֵר אֶתִּי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֶצְבִים וַיִּלָּךְ, כ' אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵי אֶפְשֶׁר לְצִאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת וְלִהְיוֹת פְּרִנְסָה אֶלָּא
עַל יְדֵי שְׂמִיחָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוּלְתָּךְ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חֲתָ"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים
קמ"ה) פּוֹתַח 'אֶת' יְדִיךָ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיטָ' אֶךְ'
שְׂמִיחָה, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן אֶתָּה צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד
בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת עַצְמְךָ, וְאֶךְ שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֹד מְאֹד קָשָׁה לְךָ
וּמֵר לְךָ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא
תְּבוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֶלָּא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן רַק
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֵּאמֵר בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? הֲרֵי אֲנִי עֲנִי וְאֶבְיוֹן
וּמֵלָא חוֹבוֹת? אֶלָּא דַּע לְךָ שְׂחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֶמְרוּ (נְדָרִים מֵא.)
אֵין עֲנִי אֶלָּא מְדַעַת, עֶקֶר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֻסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמֵּאֲמִין
הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר
הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻסְדֵּי וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק
וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוּל וְדָבָר קִטָּן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת
הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כִּךְ שְׂאֶמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חֵלֶק ז:): אֵין
אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמִטָּה אֶלָּא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם
לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטָּנָה בְּאֶצְבָּע קִטָּנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קוֹדֵם

מִלְמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת
אוֹת מְמוֹן סִימָן פ"ג) אַמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנָסָה; וְלִכְּן בְּזֶה שֶׁתִּשְׂמַח עִם
נִקְדַּת יִהְדוּתָךְ שֶׁנִּבְרָאתָ יְהוּדִי וְשֶׁלֹּא עָשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת,
הַשְּׂמֵחָה וְהָאֻמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לְךָ כָּל צְנוּרֵי הַשָּׁפַע וְהַפְּרָנָסָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִים וְיִלָּךְ, כ' אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינֵי הַיְלָדִים שְׁלָךְ שְׁעָדִין לֹא נִמְצְאִים בְּמוֹסְדוֹת הַחֲנוּךְ וְכו',
תִּלָּךְ לְמִשְׁרָד וּתְבַקֵּשׁ מֵהֶם שִׁיְהִיו בְּקֶשֶׁר עִם בְּנֵי, וְתִכְטִיחַ לוֹ שְׂאֵתָה
תִּשְׁלַם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת, וּבִוְדָאֵי יִכְנִיסוּ אֶת הַיְלָדִים שְׁלָךְ.

עֲצָה לְצֵאת מִכָּל הַצְּרוֹת זֶה רַק עַל יְדֵי אַמוּנַת חֻכְמִים, וְלִכְּן
אֶתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׂאֵי אִפְשֶׁר לְהַגִּיעַ לְאַמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶל עַל יְדֵי אַמוּנַת חֻכְמִים, כִּי עַקֵּר תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה נִתְּנָה עַל יְדֵי
חֻכְמֵי הַדּוֹר, שֶׁהֵם מְפָרְשִׁים לָנוּ אֶת דְּרֹךְ הַתּוֹרָה וּמְצוּוֹתֶיהָ, וְלִכְּן
בְּלִי אַמוּנַת חֻכְמִים לְבִסוּף כּוֹפְרִים לְגַמְרֵי בְּאַמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה, כְּמֵאַמָּרֵם ז"ל (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח) עַל הַפְּסוּק

(שְׁמוֹת י"ד) "וַיֵּאֱמִינוּ בַּהוֹי"ה וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוֹ" אִם בַּמֶּשֶׁה הָאֱמִינוּ קַל וְחָמֵר בַּהוֹי"ה? בָּא זֶה לְלַמֶּדֶךָ שְׁכַל מִי שֶׁמֵּאֱמִין בְּרוּעָה נֶאֱמָן כְּאֵלוֹ מֵאֱמִין בַּמֶּאֱמָר מִי שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם; וְלִכֵּן אִם אָדָם אֵין לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים סִימָן שָׂאִין לוֹ גַם אֲמוּנָה בַּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן חִזֵּק וְאֶמֶן מְאֹד בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגָלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַר אֶת טַבַּע הָעוֹלָם בְּיַד הַצְּדִיקִים, כְּמֵאֱמָרָם ז"ל (תַּעֲנִית כ"ג). שְׁלַחוּ בְנֵי לְשִׁכַת הַגִּזִּית לְחֹנֵי הַמַּעֲגָל (אִיּוֹב כ"ב כ"ח) "וְתִגְזֹר אֱמֹר וַיִּקָּם לָךְ וְעַל דְּרָכֶיךָ נִגְהַ אֹר", "וְתִגְזֹר אֱמֹר" אֶתְּהָ גְזֵרֶת מִלְמַטָּה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַיֵּם מֵאֱמָרְךָ מִלְמַעְלָה, וְעַל דְּרָכֶיךָ נִגְהַ אֹר" דוֹר שֶׁהָיָה אֶפֶל הָאֶרֶץ בַּתְּפִלָּתְךָ, 'כִּי הִשְׁפִּילוּ וְתֹאמַר גְּוָה' דוֹר שֶׁהָיָה שְׁפֵל הַגְּבִהָתוֹ בַּתְּפִלָּתְךָ, 'וְשַׁח עֵינָיִם יוֹשַׁע' דוֹר שֶׁשָּׁח בְּעוֹנוֹ הוֹשַׁעְתוֹ בַּתְּפִלָּתְךָ, 'יִמְלֹט אֵי נָקִי' דוֹר שֶׁלֹּא הָיָה נָקִי מִלִּטְתוֹ בַּתְּפִלָּתְךָ, 'וְנִמְלֹט בְּכֹר כְּפִיךָ' מִלִּטְתוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ הַבְּרוּרִין;

הָרִי שְׁלַךְ לְפָנֶיךָ שֶׁהַצְּדִיק יֵשׁ לוֹ כַח לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרוֹת וְכו', וְכַתִּיב (שְׁמוּאֵל ב' כ"ג ג') "אֱמֹר אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל לִי דַבֵּר צוֹר יִשְׂרָאֵל מוֹשֵׁל בְּאָדָם צְדִיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹקִים", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מוֹעֵד קָטָן ט"ז:) מִי מוֹשֵׁל בִּי, צְדִיק שֶׁאֲנִי גּוֹזֵר גְּזֵרָה וּמְבַטְּלָהּ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים בַּתְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּדוּלָּה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ב) עַל יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים שֶׁמֵּאֱמִין שְׁכַל דְּבָרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינוֹ פְּשׁוּט, וַיֵּשׁ בְּזֶה רְזִין וְסוּדוֹת, עַל יְדֵי זֶה מְלַבִּישִׁים אֶת הַשְּׂכִינָה עִם לְבוּשֵׁין נְהוּרִין; וּכְכֹל שִׁישׁ לְאָדָם אֲמוּנַת חֲכָמִים כֵּן הוּא רוֹאֶה נְסִים נְגָלִים עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַצְּלָחָה סִימָן י"ט) עַל יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים בָּא הַצְּלָחָה; וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן ק"ל) עַל יְדֵי אֲמוּנַת צְדִיקִים נִמְתָּק הַדִּין, וְלִכֵּן

צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיֵהִיָּה לּוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים, שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא יְבוֹא לְאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן נ"ב) מַה שְׁקָשָׁה קְשִׁיּוֹת עַל הַצְּדִיקִים, זֶהוּ מִכְרַח לַהֲיִוֹת. כִּי הַצְּדִיקִים מִתְדַּמִּים לְיוֹצְרֵם, וְכִמוּ שְׁקָשָׁה קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ כֵּן בְּהִכְרַח שְׂיֵהִיָּה קְשָׁה קְשִׁיּוֹת עַל הַצְּדִיק, כִּי הוּא מִתְדַּמֶּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְעֵינֵי הַקְּשִׁיּוֹת שְׁקָשָׁה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְרַגֵּל בְּפּוֹמִיָּה רַבְּנּוּ ז"ל לֹאמַר, אֲדַרְבָּא, כִּךְ רָאוּי לַהֲיִוֹת דִּיקָא, שְׂיֵהִיּוּ קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכִךְ נָאָה וַיִּפֶּה לוֹ יִתְבָּרֵךְ לְפִי גְדֻלְתּוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ. כִּי מֵעֶצֶם גְּדֻלְתּוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ, שֶׁהוּא מְרוֹמֵם מְאֹד מִדְּעַתְנּוּ, עַל כֵּן בּוֹדֵאֵי אֵי אֶפְשָׁר שֶׁנִּבְיָן וְנִשְׁיָג בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְעַל כֵּן בְּהִכְרַח שְׂיֵהִיּוּ עָלָיו יִתְבָּרֵךְ קְשִׁיּוֹת, כִּי כִךְ נָאָה וַיִּפֶּה לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, שְׂיֵהִיָּה מְרוֹמֵם וְנִשְׂא מִדְּעַתְנּוּ, שְׁעַל יְדֵי זֶה קְשָׁה קְשִׁיּוֹת, וְאִם הָיָה הַנְּהַגְתּוֹ כְּפִי חַיִּיב דְּעַתְנּוּ, אִם כֵּן הָיָה, חָס וְשָׁלוֹם, דַּעַתּוֹ כְּדְּעַתְנּוּ.

לְדַעַתִּי תֹאמַר כָּל יוֹם אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת וְיִוְעִיל לְךָ לְצִאֲת מִהַמַּחְשָׁבוֹת הַמְטָרִידוֹת אוֹתְךָ בְּכַפִּירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּחֲוֶס וְתִרְחַם עָלַי שְׁלֹא יִהְיֶה לִי שׁוֹם קְשִׁיּוֹת וְסַפְקוֹת עַל גְּדוּלֵי מוֹבְחָרֵי צְדִיקֶיךָ הַנִּכְלָלִים בְּךָ לְגַמְרֵי, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת גְּדֻלַּת חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַמְרַבִּים, שֶׁחֲטָאתִי וְעוֹיַתִּי וּפְשָׁעַתִּי נִגְדָּךְ יָמִים וְשָׁנִים, בְּכָל מִינֵי עֲבֵרוֹת וְחֲטָאִים מְגַנִּים, וּבַפֶּרֶט בַּפְּגָמֵי הַבְּרִית, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִעְקַר מַחֵי לְגַמְרֵי, וְנִתְעַקֵּם לְבָבִי, וְנִתְמַלֵּא עַקְמוּמִיּוֹת וְקְשִׁיּוֹת עָלַיךָ, וּמִזֶּה בָּא שֵׁישׁ לִי בְּכָל פַּעַם קְשִׁיּוֹת וְסַפְקוֹת עַל גְּדוּלֵי מוֹבְחָרֵי צְדִיקֶיךָ הַקְּדוּשִׁים שֶׁשְׁלַחְתָּ לְזֶה הָעוֹלָם לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלָכֵן חוֹס וְחַמֵּל עָלַי שְׂאֻזְכָּה לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִדְעַת

אֶת הָאֱמֶת שְׁאִין לִי דַעַת בְּכֻלּוֹ, "כִּי בַעַר אָנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִינַת אָדָם לִי", וְאִיךָ מְלֹאוּ לְבִי וְדַעַתִּי לְהַקְשׁוֹת קְשִׁיּוֹת עָלֶיךָ וְעַל צְדִיקֶיךָ הָאֱמֶתִּים, הַדְּבוּקִים לְגַמְרֵי בְּךָ, אֵין זֶה אֶלֶּא מִפְּנֵי רַע מַעַלְלֵי וְעוֹנוֹתֵי הַמְּרַבִּים, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אָבִי שְׁבַשְׂמִים שְׁאֲזֹכָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְלֹא אֶעֱשֶׂה יוֹתֵר הֶרַע בְּעֵינֶיךָ, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל מַה שְׁחַטַּאתִי עֲוִיתִי פִּשְׁעֵתִי נִגְדַּךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֲזֹכָה מַעֲתָה לְאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוֹפְכַת בְּךָ, שְׁאֵתָה נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְאֲזֹכָה לְאֱמוּנַת חֲכָמִים לְהֶאֱמִין בְּדַבְּרֵיהֶם, וְלִידַע שְׂמַעְשֵׂיהֶם אֵינָם פְּשׁוּט, וְאִף שְׁעוּלָה עַל לְבָבִי תְּמִיד קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עַל מַעֲשֵׂיהֶם וּמַדּוּתֵיהֶם, זְכַנִּי לְדַעַת שְׂמַחֵי פְּגוּם לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן עוּלָה עַל לְבִי תְּמִיד קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עַל מַעֲשֵׂיהֶם וְהִנְהַגוּתֵיהֶם, מֵאַחַר שְׁאֵנִי פְּגוּם לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁאֲזֹכָה מַעַכְשָׁו לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל פְּגָם אֱמוּנַת חֲכָמִים, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזֹכָה לְהַגִּיעַ לְאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוֹפְכַת בְּךָ, עַד שְׁאֲזֹכָה לְהַכְּלִל בְּךָ לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נְצִבִים וַיִּלָּךְ, כ' אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֲזִיקי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂתַעֲבְרִי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, רַק תִּהְיִי רְגִילָה לֹאמֹר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְדִּיקִים שֶׁמֵּאֹד מְסַגֵּל לְלִדְהָ קָלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְדִּיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שְׂתֵאמְרִי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְדִּיקִים שֶׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אֲבָרָהִם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק לֹוּרְיָא אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא מְבָרְסָלָב, רַבִּי נַחֲמָן מְבָרְסָלָב וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל צְדִיקִים שֶׁאֵת רַק זוֹכְרַת תִּהְיִי רְגִילָה לֹאמֹר אֶת זֶה מִיְדֵי פַעַם, וְאַחֵר כִּף תֵּאמְרִי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שְׂתוֹלִידִי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבִזְכוֹת הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְדִּיקִים שֶׁהַזְכָּרַתִּי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךְ, שְׂתַעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאֲזַכֶּה לְעַבּוֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹא יִפְגַע בִּי מִשׁוּם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲזַכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יִהְיוּ לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

ד' רמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִים וּיְלֶךְ, כִּי אֵלּוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂאֵתָה שְׂמֵחַ, וְתִרְאָה לְקִים מֵה שְׂאֵמֵר
הַחֲכָם מְכַל אָדָם (קִהֵלֵת ט' ט') "רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת כָּל
יְמֵי חַיֵּי הַבְּלֶךְ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כֹּל יְמֵי הַבְּלֶךְ כִּי הוּא חֶלְקְךָ
בְּחַיִּים וּבְעֵמֶלְךָ אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ", וְתַעֲשֶׂה כָּל מֵה
שְׂבִיכוֹלֶתְךָ מְאֹד לִיקָר אֶת אֲשֶׁתְךָ כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר
(שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רַס"ד) שְׂצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיָקָר אֶת אֲשֶׁתּוֹ. כִּי אָמַר
הֵלֵא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צֶעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם,
צֶעַר הַעֲבוּר וְהַלִּידָה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכֹאֹבֵם
וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אֹפְנִים הַקָּשִׁים וְכַבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכו',
וְכֹי, עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיָקָרָם וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט). 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ',
[תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַהֲיוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ
(יְבֻמוֹת ס"ג). 'דִּינֵנוּ שְׂמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצִלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא',
וְלָכֵן צָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיָקָר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתִמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ
תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר
וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם שְׂמַתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת
שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן, כְּמֵאֶמְרָם
ז"ל (בְּרֻכוֹת ח). מֵאֵי דְכְּתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ הַיְיָ" עֵת

רְצוֹן" אִימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה מְתַנַּחֵם כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכֹא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהַדָּר מְצַלִּי אָמַר דְּכֹתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהִלְכוֹת מִתְּנֻת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעַנִּי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֶּף מִתְּפַלְּלִין שְׁנֹאֲמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשֵׁלְחָן עָרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צַדִּיקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהָר לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׁאֵז נֶכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזַר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִּים וְיִלְךְ, כ' אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׂיִחִיו

לְנֶכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק יַחַד לְאַהֲבָה וּלְהִבִּין וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְעַל יְדֵי זֶה הַבִּרְכָּה יִהְיֶה מְצוּיָה בְּבֵיתְכֶם, וְזָכְרוּ הֵיטֵב אֲשֶׁר (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשָׁלַיִם בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ

אָפּשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רס"ה בְּנַחֵל קִכָּה

אִי אָפּשֶׁר לְשַׁנֵּיֶהֱן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת שָׁם
הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחֵיָהּ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי
שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁפַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא
שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

כְּדָאִי לָכֵם לְבַדּוֹק אֶת הַמְּזוּזוֹת בַּבַּיִת אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּל
מָה שְׁסוּבְלִים, זֶה רַק מִחֲמַת שְׁאִין מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן שְׁבַעֲלֶךָ
יְבַדֵּק אֶת הַתְּפָלִין שְׁלוֹ אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְסִיר אֶת כָּל הַפְּתָדִים מִכֶּם, וַיְהִיָּה לָכֵם
יָשׁוּב הַדַּעַת אִמְתִּי, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֵם כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רמו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִים וַיִּלָּךְ, כ' אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי לֹא רַק שְׁלֹא יִקְטַן זֶרֶם הַנוֹסְעִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה, אֲלֹא הַשָּׁנָה יִהְיֶה לְכָל הַפְּחוֹת עֲשָׂרַת אֲלָפִים אִישׁ יוֹתֵר מִמָּה
שֶׁהָיָה בַּשָּׁנָה שְׁעֵבְרָה, וּבַפֶּרֶט מֵאַרְצוֹת הַבְּרִית הַשָּׁנָה הַמוֹן חֲסִידִים
מִכָּל מִינֵי חֲסִידוֹת יִגִּיעוּ לְשָׁם.

וְלִכֵּן אִין לָךְ מָה לְדַאֵג, אֲדַרְבֶּה, דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל מִתְחִיל
לְהַתְּפָרֵס עַכְשָׁו יוֹתֵר וַיּוֹתֵר אֲצֹל כָּל הַעֲדוֹת שֶׁל הָאֲשַׁכְּנַזִּים בֵּין

הַחֲסִידִים וּבֵינָהּ הַלִּיטָאִים וּבֵינָהּ הַמּוֹדֵרְנִים וְכוּ', וְכֵן אֶצֶל אֱלוֹהֵינוּ
שֶׁעַד עַכְשָׁיו זָכוּ לְהִתְקַרֵּב - מִכָּל הַעֲדוּת שֶׁל עֲדוּת הַמְּזוּרָח, וְלִכְּנֵן אֵין
לָךְ מָה לְדַאֵג, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתִּהְיֶה שְׁלִיחַ טוֹב לְמַכּוּר
מֵה שְׁיִוְתֵר כְּרִטִיסִים לִיּוֹתֵר אַנְשִׁים, שְׁיִזְכּוּ לְבוֹא אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ
שֶׁלָּנוּ בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְנִזְכֶּה לְפַעַל שְׁנַת גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה, שְׁנַת
עֶשֶׂר וְכִבוּד, שְׁנַת חַיִּים וּבְרִיאוּת וּפְרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְשָׁנָה טוֹבָה
וּמְתוּקָה לָנוּ וּלְכָלל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רמז.

בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִים וַיִּלָּךְ, כ' אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל'): כִּךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר
לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל, בְּנִי, בְּרֵאשִׁית יִצָּר הָרַע וּבְרֵאשִׁית לּוֹ תוֹרָה תִּבְלִין, וְאִם
אַתָּם עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה אֵין אַתָּם נְמַסְרִים בִּידוֹ, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית ד')
"הֲלֹא אִם תִּיטִיב שְׁאֵת" וְאִם אֵין אַתָּם עוֹסְקִין בַּתּוֹרָה אַתָּם נְמַסְרִים
בִּידוֹ, שְׁנֵאמַר (שם) "לְפִתַּח חֲטָאת רִבִּץ" וְלֹא עוֹד, אֶלֶּא שְׁכָל מִשְׁאוֹ
וּמִתְנֹו בְּךָ, שְׁנֵאמַר (שם) "וְאֵלֶיךָ תִּשׁוּקְתוֹ", וְאִם אַתָּה רוֹצֵה אַתָּה
מוֹשֵׁל בּוֹ, שְׁנֵאמַר (שם) "וְאַתָּה תִּמְשָׁל בּוֹ"; הֲרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ שְׁלָכְל
אַחַד יֵשׁ לּוֹ יִצָּר הָרַע שְׁבוּעֵר בּוֹ, וּמִי שִׁבְרָא אֶת הַיִּצָּר הָרַע, נוֹתֵן
עֲצָה שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְנִצַּח אוֹתוֹ אֶלֶּא עַל יְדֵי לְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן
מוֹבָא בְּזוּר (וְאַתְחַנֵּן רַס"ה) הַיִּצָּר הָרַע בְּהִתְחַלָּה הוּא כְּמוֹ עוֹבֵר אוֹרַח
שְׂדוּפֵק עַל הַדְּלֵת, וְאִם מְכַנִּיסִים אוֹתוֹ הֲרִי הוּא כְּמוֹ אוֹרַח, וְאִם

מְשֹׁאֲרִים אוֹתוֹ אַזֵּי נַעֲשֶׂה בְּעַל הַבַּיִת, וְהוּא כִּבֵּר שׁוֹלֵט עַל הָאָדָם, וְהַעֲצָה הַיְעוּצָה לְהַפְטֹר מִמֶּנּוּ זֶה רַק עַל יְדֵי לְמוֹד תּוֹרָה, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר מַה זֶה לְמוֹד תּוֹרָה וְאִיזָה חֲשִׁיבוֹת יֵשׁ לְאָדָם שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה, שֶׁהוּא שׁוֹרֵף אֶת הַיָּצָר הָרַע לְגַמְרֵי עַד שֶׁכִּבֵּר לֹא יְבוֹא אֶצְלוֹ בְּכָלֵל.

וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁזוֹ סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאַרְיִכִין לוֹ יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו, וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי יִשְׁכָּר דָּב מִבְּעַלְזָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁבִיּוֹם שְׂאָדָם לוֹמֵד חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בַּיּוֹם הַזֶּה הוּא לֹא יַחֲטָא, מִשְׁנָה לְגֵרָס כְּמַה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת שְׂזָה סִגְלָה לְפִרְנָסָה בְּנִקְל, כִּי מְשֻׁנָּה עוֹלָה כְּמִסְפָּר פְּרָנְסָה, וְכֵן מִסְגָּל לְזִכְךָ אֶת נִשְׁמָתוֹ, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיוֹת נִשְׁמָה, וְכָל מִי שֶׁמְרַבֵּה לְלַמֵּד מְשֻׁנּוּיּוֹת הָרִי זֶה שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרָא מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו וְרוֹצִים לְהִתְאַחֵז בְּנִשְׁמָתוֹ, גְּמָרָא אֵין לְמַעְלָה מְזָה, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם חֲזַק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ דָף גְּמָרָא אַחַד, הוּא מְבַעַר אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁמְסַבְּכִים אוֹתוֹ.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן רי"ד) שֶׁהַקְּלָפָה הַמְּחַטָּאת אֶת הָעוֹלָם בְּכָל מִינֵי לְכַלּוֹף נִקְרֵאת לִילִי"ת, שְׁעוֹלָה כְּמִסְפָּר תְּלֻמוֹ"ד וְעַל יְדֵי לְמוֹד תְּלֻמוֹד מְבַטְּלִים אוֹתָהּ לְגַמְרֵי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלָפָה נִקְרֵאת עַל שֵׁם יִלְלָה שְׂאָדָם מִיֵּלֵל מְרַב צַעַר וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמְאַבֵּד לוֹ אֶת הָרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם יִלְלָה, שְׂאֵז הוּא זְמַן חֲשָׁף, וְעַל יְדֵי לְמוֹד תְּלֻמוֹד מְאִיר לוֹ הַיִּלְלָה בְּסוּד (תְּהִלִּים קל"ט) "וְיִלְלָה בַּיּוֹם יְאִיר", וְלָכֵן אֶשְׂרֵי מִי

שְׁלוֹמֵךְ תִּמְיֵךְ גְּמָרָא שְׁהִיא תִּלְמוּד, שְׁעַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לּוֹ אֶפְלוֹ
 בְּגִלוּתוֹ הַמֶּר, וְיֵאִיר עֲלָיו מֶלֶךְ הַכְּבוֹד אֲוֵרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדַע לָךְ שְׁזֵה
 עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַשֶּׁלֶשׁ לַמּוֹדִים
 הָאֵלּוּ מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין
 לָחֶם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִּלְמוּד;
 וְכֻלָּל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ כֹּל זְמַן שֶׁתִּהְיֶה חֹזֵק בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד אֶת
 הַשֶּׁלֶשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ, עַל יְדֵי זֶה הַיֵּצֵר הָרַע לֹא יִתְאַחֵז בְּךָ כְּלָל,
 וְיִתְפָּרְדוּ כֹּל פּוֹעֲלֵי אֲוֶן מִמֶּךָ.

וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁאֵין
 לְמַעֲלָה מִזֶּה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ה)
 הַהִתְבּוֹדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה וְגִדּוּלָה מִן הַכֹּל. דִּהְיִנּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ
 עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהִתְבּוֹדֵד לְבַדּוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשֻׂדָּה,
 וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתְּלֹאוֹת בְּדַבְרֵי חֵן וְרִצּוֹי
 וּפְיוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁיִקְרְבוּ אֵלָיו לְעַבּוֹדָתוֹ
 בְּאַמְת. וְתִפְלָה וְשִׁיחָה זֹו יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׁמִדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה
 זֹו הוּא גִדּוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד
 לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׁכוּלָל הַכֹּל. כִּי עַל
 כָּל מָה שְׁיִחָסֵר לוֹ בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכַל וְכָל
 מַעֲבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וְיִבְקֵשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וְאִפְּלוֹ אִם לְפַעֲמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאֵינוֹ יָכוֹל לְפַתַּח פִּיו לְדַבֵּר
 לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כְּלָל, אֵף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעֲצָמוֹ טוֹב מְאֹד. דִּהְיִנּוּ הַהִכְנָה
 שְׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְחִפְץ וּמִשְׁתּוֹקֵק לְדַבֵּר, אֵךְ שְׁאֵינוֹ
 יָכוֹל, זֶה בְּעֲצָמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וְתִפְלָה
 מִזֶּה בְּעֲצָמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֲצָמוֹ יִצְעַק וְיִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁנִתְרַחַק
 כָּל כֶּךָ, עַד שְׁאֵינוֹ יָכוֹל אֶפְלוֹ לְדַבֵּר. וְיִבְקֵשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ רְחֻמִּים
 וְתַחֲנוּנִים, שְׁיִחַמַל עֲלָיו וְיִפְתַּח פִּיו, שְׁיִוְכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רַס"ה בְּנַחֵל קַבֵּט

תֵּאֱמִין לִי אִם תִּהְיֶה חֶזֶק בְּכָל זֶה, אֲזִי יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֶן
וְיִתְקַרֵּר תְּבַעֲרַת הַיָּצָר שְׁבוֹעֵר בְּךָ בְּתַאֲוֹת נְאוּף וְכוּ', וְכוּ', וְתִזְכֶּה סוּף
כָּל סוּף לְהַפְטֵר מִמֶּנּוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֶצְבִים וְיִלָּךְ, כ' אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ לְאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֱלֹא עַל יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים, כִּי עַקֵּר תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה נִתְּנָה עַל
יְדֵי חֲכָמֵי הַדּוֹר, שֶׁהֵם מְפָרְשִׁים לָנוּ אֶת דֶּרֶךְ הַתּוֹרָה וּמְצוּוֹתֶיהָ, וְלִכֵּן
בְּלִי אַמוּנַת חֲכָמִים לְבִסוּף כּוֹפְרִים לְגַמְרֵי בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח) עַל הַפְּסוּק
(שְׁמוֹת י"ד) "וַיֵּאֱמִינוּ בַּהוֹי"ָה וּבְמִשְׁהַ עֲבָדוּ" אִם בְּמִשְׁהַ הָאֱמִינוּ קַל
וַחֲמֵר בַּהוֹי"ָה? בָּא זֶה לְלַמֶּדֶךָ שְׁכָל מִי שְׂמֵאֱמִין בְּרוּעָה נֶאֱמָן כְּאֵלוֹ
מֵאֱמִין בְּמֵאֲמָר מִי שְׂאֵמֵר וְהָיָה הָעוֹלָם;

וְלִכֵּן אִם אָדָם אֵין לוֹ אַמוּנַת חֲכָמִים סִימָן שְׂאֵין לוֹ גַם אַמוּנָה
בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וְאִז
תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְסַר אֶת טֵבַע הָעוֹלָם בְּיַד הַצְּדִיקִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תַּעֲנִית כ"ג.)
שְׁלַחוּ בְּנֵי לְשִׁכַת הַגְּזִית לְחוּנֵי הַמַּעֲגָל (אִיּוֹב כ"ב כ"ח) "וְתַגְזֹר אֶמֶר
וַיִּקָּם לָךְ וְעַל דְּרָכֶיךָ נָגַה אֹר", 'וְתַגְזֹר אֶמֶר' אֶתְּהָ גְזֹרֶת מְלִמְטָה

והקדוש ברוך הוא מקים מאמרך מלמעלה, וְעַל דְּרָכֶיךָ נִגְהָ אֹר' דֹּר שְׁהִיָּה אֶפֶל הָאֵרֶת בְּתַפְלְתָךְ, 'כִּי הִשְׁפִּילוּ וְתֹאמַר גְּוָה' דֹּר שְׁהִיָּה שְׁפִל הַגְּבֹהֶתוּ בְּתַפְלְתָךְ, 'וְשַׁח עֵינַיִם יוֹשְׁע' דֹּר שְׁשַׁח בְּעֹנֹו הוֹשַׁעְתוּ בְּתַפְלְתָךְ, 'מִלֵּט אִי נָקִי' דֹּר שְׁלֵא הִיָּה נָקִי מִלְטָתוּ בְּתַפְלְתָךְ, 'וְנִמְלֵט בְּכֹר כְּפִיךָ' מִלְטָתוּ בְּמַעֲשֵׂה יְדִיךָ הַבְּרוּרִין; הִרִי שְׁלֵךְ לְפָנֶיךָ שְׁהַצְדִּיק יֵשׁ לוֹ כַח לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֻרוֹת וְכוּ', וּכְתִיב (שְׁמוּאֵל ב' כ"ג ג') "אָמַר אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל לִי דְבַר צוּר יִשְׂרָאֵל מוֹשֵׁל בְּאָדָם צְדִיק מוֹשֵׁל יְרֵאת אֱלֹקִים", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מוֹעֵד קָטָן ט"ז): מִי מוֹשֵׁל בִּי צְדִיק שְׂאֵנִי גּוֹזֵר גְּזֵרָה וּמַבְטֵלָהּ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּאֱמוּנַת חֲכָמִים בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּדוּל, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימֵן ל"ב) עַל יְדֵי אֱמוּנַת חֲכָמִים שְׂמֵאֵמִין שְׁכָל דְּבָרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינֹו פְּשׁוּט, וְיֵשׁ בְּזֵה רְזִין וְסוּדוֹת, עַל יְדֵי זֶה מְלַבִּישִׁים אֶת הַשְּׂכִינָה עִם לְבוּשֵׁין נְהוּרִין;

וּכְכֹל שְׂיֵשׁ לְאָדָם אֱמוּנַת חֲכָמִים כֵּן הוּא רֹאֶה נְסִים נִגְלִים עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַצְּלָחָה סִימֵן י"ט) עַל יְדֵי אֱמוּנַת חֲכָמִים בָּא הַצְּלָחָה; וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימֵן ק"ל) עַל יְדֵי אֱמוּנַת צְדִיקִים נִמְתַּק הַדִּין, וְלִכֵּן צְרִיכִים הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לוֹ אֱמוּנַת חֲכָמִים, שַׁעַל יְדֵי זֶה הוּא יְבוֹא לְאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימֵן נ"ב) מֵה שְׁקָשָׁה קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיקִים, זֶהוּ מְכַרַח לְהִיּוֹת. כִּי הַצְּדִיקִים מִתְדַמִּים לְיוֹצְרֵם, וְכִמוֹ שְׁקָשָׁה קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ כֵּן בְּהַכְרַח שְׁיִהְיֶה קִשָּׁה קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, כִּי הוּא מִתְדַמֶּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְעֵנִין הַקִּשְׁיוֹת שְׁקָשָׁה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מִרְגְּלָא בְּפּוּמִיָּה רַבְּנוּ ז"ל לּוֹמֵר, אֲדַרְבָּא, כִּךְ רָאוּי לְהִיּוֹת דִּיקָא, שְׁיִהְיִי קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם

יִתְבָּרַךְ, וְכֵן נֶאֱדָה וַיִּפֶּה לוֹ יִתְבָּרַךְ לְפִי גְדֻלְתּוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ. כִּי מֵעַצָּם גְּדֻלְתּוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ, שֶׁהוּא מְרוֹמֵם מְאֹד מִדַּעַתְנּוּ, עַל כֵּן בְּוַדַּאי אֵי אֶפְשָׁר שְׁנַכְיִין וְנִשְׁיֵג בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל כֵּן בְּהִכְרַח שִׁיְהִי עָלָיו יִתְבָּרַךְ קִשְׁיוֹת, כִּי כֵן נֶאֱדָה וַיִּפֶּה לְהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ, שִׁיְהִי מְרוֹמֵם וְנִשְׂא מִדַּעַתְנּוּ, שְׁעַל יְדֵי זֶה קִשְׂהָ קִשְׁיוֹת, וְאִם הִיָּה הַנְּהַגְתּוֹ כְּפִי חַיִּיב דַּעַתְנּוּ, אִם כֵּן הִיָּה, חֵס וְשְׁלוֹם, דַּעַתּוֹ כְּדַעַתְנּוּ.

לְדַעַתִּי תֹאמְרֵי כָּל יוֹם אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת וַיִּוְעִיל לָךְ לְצֵאת מִהַמַּחְשְׁבוֹת הַמְטַרִידוֹת אוֹתְךָ בְּכַפִּירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֱדֹנָי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּחַוֶּס וְתִרְחַם עָלַי שְׁלֹא יִהְיֶה לִי שׁוֹם קִשְׁיוֹת וְסַפְקוֹת עַל גְּדוּלְתִי מוֹבְחָרֵי צְדִיקֶיךָ הַנִּכְלָלִים בְּךָ לְגַמְרֵי, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת גְּדֻלַּת חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַמְרַבִּים, שֶׁחֲטָאתִי וְעוֹיְתִי וּפְשָׁעֵתִי נִגְדָּךְ יָמִים וְשָׁנִים, בְּכָל מִיַּי עֲבֻרוֹת וְחֲטָאִים מְגַנִּים, וּבִפְרֹט בְּפָגְמֵי הַבְּרִית, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִעְקָר מַחֵי לְגַמְרֵי, וְנִתְעַקַּם לְבָבִי, וְנִתְמַלֵּא עֲקוֹמוּמִיּוֹת וְקִשְׁיוֹת עָלֶיךָ, וּמִזֶּה בָּא שִׁישׁ לִי בְּכָל פֶּעַם קִשְׁיוֹת וְסַפְקוֹת עַל גְּדוּלְתִי מוֹבְחָרֵי צְדִיקֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁשְׁלַחְתָּ לְזֶה הָעוֹלָם לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתְתַּם מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְכֵן חוֹס וְחַמֵּל עָלַי שְׁאֲזַכֶּה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלְדַעַת אֶת הָאֲמַת שְׁאִין לִי דַעַת בְּכֻלָּל, "כִּי בַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִינַת אָדָם לִי", וְאִיךָ מְלֹאוּ לְבָבִי וְדַעַתִּי לְהַקְשׁוֹת קִשְׁיוֹת עָלֶיךָ וְעַל צְדִיקֶיךָ הָאֲמַתִּיִּים, הַדְּבוּקִים לְגַמְרֵי בְּךָ, אִין זֶה אֶלֶּא מִפְּנֵי רַע מֵעַלְלֵי וְעוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים, וּלְכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אֲבִי שְׁבִשְׁמַיִם שְׁאֲזַכֶּה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְלֹא אֶעֱשֶׂה יוֹתֵר הָרַע בְּעֵינֶיךָ, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל מַה שֶׁחֲטָאתִי עוֹיְתִי פְשָׁעֵתִי נִגְדָּךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֲזַכֶּה מֵעַתָּה לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָּת בְּךָ, שֶׁאַתָּה נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדֶּיךָ נִמְצָא, וְאֲזַכֶּה לְאֲמוּנַת חַכְמִים לְהֶאֱמִין בְּדַבְרֵיהֶם, וְלִידַע

שְׁמַעְשִׂיהֶם אֵינָם פְּשוּט, וְאֵף שְׁעוֹלָה עַל לְבַבִּי תְּמִיד קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת
עַל מַעֲשֵׂיהֶם וּמְדוּתֵיהֶם, זִכְנִי לְדַעַת שְׂמַחֵי פָּגוּם לְגַמְרִי, וְלִכֵּן עוֹלָה
עַל לְבִי תְּמִיד קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עַל מַעֲשֵׂיהֶם וְהִנְהָגוֹתֵיהֶם, מֵאַחַר
שְׂאֵנִי פָּגוּם לְגַמְרִי, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂאֲזַכֶּה מֵעַכְשָׁיו לְחֹזֵר
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל פָּגַם אַמוּנַת חַכְמִים, וְעַל יָדֵי זֶה אֲזַכֶּה לְהַגִּיעַ
לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוּפְכַת בְּךָ, עַד שְׂאֲזַכֶּה לְהַפְּלִל בְּךָ לְגַמְרִי מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלֵה

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְצֻבִים וְיִלְךְ, כ"א אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יָאִיר

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שְׁיִישׁ לָנוּ
שְׂאֲנַחְנוּ זֹכִים לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְאַהֲבָה אֶת כָּלֵל נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שְׂאוּהֵב אֶת כָּלֵם, וּבִפְרָט
לְאַהֲבָה אֶת אֲנָשֵׁי הַצְּדִיק הָאֲמֵת, כִּי בִפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (ח"י
מוֹהַר"ן סִימָן קפ"ז) קוֹדֵם שְׂיִצְא מִבְּרִסְלָב לְאוּמָן לְהִסְתַּלַּק שָׁם לְעֵילָא
וְלְעֵילָא וְכוּ' וְכוּ', בְּעֵת שְׂיִצְא מִפְּתַח הַבַּיִת לְעֵלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד
אֶצֶּל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְּבוּר שְׁהִיוּ שָׁם,

תִּרְאוּ לְהִתְקַבֵּץ יַחַד וּלְהִתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכֹנֶנָה, תּוּכְלוּ לְהִמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכָאן ;

רוֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שֶׁרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה שֶׁנִּחְזֵיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, נִתְפַּלֵּל יַחַד, וְנִלְמֹד יַחַד, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ חֲזַק שֶׁנִּחְזֵיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁרְאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שֶׁבְּכָל קְבוּצָה שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵיכָרִים שֶׁהִחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְתָמִיד דִּבְרוּ בִּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גִּדְּלוּ וְהִצְלִיחוּ, וְזֶה צְרִיךְ לְהִיטֵת עֲכָשׁוּ כָּל מְגַמְתָּנוּ לְהִרְבוֹת אֶהְבָּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכַךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (תַּיִי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבָּה שֶׁבִּינֵינוּ; וְזֶה מָה שֶׁרְצָה רַבְּנוּ ז"ל שִׁיְהִיָּה אֶהְבָּה גְּדוּלָּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד מִמַּחְלָקָת וּמִמְרִיבוֹת, אַךְ כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה מ"ז:) מְשַׁרְבוּ תִּלְמִידֵי שְׂמָאֵי וְהִילֵל שְׁלֵא שְׁמָשׁוּ כָּל צוּרְכָן רַבּוּ מִחֲלָקָת בִּישְׂרָאֵל וְנַעֲשִׂית תּוֹרָה כְּשִׁתִּי תּוֹרוֹת ;

וּמֵהֶם בָּאִים כָּל הָאֵי הַבְּנוֹת וְהוֹפְכוּחִים וְכוּ', וְצְרִיכִים לְשַׁרֵּשׁ אֶת זֶה מֵעֲצָמֵינוּ וְכוּ', כִּי מִי שֶׁבָּאָמַת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, צְרִיךְ לְלַכֵּת לוֹ בְּחַיִּים שִׁיְהִיָּה אַחֲדוּת וְאֶהְבָּה בֵּין תִּלְמִידֵי הַצַּדִּיק הָאָמַת, וּבִפְרָט בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שָׂאז אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"א) שֶׁכָּל הַשְּׁכָלִיּוֹת פְּרֻטִּים נְכַלְלִים בְּהַשְּׁכָל הַכּוֹלֵל שֶׁהוּא הַצַּדִּיק, וְעַקֵּר אֶהְבָּה מִתְגַּלָּה רַק עַל יְדֵי דְבוּר שְׂאָדָם מְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ, וְכַךְ מוּבָא (סֵפֶר אֶהְבַּת שְׁלוֹם - קְדוּשִׁים) רְאוּי לְאָדָם לְשַׁתֵּף עֲצָמוֹ עִם חֲבֵרוֹ וְלֶאֱהַב אוֹתוֹ בְּדְבוּר דִּיקָא, וְאִף שֶׁעַקֵּר הָאֲחֻוּהָ הוּא בְּלֵב כְּנֹדַע, אִף עַל פִּי כֵּן צְרִיךְ לְהִיטֵת הָאֲחֻוּהָ בְּהִתְגַּלּוֹת הַדְּבוּר גַּם, וְהֵינּוּ לוֹמַר לְחֲבֵרוֹ אַחֵי, וְאִז בָּאָמַת חָשׁוּב הַדְּבוּר כְּמַעֲשֵׂה, עֵינֵי שָׁם, כִּי לְהַפְּךָ מִי שְׂאִינוּ מְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ מִחֲמַת שְׁנֵאָה, עוֹבֵר בְּכָל רְגַע בְּלָאוּ שֶׁל

לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְכָךְ, וּכְבֹר אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין כ"ז): שׁוֹנֵא כָּל שְׁלֵא דְבַר עֲמוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים בְּאִיבָה, אִמְרוּ לוֹ לֹא נַחֲשָׁדוּ יִשְׂרָאֵל עַל כֶּךָ; כִּי הִתְנַא לֹא הִיָּה יָכוֹל לְתַאֲר לְעֲצָמוּ שִׁישׁ יְהוּדִים שְׁלֵא מְדַבְּרִים אַחַד עִם הַשְּׁנֵי שְׁלֹשָׁה יָמִים מַחֲמַת אִיבָה וְשׁוֹנָאה וְכוּ', וְזֶה מַעֲשֵׂה הַסֵּמ"ךְ מ"ם לְגֵרָם מַחֲלַקַת וּפְרוּדִים בֵּין אַנְשֵׁי הַצְּדִיק הָאֲמֵת, כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׁאֵם יַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד אֲזִי רַבָּם יִשְׁפִיעַ עֲלֵיהֶם מְאוּרֵי הַגְּנוּז, וַיַּעֲלֵה אוֹתָם אֶל תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה.

נָא וְנָא חוּס וְרַחֵם עַל עֲצָמְךָ וּרְאֵה אִיךְ שְׁעוֹכֵר לְךָ יוֹם אַחַר יוֹם מִבְּלֵי לְמוֹד מְקַרָּא חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁזָה סְגָלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם, שְׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשִׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאַרְיֵכִין לוֹ יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו, וְאָמַר הָרַב הַקְּדוּשׁ רַבִּי יִשְׁכָּר דַּב מִבְּעֵלְזָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁבִיוֹם שְׁאָדָם לוֹמֵד חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּיוֹם הַזֶּה הוּא לֹא יִחַטָּא, מִשְׁנָה לְגֵרָם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת שְׁזָה סְגָלָה לְפִרְנָסָה בְּנָקֵל, כִּי מִשְׁנָה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרֻנְסָה, וְכֵן מִסְגָּל לְזִכְךָ אֶת נִשְׁמָתוֹ, כִּי מִשְׁנָה אוֹתִיוֹת נִשְׁמָה, וְכָל מִי שְׁמַרְבָּה לְלַמֵּד מְשֻׁנִּיּוֹת הָרִי זֶה שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שְׁבָרָא מַחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו וְרוֹצִים לְהִתְאַחֵז בְּנִשְׁמָתוֹ, גְּמָרָא אֵין לְמַעְלָה מְזָה, כִּי כָּל זְמַן שְׁאָדָם חֲזַק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ דָף גְּמָרָא אַחַד, הוּא מְבַעַר אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שְׁמִסְבָּבִים אוֹתוֹ, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רי"ד) שְׁהַקְּלָפָה הַמְּחַטָּאֵת אֶת הָעוֹלָם בְּכָל מִינֵי לְכַלּוֹף נִקְרָאת לִילִי"ת, שְׁעוֹלָה כְּמִסְפַּר תְּלִמוּד וְעַל יָדֵי לְמוֹד תְּלִמוּד מְבַטְלִים אוֹתָהּ לְגַמְרֵי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלָפָה נִקְרָאת עַל שֵׁם יְלָלָה שְׁאָדָם מִיָּלֵל מְרַב צַעַר וּמְרִירוֹת שְׁעוֹכֵר עָלָיו, וּמֵאֲבַד לוֹ אֶת הָרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם לִילָה,

שָׂאזוּ הוּא זְמַן חֻשָׁךְ, וְעַל יְדֵי לְמוֹד תְּלִמוּד מְאִיר לוֹ הַלְּיָלָה בְּסוּד (תְּהִלִּים קל"ט) "וְלִיָּלָה כִּיּוֹם יָאִיר", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵד תְּמִיד גְּמָרָא שְׁהִיא תְּלִמוּד, שְׁעַל יְדֵי זֶה יָאִיר לוֹ אֶפְלוּ בְּגִלוּתוֹ הַמֶּר, וְיָאִיר עָלָיו מֶלֶךְ הַכְּבוֹד אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדַע לָךְ שְׁזֶה עֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ מְקַרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מְקַרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תְּלִמוּד; וְכִלְלֵל זֶה תִּקַּח בְּיַדִּיךָ כָּל זְמַן שְׁתִּהְיֶה חֲזוֹק בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ, עַל יְדֵי זֶה הֵיִצֵּר הָרַע לֹא יִתְאַחַז בְּזֶה, וְכֵן מוּבָא בְּזֵהר (וְאַתְחַנֵּן רַס"ה) הֵיִצֵּר הָרַע בְּהִתְחַלָּה הוּא כְּמוֹ עוֹבֵר אוֹרַח שְׁדוּפֵק עַל הַדְּלֵת, וְאִם מְכַנְּסִים אוֹתוֹ הָרִי הוּא כְּמוֹ אוֹרַח, וְאִם מְשִׁאֲרִים אוֹתוֹ אֲזִי נַעֲשֶׂה בְּעַל הַבַּיִת, וְהוּא כְּבָר שׁוֹלֵט עַל הָאָדָם, וְהַעֲצָה הֵיִעוּצָה לְהַפְטִיר מִמֶּנּוּ זֶה רַק עַל יְדֵי לְמוֹד תּוֹרָה, שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר מַה זֶה לְמוֹד תּוֹרָה וְאֵיזָה חֻשִׁיבוֹת יֵשׁ לְאָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה, שְׁהוּא שׁוֹרֵף אֶת הֵיִצֵּר הָרַע לְגַמְרֵי עַד שְׁכָבֵר לֹא יָבוֹא אֲצִלוּ בְּכִלְלֵל.

וְלִכֵּן אִם הֵיִצֵּר בּוֹעֵר בְּךָ לַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת עִם הַשְּׁנִי, רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כְּסִדְרָן מְקַרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא בְּבִלִי יְרוּשְׁלָמִי תּוֹסֵפֶתָא וְכוּ', וְאִזּוֹ כְּבָר לֹא יִהְיֶה לָךְ זְמַן לְהִתְעַסֵּק עִם אֲחֵרִים, כִּי תִהְיֶה מְאֹד מְאֹד עָסוּק בְּלִמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַסְמָ"ךְ מ"ם שְׁהוּא הֵיִצֵּר הָרַע יִתְפָּרֵד מִמֶּךָ, וְיִדּוּעַ מַה שְׂאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שְׁהוּא מוֹדָה מְאֹד מְאֹד לְרַבְּנּוּ ז"ל שְׁנִתֵּן לוֹ כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה שְׁעוּרִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן אֵין לוֹ כְּבָר זְמַן, לֹא רַק לֹא לַעֲנוֹת וְלְהִתְנַפֵּחַ עִם הַשׁוֹנְאִים שְׁלוֹ, אֲלֵא אֵין לוֹ זְמַן אֶפְלוּ לְשִׁמוּעַ מַה שְׁמַדְבְּרִים עָלָיו הַשׁוֹנְאִים שְׁלוֹ, וְכֵן אָדָם צְרִיךְ לְהִתְנַהֵג בְּחִיּוֹ הַפְּרָטִיִּים, לְהִיּוֹת כָּל כֶּךָ עָסוּק בְּלִמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַד שְׂאֵין לוֹ זְמַן לְקַנְאָה וְשִׁנְאָה וְתַחֲרוֹת וְכְבוֹד וְכוּ' וְכוּ', וְכוּחִים,

מְרִיבוֹת, מְחַלְקֵת וְכוּ' וְכוּ', כִּי חָבַל לוֹ עַל הַזְּמַן, אוֹ שֶׁהוּא צָרִיךְ לְעִבוּד וּלְהִבִּיא פְּרִנְסָה בְּבֵית, אוֹ שֶׁצָּרִיךְ לְלַמֵּד וּלְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר הִיא חַיִּינוּ וְאַרְךְ יְמֵינוּ.

הַעֲקָר תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֹדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיֵּדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, אֲפִלּוּ כַּמָּה דְבוּרִים שְׁמֹדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רוּשֵׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְתִהְיֶה חֲזַק בְּדַבֵּר זֶה מְאֹד תְּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְסַפֵּר לוֹ מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכָּה לְהִדְבֵּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים וַיֵּלֶךְ, כ״א אֱלוֹל ה'תשע״ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁמֹרְחִיב אֶת הַדַּעַת כְּמוֹ שִׁמְחָה, וְלִכֵּן כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה מְכַרְחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמָה עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, עַל אִף שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ כָּל מִינֵי מְשָׁבְרִים וְגַלִּים וְכוּ', בְּבֵית מֵהַבְּעַל וְהַיְלָדִים וְכוּ', וּמִבְּחוּץ מְשָׁכְנוֹת וְכוּ', וּסְתָם נְשִׁים שְׂאוּהָבוֹת לְרַכֵּל וְכוּ', עַל יְדֵי שְׁתַּעֲשִׂי כָּל הַפְּעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, לֹא תִרְגְּשִׁי אֶת כָּל אֱלוֹ שְׁמִצִּיקִים לְךָ, אֲדַרְבָּה תִּהְיֶי כָּל כֶּף שִׁמְחָה וְעֲלִיזָה, עַד כְּדֵי

כִּף שְׁעוֹד תּוֹכְלִי לְחֻזַּק נְשִׁים אַחֲרוֹת, וּבִפְרֵט בְּבֵית, אִשָּׁה צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהִיא נִקְרָאת 'עֲקָרַת הַבַּיִת' כִּי הִיא עֲקָר הַבַּיִת, וְלִכֵּן אִם הִיא רוֹצֶה שְׂיִהְיֶה לָּהּ בְּאַמֶּת שְׁלוֹם בַּיִת, עָלֶיהָ לְעִבּוֹד הַרְבֵּה עַל שְׂמֻחָה לְשִׂמְחָה אֶת בַּעֲלָהּ, וְאִף שְׂזֵה קֶשֶׁה לְהֶאֱשָׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי הִיא צְרִיכָה יוֹתֵר אֶת הַתְּשׁוּמָה לֵב וְהַתְּמִיכָה מִבַּעֲלָהּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִשָּׁה חֲכָמָה שְׂרוֹצֶה לְמַנוּעַ מִחֻלְקַת וּמְרִיבוֹת בְּבֵיתָהּ, אֵינן עֹצֶה אַחֲרֵת אֲלֵא שֶׁהִיא תִקַּח אֶת הַמוֹשְׁכוֹת בְּיַדֶּיהָ וְכוּ', וְהִיא תִהְיֶה הַבְּרִיָּה וְתִשְׂמַח אֶת בַּעֲלָהּ וְאֶת הַיְלָדִים וְכוּ', כִּי בְּבֵית שֵׁשׁ שְׂמֻחָה יֵשׁ שְׂמָה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִרְחַבְתָּ הַדַּעַת, וּרְבִנּוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') עַל עֲנִיַן הַשְּׂמֻחָה שְׂזֵה מְרַחֵב אֶת הַדַּעַת, וּכְכֹל שְׂאֵדָם יוֹתֵר שְׂמֻחַ יוֹתֵר מְצַלִּיחַ בְּהַחַיִּים, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֻחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֻחַ תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, כִּי עֲקָר הַצְּלָחַת הָאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם הוּא רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִהְפֹּךְ אֶת כָּל הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה הַמִּתְגַּבְּרִים עָלָיו וְכוּ', לְהִיּוֹת אִךְ וְרַק שְׂמֻחַ, וְאִף שְׂזֵה הַדְּבָר הַכִּי קֶשֶׁה לְהַגִּיעַ לְזֶה, כִּי טֹבַע שֶׁל אָדָם שְׂנִמְשֵׁךְ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַע עוֹלָם רַק לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ, וּכְפִי תִקַּף הַשְּׂמֻחָה פְּנֵי הַהַצְּלָחָה מְאִירָה אֵלָיו, וְלִכֵּן מְכַרְחִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכּחוֹת לְהַגִּיעַ אֶל שְׂמֻחָה, וּכְדָאֵי לְשִׂמוּעַ קְלָטוֹת שֶׁל נְגוּנִים שֶׁל שְׂמֻחָה שְׂמַגְבִּיהֵם אֶת רוּחוֹ, וּמְבִיאִים לוֹ שְׂמֻחָה בְּלִבּוֹ.

עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי תִכְףּ וּמִיד כְּשֶׁתִּהְיֶי שְׂמֻחָה וְעֲלִיזָה יִתְרַחֵב לְךָ לִבְךָ, עַל יְדֵי זֶה תּוֹכְלִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ שְׂזֵה נִקְרָא אֲצֵל רְבִנּוּ ז"ל 'הַתְּבוּדָדוֹת', שֶׁהוּא מַעֲלָה עָלֵינוּהָ מִהַכֹּל, הֵינּוּ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָנוּ לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט מִהַחַיִּים, אֲשֶׁר זֶה עֲקָר הַבַּיִת מְנוּס לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצָמָה לְדַבֵּר תָּמִיד עִם הַקְּדוֹשׁ

קלח אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רס"ה בְּנַחֵל

בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה אִף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לְנַצַּח אוֹתָהּ, כִּי הִיא נִכְלָלֶת בְּנִצְחִיּוֹת שֶׁהוּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁתְּמִיד יוֹדַעַת אֲשֶׁר אֵין מְקוֹם לְבִרַח בְּזֶה הָעוֹלָם אֲלֵא אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא תִכְנִיִּסִי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבֶּךָ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ, כִּי הֵם יְסוּד גְּדוֹל בְּהַחַיִּים.

הַמְּאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר נִצְבִים וְיִלָּךְ, כ"ב אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְבְּצִי אֶת כָּל הַתְּלֻמוֹד תּוֹרָה תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן וְלִבְקֵשׁ רַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים עַל אִשְׁתִּי ... לְרִפּוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי הִיא זְקוּקָה לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם, וְאֲנִי מְאֹד מְאַמֵּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁבְּזִכּוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן יִהְיֶה לָּהּ רִפּוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר נִצְבִים וְיִלָּךְ, כ"ב אֱלוּל ה'תשע"ד

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִי"ד - חֶלֶק רַס"ה בְּנִחַל קֶלֶט

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיֵּכֶל הַקָּדוֹשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

אֲבָקֶשׁ מִכָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיַעֲזֹרוּ וַיִּבְקְשׁוּ רַחֲמֵי שָׁמַיִם
מְרַבִּים עַל אֲשֵׁי... לְרִפּוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי הִיא זְקוּקָה לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם
מְרַבִּים, וְאֲנִי מֵאֲמִין מְאֹד בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׂבִזְכוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁל
כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אַנְשִׁים וְנָשִׁים וְטַף יִהְיֶה לָּהּ רִפּוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי
בְּאֲמַת הוּא יִתְבַּרֵךְ אָב הַרְחֻמָּן וּמְשִׁיךְ רִפּוּאָה לְכֻלָּם, כְּמֵאֲמָרָם
ז"ל (מְגִלָּה י"ג): אֵין הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכָה אֶת יִשְׂרָאֵל אֲלָא אִם בֵּן
בוֹרָא לָהֶם רִפּוּאָה תַּחֲלָה; וּבְיָדָי אֵין לָנוּ בְּזָה הָעוֹלָם רַק תְּפִלָּה
לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם, אֲשֶׁר זֶה הַחֶרֶב שְׂקִבְלָנוּ מְרַבְּנוּ ז"ל, כְּמֵאֲמָרָם
ז"ל (מְדַרְשׁ תְּהִלִּים קמ"ט) פִּיָּהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל חֲרָבָם, שְׁנֶאֱמַר (תְּהִלִּים
קמ"ט) "וַיִּחַרְבּ פִּיפְיוֹת בְּיָדָם".

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתְכֶם
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָכֶם כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְצֻבִים וַיִּלָּךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שְׂתִרְאָה לְהַתְחַזֵּק בֵּיתְךָ שְׂאֵת
וּבֵיתְךָ עוֹז, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוֹת וַיִּסּוּרִים
וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת בְּרִי יִשְׂרָאֵל הוּא לְהַחֲזִיק מֵעַמְד

ולא להשׁבֵר מְשׁוּם דְּבַר, כִּי אֵת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְנַסִּים אוֹתוֹ בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, אָבֵל אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי הַנִּסְיוֹנוֹת שְׁמַנְסִים אֵת הָאָדָם זֶה רַק כְּדִי לְקַרְבוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת יְשׁוּעָה סִימָן ט"ז) כְּשֶׁאָדָם בָּא לְאִיזָה נִסְיוֹן יִדַע כְּשִׁיעֵמַד בְּנֵה הַנִּסְיוֹן שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ נֶס; וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת יְשׁוּעָה סִימָן ד') עַל יְדֵי נִסְיוֹן עוֹשִׂים לוֹ נֶס; וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שְׁבַע עוֹלָם וְהַעֲקֹר רַק לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת יְרָאָה סִימָן י"ט) מִי שֶׁדְּבוּק תָּמִיד בְּיִרְאַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ נֶסִים;

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּכְנִס בְּדַעְתָּךְ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זוֹ תָּמִיד תֵּלֵךְ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְּבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוּל מְכָל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזוּכָה לְהַכְנִיס בְּמַחַ מַחְשַׁבְתּוֹ תָּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רוּצָה רַבְּנוּ ז"ל לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה בְּהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מְשׁוּם דְּבַר שְׁבַע עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

נָא וְנָא תִּהְיֶה חִזּוּק בְּאֻמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ה') שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בְּאִים לְאָדָם רַק מַחְמַת חֶסֶד אֻמוּנָה, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מִתְחַזֵּק בְּאֻמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, מִמְּשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ וְעַל אַחֵרִים רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן הַזֵּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד עַל עֲנִין אֻמוּנָה, לְדַבֵּר

עם כל אחד אמונה, ולהחזיר בעצמו אמונה שמלא כל הארץ כבודו, ותכף ומיד כשאדם חזק באמונה, על ידי זה נמשך לו רפואה שלמה מן השמים.

אני מאד מבקש אותך שאל תהיה בטלן, הנה יום והנה לילה, והנה שבוע והנה חודש והנה שנה וכו', כי כך אמר רבנו ז"ל (בשירי) 'מה תעשה ליום פקודה, ומה תשיב לשלחיה דבר, אל תבט על מצהלות הזמן, כי גופך חלש ודל, הזמן הולך והומה והגוף אפשר כי בא יומו, וצריכים לזכר את זה בכל יום בכל שעה ובכל רגע ממש, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצול ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצול עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפניהם שהן מתים; ודוד המלך אומר (תהלים צ') "ימי שנותינו בהם שבעים שנה", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) שהשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, ולכן אשרי מי ששם לבו לדברים אלו, ואז אין לו כבר זמן להתנפח עם מישוהו וכו', או לריב עם מישוהו כי חבל על הזמן, וכבר אמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", כי אם אדם חושב שיש לו עוד זמן בזה העולם, אין לה עוד אויב יותר גדול מזה, ולכן לא בחנם שגלה לנו רבנו ז"ל את הגלוי הנורא והנפלא (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רע"ב) על הפסוק (תהלים צ"ה) "היום אם בקלו תשמעו", זה כלל גדול בעבודת השם, שלא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום, הן בעסק פרנסה והצטרכותו, צריך שלא יחשב מיום לחברו, וכן בעבודתו יתברך לא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום ואותו השעה, כי כשרוצין להכנס בעבודת השם יתברך, נדמה להאדם כאלו הוא משא כבד, ואי אפשר לו לישא משא כבד כזה. אבל כשיחשב

שְׁאִין לוֹ רַק אוֹתוֹ הַיּוֹם, לֹא יִהְיֶה לוֹ מִשָּׂא כָּלֵל, וְגַם שְׁלֹא יִדְחָה אֶת עֲצֻמוֹ מִיּוֹם לְיוֹם, לֵאמֹר מִחֵר אֶתְחִיל, מִחֵר אֶתְפָּלֵל בְּכוֹנֶה וּבְכַח כְּרֹאוֹי, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה בְּשָׂאֵר הָעֲבוֹדוֹת, כִּי אֵין לְאָדָם בְּעוֹלָמוֹ כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתוֹ הַשָּׁעָה שְׁעוֹמֵד בּוֹ, כִּי יוֹם הַמַּחְרָת הוּא עוֹלָם אַחֵר לְגַמְרֵי. וְצָרִיךְ לְזַכֵּר "הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ", אִם אֶתְּהָ רוֹצֵה לְשִׁמוּעַ בְּקוֹלוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵין לָךְ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וְזֶה בְּיוֹתֵר סוֹבֵב עַל עֲנִין הַשְּׂמִחָה, שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׁאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׁמַּח הַיּוֹם שְׂמַח לְמִחֵר וְלֹא כָּל מִי שְׂמִצֵּר הַיּוֹם מִצֵּר לְמִחֵר לְפִי שְׁאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם;

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלְךָ, שְׂאֵל יַחְסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוֹד מְקָרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא מְדַרְשׁ, אֲשֶׁר הֵד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם כְּנֶגֶד הֵד' עוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יִצִּירָה עֲשִׂיָּה, וְאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה ס"ו סִימָן ג') שְׁהַבְּרָכָה שְׂבָרְךָ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב בְּנוֹ "וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרַב דְּגָן וְתִירֹשׁ", זֶה סוֹבֵב עַל הֵד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ, "מִטַּל הַשָּׁמַיִם" זֶה מְקָרָא, "וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ" זֶה מִשְׁנָה, "דְּגָן" זֶה תְּלֵמוֹד, "תִּירֹשׁ" זֶה אַגָּדָה; הֵרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ שְׂיִצְחָק בְּרַךְ אֶת בְּנוֹ יַעֲקֹב שְׂיִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הֵד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מִטְעָה אֶת עֲצֻמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֲלֵא לֹא מַחְסִיר יוֹם אֶחָד אֶת הֵד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ לְנַצַּח, כִּי רַק זֶה מַה שְׂיִשְׂאָר מִמֶּנּוּ, וְאֲפִילוֹ שְׂלֹא תוּכַל לְלַמַּד הַרְּבֵה, תְּלַמַּד לְכָל הַפְּחוֹת קִצָּת, כִּי זֶה מַה שְׂיִשְׂאָר לָךְ לְנַצַּח.

אֵל תְּטַעֵה אֶת עֲצֻמְךָ, כִּי בְּלֵי תוֹרָה אָדָם חֵי בְּדַמְיוֹן מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל, וְאוֹי לוֹ לְאָדָם שְׂמַפְסָפֵס יוֹם בְּלֵי לְמוֹד תוֹרָה, וּכְבָר אֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ו') אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוִי, בְּכָל יוֹם

יוֹם בַּת קוֹל יוֹצֵאת מֵהָר חוֹרֵב וּמִכְרֹזַת וְאוֹמְרַת אוֹי לָהֶם לְבְרִיּוֹת מֵעֶלְבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה שְׁכַל מִי שְׁאִינּוּ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא נְזוּף; וְלִכְנֹן אֵל תְּהִיָּה בְטֻלָּן זֶה שְׁלֵף, וְאִף אֶחָד לֹא יְכוּל לְקַחַת אֶת זֶה מִמֶּךָּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְאִם אָדָם לֹא אוֹמֵר לָךְ אֶת זֶה, הוּא שְׁקָרָן גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכְנֹן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּזְכֹּר טוֹב טוֹב מִה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא כִּי תְּבוּא) עַל הַפְּסוּק (יִשְׁעִיה נ"ה) "הוּי כָּל צָמָא לְכוּ לְמִים", מִה הַמִּים אֵין הָעוֹלָם יְכוּל לְעֲמוֹד בְּלֹא הֵם, וְאָדָם מְטַהֵר עֲצָמוֹ בְּהֵם, כִּף אֵין הָעוֹלָם יְכוּל לְעֲמוֹד בְּלֹא תּוֹרָה, וְהַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אֶת הָאָדָם הַיָּאֵר יִטְהַר, וּמִה הַמִּים אֵין אָדָם נוֹטֵעַ אֵילָן וְלֹא בּוֹנֵה בַּיִת אִם אֵין לוֹ מִים, כִּף אֵין הָעוֹלָם יְכוּל לְעֲמוֹד בְּלֹא תּוֹרָה, וּמִה הַמִּים חַיִּים לְעוֹלָם כִּף הַתּוֹרָה חַיִּים לְעוֹלָם;

וְאָמְרוּ (זִהַר וְאַתְחַנֵּן רס"ה): אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כָּל דָּא בְּעֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְנִטְרָא לּוֹן לְיִשְׂרָאֵל, וְאַתְקִין שְׁמִיה קְדִישָׁא לְעִילָא, דְּאִיהוּ אוֹרִייתָא, וְאוֹרִייתָא כְּלָא חַד שְׁמָא קְדִישָׁא אִיהוּ, וּמֵאֵן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרִייתָא, אִשְׁתַּדַּל בְּשְׁמִיה. [הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לְשֹׁמֵר עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְתִקֵּן אֶת שְׁמוֹ הַקְּדוּשׁ שֶׁהִיא הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִי שֶׁמְשַׁתַּדַּל לְלַמַּד תּוֹרָה, הוּא מְשַׁתַּדַּל לְהַכְּנִס בְּשְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִהַכֵּל].

הַמְּאַחַל לָךְ בְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נְצֻבִים וְיִלָּךְ, כ"ב אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי בכל מיני אופנים שבעולם ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ואף שאני יודע שעובר עליך כל מיני משברים וגלים וכו' וכו', עם כל זאת למד אותנו רבנו ז"ל שאסור להשבר משום דבר רק להפך את היגון והאנחה לשמחה עצומה, ואף שזה מאד מאד קשה כי סוף כל סוף כשבא לאדם איזה צרה הוא נשבר לגמרי, עם כל זאת גדלת בר ישראל כשיכול להפך את הרע לטוב, החשף לאור, המר למתוק וכו' וכו', ואמרו (זהר הקדמה ד.) שכל יום יוצא בת קול מהשמים ואומרת, "מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא וטעמין מרידא למתקא עד לא ייתון הכא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר בשעתא דמלכא פקיד לאילתא ואתייקר ואתקרי מלכא מפל מלכין דעלמא. מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הכא.; [מי מכם יכול להפך את החשף לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבא לעולם הבא וכו', מי מכם שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשי כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והשמחה ימשיך לנו כל מיני ישועות שבעולם.

אבקש ממך מאד מאד שתעוררי ותבקשי רחמי שמים מרבים על אשתי ... לרפואה שלמה, כי היא זקוקה לרחמי שמים מרבים, ואני מאמין מאד באמונה שלמה שבזכות התפלות של כלל נשות אנשי שלומנו יהיה לה רפואה שלמה, כי באמת הוא יתברך אב הרחמן וממשיך רפואה לכלם, כמאמרם ז"ל (מגלה י"ג:) אין הקדוש ברוך הוא מכה את ישראל אלא אם כן בורא להם רפואה

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִי"ד - חֶלֶק רַס"ה בְּנַחֲל קִמָּה

תְּחִלָּה; וּבִדְאִי אֵינן לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק תְּפִלָּה לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם, אֲשֶׁר זֶה הַחֶרֶב שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מִדְּרַשׁ תְּהִלִּים קמ"ט) פִּיֵּהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל חֶרֶב, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים קמ"ט) "וַחֲרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלִיתְכֶן וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְצִבִים וַיֵּלֶךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן אֵל תִּתֵּן גַּט, כִּי אַתָּה כֹּהֵן וְאִם אַתָּה נוֹתֵן גַּט אֲזִי הַכֹּל אָבוֹד, וַחֲבַל מְאֹד כִּי יֵשׁ לָךְ שֵׁשׁ יְלָדִים וְלָמָּה אַתָּה צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ יְתוּמִים חַיִּים? וְלִכֵּן בְּשׁוֹם פָּנִים אֵל תִּתֵּן גַּט, וְאִם אֲשַׁתָּךְ עֲשֵׂתָהּ לָךְ צוֹ עֶכּוֹב לְצֵאת מֵהָאָרֶץ וְאַתָּה לֹא יָכוֹל לְנַסֵּעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, מַה בְּכָךְ? כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שִׁבְת קט"ז). לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אֲמָרָה תוֹרָה שְׁמִי שֶׁנִּכְתַּב בְּקִדְשָׁה יִמְחָה עַל הַמַּיִם; אִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹכֵן כְּבִיכּוֹל שִׁימְחָה שְׁמוֹ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא כְּדִי שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה רַבְּנוּ ז"ל לֹא יִקְפִיד אִם לֹא תְּבוּא כְּדִי שְׁלֹא תִצְטָרֵךְ לְתֵת גַּט, וְאַתָּה יָכוֹל לְהַשְׁאֵר בְּהַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁלָּנוּ בִּיבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר נֹצְבִים וְיִלָּךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָרֵב ... נְרוּ יְאִיר

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת
נַפְשֵׁךָ לְהִיּוֹת בְּעַל תְּפִלָּה וּבְעַל תּוֹקֵעַ בְּהַקְבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׁלָנוּ
בִּיבְנָאֵל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בַּתְּפִלַּת הַנִּתְקִין אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לְךָ וּלְאַשְׁתְּךָ רֵב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכֹל יוֹצְאֵי
חֶלְצִיךָ, וְהַבְּרִיאוֹת תִּהְיֶה שְׂרוּיָה בֵּינֵיכֶם, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר נֹצְבִים וְיִלָּךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֵךָ.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מָה שְׁאַתָּה יָכוֹל לַעֲזֹר ל... נְרוּ יְאִיר כְּדֵי שְׁיִלָּךְ
מֵה שְׁיִוְתֵר סְדוּרִים, כִּי עַדִּין אַתָּם חַיִּבִים לוֹ שְׁמוֹנִים וְאַחַד אֶלְף
שׁ"ח כֶּךָ כּוֹתֵב לִי, וְאִם אַתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לוֹ הוֹרָאוֹת קִבְעַ עֲבוּר
"אֲשֶׁר בַּנְּחָל" וְהִיא זֶה שְׁכָרְךָ.

הַהֶכְרַח לְקַצֵּר מֵרֵב הַטְּרָדוֹת שְׁעוֹבֵר עָלַי עֲכָשׁוּ.

אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֵלֶק רס"ה בְּנַחֲל קמז

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רנת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר נְצִיבִים וְיִלְךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכּוֹלְתָךְ לְהַפְיֵן אֶת הַמָּאָה סְטִים שְׁעֵדִין
נִשְׂאָר אֲצִלְךָ, כִּי ... נְרוֹ יְאִיר הוּא בְּמַצֵּב דְּחוּק מְאֹד, וְהוּא צָרִיךְ אֶת
הַכֶּסֶף, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהַפְיֵן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר כִּי הוּא צָרִיךְ אֶת
הַכֶּסֶף, וְעֵדִין חִיבִים לוֹ שְׁמוֹנִים וְאַחַד אֶלְף ש"ח עַל הַסְּדוּרִים וְהוּא
נִמְצָא בְּלַחֵץ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אִם אֲתָה יְכוֹל לְעֹזֵר לוֹ מֵה טוֹב
וּמֵה נְעִים.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר נְצִיבִים וְיִלְךְ, כ"ג אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים
שְׁבָעוּלָם רַק לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשְׁכָּר מִשׁוּם דְּבַר כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וּבִכְרֵט עֲכָשׁוּ שְׁאַנְחָנוּ אוֹחֲזִים כְּבָר בְּסוּף הַשָּׁנָה עָלִינוּ
לְהַכִּין אֶת עֲצָמָנוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה חֲדָשׁ, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָנוּ
שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שָׁנָה שֶׁל חֲרוּת וְגִדְלוּת הַמוֹחִין שְׁנוֹכָה לְהַכְנִים

תמיד במוחנינו אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה שְׁיִפְתַּח לְבָנוּ וּפְנֵינוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ב) בְּאֵמֶת אִם הִיָּה יוֹדֵעַ הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלֹם, 'שְׁמַלְא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ' (יִשְׁעִיָּה ו'), וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה. וְדַאי הִיָּה מִתְּפַלֵּל בְּהַתְּלֵהבוֹת גְּדוֹל, וְהִיָּה מְדַקְדֵק מְאֹד לְכוּן אֶת דְּבָרָיו. וּבְשִׁבִיל שְׁהָאָדָם אֵינוּ יוֹדֵעַ זֹאת יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלֹם, בְּשִׁבִיל זֶה אֵינוּ מִתְּלַהֵב כָּל כָּף, וְאֵינוּ מְדַקְדֵק כָּל כָּף. וְכֹל אֶחָד לְפִי מֵיעוּט שְׁכָלוֹ וְיְדִיעָתוֹ, כֵּן הַתְּלֵהבוֹתוֹ וְדַקְדוּקוֹ. וְהַיְדִיעָה הִיא מֵהֵיֶצֶר הַטוֹב שְׁבִלֵב, וְהַסְתַּרְתַּת הַיְדִיעָה הִיא מֵהֵיֶצֶר הָרַע שְׁבִלֵב. וְהַסְתַּרְתַּת הַיְדִיעָה, הֵן הֵן אֶפִיקוֹרְסוֹת וְקִשְׁיוֹת, שְׁהֵיֶצֶר הָרַע מְקַשֶּׁה אֶת לְבוֹ לְפוֹל בְּרַעְיָה; וְלִכֵּן הַזְהִירָנוּ רַבְנֵנוּ ז"ל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פּוֹסְקִים שֶׁהוּא לְמוֹד שְׁלַחַן עֲרוּךְ, שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא זוֹכֵה לְעִקּוֹר אֶת הָאֶפִיקוֹרְסוֹת שְׁבִלְבוֹ, וְיִזְכָּה לְיִשְׁרוֹת לֵב, וְזֶה פִּרוּשׁ (תְּהִלִּים קי"ט) "אוֹדֶךָ בִּישֵׁר לִכְבֹּב לְבוֹמְדֵי מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה" מִתִּי אָדָם זוֹכֵה לְעִקּוֹר מִמֶּנּוּ אֶת הָאֶפִיקוֹרְסוֹת שְׁמִפְעַפֵּעַ אֲצִלוֹ כְּנֶחֱשׁ וְזוֹכֵה לְיִשְׁרוֹת לֵב? כְּשִׁלּוֹמֵד מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה, הֵינּוּ פּוֹסְקֵי הַלְכוֹת שְׁבִשְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְרַבְנֵנוּ ז"ל הַזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִטּוֹת כִּהוּא זֶה מֵהַשְׁלַחַן עֲרוּךְ, וּבְפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שְׁכָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מְחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם פּוֹסְקִים וְלֹא יַעֲבוֹר. וְאִף אִם הוּא אָנוּס וְאֵין לוֹ פְּנָאִי, יִלְמַד עַל כָּל פְּנִים אֵיזָה סְעִיף "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא אָפֵלוֹ שְׁלֹא בְּמִקְוֵמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עִתָּה בְּשְׁלַחַן עֲרוּךְ. כִּי צָרִיךְ לְלַמֵּד אֵיזָה דִּין בְּ"שְׁלַחַן עֲרוּךְ" בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו. וּכְשֶׁאֵינוּ אָנוּס יִלְמַד כְּסִדֵּר כָּל הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ וּכְשֶׁיִּגְמֹר וְיִסִּים הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" יַחֲזֹר וְיִתְחִיל לְלַמֵּד מְסִדֵּר. וְכֵן נִהְיֵג כָּל יְמֵי חַיָּיו;

וְלִכֵּן רָאָה מָה לְפָנָיִךָ וְאֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, וְתִקְבַּע לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת
חֲזָקָה בְּלִמּוּד שְׁלַחַן עָרוּךְ, שְׁזֵה הָיָה הָרִצּוֹן שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל שֶׁנִּלְמַד
בְּכָל יוֹם שְׁלַחַן עָרוּךְ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ח')

שֶׁלִּמּוּד שְׁלַחַן עָרוּךְ מְזַכֵּךְ אֶת הַטּוֹב מֵהֲרַע שֶׁבַד יְסוּדוֹת אֲשֶׁר רוּחַ
מִים עֵפֶר, וְכֵן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן רפ"ו) שֶׁעַל
יְדֵי לִמּוּד שְׁלַחַן עָרוּךְ זוֹכֵה אָדָם לְמִצְאָת הַשְּׁעָרִים שֶׁל הַגֵּן עֵדֶן,
וְנַעֲשֶׂה בַעַל הַבַּיִת עַל הָעוֹלָם, כִּי בְּזֵה שֶׁאָדָם לוֹמֵד הַלְכָה בְּזֵה הוּא
מְגַלֵּה שְׁפִתּוֹךְ דּוּמָם צוֹמַח חַי מְדַבֵּר יֵשׁ גַּם כֵּן אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי
בְּכָל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה יֵשׁ הַלְכוֹת שְׁפִתּוֹרָה, וְאִין הָעוֹלָם הַפְּקָר
כָּלֵל, כִּי דָבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת
הַמַּאֲצִיל הָעֵלְיוֹן, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִלְּבוּשׁ בְּלָבוּשׁ שֶׁל דּוּמָם צוֹמַח חַי
מְדַבֵּר, וּבִלְיִמּוּד הַלְכָה מִתְּגַלֶּה שֶׁגַּם בְּתוֹךְ הַבְּרִיאָה נִמְצָא אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּכָל פֶּרֶט שְׁפִתּוֹךְ הַבְּרִיאָה שָׁם גְּנוּזִים הַלְכוֹת שְׁפִתּוֹרָה.

הָעֶקֶר תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת רַחֲמָן לְרַחֵם עַל כָּל בַּר
יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְעוֹרֵר עָלָיו שׁוּם מְדֻנִּים וּמַחְלָקֵת
וּמְרִיבוֹת, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָנָי יוֹם הַדִּין הַגְּדוֹל
וְהַנּוֹרָא, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוּר לֹא לְהִתְאַכְזֵר עַל שׁוּם
בְּרִיָּה שֶׁבָּעוֹלָם, וְיִדּוּעַ מֵהַ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשְׁלָמֵי בְּרִכּוֹת
פָּרָק ה' הַלְכָה ג') כַּמָּה דְּאֵנָּא רַחֲמָן בְּשָׂמִים, כִּף תְּהוּוֹן רַחֲמָנִין
בְּאַרְעָא; הֵינּוּ כְּמוֹ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֲמָן, כִּף אָדָם צְרִיךְ
לְהִתְנַהֵג עִם עֲצָמוֹ בְּרַחֲמָנוּת, וְעִם אִשְׁתּוֹ וְעִם יְלָדָיו וְעִם כָּל בַּר
יִשְׂרָאֵל, וְכֵן אָמְרוּ (שְׁפַת קַל"ג): הָיִי דוֹמָה לוֹ מֵה הוּא חֲנוּן וְרַחוּם
אַף אַתָּה הָיָה חֲנוּן וְרַחוּם; וְאָמְרוּ (שָׁם קנ"א) כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת
מְרַחֲמִין עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם וְכָל שֶׁאֵינוֹ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, אִין
מְרַחֲמִין עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם; וְזֵה סִימָן שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁקוֹנֶה לְעֲצָמוֹ
מִדַּת הַרַחֲמָנוּת, וְהִרְגַע שֶׁאָדָם רַחֲמָן, עַל יְדֵי זֶה יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ

אור וזיו וחיות ודבקות מהאין סוף ברוך הוא, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי בבא קמא פרק ח' הלכה ז') בזמן שאתה רחמן, המקום ירחם עליך;

ולכן תראה לקנות לעצמך מדת הרחמנות, ובזה מדה כנגד מדה הקדוש ברוך הוא ירחם עליך, ואין לתאר ואין לשער את גדל הרחמנות שיש להקדוש ברוך הוא על כל בר ישראל, משה רבנו שהיה בשמים שלוש פעמים ארבעים יום השיג למעלה את גדל הרחמנות והאהבה שיש להקדוש ברוך הוא על כל בר ישראל, ואיך שכל מצוה ומצוה שבר ישראל זוכה לקים, זה מאד מאד חשוב למעלה, והקדוש ברוך הוא משתעשע עמה, ולכן אמרו חכמינו הקדושים (מנחות ס"ה.) משה רבנו אוהב ישראל היה; ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ט) שמשה רבנו מסר את נפשו לכל בר ישראל, כי רק הוא ידע את גדלת בר ישראל, ולכן כל יהודי שזוכה לדעת גדלת בר ישראל, אזי הוא גם כן אוהב את כל בר ישראל, ולמעלה בשמים מאד מתחשבים עם אדם שמרחם על עם ישראל, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (יבמות ע"ט.) שלשה סימנים יש באומה זו הרחמנים והבישנין וגומלי חסדים, רחמנים דכתיב (דברים י"ג י"ח) "ונתן לך רחמים ורחמך והרבך", בישנין דכתיב (שמות כ"י"ז) "בעבור תהיה יראתו על פניכם", גומלי חסדים דכתיב (בראשית י"ח י"ט) "למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו וגו', כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו; ואמרו (נדרים כ.) "בעבור תהיה יראתו על פניכם" זו בוששה, "לבלתי תחטאו" מלמד שהבושה מביאה לידי יראת חטא, מכאן אמרו סימן יפה באדם שהוא בישן, אחרים אומרים כל אדם המתבייש לא במהרה הוא חוטא, ומי שאין לו בשת פנים בידוע שלא עמדו אבותיו על

הר סיני; וְאָמְרוּ (בְּרִכּוֹת י"ב): כָּל הָעוֹשֶׂה דְבַר עֲבָרָה וּמִתְבַּיֵּשׁ בּוֹ מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה לְחַנּוּךְ אֶת עֲצֻמְךָ וְכו', וְכו', כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מִחַנּוּךְ אֶת עֲצֻמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הֵילָדִים מְחַקִּים אוֹתוֹ וְכו', אִם הוּא לּוֹמֵד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם וּמִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת וּמְקַפֵּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְכֵן שׁוֹמֵר אֶת עֲצֻמוֹ מִמְחֻלָּקַת וּמְרִיבוֹת וְכו', וּמִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְעוֹסֵק רַק בְּמִדַּת הַחֶסֶד לְעֹזֵר לְאֲנָשִׁים וְכו', עַל יְדֵי זֶה הֵילָדִים יִחְקוּ אוֹתוֹ בֵּין אִם יִרְצֶה וּבֵין אִם לֹא יִרְצֶה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל הֵילָדִים שְׂמֻחִים אֶת הַהוֹרִים, וְלִכֵּן חַנּוּךְ מִתְחִיל עִם עֲצֻמוֹ, אִם אָדָם רוֹצֶה לְחַנּוּךְ אֶת הֵילָדִים, הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן הוּא צְרִיךְ לְחַנּוּךְ אֶת עֲצֻמוֹ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְצֻבִים וַיִּלֶךְ, כ"ג אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, וְאָנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵת מִתְּפִלָּת עֲלֵינוּ וְכו', וְתִמְשִׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל וְלַעֲוֹרֵר גַּם אֶת נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַתְּפַלֵּל עֲלֵינוּ לְרַפּוּאָה וְלִישׁוּעָה וְכו' וְכו', כִּי כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא קמ"א צ"ב). כָּל הַמְּבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל חֲבֵרוֹ וְהוּא צְרִיךְ לְאוֹתוֹ דְּבָר הוּא נִעְנֶה תַּחֲלָה.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל הַשֵּׁם
טוֹב שֶׁל הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה יוֹצֵא
מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְכֻלָּם מְשַׁבְּחִים וּמְפַאֲרִים אֶת קְהֵלֵתָנוּ
הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּשְׁמְרֵי עַל הַצְּנִיעוּת,
צְנִיעוּת הַדְּבֹר, וְצְנִיעוּת הַלְּבוּשׁ, וְצְנִיעוּת הַהֲנַהֲגָה, כִּי בְּזֶה אַתָּה
גוֹרֶמֶת לְקַהֲלֵתָנוּ הַקְּדוּשָׁה שֵׁם טוֹב, וְכִבֵּר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם
(קְהֵלֵת ז' א') "טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(שְׁמוֹת רַבֵּה פְּרָשָׁה מ"ח סִימָן א') כִּמָּה הוֹלֵךְ שְׁמֵן טוֹב? מְקִיטוֹן
לְטַרְקֵלִין, וְשֵׁם טוֹב הוֹלֵךְ מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ; הֵינּוּ אִם
שׁוֹפְכִים בְּשֵׁם אוֹ שְׁמֵן טוֹב, מְרַגִּישִׁים אֶת הָרִיחַ רַק מִחֲדָר לְחֲדָר
וְכוּי', כִּי הָרִיחַ שֶׁל בְּשֵׁם אוֹ שֶׁל שְׁמֵן טוֹב לֹא הוֹלֵךְ רְחוּק, רַק אֵיפֹה
שֶׁנִּשְׁפָּךְ, מֵה שְׂאִין כֵּן שֵׁם טוֹב הוֹלֵךְ מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ.

נָא וְנָא זְכָרֵי הַיֵּטִב שֶׁהַחֲנוּךְ לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים מִתְחִיל בְּבֵית,
כִּי הַיְלָדִים מְחַקִּים אֶת הַהוֹרִים, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (סֵפֶה נ"ו): שׁוֹתֵא
דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא אוֹ דְּאֲבוּהָ אוֹ דְּאִמִּיהָ, מֵה שֶׁהִתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק,
זֶה שְׂמֵעַ אוֹ מְהֵאֲבֵא אוֹ מְהֵאֲמֵא, וְאָמְרוּ (כְּתוּבוֹת ס"ג). הֵינּוּ דְּאָמְרֵי
אֵינְשֵׁי רַחֲלֵא בְּתֵר רַחֲלֵא אֲזֵלָא כְּעוֹבְדֵי אִמָּה כֶּךָ עוֹבְדֵי בְּרֵתָא;
כְּמוֹ שֶׁהָאֵם מִתְנַהֶגֶת כֶּךָ הַבֵּת תִּתְנַהֵג, וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְּלִיחַ
עִם הַיְלָדִים שְׁלָךְ, עָלֶיךָ לְהִתְנַהֵג בְּבֵית בְּדֶרֶךְ אַרְץ גְּדוֹל מְאֹד
וּבְצְנִיעוּת הַכִּי גְדוֹלָה.

וְאֵל תַּחֲשָׁבֵי שְׁלֹלְכַת בְּצְנִיעוּת זֶה אֵיזוֹ חֲמֻרָה, אֵלָא זֶה עֶקֶר
הַיְהוּדוּת, וּבִפְרָט כְּסוּי שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה שְׁלֵא יֵרְאוּ אֶת זֶה, זֶה הִלְכָה
מִפְּרֻשָׁת, וְאִם רוֹאִים אֶת הַשְּׁעֵרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה מִגִּיעַ לָהּ גִּט פְּטוּרִין
בְּלֵי כְּתֻבָּה, וְזֶה כָּל כֶּךָ חֲמוּר עַד שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִשְׂא
קכ"ה): תוֹנְבָא לִיתִי [קָלְלָה תְּבֵא] עַל הַהוּא בְּרַ נִשׁ [עַל אָדָם] דְּשִׁבַּק

לְאַנְתִּיתִּיה [שְׁמַרְשָׁה לְאַשְׁתּוֹ] דְּתַתְּחִזִּי מִשְׁעָרָא דְרִישָׁה לְבַר [שְׁיִהִיהִי הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָרֹאשׁ מִגְּלוֹת וַיִּרְאוּ אוֹתָן בַּחוּץ] וְדָא הוּא חַד מְאִינּוֹן צְנִיעוּתָא דְבֵיתָהּ [וְזֶה אֶחָד מֵהִיסוּדוֹת שֶׁל הַצְּנִיעוּת שֶׁל בֵּית יְהוּדִי] וְאַתָּתָא דְאַפִּיקַת מִשְׁעָרָא דְרִישָׁה לְבַר, [וְאַשָּׁה שְׂמַגְלָה אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה לְחוּץ] לְאַתְתַּקְנָא בֵּיה [לְיִפּוֹת אֶת עֲצָמָה בְּזֶה] גְּרִים מִסְּכַנּוּתָא לְבֵיתָא. [גּוֹרֵם עֲנִיוֹת לְבֵית] וְגְרִים לְבַנְהָא דְלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא [וְגוֹרֵמַת שְׁהִילְדִים לֹא יִהְיוּ מְצַלְחִים, וְלֹא יִהְיוּ חֲשׁוּבִים בְּדוֹר] וְגְרִים מְלָה אַחְרָא דְשָׂרְיָא בְּבֵיתָא. [וְגוֹרֵם שְׁהִסְטָרָא אַחְרָא וְהַחִיצוּנִים יִשְׁרוּ בְּבֵית, שְׁהִים מְבִיאִים מְרִיבוֹת] מֵאַן גְּרִים דָּא [מִי גּוֹרֵמַת כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוֹן] הֵהוּא שְׁעָרָא דְאַתְתְּחִזִּי מְרִישָׁה לְבַר. [הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָאֵשָׁה שְׂרוּאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וּמַה בְּבֵיתָא הַאי [וְאִם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוֹן מְדַבְּרוֹת כְּשֶׁהָאֵשָׁה הוֹלְכַת מְגַלַת שְׁעָרוֹת בְּבֵית] כָּל שְׁפָן בְּשׁוּקָא [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשִׁיּוֹצְאָת בַּחוּץ בְּגִלּוּי שְׁעָר, הִיא גּוֹרֵמַת לְעֲצָמָה וְלִבְעֵלָה וְלִילְדִים צְרוֹת מְשֻׁנוֹת] וְכָל שְׁפָן חֲצִיפוּתָא אַחְרָא [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשֶׁהָאֵשָׁה הוֹלְכַת בְּחֲצִיפוּת אַחְרָת, הֵינּוּ שְׂמִסְתּוֹכְבַת עַל הָרְחוּב בְּבַגְדִים צְמוּדִים וְשְׁקוּפִים וְכוּ'] כְּדִי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הֲרִי זֶה גּוֹרֵמַת שְׁהַחִיצוּנִים יִתְאַחֲזוּ בָּהּ].

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַכְנִיסִי אֶת הַדְּבֻרִים הָאֵלוֹן בְּתוֹךְ לְבָךְ, וּבְכַפְרֵט שְׁעַכְשׁוּ בָּאָה שְׁנָה חֲדָשָׁה, וְאַנְחִנוּ צְרִיכִים לְזִכּוֹת בְּיוֹם הַדִּין הַנּוֹרָא שְׂאֵז דְּנִים אֶת הָאָדָם עַל חַיִּים וְעַל מוֹת, עַל עֵשֶׂר וְעַל עֲנִיוֹת, וְעַל מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רְעִים, וְעַל רְפוּאָה וְיִשׁוּעָה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְשָׁמֵר עַל עֲצָמֵנוּ מְאֹד מְאֹד וְלִקְבֹּל עַל עֲצָמֵנוּ לְעִשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יְתַבְּרֵךְ, וּבְכַפְרֵט שְׁכָל אֵשָׁה וְאַשָּׁה תִּהְיֶה חֲזָקָה בְּמַדַּת הַצְּנִיעוּת שְׁזֶה הַיְפִי וְהַחֵן שֶׁל כָּל אֵשָׁה.

הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר נִצְבִים וַיֵּלֶךְ, כ"ג אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְרוֹ יָאִיר

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִחָה שְׁאַתָּה גּוֹרֵם לִי עִם הָעֵלוֹן "הַלִּיכוֹת עוֹלָם" זֶה יוֹצֵא כָּל כָּף יָפֵה שְׁאֵין לָנוּ מֵה לְהַתְּבִישׁ מִשׁוֹם קִהְלָה שְׁפִעוּלָם, וְאֵנִי מִתְּפַלֵּל עֲלֶיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְךָ שְׁפַע גְּדוֹל מְאֹד, וּמִי יִתֵּן שְׁאֵנִי הֵייתִי יְכוּל לְעֹזֵר לְךָ בְּזֶה, אֲבָל לְצַעֲרֵי הָרֵב אֲנִי מְסַבֵּב עִכְשָׁו עִם צְרוֹת וְחֻבוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִתְּפַלֵּל שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְךָ שְׁפַע גְּדוֹל מְאֹד, וְהַעֲקֹר שְׁנוּכַל מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לְהַכְנִיס בְּקִהְלָתְנוּ רַק מְשִׁפְחוֹת טוֹבוֹת יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְלְשֹׁמֵר מְאֹד שֶׁלֹּא יִהְיוּ יְלָדִים מְקַלְקָלִים שֶׁיִּקְלְקְלוּ לָנוּ אֶת הַנֶּעֱר.

עִכְשָׁו בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוֹשִׁים צְרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיָן אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְחָה עֶרְבִית, וּמִי שְׁזוֹכָה לֹאמֹר בְּכָל יוֹם כְּמָה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר אֵין לְמַעְלָה מְזֶה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קכ"ו) שְׁמָה שְׁנוֹהֶגֶן לֹאמֹר תְּקוּנִים בְּאֱלוֹל, שֶׁהִנְגוּן שֶׁל הַתְּקוּנִים, וְגַם מֵהַחֲלִישוֹת הַלֵּב שֶׁיִּשׁ לְכָל אֶחָד אֶז מַחְמַת שְׁכָל אֶחָד מִתְּאַחַר אֶז בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ יוֹתֵר מְרַגְלִוֹתוֹ, מְכָל זֶה נֶעֱשֶׂה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעְלָה; וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לֹאמֹר בְּכָל יוֹם בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוֹשִׁים כְּמָה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר שְׁזֶה זְכוּךְ הַנֶּפֶשׁ גְּדוֹל מְאֹד.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רַס"ה בְּנֶחֱל קָנָה

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים וְיִלְךְ, כ"ג אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַתְּלָמִיד הַיָּקָר ... נ"י

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּשְׁמַר מִחֲבָרִים רָעִים, שְׂבָקִלוֹת
יְכוּלִים לְהוֹרִיד אוֹתְךָ אֶל שְׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְרוֹאִים לְאַחֲרוֹנָה
כְּמָה בַּחֲוָרִים הַשְּׁתַּגְּעוּ לְגַמְרִי, וְהוֹרִידוּ אֶת הַצֶּלֶם אֱלֹקִים מֵעַל
פְּנֵיהֶם, הֵינּוּ הַפְּאוֹת, וְנִעְשׂוּ גוֹיִים גְּמוּרִים מִחֲלָלֵי שְׁבָתוֹת, אֲשֶׁר אֲנִי
בְּטוֹחַ שֶׁהֵם יִגְמְרוּ בְּבֵית סֹהַר וְכוּ', וְיִהְיֶה לָהֶם חַיִּים מְרִים מְאֹד
וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּשְׁמַר לֹא לְהִתְחַבֵּר עִם
חֲבָרִים רָעִים, וּכְבָר אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הַדְּרִי הַיְשָׁרָה שִׁידְבַּק בָּהּ
הָאָדָם הוּא חָבֵר טוֹב, (עֵינֵי אָבוֹת פָּרַק ב'); כִּי מִי שֶׁמִּתְחַבֵּר עִם חֲבָרִים
טוֹבִים, אֲזִי גַם הוּא לְבִסּוֹף יִזְכֶּה לְעֵלוֹת בְּמַעְלוֹת הַתּוֹרָה וְהִירָאָה,
כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהִתְעַלּוֹת בַּתּוֹרָה וּבִירָאָה שְׁמַיִם אֶלָּא עַל יְדֵי חֲבוּרָה
קְדוּשָׁה, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת סג): לְפִי שְׂאִין הַתּוֹרָה נִקְנִית אֶלָּא
בַּחֲבוּרָה; וְאָמְרוּ (בְּכָא בְּתָרָא ע"ה). וְאִין חֲבָרִים אֶלָּא תְּלַמְדֵי חֲכָמִים
שְׂנַאֲמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ח' י"ג) "הַיּוֹשֵׁב בְּגַנְיָם חֲבָרִים מְקַשִּׁיבִים
לְקוּלְךָ הַשְּׁמִיעֵנִי";

וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד שְׁתִּתְחַבֵּר רַק עִם חֲבָרִים יְרָאֵי הַשֵּׁם,
וְתִבְרַח מֵה שִׁיּוֹתֵר רְחוּק מְאֹלוּ הַפּוֹשְׁטִיקִים שֶׁהוֹרִידוּ מֵעֶצְמָם אֶת

הכפה ואת הצלם אלקים וכו', ונראים ממש כמו קופים, עם עגיל באזן שנראה כמו שפחה כנענית וכו' וכו', אבל צריכים מאד מאד לשמר מהם, כי הם מאד מסכנים, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה ק' סימן ז') חבורה ומשפחה כך הן דומים לכפת אבנים, את נוטל ממנה אבן אחת וכולה מתרועעת, את נותן עליה אבן אחת וכולה עומדת;

ולכן אני מבקש אותך ואת חבריך, שאתם תהיו האבנים שבונים את הכפה שהיא היפי והחזן של קהלתנו הקדושה, כי הנער זה העתיד שלנו, ולכן אני מאד מבקש אותך, חזק מאד לקחת מסכתא אחת ולחזור עליה מאה פעמים ואחד, ואחר כך עוד מסכתא וכו', וכן תהיה רגיל לגרס בכל יום ח"י פרקים משניות שזה הורג את היצר הרע, ותתנהג בדרך ארץ גדול, ויבוא היום שגם אותך אני אקח אלי לפה כמו שאר חבריך, העקר ראה לצית אותי, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

ד' רסג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נצבים וילך, כ"ג אלול ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עקר שלמות אמירת סליחות הוא בבקר השכם קודם אור היום, שאז אין למעלה מזה, וזה הזמן הנכון והמדויק, עם כל זאת לא כל אחד יכול לקום קודם אור היום, אזי יכולים לומר גם

בְּאִמְצַע הַיּוֹם, כִּי חֶבֶל מָאֵד עַל כָּל יוֹם שְׁלֵא אֹמְרִים אֵת סֹדֵר הַסְּלִיחוֹת שֶׁהוּא מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל וּמוֹבָא בְּשִׁלְחֵן עֲרוֹךְ. וַיֵּשׁ שְׂאוֹמְרִים סְלִיחוֹת בְּשַׁעֲהַ עֶשֶׂר בְּלֵילָה, שְׁזֵה מֵהָאֲשִׁמּוּרָה הָרֵאשׁוֹנָה, וְאַף שֶׁהֲרֵבָה חוֹלְקִים עַל זֶה כִּי אֵין לוֹמַר י"ג מִדּוֹת לִפְנֵי חֲצוֹת, עִם כָּל זֹאת אֵין לְדוֹן אֵת אֶף אֶחָד, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל טְרוּדִים עַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַפְּלִפְלָה וְכוּ' וְכוּ', וּמִתִּי שְׂאוֹמְרִים זֶה מְסַגֵּל לְעוֹרֵר אֵת הַלֵּב לְהַמְשִׁיךְ אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ. וַיֵּשׁ אֹמְרִים אֵת זֶה אַחַר חֲצוֹת, וְכָל אֶחָד יִלֵּךְ כְּפִי מְנַהֵגוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רסד.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר נְצֻבִים וַיִּלֵּךְ, כ"ג אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁבֻכָּל יוֹם בְּכָל שַׁעֲהַ וּבְכָל רִגַע יְכוּלִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּכְבָר אֲמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ב) אִם אֲתָה מְאָמִין שְׁיִכּוּלִים לְקַלְקֵל תְּאָמִין שְׁיִכּוּלִים לְתַקֵּן; וְאֲמַר (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ח) אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל; אֲסוּר לְהַתִּיאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, יִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה וַיְהִי מֵה שְׁיִהְיֶה. וּכְבָר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנָא רַבִּי

אליהו רבה פרק ד') אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִם אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה לְפָנַי אִם חוֹזֵר וְעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה הֲרִי אֲנִי עִמּוֹ בְּרַחֲמִים וְאֲנִי מְקַבֵּל אֶת תְּשׁוּבָתוֹ, וְאִין אֲנִי זוֹכֵר לוֹ אֶפְלוּ מְקַצֵּת עוֹנוֹתָיו; וְכֵן הוּא (שֵׁם פֶּרֶק ו') אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנֵי אֲנִי אֲמַרְתִּי לָכֶם אֵין חֶפְצִי אֲלָא בְּרָכָה וּבְמִי שְׂאִין בּוֹ עֲבָרוֹת. וְחִזְרְתִּי בּוֹ בְּדַבְּרֵי אֶפְלוּ יַעֲשֶׂה אָדָם מְאֹה עֲבָרוֹת זֹו לְמַעְלָה מְזוֹ וְיִחְזֹר וְיַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וְיִשְׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ לָאָרֶץ וְיִרְאֶה אֶת עַצְמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא חֲצִיו זָכָאי וְחֲצִיו חַיִּב וְיִרְאֶה אֶת עַצְמוֹ כְּאֵלוֹ חַיִּב בְּאֶשׁ תְּלוּי בְּכָל יוֹם. הֲרִינִי עִמּוֹ בְּרַחֲמִים וּמְקַבְלוֹ בְּתְשׁוּבָה וְאַתָּן לוֹ בְּנִים שֶׁל בְּעָלֵי קוֹמָה וְעוֹסְקֵי בְּתוֹרָה וּמְקִימֵי מִצְוֹת; וְכו' עֵינ שֵׁם.

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלֶתְךָ לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֹה, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְלֻקוּט הוֹשַׁע רִמּוֹ תַקל"ב) "שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹי"ה אֱלֹקֶיךָ" אָדָם עוֹמֵד וּמְחַרֵּף וּמְגַדֵּף בְּשׁוֹק וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לוֹ עֲשֶׂה תְּשׁוּבָה בֵּינִי לְבִינֶךָ וְאֲנִי מְקַבְּלֶךָ; הֵיִש עוֹד עוֹוֹן כָּל כֶּף חֲמוֹר שְׂאָדָם מְחַרֵּף וּמְגַדֵּף כָּל־פִּי מַעְלָה? אַף עַל פִּי כֵן אוֹמֵר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹא תִחְזֹר בְּתְשׁוּבָה וְאֲנִי מוֹחֵל לָךְ, וְכֵן אֲמָרוּ (מְדַרְשׁ תְּהִלִּים מְזִמּוֹר י"ח) שְׁכַל הָעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה מֵעֲבָרָה שְׁבִידוֹ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹסִיף לוֹ כְּבוֹד וְקוֹרָא לוֹ שֵׁם חַיִּיב; וְאֲמָרוּ (פְּסָחִים קי"ט). יְדוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָרוּסָה תַחַת כִּנְפֵי הַחַיּוֹת כְּדֵי לְקַבֵּל בְּעָלֵי תְּשׁוּבָה מִיַּד מִדַּת הַדִּין; וְלִכֵּן לְמַה תִּכְתַּב שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲנִישׁ אוֹתְךָ? אֲדַרְבֶּה אִם אַתָּה תִחְזֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, הָעוֹנוֹת שְׁלֶךָ יִתְהַפְּכוּ לְזַכּוּת, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עַצְמְךָ בְּיַדֶּיךָ וְתִחְזֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה עִם לֵב אֲמֵת לֵב נִכּוֹן, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה י"ט סִימָן ד') עַל הַפְּסוּק (איוב ל"א) "בַּחֹץ לֹא יִלִּין גֵּר" שְׂאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹסֵל

אָפּר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רס"ה בְּנַחֵל קִנֵּט

לְבָרְיָהּ, אֶלֶּא לְכֹל הוּא מְקַבֵּל, הַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים בְּכֹל שְׁעָה וְכֹל מִי
שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ לְכָנֶס יִכָּנֵס, לְכֹךְ הוּא אוֹמֵר "בַּחוּץ לֹא יֵלִין גֵּר".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּכְנִים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ לְתוֹךְ
לְבָבְךָ, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שְׁעָה וּבְכֹל רִגַע מִמָּשׁ.

הַמְּאֵחַל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר נִצְבִּים וַיִּלָּךְ, כ"ג אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

לְצַעֲרָנוּ הָרַב יְכוּלִים לְהַטְעוֹת בְּקִלוֹת בְּנֵי אָדָם עַל יְדֵי לְשׁוֹנוֹת
שֶׁל קִבְלָה וְכו', כִּי בְדַבָּר שֶׁהַמוֹן עִם לֹא מְבִינִים כְּלוּם וְכו', בְּקִלוֹת
יְכוּלִים לְעַבּוֹד עֲלֵיהֶם, וְזֶה הִיָּה תְּמִיד עֲבוֹדַת הַשְּׁקֶרְנִים וְהַרְמָאִים
וְהַצְּבוּעִים, שְׁרִיץ הַשׁוֹרֵץ עַל הָאָרֶץ, וְהַטְעוּ בְּנֵי אָדָם, וְכֹךְ הִיָּה
גַּם עִם כַּת ש"ץ (שְׁבִתִּי צָבִי) רַחֲמָנָא לִיצְלָן שֶׁהַטְעוּ אֶת בְּנֵי אָדָם
עִם דְּמִיוֹנוֹת שֶׁל קִבְלָה וְכו', וְשֶׁל מִיסְטִיקָה וְכו', שֶׁדָּרְפֵן שֶׁל בְּנֵי
אָדָם לְהַמְשִׁיךְ אֶל דְּבָרִים שֶׁהֵם לֹא מְבִינִים בֵּין יְמִינָם לְשִׂמְאֵלָם,
וְלִכְּנֵן בְּקִלוֹת יְכוּלִים לְעַבּוֹד עַל בְּנֵי אָדָם, וְלִהְיוֹלֵךְ אוֹתָם שׁוֹלָל.

וְהִנֵּה הַטְּפֵשׁ הַזֶּה שֶׁמִּתְרַבֵּר שְׂרַבְנוּ ז"ל כְּכֹר לֹא נִמְצָא בְּאוֹמֵן
אֶלֶּא בְּהַר צִיּוֹן וְכו', רוֹאִים תִּכְף וּמִיד שֶׁהָאָדָם הַזֶּה מְסַכֵּן חַי
בְּדְמִיוֹנוֹת וּבְחֲזִיוֹנוֹת וְכו' וְכו', וְהוּא עוֹבֵד עַל בְּנֵי אָדָם מְאֹד מְאֹד,
וְהַצֵּעַר הַכִּי גְדוֹל שֶׁמוֹנֵעַ בְּנֵי אָדָם מִלְּנַסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ

הַשָּׁנָה בְּאוֹמָן, בְּשַׁעַת שְׁכַפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ג) הִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהָיָה פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאַחַר שֶׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי וְלִמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שְׂיֵהִיו כָּלֶם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֵר, כִּי כָּל עֲנִין שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוּז שְׁכָל מִי שְׁסָר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרָב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ לֹא יַחֲסֹר אִישׁ וּמִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (נְחֻמִּיָּה ח') "אֲכָלוּ מֵעֲדָנִים וּשְׁתוּ מִמִּתְקִים כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי" הוּא מְעֲזֹכֶם" וְזֶה נֹאמֵר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמַר (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ה) הִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא תְּדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירוּשָׁה מֵאֲבוֹתַי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמַתְנָה, שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיִא אֲתֶם כָּלְכֶם, בּוֹדָאֵי תְלוּיִן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֲפִלוּ כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְעֲנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ו) שְׂיִכּוֹלִין אֲזוֹ אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵהַ שְׁכָכֵל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאֲפֹשֶׁר שְׂיֵהִיָּה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֲפֵן, אֲפֵ עַל פִּי כֵּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכּוֹלִין אֲפִלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אֲפֵ עַל פִּי שְׁכָכֵל הַשָּׁנָה אֲפִלוּ הוּא בְּעֲצֻמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יִכּוֹל לְתַקְּנֶם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יִכּוֹלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵהַ שְׁכָכֵל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת.

יְדוּעַ אֲצִלְנוּ שֶׁהָרַב הַקְּדוּשׁ רַבִּי אֶהֱרָן הָרַב מִבְּרֶסֶלַב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, לֹא הָיָה יִכּוֹל לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹנָה תְּקַע"א וְכוּ', (עֵין חיי מוה"ר"ן סימן ת"ו) עֲנָה רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר אֲזוֹ בְּקוֹל חֲזַק מֵעִמָּק הַלֵּב, מֵהַ אֹמֵר לָכֶם אֵין דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה, הֵינּוּ מְלֵהִיּוֹת אֲצִלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן בְּקוֹל יָזַע סִגְיָא "וּוִי אֲזוּי זֹאל אֵיךְ אֵיךְ זֹאגִין, קִיִּין גִּרְעִסְעֵרֵס דְּעֵר פּוֹן אִיז נִיט פֶּאָר הָאֲנִין. אֵי

אָנְדֶּעֶרע גוטע יוֹדִין זאגין ניט אזוי, אַיז נאָך אַקשיאַ" נְמָה אומר
לְכֶם אֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, וְאִם צְדִיקִים אַחֲרִים אֵינֶם אומרים כֶּךָ אַז
עוד קְשִׁיא] (כְּלוּמַר הֵלֵא בְּלֵא זֶה כֶּבֶר מְקַשִּׁין עָלָיו קְשִׁוֹת הַרְבֵּה,
וַיְהִי קְשָׁה עוד קְשִׁיא זֹאת גַּם כֵּן מַה שֶּׁהַקְּפִיד כָּל כֶּךָ לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ
עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה דִּיקָא).

וְכַתֵּב מוֹהַרנ"ת ז"ל (שם) וּמְכַלֵּל דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים שְׁדַבֵּר אַז
עַמְּנוּ לְמַדְּנוּ כְּמָה דְּבָרִים. לְמַדְּנוּ עוד הַפֶּעַם עוֹצֵם גְּדַל הַחַיּוּב
לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה. כִּי אִף עַל פִּי שִׁידְעֵנוּ זֹאת מְכַבֵּר, אִף
עַל פִּי כֵּן מֵרַבּוּי דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים אַז בְּזֵה, וּמִתְּנוּעוֹתָיו הַנּוֹרְאוֹת אַז,
הִבִּינוּ עוֹצֵם הַחַיּוּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׂאֵי אַפְשָׁר לְבַאֵר זֹאת בְּכַתֵּב.

וְגַם אַז לְמַדְּנוּ שְׁרַצוֹנוּ חֲזַק לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּאוּמִין עַל רֹאשׁ
הַשְּׁנָה תְּמִיד לְאַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ, וְשִׂאִין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה.

וְגַם לְמַדְּנוּ כְּמָה צְרִיכִין לְחַזֵּק לְשִׁבְר הַמְּנִיעוֹת מְדַבֵּר
שְׁבַקְדֻשָּׁה, בְּפֶרֶט הַמְּנִיעוֹת מִלְּהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה שְׁצְרִיכִים
לְשַׁבְּרָם בְּיוֹתֵר וְלְהִיּוֹת דִּיקָא עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה, עַד שֶׁאֶפְלוּ אִם הוּא
ז"ל בְּעֶצְמוֹ מְצֻוֶה וּמִסְפִּים לְבָלִי לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה,
חֲלִילָה לְהַסְתַּכֵּל עַל זֶה, וְצְרִיכִין לְהִזְהַר מְאֹד לְבָלִי לְשִׂאוֹל אוֹתוֹ
שׁוּם שְׂאֵלָה עַל זֶה, כִּי הוּא יְשִׁיב בּוֹדָאֵי לְבָלִי לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ, וְאִף עַל
פִּי כֵּן בְּנִקְדַת הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ צְרִיכִין לְהִיּוֹת דִּיקָא [וְכֵן הוּא נוֹהֵג
לְדוֹרוֹת].

וְעַנִּין זֶה נוֹגַע לְמָה שֶׁאִמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִכּוֹת י'): 'בְּדַרְךָ
שֶׁאִדָּם רוּצָה לִילָךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ' כְּמוֹ שֶׁפֶרֶשׁ רַש"י. וְהוּא מְדַבֵּר
חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל הַפְּסוּק (בַּמִּדְבָּר כ"ב) "לָךְ עִם הָאֲנָשִׁים", וְכֵן
בְּשִׁלּוּחַ מְרַגְלִים שֶׁהַכֹּרַח מִשֶּׁה רַבְּנוּ בְּעֶצְמוֹ לְשַׁלְּחָם, אִף עַל פִּי

שְׁבָאֵמֶת רְצוֹנוֹ לֹא הָיָה כָּלֵל בְּזָה. וְעַנֵּינָּה זֶה רְאִינוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל כְּמָה פְּעָמִים, בְּפֶרֶט בְּעַנֵּינָּה רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ לָהֶם מְנִיעוֹת מִלְּהִיּוֹת אֲצִלּוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשֶׁאֵלּוּ אוֹתוֹ בְּעֲצָמוֹ וְהִשִּׁיב לָהֶם שְׁלֵא יִהְיוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִתְחִילוּ לְהִתְעַקֵּשׁ, הֲלֹא שְׁמַעְנוּ מִכֶּם גְּדֹל הָאֲזָהָרָה לְהִיּוֹת אֲצִלְכֶם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעָשָׂה עֲצָמוֹ כְּמִקְפִיד עֲלֵיהֶם וְגַעַר בָּהֶם שְׁלֵא יִדְבְּרוּ יוֹתֵר, וְכֵן עָשׂוּ וְלֹא בָּאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאִם עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ זְכִינוּ לְהִיּוֹת רְגִילִים לְעִמּוּד לְפָנָיו. וְשְׁמַעְנוּ וְהִבְנוּ בְּרָמְזוֹ וּבִפְרוּשׁ שְׁפָנִימִיּוֹת רְצוֹנוֹ אֵינוֹ נוֹחָה בְּזָה כָּלֵל, רַק הוּא מְכַרְחַח לוֹמֵר לָהֶם כִּךְ מִחֲמַת שְׁשׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ עַל זֶה. וַיֵּשׁ בְּזָה הַרְבֵּה לְסִפּוֹר.

[כְּמוֹבֵא (שִׁיחוֹת הַר"ן רי"ד) כְּשֶׁאָדָם שׂוֹאֵל לְהַצְדִּיק אִם לַעֲשׂוֹת דְּבַר שְׁיֵשׁ בּוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הוּא רְאוּי לוֹ לְהִשִּׁיב וּלְצוּוֹת עָלָיו שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת. וְאִם עַל פִּי כֵן הַשְׂוֹאֵל אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם דְּבָרָיו, וְאָמַר אֲזַי רְבֵנוּ ז"ל כֹּל מִה שֶׁהַצְדִּיק מְצַוֶּה לַעֲשׂוֹת צָרִיךְ לְקַיֵּם, רַק כְּשֶׁמְצַוֶּה שְׁלֵא לַסַּע עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלּוֹ, זֶה אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם וְכו', עֵינֵי שָׁם].

וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת שְׁכֶשֶׁשׂוֹאֲלִין לְהִרְבֵּ וְהַמְנַהֵיג עַל דְּבַר שְׁיֵשׁ בּוֹ כְּעֵינֵי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, צָרִיךְ לְהִשִּׁיב לָאוּ, אִם עַל פִּי שְׁבָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ רְצוֹנוֹ שְׁיִמְסֵר נֶפֶשׁוֹ וַיִּשְׁבֵּר כָּל הַמְנִיעוֹת. עַל כֵּן מִי שֶׁרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב וּלְשִׁבֵּר הַמְנִיעוֹת בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, צָרִיךְ לְהִזְהַר מְאֹד לְבָלֵי לְשִׂאוֹל אוֹתוֹ בְּזָה כָּלֵל, עֵינֵי שָׁם בְּחַיֵּי מוֹהַר"ן כֹּל זֹאת בְּאֵרִיכוֹת.

עֲכָשׁוּ אֲשֶׁאֵל אוֹתָךְ, אַחַר הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ שְׁאָמַר רְבֵנוּ ז"ל עַל גְּדֻלַּת רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְבֹא אֲצִלּוֹ בְּאוֹמֵן, וְרִשְׁמֵם מוֹהַר"ן ז"ל עַל הַסִּפּוֹר, אֵיךְ יָכוֹל לְבֹא אֵיזָה טַפֵּשׁ בְּעַל דְּמִיּוֹן וְכו' וּלְחַלֵּק עַל דְּבוּרִים אֵלּוּ וְכו', וַיִּמְצֵא הַמְצַאוֹת חֲדָשׁוֹת שֶׁרְבֵנוּ ז"ל כִּכְר לֹא

נִמְצָא בְּאוֹמֵן אֶלָּא בְּהַר צִיּוֹן, הָאֵם זֶה לֹא מִצְחִיק? הָאֵם זֶה לֹא כּוֹאֵב שְׂיִכּוּלִים כָּל כֶּף לְעִבּוּד עַל בְּנֵי אָדָם? וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִשְׁפֹּךְ דְּמַעוֹת כַּמִּים שְׂיִוְצִיא אוֹתוֹ מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת, כִּי עַל יְדֵי שְׂאָדָם פּוֹגֵם בְּבְרִית רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן עַל יְדֵי זֶה הַדְּמִיוֹן עוֹבֵד עָלָיו מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רסו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר נִצְבִים וְיִלָּךְ, כ"ג אָלוּל ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל יְכוּל לְהַגִּיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שְׂבַעְעוֹלָם, אִם רַק יִתְחַזֵּק בְּרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים חֲזָקִים וְכוּ', כִּי הַבְּחִירָה חוֹפְשִׁית לְכָל, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, וּבִפְרוּשׁ אָמַר שְׂאָפְלוֹ אָדָם שְׂבָא מִמְּשַׁפְּחָה פְּחוּתָה אִם רַק יִתְחַזֵּק בְּרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים חֲזָקִים לְחִזּוֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְאֶפִּילוֹ שְׂיִקַּח לוֹ יָמִים וְשָׁנִים וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא יֵרָאֶה שׁוֹם דְּבַר, אֶלָּא אֲדַרְבֵּה יִתְגַּבֵּר עָלָיו יִצְרוּ בְּכָל הַכַּחוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְרַק יֵרָאוּ לוֹ הַתְּרַחֲקוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד כְּאִלוֹ שְׂלֹא רוֹצִים אוֹתוֹ, אָף עַל פִּי בֵּן אִם לֹא יִנִּיחַ אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכִּסּוּפִים שְׂלוֹ, סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֵא הַטּוֹב וְיִתְגַּלֶּה אֵלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעִצְמוֹ. וְהָאִרִיךְ בְּזֶה מוֹהֲרֵנִי ז"ל וְכַתֵּב (לְקוּטֵי הַלְכוֹת בְּרַפְתַּת הַשַּׁחַר הַלְכָה ג' אוֹת ו') עֲנִינִי זֶה בְּעִצְמוֹ מַה שָּׂרַב בְּנֵי אָדָם טוֹעִים בְּעִצְמָם וְסוֹבְרִים שְׂנַפְּשָׁם אֵינָה קְדוּשָׁה מְשֻׁרְשָׁה, וְקִשָּׁה לָהֶם לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלִהְיוֹת אִישׁ צַדִּיק, אוֹ אִישׁ כָּשֶׁר בְּאַמְת, כְּמוֹ שְׂאֵר הַצְּדִיקִים

והַכְּשָׁרִים, כְּמוֹ שְׁמַרְגְּלָא בְּפוּמָא דְאִינְשֵׁי לֹאמֵר כְּשִׁשׁוּמְעִין
שְׁמִסְפְּרִין מֵאִיזָה צְדִיק אוֹ אִישׁ כְּשֶׁר וַיֵּרָא בְּאֶמֶת, וּמִתְחִיל
לְהִתְעוֹרֵר בָּהֶם הִרְהוּר תְּשׁוּבָה לְהִתְחִיל גַּם כֵּן לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֶׁם
יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל יִשְׂרָאֵל מְלֵאִים מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל תְּשׁוּבָה וְהִתְקַרְבוֹת
לַהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ תְּמִיד, אֲךָ אַחַר כֵּךְ תִּכְרַף אוֹמְרִים, מִי יִכּוֹל לְהִתְדַמּוֹת
אֵלָיו לְזֶה הָאִישׁ הַצְּדִיק וְכוּ'. כִּי הִיָּה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה מְנַעֲוֵרָיו, כִּי כֵּךְ
הִרְגְּלוּ עֲצָמָם לֹאמֵר שְׁצַדִּיקַת הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים הוּא מְצַד הַנִּשְׁמָה
הַקְּדוּשָׁה שֵׁשׁ לָהֶם מִתּוֹלְדָתָם. וּבְאֶמֶת אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל בְּפִרוּשׁ
שְׂאִינוּ כֵּן. זֶה עֵקֶר הַחֲסָרוֹן שֶׁל הָעוֹלָם שְׂאוֹמְרִים כֵּךְ. וּמִחֲמַת זֶה
אֵינָם מִתְעוֹרְרִים וּמִתְגַּבְּרִים לְהַשׁוֹת עֲצָמָן לְצְדִיקִים, אֲבָל בְּאֶמֶת
אֵינוּ כֵּן, כִּי עֵקֶר צְדִיקַת הַצְּדִיק וְהַכְּשֶׁר הוּא רַק עַל יְדֵי הַתְּגַבְּרוֹתוֹ
וְהִתְחַזְּקוֹתוֹ וַיִּגְיַעַתּוֹ וְטָרְחוֹ בְּעַבְדוֹת הַשֵּׁם שֶׁיִּגְעַע וְטָרַח כָּל כֵּךְ יָמִים
וְשָׁנִים הַרְּבָה וְלֹא הִנִּיחַ עֲצָמוֹ לְפּוֹל בְּשׁוּם אִפְּן בְּעוֹלָם. וְהַרְּבָה
בַּתְּפִלָּה וּתְחִנּוּנִים עַד שֶׁזָּכָה לְמָה שֶׁזָּכָה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי עֵרְכוֹ
אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקָם, וְכָל אָדָם יִכּוֹל לְהִיּוֹת כְּמוֹתָם, כִּי הַבְּחִירָה
חֹפְשִׁית לְכָל, וְכֵתֵר שֵׁם טוֹב מְנַח, וּמִי שְׂרוּצָה זֹכָה בּוֹ, כְּמוֹ
שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יּוֹמָא ע"ב) כְּתֵר כְּהוֹנָה זָכָה אֶהְרֵן וּנְטָלוֹ,
כְּתֵר מַלְכוּת זָכָה דָּוִד וּנְטָלוֹ, כְּתֵר שֵׁם טוֹב מְנַח וְכָל הַרוּצָה זֹכָה
בּוֹ; וּבְאֶמֶת זֶה הָעֲנִיֵן בְּעֲצָמוֹ שְׁבַנֵי הָאָדָם טוֹעִים בְּעֲצָמָם וְסוֹבְרִים
שְׁנַפְשָׁם אֵינָה יִקְרָה וְקְדוּשָׁה. וּמִחֲמַת זֶה אֵינָם מִתְגַּבְּרִים לַעֲשׂוֹת
כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים, כָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִסּוּד הַיְכָלֵי הַתְּמוּרוֹת, שְׁמִשָּׁם
בָּאִים אֵלּוֹ הַמִּחֲשָׁבוֹת עַל הָאָדָם כְּאֵלּוֹ הוּא כְּבָר לֹא שׁוּה לְשׁוּם
דְּבָר, וְהוּא לֹא יִכּוֹל לְהִגִּיעַ לְשׁוּם מְדֻרְגָה בְּעוֹלָם, כִּי צְרִיכִים לְהִיּוֹת
צְדִיק מֵהַלִּידָה וְכוּ', וְאֵם לֹא אֶבֶד מְנוּס מְמַנּוּ, זֶה בְּעֲצָמוֹ הַטְּעוֹת
הַגְּדוֹלָה שְׁמִכְנִיס הַסִּמְ"ךְ מ"ם בְּלְבוֹת בְּנֵי אָדָם, וְעַל יְדֵי זֶה הֵם
מִתְרַשְׁלִים מִלְּהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְנִיחִים אֶת הַכָּל,
וּבְאֶמֶת הַכָּל בָּא מֵהַיְכָלֵי הַתְּמוּרוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזָּכָה לְהִחְזִיק

מְעַמָּד וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוּם דְּבַר, וְהוּא מִתְחִיל בְּכֹל פְּעַם הַתְּחִלָּה
חֲדָשָׁה, אַזִּי גַם הוּא יָכוֹל לְזָכוֹת לְהִגִּיעַ לְכֹל הַמְדַרְגּוֹת שֶׁזָּכוּ אֵלֵיהֶם
הַצְדִּיקִים, כִּי הֵם הָיוּ עֲקֻשָׁנִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וְלֹא הִנִּיחוּ אֶת עֲצָמָם
לְפֹל, עַל יְדֵי זֶה זָכוּ לְמָה שֶׁזָּכוּ, וְלָכֵן גַּם אַתָּה יָכוֹל לְזָכוֹת לְהִגִּיעַ
לְכֹל הַמְדַרְגּוֹת אִם רַק תִּחְזֹק מְעַמָּד וְלֹא תִשָּׁבֵר מִשּׁוּם דְּבַר.

וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁגַם עַל גְּדוּלֵי וּמוֹבְחָרֵי הַצְדִּיקִים עֶבֶר מֵה
שֶׁעֲבַר וְכו' וְכו', וְרַחֲקוּ אוֹתָם בְּכֹל מִיַּי הַתְּרַחֲקוֹת, וְאַף עַל פִּי כֵן
לֹא הִנִּיחוּ אֶת עֲצָמָם לְפֹל כָּלֵל, אֶלֶּא אֲדַרְבֵּה כְּכֹל שֶׁרַחֲקוּ אוֹתָם
יֹתֵר, עֲשׂוּ פְעֻלוֹת לְהִתְקַרֵּב יוֹתֵר וְיֹתֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד
שֶׁזָּכוּ לְמָה שֶׁזָּכוּ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי עֲנִינּוּ וְכְפִי שֶׁרַשׁ נִשְׁמָתוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר נְצֻבִים וְיִלְךָ, כ"ג אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹמֵר מִכָּל
מִיַּי שֶׁקָּרְנִים רַמָּאִים צ'בוּעִים, שֶׁרַי' הַשׁוֹרֵץ עַל הָאָרֶץ,
שֶׁבְקָלוֹת עוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם וּמְפִילִים אוֹתָם בְּפַח יְקוֹשׁ.

כָּלֵל רַאשׁוֹן צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁלֹּא מְלוּיִם כֶּסֶף לְאָדָם שְׂאֵתָה לֹא
מְכִיר וְכו' וְאֶפִּילוּ אִם אַתָּה מְכִיר אוֹתוֹ וְכו' אִיךְ מְלוּיִם לְזוֹלַת סְכוּם
עֲנִקֵי כְּזֶה בְּזֶה שְׂאֵתָה בְּעֲצָמְךָ נִמְצָא בְּצִמְצוּם וּבְחֹבּוֹת וְכו'?, וְכֹכֵר

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אָבוֹת פָּרָק ב') רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי הָיָה לוֹ חֲמֵשׁ תַּלְמִידִים, וְאָמַר לָהֶם צְאוּ וּרְאוּ אִיזוֹהֵי דֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּדְבַק בָּהּ הָאָדָם. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, עֵינַי טוֹבָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, חֵבֵר טוֹב. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, שְׁכֵן טוֹב. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, הַרְוָאָה אֶת הַנוֹלָד. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, לֵב טוֹב וְכוּ'.

וְאַחַר כֵּן אָמַר לָהֶם צְאוּ וּרְאוּ אִיזוֹהֵי דֶרֶךְ רַעְיָה שֶׁיִּתְרַחַק מִמֶּנָּה הָאָדָם. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, עֵינַי רַעְיָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, חֵבֵר רַע. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, שְׁכֵן רַע. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, הַלְלוּהָ וְאִינוּ מְשַׁלְּמִים. אַחַד הַלְלוּהָ מִן הָאָדָם, כְּלוּמָה מִן הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֹאֲמַר (תְּהִלִּים ל"ז) "לְוָה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלַם, וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן". רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, לֵב רַע;

וּמְפָרְשִׁים מִיֵּלָא כָּל תַּנָּא עָנָה דֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל - זֶה אָמַר עֵינַי טוֹבָה, אוֹ חֵבֵר טוֹב, אוֹ שְׁכֵן טוֹב, אוֹ לֵב טוֹב, וּמִמֵּילָא מָה זֶה דֶרֶךְ רַעְיָה? הֵינּוּ בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ - עֵינַי רַעְיָה, חֵבֵר רַע, שְׁכֵן רַע, לֵב רַע, אֲבָל לְמָה רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר הַדֶּרֶךְ הַיִּשְׂרָאֵלִי הֵיא שֶׁתִּסְתַּכַּל עַל הַנוֹלָד מָה יֵצֵא מִזֶּה? הֵינּוּ בְּכָל דְּבַר תִּסְתַּכַּל עַל הָעֵתִיד מָה יֵצֵא מִזֶּה - זֶה הַדֶּרֶךְ הַיִּשְׂרָאֵלִי, אֲבָל כְּשֶׁבָא לְהַגִּיד מָה הֵיא הַדֶּרֶךְ הַרַעְיָה, הוּא אוֹמֵר הַלְלוּהָ וְאִינוּ מְשַׁלְּמִים, וְאִיךָ זֶה מִתְּאִים אַחַד לְשָׁנִי? אֵלָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לוֹמֵד אֲתָנוּ דֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הָעוֹלָם - עַל כָּל דְּבַר תִּסְתַּכַּל מָה שְׁיִכּוֹל לְצַאת מִזֶּה, כְּגוֹן אִם אֲתָה הוֹלֵךְ לְהַלְוֹת לְמִישֶׁהוּ כֶּסֶף, תִּקַּח בְּחֻשְׁבוֹן שֶׁהוּא אֵף פַּעַם לֹא יִשְׁלַם לָךְ אֶת זֶה, וְאֵף שְׂזוּ מִצּוֹת עֲשֵׂה לְעֶזֶר לְזוּלָת, וְכֵן לְהַלְוֹת לְעַנִּי וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְרְאוֹת אֶת הַנוֹלָד - הֵינּוּ מִי הַלְוָה? וּמָה מְצַבּוּ? הֵאֵם הוּא יוֹכֵל פַּעַם לְשַׁלֵּם לִי אֶת זֶה? הֵאֵם הוּא לֹא יִפִּיל אוֹתִי בַּפֶּח?

בְּעֵינַי "הוֹרֵאת קִבֵּע לְמַעַן הַצֵּלַת הַנֶּעֱר" לֹא מְכַרְיָחִים אָף אֶחָד שֶׁהוּא יַחְתּוּם הוֹרֵאת קִבֵּע, אֲלֵא מְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ בְּתוֹרַת נְדָבָה, שְׂבָאֲמַת אֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר חֲשׂוּבָה מִזּוֹ, לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר בְּדוֹר הַזֶּה שְׂמָאֵד מְסַכְּנִים לֹא לְפֹל בְּפִח הַיִּצָּר, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שְׂעוֹזֵר בְּזֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצֵּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רסת.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר נְצֻבִים וְיִלְךָ, כ"ג אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (ת"י מוה"ר"ן סִימָן ת"ה) הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאֵין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירוּשָׁה מְאֻבּוֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינָי אֲתֵם כְּלַכֶּם, בְּוֹדָאֵי תְלוּיִין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ תְלוּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל לְעֵינַי רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (ת"י מוה"ר"ן סִימָן ת"ו) שִׁיְכוּלִיִן אֲז אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שְׂבֻכָּל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאֶפְשָׁר שִׁיְהִיָּה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפֶן, אָף עַל פִּי כֵּן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִיִן אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אָף עַל פִּי שְׂבֻכָּל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעֶצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקְּנֵם, אֲבָל

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵה שֶׁבְּכֹל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹת; וְלִכֵּן מֵה שִׁיף לֹמַר לְאָדָם דַּעוֹת כֵּן לְבֹא לֹא לְבֹא, בְּשַׁעֲה שָׂרְבְּנוּ ז״ל בְּעֶצְמוֹ בְּקֶשׁ שֶׁנִּבְּוֹא אֵלָיו, אֵיךְ יְכוּל בְּשׂוֹר וְדָם טָפָה סְרוּחָה לְהִתְעַרֵּב בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז״ל וְלִתֵּת לוֹ עֶצֶה שֶׁלֹּא לְבֹא וְכוּ' וְכוּ'.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂדִיקָא כְּשֶׁתְּהִיָּה אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז״ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִזְזֵה הַזְּמַן וְזֶה הַמָּקוֹם לְהִתְפַּלֵּל עַל הָאָמָא שְׁלָךְ שֶׁתְּהִיָּה בְּרִיאָה וְשֶׁתְּהִיָּה לָהּ אַרְיכוֹת יָמִים וְשֶׁתִּזְכֶּה לְרֹאוֹת בְּשִׂמְחָתְךָ, וְכִדְאֵי לָךְ אֲפִלּוֹ לְשֹׁכֵר אֵיזָה אִשָּׁה אוֹ בַּחֲוָרָה וְכוּ' שֶׁתְּהִיָּה עִם אָמָךְ בְּמִשְׁךְ הַכֶּמֶה יָמִים שֶׁתְּהִיָּה בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִיָּה זֶה שְׂכָרְךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

ד' רס"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר נִצְבִּים וַיִּלָּךְ, כ״ג אֱלוֹל ה'תשע״ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז״ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל חוֹבוֹת, וּבְפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר״ן סִימָן קכ״ב) שְׂאֵם לֹא הִיָּה מִמֵּתִין בְּבִטְחוֹן לִישׁוּעַת הַשֵּׁם כְּבָר הִיָּה אִישׁ נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל כְּמוֹ כָּל הַנוֹסְעִים וּמְטַלְטְלִים עֶצְמָם בְּשִׁבִיל הַפְּרִנְסָה כְּנֶהוּג עֲכָשׁוּ. וְהַכּוֹנֵה כִּי אָמַר זֹאת לְעֲנִין הַנְּהַגַּת הַבֵּית בְּפְרִנְסָה וּמְלַבּוֹשִׁים וּשְׂאֵר צָרִכֵי הַבֵּית שֶׁעַל פִּי רַב

חֶסֶר לְאָדָם הַרְבֵּה. כְּגוֹן, לְזֶה חֶסֶר מִלְּבוּשׁ פָּשוּט, וַיֵּשׁ שֶׁחֶסֶר לָהֶם מִלְּבוּשִׁים חֲשׂוּבִים אוֹ דִירָה וְכוּ'. שְׁצָרִיכִין לְהִמָּתִין לִישׁוּעַת הַשֵּׁם וּלְבַלִּי לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה (עֲרוּבִין י"ג:) לְמִלְאוֹת הַחֶסְרוֹן תִּכְף וּמִידָּה. רַק צָרִיכִין לְהִמָּתִין עַד יִרְחַם הַשֵּׁם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל עַל עֲצָמוֹ שָׂאֵם לֹא הָיָה מִמֶּתִין, כְּגוֹן כְּשֶׁהָיָה חֶסֶר לוֹ אֵיזָה דְּבַר, אִם הָיָה דוֹחֵק אֶת הַשְּׁעָה שְׂיִהְיֶה דוֹקָא תִכְף, הָיָה צָרִיף לְלוֹוֹת לְעֲצָמוֹ וּלְהִיּוֹת בְּעַל חוּב עַד שְׂהָיָה מְכָרַח לְהִיּוֹת נוֹסֵעַ וּמְטֻלָּטֵל. כְּמוֹ שְׂאָנוּ יוֹדְעִים עֲנִין הַנוֹסְעִים שְׂהֵם מְכָרְחִים תְּמִיד לְסַע עַל הַמְּדִינָה מִחֲמַת שְׂהֵם תְּמִיד בְּעֵלֵי חוּבוֹת, וְעֲנִין זֶה צָרִיכִים לִידַע מְאֹד. וְצָרִיכִין לְלַמֵּד עֲצָמוֹ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה מְאֹד. כִּי לְכָל אָדָם חֶסֶר הַרְבֵּה אֶפְלוֹ בְּעֵלֵי בְּתִים וְעֲשִׂירִים גְּדוּלִים, מְכָל שְׂכָן מְקַבְּלִים אֶפְלוֹ הַחֲשׂוּבִים וְהַגְּדוּלִים. וְצָרִיף לְזֶה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעוּט וּלְהַנְהִיג בֵּיתוֹ כְּפִי הַשְּׁעָה וְהַזְמֵן. וְאִם נִדְמָה לוֹ שְׁצָרִיף מִלְּבוּשׁ אוֹ לְאַשְׁתּוֹ וּבִנְיֹו, אִף עַל פִּי שְׂמְכָרַח לוֹ אֵל יְדַחֵק הַשְּׁעָה לְלוֹוֹת וּלְהַקִּיף וּלְהִיּוֹת בְּעַל חוּב, אִף יִמָּתִין עַד שְׂיָבֹוא עֲתוֹ. וְטוֹב לְסַבֵּל דַּחֵק אֶפְלוֹ בְּמִזּוֹנוֹת וְכָל שְׂכָן בְּמִלְּבוּשִׁים וְדִירוֹת וְכוּ' וְלֹא לְהִיּוֹת בְּעַל חוּב. וּמוֹטָב שְׂיִהְיֶה בְּעַל חוּב לְעֲצָמוֹ אוֹ לְבַנְיֵי בֵּיתוֹ בְּמִלְּבוּשִׁים מְלֵהִיּוֹת בְּעַל חוּב לְהַחֲנוּנֵי אוֹ לְאַחֲרִים. כִּי בְּכָל עֲנִינֵי פְּרִנְסָה צָרִיכִין לְהִמָּתִין עַד שְׂיָבֹוא עֲתוֹ, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה ט"ו) "עֲנִי כָל אֱלִיף יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֲתוֹ".

אֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתָךְ אִיף לוֹוִים סְכוּמִים גְּדוּלִים כְּאֵלוֹ וְאַחַר כֵּן לְשֵׁלֶם רַבִּית כָּל כֵּף גְּבוּהָה? הֲרִי זֶה שְׂגַעוֹן וְטֵרוּף דַּעַת וְכוּ' וְכוּ', עֲדִיף לְשֵׁלֶם לְאֵט לְאֵט כָּל הַחוּבוֹת בְּלֵי הַלּוֹאוֹת וְכוּ', וְהַעֲקָר לְשֵׁמֶר לֹא לְהַכְנִס בַּחוּבוֹת חֲדָשִׁים, יִהְיֶה עַל מֵה שְׂיִהְיֶה, וְעַל אִיף שְׂיִהְיֶה, כִּי אִם רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ כָּל כֵּף נֶגֶד חוּבוֹת אֲנַחְנוּ מְכָרְחִים לְצִיַּת

אותו בתמימות ובפשטות גמור, אָפְלוּ שְׁיֵהָיָה הַחֲשׁוּבֹן מֵהַ שְׁיֵהָיָה וְכוּ' וְכוּ'.

רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹת, וְאָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְמוֹן סִימָן ע"ז) מִי שֶׁעוֹשֶׂה מַעֲשָׂיו בְּמֵהִירוֹת בְּלִי יִשׁוּב הִדְרַעַת נַעֲשֶׂה בְּעַל חוֹב; וְאָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן מ"ו) מִי שֶׁרוֹצֶה לְשׁוּב יִזְהַר מִלְּהִיּוֹת בְּעַל חוֹב; כִּי עַל יְדֵי חוֹבוֹת הוּא נִכְנָס בְּקִטְנוֹת הַמּוֹחִין וְנַעֲשֶׂה עֶבֶד מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי כ"ב ז') "וְעֶבֶד לֹוֹה לְאִישׁ מִלֹוֹה".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם דַּעַת וְשִׁכְלָה, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת בְּעַלֵי חוֹבוֹת. עֲדִיף לְשִׁכַּח בְּבֵית מִלְּהִיּוֹת בְּעַל חוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נִצְבִים וְיִלְךְ, כ"ג אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כַּנְּרָאָה שְׂאֵת לְמַדַּת אֶת בְּעִלְךָ אֵיךְ לְקַלֵּל, וְעַכְשָׁו שְׂאֵת מִשְׁתַּדְּלֵת לְקַלֵּל פְּחוֹת הָרִי בְּעִלְךָ הוּא הַמְקַלֵּל... הָאֵם זֶה לֹא מִצְחִיק? אֲנִי לֹא מִבִּין אֶתְכֶם, רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד נֶגֶד קַלְלוֹת, וְאָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן צ"ג) אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ שֶׁהֵם מְקַלְלִים אֶת עֲצָמָם אֵין מְגַדְּלִים אֶת בְּנֵיהֶם; כָּל כֶּף חֲמוּר הַקַּלְלוֹת שְׂאִישׁ וְאִשָּׁה מְקַלְלִים אֶת עֲצָמָם, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת

אות קללה סימן א') על ידי הקללות בא אבלות חס ושלום רחמנא ליצילן. וכן אמר (ספר המדות אות קללה חלק ב' סימן א') אדם הרגיל בקללות הוא מעולם התהו וכן להפך, הרגיל בברכה הוא מעולם התקון; כל כך חבל שזוג חמודים כמוכם אין להם מה לעשות רק לקלל אחד את השני? ואיך אתם רוצים בצורה כזו לגדל ילדים?

כל כך כואב לשמוע שזוגות רבים ביניהם, מתופחים יומם וליילה, וממריים לעצמם את חייהם, וכל אחד יש לו את הספור שלו וכו', ואף אחד לא שם לב שאנחנו כמו דגים בים, וכמו שאמר החכם מכל אדם (קהלת ט') "כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחזות בפח כהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם" וחכמינו הקדושים דרשו על זה (סנהדרין פ"א:): מאי דכתיב (קהלת ט') "כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה" מאי מצודה רעה? אמר ריש לקיש חכה. ופרש רש"י שהוא רע וחלש וקטן ואוחז בו דגים גדולים פתאום ואינו רואה, ואינו דומה לנאחו ברשתות על ידי מארב ותחבולות; הינו אדם נמצא בתוך הים הסוער שבעולם הזה וכמו דגים שנמצאים בתוך הים בכל עת באים דיגים ומורידים רשתות לתוך המים ומוציאים משם דגים, כך הוא בעולם הזה, בכל פעם פתאום מוציאים כמה בני אדם מזה העולם וכו', ואף אחד לא לומד מוסר השכל מזה, שזה יכול גם לו לקרות יום אחד וכו', תמיד נדמה שרק להזולת זה קורה, אבל לי זה אף פעם לא יקרה וכו', ולכן מחמת קטנות הדעת והמוחין האלו איש ואשתו רבים ביניהם, ולא מסתדרים יחד, עד שמתגרשים, ורחמנות גדולה על הילדים שהם נשארים יתומים חיים וכו', והם צריכים לסבל כל החיים, כי אם ההורים מתגרשים זה נשאר צלקת על הילדים למשך כל ימי חייהם.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת שְׁתֵּיכֶם אֶת וּבְעֵלְךָ, תִּפְסִיקוּ לְקַלֵּל
אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי וְלָרִיב אֶחָד עִם הַשְּׁנַי וְכוּ', כִּי לֹא תִגְיַעוּ אֶל שׁוֹם
דְּבַר, רַק תִּחְיִיו חַיִּים מְרוֹרִים, וְתִרְגְּשׁוּ אֶלְפֵי טַעְמֵי מִיְתָה וְכוּ' וְכוּ',
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לָכֶם שְׂכָל וְדַעַת, וְתִפְסִיקוּ לָרִיב.

הַמְּאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

ד' רעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר נִצְבִּים וַיֵּלֶךְ, כ"ג אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנֶכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנַחְנוּ תְּלַמִּידֵי רִבְנוּ ז"ל יוֹדְעִים יְסוּד גְּדוֹל בְּהִתְקַרְבוֹת אֱלֹיו,
וְהוּא מֵה שְׁאֲמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ג) הָעֵקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהֵכֵל
תְּלוּי בּוֹ, לְקִשֶׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבִדוֹר, וְלִקְבֹּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר
יֵאמֵר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קָטָן וְדְבַר גְּדוֹל. וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חַס וְשְׁלוֹם,
מְדַבְּרָיו יָמִין וְשְׂמָאל, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִפְרֵי פָּרַשַׁת
שׁוֹפְטִים) 'אֶפְלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יָמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יָמִין תִּצִּית
אוֹתוֹ', וְלִהְשַׁלִּיךְ מֵאֵתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלַק דַּעַתוֹ כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ
שׁוֹם שְׂכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֹּל מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדוֹר. וְכָל זְמַן
שֶׁנִּשְׁאָר אֲצִלוֹ שׁוֹם שְׂכָל עֲצָמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר
לְהַצְדִּיק;

כִּי הָעֵקֶר לְבִטּוֹל אֶת שְׂכָלוֹ הַמְּדַמָּה וְהַבְּדוּי לְגַמְרֵי, וְלִצִּית אֶת
הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת, וְאִם רִבְנוּ ז"ל
מִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּבְּוֵא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר (חֲזִי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ג)

הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיא פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאֲחֵר
 שֶׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי וְלִמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים
 הַמְקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֵר, כִּי כָּל
 עֲנִין שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָל מִי שְׁסָר
 אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו יְהִי עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ לֹא יִחְסֹר אִישׁ
 וּמִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לֹו לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ
 שְׁכַתוּב (נְחֻמִּיה' ח') "אֲכָלוּ מֵעֲדֻנִּים וּשְׁתּוּ מִמִּתְקִים כִּי חֲדוֹת הָיוּ" הִיא
 הוּא מֵעֲזֹכֶם" וְזֶה נֹאמֵר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה ;

וְאָמַר (חַיִּי מוֹהֲר"ן סִימֵן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ
 גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירוּשָׁה מְאֹבֹתִי, רַק
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא
 מִבְּעֵיַא אֲתֵם כְּלָכֶם, בּוֹדְאֵי תְלוּיִן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל
 הָעוֹלָם כֵּלּוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי ;

אֲחֵר דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ אֵיךְ אֲחֵד שְׁנִקְרָא חֲסִיד בְּרִסְלָב וְעוֹד נִקְרָא
 'מְנַהִיג' מְפָרְסֵם בְּעוֹלָם שְׂיִתְפָּאָר שְׁלֵא רַק שֶׁהוּא לֹא נוֹסֵעַ אֶל צִיּוֹן
 רְבִנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲלֵא שְׁלֵא צְרִיכִים לְנִסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רְבִנוּ
 ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְכוּ' וְכוּ', הָאֵם אֵינן זֶה מְפָרְסֵם שֶׁל שְׁקָר ? וְיִדוּעַ
 מֵה שְׂאֵמֵר הַצְּדִיק רַבִּי אֲבָרְהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן ז"ל (בְּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר
 "בְּאוּר הַלְקוּטִים") שְׁגַם בְּדָבָר רְבִנוּ ז"ל לִישׁ מְפָרְסֵמִים שֶׁל שְׁקָר,
 וּבִאֲמַת אֵיךְ יוֹדְעִים מִי שֶׁהוּא מְפָרְסֵם שֶׁל שְׁקָר ? מִי שְׁמוֹנֵעַ אֶת
 אֲחֵד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּכָל מֵינֵי תוֹאנוֹת וּטְעָנוֹת וְכוּ' וְכוּ' לֹא לְנִסֵּעַ
 אֶל צִיּוֹן רְבִנוּ ז"ל, הוּא מְפָרְסֵם שֶׁל שְׁקָר בְּלִי שׁוּם סִפְקָ, מִי שֶׁהוּא
 נֶגֶד סֵדֵר דְּרֵךְ הַלְמוּד שֶׁל רְבִנוּ ז"ל הַמוּבָא (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימֵן ע"ו),
 וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מוֹנֵעַ תּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל, הוּא מְפָרְסֵם שֶׁל שְׁקָר בְּלִי
 שׁוּם סִפְקָ, מִי שְׂאוּמֵר שְׁלֵא יְכוּלִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲלֵא

בְּזִמָּן מִיַּחַד וְכוּ', אוֹ שְׁלֵא יְכוּלִים סֵתֵם כִּכָּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', זֶה מִפְּרָסָם שֶׁל שְׁקָר וְכוּ', צְרִיכִים לְזַכֵּר אֶשֶׁר דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל הֵם בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הַתַּמִּימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל זֶה עֲמוּק עֲמוּק מִי יִמְצְאוּנוּ, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קנ"ד) שְׁעָקַר מֶה שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרַאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מַמְנֵי מֶה שְׁאֵנִי עֲתָה, דְּהֵינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הָיִיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֶה שְׁעִשִּׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהָיָה מְזַדְּרֵז כָּל כֶּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרַאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאַמְת, וְאָמַר אִי אִי פְּרַאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׁדַבֵּר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוּלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׁלֵא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרַאסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בְּעִבּוּדְתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּהַתְבּוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַתְמִיד בְּסִפְרֵי "שִׁיחוֹת הַר"ן" וְ"חֵי מוֹהֲרַנְ"ן" שֶׁהֵם שִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שֶׁרְשָׁמָם לְעֲצֻמוֹ מֶה שְׁשָׁמַע מִפֵּי רַבְּנוּ ז"ל, וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַנְּאֻמָּר שֶׁם בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁכָלוֹת כָּלֵל, זֶה נִקְרָא חֲסִיד בְּרַסְלָב אֲמַתִּי.

וְצְרִיכִים לְזַכֵּר אִם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְבוֹא אֵלָיו בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אָף שֶׁזֶּה קֶשֶׁה מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', צְרִיכִים לְקַחַת אֶת הַגּוֹף שְׁלוֹ וּלְהַבְיִאוֹ אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמָן, וְכֵן מִי שֶׁקֶשֶׁה הַבְּנָה וְלֹא יְכוּל לְלַמֵּד, שְׁיִלְמַד עַל פִּי סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל

הַמוֹכָא בְּדַבְרֵי ז"ל (שיחות הַר"ן סימן ע"ו), וְכֵן בְּעֵינֵי הַתְּבוּדוֹת אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שְׁמָלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְתַמִּיד יְכוּלִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ב) וּבִאֲמַת אִם הִיָּה יוֹדֵעַ הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָם, 'שְׁמָלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ' (יִשְׁעִיָּה ו'), וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה. וְדַאי הִיָּה מִתְּפַלֵּל בְּהַתְּלֵהבוֹת גְּדוֹל, וְהִיָּה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכוּן אֶת דְּבָרָיו. וּבִשְׂבִיל שְׁהָאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ זֹאת יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָם, בְּשְׂבִיל זֶה אֵינוֹ מִתְּלַהֵב כָּל כָּךְ, וְאֵינוֹ מְדַקְדֵּק כָּל כָּךְ. וְכֵן אַחַד לְפִי מֵיעוּט שְׂכָלוֹ וִידִיעָתוֹ, כֵּן הַתְּלֵהבוֹתוֹ וְדַקְדוּקוֹ. וְהִדִּיעָה הִיא מֵהֵיִצֵּר הַטּוֹב שְׂבִלָּב, וְהַסְתָּרַת הִדִּיעָה הִיא מֵהֵיִצֵּר הָרַע שְׂבִלָּב. וְהַסְתָּרַת הִדִּיעָה, הֵן הֵן אֶפִיקוֹרְסוֹת וְקִשְׁיוֹת, שְׁהֵיִצֵּר הָרַע מְקַשֶּׂה אֶת לְבוֹ לְפּוֹל בְּרַעָה;

וְלִכֵּן אִם אָדָם לֹא יְכוּל לְדַבֵּר בְּבֵיתוֹ אוֹ בְּרַחוּב וְכוּ', אוֹ בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא הוֹלֵךְ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, סִימָן שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה, כִּי רַבְּנֵי ז"ל רָצוּהוּ שֶׁתַּמִּיד נִדְבֵר עִמּוֹ יַתְּבַרְךָ, וְאִזּוֹ בְּכָל מְקוֹם שֶׁיֵּלֵךְ הוֹלֵךְ הוּא יְכוּל לְהַתְּחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַהַתְּבוּדוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן צ"ח) הֲלֹא אִם אָדָם זֹכֵה, הַדְּבוּר שֶׁמְדַבֵּר לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְשַׁלֵּיךְ אֶת שְׂכָלוֹ הַמְּדַמָּה, וּמִתְמַיֵּד בְּיֹתֵר בְּשִׁיחֻתָיו הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל שְׂרָשָׁמָם מוֹהַרְנֵי ת"ז"ל, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ פְּתִיכָה וְחֻתִּימָה טוֹבָה

ד' רעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר נִצְבִים וַיֵּלֶךְ, כ״ג אֱלוּל ה'תשע״ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּל כֶּף חָבַל אַתֶּם זוג צָעִיר שֶׁהִתְאַהֲבַתֶּם אֶחָד בְּשָׁנֵי עַד שֶׁהִחַלְטַתֶּם לְהִתְחַתֵּן, וְהֵייתֶם הֵכִי מְאֹשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם, רַק מַחֲמַת הַשְּׁגִיוֹנוֹת שֶׁלָּךְ וְכו', שִׁירְדַת לְחַיֵּי בְּעַלְךָ הַטָּרִי וְכו', וְעִשִׂית עֲלִיו רַק בְּקֶרֶת וְכו', וּזְלִזְלַת בּוּ בְּכֹל הַתְּחוּמִים וְכו' וְכו', אֲזִי מָה אֶת רוּצָה מִמֶּנּוּ? הֲאִם אֶת רוּצָה בְּעַל כְּזֶה שֶׁהוּא יִהְיֶה שֶׁקְּחַבְטוֹת וְכו', וְאֶת תְּטִיחֵי בּוּ כָּל מִינֵי מַלִּים לֹא יְפוֹת, כָּל מִינֵי בְּקֶרֶת, וְתִרְדִּי לְחַיִּיו, הֲאִם אֶת חוֹשֶׁבֶת שֶׁבְּעַל כְּזֶה יִשְׁאָר אַתָּךְ אֶפְלוּ יוֹם אֶחָד? אַחַר שִׁמְרַרְתָּ לוֹ אֶת הַחַיִּים בְּמִשְׁךָ עֲשֶׂרָה חֲדָשִׁים וְכו', אֶת חוֹשֶׁבֶת שֶׁהוּא עָשׂוּי מִפְּלִדָּה וְכו', וְהוּא יִמְשִׁיךְ לְחַיּוֹת אַתָּךְ, אֵין שׁוֹם עֲצָה אַחֲרַת רַק שֶׁתִּנְצְלִי לְפָנָיו וְתִבְטִיחֵי לוֹ שֶׁתִּשְׁתַּנֵּי לְגַמְרֵי מֵהַקְּצָה אֶל הַקְּצָה, וּבְאַמַּת תַּחֲזִיקֵי בְּקַבְלָה שֶׁלָּךְ, וְאֲזִי אוֹלֵי יֵשׁ תַּקְוָה.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרֻק ט' הֵלָכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיָּה בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמֵּאחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נֹצְבִים וּוִילָךְ, כ"ג אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רַס"א) כְּשֶׁנּוֹפֵל אָדָם מִמַּדְרָגָתוֹ יֵדַע שְׁמֵן הַשָּׁמַיִם הוּא, כִּי הֵהֱתַרְחֲקוֹת הִיא תַּחֲלַת הֵהֱתַקְרָבוֹת, עַל כֵּן נָפַל, שְׂיִתְעוֹרֵר לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעֵצָתוֹ שְׂיִתְחִיל מִחֲדָשׁ לְהַכְנִס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּאִלוּ לֹא הִתְחִיל עַדִּין כָּלֵל מֵעוֹלָם, וְזֶה כָּלֵל גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁצָרִיכִים מִמֶּשׁ בְּכֹל יוֹם לְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ;

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שָׁעָה וּבְכֹל רֵגַע הִתְחַלֵּה חֲדָשָׁה וְתִשְׁכַּח אֶת הָעֶבֶר שְׁלֹךְ, וְכַף תּוֹכַל לְהִתְקַדֵּם תְּמִיד וְכוּ', וְזֶה שְׁהִתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מִתְחִילָה עִם תְּבַת 'בְּרֵאשִׁית' וְכֵן עִם ב' גְּדוּלָה, לְהוֹרוֹת שָׂאם רוֹצִים לְהִתְחִיל בְּכֹל פְּעַם מ'בְּרֵאשִׁית', אֲזִי הָעֵצָה ב' רֵאשִׁית, הֵינּוּ לְהִסְתַּפֵּל תְּמִיד קְדִימָה, לֹא לְהִסְתַּפֵּל אַחֲרֵינִית מֵה שְׁקָרָה מִקֵּדָם אוֹ אֶתְמוֹל וְשִׁלְשׁוֹם וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן לֹא לְהִסְתַּפֵּל מֵה לְמַעְלָה מֵה לְמַטָּה, רַק לְהִסְתַּפֵּל קְדִימָה, וְרַק כִּכָּה יִכּוּלִים לְהִתְחִיל בְּכֹל פְּעַם מִחֲדָשׁ, וְזֶה הַחֲדוּשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׂאָמַר בְּפִרוּשׁ שְׁצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת הִתְחַלֵּה חֲדָשָׁה בְּכֹל יוֹם בְּכֹל שָׁעָה וּבְכֹל רֵגַע מִמֶּשׁ, וְתְּמִיד לְשַׁכַּח אֶת הָעֶבֶר, וְאֵל כָּל זֶה זוֹכִים רַק עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְׁמָחָה שְׁצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׂמִקְרָב אֶת הָאָדָם לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ מֵדַת הַשְׂמָחָה.

אָבֵל לְהַגִּיעַ לְשִׁמְחָה זֹה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְמִסַּר אֶת נַפְשׁוֹ רַק לְהִיטֵל בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְהַשְׁמִיחָה מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מֵהַ שְׁהָעוֹלָם רְחוּקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֵינָם מִתְקַרְבִּים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ? הוּא רַק מִחֲמַת שְׂאִין לָהֶם יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְאֵינָם מִיִּשְׁבִּין עֲצָמָן, וְהָעֶקֶר לְהַשְׁתַּדֵּל לֵישֵׁב עֲצָמוֹ הַיָּטֵב, מֵהַ תְּתַכְלִית מִכָּל הַתְּאוּוֹת וּמִכָּל עֲנִינֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, הֵן תְּאוּוֹת הַנְּכַנְסוֹת לְגוֹף, הֵן תְּאוּוֹת שְׁחוּץ לְגוֹף, כְּגוֹן כְּבוֹד, וְאִזּוֹ בּוֹדָאֵי יֵשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אָךְ דַּע, שְׁעַל יְדֵי מָרָה שְׁחוּרָה אֵי אֶפְשֶׁר לְהַנְהִיג אֶת הַמַּחַ כְּרָצוֹנוֹ, וְעַל כֵּן קָשָׁה לוֹ לֵישֵׁב דַּעַתוֹ. רַק עַל יְדֵי הַשְׁמִיחָה יוֹכֵל לְהַנְהִיג הַמַּחַ כְּרָצוֹנוֹ, וְיוֹכֵל לֵישֵׁב דַּעַתוֹ, כִּי שְׁמִיחָה הוּא עוֹלָם הַחֲרוּת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָּה נ"ה) "כִּי בְּשִׁמְחָה תִּצְאוּ", שְׁעַל יְדֵי שְׁמִיחָה נַעֲשִׂין בֵּין חוּרִין וְיוֹצְאִין מִן הַגְּלוּת. וְעַל כֵּן כְּשִׁמְקָשֶׁר שְׁמִיחָה אֶל הַמַּח, אִזִּי מַחוֹ וְדַעַתוֹ בֵּין חוּרִין מִמֶּשׁ, וְאֵינּוּ בְּבַחֲיִנַת גְּלוּת, וְאִזִּי יוֹכֵל לְהַנְהִיג אֶת מַחוֹ כְּרָצוֹנוֹ וּלְיִשֵׁב דַּעַתוֹ, מֵאַחַר שְׁמַחוֹ בְּחֲרוּת וְאֵינּוּ בְּגְלוּת. כִּי עַל יְדֵי גְלוּת אֵין הַדַּעַת מִיִּשֵׁב כָּלֵל וְכוּ', וְלִבּוֹא לְשִׁמְחָה הוּא עַל יְדֵי מַה שְׁמוּצָא בְּעֲצָמוֹ אִיזָה נִקְדָּה טוֹבָה, כִּי אִיךְ יִשְׂרָק יִהְיֶה, יֵשׁ אֲצֵל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל נִקְדוֹת טוֹבוֹת מְנַקְדֵת יִהְדוּתוֹ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפָלַח הָרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוֹ רִיקְנִין שְׁבָךְ מְלֵאִים מִצְוֹת כְּרָמוֹן, וְעַל כָּל פָּנִים יֵשׁ לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל לְשִׁמְחָה בְּמַה שְׁזָכָה לְהִיטֵל מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְשִׁלָּא עֲשִׂנֵי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, כִּי הַשְׁמִיחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשְׁמִיחוֹת, וְעַל יְדֵי שְׁמִיחָה מִתְרַחֵב מַחוֹ וְדַעַתוֹ וְכִבְרֵי לֹא יֵשׁוּב הַדַּעַת אַחֲרַת לְגַמְרֵי.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רַס"ה בְּנַחֲל קַעֲט

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים וַיִּלְךְ, כ"ג אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנֶכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבָּבוֹת רַבָּבוֹת נָשִׁים חֲרָדִיּוֹת הוֹלְכוֹת עִם תְּגִלַּחַת כְּדֵי שְׁלֹא
יֵרְאוּ אֶת הַשְּׁעָרוֹת שְׁלֵהֶן, וְזֶה מְנַהֵג קִדְמוֹן מִצְדִּיקִים גְּדוֹלִים
שֶׁהִבְטִיחוּ שְׂאֵם אִשָּׁה תִּלְךָ עִם תְּגִלַּחַת לְגַמְרִי, תִּזְכֶּה לִילָדִים
כְּשָׂרִים, וְלִכְּן אֵין לְךָ מַה לְהִתְבַּלְּבֵל, אֲדַרְבָּה תִשְׁמַחִי מְאֹד מְאֹד
בְּזִכּוֹת הַזֶּה שְׁזָכִית לְלָכֶת בְּתַגְלַחַת, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ שְׁבִזְכוֹת זֶה
יְהִיָּה לְךָ יִלְדִים בְּרִיאִים וְשְׁלָמִים, רַק אֵל תְּבַלְּבְּלִי אֶת עֲצָמֶיךָ מִשׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

כִּי בְּאֵמַת מְבֹאָר בְּזֹהַר הַקְדוּשׁ אֶת הַעֲנֵשׁ הַכִּי קִשָּׁה כְּשֵׁרוּאִים
אֶת הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה בַּחוּץ, וְזֶה לְשׁוֹן הַזֹּהַר (נִשְׂא ק"ה): תּוֹנָבָא
לִיתִי [קְלָלָה תְּבֹא] עַל הַהוּא בַר נָשׁ [עַל אָדָם] דְּשָׁבַק לְאַנְתְּתִיָּה
[שְׁמַרְשָׁה לְאַשְׁתּוֹ] דְּתַתְּחַזִּי מִשְׁעָרָא דְרִישָׁה לְבַר [שִׁיְהִיָּה הַשְּׁעָרוֹת
שֶׁל הָרֵאשׁ מְגִלוֹת וִירָאוּ אוֹתָן בַּחוּץ] וְדָא הוּא חַד מְאִינוֹן צְנִיעוּתָא
דְּבִיתָה [וְזֶה אַחַד מֵהִיסוּדוֹת שֶׁל הַצְּנִיעוּת שֶׁל בֵּית יְהוּדִי] וְאַתָּא
דְּאַפִּיקַת מִשְׁעָרָא דְרִישָׁה לְבַר, [וְאִשָּׁה שְׁמֻגְלָה אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה

לְחֹוץ] לְאַתְתִּקְנָא בֵּיה [לְיִפּוֹת אֶת עֲצָמָה בְּזֶה] גְּרִים מִסְכְּנוֹתָא
 לְבֵיתָא. [גְּוֹרִם עֲנִיּוֹת לְבֵית] וְגְרִים לְבִנְיָה דְּלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא
 [וְגוֹרְמַת שְׁהִילְדִים לֹא יִהְיוּ מְצֻלְחִים, וְלֹא יִהְיוּ חֲשׁוּבִים בְּדוֹר]
 וְגְרִים מְלֵה אַחְרָא דְּשִׂרְיָא בְּבֵיתָא. [וְגוֹרִם שְׁהִסְטְרָא אַחְרָא
 וְהַחִיצוֹנִים יִשְׁרוּ בְּבֵית, שְׁהִם מְבִיאִים מְרִיבוֹת] מֵאֵן גְּרִים דָּא [מִי
 גוֹרְמַת כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוֹן] הֵהוּא שְׁעֵרָא דְּאַתְחַזִּי מְרִישָׁה לְבֵר.
 [הַשְּׁעֵרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂרוּאִים אֶת זֶה בְּחֹוץ] וּמַה בְּבֵיתָא הָאִי [וְאִם
 כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוֹן מְדַבְּרוֹת כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלְכַת מְגַלַּת שְׁעֵרוֹת בְּבֵית]
 כָּל שְׁכֵן בְּשׁוּקָא [עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשִׁיּוֹצֵאת בְּחֹוץ בְּגִלּוֹי שְׁעַר,
 הִיא גוֹרְמַת לְעֲצָמָה וְלִבְעֵלָה וְלִילְדִים צְרוֹת מְשֻׁנוֹת] וְכָל שְׁכֵן
 חֲצִיפוֹתָא אַחְרָא [עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלְכַת בְּחֲצִיפוֹת
 אַחְרַת, הֵינּוּ שְׁמִסְתוֹבְכַת עַל הָרְחוֹב בְּבִגְדִים צְמוּדִים וְשְׁקוּפִים וְכוּ'
 כְּדִי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הֲרִי זֶה גוֹרְמַת שְׁהַחִיצוֹנִים יִתְאַחַזוּ בָּהּ].

וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁהִיא הוֹלְכַת בְּצַנִּיעוֹת, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ אָמַר
 רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ט') צְנִיעוֹת שְׁבֹאֲשָׁה מְזַכֶּה לָּהּ
 לְבָנִים הַגּוֹנִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
 תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רעה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְצֻבִים וְיִלְךְ, כ"ג אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל מְסַבֵּיר בְּעֵמֶק הָעֲנַיִן וְכו', מֵה זֶה יְדִיעָה וּמֵה זֶה בְּחִירָה, (עֵינִי לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן כ"א) כִּי לְמַעְלָה זֶה שְׁנֵי הַפְּכִים, וְאֵיךְ יָכוֹל לֵהִיּוֹת בְּנוֹשָׂא אֶחָד? הֲיֵנוּ מֵצַד אֶחָד אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל מְאַרְעוּתוֹ הֵם לְטוֹבָתוֹ, וְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו זֶה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית וְכו', וּמֵצַד שְׁנֵי אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שְׁיֵשׁ בְּחִירָה, וְהוּא יָכוֹל לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל דְּבַר פְּרִטִי וְכו', וְאֵיךְ יָכוֹל לֵהִיּוֹת שְׁנֵי הַפְּכִים בְּנוֹשָׂא אֶחָד? אֲזִי רַבְנוּ ז"ל מְסַבֵּיר שְׁלֹזְכוֹת לְהַשִּׁיג אֶת זֶה צְרִיכִים לְזַכֵּךְ אֶת הַמַּח שֶׁלּוֹ לְגַמְרִי, וְאֵיךְ זוֹכִים שְׁיִהְיֶה לוֹ מַח קְדוּשׁ שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעַל הַנְּהַגְתּוֹ שְׁמַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם? עַל יְדֵי שְׁמַקְדֵּשׁ אֶת הַשְּׁבַעָה גְרוֹת שְׁלוֹ, הֲיֵנוּ אֶת הָעֵינַיִם אֲזַנִּים הַחֲטָם וְהַפֶּה, שֶׁהֵם שְׁבַעָה קְנֵי הַמְּנוּרָה שְׁמַנְחַת עַל פְּנֵי הָאָדָם, וְעַל יְדֵי שְׁזוּכָה לְזַכֵּךְ אוֹתָם עַל יְדֵי זֶה זוֹכָה לְמַח נְקִי שְׁאִין לוֹ כְּבָר שׁוּם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עַל הַנְּהַגְתּוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין אֲצִלוֹ כְּבָר קְשִׁיא בֵּין הַבְּחִירָה וְהִדְיָעָה, כִּי יוֹדַע שְׁזֶה בְּעַצְמוֹ הַבְּחִירָה לְבַחֵר וְהִדְיָעָה שֶׁהַכֵּל מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,

וְעֵינִי (חֵי"י מוֹהֲר"ן סִימָן תל"ב מֵה שְׁכַתֵּב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל) כְּשֶׁהוֹדִיעַ לִי רַבְנוּ ז"ל עֲנַיִן הַהֶתְבוּדָרוֹת וְהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵינֵי קוֹנוֹ, דְּבַרְתִּי עִמוֹ, הֲלֵא הָאָדָם הוּא בְּעַל בְּחִירָה. וְלֵא הַשִּׁיב לִי בְּפִירוּשׁ רַק כְּלֵאחֵר יֵד, כְּאוֹמֵר אֵף עַל פִּי בֵּן. כְּלוֹמֵר אֵף עַל פִּי שְׁאִי אֶפְשֶׁר לְבָאֵר לָךְ הָעֲנַיִן בְּשִׁלְמוֹת, אֵף עַל פִּי בֵּן צְרִיכִין לְנַהֵג כָּךְ. וְאֲנִכִּי לֹא יִכְלָתִי לְשֹׂאֵל יוֹתֵר כִּי יְדַעְתִּי כִּי קְשִׁיא זֶה יְכוֹלִין לְהַקְשׁוֹת גַּם עַל כָּל הַתְּפִלוֹת שְׁסֻדְרוֹ לְנוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְכַבֵּר עַל עֲנַיִן תְּשׁוּבָה וְהַתְּקַרְבוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּגוֹן בְּרַפְתְּ הַשִּׁיבֵנוּ וְכִיּוֹצֵא; [וְעֵינִי בְּאַרְיִכוֹת לְקוּטִי

הַלְכוֹת פְּקֻדוֹן הַלְכָה ג' אוֹת ז' שְׁעִנֵּין הַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה זוֹ תִּפְלָה, שְׁצַרְיָךְ כָּל אָדָם לְשֹׁפוֹךְ שִׁיחוֹ לְפָנֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ מִהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁיִזְכְּהוּ לְקָרְבוֹ לְעִבּוּדְתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאֵמֶת, וְזֶהוּ יְסוּד הַכֹּל, שְׁכָל עִבּוּדְתוֹ וְיִהְיֶה תְלוּי בְּזֶה, כְּמִבְּאֵר אֲצִלְנוּ כְּמָה פְּעָמִים, וְיִוָּתֵר מִמָּה שְׁכָתוּב שֶׁם שְׁמַעְנוּ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּעַל פֶּה, כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים כְּמָה שִׁיחוֹת נוֹרָאוֹת בְּעִנֵּין זֶה, שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְבָאֵר הַכֹּל בְּכַתְּבִי, וְאָמַר שְׁכָל הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים לֹא זָכוּ לְבוֹא לְמָה שְׁבָאוּ כִּי אִם עַל יְדֵי זֶה, עַל יְדֵי שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֶנּוּ שְׁמֵדְבָרִים בּוֹ, כְּמִבְּאֵר בְּסִפְרֵים הַנְּדַפְּסִים].

וְלִכְאוּרָה קִשָּׁה הֵלֵא אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ל"ג:) הַכֹּל בְּיַדֵי שָׁמַיִם חוּץ מִיִּרְאֵת שָׁמַיִם, וְאִם כֵּן אֵיךְ שִׁיךְ עַל זֶה תִּפְלָה, מֵאַחַר שֶׁהֵם יִתְבָּרַךְ מְסֹר הַבְּחִירָה לָנוּ, וְאֵף עַל פִּי כֵּן בְּאֵמֶת מְצָאנוּ שְׁכָל הַצְּדִיקִים עָסְקוּ בְּזֶה לְבַקֵּשׁ מִהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁיִצִּילֵם מִהַיֵּצֵר הָרַע, וְיִקְרַבֵם לְעִבּוּדְתוֹ, כְּמוֹ שְׁשִׁמְעֵנוּ בְּפֶה מְלֹא מִהַצְּדִיקִים אֱמִתִּיִּים, שֶׁהָיוּ סְמוּךְ לְזַמְנָנוּ, וְגַם בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים בְּגִמְרָא וּשְׂאֵר סִפְרֵים מְצָאנוּ כְּמָה תִּפְלוֹת שֶׁהַתְּפִלָּלוּ בְּכָל יוֹם שְׁיִנְצְלוּ מִהַיֵּצֵר הָרַע, כְּמִבְּאֵר תִּפְלָתֶם (בְּרִכוֹת י"ז.) וְגַם מִהַתְּפִלוֹת הַסְּדוּרִים לָנוּ בְּכָל יוֹם מֵאֲנָשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָה, אָנוּ רוֹאִין זֹאת, כִּי אָנוּ מִתְּפִלָּלִים שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם הַשְּׁיִבְנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקָרְבָנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבּוּדְתְךָ וְהַחֲזִירוֹנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, נִמְצָא שְׂאֵנוּ מִתְּפִלָּלִים לְהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם לְזָכוֹת לְתִשׁוּבָה וְלַעֲבֹד אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵף עַל פִּי שְׁזֶה תְלוּי בְּבַחֲרִית הָאָדָם, וְכִיוּצָא בְּזֶה הִרְבֵּה תִּפְלוֹת הַקְּבוּעִים מְכַבֵּר, שְׁכָלֵם מִיִּסְדִּים עַל בְּקִשָּׁה זוֹ לְזָכוֹת לְעִבּוּדְתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים מִיִּסְדֵּי עַל תִּפְלוֹת וְתַחֲיִנוֹת אֵלוּ, לְזָכוֹת לְהַתְּקָרֵב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּמִבְּאֵר שָׁם, וּבְאֵמֶת אֵי

אָפֿשֵׁר לְהִבִּין זֹאת כִּי הוּא גַם בֵּן מִהַקְשִׁיּוֹת שְׂאֵי אָפֿשֵׁר לְתַרְצֵם
בְּשׁוּם אָפֿן, כִּי אִם בְּאַמוּנָה לְבַד וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנוּזָה לְסִילַק אֶת דַּעַתְנוּ וְחֻכְמַתְנוּ
הַמְדַמִּית שְׁמַצֵּד אֶחָד תָּמִיד גִּדְעֵ שְׁכָל מְאַרְעוּתֵיו שֶׁל אָדָם לְטוֹבָתוֹ
וְכוּ' וְכוּ', וּמַצֵּד שְׁנֵי צְרִיכִים תָּמִיד לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה
שְׁצָרִיכִים אֶפְלוּ שְׁדוּד הַטֵּבַע.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחֻתִּימָה טוֹבָה

ד' רעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֹצְבִים וְיִלָּךְ, כ"ד אָלוּל
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּרַאֶה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת כָּל
הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה, כִּי זֶה הַשַּׁבָּת הָאַחֲרוֹנָה מִשְׁנַת תּשׁע"ד, וְלָכֵן
מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל
הַשַּׁבָּת, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּאֵם חֵס וְשְׁלוֹם פְּגִמְנוּ וְהִינּוּ בְּעֶצְבוֹת
בְּאִיזָה שַׁבַּת וְכוּ', אוּ נִכְשְׁלֵנוּ בְּאִסּוּר חֲלוּל שַׁבַּת חֵס וְשְׁלוֹם, אוּ
שְׁסַתֵּם פְּטַפְטַנוּ דְּבָרִים בְּטִלִּים וְלִשׁוֹן הָרַע וְכוּ' בְּשַׁבָּת, עַל זֶה
צְרִיכִים הָרִבָּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִסְלַח וְיִמְחַל לָנוּ, כִּי
אֵי אָפֿשֵׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְחִזּוֹר
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּשַׁבַּת הָאַחֲרוֹנָה שֶׁל הַשָּׁנָה, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מְתַקֵּן
אֶת כָּל מֵה שְׁפָגַם בְּכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה, וּבְכָל שַׁבָּתוֹת יְמֵי חַיָּיו וְכוּ'
וְכוּ', וְלָכֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, תִּנְצֵל אֶת הַשַּׁבָּת הַזֹּאת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה,
כִּי אֵי אָפֿשֵׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל בֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁשָּׂשׂ

וְשִׁמַּח כָּל הַשָּׁבֶת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) צָרִיךְ לְהִזְהָר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב בְּשָׁבֶת, כִּי מַעֲלַת וּקְדוּשַׁת שָׁבֶת גְּדוּלָּה וִיקָרָה מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְנַהֵג שְׂמִיחָה גְּדוּלָּה בְּשָׁבֶת קֹדֶשׁ, וּלְבָלֵי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּלְהִרְבּוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שָׁבֶת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וְשִׁתְיָה, הֵן מְלַבּוֹשִׁים כְּפִי מַה שְׂיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת שָׁבֶת כְּלָה רוֹחֲנִית כְּלָה קֹדֶשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחֵר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חוֹל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשָׁבֶת, לֹא הֵייתָ מְפַסֵּיק לְרַקֵּד כָּל הַשָּׁבֶת מֵרַב שְׂמִיחָה שֶׁאֲתָה יְהוּדֵי מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהָיָה הַשָּׁבֶת יָקָר בְּעֵינֶיךָ.

מַה אֹמֵר לָךְ, אֲתָה צָרִיךְ לְזַכֵּר טוֹב טוֹב וּלְחַקֵּק בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר לְבָנֵי אָדָם מַה זֶה שָׁבֶת? שְׂאֵז כְּבִיכּוֹל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאִיר אֹרֹךְ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלְאָ מְאֹד שְׂאִין בְּשִׁשַׁת יְמֵי הַחוֹל, וְיֵמֵי שָׁרֵק פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם יְכוֹל לְהִרְגִישׁ בְּשָׁבֶת אַחֲרַת לְגַמְרֵי, כִּי שָׁבֶת זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ, כְּמוֹכָא בְּזֵהָר (יִתְרוֹ פ"ח) מֵהֵן שָׁבֶת? שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׂמָא דְשָׁלִים מְכֻלָּא סְטָרָא, שָׁבֶת הוּא הַשֵּׁם שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבִיכּוֹל מְאִיר אֹרֹךְ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלְאָ מְאֹד בְּלֵי שׁוֹם לְבוּשִׁים, וְאִם אָדָם הָיָה מְכִין אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׁשַׁת יְמֵי הַחוֹל לְיוֹם הַשָּׁבֶת, אִזְ הָיָה מְרַגֵּישׁ בְּשָׁבֶת אֹרֶךְ כְּזֶה שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, מְלַבֵּד שְׁכָל יוֹם וְיוֹם יְכִין אֶת עֲצָמוֹ לְשָׁבֶת שְׂזֵה מַה שְׂאֲנַחְנוּ סוּפְרִים אֶת הַיָּמִים, הַיּוֹם רֵאשׁוֹן בְּשָׁבֶת וְכוּ', הַיּוֹם שְׁנֵי בְּשָׁבֶת וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׂמַגִּיעִים לְיוֹם הַשָּׁבֶת שְׂאֵז הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְּדוֹל לְהִתְעַנֵּג בּוֹ, כְּמוֹכָא בְּזֵהָר (פְּקוּדֵי רַנ"ח) עַל הַפְּסוּק (קֹהֶלֶת ח' ט"ו) "וְשִׂבַּחְתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׂמִיחָה אֲשֶׁר אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי אִם לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת וּלְשִׁמוּחַ וְהוּא יִלְוֶנוּ בְּעַמְלוֹ יְמֵי חַיָּו אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹקִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ", שְׂזֵה סוֹכֵב

עַל הַשַּׁבָּת שָׂאז הוּא מְצוּה גְדוּלָה מְאֹד לְאָכּוֹל וּלְהִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבָּת, וּלְשִׂמְחָ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבִשְׂכָר זֹאת יִזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן ל"ב) מְדוּעַ שְׁלֹא תִהְיֶה שְׂמִיחָ כָּל הַשַּׁבָּת? וּמָה צְרִיכִים כָּל הַשַּׁבָּת? רַק לְאָכּוֹל וּלְשִׂמְחָ, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (שְׁמוֹת ט"ז כ"ה) "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לַהוִי" הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה", מָה סֵךְ הַכֹּל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָנוּ? יְלָדִים תֹּאכְלוּ כִּי הַיּוֹם שַׁבָּת, וְגַם אֵת זֶה לֹא יִכּוֹלִים לְקַיֵּם? עַיִן שָׁם, וּלְכֵן תִּרְאֶה שֶׁהַשַּׁבָּת הַזֶּה תִּהְיֶה שַׁבָּת מִיַּחְדָּת אֲצִלָּה, וְתִשְׁמֹר מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹךְ, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם וּכְתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רַעְיוֹן.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבָּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר נֹצְבִים וְיִלָּךְ, כ"ד אֵלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי הַנְּסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים שְׂעוּבָרִים עַל כָּל אֶחָד וְאַחַת וְכוּ' וְכוּ', זֶה לְהַמְשִׁיךְ אֵת לְבַבְנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁהַשַּׁבָּת הַזֶּה יִהְיֶה לָךְ שַׁבָּת מִיַּחְדָּת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׁזוּכָה לְשִׁמּוֹר שַׁבָּת, עַד כְּדֵי כֵךְ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת קי"ח:) כָּל הַמְּשַׁמֵּר שַׁבָּת כִּהְלַכְתּוּ אֶפְלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוּשׁ מוֹחֲלִין לוֹ, שְׁנֹאֲמַר (יִשְׁעִיָה נ"ו ב') "אֲשֶׁרֵי אֲנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שִׁמֵּר שַׁבָּת

מחללו ושמר ידו מעשות כל רע", אל תקרי מחללו אלא מחול לו; ועקר שמירת שבת זה רק שמחת השבת, להיות רק בשמחה בשבת, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ז) צריך להזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת, כי מעלת וקדשת שבת גדולה ויקרה מאד, שאי אפשר לתאר ולשער כלל, וצריך לנהג שמחה גדולה בשבת קדש, ולבלי להראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על השם יתברך, ולהרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוג, הן באכילה ושתיה, הן מלבושים כפי מה שיוכל, כי אכילת שבת כלה רוחנית כלה קדש, ועולה למקום אחר לגמרי מאכילת חול, ואם היית יודעת מה זה להיות בשמחה בשבת, לא היית מפסיקה לרקד כל השבת מרב שמחה שאת יהודיה מאמינה בו יתברך, והיה השבת יקר בעיניך מאד מאד, ורואים איך שהסמך מ"ם בא לאדם דיקא בשבת להפריע לו את השבת, ותמיד נעשה קטטה או וכוח בבית ביום השבת דיקא, כדי להפר מהבית קדשת השבת, ולכן צריכים למסר את נפשו שכל השבת יהיה רק שמחה ואהבה, ולשמור על השבת שלא יהיה בו שום עצבות או מריבה וקטטה, או וכוח, או להכשל חס ושלוש באיזה אסור של חלול שבת, ולכן זה דבר גדול מאד ללמד תמיד הלכות שבת, כדי שיהיה בקי בדיני שבת, כדי שלא יבוא אף פעם להקל בקדשת השבת.

ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ז) כי שבת כביכול הוא העין של הקדוש ברוך הוא, שהוא מסתכל עלינו דיקא על ידי שבת, בסוד (שמות ט"ז כ"ט) "ראו כי הוי"ה נתן לכם השבת", ומוכא בתקוני זהר (תקון ע') ש' תלת ענפי תלת גונין דעינא, ב"ת דשבת דא בת עין; הינו שבת הם שתי אותיות, ש' יש בו שלוש קוין כנגד שלוש צבעים שיש בתוך העין, ב"ת זה בת עין השחור

שְׁבַעֲיָן, הֵינּוּ כְּבִיכּוֹל שֶׁעַל יְדֵי שַׁבַּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר וּמְסַתְּכַל עֲלֵינוּ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, כִּי כָּל הַשְּׁפָעָה עַל הָאָדָם נִמְשָׁךְ רַק עַל יְדֵי שַׁבַּת, וְלָכֵן שַׁבַּת כָּל כֶּךָ חָמוּר וְכוּ', וְלִהְפֹךְ שַׁבַּת כָּל כֶּךָ קְדוּשׁ, כִּי כְּבִיכּוֹל דָּרָךְ שַׁבַּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּכַל עֲלֵינוּ, וְלָכֵן עֲלֵינוּ רַק לְשַׂמַּח כָּל הַשַּׁבָּת שְׂאֲנַחֲנוּ זֹכִים לְשַׁמֵּר אֶת הַשַּׁבָּת.

וְאָמַר הָרַב הַקְּדוּשׁ רַבֵּי צְבִי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ בֶּן יַחֲידוֹ שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, אֶל הָרַב הַקְּדוּשׁ רַבֵּי פְּנַחֵס מְקַאֲרִיץ זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, שֶׁשָּׁמַע מֵאֲבִיו שְׂפָדִי לְזִכּוֹת לְקִדְשַׁת שַׁבַּת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ הַכְּנָה גְּדוּלָּה בְּעָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּשַׁלַּח ט"ז ה') "וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיֵאוּ", וְעַקֵּר הַהֲכָנָה הוּא לֵידַע שֶׁזוֹ הַשַּׁבָּת הִרְאֵנוּהָ שָׁלוּ, וְכֵן הַשַּׁבָּת הֵאֱחָרֹנָה שָׁלוּ, וְאִם אָדָם חוֹשֵׁב כֶּךָ, אֲזִי יִקְבַּל אֶת הַשַּׁבָּת בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, וְדַבֵּר זֶה מְסַפְּרִים מֵהַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ רַבֵּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מְוִיטְעַפְסֵק זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, שֶׁכָּל שַׁבַּת הִיָּה אֲצִלוֹ שַׁבַּת חֲדָשׁ לְגַמְרִי, כְּאִלוֹ עֲדִין אֵף פַּעַם בְּעוֹלָם לֹא זָכָה לְשַׁמֵּר שַׁבַּת, וְכֵן צִיר בְּדַעְתּוֹ שֶׁזוֹ הַשַּׁבָּת הֵאֱחָרֹנָה שֵׁישׁ לוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְלָכֵן כָּל שַׁבַּת הִיָּה אֲצִלוֹ עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי, וְאָמַר הָרַב הַקְּדוּשׁ רַבֵּי יַעֲקֹב יוֹסֵף מְפּוֹלְנָא זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, שֶׁשָּׁמַע מֵרַבּוֹ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, עַל זֶה שְׂאֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתָבוֹת כ"ג:) מֵת בְּעָרֵב שַׁבַּת סִימֵן יָפָה לוֹ, שְׂאִם אָדָם מְפַנֵּה אֶת עֲצֻמוֹ מִכָּל עֲסָקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כְּאִלוֹ הוּא מֵת כְּדִי לַעֲשׂוֹת הַכְּנָה לְשַׁבָּת, עַל יְדֵי זֶה הַשַּׁבָּת יֵאִיר לוֹ בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, וְיֵאִיר עֲלָיו מִלֶּךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצֻמוֹ בְּהָאֲרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה כְּזוֹ שֶׁלֹּא טַעַם טַעַם שַׁבַּת מִיָּמֵינוּ, אֲשֶׁרֵי לוֹ.

וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
 בְּשֶׁבֶת קִדְשׁ זֶה שֶׁהִיא הַשְּׁבֵת הָאַחֲרוֹנָה מִשְׁנַת תַּשְׁע״ד, וְאִם חוֹזְרִים
 בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה בְּשֶׁבֶת זֶה, יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל מָה שֶׁפָּגְמוּ בְּמִשְׁךָ
 כָּל הַשָּׁנָה בְּשֶׁבֶתוֹת הַשָּׁנָה, וְכֵן יְכוּלִים לְתַקֵּן כָּל מָה שֶׁפָּגְמוּ בְּכָל
 הַשְּׁבֵתוֹת מֵאֵז שֶׁהָאָדָם נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּנְצֵל
 אֶת הַשְּׁבֵת הָאַחֲרוֹנָה הַזֶּה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה וּבְתַפְלוּת לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרֵךְ יְכוּל לַעֲזֹר לָנוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רעת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדֵּר נֶצְבִים וַיִּלָּךְ, כ״ד אָלוּל
 ה'תשע״ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ .

אֵין מַלְיָם בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת
 נַפְשִׁי בְּשִׁבְלֵי הַנְּעֵר, בְּזִכְרוֹת זֶה אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ שֶׁתִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים
 שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּאַמֶּת כָּלְנוּ מְלֵאִים נְסִים
 וְנִפְלְאוֹת, כְּמֵאֲמָרַם ז״ל (נְדָה ל״א). לְעוֹלָם אֶפְלוּ בְּעַל הַנֶּס אֵינּוּ מְפִיר
 בְּנֶסוּ; וְאָמְרוּ (שׁוּחַר טוֹב תְּהִלִּים ק״ו) אֵי אֶפְשֶׁר לְעוֹלָם בְּלֹא נִיסִין
 וּבְלֹא פְלְאִין. כִּיעֵד, אָדָם נִתּוֹן עַל גְּבֵי הַמְּטָה וְהַנְּחָשׁ בְּאַרְץ לְפָנָיו
 וְכֹא לְעֵמוֹד וְהַרְגִישׁ בּוֹ הַנְּחָשׁ, כִּיּוֹן שֶׁכֹּא לִתּוֹן רָגְלוֹ עָלָיו בְּרַח הַנְּחָשׁ
 מִפָּנָיו. וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ מָה פְּלְאִי עֲשֵׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִמּוֹ. וְמִי יוֹדֵעַ,
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים קל״ד) ״לְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת
 לְבָדוֹ״. הוּא לְבָדוֹ יוֹדֵעַ נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעוֹשֵׂה עִמָּנוּ; וְאֲנִי בְּטוֹחַ

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רַס"ה בְּנַחֲל קַפֵּט

שְׁבֻזְכוֹת זֶה שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ בְּשִׁבִיל הַנֶּעֱר, וְאַשְׁתָּךְ עוֹזֶרֶת לְךָ שְׁתוּכַל לְבַצֵּעַ אֶת מִשְׁמַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, שְׁבֻזְכוֹת זֶה יִהְיֶה לְךָ בְּנִים זְכָרִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֶצְבִים וְיִלְךְ, כ"ד אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנֶכֶן אֲנִי מִקְבֵּל בְּכָל יוֹם אֶת מִכְתְּבְּכֶם, אֶךְ מְרֻב טְרֻדוֹתַי בְּעֵתִים הַלְלוּ קִשָּׁה לִי לְעֵנּוֹת תְּכַף וּמִיד.

אֲנִי מִכְרָח לְהוֹדוֹת לְכֶם מִקְרֵב לְבִי עַל הַעֲזָרָה שְׁעוֹזְרִים לִי שְׁתֵּי הַבָּנִים שְׁלֹכֶם, וּבְפֶרֶט הַבֵּן הַבְּכוֹר ... גְּרוּ יְאִיר מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא, וְרְאוּי לְכֶם לְשִׂמְחָה עִמָּהֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי הֵם יְלָדִים מְצַלְחִים בְּלִי עֵינַי הָרַע, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּירוּו רַב נַחַת דְּקֹדֶשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

... תַּחֲיֶה אֲנִי מְאֹד מוֹדָה לְךָ עַל הָאֲרֻגוֹן שְׂאֲרֻגְנֵת שְׁנִשׁוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִלְכוּ לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּר אֲשֶׁתִּי אֲצֵל הַתְּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְאֲצֵל הַתְּנָא רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּס, תְּהִלָּה לְאֵל רֹאִים שְׁתַּפְּלוֹת יִשְׂרָאֵל פּוֹעֵלוֹת מְאֹד, וְרוֹאִים נִסִּים נִגְלִים, כִּי בַּהֲתַחֲלָה הַפְּחִידוּ

שֵׁישׁ מִשְׁהוּ עַל הַכְּבֵד וְעַל הָרְאוֹת וְהַעֲקָר בְּרֹאשׁ וְכוּ', וְתַהֲלָה לְאֵל
 בְּכָבֵד וּבִרְאוֹת אֵין כָּלוּם, אָבֵל עֲדִין הֵם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת בְּדִיקוֹת
 קָשׁוֹת עַל הָרֹאשׁ, אָבֵל זֶה מְכַרַח לְהִיּוֹת בְּיוֹם שְׁנִי, וְלִכְּן כְּדָאֵי
 לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל, וּבֵין כֵּךְ אָמַרְתִּי לְרוֹפֵא אִם זֶה עוֹד שְׁלֹשָׁה יָמִים
 לָמָּה הִיא צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּשַׁבַּת בְּבֵית חוֹלִים? וְלִכְּן לְקַחְתִּי אוֹתָהּ
 הַבֵּיתָהּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבֻזְכוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁתִּפְּלְלוּ יָקִים
 (אִיּוֹב ל"ו ה') "וְהֵן אֵל כְּבִיר לֹא יִמָּאֵס", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ
 הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) שֶׁאֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹאֵס בְּתַפְּלֵתָן שֶׁל
 רַבִּים.

... נְרוּ יֵאִיר אָנִי מְאֹד מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאַתָּה
 מְמַשִּׁיךְ בְּהַבְנִיָּה בְּפָנִים הַמְּכַבְּדִים, וְכִשְׁאֲנִי יָבוֹא אָבִיא לָךְ אֶת הַכֶּסֶף.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו יְרַחֵם עָלֵינוּ, וְנִשְׁמָע
 וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדֵּר נִצְבִים וְיִלָּךְ, כ"ד אֱלוּל
 ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ .

קַבְּלֵתִי אֶת הַשְּׂאֵלָה וְהַתְּשׁוּבָה שֶׁעָכְשׁוּ כְּתַבְתָּ וְזֶה מְאֹד מְאֹד
 נִפְלָא, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּמְיֵד תִּתְּדֵשׁ חֲדוּשִׁים דְּאוֹרֵייתָא
 וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רַס"ה בְּנַחֲל קְצֵא

בְּנֶךְ ... נְרוּ יְאִיר עוֹשֶׂה חַיִּל בְּלִמּוּדִים וּמִתְמִיד גָּדוֹל מְאֹד,
אֶתָּה וְאֶשְׁתֶּךָ תִּרְווּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֹצְבִים וְיִלֵּךְ, כ"ד אֱלוֹד
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ

בְּאֵתִי לְאַחַל לָכֶם בְּרַכַּת מִזֵּל טוֹב עַל הוֹלָדַת הַבֵּן שְׁלָכֶם, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּזְכּוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּעֵתוֹ
וּבְזִמְנֵנוּ, וְתִירְווּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְשֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר
עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְשֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

לְדַעֲתִי אֶתָּה יְכוֹל לָתֵת סִנְדְּקָאוֹת אוֹ לְאַבִּיךָ אוֹ לְחַמִּיךָ, אַחַד
מִשְׁנֵיהֶם, וְאִם הֵם כָּבֵר הֵיוּ אֲזִי אֶתָּה תִּהְיֶה סִנְדְּקִי, וְיַעַן שְׂאֵנַחְנוּ
סְמוּךְ וְנִרְאָה אֵל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהָעֶקֶר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה זֶה עֲבוּדְתֵנוּ
בְּזִכּוֹת עֲקֵדַת יִצְחָק שְׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְלִכְן תֵּן לוֹ שֵׁם "אַבְרָהָם
יִצְחָק", הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתִּרְוֶה רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי
חֲלָצִיכֶם, וְתִהְיֶה בְּרִיאִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְצֻבִים וַיֵּלֶךְ, כ"ד אֱלוּל
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיִחִיו

בִּאתִי לְאַחַל לָכֶם בְּרֶפֶת מְזֹל טוֹב חֲמָה וּלְבִבִית עַל הוּלָדֶת
הַנֶּכֶד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּירוּנוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמְכַל
יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וַיְהִיֶּה כָּבֵד הַשְּׂמִיחָה בְּבֵיתְכֶם, וְתִזְכּוּ לְשָׁנָה טוֹבָה
וּמְתוּקָה, שְׁנַת אֲשֶׁר וְעֶשֶׂר, וַיִּתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת,
וּנְשָׁמַע וּנְתַבְּשֹׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם וּכְתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְצֻבִים וַיֵּלֶךְ, כ"ד אֱלוּל
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ .

אֲנִי מְקוּהָ שְׂמֵהֶכֶסֶף שֶׁל שָׁבוּעַ שְׁעָבַר וּמֵהֶכֶסֶף שֶׁל הַשָּׁבוּעַ
הַצֵּטִיבֵר עוֹד עֶשֶׂר אֶלֶף שְׁקָל, תִּתֵּן אֶת זֶה לְהֶאֱבָרְךָ ... נ"י, שְׁיִשְׁלֵם
עַל הַחֹב שְׁלִי שְׁאֲנִי חָיֵב ל ... נ"י, וַיִּתֵּן לְךָ קִבְלָה כְּמָה נִשְׁאָר עוֹד
חֹב.

רַק חֲזַק וְאַמְץ מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתִכְתֵּב לִי
מִתִּי אֶתְּהָ נּוֹסַע לְאוּמָן.

אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רס"ה בְּנַחֲל קצג

הַמֵּאַחַח לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֹצְבִים וְיִלָּךְ, כ"ד אֱלוֹל
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

אֲנִי מִקְוֶה שְׁשִׁלְמַת שְׁבוּעַ שְׁעֵבֵר אֶת הַשְּׁתִּים עֲשֶׂרָה אֶלְף ש"ח
אֶל ... נְרוֹ יְאִיר, וְעַכְשָׁיו יֵשׁ לִי עוֹד עֲשׂוֹר אֶלְף ש"ח דָּרָךְ ... נְרוֹ יְאִיר,
וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְשֵׁלֶם לוֹ אֶת זֶה וְתִכְתֵּב לִי כַּמָּה נִשְׂאָר מֵהַחֹב,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹצִיא אוֹתִי מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֹבוֹת, וְיִקְּים אֶצְלִי
וְאֶצֶּל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל "תִּכְלֶה שְׁנָה וְקִלְלוֹתֶיהָ, וְתַחַל שְׁנָה
וּבִרְכוּתֶיהָ".

הַמֵּאַחַח לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֹצְבִים וְיִלָּךְ, כ"ד אֱלוֹל
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְךָ .

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת
נִפְשִׁךָ בְּשִׁבְלִי, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל פְּנִים מֵעַכְשָׁו שְׁיִהְיֶה
לָךְ דַּעַת וְשִׁכָּל אֲמַתִּי וְכו', שֶׁהוּא (דְּבָרִים ד' ל"ה) "אֶתָּה הִרְאָתָ לְדַעַת
כִּי הִנְי"ה הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מְלַבְדּו", וְכֵן (דְּבָרִים ד' ל"ט) "וַיִּדְעָתָ

היום והשבת אל לבבך כי הוי"ה הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד", ולכן אני מאד מאד מבקש אותך מהיום והלאה תשתדל מאד להכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום וכתיבה וחתימה טובה

ד' רפו.

בעזרת השם יתברך, יום א' דסליחות, כ"ו אלול ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ובפרט עכשו שאנחנו מכינים את עצמנו אל ראש השנה הקדוש והנורא, שאז דנים את האדם על כל מה שיקרה אתו כל השנה, ואמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ח:): בראש השנה נדון מה יהיה בסופו, הינו בראש השנה הוא יום הדין והנורא שדנים את כלם כל הבריאה כלה, מה יהיה עם כל אחד ואחד בשנה זו, מי לחיים מי למות וכו', מי בחניקה ומי

בְּשִׂרְפָה וְכו', וְכֵן אָמְרוּ (בִּיצָה ט"ז). כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה, הֵינּוּ שָׂאֵז כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקָצִיב לְאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהַכֹּל נְדוּנִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּבִשְׂבִיל זֶה נוֹסְעִים אֶצֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, כְּדִי שִׁיְהִיָּה לָנוּ לְמִלִּין יִשְׂרָאֵל, וְיִמְלִיץ טוֹב עֲבוּרָנוּ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רי"א) מַה שֶׁהָעוֹלָם נוֹסְעִין עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים, כִּי עֵקֶר הַמְּתַקֵּת הַדֵּינִין אֵינוֹ אֶלָּא עַל יְדֵי קִדְשָׁת וְטָהָרַת הַמַּחְשָׁבוֹת, כִּי שָׁם שֶׁרָשָׁם כּוֹלָא בְּמַחְשָׁבָה אֵיתְבָּרְרוּ, וְאֵי אִפְשָׁר לְבוֹא לְמוֹחִין זְכִים אֶלָּא עַל יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת לְצַדִּיקִים, וְהוּא בְּסוּד (שְׁמוֹת י"ג י"ט) "וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף", 'מֹשֶׁה הוּא בְּחִינַת מוֹחִין, וְיוֹסֵף הוּא בְּחִינַת צַדִּיק', הֵינּוּ שְׂאִין שְׁלָמוֹת לְמוֹחִין אֶלָּא עַל יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת לְצַדִּיקִים. וְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הוּא מְקוֹר הַדֵּינִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, וְצָרִיךְ לְטַהֵר אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ כְּדִי לְהַמְתִּיק, וּבִשְׂבִיל זֶה נוֹסְעִין לְצַדִּיקִים כְּדִי לְזַכּוֹת לְקִדְשַׁת הַמַּחְשָׁבָה;

וְלִכֵּן הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"א) שֶׁבְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכָם וְלַחֲשֹׁב רַק טוֹב, וְכֵן לְמַעַט בְּדַבּוּר, וְצְרִיכִים לְזַכּוֹר אֶת זֶה טוֹב טוֹב בְּמִשְׁךְ כָּל הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי כִשְׂאָדָם חוֹשֵׁב טוֹב אֲזִי יִהְיֶה טוֹב, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"א) בְּמִקּוּם שְׂאָדָם חוֹשֵׁב שָׁם כָּל הָאָדָם, וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נָּעִים רַק לַחֲשׁוֹב מַחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶד הַכִּי טוֹב, וְלֹא לְדַאֵג כָּלֵל, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה נ"ו סִימָן י"ג) כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה יִשְׂרָאֵל נֶאֱחָזִין בְּעֲבָרוֹת, וּמִסְתַּבְּכִין בְּצָרוֹת, וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הֵן נוֹטְלִין שׁוֹפָר וְתוֹקְעִין בּוֹ, וְנִזְכָּרִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא מוֹחֵל לָהֶם; כִּשְׂאָדָם חוֹטֵא בַר מִיָּנָה, אֲזִי בְּלִי שׁוּם סִפְק יִקְבֵּל עֲנֵשׁ, כִּי יֵשׁ דִּין וְיֵשׁ דִּין, אֲבָל כִּשְׂבָא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וּמִבְקֵשׁ סְלִיחָה, וּמִכְנִיעַ אֶת עֲצָמוֹ לְפָנָיו

יתברך, מיד הוא מוחל לו, כמאמרם ז"ל (שוחר טוב תהלים ק"ב) "פנה אל תפלת הערער", אמר רבי יצחק, כלפי דורות אמרו, שאין להם לא נביא ולא כהן ולא בית המקדש שיכפר עליהם, אלא עוד תפלה אחת שנשתיר להם שהם מתפללין בראש השנה ויום הכפורים, ולא תבזה אותו מהם. הוי, ולא בזה את תפלתם.

נא ונא תקבל על עצמך מהיום להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא ומתוך הסדור דיקא, כדי שיתבטל ממך כל המחשבות זרות, כי כשאדם מתפלל מתוך הסדור, אזי נכון לבו יהיה בטוח שיבטל את המחשבות זרות, מה שאין כן כשמתפלל בעל פה, יכול לחטף את כל התפלה עם מחשבות זרות וכו', וזה מה שצדיקים אמרו (אסתר ט') "אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה", כשאדם מתפלל מתוך הסדור, ומקשר מח מחשבתו אל תוך הדבורים שאומר, הינו תבות התפלה, על ידי זה נתבטל ממנו מחשבות רעות, ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שמתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי כך גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרר ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות ויצא ממחנה ישראל, וכן תקבל על עצמך ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, כדי שתזכה לסיים בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום, וכן תעשה לעצמך שעור במשניות שמזכך את הנפש מכל מיני חלודה, ועל כלם תעשה לעצמך קביעות ללמד בכל יום דף גמרא בבלי, ודף גמרא ירושלמי, ופרק תוספתא, ועל ידי זה אתה בונה לעצמך ב'ית'

נְצָחִי, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינַיִךְ דְּבַר זֶה, כִּי רוֹאִים בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל אֶחָד דּוֹאֵג שְׂהִיָּה לּוֹ בֵּית לְהַפְנִס בּוֹ וְכוּ', וְשׁוֹכְחִים שְׂהָעוֹלָם הַזֶּה זֶה עוֹלָם עוֹבֵר, הִנֵּה הוּא כָּאֵן וְהִנֵּה הוּא יוֹצֵא מִכָּאֵן וְכוּ', וְאִף אֶחָד לֹא חוֹשֵׁב עַל בֵּית נְצָחִי שְׂיִבּוֹא הַיּוֹם שְׂיִצְטָרֵךְ אֶת זֶה, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם פָּרֶק בְּרַמְב"ם, וְסִימֵן בְּטוֹר וְשִׁלְחַן עָרוֹךְ, שְׂרַבְנוּ ז"ל הַזְּהִירָנוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימֵן כ"ט) שְׂכַל בַּר יִשְׂרָאֵל מִכְּרַח לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שִׁלְחַן עָרוֹךְ עַל כָּל פְּנִים אִיזָה הִלְכָה, וְכֵן אִם תּוֹכַל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כְּמָה דְפִים זֶהָר וְכְמָה דְפִים תְּקוּנִים אֵינן לְמַעַלָּה מְזָה, כִּי הָאֲרִיז"ל נִתַּן תְּקוּנָה לְכַעַל תְּשׁוּבָה לּוֹמַר בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְפִים זֶהָר וְחֲמֵשׁ דְפִים תְּקוּנִים, וְאֵל תְּחַשֵּׁב שְׂזָה כְּמוֹ הַר גְּבוּהָ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לָזֶה וְכוּ', אֲלֵא דַע לָךְ שְׂבְכָל יוֹם תִּלְמַד רַק קְצַת מִכָּל שְׁעוֹר, וְתַגִּיעַ לָזֶה, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (תְּנַחוּמָא פְּנַחֲס י"א) לְמָה נְמַשְׁלָה תּוֹרָה לְתַאנָּה שְׂרַב הָאֵילָנוֹת הַזֵּית וְהַגָּפֵן וְהַתְּמָרָה נִלְקָטִין בְּאֶחָד וְהַתְּאָנָה נִלְקָטָה מְעַט מְעַט וְכֵן הַתּוֹרָה הַיּוֹם לּוֹמַד מְעַט וְלִמְחֹר הַרְבֵּה לְפִי שְׂאִינָה מִתְּלַמְּדַת לֹא בְּשָׁנָה וְלֹא בְּשָׁתַיִם; וְאִמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימֵן ד') הַטְּפֵשׁ הַזֶּה תְּמִיָּה אֵיךְ יְכוּלִים לְלַמֵּד כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה, אָמַר רַבִּי יִנְאִי לְמָה הִדְבַּר דּוֹמָה לְכַכֵּר שְׂהִיָּה תְּלוּי בְּאֹוִיר, טְפֵשׁ אֹוִיר מִי יוֹכַל לְהַבִּיאוֹ וּפְקַח אֹוִיר לֹא אֶחָד תְּלָה אֹוִיתוֹ, מְבִיא סֵלָם אֹו קָנָה וּמּוֹרִיד אֹוִיתוֹ, כֶּךָ כָּל מִי שְׂהוּא טְפֵשׁ אֹוִיר אֵימְתִי אֶקְרָא כָּל הַתּוֹרָה, וּמִי שְׂהוּא פְּקַח מֵהוּ עוֹשֶׂה, שׁוֹנָה פָּרֶק אֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַד שְׂמָסִים כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה;

וַיְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר לְמוֹהֲרַנְיָת ז"ל מְעַט גַּם כֵּן טוֹב, וְאָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מְשָׁלִי י"ג י"א) "הוֹן מְהַבֵּל יִמְעַט וְקוֹבֵץ עַל יַד יְרֵבָה", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עַרוּבִין נ"ד): אִם עוֹשֶׂה אָדָם תּוֹרָתוֹ חֲבִילוֹת חֲבִילוֹת מִתְּמַעַט וְאִם לָאוּ קוֹבֵץ עַל יַד יְרֵבָה; אִם אָדָם חוֹשֵׁב שְׂהוּא יִלְמַד בְּפַעַם אַחַת הַרְבֵּה הַרְבֵּה, יַעֲשֶׂה

חבילות חבילות, אֲזִי יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִלְמַד כְּלוּם, וְאִם יִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד קִצָּת אֲפִלּוּ פְּסוּק אֶחָד חֲמָשׁ, מִשְׁנָה אֶחָד בְּמִשְׁנֵיּוֹת, מִיִּמְרָא אֶחָד בְּגִמְרָא, הִלְכָה אֶחָד בְּשִׁלְחָן עֲרוּךְ וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי יֹאמֶר לְעֲצָמוֹ אוֹלִי כְּדָאֵי לְלַמֵּד עוֹד פְּסוּק עוֹד מִשְׁנָה עוֹד מִיִּמְרָא עוֹד הִלְכָה, וְכֵן לֹאט לֹאט הוּא יִרְבֶּה, וְזוֹ הַדְרֵךְ הֵכִי טוֹבָה לְהַצְלִיחַ בְּלִמּוּדִים וְלִהְיוֹת מִתְמִיד גְּדוֹל מְאֹד, לֹא לְרִצּוֹת הַרְבֵּה, אֲלֵא יַחֲיֶה אֶת עֲצָמוֹ גַּם עִם הַמַּעַט שְׁלוֹמֵד, אֲזִי יִרְצֶה עוֹד מְעַט וְעוֹד מְעַט וְכוּ' וְכוּ'.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל תִּרְאֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה שְׁנִבְרָאתָ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְתִרְקוּד בְּכֹל יוֹם שֶׁעַל יְדֵי זֶה אַתָּה מְמַתִּיק מִמֶּךָ וּמִכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֶת הַדִּינִים.

הַמְּאַחֵל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה וּכְתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם א' דְּסִלְיָחוֹת, כ"ו אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, הִיּוֹת שְׁבָא עֲכָשׁוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה שָׁבוּ דְנִים אֶת הָאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה מִזֶּה יִהְיֶה אִתּוֹ, אִם לְמוֹת אִם לְחַיִּים, אִם לְעִנִּי אִם לְעֶשֶׂר, אִם לְחֲלִי אִם לְרִפּוּאָה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְן תִּתְעוֹרְרִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, תִּקְבְּלִי עַל עֲצָמְךָ קִבְּלָה חֲזָקָה בְּעִנְיָנִי צְנִיעוֹת שְׁזָה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר לְאִשָּׁה שֶׁהוֹלְכֶת בְּבִגְדִים צְמוּדִים וְכוּ', חֲשׁוּפִים וְכוּ', קְצָרִים וְכוּ', וְהַכֹּל לְהַכְשִׁיל גְּבָרִים וְכוּ', זֶה עוֹוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְלִכְן תִּקְבְּלִי עַל עֲצָמְךָ עֲכָשׁוּ קִבְּלָה חֲזָקָה שְׁאֵת מִתְחִילָה לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים צְנוּעִים, וְכֵן שְׁלֵא יִרְאוּ אֶת שְׁעָרוֹת

ראשון בחוץ, כי את צריכה לדעת שבזה תלוי העתיד שלך, כי אשה שמכשלת את הגברים היא תשלם על זה מחיר כבד מאד, ואחר כך היא תתחרט אבל יהיה כבר מאחר, ולכן אני מאד מבקש אותך דיקא עכשו שאנחנו נכנסים בימי ראש השנה הקדושים תקבלי על עצמך לחזור בתשובה שלמה, וכן תקבלי על עצמך קבלות חזקות על שמירת ענין זה של צניעות הלבוש, וההנהגה, שלכל תהיי כעסנית אלא רחמנית וכו', והעולה על הכל תהיי רק שמחה ועליזה שעל ידי זה יתרחב לך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי סוף כל סוף אין לנו בזה העולם רק את הקדוש ברוך הוא, וכפי שאנחנו מדברים עמו יתברך, כן אנחנו זוכים להמשיך על עצמנו כל מיני ישועות ונסים נגלים, ולכן אשרי האשה שמרגילה את עצמה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולבקש ממנו יתברך כל מה שהיא צריכה בגשמיות וברוחניות, ורבנו ז"ל הפליג מאד במעלת תפלות הנשים שזה בוקע רקיעים, כי אשה קרובה לבבה אל בכי וכו', ולמעלה בשמים מאד מאד חשוב התפלות שהן עם בכיות.

רק חזקי ואמצי מאד ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ותהיי חזקה באמונה פשוטה בו יתברך, ותראי איך שהקדוש ברוך הוא לא יעזוב אותך.

נא ונא תתפללי עבורי ועבור אשתי שיהיה לנו רפואה שלמה מן השמים במשך כל השבוע, ובפרט בימי ראש השנה הקדושים, אז תרבי הרבה בתפלה עליך ועל בעלך ועל הילדים, כי בראש השנה אז פתוחים כל השמים ושמי השמים, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה נ"ו סימן י"ג) כל ימות השנה ישראל נאחזין בעברות, ומסתבכין בצרות, ובראש השנה הן נוטלין שופר ותוקעין בו, ונזכרים לפני הקדוש ברוך הוא והוא מוחל להם;

כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בַּר מִינֵן, אֲזִי בְּלִי שׁוּם סִפְק יִקְבַּל עֲנֵשׁ, כִּי יֵשׁ
 דִּין וְיֵשׁ דִּין, אֲבָל כְּשֶׁבֵּא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וּמִבְּקֵשׁ סְלִיחָה, וּמְכַנְיַע אֶת
 עַצְמוֹ לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, מִיַּד הוּא מוֹחֵל לוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שׁוּחַר טוֹב
 תְּהִלִּים ק"ב) "פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעֲרֵעֵר", אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כָּל־פִּי דוֹרוֹת
 אָמְרוּ, שְׂאִין לָהֶם לֹא נִבְיֵא וְלֹא כֹהֵן וְלֹא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׂיִכְפֹּר
 עֲלֵיהֶם, אֲלֹא עוֹד תְּפִלָּה אַחַת שׁוֹנֵשֶׁתִּיר לָהֶם שֶׁהֵם מִתְּפַלְּלִין בְּרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכְּפוּרִים, וְלֹא תִבְזֶה אוֹתוֹ מֵהֵם. הִוֵּי, וְלֹא בְזָה אֶת
 תְּפִלָּתָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי
 שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלְּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
 תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה וּכְתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רפת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם א' דְּסְלִיחוֹת, כ"ו אֱלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל עוֹרְךָ דִּין ... נְרוֹ יְאִיר

בְּאַתִּי לְאַחֵל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שְׁנַת חַיִּים וְאֲשֶׁר וְנִחַת
 מִיְלֻדֶיךָ, וְנִזְכָּה לְרֹאוֹת כְּכֹר בְּשְׁלוֹם הַכְּלָלִי בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׂאֵז
 יִתְקַיֵּם (יִשְׁעִיָּה ב' ד') "וְשִׁפְט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכִתְתוּ
 חֲרֻבוֹתָם לְאַתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמִזְמוֹרוֹת לֹא יִשָּׂא גוֹי אֶל גּוֹי חָרַב
 וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה", וְכֵן שְׁלוֹם הַפְּרָטִי בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל שְׂיִהְיֶה
 כָּל־מְאַחְדִּים יַחַד, שְׂבֻאֲמַת זֶה הַגְּאֻלָּה שְׂאַחַד עוֹזֵר לְהַשְׁנִי.

בְּשִׁלוֹשׁ הַחֲדָשִׁים הָאַחֲרוֹנִים עָבַרְתִּי קְשָׁיִים גְּדוֹלִים וְכוּ', כִּי
בַּהֲתַחֲלָה מֵצִאוֹ אֶצֵּל אֶשְׁתִּי בְּכַבֵּד וּבְרֵאוֹת וְכוּ', שְׁזָה הַפְּחִיד אוֹתָנוּ
מָאד, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם שְׁבוּעַ שְׁעָבַר גָּלוּ הָרוֹפְאִים שְׁזָה כְּלוּם, וְעַכְשָׁו
הֵם צְרִיכִים עוֹד לַעֲשׂוֹת בְּדִיקָה יְסוּדִית בְּרֵאשׁ אִם אֵין שְׁמָה גְּדוֹל
וְכוּ', וְאֵת זֶה יַעֲשׂוּ בְיוֹם שְׁנִי, וְכַמוֹכֵן שְׁלֵא הָיָה לִי הָרֵאשׁ לְדַבֵּר
עִמָּךְ וְעַם אָף אֶחָד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לָּהּ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

אֲגַב אֲנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁאֵף אֶחָד לֵא יְדַבֵּר בְּשְׁמִי כְּאֵלוֹ
עֲזַבְתִּי אוֹתָךְ וְאֲנִי עוֹזֵב אוֹתָךְ וְכוּ', הַכֹּל אֵינְטֶרְסִים אִישִׁים
וְעֲצָמָאִים, וְדִי לְחַכְמָא.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה וְכַתִּיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

ד' רפ"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם א' דְּסְלִיחוֹת, כ"ו אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ וּמָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְקִרְאָת
הַדְּבוּרִים שְׁלָךְ, וְאֲנִי מָאד שְׁמַח שְׁאֵתָה עוֹזֵר לִי בְּעִנְיַן הַחֲנוּךְ שְׁל
הַבְּחוּרִים הַצְּעִירִים שְׁהֵם צְרִיכִים הַרְבֵּה חֲזוּק בְּעֵתִים הַלְלוּ, כִּי
הַנְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וְהֵם
צְרִיכִים חֲזוּק עֲצוּם, וְלִכֵּן אֲנִי מָאד מוֹדֶה לָךְ עַל זֶה שְׁחִיזְקָת אוֹתָם,
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתָּמִיד תַּעֲסֵק בְּזֶה אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

וְכֵן קִבַּלְתִּי אֶת הַהֲנֵהגוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוֹצֵאת אֹתָם מִסְפָּרָנוּ, וְאִין מָה לְהוֹסִיף עַל זֶה אוֹ לְגַרֵעַ מִזֶּה, וְזֶה יֵצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֵה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְאֵחַל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה וּכְתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' דְּסֵלִיחוֹת, כ"ו אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יָאִיר

לְנֶכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁאַתָּה מְמַשִּׁיף לְכַתֵּב שְׂאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתּוֹצִיא הַלְכָה בְּרוּרָה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נֶצְרָךְ, בְּפֶרֶט הַשְּׂאֵלוֹת שֶׁל חוֹלִים בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְכֵן מְעַבְרַת וְיוֹלֶדֶת בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים שְׂצָרִיכִים לְדַעַת אִיךָ שְׂיִתְנַהֲגוּ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁזוֹ מִצְוָה מְדַאֲרִייתָא.

יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְאֵחַל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה וּכְתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' דְּסִלְיָחוֹת, כ"ו אָלוּל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁכַלְנוּ נוֹסְעִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה, וְרוֹאִים שְׁמֹכֵל קֶצְוִי תִּבְל מִמֶּשׁ בָּאִים וּמִתְקַבְּצִים אֶל הַקְּבוּץ
הַקְּדוֹשׁ שְׁלָנוּ, וְזֶה דְּמִיּוֹן גְּדוֹל שְׁמִסִּיתִים וּמִדִּיחִים שֶׁהַשָּׁנָה יִהְיֶה
פְּחוֹת אָנָּשִׁים מִפְּנֵי אֵימַת הַמְּלַחְמָה בֵּין רוֹסְיָה לְאוּקְרַאינָא וְכו',
הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוֹת רוּחַ, זֶה גַם כֵּן מְנִיעוֹת שְׁשֵׁם הַסֵּמ"ך מ"ם בְּדַרְכֵנוּ
לְהַפְחִידְנוּ שְׁלֹא לִסַּע אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּאוּמִין עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

וְהִנֵּה אֲנִי רוֹאֶה עַל אִם הַדֶּרֶךְ שְׁמֹכֵל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ - מְלָכֵי
הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּאִים וּמִתְקַבְּצִים יַחַד, וְכֹלָם נוֹסְעִים אֶל
רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמִין, וְזֶה דְּבַר מְפִלְיָא לַעֲשׂוֹת פְּלִאֵי
פְּלִאוֹת, אֶחָד לֹא מְכִיר אֶת הַשָּׁנִי, וְכֹלָם נוֹסְעִים יַחַד בְּכּוֹנָה אֶחָד
לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמִין סְמוּךְ בְּד' אֲמוּתָיו הַקְּדוֹשִׁים, וְנִתְקַיֵּם
דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"א) שְׁשְׁכָלִיּוֹת פְּרֻטִיִּים
בָּאִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְהִתְאַחַד בְּשְׁכָל הַכּוֹלֵל שֶׁהוּא הַצְּדִיק הַאֲמֵת,
וְזֶה חֲדוּשׁ שְׁבַחֲיָדוּשִׁים פְּלֵא עַל גְּבֵי פְּלִאוֹת אֵיךְ שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד
בָּא מְרַקַע שׁוֹנֶה מִחֲבָרוֹ, בָּא מְמַדִּינָה אַחֲרָת, וְאֶחָד לֹא מְכִיר אֶת
הַשָּׁנִי, וְאֵף עַל פִּי כֵּן לְכֹלָם יֵשׁ רַק כּוֹנָה אֶחָד לְהַפְלִל בְּשְׁכָל הַכּוֹלֵל
כֹּל הַשְּׁכָלִיּוֹת, וְזֶה מְפִלְאֵי הַבְּרִיאָה, וְתִהְיֶה לְאֵל הַשָּׁנָה לֹא רַק שְׁלֹא
בָּאִים פְּחוֹת אָנָּשִׁים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲלֵא אֲדַרְבָּה הַשָּׁנָה יֵשׁ הַרְבֵּה

יותר משנה שעברה, ממש אנשים חדשים לגמרי שעדין אף פעם לא היו אצל ציון רבנו ז"ל בראש השנה.

וזה עקר שמחתינו שרואים ומבינים מרחוק גדלת רבנו ז"ל שיכול לתקן את כלם בתקון נצחי.

ולכן אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו שאנו יודעים מרבי אמת פזה, רחמן פזה, טוב להודות להשם יתברך על כל החסד חנם שעשה עמנו לקרבינו אל כלליות הקדשה, ועל כן ראוי לנו לקבל את חברנו לדעה בסבר פנים יפות, ולשמח אחד עם חברו, ולשמור מאד שהסמ"ך מ"ם לא יעשה שום פרווד בין הבאים אל הקבוץ הקדוש שלנו, כלם אהובים, כלם ברוכים, כלם ממש, כלם נוסעים לכונה אחת לקבל תקון מרבנו ז"ל, ושנזכה שימתיק מאתנו ומעל כל משפחתנו את הדינים, ונזכה להכתב בספרן של צדיקים, ושנה טובה ומתוקה, שנה של רפואה וישועה, כי הצדיק האמת הוא הראש בית, ראש בית דין, והוא העוסק להמתיק את הדינים מכל אלו שבאים אליו על ראש השנה, ולא בחנם שהתפאר ש"הראש השנה שלי קבלתי מתנה מהקדוש ברוך הוא בעצמו, וכל העולם תלויים ועומדים על הראש השנה שלי".

מאד מאד אבקש אותך שתראה גם אתה להצטרף אל הנסיעה הקדושה לציון רבנו ז"ל באומין על ראש השנה, אשר אין למעלה מזה, ואל תשמע לשום מתנגד וכו', או לשום בעל מפחיד וכו', אין מה לדאג ואין מה לפחד וכו', אדרבה אנחנו צריכים להתחזק ביתר שאת בכחו הגדול של רבנו ז"ל, והעקר שיהיה בינינו אחדות גמורה, כי כך היה מוהרנ"ת ז"ל רגיל לומר לאנשי שלומנו אין אתם יכולים לתאר אל איזה טובות היינו יכולים לקבל מרבנו ז"ל אם היה בינינו אחדות ואהבה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזְכָה לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל
בְּאוֹמֵין עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְנִתְאַחַד יַחַד.

הַמְּאַחֵל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה

ד' רצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ב' דְּסֵלִיחוֹת, כ"ז אֱלוּל ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

הִנֵּה רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא מִתְקַרֵּב, וְעֲלִינוּ לְהַזְדַּעֵזַע
מְרַב פֶּחַד שֶׁהִנֵּה יוֹם הַדִּין הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא מִתְקַרֵּב וְכו', וּמִי יוֹדֵעַ
אִיךְ שִׁידוּנוּ אוֹתְנוּ? וְלָכֵן אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא
הַעוֹרֵךְ דִּין הַכִּי גְדוֹל בְּעוֹלָם, שְׁיִמְלִיץ טוֹב עֲבוּרֵנוּ, וְרֹאוּי לָנוּ
לְשׂוּמַח מְאֹד מְאֹד שֶׁאֲנַחְנוּ נוֹסְעִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה
בְּאוֹמֵין (וְעַל כָּל פְּנִים אֱלוּ שְׁלֵא יְכוּלִים לְנִסֵּעַ מֵאַיִזָּה סִבָּה שֶׁהוּא,
צְרִיכִים לְדַעַת מַה שֶׁאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל אִיפֹה שְׁמִתְקַבְּצִים עֲשָׂרָה
מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְעוֹשִׂים מְנִין בְּהַתְקַשְׁרוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁם נִמְצָא
רַבְּנוּ ז"ל, כִּי זֶה צְרִיכִים לְדַעַת, אֲשֶׁר הַקְּבוּץ הַקְדוּשׁ שְׁלָנוּ זֶה רַק
בְּאוֹמֵין, וְאִם לֹא יְכוּלִים מֵאַיִזָּה סִבָּה לְנִסֵּעַ, אֲזִי הַקְּבוּץ הוּא בְּכָל
מְקוֹם שְׁמִתְקַבְּצִים עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּמִתְפַּלְלִים בְּיַחַד
בְּהַתְקַשְׁרוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁם נִמְצָא רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל יִטְעֵה אוֹתָךְ
הַיֵּצֵר כְּאֱלוּ רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא רַק ב'שׁוּל' בְּמֵאָה שְׁעָרִים וְכו', או
בְּמִקְוֹמוֹת אַחֲרִים וְכו', הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוֹת רוּחַ, רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא אִיפֹה
שִׁישׁ מְנִין שְׁמִתְקַבְּצִים עַל שְׁמוֹ הַקְדוּשׁ וּמִתְקַשְׁרִים אֵלָיו, וְזֶה בְּרוּר
אֲשֶׁר הַקְּבוּץ הַקְדוּשׁ שְׁלָנוּ זֶה רַק בְּאוֹמֵין, אֲבָל אִם לֹא יְכוּלִים
מֵאַיִזָּה סִבָּה, אֲזִי בְּכָל עִיר וְעִיר וּבְכָל כֶּפֶר וּכְפָר אִיפֹה שׁוּרָק

מתקבצים עֲשָׂרָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּהִתְקַשְׁרוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שָׁמָּה רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא, וְשָׁמָּה מְקַבְּלִים אֶת הַתְּקוּן, וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ).

נא וְנָא תִקְבַּל עַל עֲצֻמָּךְ לְעִקּוֹר מִמֶּךָ אֶת הַמְּדָה הַרְעָה שֶׁנִּטְבַּע בְּאָדָם וְהוּא כְּעֵס, שְׁזֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ח) שֶׁהַכְּעֵס דּוֹחָה מֵהָאָדָם אֶת כָּל הַפְּרִנְסָה, וְאִפִּילוּ שֶׁנִּגְזַר עָלָיו שִׁיחֵיהָ לוֹ הַרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', עַל יְדֵי כְּעֵס הוּא בְּמוֹ יָדָיו דּוֹחָה אֶת זֶה וְכוּ', וּמִדַּת הַכְּעֵס זֶה הַמְּדָה הַכִּי מְגַנֶּה שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמָרוּ בַּזְּהַר (תְּצַוֶּה קפ"ב). בְּמֵאֵי אֲתִידַע לְקַרְבָּא בְּרַ נֶשׁ בְּהִדְיָה, אוֹ לְאֲתַמְנַעַא מִיָּה. [אִיךָ יְכוּלִים לְדַעַת אִם מִתֵּר לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאָדָם הַזֶּה אוֹ לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ?], בְּרוּגְזִיָּה מִמֶּשׁ, יָדַע לִיָּה בְּרַ נֶשׁ, וְיִשְׁתַּמּוּדַע מֵאֵן אִיְהוּ, [בְּכַעֲסוֹ שֶׁל אָדָם מִתּוֹדַע מֵהוּת כָּל הָאָדָם וּמִתְגַּלְּהָ מִי הוּא], אִי הֵהִיא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא נָטַר בְּשַׁעֲתָא דְרוּגְזוּי, אֲתִיא עָלֶיהָ דְּלֵא יַעֲקֹר לָהּ מֵאֲתֵרְהָא, בְּגִין לְמִשְׁרֵי תַחוּתָהּ הֵהוּא אֶל זֶר, [אִם אָדָם שׁוֹמֵר עַל עֲצֻמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעֲס כְּדֵי שְׁלֵא יִהְיֶה נֶעֱקָר מִמֶּנּוּ נִשְׁמַתוֹ], דָּא אִיְהוּ בְּרַ נֶשׁ כְּדָקָא יֵאוּת. דָּא אִיְהוּ עֲבָדָא דְמֵאֲרִיָּה, דָּא אִיְהוּ גְבַר שְׁלִים. [זֶה הוּא אָדָם כְּמוֹ שְׁצַרִּיךְ לְהִיּוֹת, הוּא עֲבָד שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא אָדָם הַשְּׁלֵם], וְאִי הֵהוּא בְּרַ נֶשׁ לֹא נָטִיר לָהּ, וְאִיְהוּ עֲקָר קְדוּשָׁה דָּא עֲלָאָה מֵאֲתֵרְיָה, לְמִשְׁרֵי בְּאֲתֵרְיָה סְטָרָא אַחְרָא. וְדָאֵי דָּא אִיְהוּ בְּרַ נֶשׁ דְּמֵרִיד בְּמֵאֲרִיָּה, וְאִסִּיר לְקַרְבָּא בְּהִדְיָה וְלֵאֲתַחְבְּרָא עִמֶּיהָ [וְאִם אָדָם הַזֶּה לֹא שׁוֹמֵר עַל עֲצֻמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעֲס, וְהוּא עוֹקֵר אֶת הַקְּדוּשָׁה מִמֶּנּוּ, וְנִכְנַס בּוֹ סְטָרָא אַחְרָא, אָדָם הַזֶּה הוּא מוֹרֵד בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאִסוּר לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו], וְדָא אִיְהוּ (אִיּוֹב יח) טָרַף נִפְשׁוֹ בְּאָפּוֹ. אִיְהוּ טָרַף וְעֲקָר נִפְשִׁיָּהּ, בְּגִין רוּגְזִיָּה, וְאִשְׁרֵי בְּגוּיָּה אֶל זֶר. [אָדָם שֶׁהוּא בְּכַעֲס הוּא עוֹקֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ שְׁלוֹ וְשׁוֹרָה בּוֹ הַסְטָרָא אַחְרָא], וְעַל דָּא כְּתִיב חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה

בָּאפוּ, דֵּהֵיִא נִשְׁמַתָּא קִדִּישָׁא טְרִיף לָהּ, וְסָאִיב לָהּ, בְּגִין אָפוּ. [מִי שֶׁבְּכַעַס הַנְּשֻׁמָּה שָׁלוּ בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ, וְהוּא מְטַמֵּא אֶת עֲצָמוֹ];

וְאָמַר הָאֲרִיז"ל אֶת כָּל הָעֵבְרוֹת יְכוּלִים לְתַקֵּן וְכוּ', אָבֵל מִי שְׁכּוֹעֵס הוּא עוֹקֵר אֶת הַנְּשֻׁמָּה שָׁלוּ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְקָשָׁה לְהַחֲזִיר לוֹ אֶת נִשְׁמַתּוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן סוֹבֵל מֶה שְׁסוֹבֵל וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ מֵהַיּוֹם וְהִלְאָה רַק לְלַכֵּת בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְכוּ', לְסַבֵּל כָּל הַבָּא עָלָיו, וְיִזְכֶּה לִידַע מֶה שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂכָל מְאָרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מַעֲיֵן עוֹלָם הַבָּא, וְתַמִּיד נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעוֹשֶׂה אֶתּוֹ, וְאִין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַסְּבָלָן, כִּי הַסְּבָלָן הוּא הַמְּנַצֵּחַ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׁנוּבֵעַ מְאֻמוּנָה, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קנ"ה) כְּכֹל שְׁאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂדֵבֵר גָּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלֶּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאָצִיל הָעֲלִיּוֹן, כְּמוֹ כֵּן הוּא זוֹכֶה לְהִיּוֹת מְאָרִיךְ אַף עַל כָּל מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא חַי חַיִּים טוֹבִים וְנִעִימִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׁאֵז יִנְצַח אֶת הַמְּלַחְמָה.

הַמְּאָחַל לָךְ שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ב' דְּסֵלִיחוֹת, כ"ז אָלוּל ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

הִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים כְּכֹר סְמוּךְ וְקָרוֹב אֶל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תְּקַבְּלֵי עַל עֲצֻמְךָ קְבֻלָּה חֲזָקָה עֲכָשׁוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁמַעְכָּשׁוּ אִף פַּעַם לֹא תִהְיֶי כַּכַּעַס וּרְצִיחָה וְכוּ' וְכוּ', וְאִף פַּעַם לֹא תוֹצִיאֵי אֶת כָּל הָעֲצֻבִים שְׁלֶךְ עַל בַּעֲלֶךָ וְעַל הַיְלָדִים, אֲלֵא תִקְנִי לְעֲצֻמְךָ אֶת הַמְּדָה הַיְקָרָה שֶׁל סְבֻלָּנוֹת לְסִבֵּל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְכֵן אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׁכָל מְאֻרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא, וְתָמִיד נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה אִתּוֹ, וְאִין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַסְּבָלָן, כִּי הַסְּבָלָן הוּא הַמְּנַצַּח, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְקַבֵּל עַל עֲצֻמוֹ מֵדַת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׁנוּבֵעַ מֵאַמוּנָה, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) כְּכֹל שֶׁהָאִשָּׁה מְכַנִּיסָה אֶת עֲצֻמָּה בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁדָבָר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצֻמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, כְּמוֹ כֵּן הִיא זוֹכָה לְהִיּוֹת מְאַרְיָךְ אַפְּהָ עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיהָ, וְעַל יְדֵי זֶה הִיא תִּיהָ חַיִּים טוֹבִים וְנַעֲמִים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַרְגְּלִיהָ אֶת עֲצֻמָּה לְהַגִּיעַ אֶל מֵדַת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׁאֵז תַּנְצַח אֶת הַמְּלַחְמָה.

אֵל תִּשְׁכַּחֵי שְׁבֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְקַבֵּל עַל עֲצֻמָּה קְבֻלוֹת חֲזָקוֹת עַל מִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנָה, וּבִפְרָט בְּמֵדַת הַצְּנִיעוּת, שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ צְנִיעוּת הָאִשָּׁה, וְכֵן שְׁתַּרְגְּלֵי אֶת עֲצֻמְךָ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׁאֵת צְרִיכָה, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"א) בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה צְרִיכִין לְהִיּוֹת חֲכָם שְׁיִחֲשׁוּב רַק מִחֲשָׁבוֹת טוֹבוֹת שְׁיִיטִיב הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמָּנוּ וְכוּ', וְצְרִיכִין לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. גַּם צְרִיכִין לְבַכּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּיוֹם הַרֹאשׁוֹן צְרִיכִין לְמַעַט בְּדַבּוּר מְאֹד מְאֹד; וְכִשְׁתְּבַקְּשֵי עַל עֲצֻמְךָ וְעַל בַּעֲלֶךָ וְעַל יְלָדֶיךָ, תִּזְכִּירֵי גַם אוֹתִי וְאֵת אִשְׁתִּי לְרַפּוּאָה

שְׁלֵמָה וְלֹאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד' רצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ג' דְּסִלְיָחוֹת, כ"ח אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ בְּכֹל מָה שֶׁתּוּכַל כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם הָעֶקֶר הוּא
הַתְּחִיזָּקוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל הָעֶקֶר שְׁקוֹרִין דְּעַר הָאֵלֶּטִין זֶיךְ,
הֵינּוּ הַהֶכְרַח לְהַתְּחִיזָּק וְלֹא לִתֵּן שֶׁהֶסְמִיךְ מ"ם יִשְׁבּוֹר אוֹתְךָ יִהְיֶה
מָה שִׁיְהִיָּה וְכוּ', תְּמִיד לְהַחְיֹת עֲצָמוֹ עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ "שְׁלֵא עֲשִׂנִי
גוֹי" כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וּבְזֶה רְאוּי לָנוּ לְשֻׁמַּח וְלְהַחְיֹת עֲצָמוֹ מְאֹד.

וְזָכַר גַּם זְכוֹר אֲשֶׁר בְּתַקְוָה הַקְּטָנוֹת שְׁלָךְ תְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ בָּךְ
הַרְבֵּה טוֹב, צִיּוּת, תְּפִלִּין, מְזוּזָה, תּוֹרָה וְתַפְּלָה, שְׁבֵת, כְּשָׁרוֹת וְכוּ'
וְכוּ', וְאֲסוּר לְהַפִּיל עֲצָמוֹ כְּלָל, כִּי זֶה רַק עֲצַת הַסְּמִיךְ מ"ם לְשִׁבּוֹר
אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, וְלִהְיוֹת בּוֹ יְאוּשׁ וְדַכְאוֹן, וְאֵת זֶה בָּא רַבֵּנוּ ז"ל
לְעִקּוֹר מְאֻתָּנוּ, וְלִכֵּן רְאוּי לָךְ לְהַחְיֹת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד עִם כָּל
הַטוֹב שִׁישׁ בָּךְ, וְאֵל תְּנִיחַ עֲצָמְךָ לְפֹל בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן, כִּי עֲצָם
הַנְּפִילָה וְהִירִידָה זֶה עֲצַת הַסְּמִיךְ מ"ם, כִּי אֵתָּה צְרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר
שְׁמֻחָה וְגִדְלוֹת הַמוֹחִין זֶה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ נְאֻמָּר (דְּבָרֵי
הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "עֲזוּ וְחַדְדוּהָ בְּמִקּוֹמוֹ", וְעַל יְדֵי שְׁמֻחָה יְכוּלִים
לְהִרְגִיל תְּמִיד אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ שֶׁהוּא מְלֵא כָּל

הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא מַחִיָּה וּמְהִיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְהַכֵּל מְשַׁגַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹת עַל יְדֵי עֲצָבוֹת מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַטְּמֵאָה וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ הוּא כְּבָר לְאַחַר יְאוּשׁ, וְאֵין לוֹ כְּבָר שׁוֹם תְּקֵנָה וְכוּ', וְתָמִיד חֲשָׁךְ וּמָר לוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂמֻצִית אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת הַקְּדוּשָׁה, וּמִגְרֵשׁ מִמֶּנּוּ אֶת הַטְּמֵאָה שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַסְמִיךְ מ"ם וְכוּ', כִּי (קִהְלַת ז' י"ד) "גַּם אֶת זֶה לְעַמַּת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹקִים", נֶגֶד רַבְּנוּ ז"ל עוֹמֵד הַסְמִיךְ מ"ם, וְלִכֵּן הַבוֹחֵר יְבַחֵר, וְזֶה הַנְּסִיּוֹן שֶׁל אָדָם לְהִיּוֹת מְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְלִצִּיתוֹ עַד הַסּוֹף, אוֹ חֵס וְשְׁלוֹם לְהַפּוֹךְ.

וְלִכֵּן עָלִינוּ לְשִׂמְחָה עַל נֵעַם חֶלְקֵינוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחֵל שֵׁם חֶלְקֵינוּ וְגוֹרְלֵינוּ, וְאֲנַחְנוּ מֵאֲמִינִים בְּרַבְּנוּ ז"ל וּמְשַׁתְּדָלִים לְצִיַּת אוֹתוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת וּבַפְּרִטוֹת בְּעִנְיַן שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, שְׁזָה יְסוֹד הַיְסוּדוֹת בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן בְּעִנְיַן סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁלוֹ לְלַמֵּד כְּסִדְרָן תַּנ"ךְ, מְשֻׁנְיּוֹת, בְּכָלֵי יְרוּשְׁלָמִי תּוֹסֶפֶתָא, רַמְבַּ"ם טוֹר וְשִׁלְחַן עָרוּךְ, וְכָל הַמְדַרְשִׁים, וְסִפְרֵי הַזֵּהָרָה וְהַתְּקוּנִים, וְכַתְּבֵי הָאָרִיז"ל, סִפְרֵי חֲסִידוֹת, וְסִפְרֵי מוֹסֵר וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֵּל שְׂאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּבַפְּרוּשׁ אָמַר לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל שְׂמֵי שְׁהִיָּה אֶצֶל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה רָאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁנָה.

וְלִכֵּן כָּלֵךְ מִלְּהַמְשִׁיךְ עֲצָמָךְ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, חֶזֶק וְאַמִּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִהְיוֹת עֲצָמָךְ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֵׁשׁ בָּךְ.

הַמְּאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

מִכְתָּבֵי שְׁנַת תַּשְׁעִי"ה

א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' בֵּין כֶּסֶה לְעָשׂוֹר, ה'תשע"ה

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח

מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְקִרְאָת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה שְׁנִכְנַסְתָּ לָנוּ לְטוֹבָה, שְׁתִּרְאֶה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְתִרְאֶה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מַה שְׁתּוּכַל, הָעֵקֶר הוּא 'שְׁמִחָה' לַעֲבוֹד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׁמִיחָה, וְלִשְׂמֹחַ עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוהר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מַה שְׁבַנֵּי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִפְּנֵי שְׂאִיִן לָהֶם יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵינן לָהֶם יִשׁוּב הַדַּעַת? מִפְּנֵי שְׂאִיִן בְּשִׂמְחָה"ה, כִּי הַשְּׁמִיחָה הִיא עוֹלָם הַחֲרוּת, תַּכְף וּמִיד כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, אֲזִי הוּא יִכּוֹל לְהוֹלִיךְ אֶת הַמְּחֻשָּׁב"ה כְּמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה, כִּי בְּשִׂמְחָה"ה אוֹתִיּוֹת מְחֻשָּׁב"ה, כְּשֶׁאָדָם תְּמִיד עֲצוּב אֲזִי מִחְשַׁבְתּוֹ בְּגִלּוֹת וּמְלֵא דְמִיּוֹנוֹת, מַה שְׂאִיִן כֵּן כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמְחָה אֲזִי הוּא נִמְצָא בְּעוֹלָם הַחֲרוּת, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה אֲמִתִּית אֲלֵא לְשִׂמְחָה עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי" כְּגוּיֵי הָאָרְצוֹת, אֲשֶׁר שְׂמִיחָה זֶה עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמִיחוֹת, כִּי עַל כָּל שְׂמִיחָה שְׁבֶר יִשְׂרָאֵל רוֹצֵה לְשִׂמְחָה הַסְּמִיךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ יִכּוֹל לְשֶׁבֶר אוֹתוֹ וְכוּ', כִּי נִרְאֶה יְהוּדִי? כִּי נִרְאֶה יִרְאֵה ה' וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל עִם נִקְדַּת "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי" בְּזֶה יִכּוֹל כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ יְהִיֵּה אִיךְ שִׂיְהִיֵּה, וּבְאִמַּת הַשְּׂמִיחָה הַזֶּה שְׂשִׂמְחָה "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי" זֶהוּ נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה שְׁבֶר מְאִירָה עֵצִים עֲצָמִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת נִשְׁמָתוֹ שֶׁהִיא חֶלֶק אֶלּוֹק מִמַּעַל מִמַּשׁ, וּמִי שְׁשֵׁשׁ וְשִׂמְחָה עִם נִקְדָּה זֶה, אֲזִי מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו, וְכִמוֹ שְׂאִמֵּר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אֲמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ, וְהַשְּׂמִיחָה

שְׁאֵדָם שְׂמַח עַל נִקְדַּת יְהוּדוֹתוֹ "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הָאֻמוֹנָה, וְרֵאוּי לְכָל בְּרֵי יִשְׂרָאֵל לְשִׂמְחָה עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, וְאִם אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים שְׂגֵדוּלֵי עוֹלָם שְׂרָפֵי מַעֲלָה לֹא הִיָּה לָהֶם עִם מָה לְהַחִיּוֹת אֶת עֲצָמָם רַק עִם "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", כְּמוֹכָא מִהֲרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי צְדוּק הַכֹּהֵן זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ בְּסִפְרוֹ (פְּרִי צְדִיק חֵג הַשְּׁבוּעוֹת אוֹת י"ג) שְׁפַעַם אַחַת דִּלְג הֲרַב הַקְּדוֹשׁ מִבְּאֲרֵיטְשׁוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ בְּבִרְכַת הַשַּׁחַר הַבְּרָכָה "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי" וְכִשְׁשָׁאֵלוּ לוֹ עַל זֶה? הַשִּׁיב שְׁבָקוֹמוֹ מִמַּטְתּוֹ בְּזֶה הַיּוֹם, הִיָּה לוֹ שְׂבָרוֹן לֵב מְאֹד, וְלֹא הִיָּה לוֹ בְּמָה לְחִזֵּק עֲצָמוֹ, עַד שֶׁעָלָה עַל דַּעְתּוֹ שֶׁעַל כָּל פְּנִים תּוֹלְדָתוֹ הוּא מִצַּד שְׂרָשׁ קְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל, וּבִרְךְ בְּשִׂמְחָה רַבָּה הַבְּרָכָה "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", וּבְזֶה הַשִּׁיב אֶת נַפְשׁוֹ, וּבְשִׁבִיל זֶה דִּלְג וְחָסַר עֲכָשׁוֹ אֶת הַבְּרָכָה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה אֲנַחְנוּ קִטְנֵי עֲרֶךְ וּפְחוּתִים כְּמוֹנוּ רֵאוּי לָנוּ לְהַחִיּוֹת אֶת עֲצָמָנוּ עִם "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", וְהַשְּׂמִיחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמִחוֹת, וּבִפְרָט אֵלּוּ שְׂזָכּוּ לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן בּוֹדְאֵי רֵאוּי לָהֶם לְשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁנָה, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ת"י מוה"ר"ן סִימָן ת"ג) וְמִי שְׂזָכָה לְהִיּוֹת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה רֵאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד ;

וְזֶה שִׁיף גַּם עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שְׂמֵאִיזָה סְבָה לֹא יִכְלוּ לְבוֹא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲלֵא הַתְּקַבְּצוֹ בְּמָקוֹם מְגוּרִיָּהֶם וְהַתְּפַלְלוּ בְּיַחַד בְּהַתְּקַשְׁרוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, גַּם לָהֶם רֵאוּי לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד שְׂתַהֲלֶה לְאֵל יֵשׁ לָהֶם אֲמוּנַת חֻכְמִים בְּרַבְּנוּ ז"ל וּמִתְאַחֲדִים יַחַד, שְׂזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ת"י מוה"ר"ן סִימָן קפ"ז) קוֹדֵם שְׂיִצָּא מִבְּרִסְלָב לְאוֹמֵן לְהַסְתַּלַּק שָׁם לְעֵילָא וּלְעֵילָא וְכוּ' וְכוּ', בְּעֵת שְׂיִצָּא מִפְּתַח הַבַּיִת לְעֵלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד אֲצֵל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבּוֹר שְׂהִיו שָׁם, תִּרְאוּ לְהַתְּקַבֵּץ יַחַד וְלְהַתְּפַלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְּפַלְלוּ בְּכּוֹנָה, תּוֹכְלוּ לְהַמְּשִׁיךְ אוֹתִי לְכָאֵן ;

רואים מכל זה איך שרצונו של רבנו ז"ל היה שנתזיק את עצמנו ביחד, נתפלל יחד, ונלמוד יחד, וזה היה רצונו חזק שנתזיק את עצמנו ביחד, ואמרו אנשי שלומנו שראו את זה בחוש, שבכל קבוץ של אנשי שלומנו היקרים שהחזיקו את עצמם ביחד, ותמיד דברו ביניהם רק את דברי רבנו ז"ל, על ידי זה גדלו והצליחו, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שהשנה הזו תשתדל ביתר שאת וביתר עז רק להיות ביחד באחדות אחד עם אנשי שלומנו, ועל ידי זה תצליח דרכך.

המאחל לך חתימה טובה

ב.

בעזרת השם יתברך, יום א' בין כסה לעשור, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

חסדי השם יתברך עבר עלינו ראש השנה נפלא מאד באומן אצל הקבוץ הקדוש שלנו, שהתפללו אנשי שלומנו יחד באהבה אחוה ורעות בדרך יוצא מן הכלל, ותהלה לאל היה שמחה גדולה מאד, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה אחדות ואהבה בין אנשי שלומנו כל השנה, שזה היה רצונו של רבנו ז"ל שנתאחד יחד ונאהב אחד את השני, ובפרוש אמר (חיי מוה"ר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו;

וידוע אשר רבנו ז"ל רצה שגם נשות אנשי שלומנו יהיו החסידות שלו, כמו שהתבטא פעם לאנשי שלומנו "למה לא תעשו את נשותיכם גם כן חסידות"? כידוע איך שאצל רבנו ז"ל היה יסוד גדול שלום בית, והקפיד מאד על אלו שלא מכבדים ומיקרים את נשותיהם, ובפרוש אמר (שיחות הר"ן סימן רס"ד)

שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבֹר וְהַלִּידָה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכַאוֹכֶם וְצַעֲרֹם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אוֹפְנִים הַקְּשִׁים וְכִבְדִּים מְאֹד וְכֹו' וְכֹו', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרֵם וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתֵּהִיוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת ס"ג.) 'דְּיִנּוּ שְׁמַגְדֻלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֶטָּא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד; וְדַבֵּר זֶה הִיָּה יְסוּד הַיְסוּדוֹת אֲצֵל רַבְּנֵנוּ ז"ל שִׁישְׁרָה שְׁלוֹם בֵּית בֵּין אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, וְאִם רַבְּנֵנוּ ז"ל שָׁמַע שִׁישׁ בְּתִים שְׂאִין שְׁמָה שְׁלוֹם בֵּית, הִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְעוֹד לֹא הִיָּה צְדִיק בְּעוֹלָם כְּמוֹ רַבְּנֵנוּ ז"ל שֶׁהִקְפִּיד עַל שְׁלוֹם בֵּית, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה שֶׁהִשְׁנָה יִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁרָה אֲצֵלְכֶם הַשְּׂכִינָה, כִּי בְּמִקוֹם שִׁישׁ שְׁלוֹם יֵשׁ הַשְּׂכִינָה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שָׂאת מִתְּפִלָּת עַל זוּגְתִי שְׁזָקוּקָה לְרַחֲמֵי שְׁמַיִם מְרַבִּים, וּבְזִכּוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁנִּשְׁוֹת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְּפִלָּלוֹת עָלֶיהָ תִּזְכּוּ גַם כֵּן לְהוֹשִׁעַ בִּישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

ג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ב' בֵּין כֶּסֶף לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ בְּאֲמָצַע עֲשָׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבָמוֹת מ"ט:) עַל הַפְּסוּק (ישעיה נ"ה ו') "דְּרָשׁוּ הַיּוֹי"ה

בְּהִמְצָאוֹ קִרְאוּהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב", אָמַר רַב נַחֲמָן אָמַר רַבָּה בַּר אֲבוּהֵי אֱלוֹ עֶשְׂרֵה יָמִים שָׁבִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְיוֹם הַכַּפּוּרִים; הֵינּוּ שְׁעֵכֶשׁוּ בַעֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל מֵה שֶׁפָּגְמֵנוּ כָּל הַשָּׁנָה, כִּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה כָּתְבוּ אֶת הַתְּקָצִיב שֶׁל הָאָדָם כָּל הַשָּׁנָה, וּבִיּוֹם הַכַּפּוּרִים חוֹתְמִים עַל זֶה, אֲבָל בַּעֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה עֲדִין יְכוּלִים לְבַטֵּל אֶת כָּל מַה שֶׁגָּזְרוּ עָלָיו, וְלִכֵּן רָאָה לְנֹצֵל אֶת הַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלּוּ לְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים עִמוּ יִתְבַּרֵךְ, וְדַע לָךְ שֶׁעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן צ"ט) הֲלֹא כְּשֶׁהֵשֵׁם יִתְבַּרֵךְ עוֹזֵר בְּהַתְּבוּדוֹת, אֲזִי הַהַתְּבוּדוֹת הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, זֹאת אוֹמֶרֶת אָדָם צְרִיף כָּל כֶּף לְהַכְנִיס בַּעֲצָמוֹ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁלֹּא יוּכַל לְהִיּוֹת בְּלַעֲדָיו, וְכָל דְּבַר קֶטָן שֶׁהוּא יִצְטָרֵךְ, שִׁיבְקֵשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׁזֵה שְׁלֵמוֹת הַהַתְּבוּדוֹת שְׂרָצָה רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁנִּכְנָסִים בַּעֲצָמֵנוּ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ כְּדִי שְׁנוּכַל לְדַבֵּר אֹתוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים.

נָא וְנָא תְּהִיָּה חֲזֵק בְּלִמּוּד דְּךָ גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, אָשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הָאָדָם הַזּוֹכֵה לְחֻטֵּף בְּתוֹךְ טְרִדוֹתָיו וְלִלְמַד דְּךָ גְּמָרָא, שְׁזֵה מְצִיל אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע וּמִכָּל מִינֵי מִשְׁחִיתִים וּפְרַעֲנִיּוֹת הַנִּמְצָאוֹת בְּעוֹלָם, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל מֵה זֶה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דְּךָ גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגִירְסָא, שְׁזֵה מְצִיל אֶת הָאָדָם, וְחָבַל מְאֹד שְׁבַנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים מַה זֶה לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם דְּךָ גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּמִסְרִוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, וַיְדוּעַ אָשֶׁר הַחוּזָה מְלַבְּלִין זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ הִיָּה לוֹמֵד שַׁעוֹר גְּמָרָא בְּעִיּוֹן רַב מְאֹד, וְהִיָּה לוֹמֵד גַּם שַׁעוֹר בְּבִקְיָאוֹת הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא, וּבָא אֵלָיו הַסְּמ"ךְ מ"ם וְהַבְּטִיחַ לוֹ שְׁיִתֵּן לוֹ הַרְבֵּה מְדֻרְגּוֹת רַק שְׁיַעֲזֹב לְמוּד גְּמָרָא שְׁלוּמֵד כָּל כֶּף הַרְבֵּה, כִּי זֶה מְפָרִיעַ לוֹ, [וְעֵינַן לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן רי"ד] תְּלַמּוּד כְּמִסְפָּר שְׁמָה שֶׁל הַקְּלָפָה לְיַלִּי"ת הַמַּחְטָאֵת אֶת הָאָדָם], עֲנָה לוֹ

הַחֻזָּה מִלְּבַלֵּין זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, אֲנִי לֹא צָרִיךְ אֶת הַמְדַרְגּוֹת וְאֲנִי לֹא אֶפְסִיק מִלְּלַמֵּד גְּמָרָא.

וְאָמַר אִזּוּ הַחֻזָּה מִלְּבַלֵּין זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ לְתַלְמִידָיו, הַסַּמ"ךְ מ"ם מְאֹד מִפְּחַד מַדְרֵךְ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה עֲבוּרוֹ ס"ם וּר"עֵל, וְלִכְּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁחֻזַּק בְּלַמּוּד דִּף גְּמָרָא לְיוֹם, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת כִּי אֶת נַפְשֵׁךְ אֶתָּה מַצִּיל עַל יְדֵי לַמּוּד דִּף גְּמָרָא, הַדִּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם חֲגִיגָה כ"א, וְכֹל כֵּךְ חֲבַל אִם תִּפְסִיד דִּף גְּמָרָא לְיוֹם, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם אֲשֶׁר רַק אֵלּוּ הַדְּפִים גְּמָרָא שֶׁחֻטְפְּתָ בְּכֹל יוֹם הֵם יִשְׁמְרוּ וְיִגְנוּ עָלֶיךָ, וְיִלְכוּ עִמָּךְ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכּוֹלְתָךְ לְחֻטְף דִּף גְּמָרָא לְיוֹם.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁהַתְּעוּרָרֶת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַזֹּה, וּמִי יִתֵּן שֶׁהַתְּעוּרָרוֹת יָבִיאוּ אוֹתָךְ לְהַתְחַזְּקוֹת, וְהַהֲתַחֲזָקוֹת יָבִיאוּ אוֹתָךְ לְשִׂמְחָה לְהִיּוֹת שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁשׁ אֲצִלְךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

ד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ב' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֹכְשׂוֹ בַּעֲשֻׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה שְׁבִימִים אֵלּוּ יְכוּלִים לְפַעַל אֲצִל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מַה שֶׁצָּרִיכִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יְבָמוֹת מ"ט:) עַל הַפְּסוּק (יִשְׁעִיָּה נ"ה ו') "דַּרְשׁוּ הוֹי"ָה בְּהַמְצָאוֹ קְרָאֵהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב", אָמַר רַב נַחֲמָן אָמַר רַבָּה בַּר אֲבוּהָ אֵלּוּ עֲשֶׂרָה יְמִים שְׁבִינן רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְיוֹם הַכְּפוּרִים; הַיְנוּ שֶׁעֹכְשׂוֹ בַּעֲשֻׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל מַה שֶׁפְּגַמְנוּ כָּל הַשָּׁנָה,

כי בראש השנה כתבו את התקציב של האדם כל השנה, וביום הכפורים חותמים על זה, אבל בעשרת ימי תשובה עדין יכולים לבטל את כל מה שגזרו עליו, ולכן ראי לנצל את הימים האלו לבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה בתמימות ובפשיטות גמור, כי את צריכה לדעת שאצל רבנו ז"ל היה הענין של שיחה בינו לבין קונו עקר גדול, ואמר על עצמו (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי איי פראסטיק; ולכן אל תהססי פרגע לבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, ואפילו בכמה דבורים, כי כל זמן שאדם מלבש בלבוש גשמי בזה העולם הוא לא יכול להעריך מה זה לדבר אפלו דבור אחד להקדוש ברוך הוא ומכל שפן עוד דבור ועוד דבור, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליחי לדבר בכל יום הרבה דבורים אליו יתברך.

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאת מתפללת בכל יום עבור רפואת זוגתי, אני נותן לך תודה רבה מאד מעומקא דלבי, ובזכות התפלות שאת מתפללת עליה, הקדוש ברוך הוא יעזר שגם לך יתרחב ככר בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לך חתימה טובה

ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ב' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

פֶּלֶא גָדוֹל בְּעֵינַי שֶׁהִבְטַחְתָּ לִי שְׂאֵתָה לֹא תִמְכַּר הַשָּׁנָה
אֶתְרוּגִים וְלֹא תִעַקֵּף אֶת הַחֲנוּת וְכוּ', וְעַכְשָׁו אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׂאֵתָה כֵּן
מוֹכֵר, הֲרֵי הִבְטַחְתָּ לִי שְׂלֹא תִמְכַּר בְּבֵית וְכוּ', וְהִנֵּה אֲנִי שׁוֹמֵעַ
שְׂאֵתָה כֵּן מוֹכֵר בְּבֵית, מַה זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת? וְאִם כֵּן אֵיךְ אֵתָה יְכוּל
לְהִיּוֹת ...? אִם אֵתָה לֹא מַחְזִיק בְּהַדְּבֹוֹר? רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתוֹדִיעַ לִי
אִם זֶה נֶכוֹן הַשְּׁמוּעָה שְׂאֵתָה לְקַחַת מְאֵה סְטִים לְבֵית וְכוּ', אִם כֵּן
לְמָה מְגִיעַ לְךָ כֶּסֶף מֵהַחֲנוּת?

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ שֶׁהַכֶּסֶף מְסַנּוֹר אוֹתְךָ וְכוּ', לֹא
צְפִיתִי מִמֶּךָ דָּבָר כְּזֶה.

הַמְּחַכָּה לְתִשׁוּבָה

ו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ג' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁבִימִים אֵלַי הַנִּקְרָאִים 'עֲשֵׂרַת
יְמֵי תִשׁוּבָה' הֵינּוּ שְׁבַעַה יָמִים שְׁבִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְיוֹם הַכְּפוּרִים, הֵם
יָמִים מְאֹד מְאֹד מְסֻגְלִים לְפַעַל אֲצַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹּל מֵה
שֶׁצְרִיף בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יְחַד, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי
כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת מ"ט:): עַל הַפְּסוּק (יִשְׁעִיָּה נ"ה ו')
"דַּרְשׁוּ הַיְיָ"ה בְּהִמְצָאוֹ קְרָאֵהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוּב", אָמַר רַב נַחֲמָן אָמַר

רְבֵה בַר אָבוֹהָ אֵלּוּ עֲשָׂרָה יָמִים שְׁבִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְיוֹם הַכַּפּוּרִים ;
הֵינּוּ שֶׁעֲכָשׁוּ בַעֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל מֵהַ
שֶׁפָּגְמנוּ כֹּל הַשָּׁנָה, כִּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה כָּתְבוּ אֶת הַתְּקַצִּיב שֶׁל הָאָדָם
כֹּל הַשָּׁנָה, וּבְיוֹם הַכַּפּוּרִים חוֹתְמִים עַל זֶה, אֲכַל בַּעֲשָׂרַת יָמֵי
תְּשׁוּבָה עֲדִין יְכוּלִים לְבַטֵּל אֶת כָּל מַה שֶּׁגָּזְרוּ עָלָיו, וְהֶעֱקַר עָלֶיךָ
לְדַעַת אֲשֶׁר תִּכְףּ וּמִיד כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁ וּשְׁמַח, נִתְרַחֵב לוֹ דַּעְתּוֹ
וּמַחוֹ וְזוֹכָה לְגִדְלוֹת הַמוֹחִין, וְעַל יְדֵי זֶה בְּקִלּוֹת לוֹ לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ
יִתְבַּרֵךְ, וְלִכֵּן חִזַּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַקֵּר הַשְּׂמִיחָה הוּא
שְׂמִיחַת הַמַּצּוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמִיחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם
עוֹשֶׂה מַצּוֹה בְּשִׂמְחָה זֶה סִימָן שֶׁלְבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וְצָרִיכִים
הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל שְׂמִיחָה, כִּי שְׂמִיחָה זֶה אוֹר
כֹּל כֶּף גְּדוֹל שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְקַבֵּלָהּ אֲלֵא עַל יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ
וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ בְּכָל יוֹם.

רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַכְּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
וְאַזְכֶּה לְרַקֵּד מְרַב שְׂמִיחָה, שֶׁהַשְּׂמִיחָה יַעֲבֹר דְּרָךְ רַמ"ח אַבְרֵי
וְשִׁס"ה גִּידֵי, וְאַזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתֶיךָ יִתְבַּרֵךְ, שְׂאִתָּה
נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדֶךָ נִמְצָא, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה נִבְרָאתִי וַיְרַדָּה נִשְׁמַתִּי אֶל
הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחוּמְרֵי הַזֶּה, הַכֹּל כְּדֵי שְׂאֲזַכֶּה לְהַפִּיר אוֹתֶךָ מִכָּל
פְּרִט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, אֲבָל אֵתָּה יוֹדֵעַ שֶׁפָּגְמַתִּי בְּמַחֲשָׁבָה דְּבוּר
וּבְמַעֲשֵׂה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עָלַי עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, שְׂמִשְׁם נִמְשָׁךְ
עָלַי כָּל הַצָּרוֹת וְהַדְּיָנִים וְהָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת, וְלִכֵּן אָבִי שְׂבִשְׂמִים חוּס
וְחַמֵּל עָלַי שְׂאֲזַכֶּה לְנַתֵּק אֶת עֲצָמֵי מַגְשָׁמִיּוֹתִי, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת רַק
בְּשִׂמְחָה, וְאַשְׂמַח אֶת עֲצָמֵי, וְכֵן אֲזַכֶּה לְשִׂמַח אֶת אַחֵרִים, אֲשֶׁר אֵין
עוֹד מַצּוֹה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזוֹ מִלְּחִזֵּק שְׂבוּרֵי לֵב, וְתֵן בְּלִבִּי שְׂמִיחָה
שְׂאוּכַל לְשִׂמַח בְּעֲצָמֵי עִם נְקֻדַּת יְהוּדוּתִי, וְכֵן אוּכַל לְשִׂמַח אֶת כָּל
בַּר יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי חַיֵּי, עַד הַיּוֹם שְׂאֲצַטְרֶךָ לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְגַם

אז אֲזַכֶּה לְהַפְלִיל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאַחֲזֹר אֶל שְׂרָשֵׁי
הַנִּצְחֵי אֲמֵן סְלָה. כִּן תִּתְפַּלֵּל כָּל יוֹם וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַמִּיד תִּהְיֶה שָׁשׁ וְשִׂמְחָה וּבְזִכּוֹת זֶה
יִמְחַל לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַתִּימָה טוֹבָה

ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ג' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַנְצְלֵי אֶת הַיָּמִים הַקְדוּשִׁים
הָאֵלֹה שְׁנַקְרָאִים 'עֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה' שְׂהַיָּמִים הָאֵלֹהֵם יְמֵי רְצוֹן
וְיִכּוּלִים לְפַעַל אֲצֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סְלִיחָה מַחֲלֵה וְכַפָּרָה עַל
כָּל הָעֶבֶר שְׁלָנוּ, וְשְׁנֹזְכָה לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנָה שֶׁל אֶשֶׁר וְעֶשֶׂר
וְכוּ', שְׁנָה שֶׁל שְׁלוֹם בֵּית וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית בְּבֵית שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה
שׁוֹרָה בְּבֵית, וְלִכֵּן תִּרְאֵי לְנִצֵּל אֶת הַיָּמִים הָאֵלֹה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֲפֹלוּ כְּמָה דְבוּרִים, וְאַתָּה לֹא יִכּוּלָה לְתַאֲרֵי וּלְשַׁעֲרֵי מַה זֶה
לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָךְ כָּל מַה שְׂאֵת צְרִיכָה
וְכוּ' וְכוּ', וְלָמָּה נָשִׂים מִתְרַשְׁלוֹת מְזֵה? מִפְּנֵי שֶׁהֵן לֹא יוֹדְעוֹת
שֶׁהַתְּפִלוֹת שְׁלָהֵן עוֹשׂוֹת רַעַשׁ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶי
בְּטִלְנִית, תְּנַצְלֵי אֶת הַיָּמִים הַקְדוּשִׁים הָאֵלֹה וּתְדַבְּרֵי אֶל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְתִבְקְשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׂאֵת צְרִיכָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת
בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְתִרְאֵי יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאֵת מוֹסְרֵת אֶת
נֶפֶשׁךָ לְהִתְפַּלֵּל עֲבוּר זוּגְתִי שֶׁהִיא צְרִיכָה רַחֲמִים מְרַבִּים, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִתְפַּלּוֹת שֶׁל כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהִתְפַּלּוֹת
שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן יִכְרִיעוּ אֶת הַדִּין הַקָּשֶׁה וְכוּ', וַיְהִי לָהּ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִשָּׂאֵר בֵּין הַחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ג' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד נֹגֵד קְלוֹת בְּעֵינַי מִצְּוֹת שְׁבִיעִית, וְאִם גְּדוּלֵי
הַצְּדִיקִים וְהַרְבָּנִים שֶׁבִּדְוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים צָעֲקוּ נֹגֵד הַתֵּר מְכִירָה וְכוּ',
שָׁזָה סֵתֵם לִיצְנוּת וְכוּ', אָזִי מִי אֲנַחְנוּ לְשָׁנוֹת אֶת דְּבָרֵיהֶם, וְלִכֵּן אֲנִי
לֹא רוֹצֶה בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן שִׁיתְחִילוּ לְהַקְּל בְּעֵינַי שְׁבִיעִית וְכוּ'
בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל "אֶהֱל אֲבָרְהֵם" שֶׁכָּל הַחַיִּים שְׁלֵי תְלוּיִים בָּזָה, וְלֹא
אֲכַפֵּת לִי אִם לֹא יִתְּנוּ יוֹתֵר וְכוּ', כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא הַנּוֹתֵן
וְלֹא אֵלּוּ הַתּוֹרְמִים, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא מִפְּחַד מֵאֶפֶר אֶחָד רַק אֶת הָאֱלֹקִים
אֲנִי יְרֵא', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד נֹגֵד לְקַחַת וְכוּ', אוֹ לְקַנּוֹת מֵהַתֵּר
מְכִירָה וְכוּ', עִם כָּל הַכְּבוֹד שֶׁל רַבָּנִים מִפְּרָסְמִים שֶׁהִתִּירוּ אֶת זֶה,
אֲבָל אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים לְחֻמְרָה וּבְשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן לֹא מְסַכִּים עִם הַתֵּר
מְכִירָה, וְאֵין פֶּה שׁוּם פְּגִיעָה לְאֶפֶר רַב וְגֵאוֹן שְׁמַתִּיר.

וְלִכְן אֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׁבִשּׁוּם פְּנִים יִקְחוּ יִרְקוֹת וּפְרוֹת וְכוּ',
מִהֵתֵר מְכִירָה בְּשִׁבְעִית, וְאֵת זֶה אֶתָּה יְכוּל לְפָרְסֵם בְּשָׁמַי, וְאֲנִי
עוֹמֵד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד חֲזָק.

קִבַּלְתִּי אֵת כָּל הַהֲלָכוֹת שֶׁל הַלְכוֹת יוֹם הַכַּפּוּרִים לְגַבֵּי חוּלָה
וּמַעֲבֵרֵת וְיוֹלָדֵת, וְאֲנִי סוֹמֵךְ שְׁבִירָתָה טוֹב טוֹב אֵת הַהֲלָכָה, כִּי לִי
אֵין פְּשׁוּט זְמַן לְרַגַע לְעֵין בְּזָה, כִּי עֲכָשׁוּ חֲזַרְתִּי מְרוּפָא עִם אִשְׁתִּי
וְהִיא צְרִיכָה רַחֲמִים מְרַבִּים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְן אֲנִי סוֹמֵךְ עַל כָּל מֵה
שְׁאֵתָה פְּתַבְתָּ וּבִירָתָה אֵת הַהֲלָכָה וְיְכוּלִים לְהִדְפִּיס אֵת זֶה, כִּי
בּוֹדְאֵי הָרֵב ... שְׁלִיט"א יוֹדַע מֵה שֶׁהוּא פּוֹסֵק, כִּי הוּא יוֹשֵׁב עִם
רוּפְאִים מְמַחִים.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֲסֹד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי בְּעַנְיָן
הַסְּפָרִים, וְיַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְלִיחַ עַל יְדֵי זֶה בְּכָל
הַמוֹבְנִים, רַק תַּעֲשֶׂה לִי רְשִׁימָה אֵיזָה סְפָרִים שְׁלַחְתָּ לִּי.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ג' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד נִגְדָה קְלוֹת בְּעַנְיָן מַצּוֹת שְׁבִיעִית, וְאִם גְּדוּלִי
הַצְּדִיקִים וְהַרְבָּנִים שֶׁבִדְוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים צָעֲקוּ נִגְדָה הֵתֵר מְכִירָה וְכוּ',
שְׁזֵה סֵתֵם לִיצְנוֹת וְכוּ', אֲזִי מִי אֲנַחֲנוּ לְשִׁנּוֹת אֵת דְּבָרֵיהֶם, וְלִכְן אֲנִי
לֹא רוֹצֵה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן שִׁיתְחִילוּ לְהַקֵּל בְּעַנְיָנִי שְׁבִיעִית וְכוּ',
בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל "אֵהֵל אֲבָרְהָם" שְׁכָל הַחַיִּים שְׁלִי תְלוּיִים בְּזָה, וְלֹא
אֲכַפֵּת לִי אִם לֹא יִתְנּוּ יוֹתֵר וְכוּ', כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא הַנוֹתֵן

וְלֹא אֵלּוּ הַתּוֹרְמִים, וְלָכֵן אֲנִי לֹא מִפְּחַד מֵאַף אֶחָד רַק אֶת הָאֱלֹקִים
 אֲנִי יְרֵא, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד נֶגֶד לְקַחַת וְכוּ', אוּ לְקִנּוּת מִהֲתֵר
 מְכִירָה וְכוּ', עִם כָּל הַכְּבוֹד שֶׁל רַבָּנִים מִפְּרָסְמִים שֶׁהִתִּירוּ אֶת זֶה,
 אֲבָל אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים לְחֻמְרָה וּבְשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא מִסְּכִים עִם הֲתֵר
 מְכִירָה, וְאִין פֹּה שׁוּם פְּגִיעָה לְאַף רַב וְגֵאוּן שֶׁמִּתִּיר.

וְלָכֵן אֲנִי לֹא רוֹצֶה שֶׁבְּשׁוּם פָּנִים יִקְחוּ יְרֻקוֹת וּפְרוֹת וְכוּ',
 מִהֲתֵר מְכִירָה בְּשִׁבְיעִית, וְאֵת זֶה אֲתָה יְכוּל לְפָרְסֵם בְּשָׂמִי, וְאֲנִי
 עוֹמֵד עַל זֶה מֵאֵד מֵאֵד חֲזָק.

עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ בְּאַמְצַע עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה וְצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל
 מִיַּנִּי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה אֶחָד מִהַשָּׁנִי, כִּי צְרִיכִים לְדַעַת
 שְׁיוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר רַק עַל עֲבֻרוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לְמָקוֹם בְּרוּךְ הוּא,
 אֲבָל עֲבֻרוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לְחֻבְרוֹ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא מִתְּכַפֵּר בְּיוֹם
 הַכְּפוּרִים עַד שִׁירְצָה אֶת חֻבְרוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יִזְמֵא פֹה): עֲבֻרוֹת שֶׁבֵּין
 אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֻרוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לְחֻבְרוֹ אִין יוֹם
 הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת חֻבְרוֹ; וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁשׁוּמֵר עֲצֻמוֹ
 לֹא לְהַצִּיק וּלְצַעַר אֶת חֻבְרוֹ כְּדִי שֶׁלֹּא יִצְטָרֵף לְבַקֵּשׁ אֶת מְחִילָתוֹ,
 וְאִם כָּבֵר צַעַר אֶת מִישֵׁהוּ, הוּא מְכַרַח לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה.

דַּע לָךְ שֶׁכָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְכֻמוֹת מ"ט): עַל הַפְּסוּק
 (ישעיה נ"ה ו') "דַּרְשׁוּ הַיְי"ה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאָהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוּב", אָמַר רַב
 נַחֲמָן אָמַר רַבָּה בַר אֲבוּהָ אֵלּוּ עֲשֶׂרֶה יָמִים שֶׁבֵּין רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְיוֹם
 הַכְּפוּרִים; הֵינּוּ שֶׁעֲכָשׁוּ בְּעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל
 מִה שֶׁפָּגְמְנוּ כָּל הַשָּׁנָה, כִּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה כָּתְבוּ אֶת הַתְּקָצִיב שֶׁל
 הָאָדָם כָּל הַשָּׁנָה, וּבְיוֹם הַכְּפוּרִים חוֹתְמִים עַל זֶה, אֲבָל בְּעֲשֶׂרֶת יְמֵי
 תְּשׁוּבָה עֲדִין יְכוּלִים לְבַטֵּל אֶת כָּל מַה שֶׁגָּזְרוּ עָלָיו, וְלָכֵן תִּנְצֵל אֶת
 הַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלּוּ לְהִרְבוֹת שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, שֶׁכָּל דְּבוּר
 וְדְבוּר שֶׁאָדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַתִּימָה טוֹבָה

י.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ג' בֵּין פֶּסַח לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתְּ מוֹסֶרֶת אֶת
נַפְשֶׁךָ לְקַבֵּץ אֶת נְשׂוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְלַכֵּת לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים לְבַקֵּשׁ
רַחֲמֵי שָׁמַיִם עַל אֲשׁוּתִי שֶׁהִיא זְקוּקָה לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וְכָךְ
אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק סִימֵן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַּטְחוֹת עַל
קַבְּרֵי הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֲף עַל פִּי שְׂאִינוֹ
רְאוּי לְכָךְ; וְאֲנִי מְאַמֵּן בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁרַק תְּפִלָּה יְכוֹל לְעֶזֶר, כִּי
הוּא יִתְבָּרַךְ אֲב הַרְחַמְזן וְהַחַיִּים וְהַמּוֹת וְכוּ', הָעֵנִי וְהַעֲשֵׂר וְכוּ', תְּלוּי
רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְהַרְבוֹת בְּרַחֲמִים וּבְחַנּוּנִים, וּבְוַדַּאי
בְּזַכוּת זֶה נִפְעַל כָּל הַיְשׁוּעוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַתִּימָה טוֹבָה

יא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ג' בֵּין פֶּסַח לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת
נַפְשֶׁךָ בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וְאַתָּה עוֹשֶׂה סֵדֶר בֵּין הַמְּלַמְּדִים וּבֵין הַיְלִידִים,
וְאַתָּה שׁוֹמֵר שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מְאֵד מְאֵד מוֹדָה

אָשׁוּר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רֵס"ה בְּנִחַל רַכָּה

לָךְ עַל זֶה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּד
אֶצְלָכֶם עַל צַד הַכִּי טוֹב.

עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ בְּאֲמֻצַּע עֲשָׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְבִקְשׁ סְלִיחָה אֶחָד מֵהַשָּׁנִי, כִּי צָרִיכִים
לְדַעַת שְׂיִוִּם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר רַק עַל עֲבֻרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם
בְּרוּךְ הוּא, אָבֵל עֲבֻרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן לֹא
מִתְכַּפֵּר בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים עַד שְׂיִרְצָה אֶת חֲבֵרוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (יִזְמֵא
פּה:) עֲבֻרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֻרוֹת שְׁבִין
אָדָם לְחִבְרוֹ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שְׂיִרְצָה אֶת חֲבֵרוֹ; וְלִכֵּן
אֲשֶׁרִי מִי שְׂשׁוּמֵר עֲצֻמוֹ לֹא לְהַצִּיק וּלְצַעַר אֶת חֲבֵרוֹ כְּדִי שְׁלֵא
יִצְטָרֵךְ לְבִקְשׁ אֶת מַחִילָתוֹ, וְאִם כָּבַר צַעַר אֶת מִישֵׁהוּ, הוּא מְכַרַח
לְבִקְשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה.

דַּע לָךְ שְׂכַךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת מ"ט:) עַל הַפְּסוּק
(יִשְׁעִיָּה נ"ה ו') "דְּרָשׁוּ הַיְי"ה בְּהַמְצָאוֹ קְרֵאָהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב", אָמַר רַב
נַחֲמָן אָמַר רַבָּה בַר אֲבוּהֵי אֵלּוּ עֲשֶׂרָה יָמִים שְׁבִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְיוֹם
הַכַּפּוּרִים; הֵינּוּ שְׂעֲכָשׁוּ בְּעֲשָׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת הַכֵּל
מֵה שְׂפָגְמָנוּ כָּל הַשָּׁנָה, כִּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה כָּתְבוּ אֶת הַתְּקַצִּיב שֶׁל
הָאָדָם כָּל הַשָּׁנָה, וּבְיוֹם הַכַּפּוּרִים חוֹתְמִים עַל זֶה, אָבֵל בְּעֲשָׂרַת יְמֵי
תְּשׁוּבָה עֲדִין יְכוּלִים לְבַטֵּל אֶת כָּל מֵה שְׂגָזְרוּ עָלָיו, וְלִכֵּן תִּנְצֵל אֶת
הַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלּוּ לְהַרְבּוֹת שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, שְׂכָל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׂאָדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצִּלָּחָה נְצַחִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

יב.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ג' בֵּין פֶּסַח לְעֵשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שִׁישׁ לָךְ שְׁאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ בְּשִׁבִיל הַנֶּעַר, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ כִּי זֶה לֹא קָל הָעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת לְטַפֵּל עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, עִם כָּל זֹאת אֲנִי תִּמְיֵד אוֹמֵר מֵה שְׁחַכְּמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכֹא בְּתֵרָא ח:): עַל הַפְּסוּק (דְּנִיָּאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד" אֵלוּ מְלַמְּדֵי תִינוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט הוּא, כְּמוֹ שֶׁלֹּא יִכּוֹלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים, כִּי הֵם לְאֵין סֵפֶר, כִּךְ אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֹל הַשֶּׁכֶר שֶׁל מְלַמְּדֵי תִינוּקוֹת שֶׁמְחַדִּירִים בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִרְאֵת שְׁמִים שְׁלֵמָה, וּבְפֶרֶט עֲכָשׁוּ שֶׁהַעֲרַב רַב לְקַחוּ אֶת עֲצָמָם לְעַקּוֹר אֶת הָאֲמוּנָה פְּשוּטָה מִנְעָרֵי וּמִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמְחַדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזִכְרוֹתוֹ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, עַד שֶׁאֵין יִכּוֹלִין לְסַפֵּר אֶת הַזְּכוּת שֶׁלוֹ, כְּמוֹ שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים.

אֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר עֵסֶק הַחֲנוּךְ זֶה קֶדֶשׁ קִדְּשִׁים, וְזֶה לֹא סֵתֶם עֲבוּדָה כְּסֵתֶם עֲבוּדָה, וְלִמְעַלָּה בְּשָׁמַיִם מְאֹד מִתְחַשְּׁבִים עִם מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְכִךְ אָמְרוּ חַכְּמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּלָה רַבְתִּי פָּרָק ב') בְּכָל יוֹם מְלֵאךְ יוֹצֵא מִלְּפָנַי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם, כִּיּוֹן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּכָל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, מִיַּד נְהַפְּךָ כְּעֶסוֹ לְרַחֲמִים, וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הָעַקֵּר לְסַפֵּר לָהֶם הַרְּבָה סְפוּרֵי צְדִיקִים.

יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מְכָאֵן, וְמֵה יִלְוֶה אוֹתָנוּ, רַק הַזְּכוּת שֶׁזָּכִינוּ לְלַמֵּד אֶת הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית

רַבֵּן אַמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם יֵשׁ הַיֵּכַל מִיַּחַד לְמַלְמְדֵי תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְגַדְל הַשְּׁעִשׂוּעַ וְהַתְּעַנּוּגִים שֶׁהֵם מִשְׁתַּעֲשָׂעִים וּמִתְעַנּוּגִים שֶׁם בְּזִיו שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף מְקַרְבִּים נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מִגִּיל קְטָנוֹת וְכוּ', וְכֵן יְכוּלִים לְבַנּוֹת אֶת הַיְלָדִים שְׁגָם הֵם יִהְיוּ עוֹבְדֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאֵז אֵל רַב טוֹב הַגְּנוּזִי וְהַצָּפוֹן יִזְכֶּה.

אִם אַתָּה מַכִּיר אֶחָד בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁטוֹב בְּשִׁבִיל הַנְּעֹר הֵינוּ לְלַמֵּד עִם הַכֶּתֶה שֶׁל "בֵּית מְנַחֵם" הֵייתִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה

י.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ג' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֵין מַלְיָם בְּפִי לְהוֹדוֹת לְכֶם עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵתֶם מוֹסְרִים אֶת נַפְשְׁכֶם בְּשִׁבִיל הַנְּעֹר, אֲנִי נִמְצָא בְּמִצּוּקָה מְאֹד גְּדוּלָה, כִּי אֲשֵׁתִי נִמְצָאת בְּסִכְנָה גְּדוּלָה מְאֹד וְהִיא זְקוּקָה לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יְכוּל לְהַכְּנִס בְּהַרְבֵּה פְּרֻטִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמּוּנָה שְׁלֵמָה שְׁבִזְכוֹת שְׂאֵתֶם מוֹסְרִים אֶת נַפְשְׁכֶם פְּשׁוּטוֹ

כַּמְשָׁמְעוּ עֲבוּר הַחַנוּךְ לִילְדֵינוּ הֵן הַבָּנִים הֵן הַבָּנוֹת, זֶה יִגַן עֲלֵיכֶם וְגַם עָלַי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

אֲנִי תָּמִיד אוֹמֵר מֵה שֶׁחֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכֹא בְּתוֹרָא ח:):
עַל הַפְּסוּק (דְּנִיאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד" אֱלוֹ
מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשׁוּט הוּא, כְּמוֹ שֶׁלֹּא יִכּוֹלִים לְסַפֵּר אֶת
הַכּוֹכָבִים, כִּי הֵם לְאִין סֵפֶר, כִּף אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֻלַּת הַשָּׂכָר
שֶׁל מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שֶׁמְחַדִּירִים בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְיֵרָאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ שֶׁהָעֶרֶב רַב לְקַחוּ אֶת עֲצָמָם
לְעִקּוֹר אֶת הָאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה מִנְעָרֵי וּמִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי
שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמְחַדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזִכְרוֹתוֹ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, עַד שֶׁאֵין יִכּוֹלִין לְסַפֵּר אֶת
הַזִּכְיוֹת שְׁלוֹ, כְּמוֹ שֶׁאֵין אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר עֵסֶק הַחַנוּךְ זֶה קָדֵשׁ קְדוּשִׁים, וְזֶה לֹא
סֵתֶם עֲבוּדָה כְּסֵתֶם עֲבוּדָה, וְלִמְעָלָה בְּשָׁמַיִם מְאֹד מִתְחַשְׁבִּים עִם
מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְכִף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים (כֻּלָּה רַבֵּנֵי
פָּרָק ב') בְּכָל יוֹם מִלְאֲךָ יוֹצֵא מִלְּפָנַי הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת
הָעוֹלָם, כִּיּוֹן שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּכָל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן,
מִיד נִהְפֵּךְ כְּעֵסוֹ לְרַחֲמִים, וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד תִּינוּקוֹת
שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְלִהְדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הָעִקָּר לְסַפֵּר
לָהֶם הַרְבֵּה סְפוּרֵי צְדִיקִים.

יְמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הֵנָּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מְכָאֵן,
וּמָה יִלְוֶה אוֹתָנוּ, רַק הַזִּכְיוֹת שֶׁזָּכִינוּ לְלַמֵּד אֶת הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית
רַבֵּן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, לְמַעְלָה
בְּשָׁמַיִם יֵשׁ הֵיכַל מִיְחָד לְמְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְגִדְל
הַשְּׁעָשׂוּעַ וְהַתְּעַנּוּגִים שֶׁהֵם מְשַׁתְּעִשְׂעִים וּמְתַעַנְנְגִים שֶׁם בְּזִיו שְׁכִינַת
עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף מְקַרְבִּים

נשמות ישראל אליו יתברך מגיל קטנות וכו', וּכְךָ יְכוּלִים לְבָנוֹת
אֶת הַיְלָדִים שָׁגַם הֵם יֵהִיו עוֹבְדֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי
שֶׁעוֹסֵק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאֵז אֵל רַב טוֹב הַגְּנוּזֵי וְהַצְּפוּן יִזְכָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה

יז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ג' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֻכָּזֵב מִמְּךָ וְכו', סִיכַמְנוּ שְׁאַנְחֵנוּ נוֹתְנִים לְךָ
עֶשׂוֹר אֶלְפֵי ש"ח עַל עִבּוּדְתְךָ וְעַל הַרוּחַ שֶׁהִרוּחָת בְּכָל שָׁנָה, אֲבָל
רַק בְּתֵנְאֵי שְׁתַּתֵּן אֶת כָּל הַזְּכוּיֹת לְהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנָטֵר" שֶׁהֵם
יִמְכְרוּ אֶת הַד' מִיָּנִים וְלֹא אֶתָּה בְּבִיתְךָ, וְאֶתָּה הַסְּכַמְתָּ אֵל זֶה,
וְלִבְסוּף אֲנַחְנוּ שׁוֹמְעִים שְׁתַּחַת הַגֵּב שְׁלָנוּ גַם אֶתָּה מוֹכֵר בְּבֵית מֵאָה
סְטִים, וְכֵן קִבְלַת כֶּסֶף מִהַמוֹכֵר תַּחַת הַגֵּב שְׁלָנוּ וְכו', וְעַדִּין אֶתָּה
עוֹמֵד בְּשֶׁלְךָ שְׁאִין בְּזֵה שׁוֹם רַע וְכו', וְאִין בְּזֵה שׁוֹם גְּזֵל וְכו', אֲזִי
אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתְךָ מַה כֵּן נִקְרָא גְּזֵל? וְהוֹנָאָה? יַעֲזֵר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁיִהְיֶה לְךָ יֵשׁוּב הַדְּעַת עֲכָשׁוּ לְפָנַי יוֹם הַכַּפּוּרִים, הָאֵם בְּשֶׁבִיל כַּמָּה
אֶלְפֵי ש"ח כְּדֵאֵי לְמַכּוֹר אֶת הַנְּשָׁמָה? וְאֵל תִּשְׁכַּח אֶתָּה מִקִּבְּל
מֵאֲתָנוּ עֶשׂוֹר אֶלְפֵי ש"ח עַל הַזְּכוּיֹת שְׁלָךְ, וְלִכֵּן אִם אֶתָּה לֹא חוֹזֵר
גְּבַה טוֹרָא בֵּינָן וְכו', וְתַעֲשֶׂה מַה שְׁאֶתָּה רוֹצֶה, וּמֵאֲתָנוּ לֹא תִקְבֵּל
אֶת הָעֶשׂוֹר אֶלְפֵי ש"ח אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁזֵה הַגִּיּוֹנֵי וְכו', אֶתָּה תַעֲשֶׂה מַה
שְׁאֶתָּה רוֹצֶה, אֲבָל אֶתָּה לֹא עוֹבֵד אֲצִלָּנוּ יוֹתֵר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה

טו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ג' בֵּין פֶּסַח לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר

הִנֵּה בְנֵךְ נֹסֵעַ מִפֶּה, וּתְהִלָּה לְאֵל יִמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ, כִּי הִרְבֵּה יִגְעַתִּי עִמּוֹ עַד שֶׁהִבֵּאתִי אוֹתוֹ לְמָה שֶׁהִבֵּאתִי, רַק תִּשְׁמַר עָלָיו שְׁלֹא יִתְחַבֵּר עִם חֲבֵרִים רָעִים, וְשִׁיחָה יוֹתֵר רְצִינִי, וּתְדַבֵּר אִתּוֹ אִיךְ מִתְנַהֲגִים עִם אִשָּׁה וְכוּ', צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרֵן וְכוּ', וּלְעוֹלָם הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת צוֹדֶקֶת וְכוּ'.

רְצִינִי מְאֹד מְאֹד שֶׁיִּתְחִיל לְלַמֵּד אֶת הַהִלְכוֹת, הִלְכוֹת נְדָה עִם הַיָּקָר לִי ... נְרוּ יְאִיר, כִּי עַדִּין הוּא לֹא לָמַד כָּלֵל מִהִלְכוֹת אֱלֹהִים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, כִּי זֶה גּוֹבֵל בְּכִרְיִתוֹת, וְלִכֵּן תִּרְאֶה תִּכְךָ וּמִיָּד כְּשֶׁמִּגִּיעַ תִּשְׁבְּרוּ צִלְחַת בְּסִימָן טוֹב וּמִזֵּל טוֹב, וְיִתְחִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת עִם הָרֵב ... נ״י כְּדֵי שִׁיחָה בְּקִי בְּהִלְכוֹת אֱלֹהִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ וּלְאִשְׁתְּךָ שֶׁתִּרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

טז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ג' בֵּין פֶּסַח לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַס"ה בְּנִחַל רְלָא

הֵנָּה הַבְּחֹר ... נִרוּ יָאִיר נַעֲשֶׂה חֶתֶן, וְרָצִיתִי מְאֹד מְאֹד
שְׁתַּלְמֵד אִתּוֹ אֶת כָּל הַהֲלָכוֹת שְׁצָרִיכִים לְלַמֵּד עִם חֶתֶן, דִּינֵי נְדָה
וְכוֹ, וְעִנֵּינִי הַרְחִקוֹת וְכוֹ, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב שְׁחֶתֶן יָדַע מְזָה,
כִּי הָעִנֵּין גּוֹבֵל בְּכָרִיתוֹת.

יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

י.ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ג' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשְׂרֵי, ה'תשע"ה

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יָאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּשְׁמַר עַל עֲצֻמְךָ שְׁלֵא תִתְחַבֵּר
עִם חִבְרִים רָעִים, כִּי בְקָלוֹת יְכוּלִים לְהַפִּיל אוֹתְךָ בְּשִׂאוֹל תַּחֲתִית
וּמִתְחַתִּיו, וּמָה אַתָּה צָרִיךְ אֶת זֶה, וְלִכֵּן תִּתְרַחַק מִבְּחֹוֹרִים
מִקְלָקָלִים.

תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל הַזְקָן וְעַל הַפְּאוֹת לֹא לִנְגוּעַ בָּהֶם, כִּי
הַרְגַע שְׁנוֹגְעִים בְּהַזְקָן וְהַפְּאוֹת כְּבָר מִתְרַחֲקִים מִהִיָּהוּדוֹת,
וּמוֹהֲרָנִי"ת ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי הַלְכוֹת גְּלוּחַ הַלְכָה ג') תִּכְף וּמִיד כְּשֶׁבֶר
יִשְׂרָאֵל מִקְצָץ אֶת הַזְקָן וְהַפְּאוֹת, כְּבָר מִתְחִיל לְפוֹל בְּשִׂאוֹל תַּחֲתִית
וּמִתְחַתִּיו, עֵינַי שָׁם. וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לִגַע בְּפְאוֹת וּמְכָל
שֶׁכֶן בְּזָקֵן, כִּי מִי שְׁנוֹגַע בְּזָקֵן הָרִי זֶה מִקְצָץ אֶת פְּרָנְסוֹתוֹ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִגְרוֹס
הַרְבֵּה מְשֻׁנּוּיֹת, כִּי לְמוֹד מְשֻׁנּוּיֹת שׁוֹמְרֵת אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי
חֲלוּדָה, וּמְכָל מִינֵי יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא

לְהַכְשִׁיל חֵס וְשְׁלוֹם בְּפָנֵם הַבְּרִית, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שֶׁבְּקָרוֹב מְאֹד תִּתְחַתֵּן אִם תִּתְחַיֵּל לֹמַר אֶת הַתְּפִלוֹת הַמוֹכְבָּאִים
 בְּקִנְטָרִים "מְצִיאַת הַזְּוֹג" אַרְבָּעִים יוֹם רְצוּפִים, וְלֹא לְהַפְסִיק, אֲזִי
 תִּרְאֶה שֶׁתִּמְצָא אֶת בֵּת זִוְגָךְ, וּמְלַבֵּד שֶׁתִּקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל
 אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מִנְחָה עֶרְבִית בְּמִנְיָן, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם
 אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אִם תּוּכַל לְלַכֵּת אֶל שְׁעוֹר אֵיפֹה שְׁלוֹמֵדִים אֶת הַדָּף
 הַיּוֹמִי, אִין לְמַעַלָּה מְזֵה. וְאִם לֹא אֲזִ תִּגְרוֹס בְּעֵצְמֶךָ חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר
 אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתְךָ, בְּשִׁבִיל זֶה אֲנִי כוֹתֵב לְךָ דְּבָרִים
 אֵלוֹ, וְאֲנִי רוֹצֶה מְאֹד לְרֹאוֹת בְּהַצְלַחְתְּךָ, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
 אוֹתְךָ, אֵל תִּתְחַבֵּר עִם בַּחוּרִים מְקַלְקְלִים שֶׁבְּקָלוֹת יוֹלִיכוּ אוֹתְךָ
 שׁוֹלֵל.

הַמְּאַחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה

י.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ד' בֵּין כֶּסֶף לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהַתְּחַזֵּק עִם כָּל הַכּוֹחוֹת
 לְהִיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה שֶׁתִּהְיֶה לְאֵל זְכִינוּ לְהַבְּרָאוֹת מְזֹרַע
 יִשְׂרָאֵל, וְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָנוּ יוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה שֶׁבוֹ הוּא מוֹחֵל
 לָנוּ אֶת עֲוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים, וְזֶה חֶסֶד גְּדוֹל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁנָּתַן לָנוּ
 יוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה שֶׁמְכַפֵּר עֲוֹנוֹתֵינוּ שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, כִּי יוֹם הַכַּפּוּרִים
 מְכַפֵּר עַל כָּל הָעֲוֹנוֹת שֶׁאָדָם חָטָא בֵּינוּ לְבֵין הַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי
 עֲצוּמוֹ שֶׁל יוֹם מְכַפֵּר, כַּמוֹכֵן מִי שֶׁמְאַמֵּין בָּזֶה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְדֹּשִׁים (יוֹמָא כ.) שֶׁטֶן בְּיוֹמָא דְּכַפּוּרֵי לִית לִיה רְשׁוּתָא לְאַסְטוּנֵי,

בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים אֵין לְהַשְׁטֵן רְשׁוֹת לְקַטְרֵג עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה כ"א סִימָן ד') הַשְׁטֵן גִּימְטְרִיא שֵׁס"ד,
 שְׁכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה הַשְׁטֵן מְקַטְרֵג וּבְיוֹם הַכַּפּוּרִים אֵינוּ מְקַטְרֵג;
 וְאָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ס"ה סִימָן ט"ו) עֲשׂוּ הַרְשָׁע מִתְּלַלְךָ בְּעוֹנוֹת
 כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה וְאֵין לוֹ בְּמָה יִכְפֹּר, אֲבָל יַעֲקֹב מִתְּלַלְךָ בְּעוֹנוֹת כָּל
 יְמוֹת הַשָּׁנָה וּבָא יוֹם הַכַּפּוּרִים וַיֵּשׁ לוֹ בְּמָה יִכְפֹּר, שְׁנַאֲמַר (וַיִּקְרָא ט"ז)
 "כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר"; וְכֵן אָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ל"ה)
 "שְׁחוּרָה אָנִי" כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה, "וְנִאֲוָה אָנִי" בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים;

כִּי אֵי אֲפֹשֶׁר לְתַאֲר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁנִּתֵּן לָנוּ הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה שְׁמוּחַל לָנוּ עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ שֶׁחָטֵאנוּ
 כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וּבִשְׁבִיל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמוּא וַיִּשְׁלַח)
 "כִּי גְדוֹל יוֹם הַיּוֹ"ה וְנוֹרָא מְאֹד", זֶה יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְאָמְרוּ (תְּנַא דְּבִי
 אֵלֵיהּ רַבָּה פֶּרֶק א') "יָמִים יֵצְרוּ וְלֹא אֶחָד בָּהֶם" זֶה יוֹם הַכַּפּוּרִים
 לְיִשְׂרָאֵל, לְפִי שֶׁהֵיטָה שְׂמֻחָה גְּדוֹלָה לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּתְּנוּ
 בְּאַהֲבָה רַבָּה לְיִשְׂרָאֵל, מְשָׁלוּ מְשָׁל לָמָּה הַדְּבָר דּוּמָה לְמַלְךְ בְּשׁוּר
 וְדָם שֶׁהָיוּ עֹבְדָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ מוֹצִיאִין אֶת הַזְּבָלִים וּמְשָׁלִיכִין אוֹתוֹ
 כְּנֶגֶד פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ, וּכְשֶׁהַמֶּלֶךְ יוֹצֵא וְרוֹאֵה אֶת הַזְּבָלִים הוּא
 שְׂמִיחַ שְׂמֻחָה גְּדוֹלָה. לְכַךְ נִדְמָה יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁנִּתְּנוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּאַהֲבָה רַבָּה וּבְשְׂמֻחָה. וְלֹא זֶה בְּלָבַד אֲלֵא בְּשַׁעָה שֶׁהוּא מוּחַל
 לְעוֹנוֹתֵיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֵין מִתְעַצֵּב בְּלִבּוֹ אֲלֵא שְׂמִיחַ שְׂמֻחָה
 גְּדוֹלָה; הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שְׁיוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר אֶת כָּל הָעוֹנוֹת שֶׁל
 כָּל הַשָּׁנָה וְשֶׁל כָּל הַשָּׁנִים קוֹדֵם.

עַם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְדַעַת שְׁיוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר רַק עַל עֲבֻרוֹת
 שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל עֲבֻרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ בְּשׁוֹם
 פְּנִים וְאִפֵּן לֹא מִתְכַפֵּר בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים עַד שֶׁיִּרְצֶה אֶת חִבְרוֹ,
 כְּמֵאמָרָם ז"ל (יוֹמָא פּה:): עֲבֻרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים

מִכְפָּר, עֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מִכְפָּר עַד שִׁירָצָה אֶת חִבְרוֹ ;

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשׁוֹמֵר עֲצֻמוֹ לֹא לְהִצִּיק וּלְצַעַר אֶת חִבְרוֹ כְּדִי שְׁלֹא יִצְטָרֵךְ לְבַקֵּשׁ אֶת מַחִילָתוֹ, וְצָרִיכִים לְזָכֵר אֶת זֶה כָּל הַשָּׁנָה שְׁלֹא יִסְתַּכְסֵךְ עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כֵּן לֹא יִצְטָרֵךְ בְּעָרֵב יוֹם הַכְּפוּרִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה וּמַחִילָה, וְיִדּוּעַ אֵיךְ שֶׁהִסְמַךְ מ"ם מְנִיחַ אֶת עֲצֻמוֹ לְאָרְכוֹ וּלְרַחְבוֹ לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הָעֲנִיָּן שְׁלוֹ זֶה "הַפְּרֵד וּמְשַׁל", וְלִכֵּן רְאוּי לָנוּ לְהִתְרַחֵק מֵאֲנָשִׁים שְׁכָל עֲנִיָּנָם רַק לַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת וְסִכְסוּכִים בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְעֲלִינוּ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמָּנוּ לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וּבְרַעוּת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (תַּיִי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁתְּמָהוּ עֲצֻמָּן עַל אַהֲבָה שְׁבִינֵינוּ ; וְהוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁכָל תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" יַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק.

כִּי תַהֲלֶה לְאֵל תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְקִיָּם אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל הֵן בְּסִדֵּר דְּרָךְ הַלְמוּד, מֵה שָׂרֵב רַבָּם שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְסַבָּה שְׁלֹא מוּבְנֶת הֵם מְזוֹלְזָלִים בְּסִדֵּר דְּרָךְ הַלְמוּד, הַמּוּבָא בְּאֲרִיכוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד בְּשִׁיחוּתוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל (עֵין שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו). וְעוֹד מְתְלוֹצְצִים מְזֵה וְכוּ' וְכוּ', וּבֵינָן כֵּן עוֹבֵר יוֹם אַחַר יוֹם שְׁבֹועַ אַחַר שְׁבֹועַ חֹדֶשׁ אַחַר חֹדֶשׁ שָׁנָה אַחַר שָׁנָה וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא פּוֹתְחִים לֹא מְשַׁנְיֹת, וְלֹא בְּבָלִי וִירוּשְׁלַמִּי וְתוֹסַפְתָּא, וְלֹא מְדַרְשִׁים וְכוּ' וְכוּ', וּפְתָאוּם קוֹרְאִים אוֹתוֹ לְמַעְלָה וְכוּ', וּמְאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ, וְאֵין עַל זֶה שׁוֹם תְּרוּץ כָּלֵל, לֹא יִדְעֵתִי וְכוּ', לֹא הִבְנַתִּי וְכוּ', כִּי עַל זֶה כָּבֵר מְאֲרִיךְ הַזֶּהֱרַח חֹדֶשׁ (רוֹת) עַל הַפְּסוּק (רוֹת א' כ"א) "אֲנִי מְלֹאָה הִלְכֵתִי וְרִיקָם הִשִּׁיבֵנִי", כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה ל:) כְּשֶׁהִתִּינוּק בְּבִטָּן אִמּוֹ מְלַמְדִין אוֹתוֹ כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה וְכוּ', וְכִיּוֹן שְׁבָא לְאוּרֵי הָעוֹלָם בָּא מְלֹאָךְ

וסָטְרוּ עַל פִּיּוֹ וּמִשְׁכַּחוּ כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, וְלָכֵן הִנְשָׁמָה מִתְלוּנְנַת
 "אֲנִי מְלֹאָה הַלְכָתִי" לְזֶה הָעוֹלָם, כִּי לְמַדּוֹ אוֹתִי כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ
 קוֹדֵם שֶׁיִּצְאָתִי לְאוֹר הָעוֹלָם, כְּדִי שֶׁאֲתִיגַע כָּל יְמֵי חַיֵּי וְאֶחְזֹר עַל
 כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ בְּאִפְּן כְּשֶׁאֲנִי יֹחֵזר חֲזָרָה לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן עִם כָּל
 הַתּוֹרָה כְּלָהּ שֶׁיִּגְעַתִּי וְטָרַחְתִּי וְלִמְדָתִי בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲכַל אִם מִבְּלִים
 אֶת הַזְמַן בְּשִׁטּוּיּוֹת וְהִבֵּל וְרִיק, אֲזִי הִנְשָׁמָה מִתְלוּנְנַת וּבּוֹכָה
 "וְרִיקִם הֵשִׁיבֵנִי", אֲנִי חוֹזֵר בְּלִי כְּלוּם, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּרְאֶה
 לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד קִצָּת מִקְרָא, קִצָּת מִשְׁנָה, קִצָּת גְּמָרָא, קִצָּת
 מִדְּרָשׁ וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר הֵד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם כְּנֶגֶד הֵד' עוֹלְמוֹת
 אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יִצְרָה עֲשִׂיהָ, וְהַכֵּלֵל הִזָּה אֶתָּה צָרִיךְ לְזַכֵּר מָה
 שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל 'מַעַט גַּם בֵּן טוֹב', כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל
 אָדָם לֹא לומֵד תּוֹרָה מִפְּנֵי שְׂרוּאָה לְפָנָיו שֶׁיֵּשׁ כָּל כֶּף הַרְבֵּה לְלַמֵּד,
 אֲזִי אֵינוֹ לומֵד כָּלֵל.

וּבְאֵמַת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ד')

הַטַּפֵּשׁ הַזֶּה תָּמָה אֵיךְ יִכּוּלִים לְלַמֵּד כָּל כֶּף הַרְבֵּה, אָמַר רַבִּי יִנְאִי
 לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה, לְכַכֵּר שֶׁהִיָּה תְלוּי בְּאוֹר, טַפֵּשׁ אוֹמֵר מִי יוּכַל
 לְהִבְיֵאוֹ וּפְקַח אוֹמֵר לֹא אֶחָד תִּלְהֵ אוֹתוֹ, מִבִּיא סֵלֶם אוֹ קִנְיָה וּמוֹרִיד
 אוֹתוֹ, כֶּף כָּל מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ אוֹמֵר אֵימָתִי אֶקְרָא כָּל הַתּוֹרָה וּמִי
 שֶׁהוּא פְקַח מֵהוּ עוֹשֶׂה, שׁוֹנָה פֶּרֶק אֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַד שֶׁמְסִים
 כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ;

וְאָמְרוּ (וִיקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה י"ט סִימָן ב')

מִי שֶׁטַּפֵּשׁ אוֹמֵר מִי יִכּוּל
 לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה נְזִיקִין ל' פְּרָקִים כְּלִים ל' פְּרָקִים, מִי שֶׁפְקַח מֵהוּ
 אוֹמֵר הֲרִינִי שׁוֹנָה שְׁנֵי הִלְכוֹת הַיּוֹם שְׁנֵי הִלְכוֹת לְמַחֵר עַד שֶׁאֲנִי
 שׁוֹנָה אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ; וְאִם אָדָם יֹאמֵר הֲרִי אֵיךְ אֲנִי יִכּוּל לְדַמּוֹת
 אֶת עֲצָמֵי אֵל הַחֲכָם הַזֶּה שְׁזָכָה לְלַמֵּד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, עַל זֶה
 כְּבָר אָמְרוּ (שֵׁם) מִי שֶׁטַּפֵּשׁ אוֹמֵר מִי יִכּוּל לְלַמֵּד תּוֹרָה שֶׁבְּלָבוֹ שֶׁל
 חֲכָם, מִי שֶׁפְקַח אוֹמֵר וְהוּא לֹא מֵאַחַר לְמַדָּה, אֲלֵא הֲרִינִי לומֵד שְׁתֵּי

הַלְכוּת הַיּוֹם וּשְׁתֵּים לְמַחֵר עַד שְׁאֲנִי לֹמֵד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה; וְכֵן אִם אָדָם יֹאמֶר הֲרִי אֲנִי לֹמֵד וְשׁוֹכַח, לְמָה לִּי לְלַמֵּד וּלְיַגַע, עַל זֶה כָּבַר אָמְרוּ (שם) מְשַׁל לְטָרְסָקֵל נְקוּב שֶׁשָּׁכַר בְּעַלְיו פּוֹעֲלִים לְמַלְאֲתוֹ, מִי שֶׁטִּפֵּשׁ מֵהוּ אוֹמֵר, מֵה אֲנִי מוֹעִיל מְכַנֵּס בְּזוֹ וּמוֹצִיא בְּזוֹ, מִי שֶׁפָּקַח מֵהוּ אוֹמֵר וְלֹא שָׁכַר כָּל חֲבִית וְחֲבִית אֲנִי נוֹטֵל, כִּף מִי שֶׁהוּא טִפֵּשׁ מֵהוּ אוֹמֵר מֵה אֲנִי מוֹעִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה וּמִשְׁפָּחָה; עֵינ שָׁם.

וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִיּוֹת בְּטָלָן, אֲלֵא לְלַמֵּד כָּל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת שְׁלֶחֶן עֲרוּף וְכוּ' וְכוּ', וּבְמִשְׁךְ הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים זֹכִים לְסִיִּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וּכְשִׁיּוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם הַתּוֹרָה מְלוּה אוֹתוֹ וְכוּ', וּמְקַדְּמַת אֶת פְּנֵיו שָׁם בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כְּלָל, וְהוּא מְסַתְּכָל עַל תְּכִלִּיתוֹ הַנִּצְחִי, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הָעוֹלָה עַל הַכֹּל רָאָה לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְבוּרִים, אֲשֶׁר כָּל דְבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶו הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כְּלָל.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

יט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ד' בֵּין כֶּסֶף לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתֵּרָאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׁאֵת וּבִיְתֵר עֵז, וְשׁוּם דְבָר בְּעוֹלָם שְׁלֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר, עִם כָּל זֹאת אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת חֲזָקָה

בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֶצֶל רַבְּנּוּ ז"ל הָיָה הָעֵקֶר אֲמוּנָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר (שיחות הַר"ן סימָן ל"ג) אֶצֶל הָעוֹלָם אֲמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן וְאֶצֶּל אֲמוּנָה הוּא דְבַר גָּדוֹל מְאֹד. וְעֵקֶר הָאֲמוּנָה הִיא בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת וְחֻקִּירוֹת כָּלֵל. רַק בְּפִשְׁיטוֹת גָּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנָּשִׁים וְהַהֶמּוֹן עִם הַכָּשָׁרִים מְאֲמִינִים;

וְצָרִיכִים לְדַעַת שְׂמָה שְׂאֵדָם סוֹכֵל מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים רְעִים וּבִפְרֵט מַחְלַת הָעֶצְבִּים, זֶה בָּא רַק מִחֻמַּת חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סימָן ה') הָעֵקֶר הוּא אֲמוּנָה, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵצְמוֹ אֵיךְ מִחֻזֵּק בְּאֲמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוֹכְלֵי חוֹלָאִים שְׂכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֻלָּאִים רְעִים זֶה רַק מִחֻמַּת חֶסְרוֹן הָאֲמוּנָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, תְּמִיד לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמוֹ אֲשֶׁר דְּבַר גָּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נֶעֱשָׂה מֵעֵצְמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְכַפִּי שְׂמַתְחַזְקִים בְּאֲמוּנָה זוֹכִים לְרַפּוּאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִמָּן ל"ג) עַל יְדֵי אֲמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ; וְאֵל תַּחֲשָׁבִי שְׁזֶה דְבַר פְּשׁוּט אֶלָּא צָרִיכִים תְּמִיד לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה עִם חֲבֵרוֹתֶיךָ וְעִם הַיְלָדִים, וְתְּמִיד צָרִיכִים לְהַזְכִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כְּדֵי שֶׁהַיְלָדִים יִשְׁמְעוּ תְּמִיד דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְעַכְשָׁו יֵשׁ נִסְיוֹן קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְהַנְעִיר שִׁיחֻזִּיקוֹ אֶת עֵצְמָם בְּיַהֲדוּת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂמֵרְבָה לְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גָּמוּר, וַיַּעַן שְׁנֵשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם חֵלֶק אֵלּוּק מִמַּעַל, וְלִכֵּן כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם הַיְלָדִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה זֶה נִקְלֵט בָּהֶם.

נָא וְנָא לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל עַל אֲשֶׁתִּי שְׂזָקוּקָה לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שָׂרָק תְּפִלָּה יָכוֹל לְשַׁנּוֹת אֶת הַטֵּבַע, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִמָּן ר"ג) הַטֵּבַע מְחִיב כָּךְ וְהַתְּפִלָּה

מִשְׁנֵה אֶת הַטֵּבֵעַ, וּתְשׁוּאָת חֵן לְךָ מִקְרֵב לְבִי עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאֵת
מִתְפַּלְּלָת עַל אִשְׁתִּי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרִכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַתִּימָה טוֹבָה

ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ד' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת כִּי מִחֲלֵל שַׁבַּת בְּפִרְהֶסְיָה יֵשׁ לוֹ דִּין שֶׁל גּוֹי,
כְּמוֹבָא (רמב"ם פָּרָק ט"ו מֵהִלְכוֹת שַׁבַּת הִלְכָה ט"ו) שֶׁהַמְּחַלֵּל שַׁבַּת יֵשׁ לוֹ
דִּין שֶׁל גּוֹי, וַיִּינּוּ יֵינ נִסְךְ, וְאִם כֵּן מָה שִׁיף לְמַחֲוֹת לְגוֹי? וְצְרִיף
שֶׁתִּדַּע שֶׁחֲלוּל שַׁבַּת מְאֹד מְאֹד חָמוּר וְזֶה פָּגַם בְּאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה,
כִּי שַׁבַּת הִיא הָאוֹת הַגְּדוֹל וְהַבְּרִית שֶׁנָּתַן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְיִשְׂרָאֵל לְמַעַן יִדְעוּ כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁבְּרָא
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְשַׁבַּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְדָבָר זֶה הוּא יְסוּד מוֹסַד
בְּאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ אֲגָדָה) כָּל
הַמְּשַׁמֵּר אֶת הַשַּׁבַּת כְּאֵלוֹ מְקִיִּים אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, וְכָל הַמְּחַלֵּל
אֶת הַשַּׁבַּת כְּאֵלוֹ כּוֹפֵר בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, כִּי שְׁמִירַת שַׁבַּת הִיא יְסוּד
הָאַמוּנָה.

וְלִכֵּן רוֹאִים בְּחוּשׁ יִשְׂרָאֵל הָעָרֵב רַב יִמַּח שְׁמֵם שֶׁהֵעֵבִירוּ עַל
הַדַּת מְלִיוֹנִים מֵאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַתּוֹחִילוּ עִם חֲלוּל שַׁבַּת בְּפִרְהֶסְיָה
וְלַעֲגוּ עַל מִצְוֹת שַׁבַּת עַד שֶׁהִכְנִיסוּ בְּהַמּוֹן עִם אֶת דְּעוֹתֵיהֶם
הַפְּגוּמוֹת וְכוּ', לְהַקְל בְּמִצְוֹת שַׁבַּת, וְעַל יְדֵי זֶה תִּפְסּוּ אוֹתָם
בְּמִצְוֹת הַסְּמִיךְ מ"ם, וְכִשְׂאִין שַׁבַּת כְּכֹר אֵין אָמוּנָה, כִּי הַשַּׁבַּת

היא האות בין הקדוש ברוך הוא לבין עם ישראל, ועל כן הערב רב שעקרו מעם ישראל את השבת, כל כוננתם הטמאה היתה לנתק את האות שבין ישראל לאביהם שבשמים, ולכן לצערנו הרב מחלל שבת בפרהסייה ולהכעיס, יש לו דין של גוי, ומה שיד למחות לגוי?

עם כל זאת יש מצות עשה של "הוכח תוכיח את עמיתך", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ח) שלא כל אחד יכול להוכיח וכו', כי צריכים לדעת איך להוכיח והתוכחה צריכה להיות להוסיף ריח טוב באדם שמוכיחים אותו, הינו רק לומר לו בשבת "שבת שלום", ובכל פעם שרואה עושה איזה מלאכה אומרים לו "שבת שלום", וכן להזמין אותו ואת בני ביתו לקדוש, ויען שעם ישראל הם קדושים, כי נשמתם חצובה מתחת פסא הכבוד, ואם תמיד יברכו אותו עם שבת שלום, אזי לבסוף נשמתו תתעורר בתשובה, ויזכה גם הוא לחזור בתשובה, ולכן אני נגד מחאות על חלול שבת, כי זה לא מועיל כלום, אלא עושה אותו יותר גרוע וכו'.

ויען שחלול שבת חמור מאד, כי הוא מנתק עצמו ממנו יתברך רחמנא ליצלן, ולכן אסור לקנות שום דבר אצל מחלל שבת בפרהסייה בשום פנים ואפן, והכל כדי שיתעורר בעצמו להבין חמר חלול שבת, עד כדי כך שיהודי ירא השם נבדל ממנו לגמרי ואינו קונה אצלו, ולא נותן לו להרויח וכו', על ידי זה סוף כל סוף הוא יתעורר מהשנה העמקה שישן בה, עד כדי כך שאינו יודע את חמר העוון של חלול שבת, עד כדי כך שיש לו דין של גוי גמור ויינו יין נסך ופתו פת עכו"ם, ואסור להנות ממנו בכלל.

ידוע מה שאמר רבנו ז"ל "עם טוב פועלים ביותר, ואם לפעמים פועלים באלימות צריכים לדעת אם היה הולך בטוב היה

פועל יותר", וְזֶה כָּלֵל גְּדוּל כִּי נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל הֵם בְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִתְּפָאֵר עִמָּהֶם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ישעיה מ"ט) "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּפָאֵר עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהֵאִיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה שֶׁגִּזְלוּ מֵהֶם וּלְהַפְּיִץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל, וּבַפְּרָטִיּוֹת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחוֹבְרוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁהֵם תְּמִצִּית דְּבָרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל וּמִזְהֵרֵנִי ז"ל, כִּי בּוֹדָאֵי עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קְדוּשׁ, וְסוּף כָּל סוּף כָּלֵם יַחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְלִכֵּן הָעֵקֶר רַק לְלַכֵּת עִמָּהֶם בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה, וּבְעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ הַשָּׁנָה אֲדָפִיס הַרְבֵּה קוֹנְטְרָסִים עַל מַעֲלַת הַשְּׁבֵת, עַד שִׁיתְאַסֵּף לְאוֹצֵר הַשְּׁבֵת, וּבִזְכוּת שְׁמִירַת שְׁבֵת נִזְכֶּה שִׁישְׁרָה בִּינֵינוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיִהְיֶה לְעַם יִשְׂרָאֵל שְׁפַע בְּפִרְנֶסָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בראשית רבה פ'רשה י"א ס'מ"א) בְּרַכַּת הַיּוֹ"ה הִיא תַעֲשִׂיר זֶה בְּרַכַּת שְׁבֵת.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

כ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ד' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרַכּוֹת י.) אֶפְלוּ תָרַב תְּדָה מִנַּחַת עַל צְוֹאָרוֹ שֶׁל אָדָם אֵל יִמְנַע עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים; וּרַבְּנֵינוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' ס'מ"ז ע"ח) הוּי אֵל תִּתְיָאֵשׁוּ, כִּי אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהִתְיָאֵשׁ, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּלְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא תִכְנַס בְּדְכָאוֹן חֵס וּשְׁלוֹם, שְׁזֶה הַדְּבַר הַכִּי גְרוּעַ, וּבַפְּרָט בְּמַחְלָה הַזֶּה, וְאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים

שְׁלֹא בְּכָל פַּעַם הָרוֹפְאִים צוֹדְקִים וְכוּ', וְלִכֵּן אִם אֲשַׁתֵּךְ לֹא רוֹצֵה לְקַחַת טְפוּלִים וְכוּ', אֵל תִּלְחִיץ אוֹתָהּ, כִּי זֶה בְּעֶצְמוֹ שׁוֹבֵר אֶת הַחוּלָה וּמֵיֵאֵשׁ אוֹתוֹ, וְתִכְףּ וּמִיד כְּשֶׁנִּכְנַס בְּיֵאוּשׁ אֲזִי זֶה קָרוֹב לְמִיתָה יוֹתֵר מֵהַחַיִּים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן רְאֵה תִרְאֶה לְחִזֵּק לְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת אֲשַׁתְּךָ בְּכָל מָה שְׁאַתָּה יְכוּל, וְתַעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנָה כִּי זֶה הִרְגְּשָׁה פְּנִימִית, אִם הַחוּלָה לֹא רוֹצֵה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לְקַחַת טְפוּלִים, אָסוּר לְהִלְחִיץ אוֹתוֹ בְּזֶה, כִּי הֵעֲצָבוֹת וְהִמְרָה שְׁחוּרָה זֶה סֵם הַמּוֹת לְהַחוּלָה, כְּכֹל שְׁאֵדָם מִתְחִזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה אוֹפְטִימִי וְכוּ', וְרוֹצֵה לְחִיּוֹת וְכוּ', וְתִכְףּ הֶרְצוֹן לְחִיּוֹת זֶה מְקַדֵּם אֶת הַחַיִּים וְכוּ', וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְהִתְחִזֵּק וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גָדוֹל מְאֹד, צְרִיכִים רַק לְהִרְבוֹת בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה, כִּי רַק זֶה מָה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, וּלְבַקֵּשׁ עַל רְפוּאָה וְיִשׁוּעָה, וּבּוֹדָאֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע תְּפִלַּתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

כ.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ד' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת פָּרָק ג') רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, שְׁלֹשָׁה שְׁאֲכָלוּ עַל שְׁלִחָן אֶחָד וְלֹא אָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה, כְּאֵלוּ אֲכָלוּ מִזְבְּחֵי מִתִּים, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה כ"ח) "כִּי כָל שְׁלִחְנוֹת מְלֹאוּ קִיָּא צִאָה בְּלֵי מְקוֹם". אֲבָל שְׁלֹשָׁה שְׁאֲכָלוּ עַל שְׁלִחָן אֶחָד וְאָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה, כְּאֵלוּ אֲכָלוּ מִשְׁלַחְנוֹ שֶׁל מְקוֹם בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֵאֲמַר

(יחזקאל מ"א) "וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי הַיְיָ" ; וּבִזְהַר חֲדָשׁ (רוח) אָמְרוּ שְׁבָכָל סְעוּדָה צְרִיכִים לוֹמַר תּוֹרָה וּלְהַזְמִין עֲנִיִּים, וְאִזּוּ יוֹצֵא כְרוֹז "זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי הַיְיָ" , וְלִכְּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים שְׁבָכָל סְעוּדָה יִשְׁתַּדֵּל אָדָם לְלַמֵּד אֵיזָה שְׁעוֹר בַּתּוֹרָה, אוֹ יֹאמֵר אֵיזָה דְּבַר תּוֹרָה, אוֹ אֵיזָה סְפּוּר מִסְפּוּרֵי צְדִיקִים, שְׁזֵה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וַיַּעַן שְׁלֵא בְּכָל פַּעַם יְכוּלִים לְהַזְמִין עֲנִי לְשַׁלְּחָנוּ, אֲזִי יִתֵּן צְדָקָה בְּעַת הָאוֹכֵל, וַיְהִיָּה חָשׁוּב כְּאִלּוּ הַזְמִין עֲנִי.

הָאֲרִיז"ל אָמַר לְלַמֵּד פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת בְּעַת הָאוֹכֵל, וּמְסַפֵּר עַל הַמַּהְר"ם שִׁיק זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, שְׁלַמֵּד בְּעַת אֲכִילָתוֹ שְׁעוֹר בְּ"עֵין יַעֲקֹב", וְכֵן מְסַפְּרִים מִהֶרְבֵּה צְדִיקִים שְׁלַמְדוּ אֵיזָה לְמוֹד קְבוּעַ בְּעַת הַסְּעוּדָה, וְהָיוּ הֶרְבֵּה צְדִיקִים שְׁבָקְשׁוּ שְׁיֹאמְרוּ לִפְנֵיהֶם פְּסוּק בְּעַת הָאֲכִילָה, וְחֲדָשׁוּ עַל זֶה אֵיזָה חֲדוּשׁ, עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא, זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהַזְכִּיר דְּבָרֵי תּוֹרָה בְּעַת הָאֲכִילָה, וְכֵן לְתַת צְדָקָה שְׁזֵה כְּאִלּוּ הַזְמִין לְשַׁלְּחָנוּ עֲנִי.

אִם יִתֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַחַיִּים נְדָפִיס גַּם סְדוּר "עַת רְצוֹן" לְשַׁבַּת, וְכֵן עַל הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

כג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ד' בֵּין כֶּסֶף לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה י"א). לְלַמְדָּךְ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב וּמְמַלֵּא שְׁנוֹתֵיהֶם שֶׁל צְדִיקִים מִיּוֹם לְיוֹם מִחֲדָשׁ

לְחַדֵּשׁ שְׁנָאֲמַר (שְׁמוֹת כ"ג כ"ו) "אֵת מִסְפַּר יְמֵיךָ אֲמַלֵּא"; וְהִנֵּה יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר עַל עֲצָמוֹ (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ט) שֶׁכָּבַר הוּא עוֹמֵד עִכְשׁוֹ עַל מַדְרָגָה כְּזוֹ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג יוֹתֵר בְּשׁוּם אִפֶּן כָּל זְמַן שְׁמֵלּוּבִשִׁין בְּהַגּוֹף, וְאָמַר שְׁמַתְגַּעֲגַע מְאֹד מְאֹד לְהַפְשִׁיט גּוּפוֹ, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לוֹ לְעַמּוֹד עַל מַדְרָגָה אַחַת בְּשׁוּם אִפֶּן, כִּי כָּל יְמֵי חַיָּיו מְעוֹלָם לֹא עָמַד עַל מַדְרָגָה אַחַת אֶפְלוּ כְּשֶׁהִגִּיעַ לְאַיִזָּה מַדְרָגָה עֲלִיוֹנָה שְׁיִהְיֶה, אֶפְלוּ לְתַכְלִית הַמַּעֲלָה, אִף עַל פִּי כֵּן הִיָּה מִחֲפָשׁ יוֹתֵר עַד שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרָגָה גְּבוּהָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְכֵן הִיָּה תְּמִיד כָּל יְמֵי חַיָּיו, וּלְכַסּוֹף הִגִּיעַ לְמַדְרָגָה גְּבוּהָה כְּזוֹ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר בְּתוֹךְ הַגּוֹף לְהַשִּׁיג יוֹתֵר בְּשׁוּם אִפֶּן וְעַל כֵּן הִיָּה מְכַרְחַח לְהִסְתַּלַּק, וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֵיךְ וּוְאֵלֶּט שׁוֹיִן גִּיגְעָרִין דָּאֵס הַעֲמַדִּיל אוּיס גִּיטָאן וּוְאָרִין אֵיךְ קָאן אוּיף אֵיין מַדְרָגָה נִיט שְׁטִיין (כְּכָר רְצִיתִי לְפָשֵׁט בְּתַנְתִּי מִפְּנֵי שְׂאֵינִי יָכוֹל לְעַמּוֹד עַל מַדְרָגָה אַחַת); הֵרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ שְׂרַבְנוּ ז"ל הִגִּיעַ לְתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שְׂאֵינן שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו וְכוּ', וְלִכֵּן הוֹצֵרֶךָ לְהוֹרִיד מֵעֲצָמוֹ אֵת הַגּוֹף וְכוּ', וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשָׁלַּיִם בְּרַכּוֹת פָּרָק ב' הַלְכָה ח') יָגַע רַבִּי בּוֹן בְּתוֹרָה לְעֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנָה מֵהַ שְׂאֵינן תְּלָמִיד וְתִיק יָכוֹל לְלַמֵּד לְמֵאָה שָׁנָה;

הֵרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ שְׂאֵינן צְדִיקִים שְׁמֵשְׁלִימִים אֵת עֲצָמָם מֵהַ שְׂאֵינן יוֹתֵר מֵהֵר, וּבְפָרֵט שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר בְּפָרוּשׁ (תִּי מוֹהַר"ן סִימָן קצ"ז) אֲנִי רוֹצֶה לְהַשְׂאֵר בֵּינֵיכֶם (אֵיךְ וּוִיל בְּלִיבֵן צוּוִישֵׁן אֵיךְ) וְאַתֶּם תְּבוֹאוּ עַל קַבְרֵי וְכוּ'; וְלִכֵּן עָלֶיךָ לְדַעַת שְׂרַבְנוּ ז"ל נִמְצָא בֵּינֵינוּ, וְכֵן אָמַר בְּפָרוּשׁ לִילָה שְׁקוּדָם הַסְּתַלְקוּתוֹ (תִּי מוֹהַר"ן סִימָן רכ"ה) מֵהַ לָּכֶם לְדַאָּג מֵאַחַר שְׂאֵינן הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם, וּמֵהַ עִם הַנְּשֻׁמוֹת שְׁלֵא הַפִּירוֹ אוֹתִי כָּלֵל, הֵם מְצַפִּים עַל תְּקוּנָתִי שְׁלֵי, מְכַל שְׁכֵן אַתֶּם וְכוּ';

וְכֹתֵב מוֹהַרנ"ת ז"ל וְכֵן אֶפְלוּ אֵלּוּ שְׁלֵא זָכוּ לְהַפִּיר אֵת רַבְּנוּ ז"ל בְּחַיָּיו, כְּשֶׁיְבוֹאוּ עַל קַבְרוֹ הַקְּדוּשׁ וַיִּסְמְכוּ עָלָיו, וַיִּלְמְדוּ סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, וַיִּרְגִּילוּ עֲצָמָם לִילָף בְּדַרְכֵי הַקְּדוּשִׁים הַנְּאָמְרִים

בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, בּוֹדֵאֵי יֵשׁ לָהֶם עַל מַה שֵּׁיִסְמְכוּ. אֲשֶׁרֵיהֶם אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם, וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל הַחֹסִים בּוֹ, כִּי כָּבֵר גְּלוּהוּ דַעְתּוֹ בְּכַמָּה לְשׁוֹנוֹת בְּפִרוּשׁ וּבְרַמְזוֹ שְׁכָל מַה שֶּׁעוֹסֵק עִמָּנוּ אֵינוֹ בְּשִׁבְלֵנוּ לְבַד, כִּי אִם אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה וְאֶת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פֹה].

הַמְּאַחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

כז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ד' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתִּזְכֶּי כָּבֵד לְרְאוֹת נַחַת בְּחַיִּיךָ וְלַחֲתוֹן אֶת הַיְלָדִים, לְעַת עֲתָה בְּמִקּוֹם לְגוֹר לְבַד תּוֹתְרֵי לְבִן שְׁלֹךְ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתִּרְאֵי הַרְבֵּה נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמָּנוּ, רַק לְבַקֵּשׁ מִמָּנוּ שִׁישְׁמֹר שִׁבְתָּ, וְלֹא יַפְעִיל אֶת זֶה בְּשִׁבְתָּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

כח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ד' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ שָׂרְבֵנוּ ז"ל הוּא מִתְנַה לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְכָלֵל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי כָל הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁלוֹ לְיִשְׂרָאֵל אֶת הַלְבָבוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵצְמוֹ (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן ש"ט) אֵינִיא בְּמִדְרָשׁ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה ל"ד סִימָן כ"א) עַל הַפְּסוּק (יחזקאל ל"ו כ"ו) "וְנָתַתִּי לְכֶם לֵב בְּשָׂר", אֵל תִּקְרִי בְּשָׂר אֲלֵא בְסֵר, שְׂיִהְיֶה כָל אֶחָד בְּסֵר בְּחִלְקוֹ שֶׁל חֵבְרוֹ, לֵב בְּסֵר אוֹתִיּוֹת בְּרִסְלָב, הֵינּוּ שְׂכָל הַצְּרוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים מִפְּנֵי שְׂיֵשׁ לָנוּ לֵב הָאֶבֶן, שְׂאֶחָד לֹא מִבֵּין אֶת הַשְּׂנִי, וְלֹא מְעַנֵּן לְהֵבִין אֶת הַשְּׂנִי, כְּמוֹ שְׂתֵי אֲבָנִים וְכוּ', וְזֶה מֵה שְׂאוֹמֵר הַנְּבִיא (שם) "וְהִסִּירוֹתִי מִכֶּם אֶת לֵב הָאֶבֶן וְנָתַתִּי לְכֶם לֵב בְּשָׂר", שְׂזֶה יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה שְׂאֵדָם יִהְיֶה לוֹ לֵב שֶׁל בְּשָׂר, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא פד.) אֶהְבֶּה דוֹחֶקֶת אֶת הַבְּשָׂר, הַרְגַע שְׂיֵשׁ לְאֵדָם לֵב בְּשָׂר, הוּא יִבֵּין אֶת הַשְּׂנִי וַיֵּאָהֵב אֶת הַשְּׂנִי וַיַּעֲזֹר לְהַשְּׂנִי, וְזֶה כָּל הָעֵנִין שֶׁל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהֵם אוֹתִיּוֹת לֵב בְּסֵר, כִּי אוֹת ש' מִתְחַלֶּפֶת בְּאוֹת ס', כִּי אֵדָם צְרִיךְ לְעִבּוֹד עַל מִדּוֹתָיו וְלַעֲקֹר מִמֶּנּוּ אֶת הַלֵּב הָאֶבֶן שְׂזֶה מִדַּת הָאֲכֹזְרִיּוֹת שְׂיֵשׁ בּוֹ, מִדַּת הָאֲנּוֹכִיּוֹת שְׂיֵשׁ בּוֹ, וְאִזּוֹ דִּיקָא יִזְכֶּה לְלֵב בְּשָׂר, לְאֵהֵב אֶת כָּל בּוֹר יִשְׂרָאֵל, וְלְהַרְגִישׁ בְּכָאֵב הַזּוֹלָת, וַיִּשְׁתַּדֵּל לְעִזּוֹר, שְׂזֶה כָּל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, וְזֶה לֹא שְׂיִיךְ לְזֵרֵם אֶחָד וְכוּ', זֶה מִתְנַה לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְכָלֵל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכֵּן לֹא בְּחֻנָּם שְׂלֵאֲחֻרוֹנָה מִתְפָּרְסֵם הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלֹא רַק נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִמְשָׁכִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, מְכָל הַחוּגִים וּמְכָל הַחֲסִידִיּוֹת וּמְכָל הַשֵּׁיטוֹת וְכוּ', אֲלֵא אֶפְלוֹ אֲמוֹת הָעוֹלָם מִתְעַנֵּינִים בְּלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֵיךְ שְׂמַחֲזֵק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אֶת כָּל הַנְּשְׁמוֹת הַנְּפּוֹלוֹת, וּמְחַזֵּק אֶת כָּלֶם, וּמִדְרִיךְ אֶת כָּלֶם בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּוֹ יִתְהַפֵּךְ לְבוֹ לֵב הָאֶבֶן, שְׂזֶה הַיִּצָּר הָרַע הַסְּמִיךְ מ"ם שְׂעַנְיָנוּ רַק לְעִשׂוֹת רַע לְזוֹלָת וְכוּ', וַיִּהְיֶה נַעֲשֶׂה לְבוֹ לֵב בְּשָׂר, שְׂזֶה הַיִּצָּר טוֹב שְׂעַנְיָנוּ רַק לְעִשׂוֹת טוֹב לְזוֹלָת וְכוּ'.

והנה ידוע שרבונו ז"ל בקש מאד מאד שיבואו אליו על ראש השנה, ואמר (ת"י מוהר"ן סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרבים שלי מאמינים לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל הענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח) "אכלו מעדנים ושתו ממתיקים כי חדות הוי"ה הוא מעוזכם" וזה נאמר על ראש השנה, ואמר (ת"י מוהר"ן סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירושה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ואמר רבנו ז"ל לענין ראש השנה שלו (ת"י מוהר"ן סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אפן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות.

ומאחר שברסלב זה שדה פתוח לכלם, ולכן אי אפשר להאשים אם ראו שמה איזה שולים את כל הצבור, ובודאי גם אלו השולים המסכנים באו כדי לקבל תקון, בודאי גם הם יקבלו תקון מרבנו ז"ל.

אבל צריכים לדעת שחסידות ברסלב הוא שמן זית זך, יסוד היסודות בחסידות ברסלב זה שלחן ערוך, כמו שכתב מוהר"ן ת"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ט) על למוד הפוסקים הזהיר מאד מאד ביותר

מְכַל הַלְמוּדִים. וְרְאוּי לְלַמַּד כָּל הָאֲרָבְעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" כְּלָם מְרֵאשֶׁם עַד סוּפֶם כְּסֻדָּר, אִם יָכוֹל לְלַמַּד כָּל הָאֲרָבְעָה שְׁלַחַן עֲרוּךְ עִם כָּל הַפְּרוּשִׁים הַגְּדוּלִים מֵהַ טוֹב. וְאִם לֹא עַל כָּל פְּנִיּוֹת יְלַמַּד כָּל הָאֲרָבְעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" הַקְּטָנִים, וְהוּא תִקְוֵן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. כִּי עַל יְדֵי חֲטָאִים נִתְעַרַב טוֹב וְרַע, וְעַל יְדֵי לְמוּד פּוֹסֵק שֶׁמְבַרֵר הַכֶּשֶׁר וְהַפְּסוּל הַמּוֹתֵר וְהָאֲסוּר הַטְּהוֹר וְהַטְּמֵא עַל יְדֵי זֶה נִתְבָּרַר וְנִפְרָשׁ הַטוֹב מִן הַרַע, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל שֶׁכָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מִחַיִּב לְלַמַּד בְּכָל יוֹם יוֹם פּוֹסְקִים וְלֹא יֵעָבֹר. וְאִךָ אִם הוּא אָנוּס וְאִין לוֹ פְּנֵאִי, יְלַמַּד עַל כָּל פְּנִיּוֹת אֵיזָה סְעִיף "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא אֶפְלוּ שְׁלֵא בְּמְקוֹמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עִתָּה בְּשְׁלַחַן עֲרוּךְ. כִּי צְרִיךְ לְלַמַּד אֵיזָה דִּין בְּ"שְׁלַחַן עֲרוּךְ" בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו. וְכִשְׂאִינוּ אָנוּס יְלַמַּד כְּסֻדָּר כָּל הָאֲרָבְעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ וְכִשְׂיִגְמוֹר וִיסִים הָאֲרָבְעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" יַחְזֹר וְיִתְחִיל לְלַמַּד כְּסֻדָּר. וְכֵן יִנְהַג כָּל יְמֵי חַיָּיו, כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ בְּיוֹתֵר עַל לְמוּד שְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְלֹא יִזוּז כִּהוּא זֶה מֵהַשְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ח') שֶׁעַל יְדֵי לְמוּד פּוֹסְקִים זוֹכֵה לְבַרֵר אֶת הַטוֹב מֵהַרַע, כִּי אֲצֵל כָּל אָדָם יֵשׁ רַע, וְעַל יְדֵי שְׁלוּמְדִים פּוֹסְקִים הֵינּוּ שְׁלַחַן עֲרוּךְ מְבָרְרִים אֶת הַטוֹב מֵהַרַע, וְכֵן אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל שֶׁיָּכוּלִים לְחַדֵּשׁ בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן" אִיךְ שָׂרָק מְחַדְּשִׁים, אֲבָל הָעֵקֶר לֹא לְצֵאת מְדִינַת הַשְׁלַחַן עֲרוּךְ כִּהוּא זֶה, וְלִכֵּן יִסּוּד מוֹסֵד בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב זֶה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם שְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְעַל פִּי רַב כָּל חֲסִיד בְּרִסְלָב לוֹמֵד שְׁתֵּי שְׁעוּרִים, שְׁעוּר אֶחָד "מִחֲבֵר רַמ"א" שֶׁזֶה נִקְרָא שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַקְּטָן שְׁלוּמְדִים כְּסֻדָּר, וְכֵן שְׁעוּר בְּעִיּוֹן שְׁלוּמְדִים טוֹר בֵּית יוֹסֵף וְשְׁלַחַן עֲרוּךְ עִם הַמְּגִינִים כְּסֻדָּר, וְכִשְׂמִסְיָמִים מִתְחִילִים עוֹד פַּעַם, וְלִכֵּן יָכוּלִים תִּכְךָ וּמֵיד לְרֵאוֹת מִי הוּא חֲסִיד בְּרִסְלָב אֲמֵתִי, מִי שֶׁמִּתְנַהֵג עַל פִּי שְׁלַחַן עֲרוּךְ וְאִינוּ זֶה מֵהַשְׁלַחַן עֲרוּךְ, זֶה חֲסִיד בְּרִסְלָב אֲמֵתִי, אֲבָל מִי שְׂאִינוּ לוֹמֵד שְׁלַחַן עֲרוּךְ, וּמְכַל שְׁכֵן שֶׁלְּצַעֲרָנוּ הָרַב עוֹבֵר עַל דִּין הַשְׁלַחַן עֲרוּךְ, לֹא רַק שֶׁהוּא לֹא חֲסִיד בְּרִסְלָב, אֲלֵא הוּא קַל

שְׁבַקְלִים, כִּי הִרְגַע שָׁבֵר יִשְׂרָאֵל נוֹטָה מֵהַשְׁלַחַן עָרוֹךְ, כְּבָר צְרִיכִים לְבַדּוֹק אַחֲרָיו.

רַבְּנוּ ז״ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹן סִיגְרִיּוֹת, וְכֵן הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְשִׁתּוֹת שׁוּם מִשְׁקָה הַמְּשֻׁכָּר, רַק יֵיזֵן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדֵּלָהּ (וּמִכָּל שְׁכֵן לֹא לְקַחַת סַמִּים שְׁזֵה שׁוֹרֵף אֶת תְּאֵי הַמַּח), וְלִכֵּן כָּל אֵלוֹ שְׁמַעֲשֵׂנִים סִיגְרִיּוֹת אוֹ שׁוֹתִים מִשְׁקָה הַמְּשֻׁכָּר הֵם בְּכֻלָּל לֹא חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, כִּי רַבְּנוּ ז״ל הִקְפִיד עַל זֶה בְּיוֹתֵר מֵהַכֵּל.

הָרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ מַה זֶה חֲסִיד בְּרִסְלָב, וְאִם רְאִיתָ אֲנָשִׁי שׁוֹלִים בְּאוֹמֵן וְכוּ', הֵם לֹא חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, בְּאוֹ לְקַבֵּל תְּקוּנָה וְכוּ', וְאִף שְׁבִין כֶּף לֹא עֲזָבוּ אֶת הַרְגְּלֵיהֶם הִרְעִים וְכוּ', שֶׁהֵם בְּבַחֲיִנַת טוֹבֵל וְשֶׁרֶץ בְּיָדוֹ וְכוּ', זֶה הַבְּעֵיָה שְׁלֵהֶם וְלֹא יְכוּלִים לְהֶאֱשִׁים אֶת כָּלֵל חֲסִידֵי בְּרִסְלָב בְּשִׁבִיל כְּמָה מְאוֹת אֲנָשִׁי שׁוֹלִים, כִּי הִיָּה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה קָרוֹב לְחַמִּישִׁים אֶלֶף אֲנָשִׁים כֵּן יִרְבוּ.

מִלְּבַד זֹאת הִזְהִירוּנוּ רַבְּנוּ ז״ל מְאֹד מְאֹד עַל עֲנִין שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ לְהַתְּבוּדָה עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְדַבֵּר עִמוֹ יִתְּבַרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְעַל יָדֵי זֶה נִבְנְהָ אֲצִלוֹ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁהוּא מְרַגֵּישׁ שֶׁהוּא נִמְצָא אִתּוֹ עִמוֹ וְאֲצִלוֹ תְּמִיד, שְׁזֵה הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְּבַרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, הָאֲמוּנָה זֶה הַדְּבָקוֹת, וְהַדְּבָקוֹת זֶה הָאֲמוּנָה, וְהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ זֶה מְקַשֵּׁר אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, וּמְדַבֵּק אוֹתוֹ עִמוֹ יִתְּבַרֵךְ בְּדַבְּקוֹת אִמְתּוֹ, וְגַם זֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב.

וּבְמִשְׁךָ כָּל הַדּוֹרוֹת יִדְעוּ שֶׁלְהִיּוֹת חֲסִיד בְּרִסְלָב אִמְתֵּי צְרִיכִים אֶת שְׁתֵּי הַיְסוּדוֹת הָאֵלוֹ, לְמוֹד שְׁלַחַן עָרוֹךְ, וְלֹא לְהַטּוֹת אֶפְלוֹ מִסְעִיף אֶחָד מִשְׁלַחַן עָרוֹךְ, וְלְהַתְּבוּדָה עִמוֹ יִתְּבַרֵךְ, וְהִיָּה שְׁגוֹר בְּפִי

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַס"ה בְּנַחֲל רַמַּט

אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיֹם אָחָד שְׁלֹא מִתְבוֹדְדִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ וְלֹא לֹמְדִים
שְׁלַחַן עָרוֹף, בַּיּוֹם הַזֶּה אַתָּה לֹא חָסִיד בְּרַסְלָב.

מִלְבָּד זֹאת חָסִיד בְּרַסְלָב הוּא תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה וּמְשִׁיחַ אֶת
אַחֵרִים שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל עַל שְׂמִיחָה יוֹתֵר מִהַכֹּל, וְכֵן נִזְהָר לֹא
בְּכָל לַיְלָה אֶת סֵדֵר תַּקֵּן חֲצוֹת לְהִתְאַבֵּל עַל חֶרְבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְעַל
צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל הַגְּלוּת הַמֵּר שְׂמֵת־אֲרַכַּת וְכוּ', וְכֵן מִתְמַיְדִים
בְּלִמּוּד תּוֹרַה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן בְּמִשְׁנֵיּוֹת בְּגִמְרָא בְּמִדְרָשִׁים
בְּסִפְרֵי הַזֶּהר וְהַתְקוּנִים וְכוּ', כְּמוֹכָא בְּאַרְיֵכוֹת (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן ע"ו)
אֶת סֵדֵר דְרַךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל מֵהַ שְׂרָצָה שֶׁנִּלְמַד בְּכָל יוֹם וְכוּ',
וְאִיךָ נִלְמַד אֶת כָּל הַלְמוּדִים וְכוּ', כְּדִי שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת בְּכָל חֶלְקֵי
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה נִקְרָא חָסִיד בְּרַסְלָב אֲמַתִּי, וְלִכֵּן לֹא יְכוּלִים
לְהֵאֱשִׁים אֶת כָּלֵל חָסִידֵי בְּרַסְלָב אִם בְּאִים גַּם אֲנָשִׁים הַנִּקְרָאִים
שׁוּלִים וְכוּ', שְׂאִין לָהֶם שׁוּם שְׂיִכוּת לִיְהוּדוּת, וּמִכָּל שְׂכָן לֹא
לְחִסִּידוֹת בְּרַסְלָב.

יְעוֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַלֵּם יַחְזִירוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

כו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ד' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ב) שֶׁעֵקֶר הַגְּדֻלָּה
שְׂמִקְבָּלִים מִהַצְדִּיק הָאֲמֵת זֶה שְׂפִלוּת, כִּי עֵקֶר הַגְּדֻלָּה הוּא שְׂפִלוּת,

וְכָל שְׂאֵדָם זֹכָה לְרֵאוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם הַצְּדִיק, נוֹפֵל עָלָיו שְׁפִלוֹת
 גְּדוֹל מְאֹד, עַד שְׁנִתְקַיֵּם אֲצֵלוֹ מֵהַ שְׂאֵמְרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה
 ח) מִי שֶׁנֶּעֱשָׂה שָׁכָן לְעַפְרָ בְּחַיָּיו, הֵינּוּ שֶׁמִּתְחִיל לְחַשֵּׁב עַל הַיּוֹם
 הָאֲחֵרוֹן וְכוּ', וְעַל תְּכַלִּיתוֹ הַנִּצְחִי וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה נִתְבַטַּל מִמֶּנּוּ
 הַיִּשּׁוֹת וְהַפְּרוֹסוֹם וְכוּ', עַד שְׁזוֹכָה לְהַפְּלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי
 כָּל שְׂאֵדָם זֹכָה לְהִיּוֹת בְּטַל וּמְבַטֵּל בְּעֵינֵי עֲצָמוֹ, עַל יְדֵי זֶה מְאִיר
 עָלָיו אֹרֵי הַגְּנוּז, שְׁזֵה הַתְּעַנוּג שֶׁל כָּל הַתְּעַנוּגִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ו') כִּשְׂאֵדָם מִמַּעַט בְּכָבוֹד עֲצָמוֹ עַל יְדֵי זֶה
 הוּא מְרַבֵּה בְּכָבוֹד הַמְּקוֹם, כִּי כָּל שֶׁהוּא מְבַטֵּל אֶת הַיִּשּׁוֹת
 וְהַחֲשִׁיבוֹת וְהַפְּרוֹסוֹם שְׁלוֹ, עַל יְדֵי זֶה נִתְרַבֵּה כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר
 רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קל"ו) שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל כָּל מְדָה וּמְדָה
 מִמַּדּוֹת הָרַעוֹת שֶׁנִּדְבַק בּוֹ וְכוּ', עַד שִׁיתְבַטֵּל לְגַמְרֵי כְּאֵין וְאֶפְסַ. כִּי
 בַּתְּחִלָּה צָרִיךְ לְבַטֵּל מְדָה זֹאת עַד שֶׁתִּהְיֶה כְּלֹא מִמֶּשׁ, וְאַחַר כֵּן
 מְדָה אַחֶרֶת עַד שֶׁתִּהְיֶה גַם כֵּן לֹא, וְכֵן כָּל הַמַּדּוֹת עַד שֶׁיְהִי כְּלֹם
 כְּלֹא הָיָה. וְכִפִּי מֵהַ שְׂמִבְטָלִין כָּל מְדָה וּמְדָה, כְּמוֹ כֵּן מְאִיר וּמִתְגַלֶּה
 עָלָיו כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי עַקֵּר הָאוֹר הוּא כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ
 שְׁכָתוֹב (יְחֻזְקָאֵל מ"ג ב') "וְהָאֶרֶץ הָאֵירָה מִכְּבוֹדוֹ", אֵךְ כְּשֶׁמַּעֲמִידִין
 דְּבַר גְּשָׁמִי כְּנִגְדַּ דְּבַר רוּחָנִי, עוֹשֶׂה צֵל. וְכִפִּי גְשָׁמִיּוֹת וְגַדְל הַדְּבַר
 שְׁעוֹמֵד כְּנִגְדַּ דְּבַר הַדְּבַר, כְּמוֹ כֵּן נַעֲשֶׂה צֵל, כְּגוֹן כְּשֶׁמַּעֲמִידִין מִקַּל נִגְדַּ
 אוֹר הַשְּׁמֶשׁ, עוֹשֶׂה צֵל קֶטָן כְּפִי מֵדַת הַמִּקַּל, אֲבָל כְּשֶׁמַּעֲמִידִין דְּבַר
 גְּדוֹל יוֹתֵר נִגְדַּ הַשְּׁמֶשׁ, עוֹשֶׂה צֵל גְּדוֹל בְּיוֹתֵר. וְכֵן כְּשֶׁמַּעֲמִידִין בֵּית
 גְּדוֹל עוֹשֶׂה צֵל גְּדוֹל יוֹתֵר וְיֵהָצֵל הוּא הַסְּתֵרֶת וְהַעֲלָמַת הָאוֹר
 כְּיָדוּעַ. וְעַל כֵּן כְּפִי מֵהַ שְׂהָאָדָם מְשׁוּקַע בְּאֵיזָה מְדָה וְתֵאָוֶה רְעָה
 וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן עוֹשֶׂה צֵל כְּנִגְדַּ אוֹר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכְמוֹ כֵּן נַעֲלָם מִמֶּנּוּ
 אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל כְּשֶׁמְבַטֵּל הַמַּדּוֹת וְהַתְּאֻוֹת רַעוֹת וְכוּ', כְּפִי
 הַבְּטוּל כֵּן נִתְבַטֵּל הַצֵּל, וְכְמוֹ כֵּן נִתְגַלֶּה אוֹר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ. עַד
 שְׁזוֹכָה שִׁיתְבַטֵּל הַצֵּל לְגַמְרֵי, עַד שֶׁיְהִי הַכֹּל לֹא וְאֵין וְאֶפְסַ. וְאֵז
 יִתְגַלֶּה כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָאֶרֶץ. כִּי לֹא יִהְיֶה שׁוֹם דְּבַר שִׁיסְתִיר הָאוֹר

וְשִׁיעֶשֶׂה צַל, וְזֶהוּ "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ". הֵינּוּ עַל יְדֵי שְׂמֵחֻזִיק אֶת עֲצָמוֹ כְּלֵא עַל יְדֵי זֶה נִתְגַּלָּה כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָאָרֶץ, כִּי אֵין דְּבַר שִׁיסְתִּיר אֹרֹר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ וַיַּעֲשֶׂה צַל.

וְזֶה תְּמַצִּית חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב לִהְיוֹת בְּטַל וּמִבְטָל בְּעֵינֵי עֲצָמוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה מְאִיר עָלָיו אֹרֹר יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב וּנְפִלָּא מְאֹד, וַיְכוּל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאִשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אֲשֶׁר זֶה נִקְרָא אֲצֶל רַבְּנֵי ז"ל הַתְּבוּדָדוֹת, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהַתְּבוּדָדוֹת הוּא מַעֲלָה עָלְיוֹנָה וּגְדוּלָּה מִן הַכֹּל. דֵּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אֹרֹר יִתְבָּרַךְ לְהַתְּבוּדָד לְבָדוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר אֹרֹר בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵי בְטֻעָנוֹת וְאִמְתְּלֹאוֹת בְּדַבְרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּפִיּוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שִׁיִּקְרְבוּ אֵלָיו לְעִבּוּדָתוֹ בְּאַמֶּת. וְתַפְלָה וְשִׁיחָה זֹו יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׂמַדְבָּרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה זֹו הוּא גְדוּלָּה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דְרָךְ וַעֲצָה טוֹבָה מְאֹד לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֲצָה כְּלָלִית, שְׂכוּלָל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שִׁיִּחְסֹר לוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֹרֹר אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְפַל וְכָל מַעֲבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ וַיִּבְקֹשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִפְּיֵלוֹ אִם לְפַעְעִמִּים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאֵינּוּ יְכוּל לְפַתַּח פִּיּוֹ לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כְּלָל, אִף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעֲצָמוֹ טוֹב מְאֹד. דֵּהֵינּוּ הַהִכְנָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְחֹפֵץ וּמְשִׁתַּקֵּק לְדַבֵּר, אִף שֶׁאֵינּוּ יְכוּל, זֶה בְּעֲצָמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לְעַשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וְתַפְלָה מְזֵה בְּעֲצָמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֲצָמוֹ יִצְעַק וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁנִיתְרַחֵק כָּל כֶּף, עַד שֶׁאֵינּוּ יְכוּל אֲפֵלוֹ לְדַבֵּר. וַיִּבְקֹשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ רְחוּמִים וְתַחֲנוּגִים, שִׁיִּחְמַל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיּוֹ, שֶׁיּוֹכֵל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל שְׂכַמָּה וְכַמָּה צְדִיקִים גְּדוּלִּים מִפְּרָסְמִים סְפָרוֹ, שְׂלֵא בָּאוּ לְמַדְרַגָּתָם, רַק עַל יְדֵי הִנְהִיגָה זֹו. וְהַמְשַׁכֵּיל יִבִּין מַעֲצָמוֹ גְּדוּל מַעֲלַת הִנְהִיגָה זֹו, הַעוּלָה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה, וְהוּא דְבַר הַשְּׁוֶה לְכָל

נֶפֶשׁ מִקֶּטֶן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כָּלֶם יְכוּלִים לְנַהֵג הַנְּהָגָה זוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יְבוֹאוּ לְמַעֲלָה גְדוֹלָה. אֲשֶׁרֵי שְׂיֵאָחֵז בָּזֶה.

וְלִכְּנֵן כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִזִּי לֹא צָרִיךְ לְפָרְסֵם שֶׁהוּא חָסִיד בְּרִסְלָב, הוּא יְכוּל לִהְיוֹת בְּאִיזָה מְקוֹם שָׂרֵק רוּצָה, וְיְכוּל לִהְיוֹת שֶׁיֵּךְ אֶל אִיזוֹ חֲסִידוֹת שֶׁהוּא רוּצָה, אוֹ אֶל אִיזָה מְפֻלְגָה שֶׁהוּא רוּצָה, וְלֹא סוֹתֵר שׁוֹם דְּבָר, כִּי מֵלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְכוּלִים לְמַצֵּא בְּכָל מְקוֹם, וְיִסוּד הַיְסוּדוֹת בְּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב הוּא הַתְּבוּדָה לְהַתְּבוּדָה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחָתוֹ וְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא מִתְבַטֵּל הַיְשׁוּת שְׁלוֹ לְגַמְרֵי, וְכִבְר אֵינּוּ רוּצָה שׁוֹם דְּבָר רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה

כז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ד' בֵּין כֶּסֶף לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיִחִיו

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֲתֶם מוֹסְרִים אֶת נַפְשְׁכֶם לְהַחְזִיק אֶת הַכוֹלָל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תַּעֲמְדוּ עַל יְמִינֵי לְהַחְזִיק הַכוֹלָל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר תַּמִּיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֵיךְ שְׂאֵתֶם חֲקוּקִים בְּלִבֵּי לְטוֹבָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לְכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וַחֲתִימָה טוֹבָה, שְׁנַת חַיִּים אֲשֶׁר וְעֲשֹׂר.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חֲתִימָה טוֹבָה

כַּת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִחְבְּרֶךְ, יוֹם ה' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקְּדוֹשׁ" הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

הִנֵּה אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים יוֹם אֶחָד לְפָנֵי יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שְׂאֵז חוֹתְמִים עַל הָאָדָם כֹּל מֵה שְׂכָתְבוּ עָלָיו בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן יֵשׁ עוֹד הַזְדַּמְנוֹת פֶּז לַחֲזוֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלַהֲפֹךְ אֶת מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת הַרַחֲמִים, אָבֵל אֵל זֶה צְרִיכִים לְזִכֹּר טוֹב מֵה שְׂאֲמָרו חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא פּה:) עִבְרוֹת שְׂבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עִבְרוֹת שְׂבִין אָדָם לַחֲבָרוּ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שְׂיִרְצָה אֶת חֲבָרוּ; וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂיִוְדַע שֶׁהוּא חַיֵּב לְמִישֶׁהוּ כֶּסֶף וְכוּ', אוּ בִישׁ וְצַעַר אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', עָלָיו לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה וּמְחִילָה, כִּי בְשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן לֹא יִכַּפֵּר לוֹ אִם לֹא יִבְקֵשׁ סְלִיחָה, וְעַדִּיף לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ שְׂמַהֲיוֹם וְהִלָּאָה שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם עֶסֶק עִם בְּנֵי אָדָם, זֹאת אוֹמֶרֶת שְׁלֵא יִקְנִיט וּיִבְזֶה שׁוֹם בֶּן אָדָם, וּמְכַל שְׂכָן שְׁלֵא יַצַּעַר אֶת אִף בְּרִיָּה, כִּף לֹא יַצְטַרֵּךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה.

הַעֲקָר הוּא לְזִכֹּר הַיֵּטֵב אֲשֶׁר יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַל כָּל הָעוֹנוֹת שְׂאָדָם חָטָא בֵּינוּ לְבֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי עֲצוּמוֹ שְׁל יוֹם מְכַפֵּר, כַּמּוּבָן מִי שְׂמֵאֲמִין בְּזֶה, וְאֲמָרו חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא

כ. שְׁטֵן בְּיוֹמָא דְכַפּוּרֵי לֵית לִיהּ רְשׁוּתָא לְאַסְטוּנִי, בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים אֵין לְהַשְׁטֵן רְשׁוּת לְקַטְרַג עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה כ"א סִימָן ד') יוֹם הַשְׁטֵן גִּימְטְרִיא שִׁס"ד שְׁכַל יְמוֹת הַשְּׁנָה הַשְׁטֵן מְקַטְרַג וּבְיוֹם הַכַּפּוּרִים אֵינוּ מְקַטְרַג; וְלִכְּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁזוּכָה לְחַזֵּר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלָמָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וּמִתְוֹדֶה עֲשֶׂר פְּעָמִים, שְׁזָה נֶגֶד הָעֶשֶׂר חֲצִים שְׂיֵרָה בְּאָדָם, הַמְּלַךְ הָאֲכֹרֵז חֲצִי רַעַל הַמוּבָא (סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשָׂה י"ג מִיוֹם ו'), וּכְשִׁמְתוּדִים אֶת הָעֶשֶׂר פְּעָמִים וְדוּי בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, עַל יְדֵי זֶה זוֹכִים לְהוֹצִיא אֶת הַחֲצִים הָאֲרִסְיִים שֶׁל הַסֶּמ"ך מ"ם שֶׁהַכְּנִיס בְּאָדָם, וְעַקֵּר הַחֲצִים הֵם הַיְאוּשׁ וְהַדְּכָאוֹן שְׁנַמְצָא בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתַנּוּ.

וְלִכְּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁזוּכָה לְחַזֵּר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלָמָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וּמְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהַכְּנִס בּוֹכּוּחִים עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, שְׁזוֹ הָעֲצָה הַכִּי טוֹבָה לְחִיּוֹת חַיִּים מְתוּקִים, חַיִּים מְאֻשְׁרִים, כִּי הִרְגַע שְׂאָדָם אֵין לוֹ עֶסֶק עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אָזִי הוּא חֵי חַיִּים טוֹבִים וְנַעֲמִים, וְאֲשַׁרֵּי מִי שְׁמְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁמַהֲיוֹם וְהִלָּאָה לֹא יִקְנִיט וְלֹא יִבְזֶה וְלֹא יִשְׁפִּיל, וּמְכַל שְׁכַן שְׁלֹא יִגַע בְּכֶסֶף שְׁלֹא שִׁיךְ אֵלָיו וְכו', שְׂאֵז בְּוִדְאֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לוֹ עַל הַכֹּל.

וּבְשִׁבִיל זֶה אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחוּמָא וַיִּשְׁלַח) "כִּי גְדוּל יוֹם הַיּוֹ"ה וְנוֹרָא מְאֹד", זֶה יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְאִמְרוּ (תְּנַא דְּבִי אֵלֵיהּ רַבָּה פְּרָק א') "יְמִים יִצְרוּ וְלֹא אֶחָד בְּהֵם" זֶה יוֹם הַכַּפּוּרִים לְיִשְׂרָאֵל, לְפִי שְׁהִיְתָה שְׁמַחָה גְדוּלָה לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנַתְנוּ בְּאַהֲבָה רַבָּה לְיִשְׂרָאֵל, מְשָׁלוּ מְשָׁל לְמָה הַדְּבַר דּוּמָה לְמֶלֶךְ בְּשֶׁר וְדָם שְׁהִיו עֲבָדֵיו וּבְנֵי בֵיתוֹ מוֹצִיאִין אֶת הַזְּבָלִים וּמְשַׁלִּיכִין אוֹתוֹ כְּנֶגֶד פֶּתַח בֵּית הַמְּלָךְ, וּכְשֶׁהִמְלִךְ יוֹצֵא וְרוֹאֵה אֶת הַזְּבָלִים הוּא שְׁמַח שְׁמַחָה גְדוּלָה. לְכֶךָ נִדְמָה יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁנַתְנוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַהֲבָה רַבָּה וּבְשִׁמְחָה. וְלֹא זֶה בְּלִבְד אֶלָּא בְּשַׁעָה שֶׁהוּא מוֹחֵל לְעוֹנוֹתֶיהֶן

שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֵין מִתְעַצֵּב בְּלִבּוֹ אֶלָּא שְׂמַח שְׂמִיחָה גְדוֹלָה; הָרִי שְׁלֹכֶם לִפְנֵיכֶם שְׂיֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר אֶת כָּל הָעוֹנוֹת שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה וְשֶׁל כָּל הַשָּׁנִים קוֹדֵם.

הַיּוֹת שֶׁהַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה שְׁנַכְנַס עָלֵינוּ לְטוֹבָה הִיא שְׁנַת שְׂמִיטָה, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ קָנִינוּ כְּכֹר אֶת הָאֲתָרוּגִים לִפְנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּדִי שְׁלֹא נִכְנַס בְּשׂוּם שְׂאֵלוֹת בְּהִלָּכָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִרְשֵׁם בַּחֲנוּת שְׁלָנוּ "בְּרִסְלָב סְנָטֵר" כְּדִי לְהַשִּׁיג אֶת הַד' מִיָּנִים בַּחֲנוּת שְׁהַקְמָתִי "בְּרִסְלָב סְנָטֵר", וַיֵּשׁ לָנוּ אֲתָרוּגִים מִבְּחָרִים תַּחַת הַשְּׂגָחַת הַ"בֵּית הַוּרְאָה" שְׁלָנוּ, וּבִפְרֹט הָרַב ... נ"י בְּעֲצֻמוֹ עוֹמֵד בְּפִקּוּחַ עַל זֶה, וְכֵן רָאוּ לְקַנּוּת אֶת הַסְּפוֹת וְאֶת הַנּוּי סְכוּת וְכו' וְכו' וְכָל מָה שֶׁשִּׁיךְ לַחֲגִים וְכו' וְכו', רַק בַּחֲנוּת שְׁלָנוּ "בְּרִסְלָב סְנָטֵר", כִּי הַחֲנוּת הַזֹּאת חֲדוּשׁ שְׁבַחֲחִידוּשִׁים, מְקוּם שְׂאָף פְּעַם לֹא הָיָה פֶּה יְהוּדוּת, וְעַכְשָׁו מְזַכֵּים אֶת הָרַבִּים בְּמַצּוֹת מְזוּזָה, צִיצִית, תְּפִלִּין, ד' מִיָּנִים, וְסְכוּת וְכו' וְכו', וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַזְּכוּת הַזֶּה שְׁזִכִּיתִי לְהַקִּים חֲנוּת שֶׁל דְּבָרִים שְׁבַקְדָּשָׁה בְּמְקוּם כְּזֶה שְׂאָף פְּעַם לֹא הָיָה פֶּה זִכָּר שֶׁל יְהוּדוּת, וְתַהֲלָה לְאֵל הַיּוֹם מְאַרְבָּעִים יְשׁוּבִים שְׁסָבִיב יִבְנְאֵל בָּאִים אֲנָשִׁים לְקַנּוּת כָּל מִיָּנִי תְּשִׁמִּישִׁי קְדָשָׁה, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַנְּחַת רוּחַ שְׁגוּרָמִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְהוּדִים תְּמִימִים שְׁמַנְעוּ מֵהֶם אֶת הַיְהוּדוּת בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים, וְהִנֵּה תַהֲלָה לְאֵל הֵם שׁוֹקְדִים וּבָאִים לְחֲנוּת שְׁהַקְמָתִי בִּיבְנְאֵל "בְּרִסְלָב סְנָטֵר", כָּל מָה שֶׁיְהוּדִי צָרִיךְ בְּנִקְדָּה אַחַת, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיעֶזֶר לִי לְפַתַּח יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנָטֵר" שְׁזֶה זְכוּת הָרַבִּים לְדוּרֵי דוּרוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַשְׁתַּדֵּל לְקַנּוּת שֵׁם אֶת כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ בְּעִנְיַי יְהוּדוּת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הָעִנְיָן הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה שֶׁיְהוּדִי בּוֹדֵק אֶת הַמְּזוּזוֹת שְׁלוֹ וְכו', אוֹ קוֹנֵה מְזוּזוֹת חֲדָשִׁים וְכו', אוֹ תְּפִלִּין וְצִיצִית וְכו' וְכו', אוֹ ד' מִיָּנִים הַקְדוּשִׁים, אוֹ סִכָּה וְכו', עֵין

לֹא רָאֵתָה אֶת גְּדֻלַּת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, יִזְכְּנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תָּמִיד לְהִיּוֹת מִמְזִכֵּי הַרְבִּים, וְלִכְן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְרֹאוֹת לְקִנּוּת אֶת הַד' מִיָּנַיִם אֲךָ וְרִק בְּחִנּוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵר", וְהִזְכּוֹת הַזֶּה יִגַּן עֲלֵיכֶם בְּיוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתֵי שְׂאֲנֵי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה

כ.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

הִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹם אֶחָד לִפְנֵי יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי לִוִי יִצְחָק מִבְּאֲרֵי טִשׁוּב זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵר, שְׂאֲפִלוּ הַדְּגִים בַּיָּם רוֹעֲדִים מִפֶּחַד יוֹם הַדִּין, אִף שִׁידוּעַ שֶׁהַדְּגִים אִף פִּעַם לֹא חָטְאוּ, עִם כָּל זֹאת הֵם מִפֶּחַדִּים מִיוֹם הַדִּין הַנּוֹרָא, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְרַעַד וְלִפְחַד מִיוֹם הַדִּין שִׁיִּתְתַּמוּ אוֹתָנוּ חֲתִימָה טוֹבָה, וְלִכְן רְאוּי לָךְ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְךָ שְׁלֵא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם יַעֲסֹק עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם כָּל הַשָּׁנָה, הֵינּוּ שְׁלֵא תִחַרְף וְתִבְזֶה אֶת אִף אֶחָד כִּדִּי שְׁלֵא תִצְטָרֵךְ לְבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה בְּעָרֵב יוֹם הַכַּפּוּרִים, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא פּה): עִבְרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמִקּוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עִבְרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוּ אִין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ; וְלִכְן אֲשִׁיר אָדָם שֶׁמְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ שְׁמֵהֵיוֹם וְהִלָּאָה לֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם דִּין וּדְבָרִים עִם אִף אֶחָד, כִּי הַסֵּמ"ך מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל אָדָם שִׁיְהִיָּה בְּרִיב וּמִחְלָקֶת עִם הַזּוֹלָת,

וְכַךְ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ס"ו) בְּמָקוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשְׁטֵן; וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵהַסֵּמֶךְ מ"ם בְּתַכְלִית הַרְחוֹק שְׁכַל הָעֵנִין שָׁלוּ זֶה רַק "הַפֶּרֶד וּמִשָּׁל" לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַיּוֹת שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יּוֹמָא כ.). שְׁטֵן בְּיוֹמָא דְכִיפּוּרֵי לֵית לִיהּ רְשׁוּתָא לְאַסְטוּנֵי, בְּיוֹם הַכְּפוּרִים אֵין לְהַשְׁטֵן רְשׁוּת לְקַטְרַג עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה כ"א סִימָן ד') יוֹם הַשְׁטֵן גִּימַטְרִיא שִׁס"ד שְׁכַל יְמוֹת הַשָּׁנָה הַשְׁטֵן מְקַטְרַג וּבְיוֹם הַכְּפוּרִים אֵינוּ מְקַטְרַג;

וְלִכֵּן עָלֶיךָ לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ שְׁלֵא יִהְיֶה לְךָ עֶסֶק עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, כִּי לֹא תִצְטָרֵךְ אֶפְסַע לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה, כִּי יַעַן שְׁלֵא עָשִׂיתָ לְשׁוֹם בְּרִיָּה שׁוֹם רַע, וְכֵן תִּקְבַּל עַל עֲצָמְךָ עוֹד קְבָלוֹת טוֹבוֹת, כִּי עָקֵר הַתְּשׁוּבָה זֶה חֲרֻטָּה עַל הָעֵבֶר וְקְבָלָה עַל הָעֵתִיד, וְעַל כָּלֵם לְהִתּוֹדוֹת כִּי כִּי כָּתַב הַרְמַב"ם (פֶּרֶק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה הַלְכָה א') כָּל מַצּוֹת שְׁבִתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֵׂה אִם עֵבֶר אָדָם עַל אַחַת מֵהֵן בֵּין בְּזוּדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה וַיִּשׁוּב מִחֲטָאוֹ חָיִב לְהִתּוֹדוֹת לְפָנֵי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹאֲמַר (בַּמִּדְבָּר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ וְגו'" וְהִתּוֹדוּ אֶת חֲטָאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּי דְבָרִים וְדוּי זֶה מַצּוֹת עֲשֵׂה, כִּי צַד מִתּוֹדִין אוֹמֵר אֲנִי הִשֵּׁם חֲטָאתִי עֲשִׂיתִי פִּשְׁעִיתִי לְפָנֶיךָ וְעָשִׂיתִי כִּי וְכִי, וְהִרִי גַחְמִתִּי וּבֹשֶׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה, וְזֶהוּ עָקְרוּ שֶׁל וְדוּי, וְכָל הַמְרָבָה לְהִתּוֹדוֹת וּמְאָרִיךְ בְּעֵינֵי זֶה הִרִי זֶה מְשַׁבַּח;

וְכָתַב (פֶּרֶק ב' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה הַלְכָה ב') וַמָּה הִיא הַתְּשׁוּבָה הוּא שְׁיַעֲזוּב הַחוּטָא חֲטָאוֹ וַיִּסְרוּ מִמֶּחֱשַׁבְתּוֹ וַיִּגְמַר בְּלִבּוֹ שְׁלֵא יַעֲשֵׂהוּ עוֹד שְׁנֹאֲמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ה) "יַעֲזוּב רָשָׁע דְרָכוֹ" וְגו' וְכֵן יִתְנַחֵם עַל שְׁעֵבֶר שְׁנֹאֲמַר (יְרֵמְיָה ל"א) "כִּי אַחֲרֵי שׁוּבֵי נַחְמִתִּי" וַיַּעֲיֵד עֲלָיו יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת שְׁלֵא יִשׁוּב לְזֶה הַחֲטָא לְעוֹלָם שְׁנֹאֲמַר (הוֹשַׁע י"ד) "וְלֹא

נֹאמַר עוֹד אֶלְקִינוּ לְמַעֲשֵׂה יְדִינוּ וְגו' וְצָרִיךְ לְהַתְּוֹדוֹת בְּשִׁפְתֵינוּ
וְלוֹמַר עֲנִינֹת אֵלֹהֵינוּ שְׁגָמַר בְּלִבּוֹ ;

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן מ"ט) וְדַע שֶׁעָקֵר
הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה הִיא, כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלֹהֵי הַמְּקוֹמוֹת מִמֶּשׁ שֶׁהָיָה
מִקְדָּם הַתְּשׁוּבָה, כָּל אֶחָד לְפִי מָה שֶׁעָבַר עָלָיו בְּיָמָיו הַקּוֹדְמִים,
וְכִשְׁעוֹבֵר בְּאֵלֹהֵי הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהָיָה מִתְּחִילָה מִמֶּשׁ, וְעָכְשָׁו
פּוֹנֵה עוֹרָף מֵהֶם, וְכוּפֵה יָצְרוּ לְבָלִי לַעֲשׂוֹת עוֹד מָה שֶׁעָשָׂה זֶהוּ עָקֵר
הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תְּשׁוּבָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזֶכֶה לְחַזֵּר בְּתְּשׁוּבָה אֲמִתִּית,
וּבְזָכוֹת זֶה נִחְתָּם בְּחִתִּימָה טוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חִתִּימָה טוֹבָה

ל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

הִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָנֵי יוֹם הַדִּין וְהַנּוֹרָא שְׂאֵז חוֹתְמִים אֶת
מְזֻלָּנוּ עַל כָּל הַשָּׁנָה, מִי יִחְיֶה מִי יָמוּת, מִי יַעֲנִי וּמִי יַעֲשֶׂר וְכוּ' וְכוּ',
אֵין דְּבָר שְׁלֵא חוֹתְמִים עָכְשָׁו עַל מָה שֶׁנִּכְתַּב בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכְן
יֵשׁ לָנוּ עָכְשָׁו הַזְּדִמְנוֹת פֶּז שְׂיִמְחַל לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל
עוֹנוֹתֵינוּ, אִם נִקְבַּל עַל עֲצָמֵנוּ בְּקִבְלָה חֲזָקָה לְשֹׁמֵר מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה
שְׁלֵא יְהִיָּה לָנוּ שׁוֹם עֶסֶק עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִם אֲנַחְנוּ
יּוֹדְעִים שֶׁבְּזִינוּ אוֹ רַבֵּנוּ עִם מִיִּשְׁהִי, עָלִינוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנָּה סְלִיחָה
וּמְחִילָה, כִּי כִּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יּוֹמָא פּה:) עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם

למקום יום הכּפּוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם לַחֲבֵרוֹ אֵין יוֹם
הַכּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירָצָה אֶת חֲבֵרוֹ ;

וְלִכֵּן אִם אֶת יוֹדַעַת שְׁהִיָּה לָךְ עֵסֶק סְכּוּדָּךְ עִם מִישֶׁהוּ וְכוּ',
תִּרְאִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּנָּה סְלִיחָה, וּבְזִכּוֹת זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל גַּם
לָךְ, וְתִקְבְּלִי עַל עֲצֻמְךָ קַבְלוֹת טוֹבוֹת לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה מַצּוֹת שְׂזָה
מֵה שְׁמַצִּיל אֶת הָאָדָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁמוֹת רַבֵּה פְּרָשָׁה ל"ב סִימָן ו')

עוֹשֶׂה אָדָם מַצּוּה אַחַת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ מְלֶאֶךְ אֶחָד,
עוֹשֶׂה ב' מַצּוֹת נוֹתֵן לוֹ ב' מְלֶאֶכִים, עוֹשֶׂה הַרְבֵּה מַצּוֹת, נוֹתֵן לוֹ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲצִי מַחְנֶהוּ ;

הֲרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ שְׁמַכֵּל מַצּוּה וּמַצּוּה שְׁאָדָם עוֹשֶׂה, בּוֹרָא מְזָה
מְלֶאכִי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים עָלָיו, וְאֶלְמֶלֶא הַמְּלֶאכִים הָאֱלוֹ
שְׁשׁוּמְרִים עָלָיו, הִיָּה נִזּוּק, וְעַקֵּר הַמַּצּוֹת הוּא לַעֲסֵק בְּמַצּוֹת צְדָקָה,
וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּקְבְּלִי עַל עֲצֻמְךָ לַעֲזוֹר לִי
לְהַמְשִׁיךְ בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל 'אֶהֱל אַבְרָהָם' בֵּיתֵר שְׁאֵת וּבֵיתֵר עֵז, שְׁזוֹ
הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָּה, כִּי כָּךְ אֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא ט) אֵין
בוֹדְקִין לְמִזּוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אָבֵל
אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רָעַב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ,
כִּי מִי שְׁבֹאֲמַת רָעַב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שְׁלֹא רָעַב וְצָמָא
הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מְלַתֵּת לְאֹכּוֹל
לְרָעֵבִים וְצָמָאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מֵה שְׁבִיכוּלְתָךְ לַעֲזוֹר לִי שְׁאוּכֵל
לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלִי שְׁיִהְיֶה לָךְ בְּבֵית קַפַּת
צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", וּבְכָל יוֹם לְהַכְנִיס שְׁמָה כְּמָה פְּרוּטוֹת, וּבְפֶרֶט
קוֹדֵם שְׁיּוֹצְאִים עַל הַדֶּרֶךְ הַזֶּהִיר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן
ל"א) לְתַת צְדָקָה כְּדִי שְׁיִנְצֵל עַל הַדֶּרֶךְ מְכָל רַע, כִּי כָּךְ אֲמָרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (ירוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ד' הֶלְכָה ד') כָּל הַדְּרָכִים בְּחֻזְקַת סַכְּנָה ;
וּבְפֶרֶטִי פְּרֻטִיּוֹת לְפָנֶי הַדְּלָקַת הַנִּירוֹת אֲזוּ הוּא הַזְּמָן הַכִּי טוֹב לְהַכְנִיס
כְּמָה פְּרוּטוֹת לַצְּדָקָה בְּקַפַּת הַצְּדָקָה, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁבִזְכוֹת

הַצְדָּקָה הַזֹּאת שְׁלֹמֵי לְשָׁלוֹם בֵּית אֲמִתִּי, וּלְדָרִים טוֹבִים, וְלָרוֹת רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מֵהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַתִּימָה טוֹבָה

ל.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יָאִיר

לְנֶכֶדֶךָ קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין לָךְ מוֹשָׁג אֵיזָה שְׂמִיחָה יֵשׁ לִי בְּזֶה שְׂאֲתָה מוֹצִיא כָּל שָׁבוּעַ אֶת הָעֵלוֹן "הַלִּיכּוֹת עוֹלָם" זֶה כָּךְ יִפָּה שְׂאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר רַק מִי שְׂרוּאָה אֶת זֶה, וּכְשֶׁמְשׁוּה אֶת זֶה לְעֵלוֹנִים אַחֲרִים, אֲזִי עַל זֶה נֹאמֵר "וְאֵת עֲלִית עַל כְּלָנָה", כִּי זֶה מְלֵא הַלְּכוֹת הַנִּצְרָכוֹת לְחַיֵּי הַיּוֹם יוֹם, וְדַבּוּרִים מֵהַתְּכַלִּית הַנִּצְחִי בְּאֶפֶן נִפְלֵא מְאֹד, וּמִי שֶׁיַּעֲזוֹר לָךְ בְּמִמּוֹן וּבְטִרְחָה יִתְבָּרַךְ מִפִּי אֶל עֲלִיוֹן, כִּי צְרִיכִים לְהַדְפִּיס כַּמָּה אֲלָפִים כָּל שָׁבוּעַ וְהַלְּפִיצָם עַל כָּל פָּנִים בְּכָל רִפּוּזֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּנְדָּב לָךְ כָּל שָׁבוּעַ סְכוּם כְּדִי לְהַשְׁתַּתֵּף בְּהוֹצָאוֹת שֶׁל הַהַדְפָּסָה וְהַפְּצַת הָעֵלוֹן "הַלִּיכּוֹת עוֹלָם".

הַעֲקָר זְכוּר גַּם זְכוּר אֲשֶׁר כָּל הַהִתְחַלּוֹת קִשּׁוֹת, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ו) כְּפִי גְדֹל מַעֲלַת הַדְּבָר שֶׁבְּקִדְשָׁה, כֵּן מִתְפַּשְׁטֵת הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים לְמִנוּעַ וְלַעֲכָב וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְגַּבֵּר וּמְדַלֵּג עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וּמוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפַּעַל אֶת הַדְּבָר שֶׁבְּקִדְשָׁה, שְׂאֵז הוּא גּוֹרֵם נַחַת רוּחַ גְּדוֹל בְּשָׂמִים, וּבִפְרָט בְּעִנְיַן שֶׁל זְכוֹת הַרְבִּים כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא פז.) כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

יעזור הקדוש ברוך הוא שתוכל להוציא את זה ביתר שאת וביתר עז, ובפרט חלק ההלכה שמכרח להכנס בעולם, כי יש הרבה דברים קטנים שאדם מקל בזה וכו', ובאמת זה כרוך עם אסורי דאורייתא וכו', חושבים שזה חמרה ולבסוף עוברים על אסורי דאורייתא, יעזור הקדוש ברוך הוא שיהיה לך את הכחות הנפש להמשיך בזה, וכן יתרבו התורמים שיתרמו עבור הדפסת העלון "הליכות עולם", ונזכה להיות ממזכי הרבים אשר הזכות הזו ילך לפנינו.

המאחל לך חתימה טובה

לב.

בעזרת השם יתברך, יום ה' בין כסה לעשור, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני לא מבין אותך, אם חגרת מתניף להיות גבאי בבית הכנסת של התאחדות האברכים, אתה צריך לעמוד חזק על כל מכשול, ולא להתפעל משום ברירה שבעולם, גבאי הוא צריך להסתדר עם כל המונעים, והעקר לא להתפעל מהם, ולכן אם החלטתם שהתפלה יהיה בשעה תשע שישאר ככה בשעה תשע, ושום דבר בעולם לא יוכל להזיז אותך, אל תתפעל מאף אחד, וזה גבאי חזק.

יעזור הקדוש ברוך הוא שתהיה חזק ותצליח במשימתך הקדושה, כי להיות גבאי זו אחריות מאד גדולה כדי לא לבטל את הסדר של המנין של התאחדות האברכים, וגם תהיה חזק מאד

שְׁלֵא יִדְבְּרוּ בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֶּן, כִּי כֵן כָּתוּב בְּזֵהָר (תְּרוּמָה קל״א): וּמֵאֵן דְּמִשְׁתַּעֵי בְּבִי כְּנִישְׁתָּא בְּמִלִּין דְּחֹול, וְוִי לִיה, דְּאֶחְזִי פְּרוּדָא, וְוִי לִית דְּגָרַע מְהִימְנוּתָא. וְוִי לִיה דְּלִית לִיה חֹולְקָא בְּאַלְהָא דִּישְׂרָאֵל. דְּאֶחְזִי דְּהָא לִית אֱלֹהָא, וְלֹא אֲשְׁתַּכַּח תַּמָּן, וְלֹא דְּחִיל מְנִיה, וְאַנְהִיג קְלָנָא בְּתַקִּיפָא עֲלָהָא; [וּמִי שְׁמַדְבֵּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אִוִי לֹו שְׁמֵרָאָה פְּרוּד, אִוִי לֹו שְׁגוּרַע מְהֵאֲמוּנָה, אִוִי לֹו שְׁאִין לֹו חֶלֶק בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי מְרָאָה שְׁאִין אֱלוֹךְ וְהוּא אִינוּ נִמְצָא שָׁם, וְלִכְּן הוּא לֹא מְפִיחַד מִמְּנוּ וְנוֹהֵג בְּבִזְיוֹן בְּתַקוּן הָעֲלִיּוֹן שְׁלַמְעֵלָה].

רַק חֲזוֹק וְאַמְץ מְאֹד וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזוּב אוֹתָךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה

לג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַק חֲזוֹק וְאַמְץ מְאֹד בְּעִבּוּדְתָךְ עֲבוּדַת הַקִּדְשׁ, לְרֹאוֹת שְׁיַחֲלִקוּ אֶת הַמַּכְתְּבִים שֶׁל יוֹם יוֹמִים כִּי זֶה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל שְׁלֵהֲחִיּוֹת בֵּר יִשְׂרָאֵל אִינוּ דְּבַר פְּשׁוּט, וְיֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מְשַׁבְּרִים וְגִלִּים כְּאֵלוּ שְׁהֵם רוֹצִים חֵס וְשְׁלוֹם לְהִתְאַבֵּד, וּבְדַבּוּר אֶחָד יְכוּלִים לְהַצִּיל אוֹתָם, וְלִכְּן אֲשַׁרְיָךְ וְאַשְׁרֵי חֶלְקְךָ שְׁאַתָּה עוֹסֵק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וּמְלַבֵּד שְׁזָה חֶלֶק מְעִבּוּדְתָךְ וְכוּ', עֲלִיךָ לְרַעַת כִּי יֵשׁ בְּזֶה מִצְוָה גְּדוּלָה מְאֹד וְהוּא

בְּכֻלֵּי הַפְּצָה לְהַפְיִץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל וּלְהַחֲדִיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה
בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְן תִּרְאֶה שֶׁהַמַּעֲגָל יִתְרַחֵב יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל שֶׁהָאֲבָרָךְ ... וְאַשְׁתּוּ שְׂיַחֲלִקוּ בְּכֹל יוֹם אֶת
הַמְּכַתְּבִים בֵּין לְגַבְרִים וּבֵין לְנָשִׁים כִּי זֶה זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד,
וְתִמְשִׁיךְ לְשַׁלַּח אֶת הַמְּכַתְּבִים וְזֶה זְכוּת הָרַבִּים, וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא פּוּז.) כָּל הַמְּזֻכָּה אֶת הָרַבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוּ;
וּבְזְכוּת זֶה תִּרְאֶה שֶׁהַמְּקַח שֶׁל הַדִּירָה יֵצֵא מִפֶּתַח אֶל הַפַּעַל וְיִהְיֶה
לָךְ דִּירָה מְשֻׁלָּף וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת שֶׁחָבַל מְאֹד עַל הַכֶּסֶף,
כִּי כִּךְ אִתָּה מְשָׁלֵם מְשִׁכְנָתָא וְאַתָּה מְשָׁלֵם בְּשִׁבְלֵךְ וְכוּ', מַה שְׂאֵין
כֵּן בְּשִׁכִּירוֹת אִתָּה מְשָׁלֵם אֶת הַכֶּסֶף אֶל הַזּוֹלָת וְכוּ', וּלְבִסּוּף
מְאוּמָה אֵין בִּידֵךְ.

תַּחֲזִיק אֶת הַכֶּסֶף אֲצִלְךָ וְכִשְׂיִצְטָרֵךְ אַחַר יוֹם הַפְּפוּרִים וְיִהְיֶה
סְכוּם שֶׁל עֶשֶׂר אֲלֶיךָ ש"ח אֲז תַתֵּן אֶת זֶה עַל הַחֹב שֶׁל ... נְרוּ יֵאִיר
שְׂאֵנִי חֵיב לוֹ עֲדִין שְׁבַעִים אֲלֶיךָ ש"ח כִּי כִּךְ לְאֵט לְאֵט יוֹרֵד הַחֹב
עַד שְׂאֲזֻכָּה לְגַמְרֵי לְצֵאת מֵהַחֹבוֹת.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ אִתָּה וְאַשְׁתָּךְ כִּי גְדוּל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְתִזְכּוּ לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שָׁנָה שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת, וְתִזְכּוּ
לְהַכְנִס בְּהַדִּירָה הַחֲדָשָׁה שְׁלֹכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

ל.ד.

בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֵךְ.

אתה צריך מאוד מאוד לשמח שיש לך בן מתמיד בתורה, וחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין ק"ד). ברא מזכי אבא; ובנדאי בזה שתחזק ותעודד ותשמח את הבן שלך שימשיך ללמד תורה, יהיה לך חלק בתורה שלו.

אתה צריך לדעת כי אם ישיבה מעיפה בחור מתמיד מפני שהוא נסע לאומן על ראש השנה, הם לא זכאים שיהיה להם בחור כזה, ולכן אל תשבר בשום פנים ואפן, וזו רשעות ואכזריות מצד הישיבה שבשביל דבר כזה שולחים בחור וכו', בחורים מבטלים את הזמן וכו', בחורים עושים טיולים וכו', הולכים אל חתנות וכו', מאחורי הגב של הראש ישיבה, זה בסדר?, אבל אם בחור נסע לכמה ימים על ראש השנה באומן אל רבנו ז"ל, עושים מזה עסק גדול מאוד, ראוי שהישיבה הזו תסגר לגמרי, וזו רשעות ואכזריות הן מצד ההנהלה והן מצד הראש ישיבה והמשגיח וכו', וזה מראה שאין להם שום יראת שמים, בחורים אורחי פורחי וכו', יכולים להסתובב עם סיגריות בישיבה וכו', מתחמקים תמיד בחוץ על הרחובות וכו', ובפרט בלילות עם בנות וכו', זה בסדר, ואם נוסעים אל צדיק גדול ונורא כזה שהזהירנו מאוד לבוא אליו על ראש השנה ומעיפים אותו מהישיבה שבביל זה, זו רשעות ואכזריות שאין על זה שום כפרה.

יעזר הקדוש ברוך הוא שיכניס רוח טהרה בלב המשגיח והראש ישיבה וגם הם יחזרו בתשובה שלמה על פגם אמונת חכמים ואמונת צדיקים, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

אל תשבר משום דבר ותשתדל שבנך יכנס לישיבה אחרת, כי בחור מתמיד ימצא את מקומו בכל ישיבה.

המאחל לך חתימה טובה

לה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְצַעֲרֵנוּ הָרַב יֵשׁ בְּעוֹלָם הָרַבָּה בְּעֲלֵי דְמִיוֹנוֹת וְכוּ', שְׁמֹדָמִים
בְּעֶצְמָם כָּאֵלוּ הֵהוּא פִּגְעַת בָּהֶם, וְלֹא יִכּוּלִים לְמַחּוֹל לָהֶם וְכוּ', וְהַכֵּל
דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל וְכוּ', וְלִכְּן לֹא צְרִיכִים לְעֲשׂוֹת עֵסֶק עִם בְּעֲלֵי
דְמִיוֹנוֹת כָּאֵלוּ, בְּוֹדָא אֲדָם צְרִיךְ לְדַעַת אִם הוּא פִּגְעַת בְּחִבְרוֹ רָאוּי
לֹא לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה לְפָנָי יוֹם הַכַּפּוּרִים, כִּי (יוֹמָא פּה:) עִבְרוֹת שְׁבִין
אֲדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עִבְרוֹת שְׁבִין אֲדָם לְחִבְרוֹ אֵין יוֹם
הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שְׁיִרְצֶה אֶת חִבְרוֹ; וְצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה
כַּמּוּבָא בְּשִׁלְחֵן עֲרוּךְ הַלְכוֹת יוֹם הַכַּפּוּרִים (סִימָן תר"ו), אֲבָל אִם
הֵהוּא רַק מְדַמֵּין שְׁפָגְעוּ בּוֹ וְכוּ', אוֹ לֹא נִתְּנָו לֹא שְׁלוֹם וְכוּ', אוֹ שְׁאָר
קִטְנוֹת הַמּוֹחִין וְכוּ', אִז לֹא צְרִיכִים לְעֲשׂוֹת עֵסֶק מְזֵה, וְיֵאחֲזֵ כָּל
אֶחָד בְּשִׁטּוֹת שְׁלוֹ, וְאִנִּי לֹא מְכַרַח לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ סְלִיחָה מִפְּנֵי שְׁאִתָּה
בְּעַל דְּמִיּוֹן וְנִדְמָה לָךְ שְׁפָגְעַתִּי בְּךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹצִיא אוֹתָנוּ מִכָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת, וְתַמִּיד
נִחְשָׁב רַק מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאִז לֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם עֵסֶק עִם שׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבָעוֹלָם שְׁנִצְטָרֵךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה.

הַמְּאֵחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

לו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנֶכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ. וְכָל הַחוּלָאֵת הַבָּאִין עַל הָאָדָם, כָּלֵם בָּאִין רַק מִקְּלָקוּל הַשְּׂמִחָה וְכוּ', וְכִפֵּי קְלָקוּל הַשְּׂמִחָה וְהַנְּגוּן, כֵּן בָּא הַחוּלָאֵת עַל הָאָדָם, וְגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים הָאָרִיכוּ בְּזֶה, שֶׁכָּל הַחוּלָאֵת עַל יְדֵי מָרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת, וְהַשְּׂמִחָה הוּא רְפוּאָה גְדוֹלָה בֵּין בְּגִשְׂמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְצָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכָל הַכַּחוֹת, לְהִיּוֹת אֶךְ שְׂמִחַת תָּמִיד. כִּי טָבַע שֶׁל הָאָדָם לְמַשׁוּךְ עֲצָמוֹ לְמָרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת מִחֲמַת פְּגָעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֵא יִסּוּרִים, עַל כֵּן צָרִיךְ לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוֹל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וּלְשִׂמְחַת אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יִכַּל;

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (תֵּי מוֹהַר"ן סִימָן תַּקצ"ג) שְׂאֵפְלוֹ בְּעַת הַצֶּעַר וְהִרְחוּק מֵעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְכֵן מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת אֶךְ שְׂמִיחַת תָּמִיד, וּלְשִׂמְחַת אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר בָּמָה שְׂמוּצָא בְּעֲצָמוֹ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה עֲדִין, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְלֵא נִקְדוֹת טוֹבוֹת, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרַמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוֹ רִיקְנִין שְׁבָךְ מְלֵאִים מִצְנוֹת כְּרַמּוֹן;

וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל צָרִיךְ לְשִׂמְחַת בָּמָה שְׂזָכָה שְׁלֵא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְכוּ', וְלִהְפֹךְ אֶת כָּל הַיְגוּן וְאֲנָחָה וְהַצֶּעַר וְהַיִּסּוּרִין לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מֵעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּמִדְּכָאוֹן שְׂזָה אֲבֵי אָבוֹת הַטְּמֵאָה וְכוּ', וְאֶפְיֵלוֹ שֶׁהִסְמַךְ מ"ם רוּצָה לְשִׁבֵּר אוֹתוֹ

לְגַמְרֵי וְלוֹמַר לוֹ שְׂאִין לוֹ כְּכֹר שׁוֹם תִּקְוָה וְתוֹחֶלֶת, עִם כָּל זֹאת רְאוּי לוֹ לֹמַר לְעִצְמוֹ, אֵף עַל פִּי שְׂאִי כִּמוֹ שְׂאִי וְכוּ', אֵף עַל פִּי כֵן זְכִיתִי לְהִיּוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלִקְיָם כְּמָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם צִיצִית, וְתַפְלִין, וְקִרְיַת שְׁמַע, וְצַדִּיקָה, וְשִׁבְתָּ, וְכִיּוֹצֵא, וְאֵף עַל פִּי שְׁגָם בְּעִשִׂית הַמְצוּוֹת הֵם כִּמוֹ שְׁהֵם וְכוּ', אֵף עַל פִּי כֵן עַל כָּל פְּנִים יֵשׁ בְּהֵם בְּיָדָי נִקְדוֹת טוֹבוֹת מְאֹד שֶׁנַּעֲשֶׂה מֵהֵם שְׁעִשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי הָרִי אֶפְלוּ עַל יְדֵי הַמְצוּוֹת שֶׁנַּעֲשִׂין עַל יְדֵי פוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל זְמַן שֶׁשֵׁם יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו, מִתְפָּאֵר בּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַרְבֵּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ישעיה מ"ט) "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", וְצְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר הַמְרָה שְׁחוּרָה וְהַעֲצָבוֹת מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם יוֹתֵר מִן הַכֹּל, וְקִשָּׁה לְשִׁבְרָה יוֹתֵר מִכָּל הַמַּדוֹת, וּמִזְקָת לְהָאָדָם מְאֹד יוֹתֵר מֵהַכֹּל. וְכָל עֵקֶר הַתְּרַחֲקוֹת שֶׁל כָּל אָדָם מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הִיא רַק מַחֲמַת עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְדִכְאוֹן שֶׁמִּתְגַּבְּרִים עָלָיו, עַל כֵּן צְרִיכִין לְרְאוֹת לְשִׁמַּח אֶת עִצְמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר אֶפְלוּ בְּעַת שְׁצַר לְהָאָדָם וְדַחוּק לוֹ מְאֹד בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, הֵן בְּפִרְנֶסֶת הַנֶּפֶשׁ, הֵן בְּפִרְנֶסֶת הַגּוּף, אֵף עַל פִּי כֵן צְרִיךְ לְרְאוֹת לְבִטּוּחַ תָּמִיד בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁסוּף כָּל סוּף לֹא יַעֲזוּב הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן רְאוּי לְשִׁמַּח אֶת עִצְמוֹ בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר; וְזֶה הַתְּכַלִּית וְהַשְּׁלֵמוֹת שְׂאָדָם צְרִיךְ לְהַגִּיעַ אֶל זֶה.

הַעֵקֶר תִּזְכוֹר מְאֹד מְאֹד מָה שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ח) שֶׁצָּעֵק בְּקוֹל עֲמוּק מְאֹד 'אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהַתִּיאֵשׁ, וְאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל בְּזֶה הָעוֹלָם אָדָם נִמְצָא בְּבִצָּה גְדוּלָה וְכוּ', וְתָמִיד צְרִיךְ לְרְאוֹת עִם רִגְלָא אַחַד לְצִאָתָא, וְעִם רִגְלָא אַחַד נִשְׁקָעִים בְּתוֹךְ הַבִּצָּה, אָבֵל תָּמִיד צְרִיכִים לְזַכֵּר שֶׁהָרִגְלָא הָאֲחֵרוֹנָה צְרִיךְ לְרְאוֹת שִׁיחָהּ כְּכֹר מַחוּץ לְבִצָּה, זֹאת אוֹמֵרֶת שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אָדָם יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת וּנְשִׁבָר מִכָּל דְּבַר וְכוּ' וְכוּ', וְאָדָם צְרִיךְ לְהַתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁלֹא

יוכל לשבר אותו, וידוע מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות י"ב):
 על הפסוק (במדבר ט"ו ל"ט) "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
 אשר אתם זונים אחריהם", אחרי לבבכם זו מינות, אחרי עיניכם
 זה הרהור עברה;

ופרש הרב הקדוש החוזה מלפלין זכותו יגן עלינו, "ולא
 תתורו" שאדם אסור להתיר את הקשר שבינו לבין הקדוש ברוך
 הוא, אף שהוא עומד עכשו במצב של "אחרי עיניכם" שנכשל
 בהסתכלות רעה, וכן "אחרי לבבכם" שנכשל במחשבות של
 כפירות וכו', עם כל זאת אסור להתיאש, אלא להמשיך לדבק את
 עצמו בו יתברך, ולא להתיר את הקשר שזה מלשון "ולא תתורו",
 לא להתיר את הקשר שיש בינו לבין הקדוש ברוך הוא, ולכן אסור
 לך להשבר משום דבר אלא להרבות בתפלה שיחה בינו לבין קונו,
 ואז טוב לך כל הימים, כי אין לתאר ואין לשער את גדל הענין הזה
 שאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולהתודות
 לפניו יתברך, ואפילו שעוסק בזה ימים ושנים אסור לו להתיאש,
 אלא בכל פעם בכל ירידה ונפילה שעובר עליו שישפך שיח
 ותפלה אל הקדוש ברוך הוא, ורק זה מציל את האדם.

ולכן חזק ואמץ בעבודה הקדושה של תפלה והתבודדות,
 והעקר התפלל תמיד על שמחה, כי כשיש שמחה יש כבר הכל,
 ולכן תאמר את התפלה הזו בכל יום ואפילו כמה פעמים ביום וזה
 יועיל לך לבוא לשמחה אמיתית:

רבוננו של עולם זפני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש
 את השמחה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע
 לרגלי, שאזכה לרקוד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית
 עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אנא
 רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזפני לדבר בכל יום

עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומחיה ומקיים את כל הבריאה בלה, וזכני לאמונה ברורה ומזוככת שאזכה לדעת בידיעה ברורה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חתימה טובה

לז.

בעזרת השם יתברך, יום ה' בין כסה לעשור, ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ברא זכר ונקבה כמו שכתוב (בראשית א' כ"ז) "ויברא אלקים את האדם בצלמו בצלם אלקים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם", וכתוב (בראשית ה' ב') "זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם", ולכן צריכים את שניהם, והעקר לחיות ביחד באהבה גדולה מאד ולכבד אחד את השני.

ועוד לא היה צדיק בעולם שכל כך הזהיר על כבוד האשה כמו רבנו ז"ל, כמובא (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים

מֵאֵד מֵאֵד מִיִּלְדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבֹר וְהַלִּידָה וְהַגְדוּל, כְּאֲשֶׁר יִדּוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכַאוֹבֵם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכֶמֶה אוֹפְנִים הַקָּשִׁים וְכִבְדִּים מֵאֵד מֵאֵד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט.) 'אוֹקִירוּ לְנַשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּהֲיוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְכָמוֹת ס"ג.) 'דִּינּוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֶטָּא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מֵאֵד מֵאֵד, וְזֶה יְסוּד גְּדוּל בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכָרַח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיֹּת מְקָרָב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקָּפִיד עַל דְּבָרִים אֱלוֹ מֵאֵד מֵאֵד, עַל אֱלוֹ שְׁמִשְׁפִּילִים אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם, וּמִי שֶׁהָיָה לוֹ סִכְסוּךְ עִם אִשְׁתּוֹ, רַבְּנוּ ז"ל לֹא רָצָה לְקַבֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְלֹא רָצָה אֶפְלוּ לְרֵאוֹת אוֹתוֹ.

וְזֶה דַעַת הַתּוֹרָה שֶׁהַבַּעַל צְרִיךְ לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה וּלְשַׁמַּח אוֹתָהּ, כִּי (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו.) אִשָּׁה בַּעֲלָהּ מְשַׁמְחָה, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׁכִינָה, וְאָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט) לְעוֹלָם יְהִי אָדָם זֶהִיר בְּאוֹנָאֵת אִשְׁתּוֹ, שְׁמַתוּךְ שְׁדַמְעָתָהּ מְצוּיָה אוֹנָאֵתָהּ קְרוּבָה;

וְלָכֵן אֲנִי לֹא יוֹדַע אִיךְ קָמוּ נָשִׁים וְעָשׂוּ לְעֶצְמָן תְּנוּעָה נֶגֶד גְּבָרִים וְכוּ', שֶׁהַכָּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוּל, הֵן אִמַּת שְׂיֵשׁ גְּבָרִים רְשָׁעִים מֵאֵד מֵאֵד שְׁמַנְצָלִים אֶת הָאִשָּׁה וּמְשַׁפִּילִים אוֹתָהּ, אֱלוֹ בְּכָלֵל לֹא רְאוּיִים שְׂיִהְיָה לָהֶם אִשָּׁה, אֲבָל רַב הָעוֹלָם כֵּן מְכַבְּדִים אֶת הָאִשָּׁה וּמְיַקְרָים אוֹתָהּ מֵאֵד מֵאֵד, וְלָכֵן צְרִיכִים לְזַכֵּר מֵהַשְׁתַּוֵּתוּת הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא תּוֹרַת אִמַּת תּוֹרַת חַיִּים, וּמְזַהֵרָה אוֹתָנוּ מֵאֵד מֵאֵד עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה.

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַס"ה בְּנַחֲל רַעֲא

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּבַשֵּׁר לִי תָמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה

לח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת לְלַכֵּת עִם טְלִית שֶׁל צֶמֶר שְׂזֵה מְצוּה מִן הַמְּבַחֵר, וְרֵאוּי לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד עִם מְצוֹת צִיצִית, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה זֶה לְלַכֵּת עִם צִיצִית וְכוּ', שְׁמִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת הַשְּׂגָחָתוֹ יִתְבָּרַךְ הַפְּרָטִי הַפְּרָטִית, כִּי הָרִי צִיצִית נִקְרָאת עַל שֵׁם (שִׁיר הַשִּׁירִים ב' ט) "מִצִּיץ מִן הַחֲרָכִים", וּבְשִׁעָה שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל לֹוֹבֵשׁ צִיצִית וּמְקִיִּים בְּשִׁלְמוֹת אֶת (בַּמִּדְבָּר ט"ו ל"ט) "וְרֵאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מְצוֹת הַיְיָ"ה, הָרִי הוּא רוֹאֶה אֶז אֶת הַשְּׂכִינָה, כִּי "וְרֵאִיתֶם אֹתוֹ" סוֹבֵב כְּבִיכּוֹל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאוֹתוֹ אֶתֶם רוֹאִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (ירושלמי בְּרִכּוֹת פָּרָק א' הֶלְכָה ב') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר 'וְרֵאִיתֶם אוֹתָהּ' אֵינן כְּתִיב כֹּאן, אֶלֶּא "וְרֵאִיתֶם אֹתוֹ" מִגִּיד שֶׁכָּל הַמְּקִיִּים מְצוֹת צִיצִית כְּאֵלוֹ מְקַבֵּל פָּנֵי שְׂכִינָה ;

וְלִכֵּן כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְסַתְּכָל עַל הַצִּיצִית עָלָיו לְזַכֵּר שְׂאֵז הוּא מְסַתְּכָל כְּבִיכּוֹל עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְזֵה רָאוּי לוֹ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד, וְהַשְּׂמִחָה הַזֹּאת תִּצְלֵל אוֹתוֹ מִתְּאֹת נְאוּף, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ז') שְׂצִיצִית הוּא שְׂמִירָה לְתַאֲוֹת נְאוּף, וּבְפָרֶט הַשְּׂמִחָה שֶׁל קִיּוּם הַמְּצוּה זֶה מַה שְׂשׁוֹמֵר אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קס"ט) שְׂעַל יְדֵי שְׂמִחָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

בְּעֲצָמוֹ יִשְׁמַר אוֹתָךְ שְׁלֵא תָבוֹא לְיַד פֶּגַם הַבְּרִית רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן,
וְלִכְּזָ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹחַ עִם הַצִּיצִית שְׁאָדָם הוֹלֵךְ כָּל הַיּוֹם,
וְרָאוּי לוֹ לְהַקְפִּיד שֶׁהַצִּיצִית שְׁלוֹ יִהְיֶה נְקִיּוֹת, כִּי הַצִּיצִית זֶה בְּגַד
הַמֶּלֶךְ, וְצְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא יִהְיֶה עַל זֶה שׁוֹם כְּתָמִים
חֵס וְשְׁלוֹם.

וְאָמַר הָרַב הַקְדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מְרִימְנוּב זְכוּתוֹ יִגַּן
עָלֵינוּ, לְמָה מְצוֹת צִיצִית נִקְרָאת 'גְּדִילִים', כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים כ"ב
י"ב) "גְּדִילִים תַּעֲשֶׂה לָךְ עַל אַרְבַּע כַּנְפוֹת כְּסוּתֶךָ אֲשֶׁר תַּכְסֶּה בָּהּ",
שֶׁהוּא לְשׁוֹן גְּדוּל, הֵינּוּ כִּי בַמְצוּהָ הַזֹּאת מְצוֹת צִיצִית מְחַנְכִים אֶת
הַתֵּינוֹק תַּכְף וּמִיד בְּשַׁעֲהָ שְׁעוֹשִׂים לוֹ פְּאוֹת, כְּבָר מְעֻטְפִים אוֹתוֹ
עִם הַצִּיצִית, וְזוֹ מְצוּהָ רְאוּשׁוֹנָה שְׁעַם זֶה גְּדִל הָאָדָם, וְכִכֵּל
שְׁמֵקִידִים יוֹתֵר לְהַתְּבוֹנֵן בַּמְצוֹת צִיצִית, כֵּן זֹכָה לְהַמְשִׁיךְ עַל
עֲצָמוֹ אוֹר וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַתִּימָה טוֹבָה

ל.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי בְעֵלְךָ צְרִיךְ לְלַכֵּת אֶל רוּפָא וְלַקְחַת כְּדוּרֵי הַרְגָעָה וְכוּ',
וְאֵל יִקַּל בְּעַנְיָנִים אֵלּוֹ כִּי הַכֵּל דְּמִיוֹנוֹת שִׁישׁ לוֹ פְּצוּצִים וְלַחֵץ בַּמַּחַ

וְכוֹי וְכוֹי, הוּא צְרִיף לְקַחַת כְּדוּרֵי הַרְגָּעָה וְכוֹי, וְאִז הַכֵּל יִתְיַשֵּׁב עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

אָדָם צְרִיף לְהַכְנִיס בְּעַצְמוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וְתָמִיד לְחֹשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אֵיךְ שֶׁכָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה הוּא אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְצָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, וְאִז שׁוֹם אִשָּׁה לֹא תוּכַל לְבַלְבֵּל אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁגְּלָה לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ע"ב) אֲשֶׁר מִי שֶׁמְכַנִּים בְּעַצְמוֹ תָּמִיד אֶת גְּדֻלַּת אֲדוּוֹנֵינוּ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲזִי שׁוֹם אִשָּׁה בְּעוֹלָם לֹא יְכוּלָה לְבַלְבֵּל אוֹתוֹ, וְלִכֵּן לְדַעַתִּי בְּעַלְף סוּבַל מִמַּחֲלַת הָעַצְבִּים וְכוֹי, וַיֵּשׁ עַל זֶה הַיּוֹם תְּרוּפוֹת, וְנִכּוֹן מְאֹד שִׁיקַח אֶת הַתְּרוּפוֹת וְכוֹי.

הַעֲקָר תִּשְׁמַחוּ אַחַד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זְכוֹ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ט' הַלְכָה ח') אֵי אֲפֹשֶׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אֵי אֲפֹשֶׁר לְשְׂנֵיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאֵת שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׂיָּהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְתָּ י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנִּיסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאִם יִהְיֶה שְׂמֻחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת אֲזִי תִזְכּוּ לִילְדִים בְּרִיאִים בְּנַפְשָׁם וּשְׂכָלָם, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּבָא בְּתָרָא י:) מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם וַיְהִי לוֹ בָּנִים זְכָרִים רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יִפְזֹר מְעוֹתָיו לְעַנְיִים, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר יִשְׂמַח אִשְׁתּוֹ לְדַבֵּר מְצוּהָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלַיִחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה

מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת אֲשֶׁר לוֹמַר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה לְפָנַי
הַשְּׁנָה הוּא תִקּוֹן מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל לְהַנְשָׂמָה, וּבִפְרָט מִי שְׁקוֹרָא
קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה עַל פִּי סֵדֵר הָאָרִיז"ל, נִמְחָל לוֹ כָּל
עוֹנוֹתָיו, כַּמּוּבָא (לְקוּטֵי הַלְכוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה הַלְכָה ב'), וְחֻכְמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ה.) כָּל הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מְטָתוֹ כְּאִלוֹ
אוֹחַז חֶרֶב שֶׁל שְׁתֵּי פִיּוֹת בְּיָדוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים קמ"ח) "רוֹמְמוֹת אֵל
בְּגִרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם", וְאָמְרוּ (שָׁם) כָּל הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע
עַל מְטָתוֹ מְזִיקִין בְּדִלִין הֵימָנוּ שֶׁנֶּאֱמַר (אִיּוֹב ה' ז') "וּבִנֵּי רֶשֶׁף יִגְבִּיהוּ
עוֹף", הֲרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ מַעֲלַת הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, וְזֶה
צְרִיף הֵן הַגָּבֵר וְהֵן הָאִשָּׁה וְהֵן הַיְלָדִים לְקִרְאָה קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל
הַמָּטָה, וְעַל יְדֵי זֶה יֵהְיוּ שְׁמוֹרִים מִמְזִיקִים וּמִמְשַׁחֲתִים, וְלִכֵּן
תִּתְאַמֵּץ לְהַגִּיד קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה לְפָנַי הַשְּׁנָה דִּיקָא, וְנִכּוֹן
שְׁתֵּאמַר אֵת זֶה לֹא בְּמָטָה, אֶלָּא כְּשֶׁעֲדִין אַתָּה מְלַבֵּשׁ וְכוּ', בְּאִפְּן
הַזֶּה לֹא תִפּוֹל בְּשְׁנָה וְתִזְכָּה לוֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת סֵדֵר הַתִּקּוֹן קְרִיאַת
שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה שְׁעַל פִּי הָאָרִיז"ל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לְךָ
עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ.

וְזָכַר גַּם זְכוּר כְּמוֹ שְׁאָדָם הוֹלֵךְ לִישׁוֹן כִּף הוּא קָם, כְּשֶׁאָדָם
מִתּוֹדֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל מֵה שֶׁעָשָׂה בְיוֹם הַזֶּה, הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ, וְהָיָה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּלְמַד אֶת הַהֲלָכָה בְּלִקְוֵי
הַלְכוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְטָה הַלְכָה ב', וְשָׁמָּה מְחִזֵּק וּמְעוֹדֵד
וּמְשַׁמַּח מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אֶת כָּל בְּרַ יִשְׂרָאֵל שֶׁיְהִיָּה זֶהִיר וְרָגִיל לֹמַר
קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְטָה עַל פִּי סֵדֶר הָאֲרִיז"ל וְאִזּוּ יְהִיָּה נִמְחָל לוֹ
כֹּל עֲוֹנוֹתָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

מ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁמִצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם עוֹלָה עַל הַכֹּל,
כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנָא דְבִי אֱלִיהוּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מִהָאָדָם רַק שֶׁיִּכְבֵּד אָב
וְאִם; וְאִמְרוּ (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׁבַח־מִוֵּרוֹת כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת
אִמְךָ; וְאִמְרוּ (קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְן שְׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רוֹאִים
מִזֶּה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְלִכְּן אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד עַל מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם יְהִיָּה
אִיךָ שֶׁיְהִיָּה וְיְהִיָּה מֵה שֶׁיְהִיָּה, אָבָא וְאִמָּא צְרִיכִים תְּמִיד לְכַבֵּד.

מְלַבֵּד זֹאת אֶת צְרִיכָה כָּבֵד לְהִתְחִיל לְדַבֵּר מֵעַנְיֵי שְׂדוּכִים וְלִהְיוֹת עֲצָמַאִית, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּזְכֵּי לְמַצֵּא אֶת בֶּן זִוְגָךְ וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

מ.ב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עָרַב יוֹם הַכְּפוּרִים, ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקְּדוֹשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד

הִנֵּה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וּכְיוֹם הַכְּפוּרִים אֲנַחְנוּ צוֹעְקִים וְתִשׁוּבָה וְתַפְּלָה וְצַדִּיקָה מְעַבִּירִים אֶת רַע הַגְּזֵרָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁמַצִּיל אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי גְזֵרוֹת רָעוֹת כְּמוֹ שְׁנוֹתֵן כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, וְשֵׁאל הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְסַאֲטָמָאֵר זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ בְּעַל "דְּבַרֵי יוֹאֵל", אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שְׁבָכָל תַּפְּלָה צְרִיכִים לְהַקְדִּים קוּדֵם צַדִּיקָה, כְּעֵין שְׁאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכַא בְּתָרָא דָף י.) רַבֵּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהָדָר מְצָלִי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיד", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנֻזָּת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעַנִּי קוּדֵם כָּל תַּפְּלָה וְאַחַר כֵּן מִתְּפַלְלִין שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיד" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צַדִּיקָה קוּדֵם תַּפְּלָה:

וְלָמָּה פֶּה בִּימֵי הֶרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת צְרִיכִים קוּדֵם תִּשׁוּבָה, וְאַחַר כֵּן תַּפְּלָה, וְאַחַר כֵּן נוֹתְנִים צַדִּיקָה? אֶלֶּא פֶּרֶשׁ כְּדֵי לְזַכּוֹת לִתַּת אֶת הַצַּדִּיקָה הַנְּכוֹנָה לְמָקוֹם הַנְּכוּן, עָלִיו לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה

קודם, וכן להרבות בתפלה שיהיה הצדקה למקום הנכון, ולכן מקדימים 'ותשובה ותפלה וצדקה מעבירים את רע הגזרה'.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך שיהיה בביתך קפת צדקה "קרן הצדיק", שרק אתה ומשפחתך נהנים מהצדקה הזו, ותכניס בכל יום כמה פרוטות לצדקה, וזה ילך לפניה, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח) "והלך לפניה צדקה כבוד הוי"ה יאספך", ואל יקל בעיניך דבר זה, כי יגיע היום שהפרוטות שאתה מכניס בכל יום לקפת הצדקה, זה יציל אותך מכל מיני פרענויות ומכל מיני מחלות וחלאים רעים, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט:): מאי דכתיב (ישעיה נ"ט) "וילבש צדקה כשריון", לומר לך מה שריון זה כל קלפה וקליפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול; שכל פרוטה ופרוטה שאדם נותן מצטרפת לחשבון גדול.

ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אנשי שלומנו שתהיו חזקים בזה להכניס בביתכם קפת צדקה "קרן הצדיק", ואל תאמרו מה כבר יהיה אם אני אכניס כמה פרוטות לצדקה? אל תאמרו דבר כזה, כי למעלה בשמים זה עושה רושם גדול מאד, ויגיע הזמן שאלו הפרוטות שזכינו לתת כל יום ישמר אותנו מכל רע, איזה נחת רוח יהיה לאדם כשנשמתו תצא מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום ילכו לפניו, ועוד דרשו על פסוק זה (בבא בתרא יא.) אבותי גנזו לעולם הזה ואני גנזתי לעולם הבא שנאמר "והלך לפניה צדקה כבוד הוי"ה יאספך" אתם לא יכולים לתאר איזה שמחה יהיה לכם שם בשמים עם הפרוטות האלו שנתתם כל יום לקפת הצדקה, ולהפך לא יכולים לתאר את הצער שיהיה לאדם איך לא הייתי חכם בזה העולם, ועל ידי כמה פרוטות שהייתי נותן כל יום לצדקה היה מאיר לי כאן בעולם הבא, אבל

אז כבר מאחר, כי 'היום לעשותם' כל זמן שאדם חי הוא יכול לקיים את מצוותיו יתברך, ואחר כך כבר מאחר, ואל תאמר שאין לה כמה פרוטות להכניס בכל יום בקפת הצדקה "קרן הצדיק" כי אתה בעצמך עני, כי יש הלכה מפרשת שאפלו עני שהוא בעצמו מתפרנס מהצדקה חייב לתת צדקה כמובא (רמב"ם פ"ד מהלכות מתנות עניים הלכה ה) ואפילו עני המתפרנס מן הצדקה חייב לתת צדקה לאחר; וכן הוא (שלחן ערוך יורה דעה סימן רמח סעיף א) כל אדם חייב לתת צדקה אפלו עני המתפרנס מן הצדקה חייב לתת ממה שיתנו לו; ולכן אני מבקש דיקא היום הזה שזה יום נורא מאד מאד שאנחנו נכנסים ביום הדין שנקבל על עצמנו שיהיה בביתנו קפת צדקה "קרן הצדיק".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם שנה טובה ומתוקה, שנת חיים, חן וחסד ישפע עליכם, ואני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו הגברים והנשים והילדים שבמשך יום הכפורים הקדוש והנורא יתפללו עלי ועל אשתי, כי שנינו צריכים רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד.

המאחל לכם חתימה טובה

מג.

בעזרת השם יתברך, יום א' מחרת יום הכפורים שם השם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ו) שמחרת יום הכפורים נקרא שם השם, וכן אמר מוהר"ן ז"ל שהארבע ימים שבין יום הכפורים לחג הסוכות, הם כנגד ד' אותיות שם הוי"ה

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, וְלִכְן צְרִיכִים לְזַכֵּר אֲשֶׁר כָּל יוֹם וַיּוֹם מִהָאַרְבַּע יָמִים הָאֵלּוּ מֵאִיר אֹר הַיּוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וַיְכֻלִּים לְזָכוֹת לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמִלְבָּד שְׁלֵא יִפּוֹל בְּעֲצָבוֹת וּבְעֲצָלוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) צְרִיךְ לְהִזְהַר מְאֹד מִעֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, כִּי עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת בְּבַחֲיַנַּת (יִשְׁעִיָּה ס"ה) "וַנְּחָשׁ עֵפֶר לְחִמוֹ", עֵפֶר הִיא בַּחֲיַנַּת עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת שֶׁהֵם בָּאִים מִיִּסוּד הָעֵפֶר ;

וְלִכְן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִיְנֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה בְּאַרְבַּע יָמִים הָאֵלּוּ, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל זָכִינוּ שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים, וְצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְקַבֵּל עַל עֲצָמָנוּ לִהְיוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְלִהְיוֹת מְאֹד לוֹמַר אֶת הַמְּאָה בְּרִכּוֹת בְּכָל יוֹם בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פְּתָחִים חֲדָשִׁים בְּעוֹלָמוֹת הָעֵלְיוֹנִים, וְנִמְשָׁךְ מִשָּׁם עַל הָאָדָם אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהָעֵקֶר עַל יְדֵי אֲמִירַת הַמְּאָה בְּרִכּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְכַף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׁאִינוֹ עוֹשֶׂה מְאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמַע וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲרִיָּה, וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲרִיָּה, וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׁאָר מְצוּוֹת וּמְבָרַךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׁאֵין הַמְּצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִלִּין בְּרֹאשׁוֹ וְתַפְּלִין בְּזֵרוּעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפֶתָחוֹ, מִילָה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְתּוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הִלְלֵתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲוֹנָה מִלְּאֵךְ הַיּוֹי"ה סָבִיב לִירְאִיו וַיִּחְלָצֵם"; וְהָעֵקֶר לְשִׁמְחָה עִם זֶה, כִּי עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת הוּא שְׁמִיחָה, וְלִכְן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הִרְגַע שְׂאָדָם בְּשִׁמְחָה הַסְּמִיךְ מ"ם לֹא יִגַּשׁ אֵלָיו, וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל

שֶׁכֶן שְׁלֵא יַחְטִיאֵנוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תהלים ק"ד) "אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בַּהוֹי"ה יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינִם".

הַיּוֹם עוֹשִׁים סִיּוּם עַל מַסַּכַּת חֲגִיגָה בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְלִכְן רָאָה גַם אֶתָּה לְסִיּוּם אֶת הַעֲמוּד הָאֲחֵרוֹן, וְתַכִּין אֶת עֲצָמְךָ לְמַחֵר לְהִתְחִיל לְלַמֵּד מַסַּכַּת יְבָמוֹת, וְאִךְ שְׁאֵלוּ הַיָּמִים כָּל אָדָם טְרוּד בְּבִנְיַת הַסֵּפֶה, וּבִקְנִיַת ד' מִיָּנִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת דַּע לְךָ שְׂדָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיוֹת לְהִנְפֹּשׁ, וְאֶפִּילוּ אִם אֶתָּה לֹא יָכוֹל לְהִבִּין אֶת הַכֹּל, עַל כָּל פָּנִים תִּגְרוּס אֶת הַדָּף, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עבֹדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאִךְ עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִךְ עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, וּפְרַשׁ הַמְהָר"ל מִפְּרָאג זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת), וְכֵן הַחִיד"א זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (פֶּתַח עֵינַיִם), הֵינּוּ שְׁאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תּוֹזַבֵּךְ אֶת נִשְׁמָתוֹ, וּבּוֹדָאֵי מַה שְׁאֲדָם לְמַד בְּזֶה הָעוֹלָם מְזַכְרִים לוֹ אַחַר כָּף בְּשָׁמַיִם, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל (לְקוּטֵי תוֹרָה עַקֵּב), וּבְדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ו) שְׁלַעֲתִיד מְזַכְרִין אֶת הָאָדָם כָּל מַה שְׁלָמַד אִךְ אִם שָׁכַח, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְךָ מַה מְשַׁלְּמִים לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם בְּשִׁבְלֵי דָף גְּמָרָא, וְאִךְ שְׁאֲנִי יוֹדַע שְׁאֶתָּה טְרוּד מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת חוּס וְחַמֵּל עַל עֲצָמְךָ וְחַטֵּף דָּף גְּמָרָא לְיוֹם שְׁזֵה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם שְׁאֵלוּ הַדְּפִי גְּמָרָא שְׁאֶתָּה חוּטֵף בְּכָל יוֹם יִשְׁמְרוּ אוֹתָךְ מִכָּל מִינֵי מִשְׁחִיתִים וּמְזִיקִים וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּרְאָה לְקַנּוֹת אֶת הַד' מִיָּנִים דִּיקָא בְּחַנּוֹת "בְּרִסְלָב סְנָטֵר", שְׁבִשְׁנָה הַזֹּאת מוֹכְרִים ד' מִיָּנִים מִבְּחָרִים מְאֹד, וּבְפִרְט אֶתְרוּגִים שְׁהֵם בּוֹדָאֵי בִלְתֵי מְרַכְבִּים, וְרִצִּיתִי מְאֹד שְׁתִּקְנֶה כָּל צָרְכֵי הַחַג דְּרָף הַחַנּוֹת שְׁהַקְמַתִי בְּיַזַּע וּבְמִסְרִוֹת נִפְשׁ לְמַעַן זְכוּי הֶרְבִּים, וְכֵן הַשְּׁנָה יִהְיֶה לָנוּ מִבְּחַר גְּדוֹל שֶׁל כָּל מִינֵי סְכוֹת גְּדוֹלוֹת וְקִטְנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מִינֵי נוּי סְכָה וְכוּ', כָּל מַה שְׁרַק שִׁיךְ לַחֲגִים, וְרִצִּיתִי שְׁתִּקְנֶה אֶת הַכֹּל דְּרָף הַחַנּוֹת "בְּרִסְלָב סְנָטֵר",

שָׁזָה שֵׁיף לִי לְמַעַן זְכוּי הָרַבִּים, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיתָן לִי יָד וְכַתֵּף לְפִתְחָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַחֲנוּת הַזֶּה שָׁזָה זְכוּי הָרַבִּים לְלַמְעֵלָה מֵאַרְבָּעִים יְשׁוּבִים סָבִיב יְבִנְאֵל, וְזֶה קָרוּב לְחַמִּישִׁים שָׁנָה שְׁמוֹנָעִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם וּמְכַל הַיְשׁוּבִים סָבִיב בְּזִדּוֹן לְמַנוּעַ מֵהֵם כָּל דְּבַר הַכְּרוּף עִם יְהוּדוֹת, כְּגוֹן מְזוּזוֹת, צִיצִית, תְּפִלִּין וְכוּ', ד' מִיָּנִים, וְסִכּוֹת וְכוּ', וְזֶה שְׁלוֹשׁ שָׁנִים שֶׁפִּתְחָנוּ אֶת הַחֲנוּת וְכָלֵם בְּאִים לְקִנּוּת מַצּוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיעֶזֶר לִי לְהִרְחִיב אֶת הַחֲנוּת, וְאֵז זְכוּתוֹ יִגְדֵל מְאֹד מְאֹד.

רק חֲזוּק לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי דַע לָךְ שֶׁשְּׂמֵחָה זֶה הַמְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה שְׂאָדָם צְרִיף לְזְכוּת אֱלֹהִים, כִּי כִּךָ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֵחָה סִימָן א') כְּשֶׂאָדָם עוֹשֶׂה מַצּוּה בְּשְׂמֵחָה בְּיָדוֹעַ שְׁלִבּוֹ שְׁלָם עִם אֱלֹקָיו; וְאֶצְלוֹ יִתְבַּרֵּךְ שְׂרוּי רַק הַשְּׂמֵחָה, כְּמוֹ שְׂפִתוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֲזוּ וְחִדְרוּ בְּמִקְוָמוֹ", וּמוֹבָא בְּזִהַר (תַּצְוָה קפ"ד): תָּא חֲזִי, עֲלֵמָא תַּתְּאָה, קַיִמָא לְקַבְּלָא תְּדִיר, [בּוֹא וְרָאָה הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמֵד לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אֲקָרִי אֲבָן טְבָא, [וְהִיא נְקִרָת אֲבָן טוֹב כְּמוֹ אֲבָן מוֹשְׁכַת שְׁנִקְרָא מְגַנֵּט] וְעֲלֵמָא עֲלָאָה לֹא יְהִיב לִיהָ, אֲלֵא כְּגוֹנוֹנָא דְּאִיהוּ קַיִמָא, [וְהָעוֹלָם הַבֵּא לֹא נוֹתֵן אֲלֵא כְּמוֹ שְׂמֵכִינִים אֶת עַצְמוֹ מְלַמְטָה] אִי אִיהוּ קַיִמָא בְּנִהִירוֹ דְּאֲנַפִּין מִתְּתָא, [אִם נִמְצְאִים תְּמִיד בְּכַפֵּי שְׂמֵחִים מְלַמְטָה] כְּדִין הַכִּי נִהְרִין לִיהָ מְלַעֲיֵלָא, [כִּךָ מְאִירִים לוֹ מְלַמְעֵלָה אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת וְכוּ'] וְאִי אִיהוּ קַיִמָא בְּעַצִּיבוֹ, [אֲבָל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעַצְבוֹת וּבְמִרָה שְׁחוֹרָה] יְהִיבִין לִיהָ דִּינָא בְּקַבְּלִיהָ. [אֲזִי מִמְשִׁיף עַל עַצְמוֹ דִּינִים כְּגוֹנָא דָּא (תְּהֵלִים ק' ב') "עֲבַדוּ אֶת הַיְי"ה בְּשְׂמֵחָה", חִדְרוּ דְּבַר נֶשׁ, מְשִׁיף לְגַבִּיָּה חִדְרוּ אַחְרָא עֲלָאָה, [הַשְּׂמֵחָה שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, מִמְשְׁכַת עֲלָיו שְׂמֵחָה מֵעוֹלָם הַבֵּא] הַכִּי נִמִּי הָאִי עֲלֵמָא תַּתְּאָה, כְּגוֹנוֹנָא דְּאִיהוּ אֲתַעֲטָרְתָּ, הַכִּי אֲמַשִּׁיף מְלַעֲיֵלָא, [כִּךָ הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׂאָדָם מִתְּנַהֵג בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּךָ מִמְשִׁיף עַל עַצְמוֹ מֵהָעוֹלָם הַבֵּא].

וְלִכְּנֵן כְּשֶׁאֲדָם רַק בְּשִׁמְחָה וּמְכָרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ כָּל הַכּוֹחוֹת
 לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שִׁמְחָה מֵעוֹלָמוֹת
 הָעֲלִיוֹנִים, וְלִכְּנֵן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלַיךָ מֵה
 שְׁעוֹבֵר צְרוּת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוֹכִים, תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
 עִם כָּל הַכּוֹחוֹת, וְאִז תִּרְאֶה שְׁכָּל מְזֻלְךָ יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הֲלוֹאֵי
 שִׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּלִבְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמִיחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה

מ.ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֶרֶת יוֹם הַכּוֹפְרוֹים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

הִנֵּה הָאֲרָבַע יָמִים הָאֵלוֹ שְׁבִין יוֹם הַכּוֹפְרוֹים לְבֵין חַג הַסְּכוּת
 נִקְרָאִים שֵׁם הַשֵּׁם, הֵינּוּ ד' יָמִים הֵם כְּנֶגֶד ד' אוֹתִיוֹת שֵׁם הַיְי"ה
 בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, וְאִם אִשָּׁה מִתְחַזְּקֶת בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז
 לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, עַל יְדֵי זֶה הִיא מְמַשִּׁיכָה עַל עֲצָמָה אוֹר
 וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא שְׂזֵה דְבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד,
 וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁהַסְמ"ךְ מ"ם לֹא נוֹתֵן בְּשׁוּם פָּנִים לְאִשָּׁה
 לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּמְכַנִּיס בָּהּ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ'
 וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁמַחְזֶקֶת אֶת עֲצָמָה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה,
 וּבִפְרָט בְּאֲרָבַע יָמִים הָאֵלוֹ שְׁבִין יוֹם כּוֹפְרוֹים לְחַג הַסְּכוּת, שְׂאִז
 מֵאִיר אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוֹי רַב וְנִפְלֵא מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שִׁתְּרָאֵי לְקַנּוֹת אֶת הַד' מֵינִים דִּיקָא
 בְּהַחֲנוּת "בְּרֶסֶלַב סְנֵטֵר", שְׁבִשְׁנָה הַזֹּאת מוֹכְרִים ד' מֵינִים מְבַחְרִים
 מְאֹד, וּבִפְרָט אֶתְרוּגִים שֶׁהֵם בּוֹדָאֵי בְּלִתֵּי מְרַכְבִּים, וְרִצִּיתִי מְאֹד
 שִׁתְּקַנֵּי כָּל צְרִכֵי הַחַג דְּרִךְ הַחֲנוּת שֶׁהַקְּמִתִּי בִּיזַע וּבְמִסִּירוֹת נִפְשׁ

לְמַעַן זְכוּי הָרַבִּים, וְכֵן הַשָּׁנָה יִהְיֶה לָנוּ מִבְּחַר גְּדוֹל שֶׁל כָּל מִינֵי סְכוּת גְּדוֹלוֹת וּקְטָנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מִינֵי נוֹי סִכָּה וְכוּ', כָּל מֵה שֶׁרַק שֵׁיךְ לַחֲגִים, וְרִצִּיתִי שֶׁתִּקְנִי אֶת הַכֹּל דְּרֹךְ הַחֲנוּת "בְּרַסְלָב סְנָטֵר", שְׁזָה שֵׁיךְ לִי לְמַעַן זְכוּי הָרַבִּים, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיתֵן לִי יָד וְכַתֵּף לְפִתְחָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַחֲנוּת הַזֶּה שְׁזָה זְכוּי הָרַבִּים לְלַמְעֵלָה מֵאַרְבָּעִים יְשׁוּבִים סְבִיב יְבִנְאֵל, וְזֶה קְרוּב לְחַמִּישִׁים שְׁנָה שְׁמוֹנְעִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם וּמְכַל הַיְשׁוּבִים סְבִיב בְּזִדוֹן לְמַנוּעַ מֵהֵם כָּל דְּבַר הַפְּרוּךְ עִם יְהוּדוֹת, כְּגוֹן מְזוּזוֹת, צִיצִית, תְּפִלִּין וְכוּ', ד' מִינִים, וְסְכוּת וְכוּ', וְזֶה שְׁלוֹשׁ שָׁנִים שֶׁפִּתְחָנוּ אֶת הַחֲנוּת וְכֹלָם בְּאִים לְקָנוֹת מְצוּוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהַרְחִיב אֶת הַחֲנוּת, וְאִזּוּ זְכוּתָהּ תִּגְדֵּל מְאֹד מְאֹד בְּשָׁמַיִם, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם כְּמוֹ לְזְכוּת אֶת הַזּוּלָת עִם מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

מֵה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד שִׁישׁ לְךָ בֵּן שְׁעָדִיו לְגֵאוֹן וְיִהְיֶה לְךָ וּלְאִשְׁתְּךָ מִמֶּנּוּ הָרַבָּה נַחַת דְּקַדְשָׁה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת
נֶפֶשְׁךָ בְּשִׁבִיל לְהַשִּׁיג אֶת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׂיִהְיֶה לְךָ חֶלֶק בְּתוֹרָתִי.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁכַל מַה שְׁצָרֶיךָ לְהִיּוֹת אֵיזָה תִּקְוֹן
שְׁשִׁיךָ לְבֵית הוֹרָאָה, תִּרְאֶה לְהוֹדִיעַ לִי תִּכְף וּמִיד, כִּי אֲנִי רוֹצֶה
שְׁקַהֲלַתְנוּ תַּתְנַהֵּג רַק עַל פִּי הַלְכָה, כִּי רַבְנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד
עַל לְמוֹד הַלְכָה יוֹתֵר מִהַכֵּל.

אֲנַחְנוּ לֹא נוֹהֲגִים לְהַתְעַנּוֹת לְפָנֵי שְׁלוֹמְדִים אֵיזָה מְסַכְתָּא כְּגוֹן
יְכּוּמוֹת אוֹ מוֹעֵד קָטָן אוֹ חֲלִין, שְׂיִשׁ שְׁהַקְפִּידוּ עַל זֶה, אֲבָל אֲנַחְנוּ
בְּדוֹר חֲלָשׁ מְאֹד אֵין אֲנוּ נוֹהֲגִים בְּזֶה כָּלֵל לְהַתְעַנּוֹת לְפָנֵי
שְׁמַתְחִילִים אֶת הַמְסַכְתּוֹת הָאֵלוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

מז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מְחַרְת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּשׁוּאָת חֵן לְךָ עַל הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתָּ מוֹסֵרָת אֶת נֶפֶשְׁךָ
בְּשִׁבִיל הַמְּקוּהָ שֶׁל הַנְּשִׁים, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שְׁתִּקְנֵנוּ אֶת הַתְּנוּרָה
וְתוֹדִיעֵי לִי תִּכְף וּמִיד אִם יֵשׁ אֵיזָה מְכַשׁוּל וְכַדוּמָה וְכו', כִּי הַמְּקוּהָ
"מְקוּהָ מְלִפָּה" הִיא זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹל מְאֹד, וְהִיא מְסַגְּלַת לְפִקִּידוֹת
עֲקוּרוֹת, כִּי זֶה נִבְנָה בְּמְסִירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוֹל לְאַחַר שְׁהַסְמִיךְ מ"ם
הַרְשַׁע יִמַּח שְׁמוֹ לֹא נִתֵּן לְנִשְׁיִם לְהַכְנִס לְמְקוּהָ וְסָגַר אֶת זֶה וְכו',
וְהִצְרַכְנוּ לְבָנוֹת בְּמוֹ יָדֵינוּ וּבְמוֹ כְּסָפְנוּ אֶת הַמְּקוּהָ הַזֶּה בְּמְסִירוֹת

נֶפֶשׁ בְּאִמְצַע הַלֵּילָה כְּדֵי שֶׁהַרְשַׁע הִזָּה לֹא יִמְסַר אוֹתָנוּ, וְלִכֵּן בְּזָכוֹת
הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁהִיָּה לָנוּ עֲבוּר בְּנֵית הַמְּקוּוֹה, הַמְּקוּוֹה הַזֶּה מְסַגֵּלֵת
לְפָקִידַת עֲקָרוֹת, וְאֵת יְכוּלָּה לְפָרֶסֶם אֵת זֶה לְכֹל אִשָּׁה, וְכֵן תֹּאמְרֵי
לְכֹל הַבְּלַנְיּוֹת שֶׁיִּקְבְּלוּ אֵת כָּל הַנְּשִׁים אֲפֹלוּ שֶׁהֵן עֲדִין לֹא שׁוֹמְרוֹת
שֶׁבֶת וְכו', שֶׁיִּקְבְּלוּ אוֹתָן בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, כִּי טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה זֶה
יִסוּד גְּדוֹל בִּיהֲדוּת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁימְתִּיק מִמֶּךָ וּמִבְּעֵלְךָ וּמִכָּל
הַמְּשֻׁפָּחָה כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

מ.ז.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שָׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן,
וְתִבְשֵׁר לִי תַמִּיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְאִשְׁתָּךְ וְהַיְלָדִים שֶׁהִיוּ
בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם וּבְרוּחָם.

בְּעֵנִין שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת ש"ח שִׁישׁ לְךָ לְפָדְיוֹן, תֵּן אֵת זֶה לְהֶאֱבֹרְךָ
... גֵּרוּ יְאִיר, וְהוּא יִשְׁלַם חוֹב עִם הַכֶּסֶף הַזֶּה שְׁאֲנִי חַיֵּב לְאַחַד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכוּלְתָּךְ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם
עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּךָ חֲזַק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן

וכו', רק על ידי הדמיונות שִׁמְכֵנִים בוּ וכו' וכו', כֵּל אֶחָד כְּפִי
 בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכְן אֵתָהּ מְכַרְחָ לַעֲשׂוֹת כֵּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם
 רק להיות בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שְׁתֵּהִיָּה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת
 הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מֵה
 שְׁבִנֵי אָדָם רַחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶד יָשׁוּב
 הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְׁמִיָּחָה, וְלִכְן תִּמְסַר אֶת
 נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ
 שׁוֹם דְּבָר, וְכֵן תִּרְאֶה לְשִׁמְחָת אֶת אֲשֶׁתְּךָ כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְדוּשִׁים (ראש השנה ו.) אֲשֶׁה בַעֲלָה מִשְׁמִיָּחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
 שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר
 תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג שְׁמִחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה

מ.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׁיִחִיו

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּרְאוּ לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וּבְשׁוֹם
 פְּנִים וְאִפֶּן אֵל תִּתְגַּרְשׁוּ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (גִּיטִין ז':) כֵּל
 הַמְּגַרֵּשׁ אֲשֶׁתוֹ רֵאשׁוֹנָה אֶפְלוּ מִזִּבְחַ מוֹרִיד עָלָיו דְּמָעוֹת.

... תַּחֲיָה אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּפְסְקִי לְקַלֵּל אֶת בְּעַלְךָ
 וְלִהְיוֹת אוֹתוֹ, כִּי זֶה עוֹוֹן חָמוּר מְאֹד מְאֹד, לֹא דֵי שֶׁאֵת לֹא רוּצָה
 לְחַיּוֹת אִתּוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲלֹא אֵת מְקַלְלָת וּמְשַׁפִּילָה אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד,
 וְלִדְעוֹתִי הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּצְיָתִי אֶת אֵלֹו שְׁרוּצִים לְעֹזֵר לָךְ בְּחַיִּי

הַנְּשׂוּאִין וְכו', וְאִם לֹא תִקְבְּלִי אֶת דְּבָרֵיהֶם, אֲזִי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַבֵּית שְׁלָכְם יִשְׁבֵּר וְחֻבֵּל מְאֹד מְאֹד, כִּי אַתֶּם זֹגֵג מֵהַשָּׁמַיִם, וְלָכֵן רָאִי לְשִׁבֵּר אֶת הַשְּׂגִינּוֹת שְׁלָךְ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַמֵּאַחַל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

מ.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵת מוֹסֶרֶת אֶת נֶפֶשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּר אִשְׁתִּי, וְכֵן אֶת מְעוֹרֶרֶת אֶת נְשׂוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַתְּפַלֵּל, וּבּוֹדָאֵי רַק בְּזָכוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁל כָּל נְשׂוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְּפַלְּלוֹת יְהִיָּה לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד לְשִׂמְחָה אֶת בְּעֲלִיךָ וְתַחֲיוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הֶדְדִית, וְתִדּוּגֵי אוֹתוֹ לְכַף זְכוֹת, וְזָכְרִי הַיֵּטֵב כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשָׁלַיִם בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הֶלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֵדוּךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵת מוֹסְרֵת אֶת
נֶפְשֶׁךָ בְּשִׁבִיל הַבֵּית סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא" וְאֵנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּחֲדִירִי בְּהֵן הַרְבֵּה יִרְאֵת שְׂמִים וְאֲמוּנַת חֲכָמִים,
וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד, שִׁזוֹ זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה,
וְכֵן תַּעֲזִירֵנִי אֶת הַבְּנוֹת לְהַתְּפַלֵּל כִּי מֵה שֶׁתַּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לִפְעֹל.

חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאִי
הַרְבֵּה נִסִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לְכֶם פְּרִנְסָה
בְּקָלוֹת מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֵדוּךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

נא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ עִם אֲשֶׁתְךָ וַיְהִי לָכֶם חַיִּים אַרְכִּים חַיִּים נְצַחִים חַיִּים מְאֹשְׁרִים וְנַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי וְלְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְזֶה יִתֵּן לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי ברכות פ'ק ט' הלכה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשְׂנִיָּה בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיֵהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלֹתֵי שְׂאֵנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיֵהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׂמִחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

נב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

הִנֵּה עֲכָשׁוּ עֶבֶר יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַפֵּר לְכָל אֶחָד אֶת עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁמַר מֵהַיּוֹם וְהֵלָאָה לֹא לְלַכֵּת אֶל גּוֹיֹת רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן שְׂזָה עֲווֹן חַמּוּר מְאֹד מְאֹד, וְכִף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו סִימָן ה') עַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֲרִיךְ אֶפֶס חוּץ מִן הַזְּנוּת; וְאָמְרוּ (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ז') אֲמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְּמָה אֲנִי כּוֹעֵס; וְאָמְרוּ (תְּנַחֲמָא בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹתֵר, חוּץ מִן הַזְּמָה וְהַזְּנוּת; וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁעַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל, אֲבָל לֹא עַל זְנוּת וְכוּ', וְאִין עַל זֶה תְּרוּץ שֶׁמִּתְגַּבֵּר עָלַי יְצָרִי וְכוּ', כִּי הַבְּחִירָה חוֹפְשִׁית, אִם רוֹצִים עוֹשִׁים, וְאִם לֹא רוֹצִים לֹא עוֹשִׁים, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אַחֲרַת אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׁמֵרָה יְהִיָּה לְךָ בְּאַחֲרוֹנָה אִם אַתָּה לֹא חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה תַּכֵּף וּמֵיֵד, אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁהַכֹּל הֶפְקֵר וְלִית דִּין וְלִית דִּין וְכוּ', וּפְתָאוּם תִּקְבֵּל אֶת הַמַּכָּה בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׁלֹא חָלְמַת, וְלִכֵּן רְאֵה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלִבְרַח מֵהַזְּבֵל וְהַלְכִלוּךָ הַזֶּה, לִפְנֵי שֶׁכָּבֵר לֹא תוּכַל לְחֹזֵר, וְכָל כֶּף חָבֵל שֶׁהֵיִיתָ אֲצִלִּי כָּל כֶּף הַרְבֵּה זְמַן וְאַתָּה לֹא מְצִית אוֹתִי.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּנְיַח בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת וְתִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגִּין דִּיקָא, כִּי אֲזִי יִשְׁמַר אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכָל רַע.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׂמִחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

נג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתֵּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עַז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרָנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תהלים קמ"ה) פּוֹתַח' אֶת' יְדִיד', יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דברים ט"ז ט"ו) וְהִיִּית' אַךְ' שְׂמַח', וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֶתְּם צְרִיכִים לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מָאֵד מָאֵד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַּח אֶת עַצְמְכֶם, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמָאֵד מָאֵד קָשָׁה לָכֶם וְיָמַר לָכֶם הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצֻבוּת וּמְרִירוּת וּדְאָגוֹת לֹא תְּבוֹאוּ לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּכְּבוּ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֵּאֲמְרוּ בְּמָה יֵשׁ לָנוּ לְשִׂמַּח? הֲרִי אֲנַחְנוּ עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים וּמְלֵאִים חוֹבוֹת? אֲלֵא דְעוּ לָכֶם שְׂחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמְרוּ (נְדָרִים מ.א.) אֵין עֲנִי אֲלֵא מְדַעַת, עֲקָר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחִסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאָמִין הָאֲמִתִּי שְׂמָאֲמִין שְׂאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֵלְקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדְבָר גְּדוֹל וְדְבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֲלֵא בְּהִשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדִי כִּף שְׂאֲמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֵלֶק ז:) אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מְלִמְטָה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מְלִמְעָלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קוֹדֵם מְלִמְעָלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְמוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנָסָה; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתִּשְׂמַחוּ עִם נְקֻדַּת יְהוּדֵיכֶם שֶׁנִּבְרְאוּתָם יְהוּדִים וְשִׂלָּא עָשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, הַשְׂמִיחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָכֶם כָּל צְנוּרֵי הַשְּׂפַע וְהַפְּרָנְסָה, וְאֲנִי בְּטוּחַ אִם אֲתֶם תִּתְחַזְּקוּ יַחַד וְאַחַד יַעֲזֹר לְהַשְׂנִי, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹדֵאֵי יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׂפַע שֶׁתּוֹכְלוּ לְצִאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְיִמְתַּק מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

טוֹב מָאֵד שֶׁתִּהְיוּ בְּקֵשֶׁר עִם הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מָאֵד ... נֵרוּ יָאִיר, אוֹלֵי הוּא יִהְיֶה הַשְּׂלִיחַ הַטוֹב לְעֲזֹר לָכֶם לְצִאת מִהַסְּבָךְ

שְׁנִסְתַּבְּכֶתֶם, הָעֵקֶר תִּזְכְּרוּ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

גד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁם הַשָּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּפְּסִיקוּ לְרִיב, כִּי בְּבֵית שְׂיִישׁ
מְרִיבָה אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת קִלְפָּה חֶלֶק ב' סִימָן א') יֵשׁ שְׂדִים
שְׂמֻצוּיִים בְּבָתִּים, שֶׁהֵם מְקַלְקְלִין הַשְּׁלוֹם בֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה כַּעַס
וּקְטָטוֹת בְּבֵית. וְעַקֵּר הַבֵּית הוּא הָאִשָּׁה כִּי (יִמָּא ב.) בֵּיתוֹ זֶה אִשְׁתּוֹ,
וְעַל כֵּן עַל פִּי רַב עֵקֶר הַקְּטָטוֹת מְמַנָּה. וְלִפְעָמִים נֶאֱחָזִים בְּשֵׂאֵר בְּנֵי
הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים הַקְּטָטוֹת וְהַמְרִיבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים
יִסּוּרִים עַל בְּנֵי הַבֵּית. וְזֶה מִפְּרֵשׁ בְּפָסוּק (אִיּוֹב כ"א) "בְּתִיתֵיהֶם שְׁלוֹם
מִפְּחָד", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רש"י שם) מִפְּחָד - אֵלּוּ שְׂדִים,
וְזֶהוּ "שְׁלוֹם מִפְּחָד" כִּי הַשְּׁלוֹם הַפָּךְ הַפְּחָד, שֶׁהֵם הַשְּׂדִים
הַמְקַלְקְלִים הַשְּׁלוֹם, וְזֶהוּ "וְלֹא שָׁבַט אֱלֹהֵי" וְכוּ', הִינּוּ הַיִּסּוּרִים,
עַיֵן שָׁם.

וְאֲנִי מְכַרְחַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַשְּׂדִים הָאֵלּוּ נִבְרָאִים רַק מֵהַכַּעַס
וְהַמְחַלְקֵת וְכוּ' וְכוּ', כִּי כֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן
ס"ו) בְּמָקוֹם מְרִיבָה שֶׁם הַשְּׂטָן; וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מִכַּעַס, כִּי כַּעַס
בְּבֵית מְחַרֵּב אֶת הַבֵּית. וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת כַּעַס סִימָן ט"ו)
כַּעַס שֶׁל אִשָּׁה מְחַרֵּב אֶת הַבֵּית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁשֵׁמוֹ שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

... תַּחֲיָה אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תִּדְחִי אֶת בְּעַלְךָ וְכוּ', מִעַלְיָךְ וְכוּ', כִּי לִהְיוֹת בְּיַחַד זֶה מִצְוָה גְדוּלָה מְאֹד מְאֹד, הַעֲקֹר שְׁתַּשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם וְשִׂיחֶיהָ בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית וְאַהֲבָה וְהַכְנָה הַדְּדִית, וְכֵן כָּךְ חָבֵל שְׂאֵתֶם רַבִּים לִפְנֵי הַיְלָדִים שְׂבֹזָה אַתֶּם גּוֹרְמִים שִׂיחֵיו בְּעַלֵּי מוֹמִין בְּנַפְשָׁם וְכוּ' וְכוּ'.

כָּל כֵּךְ כּוֹאֵב לְשִׁמוֹעַ שְׁזוּגוֹת רַבִּים בֵּינֵיהֶם, מִתּוֹכָחִים יוֹמֵם וְלִילָה, וּמְמַרְרִים לְעַצְמָם אֶת חַיֵּיהֶם, וְכֵן אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַסְּפוּר שְׁלוֹ וְכוּ', וְאִךָ אֶחָד לֹא שֵׁם לֵב שְׂאֲנַחֲנו כְּמוֹ דְּגִים בַּיָּם, וְכִמוֹ שְׂאֲמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (קִהְלַת ט') "כִּי גַם לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כְּדְּגִים שְׂנֹאֲחִזִּים בְּמִצְוֵה רָעָה וְכַצְּפָרִים הָאֲחִזוֹת בְּפֹחַ כְּהֵם יוֹקֵשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעֵת רָעָה כְּשִׁתְּפוּל עֲלֵיהֶם פְּתָאם" וְחִכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים דְּרָשוּ עַל זֶה (סְנֵהֲדִין פ"א:) מֵאִי דְכָתִיב (קִהְלַת ט') "כִּי גַם לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כְּדְּגִים שְׂנֹאֲחִזִּים בְּמִצְוֵה רָעָה" מֵאִי מִצְוֵה רָעָה? אָמַר רִישׁ לְקִישׁ חֲפָה. וּפְרַשׁ רַש"י שֶׁהוּא רַע וְחָלַשׁ וְקִטָּן וְאוֹחִז בּוֹ דְּגִים גְּדוּלִים פְּתָאוֹם וְאִינוּ רוֹאֵה, וְאִינוּ דוֹמָה לְנֹאֲחִז בְּרִשְׁתוֹת עַל יְדֵי מְאָרֵב וְתַחֲפוּלוֹת; הֵינּוּ אָדָם נִמְצָא בְּתוֹךְ הַיָּם הַסּוֹעֵר שְׂבַעוּלָם הַזֶּה וְכִמוֹ דְּגִים שְׂנִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַיָּם בְּכָל עֵת בָּאִים דְּיָגִים וּמוֹרִידִים רִשְׁתוֹת לְתוֹךְ הַיָּם וּמוֹצִיאִים מִשָּׁם דְּגִים, כֵּךְ הוּא בְּעוּלָם הַזֶּה, בְּכָל פְּעַם פְּתָאוֹם מוֹצִיאִים כְּמָה בְּנֵי אָדָם מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', וְאִךָ אֶחָד לֹא לוֹמֵד מוֹסֵר הַשֶּׁבֶל מִזֶּה, שְׂזָה יְכוּל גַּם לוֹ לְקַרוֹת יוֹם אֶחָד וְכוּ', תְּמִיד נְדָמָה שָׂרֵק לְהַזְלוֹת זֶה קוֹרָה, אֲבָל לִי זֶה אִךָ פְּעַם לֹא יִקְרָה וְכוּ', וְלִכֵּן מִחֲמַת קִטְנוֹת הַדַּעַת וְהַמוֹחִין הָאֵלוֹ אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ רַבִּים בֵּינֵיהֶם, וְלֹא מִסְתַּדְרִים יַחַד, עַד שְׂמִתְגַּרְשִׁים, וְרַחֲמָנוּת גְּדוּלָה עַל הַיְלָדִים שֶׁהֵם נִשְׂאָרִים יְתוּמִים חַיִּים וְכוּ', וְהֵם צְרִיכִים

לִסְבֹּל כָּל הַחַיִּים, כִּי אִם הַהוֹרִים מִתְגַּרְשִׁים זֶה נִשְׂאָר צִלְקַת עַל הַיְלָדִים לְמִשְׁךָ כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

גה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כַּמָּה תְּפִלוֹת שְׂפִכְתִּי בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עֲלֵיכֶם דִּיקָא, אֲנִי רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית וְאֶהְבֶּה וְהִבְנֶה הַדְּדִית, וְזֶה יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם פְּרָנְסָה בְּשַׁפַּע, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרָנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח אֶת יְדֵיךְ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיטֵ' אֶךְ שְׂמֵחַ, וְלִכְּן הַדְּבָר הֵרָאֵשׁוּן אַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וְלְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמְכֶם, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֹד מְאֹד קִשָּׁה לְכֶם וּמֵר לְכֶם הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדֹאגוֹת לֹא תְּבוֹאוּ לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבְּכוּ יוֹתֵר, וְלִכְּן הַדְּבָר הֵרָאֵשׁוּן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תִּאמְרוּ בְּמָה יֵשׁ לָנוּ לְשִׂמְחָה? הֲרֵי אֲנַחְנוּ עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים וּמְלֵאִים חוֹבוֹת? אֲלֵא דַעוּ לְכֶם שְׂחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֲמָרוּ (גְּדָרִים מ.א.) אֵין עֲנִי אֲלֵא מְדַעַת, עֵקֶר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֻסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל

לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבִמְשָׁפֵט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כִּדֵּי כִּךָ שֶׁאִמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמִטָּה אֶלָּא אִם בֵּן מַכְרִיזִין מִלְּמַעְלָה; שֶׁאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבַּע קִטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קוֹדֵם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תַּמִּיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנִסָּה; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתִּשְׁמַחוּ עִם נִקְדַּת יְהוּדוֹתְכֶם שֶׁנִּבְרָאתֶם יְהוּדִים וְשִׁלָּא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמַחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָכֶם כָּל צְנוּרֵי הַשִּׁפְעַ וְהַפְּרִנְסָה.

וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שֶׁבִּיכוּלְתַּכֶּם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמַּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

נו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָסוּר לְגַבֵּר לְמִסַּר שְׁעוּרִים וְהִרְצָאוֹת בְּאִפְּן קְבוּעַ לְנָשִׁים, כִּי כִּכָּר אִמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי כְּתוּבוֹת פָּרָק א' הִלְכָה ח') אֶפְלוּ חֲסִיד שֶׁבְּחִסְדִּים אֵין מְמַנִּין אוֹתוֹ אֶפּוֹטְרוֹפּוֹס עַל עֲרִיּוֹת, וְכֵן פָּסֵק הַרְמַב"ם (פָּרָק כ"ב מֵהִלְכוֹת אֶסְנִי בִּיאָה הִלְכָה ט"ו) אֵין מְמַנִּין אֶפְלוּ אָדָם נְאֻמָּן וְכִשֶּׁר לְהִיּוֹת שׁוֹמֵר חֲצַר שְׂיִישׁ שֵׁם נָשִׁים, אִף עַל פִּי שֶׁהוּא

עומד בחוץ שאין אפוטרופוס לעריות, וכן נפסק בשלחן ערוך (אבן העזר סימן כ"ב סימן ט"ו) ואין מי שיחלק על זה, ולכן אסור לה בשום פנים ואפן שיהיה לה איזה עסק עם הנשים, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (קדושין פ"ב.) כל שעסקיו עם הנשים סורו רע, ובפרט אתה שכבר הכנסת ... וכו', אתה פשוט מנוול וכו', ואתה צריך להפסיק תכף ומיד לא לדבר עם הנשים, ואל תלביש עצמך במצוות שאתה מקרב אותן ליהדות וכו', רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א') היצר הרע מתלבש עצמו במצוות, ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות ס"א.) על הפסוק (משלי י"א) "יד ליד לא ינקה רע" המרצה מעות לאשה מידו לידה כדי להסתכל בה אפלו יש בידו תורה ומעשים טובים כמשה רבנו לא ינקה מדינה של גיהנום, ואיך אתה מנוול שכמותך פושט טלפיו לפני כמו החזיר הזה שפושט טלפיו ומראה פשר אני וכו', הלא זה לא הפעם הראשונה שהכשלת נשים ... וכו', ולכן בשום פנים אסור לה להתקרב אל נשים ומכל שכן לא לתן להם הרצאות ודרשות וכו'.

מה שצדיקים מדברים ודורשים לפני נשים? קודם הם יושבים בבמה גבוה ובכלל אינם מסתכלים עליהן כלל, וגם זה לא בקביעות ותמיד יש על ידו או אשתו או גבר שיושב מהצד, ואף על פי כן לפני הדרשה הוא שופך נפשו אליו יתברך שלא יכשל באיזה ראייה אסורה, ואיך אתה לא מתביש להדמות לצדיק שכבר מזמן עבר את הגיל שלא צריך אשה וכו' וכו'.

המאחל לה תשובה שלמה

זו.

בעזרת השם יתברך, יום א' מחרת יום הכפורים שם השם [י'], ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִנֵּה מוּבָא בְּאַחֲרוֹנִים מְנַהֵג לְקַדֵּשׁ אֶת הַלְבָּנָה תַּכְףּ וּמִיד אַחַר עֲרֵבִית בְּמוֹצָאֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים, עִם כָּל זֹאת עֲלִיךָ לְדַעַת שְׁזֵה רַק מְנַהֵג, וְיִכּוּלִים לְקַדֵּשׁ אֶת הַלְבָּנָה אַחֲרֵי שְׁהֵלְךָ לְבֵיתוֹ וְעָשָׂה הַבְּדֵלָה שְׂאֵשְׁתוֹ וּבְנוֹתָיו יוּכְלוּ גַם כֵּן לֶאֱכֹל, כִּי צְרִיכִים לְרַחֵם עַל הָאִשָּׁה וְעַל הַבָּנוֹת, הַבַּעַל יִקְדֵּשׁ אֶת הַלְבָּנָה וְאַחֲרַיִךְ כִּי יִשְׁמַע הַבְּדֵלָה בְּבֵית הַכְּנִסֵּת וְאַחֲרַיִךְ כִּי יֵאָכֵל וְיִטְעַם כְּאוֹת נִפְשׁוֹ, וּבֵינֵי כִּי אֲשֵׁתוֹ וּבְנוֹתָיו צְרִיכוֹת לְחַפּוֹת וְכוּ', אֵיפֹה הָרַחֲמָנוֹת עֲלֶיְהֶן? וְאֵיפֹה הַיִּשָּׁר? עַכְשָׁיו אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִיּוֹם כַּפּוּר שְׂבִקְשָׁנוּ סְלִיחָה מִמֶּנּוּ יִתְפָּרֵךְ עַל מַעֲשֵׂינוּ, וְכֵן בְּקִשְׁנוּ סְלִיחָה אֶחָד מֵהַשָּׁנִי, וְכִבְרַת מִתְאַזְרִים נִגְדַת הָאִשָּׁה וְהַבָּנוֹת, בְּשַׁעַת שְׁלֵהֶן יוֹתֵר קָשָׁה לְצוּם מִמָּה שֶׁלְּגַבְרִים, וְלִכֵּן אֲנִי תָמִיד מְזַהֵר אֶת כָּל הַשּׂוֹמְעִים דְּבָרֵי שְׁקוּדִים יִלְכוּ הַבֵּיתָה וְיַעֲשׂוּ הַבְּדֵלָה לְאִשָּׁה וְלַבָּנוֹת, וְשִׁיּוּכְלוּ גַם כֵּן לֶאֱכֹל, וְאַחֲרַיִךְ יִכּוּלִים לְלַכֵּת לְמִקְנֵה וּלְקַבֵּץ מִגִּינַת וּלְקַדֵּשׁ אֶת הַלְבָּנָה, וּבְשִׁבִיל מְנַהֵג לֹא צְרִיכִים לְתַת עוֹד רְבַע שָׁעָה אוֹ עוֹד חֲצֵי שָׁעָה וְכוּ', שְׂהָאִשָּׁה וְהַבָּנוֹת יִחַסּוּ אַחֲרֵי צוּם כָּל כִּי קָשָׁה.

וּבַפֶּרֶט שְׂיֵשׁ אַחֲרוֹנִים שְׂמַעוּדָדִים לְקַדֵּשׁ אֶת הַלְבָּנָה עוֹד בְּעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה כְּדֵי לְהוֹסִיף זְכוּת עַל זְכוּתָיו, וּבַפֶּרֶט בְּחוּץ לְאַרְץ שְׂהַגְשָׁמִים מְצוּיִים אֲזַי מִי יוֹדַע אִם יוּכַל לְקַדֵּשׁ אֶת הַלְבָּנָה בְּמוֹצָאֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְזֶה פְּשׁוּט הַטַּעַם שְׁלִי, תָּמִיד צְרִיכִים לְדַאֵג לְהַזוּלָת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַנּוֹתֵן חֲכָמָה בֵּינָה וְדַעַת, יִתֵּן לָךְ וּלְכַמוֹתֶיךָ גַם כֵּן דַּעַת וְשִׁכּוּל.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמִיחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

גח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֲרַת יוֹם הַכְּפוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁאֶסוּר לְקִים ... לְפָנַי חֲתָנָה, כִּי זֶה עָוֹן
חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וּמְלַבֵּד זֹאת אִם מְקִימִים ... לְפָנַי הַחֲתָנָה אֶפְלוּ
שֶׁהוּא מִבְּטִיחַ שֶׁהוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ וְהוּא יִתְחַתֵּן אִתְּךָ, לְבִסּוֹף בְּחוּר
כָּזֶה בּוֹרַח וְכוּ', וְהַטְּעוֹת הַזֶּה עוֹשִׂים הַרְּבֵה בְּנוֹת שְׁמִסְתּוֹבְבִים כַּמָּה
שָׁנִים עִם בְּחוּר וּמְקִימִים ... וְכוּ' וְכוּ', וּלְבִסּוֹף הוּא אוֹ הִיא בּוֹרְחִים
וְכוּ', וְלִכֵּן אֶסוּר לְקִים בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן ... לְפָנַי חֲתָנָה מִצַּד
הַהֶלְכָה, וְכֵן מִצַּד הַשְּׁכָל הַיְיָשׁ, כִּי מֵאַחַר שֶׁהִבְחֹר יֵשׁ לוֹ בַּחוּרָה
בְּחֻנָּם לָמָּה שֶׁהוּא לֹא יִנְצַל אוֹתָהּ? וּלְבִסּוֹף הוּא יִמְצָא אַחֲרַת וְהוּא
יִשְׁאִיר אוֹתְךָ לְבַד וְכוּ', וַיְהִיָּה לְךָ אֲהָבָה נִכְזָבַת וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת פְּתוּחָה עִם הַבְּחוּר וְלְדַחֵק אוֹתוֹ אֶל
הַפְּנָה, אִם כּוֹנְתוֹ לְהִתְחַתֵּן אִתְּךָ? אוֹ סֵתֵם מִתְחַמֵּק וְכוּ', וּכְכֹל שִׁיקָח
זְמַן יִתְקַרֵּר הָאֲהָבָה שְׁלוֹ אֵלַיךָ וְכוּ', וְלִךְ יִגְדֵל צִלְקַת עַל הַלֵּב וְכוּ',
וַיְהִיָּה לְךָ אֲהָבָה נִכְזָבַת שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד דְּבַר מְסֻכָּן, וְלִכֵּן לְדַעַתִּי אֶת
צְרִיכָה לְדַבֵּר אֶת פְּתוּחַ וְלְדַחֵק אוֹתוֹ אֶל הַפְּנָה שְׁלֹא יוּכַל
לְהִתְחַמֵּק, וְשִׁיגִיד פְּתוּחַ אוֹ כֻּכָה אוֹ כֻּכָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְשְׁלֹא יִנְצְלוּ אוֹתְךָ,
וְתִסְתַּכְּלִי עַל הַעֲתִיד שְׁלִיךְ וְכוּ', וּמָה שְׁטוּב רַק בְּשִׁבִילְךָ וְכוּ', אֲנִי
יֹדַע שֶׁזֶה קֶשֶׁה, עִם כָּל זֹאת כְּדֵי שְׁלֹא תִפְלִי בְּפִח אֶת מִכְרַחַת
לְעִשׂוֹת מָה שְׁכַתְּבִתִּי לְךָ.

הַמֵּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

נַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שְׂזָכִיתָ לְהַתְּוֹדֵעַ מֵרַבְּנוּ ז"ל, וְאַתָּה מְקַיֵּם
אֶת רְצוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ וְאַתָּה לוֹמֵד שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן עַל פִּי סֵדֵר דְּרָךְ
הַלְמוּד שְׁלוֹ, וְאַתָּה מְסַפֵּיק כָּל כֶּף הַרְבֵּה לְלִמּוּד, אֲשֶׁרֶיךָ כִּי סוּף כָּל
סוּף רַק זֶה מֵה שֶׁנִּשְׁאַר מֵהָאָדָם, וְהַלּוֹאֵי שְׁכֵלָם הָיוּ מְצִיִּתִים אֶת
רַבְּנוּ ז"ל וְהָיוּ לוֹמְדִים עַל פִּי סֵדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שְׁלוֹ, הַמּוֹבָא
בְּאַרְיִכוֹת גְּדוּלָּה (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן ע"ו וְכֵן בְּקִנְטֵרֵס "סֵדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד").

בְּעֵינֵי פְּאוֹת בּוֹדְאֵי יְהוּדֵי צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל שֶׁיִּגְדֵּל לוֹ פְּאוֹת שְׂזוֹ
מְצוּהָ גְּדוּלָּה מְאֹד, אֲבָל יַעַן שְׁיֹצֵא מְזֵה צַעַר גְּדוּלָּה לְהוֹרִים שְׁלָךְ
וְכוֹ, אֲזִי אַתָּה יְכוּל לְסַלֵּס אֶת זֶה וְלָשִׁים אֶת זֶה תַּחַת הָאֶזֶן כְּדִי
שְׁלֵא יִרְאוּ אֶת זֶה, וְעַל יְדֵי זֶה הַהוֹרִים שְׁלָךְ יִהְיוּ רְגוּעִים, וּבֵינָן כֶּךָ
יֵשׁ לָךְ אֶת הַפְּאוֹת מְסַלֵּס תַּחַת הָאֶזְנִים, וְאַף אֶחָד לֹא רוֹאֵה אֶת זֶה,
וְיִצְאֵת אֶת יְדֵי שְׂנִיָּהִם.

תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוּלְתָךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם
עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֶצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן
וְכוֹ, רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁמִכְנִיס בּוֹ וְכוֹ, כָּל אֶחָד כְּפִי
בְּחִינָתוֹ וְעֵנִינוּ, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעוּלוֹת שְׁבַעוּלָם
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַרְגַע שְׁתַּהֲיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת
הַדַּעַת לְגַמְרֵי, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"י) מֵה

שְׁבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְׁמָחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאַז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וּכְבֹר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאחֵל לְךָ חַג שְׂמִחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

ו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ נִפְלְאוֹת עַל הַתְּקַרְבוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פ"ד) שְׁעַקֵר הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהַכְנִס אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה הַדְּבָר, הֵינּוּ שְׂאֵדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאִשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהִתְבּוֹדְדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה וְגְדוּלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פָּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְבּוֹדֵד לְבַדּוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵו בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתָּלוֹת בְּדַבְרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּפִיּוֹס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂיִקְרָבוּ אֵלָיו לְעַבּוֹדָתוֹ בְּאִמְתָּ. וְתַפְלָה וְשִׂיחָה זֹו יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׂמַדְבָּרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה זֹו הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דָרָךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהַתְקַרֵב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׂכּוּלִל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שְׂיִחְסַר לוֹ בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכָל וְכָל מַעֲבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֵשׁ שִׂיחָתוֹ וּיִבְקֵשׁ מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִפִּילוֹ אִם לְפַעְמִים נִסְתַּתְמִין דְּבָרָיו, וְאִינוּ יְכוּל לְפַתַח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, אַף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעַצְמוֹ טוֹב

מֵאֵד. דִּהְיִנּוּ הֵהֱכִנָּה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְחִפְץֵן וּמִשְׁתּוֹקֵק לְדַבֵּר, אֲךָ שְׂאִינוּ יִכּוֹל, זֶה בְּעֵצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מֵאֵד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׂיחָה וּתְפִלָּה מְזֵה בְּעֵצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֵצְמוֹ יִצְעַק וְיִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁנִתְרַחַק כָּל כֶּף, עַד שְׂאִינוּ יִכּוֹל אֶפְלוּ לְדַבֵּר. וַיִּבְקֶשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שְׂיִחַמֵל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיו, שְׂיִוְכַל לְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ לְפָנָיו ;

אָבֵל לְזִכּוֹת לְזֶה צְרִיכִים אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְדַעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְכֵן מוֹבָא (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ב) וּבְאֵמַת אִם הִיָּה יוֹדֵעַ הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָם, 'שְׂמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ' (יִשְׁעִיָּה ו'), וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה. וְדֹאֵי הִיָּה מִתְפַּלֵּל בְּהַתְּלַהְבוֹת גְּדוֹל, וְהִיָּה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכוֹן אֶת דְּבָרָיו. וּבְשִׁבִיל שֶׁהָאָדָם אֵינוּ יוֹדֵעַ זֹאת יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָם, בְּשִׁבִיל זֶה אֵינוּ מִתְּלַהֵב כָּל כֶּף, וְאֵינוּ מְדַקְדֵּק כָּל כֶּף. וְכָל אֶחָד לְפִי מֵיעוּט שְׁכָלוֹ וַיְדִיעֵתוֹ, כֵּן הַתְּלַהְבוֹתוֹ וְדַקְדוּקוֹ. וְהַיְדִיעָה הִיא מֵהַיִּצָר הַטוֹב שְׁבֵלֵב, וְהַסְתַּרְתַּת הַיְדִיעָה הִיא מֵהַיִּצָר הַרַע שְׁבֵלֵב. וְהַסְתַּרְתַּת הַיְדִיעָה, הֵן הֵן אֶפִיקוֹרְסוֹת וְקִשְׁיוֹת, שֶׁהַיִּצָר הַרַע מְקַשֶּׁה אֶת לְבוֹ לְפוֹל בְּרַעְיָה ;

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק ב' סִימָן צ"ט) הֵלֵא כְּשֶׁהִשֵּׂם יִתְבָּרֵךְ עוֹזֵר בְּהַתְּבוֹדְדוֹת, אֲזִי הַהַתְּבוֹדְדוֹת הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְיָהוּ ; הַיּוֹצֵא מִכָּל זֶה שֶׁהַעֲקָר תְּלוּי בְּאָמוּנָה שֶׁל אָדָם, אִם אָדָם מֵאֲמִין שְׂאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלָל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא וּמְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, אֲזִי אֵיפֹה שָׂרַק יִהְיֶה הוּא יִכּוֹל לְהַתְּחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְיָהוּ, וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזֵה, בּוֹדֵאֵי בְּהַתְּחַלָּה צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּאֵיזָה מְרַתֵּף שְׂאֵין שְׂמָה בְּנֵי אָדָם, אוֹ בְּאֵיזָה שְׂדָה, אוֹ בְּאֵיזָה יַעַר שְׂאֵין שְׂמָה

בְּנֵי אָדָם, וְלַצֶּעַק הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׂיִזְדַּכֵּךְ מֵחוֹ וְדַעְתּוֹ, כִּי לֹוֶקַח הַרְבֵּה זְמַן שְׂאָדָם צָרִיךְ לַצֶּעַק ע' קָלִין, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ו) שְׂצָרִיכִים לַצֶּעַק ע' קָלִין כְּמוֹ הַיּוֹלֶדֶת שְׂיִפְתַּח לוֹ הַמּוֹחִין, וְכֵן מוֹבָא (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"א) כְּדֵי לְהוֹלִיד אֶת הַמּוֹחִין צָרִיכִים לַצֶּעַק הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵת זֶה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בֵּין בְּנֵי אָדָם, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְלַכֵּת לְמָקוֹם שְׂאִין שְׂמָה בְּנֵי אָדָם, וְאִם מִחֲפָשִׁים יְכוּלִים לְמַצֵּא וְכוּ', אוֹ בְּאִיזָה מְרַתֵּף שְׂאִין שְׂמָה בְּנֵי אָדָם, אוֹ בְּאִיזָה בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׂבָאֲמָצַע הַיּוֹם אֵין שְׂמָה בְּנֵי אָדָם, אוֹ בְּשֻׁדָּה, אוֹ בֵּיעַר, וְשְׂמָה צוֹעֲקִים ע' קָלִין לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׂנִזְדַּכֵּךְ מֵחוֹ וְזוֹכָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ בְּלִי שׁוּם הַגְּבֻלוֹת, כִּי אֵיפֹה שָׂרַק לֹא יֵלֵךְ, שְׂמָה יִמְצֵא אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן נ"א) בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: אוֹ שְׂצָרִיכִין לְזֶה רַחֲמֵנוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אוֹ יִגִּיעוֹת וְעֵבֻדוֹת, אוֹ שְׂצָרִיכִין שְׂנִיָּהֶם, שְׂיִהְיֶה לוֹ יִגִּיעוֹת גְּדוּלוֹת בְּעֵבֻדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְגַם רַחֲמֵנוּ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, קוֹדֵם שְׂזוֹכִין שְׂיַעֲמְדוּ וְיִשְׁקֹטוּ שְׂמֵרֵי הַמַּחַ לְמַטָּה, עַד שְׂלֹא יִרְצֶה שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, וְיִהְיֶה הַכֹּל שְׂוֵה אֶצְלוֹ (מְשַׁלִּי ו' כ"ב) "בְּהִתְהַלְּכְךָ תִּנְחָה אֲתָךְ בְּשַׁכְּבְךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ" הֵינּוּ שְׂהַכֵּל שְׂוֵה וְאֵין שׁוּם חִלּוּק בֵּין הָעוֹלָם הַזֶּה וּבֵין הַקֶּבֶר וּבֵין הָעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמִחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

ס.א.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאֲנִי עוֹסֵק בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל זֶה לְמַעַלְהָ מַחְמָשִׁים שְׁנָה בְּשָׁתַיִם עֲשָׂרָה שָׁפוֹת, וְזֶה הוֹלֵךְ לְאַרְכוֹ וּלְרַחְבוֹ בְּכָל אַרְצוֹת הַבְּרִית, וְכֵן בְּכָל קְצוֵי תֵּבֵל פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְתַהֲלָה לְאֵל עַל יְדֵי זֶה הִתְקַרְבוּ אֲלֵפִים וּרְכָבוֹת אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי כָּל אֵלוֹ שְׂבָאִים לְאוֹמָן בָּאִים רַק מֵהַקּוֹנְטֵרַסִים שֶׁהִחְזִירוּ בְּתִשׁוּבָה הַמוֹן אֲנָשִׁים וְהֵם כְּכֹר דוֹר שְׁנֵי וּשְׁלִישֵׁי שְׁנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְחִכְרָא חִכְרָא אֵית לֵיהּ וְכוּ', וְלִכְּן גַּם מְרַפְּוֹרְמִים וּמְקוֹנְטֵרַבְטִיבִים חֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה וְהִתְקַרְבוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל, בְּוֹדָאֵי זֶה קִלְפָּה מְאֹד קָשָׁה לְשֹׁבֵר וְכוּ', כִּי הִרְגַע שְׁמִכְנִיסִים קְרִירוֹת בִּיְהוּדוֹת זֶה בָּא מִקְּלֶפֶת עֲמֶלֶק אֲשֶׁר נֹאמַר אֶצְלוֹ (דְּבָרִים כ"ה י"ח) "אֲשֶׁר קָרַךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּזְנַב בְּךָ כָּל הַנְּחֻשְׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עֵיף וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹקִים", וְלִצְעָרְנוּ הֵרַב הֵם אֲשֶׁר מְקַרְרִים אֶת הַיְּהוּדוֹת מִהַמוֹן עִם שְׁנוֹלְדוֹ כְּכֹר כָּאֵן שְׁלוֹשׁ אוֹ אַרְבַּע דּוֹרוֹת וְכוּ', וְכֵן הוּא בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ כָּל הַצְּרוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים זֶה רַק מִחֲמַת קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחִזִים שֶׁהֵם בְּעֲצָמָם רְחוּקִים מֵאַמוּנָה וּמִקְיוּם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה מְכַנְּסִים אֶת זֶה גַּם בְּאַנְשֵׁיהֶם, וְהִרְגַע שֶׁהַמְּנַהֵיג הוּא פְּגוּם בְּבְרִית, שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא פְּגוּם בְּאַמוּנָה, מְזֶה בָּא קְרִירוֹת שְׁמִקְרָרִים בְּנֵי אָדָם בְּקִיּוּם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וְכִכֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְתָּ קל"ט). תְּנִיָּא רַבִּי יוֹסִי בֶן אֲלִישֶׁע אוֹמֵר אִם רְאִיתָ דוֹר שְׁצָרוֹת רַבּוֹת בָּאוֹת עָלָיו צָא וּבְדַק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל שְׁכָּל פְּרַעְנוֹת שְׂבָאָה לְעוֹלָם לֹא בָּאָה אֵלָא בְּשִׁבִיל דִּינֵי יִשְׂרָאֵל, עִם יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים אֲלֵמְלָא הַמְּנַהֵיגִים הִרְשָׁעִים הָיוּ כְּלָם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, אֵךְ מֵהַ לְעֲשׂוֹת הֵם הִטִּילוּ אִימָה כָּל כֶּךָ, עַד שְׁאַסוּר אֶפְלוּ לְדַבֵּר מְזֶה, וְאוּי וְאוּבֵי מִי שְׁפוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם לְהַזוֹלֵת וְאוֹמֵר אֶת הָאֲמֶת, רוֹצִים לְבַלַּע אוֹתוֹ חַיִּים, וּפּוֹתְחִים נִגְדוּ כָּל מִינֵי תִיקִים וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן הוּא בְּזֹהַר (רַעֲיָא מְהִימְנָא נְשָׂא קכ"ה:): וְאַתְהָדְרוּ אֵינּוֹן עָרַב רַב רַעֲיִין עַל

יִשְׂרָאֵל, עָאנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִתְּמַר בְּהוּ (יחזקאל לד) "וְאִתְּנָן צִאנֵי צֹאן מְרֻעֵי אָדָם" וְכוּ', [הַעֲרַב רַב הֵם נַעֲשִׂים רוּעִים עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם צִאנֵי שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא], וְאִינוּן עֲרַב רַב, אִינוּן עֲתִירִין, בְּשִׁלוּהוּ, בְּחֻדּוּוּא, בְּלֹא צַעֲרָא, בְּלֹא יְגוּנָא כְּלָל, [אֵלּוּ הַעֲרַב רַב הַמְּנַהֲיָגִים הֵם עֹשִׂירִים וְיוֹשְׁבֵים בְּשִׁלוּהוּ בְּשִׁמְחָה בְּלֵי צַעַר וּבְלֵי יְגוּן כְּלָל]. גְּזֻלְנִין מְאָרִי שׁוּחַד, דְּאִינוּן דִּינִין רִישֵׁי עֲמָא. (בְּרֵאשִׁית ו) כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ חֲמָס מִפְּנֵיהֶם, עָלִייהוּ אִתְּמַר (אֵיכָה א) הִיוּ צָרִיחָ לְרֹאשׁ, [הֵם גְּזֻלְנִים לֹקָחִים שׁוּחַד, וְהֵם הַדִּינִים וְהָרֹאשִׁים שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאֵלּוּ הַצָּרִים נַעֲשִׂים רֹאשִׁים].

אָבֵל לֹא אֵלְמֵן יִשְׂרָאֵל, לְאֵט לְאֵט מִתְּפָרְסֶמֶת דַּעַת רַבְּנֵי ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי כְּכֹל שְׁעוּבָר עַל בְּנֵי אָדָם מַה שְׁעוּבָר וְכוּ' וְכוּ', הֵם צָרִיכִים הַתְּחִזְקוּת וְזֶה מְקַבְּלִים רַק אֲצֵל רַבְּנֵי ז"ל, וְלִכֵּן לְאֵט לְאֵט אֲנַחְנוּ רוּאִים בַּחוּשׁ שְׁבַכְל שְׁנָה מִתּוֹסַף הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׁלָנוּ בְּאוּמָן בְּמִסְפָּרִים אֶסְטְרוֹנוֹמִים, הַשְּׁנָה הָיָה לְמַעְלָה מִחֲמִשִּׁים אֶלְף אֲנָשִׁים, וְאֵף שְׁהַפְּלִי תְּקַשְׁרַת פִּירְגָנוּ כְּבָר לְפָרְסֵם שְׁהָיָה שְׁלוּשִׁים וְחֲמִשׁ אֶלְף, וְיִוְדָעִים שְׁבַכְל פְּעַם הֵם מוֹרִידִים מִהֶמְסָפָר וְכוּ', וְתַהֲלָה לְאֵל עִם כָּל הַמְּנִיעוֹת שְׁהָיָה שְׁפָחְדוּ מִהַמְּלַחְמָה בֵּין רוּסְיָה לְאוּקְרַאִינָה וְכוּ', וְכֵן מְבַפְּנִים הָיָה הַרְּבָה מוֹנְעִים, זֶה בְּכַה שְׁרַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא בְּהַר צִיּוֹן וְכוּ', וְזֶה בְּכַה שְׁרַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא רַק בְּשׁוּל וְכוּ', שְׁהַכֵּל לִיצִי לִיצִי לִיצִי לִיצִי עִם כָּל זֹאת הַתְּקַבְּצוּ לְמַעְלָה מִחֲמִשִּׁים אֶלְף אֲנָשִׁים עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה, וּבְכָלִּיּוֹת אֲנַחְנוּ רוּאִים שְׁדַעַת רַבְּנֵי ז"ל מִתְּפַשְׁטָת מְאֹד מְאֹד בְּעוֹלָם, וְזֶה סִימָן לְהַגְּאֵלָה שְׁקֻרוּבָה לְבוּא.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׁמִחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה

סב.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂיִלְדִים זֶה בְּרָכָה, וּכְכֹל שְׂיִישׁ יוֹתֵר יִלְדִים
הַבְּרָכָה יוֹתֵר מְצוּיָה בְּבֵית וְכו', אֲבָל אִם הָאִשָּׁה חִלְשָׁה וְכו', וְכֵן יֵשׁ
לָהּ עֲצָבִים חִלְשִׁים וְכו', עָלֶיהָ לְשֹׂאוֹל מֵרַב מְמַחָה יֵרָא שָׁמַיִם כְּדִי
לְעֲשׂוֹת הַפְּסָקַת הַרְיוֹן, אֲבָל אֲסוּר לְעֲשׂוֹת דִּין לְעֲצָמָה בְּלִי שְׂאֵלַת
רַב יֵרָא שָׁמַיִם.

חֲזָקִי וְאֲמִצִּי מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק
מִכֶּם כָּל הַדִּינִים, וְתִירוּוֵי רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חִלְצִיכֶם.

הַעֲקָר הוּא שְׁלוֹם בֵּית שְׂיֵהִיָּה בְּבֵית שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה
הַדְּדִית, וְכֵן מְצַלִּיחִים בְּהַחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

ס.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַעֲלוֹן הַנִּפְלָא "הֶלִיכוֹת עוֹלָם" יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי הַמּוֹרֵי צֶדֶק
שֶׁל קַהֲלַת חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב בֵּיבְנָאֵל, וְזֶה עֲלוֹן נִפְלָא מְאֹד עִם תַּכְּן רַב
וְעֲשִׂיר, וְיִכוּלִים לְתַרֵּם לְהַדְפֹּסַת הַעֲלוֹן מִכֶּסֶפִּי מְעַשֵּׂר, וּבְזֶה
שְׂתוּרְמִים לְהַעֲלוֹן "הֶלִיכוֹת עוֹלָם" זֶה נִחְשָׁב גַּם כֵּן לְהַפְצַת מַעֲיִנוֹת
הַחֲכָמָה חוּצָה שְׂמֵאֵד מְאֹד הַזְהִירָנוּ עַל זֶה מוֹתֵרֵנּוּ "ת' ז", וְהִנֵּיחַ לָנוּ

צוֹאָה אַרְבַּע יָמִים לִפְנֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ וְאָמַר אִזּוּ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 "הַעֲבֹדָה שְׁלַכְּם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מֵעִנּוֹתֶיךָ חוּצָה".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִגְדִיל תּוֹרָה וְיִאֲדִירָהּ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

70.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מְלֵה־תַּפִּיל בְּמַנְיֵן אֶת הַשְּׁלֵשׁ תַּפְלוֹת
 שְׁחֵרִית מְנַחֵה עֲרֻבִית, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת
 10:) כָּל הַרְגִיל לָבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מִשְׁאִיל בוּ; הֵינּוּ בָּזָה שְׁאָדָם רְגִיל לָבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ
 תַּפְלוֹת מִיַּדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ
 הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד
 הוּא לֹא בָּא, כִּכְּבֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּין כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא
 בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׂמֵשֶׁתְּלָם לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן,
 שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלֵינוּהָ, וְאֲמָרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת
 פָּרָק ב' הַלְכָה ג') כָּל מִי שְׁאֵינוֹ נִכְנָס בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵינוֹ
 נִכְנָס לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְעֵתִיד לָבֹא; וְאֲמָרוּ (ילקוט תְּהִלִּים רַמְזוֹ תַרנ"ט) כָּל
 שְׁאֵינוֹ נִכְנָס לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ נִכְנָס לְבֵית הַכְּנֶסֶת
 לְעוֹלָם הַבָּא, וְהַמִּתְּפַלֵּל בְּתוֹכָהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּאִלוֹ מִתְּפַלֵּל בְּבֵית
 הַמְּקַדֵּשׁ, שְׁנֹאֲמַר (יחזקאל י"א ט"ז) "וְאֵהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעֻט", וְדַרְשׁוּ
 עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מגלה כ"ט.) אִלוֹ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי

מְדַרְשׁוֹת; כִּי עֲכָשׁוּ הַבְּתִי כְּנִסְיוֹת וְהַבְּתִי מְדַרְשׁוֹת הֵם הַבֵּית
הַמְקַדָּשׁ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה ה' סִימָן ב') אֲנִי יִשְׁנָה
מִבֵּית הַמְקַדָּשׁ וְלִפִּי עַר לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מְדַרְשׁוֹת; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה
כָּל מָה שְׂבִיכְלֶתָּךְ אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְבָא שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם
לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') עַל מֵאמָרָם
ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הָרִי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן
שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֶה
יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא
לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגִּין, זֶה כְּכֹר קְלֶפֶת עוֹג מִלֶּךְ הַבָּשָׂן שְׂיַעֲקֹר אוֹתוֹ
מִהֵיחֲדוֹת וְיִוצֵא מִמַּחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְעַל כֵּן תִּרְאֶה אֶת זֶה לְאִשְׁתָּךְ אֶת
גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל הַבַּעַל שֶׁמִּתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגִּין דִּיקָא.

אֲנִי דִן אֶת אִשְׁתָּךְ לְכַף זְכוּת כִּי יָכוֹל מְאֹד לִהְיוֹת כְּשֵׁאתָהּ
הוֹלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל אַחַד מִהַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, אֲזִי אֶתָּה
שׁוֹכֵחַ לְחֹזֵר הַבֵּיתָה, בְּשִׁבִיל זֶה הֵיא מוֹנֵעַת אוֹתָךְ מִלְּלַכֵּת לְבֵית
הַכְּנֶסֶת, וְלִכֵּן תִּקְבַּל עַל עֲצָמְךָ לְשִׂמְחָה וְלַעֲוֹדָה אֶת אִשְׁתָּךְ, וְלַעֲזֹר לָהּ
בְּכָל מָה שֵׁאתָה יָכוֹל, וְאֲזוֹ תִרְאֶה שֶׁהֵיא תִגְרַשׁ אוֹתָךְ שְׂתִלְךָ לְבֵית
הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגִּין דִּיקָא, שְׂזָה מִבִּיא רַק טוֹבוֹת.

הַמֵּאחַח לְךָ חַג שְׂמִחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

סה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֲרַת יוֹם הַכְּפוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

את צריכה לדעת שהעקר השלמות שאדם צריך להגיע לזה הוא מדת השמחה, כי אין עוד דבר שמביא הצלחה לאדם כמו מדת השמחה, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א) מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, וצריכים לעבוד הרבה על נקדת השמחה, כי זה בא לאדם יותר קשה מכל העבודות שבעולם מחמת פגעי ומקרי הזמן אדם נמשך מאד מאד אחר העצבות והמרירות והדפאון וכו' וכו', ולכן תעשי כל מיני השתדלות שבעולם רק להיות בשמחה עצומה, שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האשה כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסור את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם;

ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבה בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה שאין האשה מתחזקת לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופלת על לבה עצבות ומרירות ודפאון, אבל תכף ומיד שמכריחה את עצמה להיות בשמחה, אזי נפתח לבה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ואי אפשר להסביר מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, כשבר ישראל שש ושמח על ידי זה מתחזק אצלו האמונה, כי מה אני שמח? מפני שאני מאמין בהקדוש ברוך הוא, ואני מאמין במצוותיו יתברך, ותכף ומיד כשיש לאדם אמונה ויודע שהקדוש ברוך הוא נמצא ואין בלעדו נמצא, אזי הוא מתחיל

לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, וְזֶה מְמַלֵּא אֶת הָאָדָם
עִם שְׂמֵחַת הַחַיִּים, וּמְכַנֵּס בְּאָדָם שְׂמֵחָה בְּתוֹךְ הַלֵּב וְכוּ', וְתַמִּיד
רוּאִים חַיִּיךָ עַל הַפְּנִים, כִּי אֵין עוֹד שְׂמֵחָה כְּשְׂמֵחַת הָאָמוּנָה, הַרְגַע
שְׂמֵאֲמִינִים שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ
אוֹהֵב אוֹתְךָ, עַל יְדֵי זֶה תַּמִּיד תִּהְיֶי שְׂמֵחָה וְעַלִּיזָה, וְיִפְתַּח לְךָ הַמִּזְלֵ.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂאֵת מְסַכְנָה שְׂאֵין לְךָ שֵׁם בְּכָלֵל, כִּי
'יִרְדֵּן' זֶה שֵׁם שֶׁל הַנְּהַר יִרְדֵּן, אַכְּל לֹא שֵׁם שֶׁל בֶּן אוֹ בַת, וְלִכֵּן מֵה
טוֹב וּמֵה נְעִים שְׂתַחֲלִיפִי אֶת הַשֵּׁם שְׁלֹךְ עִם שֵׁם תַּנְ"כִי אֵיזָה שֵׁם
שְׂאֵת אוֹהֵבֶת, אוֹ לְכֹל הַפְּחוֹת לְהוֹסִיף שֵׁם תַּנְ"כִי, כִּי אֵת מְסַכְנָה
אֵין לְךָ שֵׁם, בְּשִׁבִיל זֶה אֵת כָּךְ מְמַרְמֶרֶת וּמַדְכָּאת וְכוּ' וְכוּ', יַעֲזוּר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תִּהְיֶי שְׂמֵחָה וְעַלִּיזָה, וְתִדְעִי שֶׁהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ, כִּי עַל כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
אוֹמֵר (יִשְׁעִיָּה מ"ט) "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תַּפְּנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשְׂמֵחָה

סו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם א' מַחֲרַת יוֹם הַכְּפוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׂאֵם חַיִּים עִם אִשָּׁה בְּלִי חֶפְזָה וְקַדוּשִׁין זֶה
עוֹוֹן חַמּוּר מְאֹד מְאֹד, וּמְלֻכָּד זֹאת לְבִסּוּף הִיא תִזְרַק אוֹתְךָ וְתֵאֲכֹזֵב

אוֹתָךְ וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה מַעֲשִׂים בְּכָל יוֹם שְׁאֲנֹשִׁים לֹא שְׁמִים לֵב אֶל זֶה, וְזֶה שִׁיךְ בֵּין לְגַבְרִים וּבֵין לְנָשִׁים, מִסְתּוֹכְבִים עִם אִשָּׁה אוֹ עִם גָּבֵר שְׁנִים בְּאֶסוֹר וְכוּ', הֵינּוּ בְּלִי נְשׂוֹאִין וְכוּ', שְׁזֶה עוֹזֵן חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד וְכוּ', וּלְבִסוּף אוֹ הִיא אוֹ הוּא זוֹרְקִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכָלִּים, וְאַחַר כֵּן נִשְׁפָּרִים וְנִכְנָסִים בְּדַכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', וְלִכֵּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ יָדַע תְּכַף וּמִידָ שְׁאִין דְּבַר כְּזֶה לְהִסְתּוֹכֵב עִם אִשָּׁה אוֹ עִם גָּבֵר שְׁנִים בְּלִי נְשׂוֹאִין וְכוּ', עַל פִּי דַעַת הַתּוֹרָה צְרִיכִים לְהַפְגִּישׁ רַק כַּמָּה פְּעָמִים וְאִם מוֹצְאִים חֵן אֶחָד בְּעֵינֵי הַשְּׁנִי וְכוּ', צְרִיכִים תְּכַף וּמִידָ לַעֲשׂוֹת אַרוֹסִין, וְאַחַר כֵּן כָּבֵר לְהִתְחַתֵּן, אֲסוֹר סְתָם לְהִסְתּוֹכֵב כְּכֹה, כִּי לְבִסוּף יִשְׁבְּרוּ לְגַמְרִי, וְהִלּוּאִי שֶׁהָיָה הַשְּׁכָל הַזֶּה לְבְנֵי הַנְּעוּרִים וְלֹא הָיוּ בְּאִים לִידֵי אֶהְבֶּה נִכְזָבֵת שְׁזֶה מְבִיא הַרְבֵּה פְּעָמִים לְהִתְאַבְדוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, צְרִיכִים לְקַחַת אֶת הַחַיִּים בְּקַלּוֹת וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג שְׂמִחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

סז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְיִנִיק וְחַפִּים ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעַתִּי אַתָּה צְרִיךְ לְלַכֵּת אֶל פְּסִיכּוֹלוֹג וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ וְכוּ', כִּי תְכַף וּמִידָ כְּשֶׁעוֹלִים לְיִלְדָ כָּל כֵּן צְעִיר מַחְשְׁבוֹת שֶׁל יְאוּשׁ וְלְהִתְאַבְדוֹת וְכוּ' וְכוּ', כְּדֹאִי לְלַכֵּת אֶל פְּסִיכּוֹלוֹג, וְאַף אֶחָד לֹא צְרִיךְ לְדַעַת מַזֶּה, כִּי אַתָּה מְכַרַח עוֹזְרָה תְּכַף וּמִידָ, וְאֵל תְּקַח אֶת זֶה בְּקַלּוֹת.

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַס"ה בַּנַּחֲלָה שִׂיא

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ח) אֵין שׁוּם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֶּן, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה, וּבַפֶּרֶט בַּחוּר צְעִיר שְׁכָל הַחַיִּים לְפָנָיו הוּא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגַשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁגָם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחֲלוֹת וְחֲלָאִים רַעִים בָּאִים רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְׂמִיחָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוֹלֶתָךְ לְשִׂמּוֹעַ כְּלֵי זְמַר קְלָטוֹת שֶׁל שְׂמִיחָה, שְׂזֵה יִשְׂמַח אוֹתָךְ וַיִּגְבִּיֵה אֶת רוּחְךָ, וְתִשְׂמַח עִם הַתְּפִלִּין, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְּהַנִּיחַ תְּפִלִּין, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְבֵן אָדָם מַעֲלַת מִצְוֹת תְּפִלִּין, וּמַעֲלַת הָאָדָם שְׂמִיחָה תְּפִלִּין, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִנְּחוֹת מ"ד.) כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין מֵאַרְיֵי יָמִים, וְזֶה יִקְשֶׁר אוֹתָךְ אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה לּוֹקַח סֶךְ הַכֹּל כְּמֵה דְקוֹת לְהַלְבִּישׁ אֶת הַתְּפִלִּין וְלִקְרֹא אֶת הַפְּסוּק הָרֵאשׁוֹן "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הוִי"ה אֱלֹהֵינוּ הוִי"ה אֶחָד": "בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד", אֵתָהּ לֹא יְכוֹל לְתַאֵר מֵה זֶה יַעֲשֶׂה לְךָ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, זֶה יִקְשֶׁר אוֹתָךְ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי בַעֲתִים הִלְלוּ צָרִיכִים שְׂמִירָה גְדוֹלָה מְאֹד.

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין שְׂזוּ מִצְוָה שְׂמִמְשִׁיכָה לְאָדָם חַיִּים גַּשְׁמִיִּים וְרוּחָנִיִּים גַּם יַחַד, וּמְנִיחִים קוֹדֵם שֶׁל יָד וְאַחַר כֶּךָ שֶׁל רֵאשׁ, שְׂזֵה סוּד מֵה שְׁעַם יִשְׂרָאֵל בְּעַת קַבְּלַת הַתּוֹרָה אָמְרוּ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע, קוֹדֵם נַעֲשֶׂה בְּלֵי שׁוּם שְׁכָל רַק בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וְאַחַר כֶּךָ נִשְׁמַע לְהַבִּין עִם הַשְּׁכָל לְמֵה אֲנִי צָרִיךְ לְקַיֵּם אֵת זֶה? וּמֵה הַתְּכַלִּית בְּזֵה? וּסְפָרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּרָכוֹת ל:) אֲבִי הוּהָ יְתִיב קַמִּיָּה דְרַבָּה חַזִּייה דְהוּהָ קָא בְּדַח טוּבָא, אָמַר (תְּהֵלִים ב' י"א) "וְגִילּוֹ בְרַעְדָּה" כְּתִיב, אָמַר לִיָּה אֲנָא תְּפִלִּין מִנְּחָנָא, רַבִּי יִרְמִיָּה הוּהָ יְתִיב קַמִּיָּה דְרַבִּי זִירָא, חַזִּייה דְהוּהָ

קָא בְּדַח טוֹבָא, אָמַר לִיה (מְשַׁלֵּי י"ד כ"ג) "בְּכָל עֶצֶב יִהְיֶה מוֹתֵר" כְּתִיב, אָמַר לִיה 'אֲנֵא תְּפִלִּין מִנְחָנָא'; הֲרִי שְׁלֵף לְפָנֶיהָ שְׁכַל כְּף שְׁמַחו עִם הַתְּפִלִּין שְׁעֲלִיהֶם שְׁזָה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְלִכֵּן רָאוּי לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד שְׁזוֹכָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, שְׁעַל יָדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדִבְקוֹת הַמוֹחִין.

וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְבֵן אָדָם מַעֲלַת מִצְוֹת תְּפִלִּין, וּמַעֲלַת הָאָדָם שְׁמַנִּיחַ תְּפִלִּין, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא זוֹטְרְתָא שְׁמוֹת) כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין כְּאֵלוֹ קָרָא בַּתּוֹרָה, וְאָמְרוּ (יִלְקוּט שְׁמוֹת רַמְזוֹ רַכ"ב) אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַמָּקוֹם אָנוּ רוֹצִים לְגַע בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה אַבְּל אֵין לָנוּ פְּנָאֵי, אָמַר לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קִיְמוּ מִצְוֹת תְּפִלִּין וּמַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלוֹ אַתֶּם יִגְעִים יוֹמָם וְלַיְלָה;

וְאִם הָיָה אָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין שֶׁל יָד וְתְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ, הָיָה נֹזֶהֶר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַמְצוּהָ הַזֹּאת מִמְּשַׁכֵּת לְאָדָם חַיִּים וְדִבְקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִנְחוֹת מ"ג:) כָּל שֵׁישׁ לוֹ תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתְּפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ, הַכֹּל בְּחִזּוּק שֶׁלֹּא יִחָטָא; כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח עִם מִצְוֹת תְּפִלִּין שֶׁהַנִּיחַ הַיּוֹם, הַשְּׂמִיחָה שֶׁל הַמְצוּהָ לֹא תִתֵּן לוֹ לְחָטָא, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנֹּזֶהֶר מְאֹד מְאֹד בְּמִצְוֹת תְּפִלִּין.

וְתִאֲמִין לִי שְׂאֵם תִּזְכָּה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, זֶה יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ רוּחַ קְדוּשָׁה רוּחַ טְהוֹרָה שְׁלֹא שִׁיעֲרֵת וְתִיאֲרֵת בְּחַיִּיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַס"ה בְּנַחֲל שִׁיג

הַמֵּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

סַת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר אִיזָה שֵׁם נוֹתָנִים לְבֵן אוֹ לְבַת, כִּי עִם שְׁמוֹת לֹא מְשַׁחֲקִים, כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׂמוֹ", וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּיִים לְיִלְדִים שְׂאִין לָזֶה שׁוֹם עֲרֹךְ וְכו'.

מְצִינּוּ בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵכוֹת ז:): מִנָּא לֵן דְּשִׁמָּא גָרִים? אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּאָמַר קָרָא (תְּהִלִּים מ"ו) "לִכְּוֹ חֲזוּ מִפְּעֻלוֹת הַיְי"ה אֲשֶׁר שֵׁם שְׁמוֹת בְּאֶרֶץ", אֵל תִּקְרָא שְׁמוֹת אֶלָּא שְׁמוֹת, וּמוֹבָא בְּמַהֲרָש"א (שֵׁם) שְׂפָעֻלוֹת הַיְי"ה נִמְשָׁכִים אַחַר הַשֵּׁם שֶׁל הָאָדָם שֶׁהוּא הַגּוֹרֵם.

וְכֵן יְדוּעַ שֶׁהַחֲזוֹן אִישׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, הִיָּה מֵיַעַץ שְׁלֹא לְתַת שֵׁם מְשֻׁנָּה לְיִלְדִים, כְּדִי שְׁלֹא יִתְבַּיֵּשׁ מֵהַשֵּׁם כְּשִׁיגְדֵל, וְרוֹאִים יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁנוֹתָנִים שֵׁם מְשֻׁיַח לְבִנְיָהֶם, כִּי הֵם בְּטוֹחִים שְׂמֵשִׁיחַ יוֹלֵד אֶצְלָם, וְאִין לָךְ עוֹד שְׁטוֹת יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוֹ, כִּי הַיֵּלֵד אַחַר כָּךְ מִתְבַּיֵּשׁ מֵהַשֵּׁם, וְצָרִיכִים לְשֻׁנוֹת לוֹ אֶת הַשֵּׁם כְּשֶׁהוּא גְּדֵל, כִּי הוּא מִתְבַּיֵּשׁ מִשֵּׁם כְּזֶה.

וְלִכְּנֵן כְּדַאֵי לְהוֹסִיף לְאַשְׁתָּף שֵׁם תַּנְ"כִי, וְזֶה עוֹשִׂים בְּעַת
קְרִיאַת הַתּוֹרָה אוֹמְרִים 'מִי שֶׁבְּרַךְ' וְנוֹתְנִים אֶת הַשֵּׁם וּמְנַדְּכִים אֵיזָה
סְכוּם צְדָקָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵאִיר לָכֶם אֶת הַמְזֹל וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב
בְּהַחַיִּים.

הַמְאַחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

ס.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁשֻׁמוֹת יֵשׁ לָהֶם מִשְׁמַעוֹת גְּדוּלָה מְאֹד
מְאֹד, כִּי כֵּן כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נִפְשׁ חַיָּה
הוּא שְׂמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנִּפְשׁ, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים מְאֹד לְשִׁמְרַת לֹא
לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּיִים לִילְדִים שְׂאִין לָזֶה שׁוֹם עַרְךָ וְכוּ', וְלִכְּנֵן בְּנֵי אָדָם
לֹא יוֹדְעִים אֵיךְ שְׂצְרִיכִים לְשִׁמְרַת מְאֹד אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לִילְדִים, כִּי
כְּפִי הַשֵּׁם כֵּן נִמְשָׁךְ נִשְׁמַת וּמְזֹל הִילְדִים, לִכְּנֵן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים
לְתַת שֵׁם אַחַר צְדִיק אוֹ אַחַד מִשְׁמוֹת הָאָבוֹת וְהָאִמָּהוֹת הַקְדוּשִׁים,
אוֹ הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאוֹת וְכוּ', שֵׁם תַּנְ"כִי, כַּמּוּבָא מִהַצְדִּיק הַקְדוּשׁ
הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיצֶנְסְק זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בְּמַדְבָּר)
שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא גֹזֵר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שִׂיְהֵא כֵּן וְכֵן שְׁמוֹת
רְאוּבֵן וְכֵן וְכֵן שְׁמוֹת שְׂמַעוֹן וְעֵתָה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אֵיזָה אָדָם בְּעוֹלָם
וְנוֹתְנִין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק אַחַד שֶׁהִיָּה כְּבָר בְּעוֹלָם זֶה גּוֹרֵם לְאִישׁ

הַלְזָה שְׁיִהְיֶה גַם כֵּן צַדִּיק מַחֲמַת שְׁנַת־עוֹרֵר הָאוֹר שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

וְלָכֵן מָה טוֹב וּמָה נְעִים שֶׁתִּקְרָאִי אֶת עֲצֻמָּךְ אֶת הַשֵּׁם 'שָׁרָה', וְאֵת יְכוּלָּה לְשַׁחֵק עִם הַשֵּׁם אִיךְ שְׂאֵת רוּצָה, כְּגוֹן 'שִׁירִי' אוֹ 'שִׁיר' וְכוּ', הַעֲקֹר שֶׁהַשֵּׁם הַמְּקוֹרִי יִהְיֶה 'שָׁרָה', וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְךָ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

הַמֶּאֱחָל לְךָ חַג שְׂמִחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

ע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הָאֲבִרְךָ הַיְקָר לִי מְאֹד תִּלְמִידֵי הַצָּמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... יָרוּ יֵאִיר

בְּאֵתִי לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אוֹתְךָ שְׂאֵל תִּכְנַס בְּתוֹךְ עֲצֻמָּךְ, וְתִזְכֹּר טוֹב טוֹב אִיךְ שְׁבִילִית אֲצִלִי כַּמָּה שָׁנִים וְכוּ', הֵן אָמַת שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ מָה שֶׁעָבַר עָלַיךְ בְּהִיוֹתְךָ אֲצִלִי וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִיךְ שֶׁהוּא חֲטָטָה בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה, מִשְׁנָה שְׁגָרְסָה בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וּגְמָרָא שֶׁלְמַדְתָּ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וּמִלְבָּד זֹאת לְמַדְתָּ כִּסְדָּרֵן הַרְבֵּה דְפִים בְּכָל יוֹם בְּגִירָסָא וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד הַרְבֵּה טוֹב שֶׁקְבַּלְתָּ אֲצִלִי, וּבִפְרֻט חֲכַמַת הַחַיִּים, עִם כָּל זֹאת כָּבֵר עָבַר הַרְבֵּה זְמַן וּבִינָן כִּךְ זְכִיתָ לְהִתְחַתֵּן, וּמָה גַם שְׂזָכָה אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם יְלָדִים וְכוּ', וְעַכְשָׁו אַתָּה מִתְחִיל לְהַרְגִישׁ טוֹב טוֹב אֶת הַדְּבֻרִים שֶׁהַקְדָּמִתִּי אֲלֵיכֶם אִיךְ שֶׁהַחַיִּים הוֹלְכִים אַחַר הַחֲתָנָה וְכוּ' וְכוּ', וְאִיךְ שֶׁצָּרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַכּוּחוֹת וְלֹא לְהִשָּׁבֵר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן מִכָּל הַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים שֶׁעוֹבֵר עַל אֲבִרְךָ וְכוּ', וּבִפְרֻט לְגַבִּי הָאִשָּׁה

אִיךְ שְׁצָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁזֵה הָיָה עָקֵר גָּדוֹל אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּנוּ עַל דְּבָר זֶה מְאֹד.

וְאָמַר (שיחות הַר"ן סימָן רס"ד) שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹכְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִלְּדִיהֶם, צַעַר הָעֵבֹר וְהַלֵּידָה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכֹאֲבֵם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכֹמָה אוֹפְנִים הַקָּשִׁים וְכֹבְדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתַּתְעֲתְרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתִּהְיוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (בְּכַמּוֹת ס"ג.) 'דִּינּוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד.

וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבְּעַל מְכָרַח לְעֹזֵר לְאֲשֶׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לִהְיוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאֲשֶׁתּוֹ בְּכָל הַמוֹבְנִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל דְּבָרִים אֵלּוּ מְאֹד מְאֹד, עַל אֵלּוּ שְׁמִשְׁפִּילִים אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם, וּמִי שֶׁהָיָה לוֹ סִכְסוּף עִם אֲשֶׁתּוֹ, רַבְּנוּ ז"ל לֹא רָצָה לְקַבֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְלֹא רָצָה אֶפְלוּ לְרֵאוֹת אוֹתוֹ, וְיְדוּעַ הַסְּפּוֹר שֶׁהָיָה בְּשָׁבוּעוֹת אוֹ בְּחֻנְפָה, שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵת שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב עַל הַשְּׁלַחַן עִם אַנְ"שׁ: 'וְעוֹר הָאֵט דַּאֵס אֵינן זִיךְ אַזָּא עֲזוּת, צוּ הָאֲבָן בֵּי מִיִּין טִיש א הַרְהוֹר רַחֲמָנָא לִיצְלָן, אִיךְ מִיִּין גִּיט טשערִינְעֵר, גִּיט בְּרִסְלָב'ר, גִּיט טְעַפְלִיקְעֵר', [מִי יֵשׁ לוֹ אֶת הָעֲזוּת שֶׁהָיָה לוֹ הַרְהוֹר רַע בְּשִׁלְחָנִי, אֵינִי מִתְכּוֹן עַל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְעִיר טשְׁעֵרִין, וְלֹא מְעִיר בְּרִסְלָב, וְלֹא מְעִיר טְעַפְלִיק], וְטִירָאוּיֵצֵר לֹא הִזְכִּיר, וְהִבִּינוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי הוּא הָאִישׁ הַזֶּה, כִּי הָיָה שֵׁם אֶחָד מְטִירָאוּיֵצֵעַ שְׁלֹא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם בֵּית כְּשֵׁתֵי שָׁנִים, וְתַכְף קָם רַבְּנוּ ז"ל מִן הַשְּׁלַחַן וְנִכְנַס לַחֲדָרוֹ, וְהָאִישׁ הַזֶּה שְׁלֹא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם בֵּית עָמֵד עַל הַפֶּתַח וְכֹכָה הַרְבֵּה מְאֹד, וְגַם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּקִשׁוֹ מִרַבְּנוּ ז"ל לְבַעֲדוֹ, עַד

שֶׁהַבְּטִיחַ שִׁיחֹזֵר לְבֵיתוֹ וַיִּשְׁלִים מִיד עִם אֲשֶׁתּוֹ, וְאִזּוֹ יֵצֵא רַבְּנוֹ ז"ל מִחֶדְרוֹ, וְהַמְשִׁיךְ אֶת סֵדֶר הַנְּהַגְתּוֹ בְּשִׁלְחָנוֹ הַטְּהוֹר, רוֹאִים מִכָּל זֶה אִיךָ שֶׁרַבְּנוֹ ז"ל הִקְפִיד עַל שְׁלוֹם בֵּית, וְאִם לֹא הָיָה שְׁלוֹם בֵּית לֹא רָצָה לְשַׁבֵּת אֶפְלוֹ בְּאוֹתוֹ שִׁלְחָן אִיפֹה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה יוֹשֵׁב, וְלִכְּנֹן רָאָה לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּדוּלָּה לְשֹׁמֵר עַל כְּבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, וְתַמִּיד שֶׁהִיא תִּהְיֶה צוֹדֶקֶת וְכוּ', וְאִזּוֹ תִּחְיֶה חַיִּים טוֹבִים חַיִּים נְעִימִים חַיִּים מְאֹשְׁרִים וְכוּ' וְכוּ'.

אָבֵל אֶתְּהָ צְרִיף לְזִכֹּר יְסוֹד גְּדוֹל מְאֹד שֶׁעֲנִינִי טְהַרְתָּ הַמְשַׁפְּחָה זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, כִּי זֶה גּוֹבֵל עִם כְּרִיתוֹת רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן, וְלִכְּנֹן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל זֶה מְאֹד, וּבִפְרָט בְּעֲנִינֵי הַרְחָקוֹת מִתִּי שֶׁצְרִיכִים לְהִתְרַחֵק וְכוּ' וְכוּ', וְאֵל יִקַּל בְּעֲנִינֵיךָ דְבַר זֶה, כִּי חֲיִיךָ תְלוּיִים בְּזֶה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שְׁבַת י"ג.) תְּנִי דְבִי אֵלֶיהוּ מַעֲשֵׂה בְּתַלְמִיד אֶחָד שֶׁשָּׁנָה הִרְבָּה וְקָרָא הִרְבָּה, וְשִׁמַּשׁ תְּלַמְּדֵי חֲכָמִים הִרְבָּה, וּמֵת בַּחֲצֵי יָמָיו. וְהֵיטֵה אֲשֶׁתּוֹ נוֹטֵלֶת תְּפִלּוֹת וּמְחַזְרֶתָם בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתִּי מְדַרְשׁוֹת, וְאֵמְרָה לָהֶם, כְּתִיב בְּתוֹרָה (דְּבָרִים ל') "כִּי הוּא חֲיִיךָ וְאֵרָף יָמֶיךָ" בְּעֲלֵי שֶׁשָּׁנָה הִרְבָּה וְקָרָא הִרְבָּה, וְשִׁמַּשׁ תְּלַמְּדֵי חֲכָמִים הִרְבָּה מִפְּנֵי מַה מֵת בַּחֲצֵי יָמָיו? וְלֹא הָיָה אָדָם מְחַזְרֶה דְבַר. פְּעַם אַחַת נִתְאַרְחַתִּי אֶצְלָה וְהֵיטֵה מְסִיחָה כָּל אוֹתוֹ מֵאַרְעֵי. וְאֵמְרַתִּי לָהּ בְּתִי, בִּימֵי נְדוּתְךָ מַה הוּא אֶצְלֶךָ? אֵמְרָה לִי חַס וְשְׁלוֹם, אֶפְלוֹ בְּאֶצְבַּע קִטְנָה לֹא נִגַּע בִּי. בִּימֵי לְבוֹנִיךָ מַה אֶצְלֶךָ? אֶכֶל עָמִי, וְשֶׁתָּה עָמִי, וְיִשָּׁן עָמִי בְּקְרוֹב בְּשׂוֹר, וְלֹא עָלְתָה דַעְתּוֹ עַל דְּבַר אַחֵר. וְאֵמְרַתִּי לָהּ בְּרוּךְ הַמְּקוֹם שֶׁהָרְגוּ, שֶׁלֹּא נִשְׂא פָּנִים לְתוֹרָה, שֶׁהָרִי אֵמְרָה תוֹרָה (וַיִּקְרָא י"א) "וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָה לֹא תִקְרַב"; וְלִכְּנֹן מַה טוֹב וּמַה נְעִים אִם תּוֹכֵל לְחַזֵּר עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּכָל פְּעַם אֶת הַהֲלָכוֹת בְּעֲנִינֵי טְהַרְתָּ הַמְשַׁפְּחָה, שֶׁהַיּוֹם יֵשׁ קְצוּרֵי הַלְכוֹת שֶׁנִּכְתְּבוּ בְּלִשׁוֹן קַל מְאֹד כְּדֵי שְׁגֵם הַנְּשִׁים יוֹכְלוּ לְהַבִּין, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ שֶׁשְׁנִיכֶם תִּחְזְרוּ עַל זֶה, כִּי צְרִיכִים לְהִקְפִיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד,

וְתַמִּיד צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּהִלְכוֹת טְהָרַת הַמְשַׁפְּחָה וְלֹא לְהַגִּיד שְׁאֲנִי כִּבֵּר יוֹדֵעַ, כִּי כִּמְהָ שָׂרַק לֹא חוֹזְרִים זֶה לֹא מִסְפִּיק, כִּי בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל בְּאֶסוֹר נִדְהָ הַחֲמוּנָה מְאֹד מְאֹד.

יְסוּד הַיְסוּדוֹת בִּיהוּדוֹת הוּא לְהַקְפִּיד לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאָמַר רַבְנּוּ ז״ל (לְקוּטֵי מוֹהַר״ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז״ל (בְּרִכוֹת נד:) מְחַנֵּה יִשְׂרָאֵל כִּמְהָ הוּא, תִּלְתָּא פְרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהַתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כִּבֵּר קְלַפְתָּ עוֹג מְלֶךְ הַבָּשָׁן שִׁיעֶקֶר אוֹתוֹ מִהִיְהוּדוֹת וְיוֹצֵא מִמְחַנֵּה יִשְׂרָאֵל, וּלְבִסוּף הוּא יִתְחִיל לְקַצֵּץ אֶת הַפְּאוֹת שְׁלוֹ, וְאַחַר כֵּךְ אֶת הַזִּקֵּן שְׁלוֹ, עַד שִׁיִּפְרַק עַל לְגִמְרֵי וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזִּכּוֹת שִׁישׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאָז הוּא עֵת רְצוֹן, כִּמְאֲמָרָם ז״ל (בְּרִכוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס״ט) ״וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הַיְיִי״ הַ עֵת רְצוֹן״ אִימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְלִין; וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִים כִּמְהָ פְרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא בְתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדְר מְצָלִי אֲמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י״ז ט״ו) ״אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ״, וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּם (פֶּרֶק י׳ מִהִלְכוֹת מִתְּנֻת עֲנִיִּים הִלְכָה ט״ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֵּךְ מִתְפַּלְלִין שְׁנֹאֲמַר (תְּהִלִּים י״ז ט״ו) ״אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ״ וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחָן עֲרוּף (אוּרַח חַיִּים סִימָן צ״ב סַעִיף י״) טוֹב לְתַן צַדִּיקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנִזְהָר לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִים כִּמְהָ פְרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׂאָז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֹא יִחֹזֵר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

מָה אֹמֵר לָךְ, כְּשֶׁהֵייתָ אֶצְלִי כַּמָּה דְבָרַתִּי שְׁכַדַּי לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׂזַה קְבִיעוֹת עֲצוּם, וְכֹל זְמַן שְׁאֲבָרְךָ מִדְּפָדֶךָ אֶת הַגְּמָרָא הוּא יִשְׁאַר יָרָא שְׁמַיִם, וְהַרְגַע שֶׁהוּא מִתְרַשֵּׁל בְּזַה וְכוּ', הִירָאת שְׁמַיִם שְׁלוֹ הוֹלְכֵת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ הֵייתָ שֶׁהַיּוֹם מִתְחִילִים לְלַמֵּד מִסְּכַת יְבָמוֹת אִף שֶׁהוּא מִסְּכַתָּא קְשָׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי פְרוּשִׁים קָלִים שְׁאֵפְלוּ אַחַד קָשִׁי הִבְנָה יְכוּל לְהִבִּין אֶת זֶה, וְכֵן יֵשׁ כַּמָּה שְׁעוּרִים בְּקַהֲלָתְנוּ שְׁלוּמֵדִים בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאִם אֶפְשָׁר לְהַצְטַרֵּף אֲלֵיהֶם מָה טוֹב וּמָה נָעִים, עִם כָּל זֹאת כְּשֵׁיִשׁ לוֹ הִבְנָה קְשָׁה אֲזִי כְּדַאי לְקַיֵּם מָה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגָרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מַאי קְאָמַר, וּפְרַשׁ הַמְהַר"ל מִפְּרָאג זְכוּתוֹ יִגְן עָלֵינוּ (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן הַחֵיד"א זְכוּתוֹ יִגְן עָלֵינוּ (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׁאֲמִירַת אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה תִּזְכֶּךָ אֶת נִשְׁמַתּוֹ, וּבְדַאי מָה שְׁאֲדָם לְמַד בְּזַה הָעוֹלָם מְזַפְרִים לוֹ אַחֵר כֶּךָ בְּשְׁמַיִם, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל (לְקוּטֵי תּוֹרָה עַקֵּב), וּבְדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ו) שְׁלַעֲתִיד מְזַפְרִין אֶת הָאָדָם כָּל מָה שְׁלָמַד אִף אִם שָׁכַח, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר בְּפִהּ וּמִכָּל שַׁכְּן בְּכַתֵּב מָה זֶה לְגַרְסַּת בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא אֶפְלוּ שְׂזַה בָּא לוֹ מְאֹד מְאֹד קְשָׁה כִּי הוּא טְרוּד עַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַכִּלְכֵּלָה וְכוּ', כִּי בְּפִרוּשׁ מוּבָא מִצְדִּיקִים שְׁלָמוּד מִסְּכַת יְבָמוֹת מְבִיא לְאָדָם עֲשִׁירוֹת (עֵין סֵפֶר "יִפָּה לֵלֵךְ" לְהַגְאוֹן רַבֵּי חַיִּים פֶּלְאגִי בְּחֶלֶק ג' יוֹרָה דְּעָה סִימָן רמ"ו), וְכֵן מוּבָא מִצְדִּיקִים שְׁבָלָמוּד מִסְּכַת יְבָמוֹת נִפְטָרִים מִכָּל הַצְּרוּת, כִּי כֶּךָ מִתְחִילָה הַמִּסְּכַתָּא 'חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה נְשִׁים פּוֹטְרִים צְרוּתֵיהֶן וְצְרוּת צְרוּתֵיהֶן' וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם לְהַצְטַרֵּף לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי מִסְּכַת יְבָמוֹת, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדַע שְׁמַרְב בְּלְבוּלָךְ וְכוּ', מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', יִהְיֶה לָךְ מְאֹד מְאֹד קְשָׁה לְהַחֲזִיק בְּזַה, עָלִי לֹאמֵר לָךְ מָה

שפרשתי את מאמרם ז"ל (סנהדרין כ"ד). במחשכים הושיבני כמתי
 עולם אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל; ולכאורה איך יכולים
 לומר על תלמוד בבלי את הלשון הזה שהושיבני בחשך כמתי
 עולם? אלא הפרוש הוא אחרת, דיקא מחמת שאנחנו נמצאים
 בגלות מר מאד שחשך לנו ולא אור, והושיבו אותנו במחשכים,
 ואנחנו נדמים בגלות כמו מת, מה יכול להחיותינו? על זה אמר
 רבי ירמיה זה תלמודה של בבל, הינו ללמד הרבה תלמוד בבלי,
 ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רי"ד) שהקלפה המחטאת את
 העולם בכל מיני לכלוך נקראת לילי"ת, שעולה כמספר תלמוד
 ועל ידי למוד תלמוד מבטלים אותה לגמרי, והשם של הקלפה
 נקראת על שם יללה שאדם מילל מרב צער ומרירות שעובר עליו,
 ומאבד לו את הרצון לשוב אליו יתברך, וכן נקרא על שם לילה,
 שאז הוא זמן חשך, ועל ידי למוד תלמוד מאיר לו הלילה בסוד
 (תהלים קל"ט) "ולילה כיום יאיר", ולכן אשרי מי שלומד תמיד גמרא
 שהיא תלמוד, שעל ידי זה יאיר לו אפלו בגלותו המר, ויאיר עליו
 מלך הכבוד אורו יתברך.

אם אתה רוצה להצליח בחייך ושתזכה לילדים טובים,
 תשתדל מאד מאד לכבד את אשתך, ואף פעם אל תגביה את הקול
 עליה, כי ילדים קולטים טוב טוב איך שאבא מדבר אל האמא,
 ותשתדל בעצמך לברך ברכת המזון מתוך הסדור, וכן כל הברכות
 תברך אתה ואשתך בקול גדול, כדי שיכנס בתוך הילדים, וזה עקר
 גדול מאד שיהיה להם ילדים טובים, ואל תקל בדברים אלו כי אין
 עוד צער יותר גדול מזה כשרואים שילדים יוצאים לתרבות רעה
 רחמנא לישזבן, מורידים את הפאות וכו', ומחללים שבת,
 ואוכלים נבלות וטרפות, ולוקחים סמים וכו', ולכן זכור גם זכור
 אתה ואשתך שחנוך מתחיל בבית שהילדים צריכים לראות דגמא
 חיה מהאבא והאמא, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ספ"ה נ"ו): שותא

אָפּר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רס"ה בְּנַחֵל שְׂכָא

דינוקא בְּשׁוּקָא אוּ דְאַבוּהּ אוּ דְאַימיה, מה שְׁהַתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שָׁמַע אוּ מְהֵאָבָא אוּ מְהֵאָמָא, וְאָמְרוּ (פְּתוּבוֹת ס"ג). הִינוּ דְאָמְרִי אֵינְשֵׁי רַחִילָא בְּתַר רַחִילָא אָזְלָא כְּעוֹבְדֵי אִמָּה כֶּךָ עוֹבְדֵי בְּרֵתָא; כְּמוֹ שְׁהָאִם מְתַנְהֶגַת כֶּךָ הַבַּת תְּתַנְהַג, וְלִכֵּן אִם אֶתָּה רוּצָה לְהַצְלִיחַ עִם הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, עָלֶיךָ לְהַתְנַהֵג בְּבֵית בְּדִרְךָ אַרְצָ גְּדוּל מְאֹד, וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן כְּשֵׁאתָה הוּלֵךְ לְבֵית הַכְּנָסַת, אֶתָּה מְכַרְח לְשִׁמְרַע עַל הַיְלָדִים שְׁלֶךְ שְׁיִשְׁבוּ עַל יָדֶךָ.

אַנִּי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ שְׁאַנִּי כּוֹתֵב בְּדָם לְכַבִּי וְלֹא בְּדִיו, וְאַנִּי רוּצָה לְרֹאוֹת בְּטוֹכְתְּךָ הַנִּצְחִי, כִּי אִם לֶךְ יִהְיֶה טוֹב גַּם לִי יִהְיֶה טוֹב, וְאַשְׁמַח בְּשִׂמְחָתְךָ.

הַמְּאַחֵל לֶךְ חַג שְׂמִחָ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

ע.א.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשָּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אוֹתְךָ בְּכַרְכַּת מְזֵל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הוּלְדָתְךָ בְּנֶךָ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהַבְרִית יִהְיֶה בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשִׁמְחוֹת תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׁתֵּרְאָה לְהַתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז, כִּי לְאַחַרְנוֹנָה אוֹמְרִים לִי שְׂאֵתָה מְסִתּוֹבֵב שְׁבוּר וּמְדַכָּא מְאֹד מְאֹד, לְדַעַתִּי הוּא מְפַנֵּי שְׂאֵתָה מְקַצֵּץ אֶת הַזְקָן שְׁלֶךְ וְכוּ', וְרָצִיתִי מְזַמֵּן לְהַגִּיד לֶךְ אֶת דְּבַר זֶה, כִּי כֶּךָ מוּבָא מְצַדִּיקִים שְׁהַזְקָן הוּא י"ג צִינוּרוֹת שְׁמַמְשִׁיכִים אֶת הַשְּׁפַע לְאָדָם, וְהַרְגַע שְׂאָדָם

מְקַצֵּץ אֶת הַזֶּקֶן שְׁלוֹ עַל יָדֵי זֶה הוּא מְקַצֵּץ אֶת הַפְּרִנְסָה שְׁלוֹ, וְנִכְנָס בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ, וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת גְּלוּחַ הַלְכָה ג' אוֹת ב') עֶקֶר הַדַּת יִשְׂרָאֵל וְעֶקֶר הַיְהוּדוּת תְּלוּי בְּזֶקֶן וּפְאוֹת וּבָהֶם נִכְר הַיְהוּדִי, כִּי הוּא מְזַרַע בְּרֶךְ הַשָּׁם, מְזַרַע יִשְׂרָאֵל. וּמִי שְׂרוּחַ אַחֲרַת עֲמוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְרוֹצֵה לְכַפּוֹר, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, תַּחֲלַת הַכְּפִירָה הוּא, שְׁמִשְׁלִיךְ חֵס וְשְׁלוֹם מֵעֲלֵיו הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת, כִּי בְּאֵמֶת כָּל דַּת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ הוּא תְּלוּי בְּזֶקֶן וּפְאוֹת, כִּי כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְנוֹ הַקְּדוֹשָׁה וְכָל הַמְצוּוֹת כָּלֵם הֵם בְּחִינַת צְמֻצוּמִים לְהַשְׁגַּת אֱלֻקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל אוֹת וְאוֹת וְכָל תְּבָה וְתְבָה מִתּוֹרַתְנוֹ הַקְּדוֹשָׁה שְׁבִכְתָּב וּבַעַל פֶּה וְכָל מְצוּהָ וּמְצוּהָ וְכָל מְנַהֵג כְּשֶׁר שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוֹשׁ וְהַנִּבְחָר, כָּלֵם הֵם שְׁעוּרֵינִי וְצִימְצוּמִין, שְׁעַל יָדָם יִזְכּוּ לְהַשִּׁיג הַשְּׁגַת אֱלֻקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כָּל חַד לְפּוֹם מֵה דְמִשְׁעַר בְּלִבִּיהָ, כְּפִי אֲשֶׁר יִזְכֶּה עַל יָדֵי עֲבוּדָתוֹ וּיְגִיעָתוֹ בְּתוֹרָה וּמְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וַיִּפְרֹשׁ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וְכָל אֱלוֹ שְׂמוּרִידִים אֶת הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת בְּשֵׁאֵט נֶפֶשׁ וּבְזוּדוֹן וּבְמַעַל, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, כִּי עוֹקֵר עֲצָמוֹ וּנְפִשׁוֹ מֵאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל וְאִין לוֹ חֶלֶק בְּתוֹרַת מֹשֶׁה, אוֹי לְנַפְשָׁם כִּי גָמְלוּ לָהֶם רָעָה. וּבְשִׁבִיל זֶה נִתְפַּשְׁטָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים מְאֹד חֻכְמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּה וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת בְּמַדִּינַת אֲשַׁכְּנֹז וּסְבִיבוֹתֶיהֶם, שְׁפָרְקוּ מֵעֲלֵיהֶם בְּאֱלוֹ הַדּוֹרוֹת עַל מַלְכוּת שְׂמִים לְגַמְרֵי וְהַשְּׁלִיכוּ זֶקֶנָם וְהַפְּאוֹת וּמְלוּבָשִׁים בְּמַלְבוּשֵׁיהֶם וְכוּ', וּבְאֵמֶת אֵינָם עוֹבְרִים עַל חֻמְשָׁה לְאוּיִן בְּלִבָּד, כִּי כְּשֶׁמִּשְׁחִיתִין פְּאֵת זֶקֶנָם כְּאֱלוֹ עוֹבְרִים עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהָ, כִּי כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהָ תְּלוּיָהּ בְּזֶה כִּי עַל יָדֵי הַתַּעַר וְהַסְכִּין שְׂמִרִימִין עַל הַדִּיקָנָא קְדִישָׁא לְהַשְׁחִיתָהּ, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל יָדֵי זֶה מִתְגַּבֵּר מַלְכוּת עֲמֶלְק; עֵין שָׁם, וְלִכְן לְדַעֲתִי תִשְׁמַר מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לֹא לְנִגּוּעַ בְּהַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת שְׁלָךְ, וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְךָ לְטוֹבָה.

זְכוּר גַּם זְכוּר כִּי סִגְלָה לְפָרְנִסָּה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חֶת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תהלים קמ"ה) פּוֹתַח' אֶת' יָדֶיךָ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיִּית' אֶךְ' שְׁמַח', וְלִכְן הַדְּבָר הֶרְאִישׁוֹן אֶתְּהָ צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׁמְחָה, וּלְשִׁמְחָה אֶת עֲצֻמָּךְ, וְאֶף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׂמָאֵד מְאֹד קָשָׁה לָךְ וּמָר לָךְ הַחַיִּים מִמּוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְבוּא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכְן הַדְּבָר הֶרְאִישׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִם תֵּאמַר בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׁמְחָה? הֲרֵי אֲנִי עֲנִי וְאֶבְיֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לָךְ שְׁחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מ.א.) אֵין עֲנִי אֲלֵא מְדַעַת, עֲקָר הַעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסֶדוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הַאֲמִיתִי שְׂמָאֲמִין שְׂאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׂאֲמָרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֵלֶין ז:) אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵ קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קוֹדֵם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְמוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנִסָּה; וְלִכְן בְּזֶה שֶׁתְּשִׁמַּח עִם נִקְדַּת יִהְדוּתְךָ שְׁנִבְרָאתָ יְהוּדִי וְשִׁלָּא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׁמַחָה וְהַאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׁפַע וְהַפְּרִנְסָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמַח וּמוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה

עב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תִּרְאֵי לְכַבֵּד מְאֹד אֶת בְּעִלְךָ כִּי יֵשׁ לְךָ בְּעַל נִפְלֵא מְאֹד, וְתִשְׁתַּדְּלֵי שֶׁהוּא יִקְבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כָךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת יז.) גְּדוּלָּה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים וְכו', אָמַר לִיָּה רַב לְרַבִּי חֵיִיא נָשִׁים בְּמֵאֵי זְכַיִין? בְּאֶקְרוּיֵי בְּנֵיֵהוּ לְבִי כְּנִישְׁתָּא וּבְאַתְנוּיֵי גְבַרְיֵיהוּ בִּי רַבְּנָן וְנִטְרִין לְגַבְרֵיֵיהוּ עַד דְּאָתוּ מִבֵּי רַבְּנָן, בְּמָה הַנָּשִׁים זוֹכוֹת? בְּזֶה שְׁלוֹקָחִים אֶת הַיְלָדִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה שֶׁיִּלְמְדוּ תּוֹרָה, וּמַחְכוֹת עַל בְּעִלְיָהן שֶׁיַּחְזְרוּ מֵהַכּוֹלֵל שְׁלוֹמְדִים שְׁמָה תּוֹרָה.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלוּ שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, כִּי (סוֹטָה ז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצְאָת שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שָׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שָׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

עג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם א' מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנֶכוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׁנַתָּת אֶת דְּמֵי הַפְּדִיּוֹן לְהַאַבְרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן הוּא מְשַׁלֵּם לִי אֶת הַחֻבּוֹת שְׂאֵנִי חֵיב לְכֶמָּה אֲנָשִׁים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, וְאַתָּה וְאַשְׁתְּךָ וְהִילָדִים יֵהִיוּ בְּרִיאִים וְיִאִיר לָכֶם תָּמִיד אֹרֹךְ יִתְבָּרֵךְ בְּאוֹר זְוִיו וְחִיּוֹת נְצַחִי.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפִיל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאַל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֲרָה וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם שְׂמֵתְפִיל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא יַעַת רְצוֹן, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הוֹי"ה יַעַת רְצוֹן" אֵימְתִי יַעַת רְצוֹן בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפִלְלִין; וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִּס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּבָא בְּתַרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יֵהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדְר מְצָלִי אֲמַר דְכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדָּק אֶחְזֶה פְּנִיד", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְב"ם (פְּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנֻוֹת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כֵּן מִתְּפִלְלִין שְׂנֵאֲמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדָּק אֶחְזֶה פְּנִיד" וְכֵן נִפְסַק בְּשַׁלְחַן עֲרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לְתַן צַדָּקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשָׁרִי וְאַשְׁרִי מִי שְׁנֹזֶה לְפָנֵי כָּל תְּפִלָּה

לְהַכְנִיִּים כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֵז נֶכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזֹר תִּפְלְתוּ רִיקִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה שִׁיְהִיָּה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָּךְ חַג שְׂמִיחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

ע.ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלֹום וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיִחִיו

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכַּתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כַּמוֹ שְׂמִיחָה, וְכָל כֶּף קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמִיחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֵבֹדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וּלְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן עַל שְׂמִיחָה צָרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחִימָא שְׂמִינִי) לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמִיחַ לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שְׂמִיחַ הַיּוֹם מִצָּר לְמַחַר לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִלְכוּ כֶּבֶד בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מַה שְׂבִנִי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵז תִּזְכּוּ לְגִדְלוֹת הַמוֹחִין וּכְבֹד לֹא יִחָסַר לָכֶם שׁוּם דְּבַר.

... נרו יאיר אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') אשר מחנה ישראל הוא שלוש פרסאות, הינו שלוש תפלות, כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, על ידי זה הוא עדין נמצא במחנה ישראל, כיון שמתחיל לזלזל באיזה תפלה לא להתפלל במנין, או לא להתפלל בכלל את התפלה חס ושלום, על ידי זה הוא יוצא מכלל מחנה ישראל, ולאט לאט הוא מתדרדר וכו', עד שהוא עוזב את היהדות רחמנא לישוזבן, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י). רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשיטות גמורה, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם חג שמח ומועדים לשמחה

עה.

בעזרת השם יתברך, יום א' מחרת יום הכפורים שם השם [י'], ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הַרֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בְּאִים לְאָדָם רַק מַחְמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן אַתָּה מְכָרָח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַעֲקָר לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה ו'). אֲשֶׁה בַעֲלָה מִשְׂמֵחָה, וְדַע לָךְ שְׂמֵחָה זֶה יְסוּד קִיּוֹם הָאָדָם וְהַצְּלָחָתוֹ, וּבִפְרָט בְּשִׁלוֹם בֵּית כְּשֶׁאָדָם הוּא תְּמִיד שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא זוֹכֵה לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתוֹ, וְהַרְגַע שֶׁהַבַּעַל שִׂמְחָה גַם הָאִשָּׁה שִׂמְחָה, וְכִשְׂשֻׁנֵיהֶם שְׂמֵחִים אַזֵּי הַיְלָדִים שְׂמֵחִים, וְאִז כָּל הַבֵּית נַעֲשֶׂה מִשְׁכָּן לְשִׁכִּינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן רָאָה רַק לְשִׂמְחָה וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמָחוֹת תְּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבַעוּלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמַנְיֵן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלַה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') אֲשֶׁר מְחַנְהוּ יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלוֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיֵן דִּיקָא, עַל יְדֵי זֶה הוּא עֲדִין נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, כִּיּוֹן שְׂמֵתְחִיל לְזַלֹּל בְּאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן, אוֹ לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּכָלֵל אֶת הַתְּפִלָּה חֶסֶד וְשִׁלוֹם, עַל יְדֵי זֶה הוּא יוֹצֵא מִכָּלֵל מְחַנְהוּ יִשְׂרָאֵל, וְלֹאט לֹאט הוּא מִתְּדַרְדֵּר וְכוּ', עַד שֶׁהוּא עוֹזֵב אֶת הַיְהוּדוֹת רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוּלְתָךְ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיֵן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תְּכַנִּיס פְּרוּטָה לְצַדָּקָה בְּקַפְתַּת הַצַּדָּקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהַדָּר מְצָלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תהלים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אַחֲזָה פְּנוּךְ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקַיִם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַס"ה בְּנַחֲל שְׁכַט

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

עו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁעֲזַבְתָּ אֶת הָעֲבוּדָה, שְׁהֵייתָ צָרִיךְ לִהְיוֹת
בֵּין נָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קְדוּשִׁין פ"ב). כָּל
שֶׁעָסַקְנוּ עִם הַנָּשִׁים סוּרוּ רַע, וּפְרַשׁ רַשִׁי סוּרוּ רַע, מְנַהֲגוּ רַעָה,
קָרְבוּתוֹ רַע, עֵינַי שָׁם.

בְּעֵינַי עֲבוּדָה חֲדָשָׁה אֵין לְךָ מַה לְדַאֵג כָּלֵל, כִּי הַכֹּל בְּסֹדֵר, רַק
תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, אֲשֶׁר בְּזֶה תְּלוּי הַפְּרָנְסָה,
כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבֹא מִצִּיעָא נט.). לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ,
שְׂאֵין בְּרָכָה מִצִּוְיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֶלָּא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ,
שְׂנֵאֲמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרָם הַטֵּיב בְּעֲבוּרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ
רְבָא לְבַנֵּי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, (תְּכַבְּדוּ
וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַתַּעְשְׂרוּ) וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן
חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שֶׁעָקַר הָעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

הַיּוֹם מִתְחִילִים לְלַמֵּד מִסְכַּת יְבָמוֹת בְּסֹדֶרֶת הַדָּף הַיּוֹמִי,
רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שְׂגֹם אֶתָּה תִתְחִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף גְּמָרָא

אפלו בגירסא, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, ותהיה שמור מכל המזיקים וכו'.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבְעוֹלָם לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית בְּמַגִּין דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלַה לְנוּ רַבְנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') אֲשֶׁר מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלוֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, כָּל זְמַן שְׂאָדָם מֵתְפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגִּין דִּיקָא, עַל יְדֵי זֶה הוּא עֹדִין נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, כִּיּוֹן שְׁמַתְחִיל לְזַלֵּזַל בְּאַיִזָּה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְפַּלֵּל בְּמַגִּין, או לֹא לְהַתְפַּלֵּל בְּכָלֵל אֶת הַתְּפִלָּה חֶסֶד וְשָׁלוֹם, עַל יְדֵי זֶה הוּא יוֹצֵא מִכָּלֵל מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלֹאט לֹאט הוּא מֵתְדַרְדֵּר וְכו', עַד שֶׁהוּא עוֹזֵב אֶת הַיְהוּדוֹת רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוֹלְתָּ לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגִּין דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפְתַּת הַצַּדִּיקָה, כִּי כִּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהָדָר מְצָלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקַיִם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׂמִחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

עז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סימן י"ט) נִכְסַפְתִּי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה שְׂיִהְיֶה חַיִּיב אֲצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמַּד כֶּךָ וְכָךְ בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבוֹר וְכִיּוֹצֵא. וְאָמַר: שְׂאֲפִלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקִּדְשָׁה מְאֹד שֶׁנִּלְכְּדוּ בַּמִּצְוָה רָעָה עַד שֶׁרַגְלֵינִי בַּעֲבֻרוֹת חֵס וְשָׁלוֹם רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, אִף עַל פִּי בֶן הַכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוֹל כָּל כֶּךָ עַד שֶׁיִּכְוֹלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעֲבֻרוֹת שֶׁרַגְלֵינִי בָהֶם חֵס וְשָׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֶזֶק לְלַמַּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כֶּךָ וְכָךְ יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה בּוֹדְאֵי יִזְכּוּ לְצֵאת מִמִּצְוֹדָתָם הָרָעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוֹל מְאֹד, וְכָל עֶקֶר מְגַמְתוּ וְחִפְצוּ הָיָה תְּמִיד רַק לְעַבְדוֹת וְעַשְׂוֹת שֶׁל קִדְשָׁה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, רַק שֶׁנֶּעֱסוֹק תְּמִיד בַּעֲשְׂוֹת שֶׁל קִדְשָׁה בַּפְּשִׁיטוֹת דְּהִינּוּ לְהַרְבוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וְלַעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וְלְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים תְּמִיד וְהַכֵּל בַּפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְהַזְהִיר מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד וְהַרְבֵּה מְאֹד לְדַבֵּר עִמָּנוּ מְזֶה מֵעַנִּין שִׂמְחָה.

וְלִכֵּן דַּע לָךְ:

א'. שְׂמָה שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל 'אִם יַעֲשֶׂה אָדָם לְעַצְמוֹ חֶק קְבוּעַ וְחַיִּיב לְלַמַּד בְּכָל יוֹם כֶּךָ וְכָךְ' מְקַבֵּל אֲצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ 'כֶּךָ וְכָךְ' זֶה סוֹבֵב עַל לִמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּוִת בְּכָל יוֹם שֶׁזֶה הוֹרֵג אֶת הַיִּצְרָר הָרַע, וְאֲפִילוּ שֶׁבַּהֲתַחֲלָה לֹא מְרַגְּשִׁים תּוֹעֵלֶת בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּוִת, עִם כָּל זֹאת דַּע לָךְ שֶׁבְּמִשְׁךָ הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים וְכוּ', תִּרְאֶה שְׁנוֵי גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד עַל יְדֵי שְׂתִיָּה חֶזֶק בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּוִת בְּכָל יוֹם, וְרַבְּנוּ ז"ל נָתַן תַּקּוּן לְכַמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לּוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּוִת (עֵין שִׁיחוֹת הַר"ן סימן קפ"ה), וְלִכֵּן תַּמְשִׁיךְ

בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזוּ וְזוּ יִשְׂרָף אֶת כָּל הָרַע וְהַקְלָפוֹת שֶׁנִּבְרָאִים מִחֹטָא הַמְּגַנָּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה.

ב'. אַתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַקְלָפָה הַמְּחַטָּאת אֶת הָאָדָם בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה נִקְרָא לִילִי"ת עַל שֵׁם יְלָלָה שֶׁמְכַנְסֵת בְּאָדָם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', וְכֵדִי לְבִטֵּל אוֹתָהּ צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִף שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְאָדָם שֶׁפָּגַם בְּכַרְיָתוֹ וּבִפְרֻט בְּחֹטָא הַמְּגַנָּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת הַהִכְרַח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן קס"ט) שְׂמִי שְׂתִמִּיד שְׂמַח הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יִבּוֹא יוֹתֵר לִידֵי פָגַם הַבְּרִית, וְלִכֵּן זֶה תִּקּוֹן גְּמוּר אִם אָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמַח עִם כָּל הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ בּוֹ.

ג'. תֹּאמַר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים שֶׁגָּלָה רַבְּנֵי ז"ל עֲבוּר תִּקּוֹן הַבְּרִית שֶׁהֵם הַתִּקּוֹן הַכְּלָלִי, וְאִם תּוּכַל לֹאמַר אַחֵר כִּי גַם אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁתִּקֵּן מוֹהַר"ן ז"ל אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים זֶה הַנִּתְחַוֵּחַ שֶׁרַבְּנֵי ז"ל עוֹשֶׂה לְאָדָם וּמוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֶת הָרַע וְהַזְהֵמָה שֶׁנִּכְנַס בּוֹ, וְהַתְּפִלָּה שֶׁתִּקֵּן מוֹהַר"ן ז"ל לֹאמַר אַחֲרֶיהָ, זֶה רוֹחֵץ אֶת כָּל הַלְּכָלוֹךְ שֶׁסָּבִיב וְכוּ', וְהוֹרֵגֵת אֶת כָּל הַחִידֻקִּים הָרוּחָנִים שֶׁהֵם הַקְלָפוֹת וְהַמְּשַׁחִיתִים שֶׁבָּרָא מִחֶמֶת הָעוֹוִן הַחֲמוּר הַזֶּה.

ד'. עֲלֶיךָ לְדַעַת שֶׁלְמוּד גְּמָרָא הוֹרֵג אֶת הַקְלָפָה הַמְּחַטָּאת אֶת הָאָדָם, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן רי"ד) הַקְלָפָה הַמְּחַטָּאת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית נִקְרָאת לִילִי"ת, וְכֵן תִּלְמוּד עוֹלָה כְּמִסְפָּר שְׂמָה, כִּי עַל יְדֵי לְמוּד תִּלְמוּד הַוֹרְגִים אוֹתָהּ לְגַמְרֵי, וַיַּעַן שֶׁהַיּוֹם מִתְחִילִים לְלַמֵּד בְּסֻדֵּר הַדָּף הַיּוֹמִי מִסְּכַת יְבָמוֹת, מֵה

טוב ומה נעים שגם אתה תתחיל ללמד בכל יום דף גמרא ותחזור על זה כמה פעמים אפלו בגירסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זכותו יגן עלינו (חדושי אגדות), וכן החיד"א זכותו יגן עלינו (פתח עינים), הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובבדאי מה שאדם למד בזה העולם מזכירים לו אחר כך בשמים, כמובא בדברי האר"ל (לקוטי תורה עקב), ובדברי רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ו) שלעתיד מזכירין את האדם כל מה שלמד אף אם שכח, ובפרט מי שפגם בברית על ידי זה עקר מעצמו את המח לגמרי, ומזה בא ששוכח מה שלומד, עם כל זאת אל יסתכל על זה, כי לעתיד יזכירו לו את כל הלמוד, ולכן תתחיל מהיום לגרס דף גמרא ואם תוכל לחזור על זה שבע פעמים אין למעלה מזה, וכך במשך כמה חדשים גמרת את מסכת יבמות שבע פעמים, ואומרים בשם החת"ם סופר זכותו יגן עלינו, שלמוד מסכת יבמות מסגלת למצא זווג הגון, כי יבמות עולה כמספר חת"ן, אם בחור לומד מסכת זו יבמות יזכה להיות חתן. העקר אל תתיאש בשום פנים ואפן כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן, וכן אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) אין שום יאוש בעולם כלל, אסור להתיאש בשום פנים ואפן, יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה, רק תחזיק מעמד ואל תשבר משום דבר, ואף שהחטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה שובר את האדם לגמרי, עם כל זאת דע לך שאם אדם מתפלל בכל יום על זה והוא מוחה ובא בטענה להקדוש ברוך הוא ואומר לו רבנו של עולם אתה גלית על ידי חכמיה הקדושים, בין עשרים שנה ולא נשא אשה כל ימיו בהרהור עברה, מה אני יעשה שאני רוצה להתחתן וזה לא הולך לי, ולמה מגיע לי קללה כזו, אנא ממך רבנו של עולם תמציא לי את בת זוגי לפי שרש נשמתו,

כדי שאנצל מהחטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, אתה לבד יודע כמה קשה להיות בחור רוק, ובפרט בדור הזה שהפריצות עושה פרוצות בנשמות ישראל, ורק לעבור רחוב אחד כבר נכשלים בראיות אסורות שזה מחמם את האדם עד שבא לידי חטא המגנה הזה, ולכן חוס ורחם עלי שאזכה למצא את בת זוגי השייך לשרש נשמתתי, ואזכה לתקן את כל מה שפגמתי עד עכשו, וזכני להיות אדם השלם כדי שאזכה לקבל פני השכינה, ולהיות דבוק בה תמיד מעתה ועד עולם אמן סלה'.

ה'. הרגל את עצמך הרבה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי אין עוד דבר שיכול להוציא את האדם מעצבות ומרירות ומדפאון פנימי כמו השיחה בינו לבין קונו שנקרא אצל רבנו ז"ל 'התבודדות', להיות רגיל לדבר הרבה עם הקדוש ברוך הוא, ולבכות הרבה לפניו יתברך שיוציאך מהבץ והלכלוך הזה שנפלת אליה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו הוא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שיחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפילו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחפץ ומשתוקק לדבר, אך שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַס"ה בַּנְּחִל שְׁלֵה

בְּעֶצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֶצְמוֹ יִצְעַק וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׁנַתְרַחֵק כָּל כָּף, עַד שְׂאֵינוֹ יָכוֹל אֲפֹלוֹ לְדַבֵּר. וַיִּבְקֹשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבַּרֵךְ רַחֲמִים וַתַּחֲנוּנִים, שְׂיַחְמַל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיו, שְׂיִוְכַל לְפָרֵשׁ שְׂיַחֲתוֹ לְפָנָיו.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וַתְּצַלִּיחַ.

הַמֵּאַחַל לְךָ חַג שְׂמִחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

עַתָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם א' מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהֲרֻבָּה פְּעָמִים הָרוֹפְאִים סִתְּם מִפְּחִידִים בְּחַנּוּם, בְּפָרֵט בְּגִיל קִטָּן כְּזֶה מַה לָּהֶם וְלַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּדִיקוֹת? וְלָכֵן חִזְקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּי מַה שֶׁתְּפִלֶּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וּכְבָר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מְלֶךְ וְלֹא נָבִיא לֹא כַהֵן וְלֹא אֹרִים וְתוֹמִים וְאִין לָהֶם אֵלָּא תְּפִלָּה זוּ בְּלִבְדּוֹ, אָמַר דָּוִד לְפָנָיו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה אֶת תְּפִלָּתְךָ (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתֹּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִקְּבֵל הַשְּׂכִיבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְיָ" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה;

וְלָכֵן תִּמְשִׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל עַל הַבֵּן שְׁלֶךְ, וְתִרְאִי אֵיזָה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּךְ אָמַר רַבּוֹנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן

חלק א' סימן ר"ג) הטבע מחייב כף והתפלה משנה את הטבע, ולכן ראי להרבות בתפלה ולא להתיאש, והקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה לבן, ויגדל גדול בתורה ובמצוות ובמעשים טובים.

המאחל לך חג שמח ומועדים לשמחה

ענ.

בעזרת השם יתברך, יום א' מחרת יום הפורים שם השם [י'], ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן ט') בשם הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו שספין אין נותנין במתנה, הינו שאחד לא יתן לחברו ספין במתנה; ובודאי יש בזה טעמים כמוסים וסודות וכו', אבל הטעם הפשוט, כי חכמינו הקדושים אמרו (ילקוט שמות רמז ש"ו) על הפסוק (שמות כ' כ"ב) "כי תרבה הנפת עליה ותחלה" - מכאן היה רבי שמעון בן אלעזר אומר המזבח נברא להאריך שנותיו של אדם, והברזל מקצר ימיו של אדם, אינו דין שיניף המקצר על המאריך.

עם כל זאת מאחר שאחד קבל כבר ספין מתנה, הוא יכול להשתמש עם זה, ואין לו מה לחשש כלל, כי מה יעשה כשקבל כבר את הספין? ולכן אין מה לחשש, אבל לכתחלה לא נותנים להזולת ספין מתנה, כמו שאמר רבנו ז"ל בשם סבו הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו.

אגב היו צדיקים שהקפידו מאד מאד בכל ראש השנה לקנות ספין חדש, ואמרו שזה מסגל לפרנסה, על שם חת"ך חיים לכל חי, שחת"ך הוא שם של הפרנסה.

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַס"ה בְּנַחֲל שְׁלֹז

רק חֲזַק וְאַמֵץ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שִׂמְחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה רַחֲמֵי שָׁמַיִם שְׂאֵדָם יֵצֵא מִדְּמִיוֹנוֹת, כִּי כְּשֵׂאֵדָם חוֹטֵא עַל יְדֵי זֶה נִדְּבַקְתָּ בּוֹ כָּל מִינֵי דְּמִיוֹנוֹת וְכוּ', וְהַדְּמִיּוֹן עוֹבֵד שְׁעוֹת נוֹסְפוֹת וְכוּ', וְכִשְׂאֵחָד נִכְנַס בְּתוֹךְ דְּמִיוֹנוֹת אֲזִי קָשָׁה לְהוֹצִיא אוֹתוֹ מִזֶּה, וּמִמֶּשׁ רוֹאֶה אֶת הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁהוּא מְדַמֵּן, וְכֵן שׁוֹמֵעַ אֶת הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁהוּא מְדַמֵּן, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדְּעַ שֶׁהַדְּמִיּוֹן זֶה מִחֻלָּה מְאֹד מְאֹד חֲזָקָה, וּמִי שֶׁנִּכְנַס בְּזֶה קָשָׁה לוֹ מְאֹד לְצֵאת מִזֶּה, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם שַׁבַּת פָּרָק י"ד הֶלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז') "וְהִסִּיר ה'וַי"ה מִמֶּךָ כָּל חֲלִי" זֶה רַעֲיוֹן, דָּאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שָׁם כ"ח) "וְנָתַן עַל בְּרִזָּל עַל צְוֹאֲרֶךְ" זֶה רַעֲיוֹן, הֵינּוּ מַה זֶה הָעַל הַכִּי קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ, כִּי מֵרַב עֲוֹנוֹתָיו וּבִפְרֹט שֶׁל פֶּגַם הַבְּרִית, הוּא נִמְצָא בְּלַחֵץ תְּדִירֵי וּמְדַמֵּיִן לְעֲצָמוֹ כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מַה יַּעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמַה יַּעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבִקְאֻמַּת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מִה שֶׁאֲחֵרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתָּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִשֶּׁתִּדַּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַחְשַׁבְתּוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֵלּוּ הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנֹעֵשֶׂה בֵּין חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאִין עָלָיו שׁוֹם עַל.

כל אלו הדמיונות שאומרים שראו מראות וחזיונות וכו', ויש
 כבר אנשים שמעידים שהם ראו את זה וגם צלמו את זה וכו' וכו',
 לצערנו הרב מי שנדבק בו הדמיון הזה מאד מאד קשה לו לצאת
 מזה, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ה) כי צריך כל
 אדם להוציא את עצמו מהמדמה ולעלות אל השכל וכו', ולכן אל
 תקנה את כל השטויות והדמיונות האלו שנדבק באדם על ידי
 עוונותיו המרבים ובפרט על ידי פגמי הברית רחמנא לישזכן המח
 שלו נעשה מבהל ומטשטש ומלא פחדים, וכשמכניסים את עצמם
 בדבר זה, כבר רואים צלחות מעופפות וכו', חזזרים וכו', עבמי"ם
 וכו', כל זה הוא דמיון אחד גדול, ומי שמכניס את עצמו בהדמיון
 הוא רואה את זה במציאות, והוא יכול להשבע שהוא ראה את זה
 במו עיניו וכו', אבל הכל דמיונות גדולים שבאים מחמת פגמי
 הברית שאדם פגם הרבה בבריתו וכו', אזי הוא רואה כל מיני
 דמיונות וכו'.

וידוע שרבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד לבקש מהקדוש ברוך
 הוא שיזכה לזכר המוחין שלא יתפס באלו הדמיונות שהורסים
 לאדם את החיים מרב פחדים וכו', והדמיונות האלו זה לעמת זה
 מהאמונה פשוטה בו יתברך שאדם צריך להאמין שאין בלעדו
 יתברך כלל והכל אלקות גמור הוא, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן
 חלק א' סימן ס"ד) שעל ידי אמונה יכולים לעבור את כל הדמיונות
 שבאים מחלל הפנוי וכו', ולצערנו הרב גם אצל אנשים כשרים יש
 דמיונות כאלו שחווה חזיונות ומדמה דמיונות וכו' וכו', ומספן
 שאינו יודע שהקלפות והמשחיתים שמסבבים אותו הם מולכים
 אותו שולל מאד, ואוי לו למי שנפל בזה שמאד מאד קשה להוציא
 אותו מזה, כי הדמיון כל כך חזק עד שהוא רואה במו עיניו את מה
 שהוא מדמה, ועוד מעביר את זה לאחרים, וכמוכן שעל אחרים

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַס"ה בַּנְּחִל שֶׁלֹּט

יְכוּלִים לַעֲבוֹד בְּקִלוֹת, וּבִפְרָט כְּשֶׁנִּקְרָא בְּעַל מְקַבֵּל וְכוּ', אָזִי כָּלֵם מְאֲמִינִים לוֹ וְכוּ', וְהַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ וְדַמְיוֹן גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

וְצָרִיכִים לְזַכֵּר מַה שֶּׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת ו.) אָבָא בְּנִימִין אוֹמֵר אֶלְמְלִי נִתְּנָה רְשׁוּת לְעֵינַי לְרֵאוֹת אֵינן כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לַעֲמוֹד מִפְּנֵי הַמְּזִיקִין וְכוּ', אָמַר רַב הוֹנָא כָּל חַד וְחַד מֵינָן אֶלְפָּא מִשְׁמַאֲלִיהָ וְרַבְבְּתָא מִימִינֶיהָ, וְאֵלוּ הַקְּלָפוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ מְכַנְּסִים בּוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, עַד שֶׁמְרַגֵּשׁ כְּבִדּוֹת גְּדוּלָה מְאֹד וְכוּ', וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרִי, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ הוּא רְחוּק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ וְכוּ', אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ וּמְכַנְּסִים בְּדַעְתּוֹ אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שְׂאֵז נִצּוֹל מִכָּל אֵלוֹ הַפְּחָדִים שֶׁל הַכֹּל, וּמְכַל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁל בְּעֵלֵי דַמְיוֹן הַקּוֹרְאִים אֶת עֲצָמָם בְּעֵלֵי מְקַבְּלִים וְכוּ', וּבְעֵלֵי הַשְּׁגוֹת וְכוּ', שֶׁהַכֹּל רַעוּת רוּחַ וּמְכַנְּסִים פְּחָדִים בְּאָדָם וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצִּיל אוֹתָנוּ מֵהֵם וּמֵהַמוֹנָם.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

פ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם ב' מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁם הַשֵּׁם [ה'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֹכְשׂוֹ בְּיָמֵים קְדוּשִׁים שְׂבִינן יוֹם הַכַּפּוּרִים לְבֵין חַג הַסְּכּוֹת, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל טְרוּדִים בְּמִצְוֹת לַקְּנוֹת ד' מִינִים, וְלִבְנוֹת סִפָּה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּנֵן בְּיָמֵים הָאֵלוֹ מְאִיר הָאוֹר אֵינן סוּף בְּלִי שׁוֹם לְבוּשִׁים כָּלֵל, וְהַיָּמִים הָאֵלוֹ הֵם כְּנֶגֶד ד' אוֹתִיוֹת הַיּוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, וְלִכְּנֵן אָמַר הַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

שְׁמַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים נִקְרָא שֵׁם הַשֵּׁם, גֵּאט'ס נְאֻמְעֵן, וְאִיתָא בְּסִפְר
הַקְדוּשׁ "בֵּת עֵינַן" (דְּרוּשִׁים לְסִכּוֹת) עַל הַפְּסוּק (וַיִּקְרָא כ"ג מ') "וַיִּלְקַחְתֶּם
לְכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן" וְגו', וְהִקְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא
אָמור) וְכִי רִאשׁוֹן הוּא? וְהֲלֹא חֲמִשָּׁה עָשָׂר הוּא? אֲלֹא רִאשׁוֹן
לְחֻשְׁבוֹן עוֹנוֹת. כִּי בַד' יָמִים אֱלוֹ אֵין לְעַם יִשְׂרָאֵל אֶפְלוֹ זְמַן לְחֻטָּא
כִּי הֵם עֲסוּקִים בְּקִנְיַת ד' מֵינִים, וְלְהִכִּין אֶת הַסִּפָּה הַקְדוּשָׁה שְׁשֵׁם
אֲנַחְנוּ מִסְתַּתְּרִים שְׁלֹא יוּכְלוּ לְהִזִּיק אוֹתָנוּ הַמְשַׁחֲיָתִים וְהַקְּלָפוֹת
וְכוּ', דְּהִנֵּה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל קָבְלוּ עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שְׁמִים בְּשִׁלְמוֹת
בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְהָיוּ אוֹמְרִים 'הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ' 'הַמֶּלֶךְ הַמְשַׁפֵּט', אֲבָל
אֲמוֹת הָעוֹלָם לֹא קָבְלוּ עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שְׁמִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה,
וְצָרִיכִים כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְהַכְנִיס סוּד כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ בְּכָל הַנְּבִרָאִים
אֶפְלוּ בְּאוֹמוֹת הָעוֹלָם, וְזֶה הוּא בְּחַג הַסִּכּוֹת עַל יַדִּי הַקְּרַבַּת שְׁבַעִים
פָּרִים מְשַׁפִּיעִים סוּד כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל הַשְּׁבַעִים אֲמוֹת,
כְּמוֹבָא (סִפָּה נ"ה:); וְלִכֵּן בְּאַרְבַּע יָמִים הָאֵלוּ אֲנַחְנוּ מְכִינִים אֶת
עַצְמָנוּ לְהַחֲדִיר אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וּמְכָל
שְׁכַן וְכָל שְׁכַן אֵיךְ שְׁאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעַצְמָנוּ אֶת אֲמַתַּת
מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁתַּמִּיד רַק נְחַשְׁבַּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שִׁישׁ
לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ, הוּא רַק שְׁהוּא מְסִיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי
אִם אָדָם הָיָה תַּמִּיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לֹא הָיָה חָסֵר לוֹ שׁוּם
דְּבַר, וְהָיָה נִשְׁפַּע עֲלָיו כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁהָיָה צָרִיךְ בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין
בְּרוּחָנִי, וְאֶפְלוּ אִם הָיָה צָרִיךְ כֶּסֶף הָיָה מְמַשִּׁיף עֲלָיו כֶּסֶף, כְּמוֹבָא
בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קצ"ג) הַמַּחְשָׁבָה יֵשׁ לָהּ תַּקְּףָהּ
גְּדוּל, וְאִם יִחְזַק וַיִּגְבִּיר מַחְשַׁבְתּוֹ עַל אֵיזָה דְּבַר שְׁבַעֵלָם, יוּכַל
לְפַעַל שִׁיחֵיהָ כֶּף, וְאֶפְלוּ אִם יִחְזַק מַחְשַׁבְתּוֹ מְאֹד שִׁיחֵיהָ לוֹ מִמּוֹן,
בּוֹדָאֵי יִחֵיהָ לוֹ, וְכֵן בְּכָל דְּבַר. רַק שֶׁהַמַּחְשָׁבָה תִּהְיֶה בְּבִטּוּל כָּל
הַהֲרַגְשׁוֹת; עֵינַן שָׁם.

כִּי בְּאֵמֶת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְזֶה שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִכּוֹת כ"ג) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ל"ג ב') "תּוֹרָה צְוָה לָנוּ מִשֶּׁה מוֹרְשָׁה" 'תּוֹרָה' בְּגִימְטְרִיא שִׁית מֵאָה וְחָד סְרֵי הָיִ, 'אֲנֹכִי' 'וְלֹא יִהְיֶה לָךְ' מִפִּי הַגְּבוּרָה שְׁמַעְנוּ, הִינּוּ אֶת שְׁתֵּי הַדְּבָרוֹת 'אֲנֹכִי' 'וְלֹא יִהְיֶה לָךְ' שְׁמַעְנוּ מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְאַחַר כֵּן בְּקִשְׁנוּ מִמִּשֶׁה רַבְּנוּ שֶׁהוּא יִמְסַר לָנוּ מִפִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּלֵל הַמְצוּוֹת, וְלִפִּי דְבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים דְּבוּר 'אֲנֹכִי' מִשֶּׁם יוֹצֵא כָּל הַרַמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה, וּמִדְּבוּר 'לֹא יִהְיֶה לָךְ' מִשֶּׁם יוֹצֵא כָּל הַשְּׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה, עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא כְּשֶׁאֲדָם זוֹכֶה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הֵרִי זֶה מֵאִיר בּוֹ עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִשְׁפָּע לּוֹ כָּל הַשְּׁפַע שְׁבַעוּלָם.

וְלָכֵן דִּיּוּקָא בְּיָמִים אֵלוֹ רְאֵה לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמָךְ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זוֹ תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְּבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוּל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְהַכְנִיס בְּמַחְשַׁבְתּוֹ מִחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אֹרֵחַ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹרֵחַ אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה, וְאֵז תִּרְאֶה שְׁלֵא יַחֲסֹר לָךְ שׁוּם דְּבָר, וְתִהְיֶה רַק שֶׁשׁ וְשִׁמְחַ שְׂזֵה יִבִּיא לָךְ אֶת כָּל הַהֲצֻלְחָה, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמַחָה חֵלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמַח תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, כִּי עַקֵּר הַהֲצֻלְחַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִהְפֹךְ אֶת כָּל הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה הַמִּתְגַּבְּרִים עָלָיו וְכוּ', לְהִיּוֹת אֵיךְ וְרַק שְׂמַח, וְאֵף שְׂזֵה הַדְּבָר הַכִּי קִשָּׂה לְהַגִּיעַ לָזֶה, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם שְׂנַמְשֵׁךְ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק

לשמח את עצמו, וכפי תקף השמחה פני ההצלחה מאירים אליו, ולכן מכרחים להכריח את עצמו עם כל הכחות להגיע אל שמחה.

דע לך שהיום מתחילים בסדר למוד הדף היומי מסכת יבמות, ואף שזה מסכתא קשה, עם כל זאת צריכים להיות חזק מאד מאד ללמד בכל יום דף גמרא, ותרחס על נשמתך, כי חבל על כל יום שיעבר לך בלי למוד גמרא, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וכל זמן שאתה לומד דף גמרא ביום, על ידי זה אתה נצול מכל מיני צרות שבעולם ביודעים ובלא יודעים וכו', והרב הקדוש רבי שלמה מזעוויל זכותו יגן עלינו אמר, כשאדם אינו לומד כל יום דף גמרא, הפנים שלו נעשים צורה של חיה ובהמה וכו', ולכן אשרי מי שזוכה לחטף בכל יום דף גמרא, שזה מזכך את האדם, וכל זמן שאדם חזק ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותו מכל רע.

וכן מספר מהרב הקדוש רבי יהושע מבעלזא זכותו יגן עלינו, שאמר בשם אביו הקדוש השר שלום זכותו יגן עלינו, דף גמרא עם רש"י מסגל להצלחה, והוא בעצמו אמר ראיתי אנשים שכבר היו בנעוריהם בדיוטא התחתונה רחמנא ליצלן וכו', אבל לקחו את עצמם ללמד בכל יום דף גמרא, ואפילו מנסיונות הקשים שעבר עליהם וכו', זה שעמד להם ונחלצו מבור תחתיות, והצליחו להתחזק ולהתגבר על היצר, עד שעלו ונתעלו לתלמידי חכמים מפלגים ומורי הוראה בישראל, הרי שלך לפניך מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, והעיד יהודי בשם ר' אברהם לוי ז"ל שהיה חשוף בנים הרבה שנים, ונסע אל השר שלום מבעלזא זכותו יגן עלינו, ובקש מאד על ילדים, ענה ואמר לו בזה הלשון "אברך, הלא אתה יכול ללמד, אם תלמד בכל יום דף גמרא, תזכה לזרע של קימא", וקים את זה בעקשנות גדולה מאד, ונולדו לו אחר כך שבע עשרה

יְלָדִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחִזַּק בְּלַמּוּד דָּף גַּמְרָא, וּמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ עַל לַמּוּד זֶה.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלַיְךָ תַּחֲנוּם עַל נַפְשֶׁךָ וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גַּמְרָא, וְכֵדָאֵי שֶׁתִּלְךָ לְשִׁמוּעַ אֶחָד מֵהַשִּׁיעוּרִים שֶׁיֵּשׁ בְּקֵהֲלַתְנוּ הַקְדוּשָׁה בְּלַמּוּד דָּף גַּמְרָא בְּרַבִּים, וְאִם אַתָּה לֹא יְכוּל עַל כָּל פְּנִים תַּגְרוֹס אֶת הַדָּף גַּמְרָא, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, הַלּוֹאֵי הַלּוֹאֵי שֶׁתַּצִּיַּת אוֹתִי כִּי יָבוֹא הַיּוֹם שֶׁאֵלּוֹ הַדְּפִים גַּמְרָא יִצִּילוּ אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְיִמְשֶׁךְ עֲלֶיךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַמֵּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

פ.ב.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ב' מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'], ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂבִימִים אֵלּוֹ בֵּין יוֹם הַכַּפּוּרִים לְבֵין חַג הַסְּכוֹת תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה עַל כָּל הַטוֹב שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לָנוּ, וְאֲנִי מְכַרְחַח לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מִתְּפַלֵּל עַל זוגְתִי, כִּי אֲנִי רוֹאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁקוֹרָה אַתָּה לְמַעַלְהַ מִדְּרוֹךְ הַטֶּבַע, וְאֲנִי תוֹלֶה אֶת זֶה בְּזִכּוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁנִּשְׁוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְּפִלּוֹת עֲלֵיךָ, וּבְאַמַּת רְאוּי לְכָל אִשָּׁה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה, הֵן שְׁלוֹם בַּיִת, הֵן נַחַת מֵהִילָדִים, הֵן פְּרִינְסָה, הֵן בְּרִיאוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי מָה שֶׁתְּפִלֶּה פּוֹעֵלַת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרֻשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הֵלְלוּ שֶׁאֵין לָהֶם לֹא מֶלֶךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אֹרִים וְתוֹמִים וְאֵין לָהֶם אֶלָּא תְּפִלָּה זוֹ בְּלִבָּד אֲמַר דּוֹד לְפָנַי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה אֶת תְּפִלָּתְךָם (תְּהִלִּים ק"ב) "תְּכַתֵּב זֹאת

לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִים, "וְעַם נִבְרָא
יִהְיֶה לָּהּ" שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה;

וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל אָמַר, עַל תְּפִלָּה נֶאֱמַר (איוב כ"ח ז) "נְתִיב לֹא
יָדְעוּ עֵיט וְלֹא שִׁזְפְּתוּ עֵינֵי אִיָּה", שְׂאָדָם לֹא יִכּוֹל לְתַאֲרֵ אִיפָּה
הוֹלְכִים תְּפִלוֹתָיו, כִּי זֶה נְתִיב לֹא יָדְעוּ עֵיט וְכוּ', אִיָּה אִיפָּה
הַתְּפִלוֹת שְׁלוֹ הוֹלְכוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה, כִּי אִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ אִיפָּה
הַתְּפִלוֹת שְׁלוֹ עוֹלוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה וְעוֹשׂוֹת רַעַשׁ גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם,
אֲזִי לֹא הִיָּה מִפְּסִיק מִלְּהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַקֵּר הַתְּפִלָּה
צָרִיכִים לְסַלֵּק אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַשִּׁכֵּל לְגַמְרִי, וְלְהֶאֱמִין שֶׁכָּל תְּפִלָּה
כָּל תְּחִנָּה כָּל בְּקָשָׁה נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכִי
לְהַתְּפַלֵּל בְּכִלְלִיּוֹת עַל עֲצָמְךָ וְעַל הַיְלָדִים שְׁלָךְ וְעַל כָּל מֵה שְׂאֵת
צָרִיכָה, כִּי אִם הִיָּית יוֹדַעַת מֵהַתְּפִלוֹת שְׁלָךְ פּוֹעֵלוֹת לֹא הִיָּית
מִפְּסִיק לְהַתְּפַלֵּל, וְאֶפִּילוֹ דְּבוֹר אֶחָד שֶׁהִיָּית מִתְּפַלֵּל לְהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא הִיָּית רוֹאָה נְסִים נְגִלִים נְסִים כְּאֵלוֹ שֶׁלֹּא הִיָּית יִכּוֹלָה
לְתַאֲרֵ, כִּי כֵּךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"ג) הַטְּבַע מְחִיב
כֵּךְ וְהַתְּפִלָּה מְבַטֵּלֵת אֶת הַטְּבַע, וּמְכַל שְׁכֵן שְׂאֵנִי מְאֹד מְעַרֵיךְ שְׂאֵת
מִתְּפַלֵּלֵת עֲבוּר אֲשֵׁתִי שֶׁיְהִיָּה לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׂמַיִם.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמִחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

פג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ב' מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'ן], י"ב תְּשׁוּרִי
הַתּשׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַס"ה בְּנַחֵל שְׁמַה

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים חֵלֶק ב' סִימָן ה') אֲמִירַת הַמַּעֲמָדוֹת טוֹב לְבָנִים; בְּסִדּוּרֵי הַיְשָׁנִים וּבַפֶּרֶט בְּסִדּוּר הַיַּעֲבֹ"ץ זַ"ל בְּסוּפּוֹ מְדַפֵּס סֵדֵר הַמַּעֲמָדוֹת וְהַקְּרָבּוֹת שֶׁל כָּל יוֹם, וּמִי שְׁזוֹכָה לְאוֹמְרוֹ בְּכָל יוֹם, זוֹכֶה לִילָדִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ מְטַשְׁעֵרִין זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ מִבִּיא רְמָז לְדַבָּר מִהַמְדַּרְשׁ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ב סִימָן י"ב) עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ט') "וַיִּבְרָךְ אֱלֹקִים אֶת נַח וְאֶת בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ", זֶה שֵׁיכֵן בְּזְכוּת הַקְּרָבּוֹת; שְׁזֶה מְרַמֵּז עַל אֲמִירַת הַקְּרָבּוֹת, כִּי בְּזְכוּת הַקְּרָבּוֹת הַתְּבָרְכוּ נַח וּבְנָיו בְּפָרוּ וּרְבוּ, וְלָכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל שְׁאֲמִירַת הַמַּעֲמָדוֹת כָּל יוֹם הַשִּׁיף אֵלֶיהָ מְסַגֵּל לְבָנִים.

וְצָרִיכִים לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבַכְּפִשִׁיטוֹת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שָׁרַבְנוּ ז"ל מְזָכִיר בְּסֵפֶר הַמִּדּוֹת, עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁכָלוֹת כָּלֵל, וְאֵז תוֹעִיל לוֹ מְאֹד, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע שֶׁהַסֵּפֶר הַמִּדּוֹת שֶׁחִבֵּר רַבְּנוּ ז"ל בְּהִיוֹתוֹ בְּגִיל שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה זֶה אֶל לְקוּט שֶׁל פְּסָקִים וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל, אֲלֵא הַשְּׁגוֹת שֶׁהַשִּׁיג בְּהַשְּׁגָתוֹ הַגְּדוֹלָה בְּדַבְּרֵי הַנְּבִיאִים וְהַתַּנְאִים וְהָאֲמוֹרָאִים, וְלָכֵן צָרִיכִים לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבַכְּפִשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאֵז יִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

פ.ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ב' מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'י], י"ב תַּשְׁרִי ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ב') שְׁאַמִּירַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה שְׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבַּא, וְאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ תָּמִיד רַק לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט מֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ, וְזֶה כָּלֵל הַמָּאָה בְּרֻכּוֹת שְׁאַנְחָנוּ מְבָרְכִים בְּכָל יוֹם אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵן בְּרַכַּת הַנְּהַנִּין וְהֵן בְּרַכַּת הַמְצֻוֹת וְכוּ' וְכוּ', שֶׁהַכֵּל תּוֹדָה וְהוֹדָאָה שְׁאַנְחָנוּ מוֹדִים וּמְשַׁבְּחִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׁעֲשֶׂה וְעוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ, וְזֶה עֶקֶר גְּדוֹל בְּהַחֲיִים לְהִיּוֹת רְגִיל לְתַת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל כָּל הַצְּרוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם שֶׁהוּא תָּמִיד בּוֹכָה עַל הַחֲסֻרוֹנוֹת שֶׁחָסַר לוֹ וְכוּ', הוּא שׁוֹכַח עַל הַחֲסֻדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲתוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וּבְכָל רֵגַע מִמֶּשׁ, כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה נְסִים לְכָל אָדָם, כַּמֵּאמָרָם ז"ל (נְדָה ל"א.) לְעוֹלָם אֶפְלוּ בְּעַל הַנֶּס אֵינּוּ מְכִיר בְּנֶסוֹ; וְאָמְרוּ (שׁוֹחַר טוֹב תְּהִלִּים ק"ו) אֵי אֶפְשָׁר לְעוֹלָם בְּלֹא נִיסִין וּבְלֹא פְּלֵאִין. כִּיצַד, אָדָם נִתּוֹן עַל גְּבֵי הַמַּטָּה וְהַנְּחָשׁ בְּאַרְץ לְפָנָיו וּבֹא לְעַמּוֹד וְהַרְגִישׁ בּוֹ הַנְּחָשׁ, כִּיּוֹן שֶׁבֹא לְתַת רְגְלוֹ עָלָיו בְּרַח הַנְּחָשׁ מִפָּנָיו. וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ מֵה פְּלֵאִי עָשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִמּוֹ. וּמִי יוֹדֵעַ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים קל"ו ד') "לְעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבַדּוֹ". הוּא לְבַדּוֹ יוֹדֵעַ נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ; וְכָל הַצְּרוֹת שְׁאָדָם סוֹבֵל זֶה רַק מִחֲמַת שְׁאֵינּוּ נוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל הַחֲסֻדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל הוּא רּוֹאֶה בְּעֵינָיִם, וְשׁוֹמֵעַ בְּאָזְנָיִם, וְנוֹשֵׂם בְּאַף, וּמְדַבֵּר וְכוּ', וּמִתְנַעֲנַע וְהוֹלֵךְ וְכוּ', אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁכֵּךְ צָרִיךְ לְהִיּוֹת וְחֲיִיבִים לוֹ אֶת כָּל זֶה, וְלִכֵּן תָּמִיד חָסַר לוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּמִמִּילָא הוּא שְׁבוּר, אָבֵל אִם אָדָם הָיָה מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ רַק לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט, הָיָה הֵכִי מְאֹשֶׁר וְהָיָה לוֹ סְפוּק רּוּחָנִי.

כִּי בְּזֶה שְׁאָדָם נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאֲרֵת עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי לְעֵתִיד לְכוּא יִהְיֶה רַק הַטּוֹב וְהַמְּטִיב, שְׁכָל אֶחָד יוֹדֵה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה עִמוֹ, כִּי זֶה תְּכַלִּית הַשְּׁלָמוֹת לְתֵת תְּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מְכִיר אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּמְקַרֵּב אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב שְׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ רַק לְתֵת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט, וְשִׂמְחָה עִם הַחֲצִי כּוֹס הַמְּלֶאכָה שֵׁישׁ לוֹ, וְאֵינוֹ בּוֹכֶה עַל הַחֲצִי כּוֹס הַחֲסָרָה לוֹ, אֲזִי דִיקָא זּוֹכֶה אֵל רַב טוֹב הַגְּנוּז וְהַצְּפוּן.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

פ.ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ב' מְחֻרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'], י"ב תַּשְׁרִי ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁהַבְּטָחָה שְׂרַבְנוּ ז"ל שְׁהַבְּטִיחַ שְׁמַי שְׂיָבוֹא אֵלָיו בְּאוֹמֵן וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה וְיֹאמֵר אֶת הָעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים אֲפֹלוֹ אִם עֲצָמוֹ וּגְבָהוּ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאֻ מֵהַשְּׂאוּל תְּחִתִּית וּמִתְחַתִּיו, וְהַעֲמִיד עַל זֶה שְׁתֵּי עֵדִים כְּשָׂרִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁהִיָּה אֲצֵל צִיוֹן רַבְנוּ ז"ל צְרִיךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד וְלְתֵת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂזָכָה לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבְנוּ ז"ל וְלִקְיָם אֶת הַצְּוִי שְׂצוּהָ לָנוּ, וְאֲזִי אֲפֹלוֹ שְׂנַפֵּל לְמָקוֹם שְׂנַפֵּל וְכו', הוּא לֹא יְמוֹת בְּלִי תְשׁוּבָה וְכו', תְּמִיד רַבְנוּ ז"ל לֹא יִתֵּן לוֹ מְנוּחַ וְכו', וְהַמְּצַפּוֹן לֹא

תתן לו להשאיר בעברות חמורות שנפלו אליהם וכו', כי הבטחה של רבנו ז"ל זו הבטחה נצחית, ומכל שכן וכל שכן מי שזוכה להיות אצל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה שאמר בפרוש (תי מוהר"ן סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות; ולכן אפלו שאדם היה אצל ציון רבנו ז"ל ואחר כך נפל למקום שנפל וכו', כי הסמ"ך מ"ם לא עוזב את האדם ולא נותן לו מנוח אפלו שעה אחת וכו', וצריכים התחזקות חדשה בכל יום בכל שעה בכל רגע ממש, עם כל זאת עליו לשמח מאד שזכה להיות אצל ציון רבנו ז"ל ובודאי רבנו ז"ל יעשה את שלו ויתקנהו תקון גמור.

ראה למסר את נפשך על מדת השמחה פי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיה בשמחה כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכה לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"י) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

וְדַע לָךְ שְׁכָל הָעֵבְרוֹת שֶׁבָּא לְאָדָם זֶה רַק מִחַמַּת חֶסְרוֹן
הַשְּׂמֻחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְכוּ', אִז שׁוֹלֵט עָלָיו כָּל
הַקְּלָפוֹת וְהַמְשָׁחִיתִים וְהַשִּׂדִּים וְהַרוּחֹת שֶׁבָּרָא מֵעוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים
וְכוּ', וְהֵם הֵם הַמְצַעְרִים אוֹתוֹ, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת
ו.) אָבָא בְּנִימִין אוֹמֵר אֶלְמְלִי נִתְּנָה רְשׁוּת לְעֵין לְרֹאוֹת אֵין כָּל בְּרִיָּה
יְכוּלָה לְעַמּוּד מִפְּנֵי הַמְזִיקִין וְכוּ', אָמַר רַב הוּנָא כָּל חַד וְחַד מִיָּנָן
אֶלְפָּא מִשְׂמַאֲלִיָּה וְרַבְבְּתָא מִיַּמִּינָהּ, וְאֵלוֹ הַקְּלָפוֹת שֶׁמְסַבְּבִים
אוֹתוֹ מְכַנְּסִים בּוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְּאוֹן, עַד שֶׁמְרַגֵּישׁ כְּבִדּוֹת
גְּדוּלָה מְאֹד וְכוּ', וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרִי, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ הוּא רְחוּק מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', וְלִכֵּן בָּזָה שְׂתַתְּחִיל לְשַׁמַּח שְׂזֻכִּית לְהִיּוֹת פֶּעַם אַחַת
אֶצֶּל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע בְּעוֹלָם, וְכִבֵּר תַּפְסִיק
לְחַטָּא וְכוּ', כִּי חָבַל מְאֹד מְאֹד שֶׁאַתָּה מְנַתֵּק אֶת עֲצָמְךָ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ
שֶׁהוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ כָּל כַּף, וּמִתְפָּאֵר עִמָּךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ"ט)
"יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשְׂמֻחָה

פּו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ב' מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'], י"ב תְּשׁוּרִי
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִשָּׁה פְּטוּרָה מֵהַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, אֲלֵא עָלֶיהָ לומר בְּכָל בִּקְר
 בְּרֻכּוֹת הַשַּׁחַר וּקְרִיאַת שְׁמַע וְזֶה הַכֹּל, אֲבָל בְּרַכַּת הַמְּזוּזִין וּקְרִיאַת
 שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה הִיא חַיִּבָּת, וְכֵן שְׁאֵר הַבְּרֻכּוֹת הֵן בְּרַכַּת הַנְּהַנִּין
 וְהֵן בְּרַכַּת הַמְּצוּוֹת הִיא גַם כֵּן חַיִּבָּת.

אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁמַרְגִּילָה אֶת עֲצָמָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֵה, וְכֹל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה הִיא מְבַקֶּשֶׁת
 מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה הִיא יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת כָּל הַיּוֹם, כִּי מִי
 שְׁמַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ שְׁאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֹּל לְכָל
 אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, אִין לְמַעְלָה מְזֶה, וְאִזּוּ הִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר בְּמִשְׁפָּ
 כָּל הַיּוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מָה שֶׁהִיא
 צְרִיכָה וְכו', וְהַתְּפִלוֹת הָאֵלוֹ שְׁאָדָם מִמְּצִיא מְרֵאשׁוֹ וּמְלַבּוֹ וְדַעְתּוֹ
 וְשׁוֹפֵף שִׁיחַ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

בְּעֵנִין אֲמִירַת תְּהִלִּים בְּלִילָה, הָאֲרִיז"ל אָמַר שְׁבִלִילָה לֹא
 לומְדִים מְקַרָּא, וְכַתְּבוּ הַפּוֹסְקִים אֲלֵא אִם לומְדִים עִם פְּרוּשׁ רַש"י
 אוֹ שְׁאֵר פְּרוּשִׁים אִזִּי מְתָר, אֲבָל בְּעֵנִין אֲמִירַת תְּהִלִּים בְּלִילָה, מוּבָא
 בְּסִפֵּר "אֲשֶׁל אַבְרָהָם" מֵהַגְּאוֹן מְבוֹטְשֵׁאטְשׁ זצ"ל יַעֲן שְׁאֲמִירַת
 תְּהִלִּים זֶה רַק תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת וְהוֹדָאוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה
 לֹא לומְדִים בְּתוֹרַת מְקַרָּא וְכו', אִזִּי מְתָר לומר בְּלִילָה תְּהִלִּים כִּי זֶה
 רַק תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מִי יִתֵּן שְׁתֵּרָאִי לומר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָק
 לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כְּמוֹ יְמֵי הַשָּׁבֻעַ, וּמַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, זֶה אִין
 לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה מִמְּשִׁיף לְאָדָם כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת
 שְׁבַעוֹלָם, וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה לומר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁזֶה
 לֹקַח סוֹךְ הַכֹּל בֵּין עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְחֻצֵי שְׁעָה, וְכַךְ תִּזְכֵּי לְסִים אֶת כָּל
 סִפֵּר הַתְּהִלִּים בְּכָל שָׁבֻעַ, וּבְזִכּוֹת זֶה תֵּרָאִי נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה
 עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

פ.ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ב' מְחַרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'], י"ב תּשׁרי
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקְךָ שְׂזֻכִית לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲשֶׁר אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְכַךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ל"ד). בְּמָקוֹם
שֶׁבְּעֵלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֵׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמוֹד,
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כֹּחָה שֶׁל תִּשׁוּבָה
שְׂכִינֵן שְׂאָדָם מְהֵרָה בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיד הִיא עוֹלָה לֹא עַד
עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מָאָה, אֲלֵא עַד מֵהַלָּךְ חֲמֵשׁ
מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וּשְׁנֵי, אֲלֵא שְׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנֵי
כֶּסֶף הַכְּבוֹד.

וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי שְׂאֵת זוֹכָה לְקִיָּם מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם שְׂזָה
מֵהַמְצוּוֹת הַכִּי חֲמוּרוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנַא דְּבֵי אֵלֵיהּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל
הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ
מֵהָאָדָם רַק שְׂיִכְבֵּד אָב וְאִם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) חֲמוּרָה
שֶׁבְּחֲמוּרוֹת כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל'): שְׁלֹשָׁה
שְׂתַפִּינֵן הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם
מְכִבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעַלָּה אֲנִי עַלֵיהֶם
כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רִוָּאִים מִזֶּה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא
בְּזָה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַק אֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ מֵה

שֶׁהֵם עוֹשִׂים, כִּי סוּף כָּל סוּף כָּל עַם יִשְׂרָאֵל יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

בְּעֵינַי שְׂדוּכִים אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת וְתַרְנִית וְלֹא לְהִיּוֹת בְּרַנִּית, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת ס"ג). נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, אֶת צְרִיכָה לְרֵדֶת מְדֻרְגָה וְאִז תִּמְצָאִי אֶת הַזּוּג שְׁלָךְ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בַּחוּרָה הִיא גְּאוּתְנִית וְכוּ', וְלֹא מֵתָאִים לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְהִכִּי מִשְׁכָּלֶת וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהִיא מְסִתּוּבְכַת וּמְחַפֶּשֶׁת אֶת הַבֵּן זוּג שְׁלָהּ כְּפִי הַדְּמִיּוֹן שְׁנֹכְנַס בְּהַ כָּאֵלוּ מִי יוֹדֵעַ מָה הִיא? וְהִיא רוֹצֶה שְׂיִבֹא אֵלֶיהָ זּוּג מִשְׁהוּ שְׁעֵדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֶּשֶׁת וְכוּ', וּמְסִתּוּבְכַת וְיוֹצֵאת לְפִגְיִשׁוֹת פֶּן וְאוּלֵי אֶמְצָא אֶת בַּחִיר לְכָבִי שְׂיִבֹא אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבַּחוּרָה מְחַכָּה עַד שְׂיִוָּלַד זּוּג כְּזֶה, וּבֵין כִּף הִיא לֹא קוֹלֶטֶת שְׁהִזְמֵן לֹא מְחַכָּה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם "הַזֶּה מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", וְעַד שְׁתּוֹפֶסֶת אֶת עֲצָמָה רוֹאָה שְׁהִיא כָּבֵר בְּגִיל שְׁלוֹשִׁים, וְמָה עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת סג). נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תְּרִדִי מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחְזִיקִי מִעֲצָמָךְ כָּל כִּף גְּדוּלָה וְכוּ', וְאִז תִּמְצָאִי בְּקִלּוֹת בֶּן זּוּג מָה שְׂיִתְאִים לָךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּזְכִּי לְהִיּוֹת שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, וְתִמְצָאִי בְּקִרּוֹב מְאֹד אֶת בֶּן זּוּגְךָ, וְתַתְּחַתְּנִי לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְתַעֲשֵׂי נַחַת רוּחַ גְּדוּל לְהוֹרִים שְׁלָךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמִחָה וּמוֹעֲדִים לְשְׂמִחָה

פֶּת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם כ' מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'], י"ב תַּשְׁרִי ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַבְּעֵיָה שְׁלָךְ וְשֶׁל בְּעֵלְךָ זֶה רַק שְׁאַתֶּם שְׁנֵיכֶם נִמְצְאִים בְּעֶצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן פְּנִימִי, וּבִשְׂבִיל זֶה אַתֶּם קְשׁוּרִים וְכוּ' וְכוּ', וְסוּבְלִים לַחֵץ גִּשְׁמִי וְרוּחַנִי גַם יַחַד וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת שְׁנֵיכֶם אֶת וּבְעֵלְךָ רְאוּ לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמִחָה, וְכֹל כֵּךְ קָשָׁה לְאָדָם לְהִגִּיעַ לְמַדַּת הַשְּׂמִחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, קֵל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְלִכֵּן עַל שְׂמִחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצַּר הַיּוֹם מַצַּר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשְׂמִחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאִמְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מַה שְׂבִנִי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד יוֹשֵׁב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יוֹשֵׁב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה וְאִז תִּזְכּוּ לְגְדֻלּוֹת הַמוֹחִין וְכְבֹד לֹא יִחֶסֶר לָכֶם שׁוֹם דְּבַר, וְדַעוּ לָכֶם שֶׁהַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח אֶת יְדִיךָ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיִּית' אֶךְ שְׂמַח, וְלִכֵּן הַדְּבַר הָרִאשׁוֹן אַתֶּם צְרִיכִים לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשְׂמִחָה, וְלִשְׂמַח אֶת עֲצָמְכֶם, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמַמְאֵד מְאֹד

קשה לכם ומר לכם החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבואו לשום דבר, אלא תסתככו יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמרו במה יש לנו לשמח? הרי אנחנו עניים ואביונים ומלאים חובות? אלא דעו לכם שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניויות תלוי בתסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בתסוד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז'): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קודם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמחו עם נקדת יהדותכם שנבראתם יהודים ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לכם כל צנורי השפע והפרנסה.

תאמינו לי אם תקימו את זה בתמימות ובפשיטות גמור רק להיות בשמחה עצומה, תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש ברוך הוא, רק תראו לצאת מהקטנות המוחזין שלכם, הרי אנחנו תלויים ועומדים בידו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אנחנו צריכים לבקש ממנו יתברך, ואז נצליח בכל דרכינו, ונקבל כל מה שאנחנו צריכים, כי באמת רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות שמחה סימן נ"ז) מי שמתפלל בשמחה הקדוש ברוך הוא מכבד אותו ופוקד את לוחציו; ואמר (שם סימן ע') על ידי שמחה תבוא תפלתך בהיכל מלך; ואמר (שם סימן פ"א) תפלה שהיא בשמחה היא ערבה ומתוקה להשם יתברך; ולכן תראה לקחת את עצמך בידיך ולהיות רק

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַס"ה בְּנֹחַל שְׁנָה

בְּשִׂמְחָה, וּלְהַתְּפִלֵּל בְּשִׂמְחָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שָׁם סִימָן כ"ח) עַל יְדֵי
הַתְּפִלָּה יְכוּל לְשַׁנּוֹת אֶת הַמָּזֶל.

יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַבְּשֶׁרֵנוּ לִי בְּקִרְוֹב בְּשׂוֹרוֹת
מְשִׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמִיחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

פ.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ב' מְחֻרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] י"ב תְּשָׁרִי ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת בְּמַצִּיאַת הַזְּוֹג זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת תַּכְף וּמִיד
מְשִׁיכָה בֵּין הַזְּוֹג, וְאִם יֵשׁ בֵּינֵיהֶם הִבְנָה הַדְּדִית וְשִׂיחָה מְשִׁתְּפֶת אֲזִי
כְּדָאֵי תַּכְף וּמִיד לְגַמֵּר וּלְעֲשׂוֹת אַרְוִסִין וְאַחַר כֵּן לְהַתְּחַתֵּן וְכו',
אֲתָם צְרִיכִים לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְוַתֵּר אֶחָד לְהַשְׁנִי,
שְׂזָה יִסוּד גְּדוֹל בְּמַצִּיאַת הַזְּוֹג, אִם הִבְחֹר יֵשׁ לוֹ מְדוּת טוֹבוֹת יֵשׁ
לוֹ הַכֵּל, וְלִכֵּן הָעֶקֶר לְהִסְתַּכֵּל עַל בְּחֹר, זֶה עַל הַמְּדוּת טוֹבוֹת שְׁלוֹ,
וְכֵן לְרֹאוֹת אִם הוּא לֹא קִמְצָן וְכו', אוֹ כְּעֶסֶן וְכו', אֲזִי כְּדָאֵי לְגַמֵּר
בְּסִימָן טוֹב וּבְמָזֶל טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמִיחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ב' מְחֻרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'], י"ב תְּשָׁרִי
ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה למדת במשך ימים ושנים דרך האמונה פשוטה לדעת שאין שום מציאות בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, וגם הטבע הוא כסא להשגחתו הפרטית וכו', ואתה רוצה שבן לילה ליום כמו הקקיון דיונה וכו' גם אחרים ישיגו את זה וכו', ולכן אני לא יודע למה אתה צריך להלחיץ את הבת שלך ולעורר מריבות ובפרט ללכת נגד המורה שהיא מסכנה היא לא יודעת את זה, יש טבע מה שאנחנו רואים בעינינו דומם צומח חי מדבר, ויש השגחה שהכל משגח ממנו יתברך, ורב העולם קשה להם להשיג אף בתוך הטבע טמון ההשגחה, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"א) שרב בני אדם לא יכולים להשיג בין הידיעה להבחירה, כי מצד אחד הכל ממנו יתברך, ומצד שני יש בחירה וכו', ואיך הם הולכים ביחד? ולכן מזה יוצא הרבה שיוצאים מהדת רחמנא ליצילן, אבל אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ז) באמת גם הטבע היא השגחתו יתברך, וזה אי אפשר לאדם להבין שני דברים כאחד, הינו הטבע שבאמת היא השגחתו יתברך, ולכן אשתך צודקת למה אתה צריך להלחיץ את הבת שלך בדברים שזה למעלה מהשכל וכו', ומפל שבן למה אתה צריך להיות חכמולוג שנקרא באידיש 'אויבער חכם' כדרכך תמיד, וכבר לכתב מכתב למורה וכו', איפה השכל שלך? מה אתה צריך להלחיץ את המורה? ומה אתה צריך להלחיץ את הבת שלך? הרי דבר זה גם לגדולים ומפרסמים קשה להבין, אז אתה רוצה שהבת שלך תבין? או המורה של הבת שלך תבין? ולכן תפסיק עם החכמות שלך ואל תכנס יותר בזה, רק תדבר דבורי אמונה והשגחה פרטית.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

צ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ב' מְחֻרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'], י"ב תַּשְׁרִי
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲסוּר לְבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִשּׁוֹם בְּלִבּוֹל שְׁבַעוֹלָם, אֶתְּהָ צְרִיךְ
רַק לְהִסְתַּפֵּל עַל עֲצֻמְךָ לְדַעַת שְׁאֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
תְּשׁוּבָה, עַד כִּדִּי כֶּךָ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַקְל"ב)
"שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹ"ה אֱלֹהֶיךָ" אָדָם עוֹמֵד וּמְחַרְף וּמְגַדֵּף בְּשׁוֹק
וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה תְּשׁוּבָה בֵּינִי לְבֵינֶךָ וְאֲנִי מְקַבְּלֶךָ ;
הֵיִשׁ עוֹד עוֹוֹן כָּל כֶּךָ חֲמוּר שְׁאֲדָם מְחַרְף וּמְגַדֵּף כְּלָפִי מַעְלָה ? אָף
עַל פִּי כֵּן אוֹמֵר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹא תַחְזוֹר בְּתְּשׁוּבָה וְאֲנִי מוֹחֵל
לָךְ, וְכֵן אֲמָרוּ (מִדְּרַשׁ תְּהִלִּים מִזְמוֹר י"ח) שְׁכָל הַעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה מֵעַבְרָה
שְׁפִידוֹ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹסִיף לוֹ כְּבוֹד וְקוֹרָא לוֹ שֵׁם חֲבִיב ;
וְאֲמָרוּ (פְּסָחִים קי"ט). יְדוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָרוּסָה תַחַת כְּנָפֵי
הַחַיּוֹת כִּדִּי לְקַבֵּל בְּעַלֵּי תְּשׁוּבָה מִיַּד מִדַּת הַדִּין ; וְאֶתְּהָ צְרִיךְ לְדַעַת
אִם אֶתְּהָ תַחְזוֹר בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, הַעוֹנֹנוֹת שְׁלָךְ יִתְהַפְּכוּ לְזִכִּיּוֹת,
וְלִכֵּן תַּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בִּיְדֶיךָ וְתַחְזוֹר בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עִם לֵב אֲמֵת לֵב
נִכּוֹן, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פָּרָשָׁה י"ט סִימָן ד') עַל הַפְּסוּק
(אִיּוֹב ל"א) "בַּחוּץ לֹא יִלִּין גֵּר" שְׁאִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹסֵל לְבָרִיָּה,
אֶלָּא לְכָל הוּא מְקַבֵּל, הַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים בְּכָל שְׁעָה וְכָל מִי שֶׁהוּא
מְבַקֵּשׁ לְכַנֵּס יְכַנֵּס, לְכֶךָ הוּא אוֹמֵר "בַּחוּץ לֹא יִלִּין גֵּר" ; וְלִכֵּן אֶתְּהָ
צְרִיךְ לְדַאֵג רַק עֲבוּר עֲצֻמְךָ וְלֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מֵהַ שְׁקוּרָה עִם
אֲחֵרִים שֶׁהֵם כֵּן מִתְקַדְּמִים אוֹ לֹא מִתְקַדְּמִים וְכוּ' וְכוּ', מֵהַ אֶתְּהָ

יודע מה שעובר על כל אחד ואחד בזה העולם? כל אחד צריך להסתכל רק על עצמו ולא לבלבל את עצמו מהשני, ואז יחיה חיים טובים, חיים אמתיים, חיים נצחיים, כי גדול אדונינו ורב להושיע, אשרי מי שאינו מבלבל את עצמו מאחרים כלל, ואז אל חיים נצחיים ומאשרים יזכה.

המאחל לך חג שמח ומועדים לשמחה

צב.

בעזרת השם יתברך, יום ב' מחרת יום הכפורים שם השם [ה'], י"ב תשרי ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ספר תהלים זה ספרו של דוד המלך שמי שמרגיל את עצמו לומר את ספר תהלים, אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ג) זוכה לתשובה וזוכה לקשר את נשמתו אל השער ואל האות השייך לשרש נשמתו, ולכן אשרי מי שמרבה לומר תהלים שזה מסגל לתשובה, ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן צ"ח) על ידי אמירת תהלים יש בו מעלה גדולה כאלו אמרם דוד המלך בעצמו, כי הוא אמרם ברוח הקדש, והרוח הקדש מנח בתוך התבות וכשאומרים, הוא מעורר ברוח פיו את הרוח הקדש עד שנחשב כאלו אמרם דוד המלך בעצמו. והוא מסגל מאד לרפאות החולה להיות לו בטחון רק על השם יתברך, שעל ידי אמירת תהלים יושיעו השם יתברך. והבטחון הוא סוד משענת, כמו שהאדם נשען על המטה, כן הוא נשען על הבטחון שבוטח שיושיעו השם יתברך כמו שאמר דוד (תהלים י"ח י"ט) "ויהי הוי"ה למשען לי", ועל כן על ידי זה נתרפא

הַחֹלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "אִם יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ וְנִקָּה"; וְלִכְן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁרָגִיל לֹאמַר תְּהִלִּים שֶׁאֵין דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֶה לְסִים בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" כִּי הִתְהַלֵּים נִחְלֵק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כִּימֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמִי שֶׁזֹּכֶה לְסִים בְּכָל שָׁבוּעַ אֵת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים יִזְכֶּה שֶׁדוֹר הַמָּלָךְ יִלְמַד עָלָיו זְכוּת וְיִגַּן עָלָיו וַיֵּצֵא זִכְרֵי בְּדִינוֹ, וְלִכְן אֵין לָךְ מָה לַחֲשֹׁשׁ לֹאמַר בְּשִׁבְתְּ אֵת כָּל מְזֻמּוֹרֵי הַתְּהִלִּים וְלֹא לְדַלֵּג עַל אֶף מְזֻמּוֹר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּבְשֹׂר לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, כִּי כִּךָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן צ"ז) עַל יְדֵי בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְכוּלִים לֹאמַר תְּהִלִּים.

הַמֵּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

צ.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ג' מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ו'], י"ג תְּשֶׁרִי ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁאֲנַחְנוּ מִתְקַרְבִּים אֶל חַג הַסְּכוּת שֶׁהוּא זְמַן שִׁמְחָתֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ נִכְנָסִים בְּתוֹךְ הַסְּפָה הַקְּדוּשָׁה וּמִסְתַּתְרִים שְׂמָה, וְזֶה זְכַר לְעֲנִי כְּבוֹד שֶׁבְשָׁעָה שֶׁיֵּצֵאֵנוּ מִמִּצְרַיִם הוֹלִיךְ אוֹתָנוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִדְבָר וְסַבֵּב סְבִיבְתֵינוּ שְׁבַע עֲנָנִים מְלֻמָּטָה לִישֵׁר אֵת הַדֶּרֶךְ, וּמְלֻמָּעָלָה שְׁלֹא יִכֶּה בְּנוֹ הַשָּׁמֶשׁ וְכוּ', וּמֵאַרְבַּע צְדָדִים שְׁנֵהִיָּה שְׁמוֹרִים מִכָּל מִינֵי חַיּוֹת רַעוֹת וּמִזִּיקִים וּמִשְׁחִיתִים וְכוּ' וְכוּ', וְעֲנֵן אַחַד הֵלֵךְ לְפָנֵינוּ בַּיּוֹם, זֶה הָיָה עֲנֵן לְבָן שֶׁהוֹרָה לָנוּ אֵת הַדֶּרֶךְ, וּבִלְיָלָה הָיָה עֲנֵן אֵשׁ שֶׁהֵאִיר לָנוּ, וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים אֵת הַסְּכוּת, וּמוֹבָא מֵהָאַרְיִז"ל שְׂמָה שֶׁקָּרָה אֵז קוֹרָה כָּל שָׁנָה וְשָׁנָה

וכו', וְלִכְּן אַחַר שֶׁהִתְפַּלְּלֵנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וּבַעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה וּבִיּוֹם הַכַּפּוּרִים, עִכְשָׁו אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים בְּתוֹךְ הַסִּפָּה הַקְּדוּשָׁה לְהִתְחַבְּאוֹת מְזֻרָם וּמִמָּטֵר הַקְּלִפּוֹת וְהַסִּטְרָא אַחְרָא, וְלוֹקְחִים אֶת הַד' מִיָּנִים הַקְּדוּשִׁים לְלַחֹם עִם הַסִּמְ"ךְ מ"ם שְׂרוּצָה לְהַשְׁפִּיחַ מֵאֲתָנוּ אֶת אֲמַתַּת מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ.

כִּי בְּאֲמַת כָּל הָעֲנִין שְׁעַם יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בְּמִדְבָּר הִיָּה זְכוּךְ אֶחָד גְּדוֹל, כְּדִי שְׁנֵהִיָּה חֲזָקִים בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבַּרְךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבַּרְךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְחֵיִינוּ אֶת הַחַיִּים שְׁלָנוּ בְּתַחֲוִשָׁה הַזֹּו, הַסִּפָּה הוּא זְכָר לְעֲנִי כְבוֹד שְׁסַכְךְ אוֹתָנוּ וְשָׁמַר עָלֵינוּ, וְכִּף כָּלֵם יִדְעוּ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְשׁוֹמֵר עָלֵינוּ.

וְכֵן הִיָּה לָנוּ מִן לְאֹכּוֹל, וּבְכָל יוֹם הִצְרַכְנוּ לְבַקֵּשׁ מִחֲדָשׁ מִמְּנוּ יִתְבַּרְךְ כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יִזְמֵא ע"ו.) שְׁאֵלוּ תַלְמִידָיו אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹאחִי מִפְּנֵי מַה לֹּא יֵרֵד לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל מִן פְּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, אָמַר לָהֶם אֲמַשְׁל לָכֶם מְשָׁל לְמַה הַדְּבָר דּוּמָה, לְמַלְךְ בְּשֹׁר וְדָם שֵׁישׁ לוֹ בֶּן אֶחָד, פֶּסֶק לוֹ מְזוֹנּוֹתָיו פְּעַם אַחַת בְּשָׁנָה וְלֹא הִיָּה מִקְבִּיל פְּנֵי אָבִיו אֲלֹא פְּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, עָמַד וּפֶסֶק מְזוֹנּוֹתָיו בְּכָל יוֹם וְהִיָּה מִקְבִּיל פְּנֵי אָבִיו כָּל יוֹם, אִף יִשְׂרָאֵל מִי שֵׁישׁ לוֹ אַרְבַּעַה וְחַמְשָׁה בָּנִים הִיָּה דוֹאֵג וְאוֹמֵר שְׁמָא לֹא יֵרֵד מִן לְמַחַר וְנִמְצְאוּ כָּלֵן מֵתִים בְּרַעֲב, נִמְצְאוּ כָּלֵן מְכוּוֹנִים אֶת לְבָם לְאַבְיָהֵן שְׁבַשְׁמִים; וְזֶה הַטְּבִיעַ בָּנוּ שְׁבָכָל יוֹם נְבוֹא מִחֲדָשׁ אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלְבַקֵּשׁ מִמְּנוּ אוֹכֵל.

וְכֵן הִבְאָר בָּאֵנוּ לְבַקֵּשׁ מִמְּנוּ יִתְבַּרְךְ לְשִׁתּוֹת מִים, וְכִּף עָבְרוּ עִם יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר מְסוּבָבִים עִם עֲנִי כְבוֹד וְהִמָּן וְהַבְּאָר, וְעַל יְדֵי זֶה נִטְבַּע בָּנוּ לְתַלּוֹת עֵינֵינוּ רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךְ, וְדָבָר זֶה חוֹזֵר עַל עֲצָמוֹ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי גּוּרֵי הָאָרִיז"ל עַל

הַפְּסוּק (אֶסְתֵּר ט' כ"ח) "וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר", שְׁחַגִּי יִשְׂרָאֵל פָּסַח שְׁבוּעוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם כְּפוּר סְכוּת חוֹזְרִים עַל עֲצָמָם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר מִחֲדָשׁ, וְכֵן מוֹבָא מִהֶרֶב הַקְּדוּשׁ מֵאַפְטָא זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ (אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל - זְכוּר וּפְנִירִים) פָּרְשׁוּ הַקְּדֻמוֹנִים כִּי עַל יְדֵי זְכוּרֵן הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת הַגְּדוּלִים וְהַנּוֹרָאִים אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה וְנִתְעוֹרֵר הַהָאֲרָה הַגְּדוּלָה שְׁהִיָּה אֲזַ בְּזִמְנֵן הַנֶּס. לְהַעֲשׂוֹת גַּם כְּזֶה גַם כֵּן בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה; עֵינֵי שָׂם.

וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד שְׁעַכְשָׁו אֲנַחְנוּ מְכִינִים אֶת עֲצָמֵנוּ לְחַג הַסְּכוּת, חַג אֶהְבָּה וְהַשְׁתַּוְקָקוֹת וְכַסּוּפִים חֲזָקִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, (עֵינֵי לְקוּטֵי הַלְכוֹת אֲמִינֵן הַלְכָה ד' אוֹת ט"ו) אֲשֶׁר בְּחַג הַסְּכוּת אֲזַ עֵקֶר הַהִתְחַבְּרוֹת וְהַאֶהְבָּה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבִשְׂמִים, וְכֵן צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּכָל בַּיִת וּבַיִת שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם אֶהְבָּה גְּדוּלָה מְאֹד וְהַבְּנֵה הַדְּדִית, וְיִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְיִזְכְּרוּ תָמִיד שֶׁהֵם נִמְצְאִים בְּתוֹךְ הַסְּפָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא צִילָא דְמַהִימְנוּתָא צֵל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר עָלֵיהֶם, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהִתְנַהֵג בְּדַרְךְ אַרְץ גְּדוּל מְאֹד מְאֹד.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, אֲדַרְבֶּה תִּרְאֶה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁלוּם וְאַהְבָּה עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְתִכְבְּדוּ וְתִיַקֵּר אוֹתָהּ מְאֹד מְאֹד, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע עָלֶיךָ שְׁפַע עֲצוּמָה, כְּמֵאַמְרֵם ז"ל (בְּבֵא מְצִיעָא נ"ט). לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוּד אֲשֶׁתּוֹ, שְׁאִינֵן הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בַּיִתוֹ שֶׁל אָדָם אֶלֶּא בְּשִׁבְלֵי אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֵאמֵר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאַבְרָם הֵטִיב בַּעֲבוּרָהּ" וְהֵינּוּ דְאָמֵר לְהוּ רַבָּא לְבַנֵּי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנַשְׁיֵיכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ, (תִּכְבְּדוּ וְתִיַקֵּרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְעֲשְׂרוּ) וְאָמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימֵן ס"ט) שְׁעַקֵּר הַעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזְכוּת הָאִשָּׁה, וְזָכַר גַּם זְכוּר אֲשֶׁר הָעַקֵּר בְּזֶה הָעוֹלָם

העובר לראות להקל ממנו את החיים וכו', ולא להכביד על עצמו את החיים, כי רואים בני אדם עושים כל מיני פעולות שבְּעוֹלָם רק להכביד על עצמם את החיים, וממרמרים לעצמם את החיים על לא דבר, מחפשים מתחת לאדמה איך להיות בעצבות ובמרירות ודכאון וכו', ואיך לדאג דאגות שלא שיך אליהם כלל, וכל כך חבל כי רבנו ז"ל מגלה לנו שהעקר בזה העולם להקל מאתנו את העל הקשה שעובר על כל אחד ואחד וכו', וזה זוכים על ידי שמרגילים את עצמם לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו בתמימות ובפשיטות גמורה בלי שום חכמות והשכלות כלל.

אני מאד מבקש אותך היות שאתמול התחילו ללמד בסדרת הדרך היומי מסכת יבמות, שגם אתה תתחיל ללמד את המסכתא הזו, ואף שזה מסכתא קשה, עם כל זאת אפלו הגירסא בזה הוא דבר גדול מאד מאד, כי בפרוש מובא מצדיקים שלמוד מסכת יבמות מביא לאדם עשירות (עין ספר "יפה ללב" להגאון רבי חיים פלאגי בחלק ג' יורה דעה סימן רמ"ו), וכן מובא מצדיקים שבלמוד מסכת יבמות נפטרים מכל הצרות, כי כך מתחילה המסכתא ח'מש עשרה נשים פוטרים צרותיהן וצרות צרותיהן וכו', ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני פעולות שבְּעוֹלָם להצטרף ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת הדרך היומי מסכת יבמות, ואף שאני יודע שמרב בלבולך וכו', ממה שעובר עליך וכו', יהיה לך מאד מאד קשה להחזיק בזה וכו', עם כל זאת תהיה עקשן גדול מאד מאד לא ללכת לישון עד שאתה גורס את הדרך גמרא, שזה ישמר אותך מכל רע, וכן תגרוס פרקים משניות, ומובא נפלאות רבות בענין למוד ששה סדרי משנה שזה הורג את היצר הרע, (ספר מעבר יבך - שפתי רננות מאמר ג' פרק כ"ט) אשרי אדם אשר לו שיח ושיג בסדרי זרעים וקדשים וטהרות וכו', וכבר ידוע שסגלות המשניות הם להכניע היצר בגרסתו כדאמרינן בדוד דקטליה בגרסתיה, ועל כן אמר

(תהלים ק"ט כ"ב) "וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבֵּי", ויועיל שינונם גם כן לטהרת המחשבה, ובזרעים מרבה זרע הקודם לגן עליון, ובטהרות מטהר עצמו ומחשבותיו, ובקדושים מקדש עצמו ומקדש עליון, וכן כל סדר ומסכתא יש להם סגלה בפני עצמה; עין שם, וזכור גם זכור אשר משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ולכן אם אתה רוצה שיהיה לך פרנסה בנקל, תראה לגרס הרבה פרקים משניות בכל יום, ואף שאני יודע שאתה טרוד מאד, עם כל זאת אל תסתכל על הטרדות כלל, אלא תהיה גנב ותגנב מהזמן שלך לגרס פרקי משניות כסדרן דיקא, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להפנס שם, ולכן אשרי מי שיגרוס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית.

המאחל לך חג שמח ומועדים לשמחה

צד.

בעזרת השם יתברך, יום ג' מחרת יום הכפורים שם השם [וי], י"ג תשרי ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מה שביכולתך להיות עכשו בשמחה כי אנחנו נכנסים עכשו בזמן שמחתינו שהוא זמן אסיף שאז אנחנו מאספים את כל הנקודות טובות שעשינו כל השנה, ואת כל התפלות והבכיות והדמעות שהתפללנו ובכינו ושפכנו דמעות כמים, מתקבצים יחד בתוך הספה הקדושה, וכל הצדקות והחסדים שעשינו במשך כל השנה מתאספת עכשו בתוך הספה הקדושה, ולכן זה נקרא זמן שמחתינו כי אין עוד שמחה

יותר גדולה מזו כשזוכים לראות את הטוב שלנו, ואיך שהקדוש ברוך הוא מתפאר עמנו, כמו שכתוב (ישעיה מ"ט) "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", ולכן תראי שיהיה לכם סכה משלכם ולא תצטרכו ללכת אל שכנים, ותרתמו את הילדים שיקשטו את הסכה הקדושה בכל מיני קשויים, והעקר לשמר מכעס לא להוציא את העצבים על הילדים וכו', רק לקרב אותם ולשמח אותם, כי בזה העולם צריכים הרבה סבלנות להילדים.

אני מאד מאד מודה לך על כל התפלות שאת מתפללת עבור אשתי, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל, ותזכרי טוב טוב אשר אין לנו בזה העולם רק תפלה, שזו המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל שהחדיר בנו שכל מה שאנחנו צריכים עלינו לברח רק אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשיטות גמור בלי שום שכל והשפלות כלל, כי העקר דבר רבנו ז"ל הוא תמימות ופשיטות גמור, ובזה תלוי האמונה הקדושה שמסלקים את השכל מחכמות חיצוניות, ומדברים אל הקדוש ברוך הוא בלי שום מחשבה רק לדבר ולדבר, לבקש ולבקש וכו' וכו', וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי איי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו

בְּעִבּוּדְתֵם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפִשְׁיטוֹת גָּמוּר בְּהִתְבּוֹדְדוֹת וְשִׁיחָה
בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ, וְכֵן כָּל
הַצְדָּקָנוֹת שֶׁהָיוּ בְּמִשְׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת, לֹא זָכוּ לְהִגִּיעַ לְזֶה אֲלָא עַל יְדֵי
שֶׁהִרְבוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שֶׁלֹּהֵן בְּלִי שׁוּם
חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, וְלִכֵּן גַּם אֶת תַּעֲשֵׂי אֶת זֶה וְהַעֲקֵר תְּבַקְשִׁי
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל שְׂמִחָה, שֶׁתִּהְיֶי שְׂמִחָה וְעַלִּיזָה וְלֹא תִכְנָסִי בְּלִחָץ,
כִּי עָקֵר סוּד הַצְּלָחַת הַחַיִּים כְּשֶׁלּוֹקְחִים אֶת הַחַיִּים בְּקָלוֹת, וְלֹא
מִעֲמִיסִים עַל עֲצָמוֹ מִשָּׂא כְּבֹד וְכוּ', בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים לִהְיוֹת
חֲכָם וְלֹא צוֹדֵק וְכוּ', לְקַחַת אֶת הַכֹּל בְּקָלוֹת מְאֹד, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מְאֲרָעוֹתָיו הֵם
לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא, וְתָמִיד נוֹתֵן תּוֹדָה
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעוֹשֶׂה אֹתוֹ,
אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁמְכַנִּיסָה אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבָהּ וּמְקַיֶּמֶת אֶת
זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת, שְׂאֵז אֶל רַב טוֹב הַגְּנוּז תִּזְכֶּה לְהִגִּיעַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמִחָה וּמוֹעֲדִים לְשְׂמִחָה

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תִּקְוֹן הַכֹּלֵלִי

תקוֹן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלֵלִיּוֹת
הַחֲטָאִים וְהוּא פָּגֵם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפְרִנְסָה וְלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי
אֲשֵׁרֵי מִי שִׂיאֲמָרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תִּקְוֹנוֹ, גִּלּוֹ וְצִוְהָ לְפְרִסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן, בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אָדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מְבָרְסָלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְרִסְלָב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : פי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל פי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-בם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפחה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, פי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך

נצח :

לב א לְדוֹד מִשְׁפִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְיָ לּוֹ עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה : ג כִּי הִחֲרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשִׂאגְתִּי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהְפָּךְ לְשָׂדֵי, בְּחֲרַבְנֵי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶשַׁעִי לִּי, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעַת מְצוּא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ : ז אֲתָה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רְנִי פִלְט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תִלְךָ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבַּיִן בְּמַתַּג וְרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ : י רַבִּים מְכֹאֲבוּסִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֲסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וּגְיִלוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא א לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל, בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְיָ : ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכֵת בְּחֲלִיו : ה אָנִי אֲמַרְתִּי יְיָ חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מְתֵי יָמוֹת וְאָבַד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יְדָבֵר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶנּוֹן לּוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדָבֵר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שִׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר כְּלִיעַל יִצּוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחְמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יְיָ חֲנֻנִי וְהַקִּימְנִי, וְאַשְׁלֵמְהָ לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעַתִּי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיַע אִיבֵי עָלַי : יג וְאִנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב א למנצח משכיל לבני קרח: ב פאיל תערג על אפיקי מים, גן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אלהיך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על פן אזכרה מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משבריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט א למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו כפלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרכות בשפתותיהם, כי מי

שִׁמְעַ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֵלַיךָ
אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכְּחוּ עִמִּי הִנִּיעֵמוּ בְּחִילְךָ
וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוּ דְבַר שִׁפְתֵימוּ וְיִלְכְּדוּ
בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִמִּכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַחֲמָה כָּלָה וְאִינָמוּ
וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
לְעָרֵב יִהְמוּ כַפְלָב וְיִסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנִּיעוֹן לְאָכֵל, אִם
לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיֵנוּ: יז וְאִנִּי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לְבַקֵּר חֲסִדְךָ כִּי
הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֵלַיךָ אֲזַמְרָה, כִּי
אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עֲזֵי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי ** אֵל אֱלֹהִים
וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדֹנָי
דְּרָשְׁתִּי יָדַי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָ הִנְחָם נִפְשֵׁי: ד
אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה
אֲחֻזֵּת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינְתִי בְּלִילָה עִם לְבָבִי
אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסִּיף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאָפֶס לְנִצַּח חֲסִדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קִפְץ בְּאֵף רַחֲמֵי סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
הִיא שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
פְּלִאָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלְךָ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
עֲשֵׂה פְלֵא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלְתָּ בְּזִרְעֵ עַמְּךָ בְּנֵי
יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה: יז רָאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רָאוּךָ מִיָּם יַחִילוּ,

** באמרך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

אָף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת׃ יח זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת קוֹל נְתָנוּ שְׁחָקִים, אָף
חֲצִצְיִיף יִתְהַלְכוּ׃ יט קוֹל רַעְמָהּ בַּגְּלָגֶל הָאִירוּ בְּרָקִים תְּבַל,
רְגֵזָה וְתַרְעֵשׂ הָאָרֶץ׃ כ בַּיָּם דְּרַכְּךָ וּשְׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים
וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְּעוּ׃ כא נַחֲתֵת כְּצֹאן עֲמָהּ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ
בְּדֹר וָדֹר׃ ב בְּטָרִם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלוּל אָרֶץ וְתַבַּל, וּמַעוֹלָם
עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ ג תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד דָּפֵא, וְתֹאמַר שׁוּבוּ
בְנֵי אָדָם׃ ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה׃ ה זְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ, בְּבִקְרַת כְּחֲצִיר יַחְלֶף׃
ו בְּבִקְרַת יִצְיִן וְחֶלֶף, לְעָרֵב יְמוֹלֵל וְיִכְבֵּשׁ׃ ז כִּי כְּלִינוּ בְּאַפְּךָ,
וּבְחֻמְתֶּךָ נִבְהַלְנוּ׃ ח שִׁתָּה עֹנֵתִינוּ לְנִגְדֶּךָ, עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר
פְּנֶיךָ׃ ט כִּי כָל יְמִינוּ פָּנוּ בְּעִבְרֶתְךָ, כְּלִינוּ שְׁנִינוּ כְּמוֹ הָהָר׃
י יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרַהֲבָם עָמַל וְאוֹן, כִּי גִז חֵישׁ וְנִעְפָּה׃ יא מִי יוֹדֵעַ עַז אַפְּךָ,
וּכִירָאתֶךָ עִבְרֶתְךָ׃ יב לְמַנּוֹת יְמִינוּ כֵּן הוֹדַע, וְנִבְא לְכַב
חֻמְתָּהּ׃ יג שׁוּבָה יְיָ עַד מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ׃ יד שְׁבַעֲנוּ
בְּבִקְרַת חֲסִדֶּךָ, וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמִינוּ׃ טו שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת
עֹנֵיתָנוּ, שְׁנוֹת רְאִינוּ רַעָה׃ טז יִרְאֶה אֵל עֲבֹדֶיךָ פְּעֵלְךָ, וְהִדְרֶךָ
עַל בְּנֵיהֶם׃ יז וַיְהִי נָעַם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ׃

קה א הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ ב
שִׁירוּ לוֹ זְמֵרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו׃ ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
קְדָשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ׃ ד דְּרָשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ, בְּקִשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד׃ ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתָיו וּמִשְׁפָּטֵי פִּיו׃ ו
זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ ז הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ה זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צִוְיָה לְאֵלֶּף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לְאֹמֵר לָךְ אֶתְּנֶנְךָ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבְל נַחֲלַתְכֶם : יב בְּהִיּוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים : טו אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֲי,
וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁבַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְד נִמְכָר יוֹסֵף : יח עֲנּוּ
בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוּ : יט עַד עַת בֹּא דְבַרְוּ, אִמְרַת יִי
צְרַפְתָּהוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינּוֹ : כב לְאַסֵּר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקִנּוֹ יַחֲכֶם : כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהוּ מִצְרַיִם : כה הִפְךָ לְבָם לְשֹׂנֵא
עַמּוֹ, לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדּוֹ : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֵׁף וַיַּחֲשֹׁף, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיִּמַּת אֶת דְּגַתָם : ל שְׂרֵץ אֶרֶץ צִפְרֹדְעִים, בְּחִדְרֵי מְלֻכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרֶץ : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתֶם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר : לה וַיֵּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֶרֶץ, וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּף כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְפָּה, וְאֵשׁ לְהֵאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֹא שָׁלוֹ,
וְלָחֶם שָׁמִים יִשְׁבִּיעֶם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מִים, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהָר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ : מג וַיּוֹצֵא

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפך ירושלים
תשכח מימי: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בבל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס
לְכָבוֹד נְשֻׁמַת
חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוּרָה,
אֶסְפֵּק לְרִיא הַמְּאִירָה
מְאוּר עֵינֵינוּ חַיִּית נְפִישָׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת
יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים
מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק
מוֹהַר־רַב רַבִּי אֶלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זַלְהִ"ה
בֶּן
הַגַּהֲ"צ רַבִּי מְנַחֵם זֶאֵב זַצ"ל
עָלָה בְּסַעֲרָה הַשְּׂמִימָה
י"ז שְׁבַט תשע"ה
תְּהֵא נְשֻׁמַתוֹ עֲרוּרָה בְּצָרוּר הַחַיִּים תַּחַת
כְּנָפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקוֹתוֹ תִּגְזַן
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנִזְכֶּה לְהַנּוֹת מְאוּר
הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׂמִים
שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הספר הקדוש הזה הודפס

לזכות הרודף צדקה וחסד ראש וראשון לכל דבר
שבקדושה שלא נח ולא שקט, מאז הסתלקותו

של מורינו רועינו, עטרת ראשינו

מרן מוהרא"ש הקדוש זצוק"ל

לקיים צוואתו האחרונה ולהוציא לאור את כל
"חלקי שו"ת אשר בנחל" עד המכתב האחרון.

הרה"ח אלהנן מאזוז נ"י ומשפ'

שיזכו לשמש את מוהרא"ש בזה ובבא,

ומתוך נחת מכל יוצאי חלציו

ושפע כפול ומכופל

וכל מילי דמיטב.

אמן ואמן

הספר הקדוש הזה הודפס

לזכות

כל משפחת

אבוקרט שמעון וליבי

שיזכו להגיע ולהיות אצל רבנו ז"ל כל ראש השנה

כל חייהם, ושיזכו להיות מקורבים הם וכל יוצ"ח

למוהרא"ש הקדוש ולרבנו ז"ל,

ושיתברכו בכל הברכות ברוחניות ובגשמיות,

ובפרט מה שמבקשים אצל ציון רבנו ז"ל כל שנה

באומן

אמן ואמן

תנ"ך
עם רש"י
חסידות
משניות
ברטנורא
מדרש
רבא
מדרש
תנחומא
ליקוטי
מוהר"ן
ליקוטי
תפילות
שולחן
ערוך

חדש! חדש!

 ת"ת תשפ"ג

האוצר היומי

תְּכַנִּית למוֹד יוֹמִית, בְּסֵדֶר קָצֵר וּבְהִיר
 לְסִיּוֹם שְׁבַעַה עָשָׂר חֳלָקִים בַּתּוֹרָה בַּתּוֹרָה שְׁבַע שָׁנִים!

**זה הזמן להחליט איך יראו
ה-7 שנים הבאות שלך!**

**הצטרפו עוד היום
לאלפי הלומדים**

רוכשים סט מופאר, הכולל 42 כרכים מהודרים
ומקבלים ספריה
במתנה!

בעלות מסובסדת ובפריסת תשלומים נוחה

* 24 ת"ת בכרטיס אשראי | 12 זקום | אפשרות לרכוש את הסט גם בחבורות

בבלי
ירושלמי
תוספתא
זוהר
טו"ר
רמב"ם
תיקוני
זוהר
משניות
מוסר
יומי

מוקד הזמנות: **5610***

הוצאה לאור
ניצני הקודש

ההבטחה הגדולה

”אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
’אשר בנהל’

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב”ה.
וכל חולה רח”ל שיקבל על עצמו להדפיס
כרך ’אשר בנהל’ - יתרפא.
וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו להדפיס
חלק ’אשר בנהל’ - יראה ישועה.”

(מתוך אשר בנהל קל”ה, לד’, רמב’)

לפרטים: 054-2287882

